

## Přehled zpráv

<b>Letní školy 2019 na Univerzitě Karlově v Praze.....</b>	<b>12</b>
1.7.2019      nicm.cz ~ str. 00 ~ <i>Lucie Turzová</i>	
<b>USA uprostřed migrační krize, její řešení je v nedohlednu. Děti končí samotné v detenčních centrech .</b>	<b>12</b>
1.7.2019      ČRo - wave.cz ~ str. 00 ~ Společnost <i>Ivana Veselková</i>	
<b>USA uprostřed migrační krize, její řešení je v nedohlednu. Děti končí samotné v detenčních centrech .</b>	<b>13</b>
1.7.2019      rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Tomas Castelazo</i>	
<b>Generální tajemník OSN Antonio Guterres vyzval íránskou vládu, aby dál dodržoval dohodu o jaderném programu.....</b>	<b>13</b>
1.7.2019      ČRo Plus ~ str. 05 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
<b>Právníci časem nahradí umělá inteligence. Někdy je ale robot bez šance.....</b>	<b>15</b>
1.7.2019      roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
<b>Doba scio-cerematická přeje cvičeným studentům. Skutečné talenty se ztrácejí.....</b>	<b>17</b>
1.7.2019      aktualne.cz ~ str. 00 ~ Komentáře <i>Tereza Boehmová</i>	
<b>Trump uhýbá Huawei. Jestli zruší obvinění ze špionáže, bude to katastrofa, zní z USA.....</b>	<b>19</b>
2.7.2019      aktualne.cz ~ str. 00 ~ Zahraničí <i>Martin Novák</i>	
<b>Byla první ministryní německé obrany, teď míří na vrchol EU. Kdo je Ursula von der Leyenová? .....</b>	<b>20</b>
2.7.2019      info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie <i>Eliška Kubátová</i>	
<b>Byla první ministryní německé obrany, teď míří na vrchol EU. Kdo je Ursula von der Leyenová? .....</b>	<b>22</b>
2.7.2019      info.cz ~ str. 00 ~	
<b>Nové vedení EU - složitý kompromis.....</b>	<b>23</b>
3.7.2019      ČT 24 ~ str. 02 ~ 20:00 90' ČT24	
<b>Témata evropské politiky.....</b>	<b>25</b>
3.7.2019      ČT 24 ~ str. 07 ~ 20:00 90' ČT24	
<b>Nadějnou političkou je starostka Řečan nad Labem.....</b>	<b>31</b>
3.7.2019      halonoviny.cz ~ str. 00 ~	

<b>Inkluze vyloučeným lokalitám nepomohla.....</b>	<b>32</b>
3.7.2019 Haló noviny ~ str. 03 ~ Z domova <i>Jana DUBNIČKOVÁ</i>	
<b>Inkluze nezlepšila situaci škol ve vyloučených lokalitách .....</b>	<b>32</b>
3.7.2019 halonoviny.cz ~ str. 00 ~ <i>Dana Moree, Univerzity Karlovy</i>	
<b>Premiér v nesnázích? Babiš už svůj styl zásadně nezmění, říká odbornice na politický marketing .....</b>	<b>34</b>
4.7.2019 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy z domova <i>Lenka Kabrhelová, Matěj Válek, Ondřej Franta</i>	
<b>Slova vládních stran o předčasných volbách nelze brát vážně, říká politolog Jüptner.....</b>	<b>35</b>
4.7.2019 e15.cz ~ str. 00 ~ Rozhovory <i>Štěpán Kuit</i>	
<b>Nadějnou političkou je starostka Řečan nad Labem .....</b>	<b>36</b>
4.7.2019 Haló noviny ~ str. 11 ~ Ženy a společnost <i>(za)</i>	
<b>Slova vládních stran o předčasných volbách nelze brát vážně, říká politolog Jüptner.....</b>	<b>36</b>
4.7.2019 e15.cz ~ str. 00 ~	
<b>Mezi českými studenty vzrostl zájem o program Erasmus, meziročně až o deset procent .....</b>	<b>37</b>
7.7.2019 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy z domova <i>Pavla Liolíasová</i>	
<b>ČSE vyzývá k účasti na 26. ročníku soutěže Mladý ekonom roku .....</b>	<b>38</b>
8.7.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~ Zprávy Online <i>Roklen24</i>	
<b>ČSE vyzývá k účasti na 26. ročníku soutěže Mladý ekonom roku .....</b>	<b>39</b>
8.7.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~	
<b>ČES vyzývá k účasti na 26. ročníku soutěže Mladý ekonom roku .....</b>	<b>40</b>
8.7.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~	
<b>V Řecku krize odeznívá, populismus nové vlády ale může ohrozit rozpočet, varuje analytička.....</b>	<b>40</b>
8.7.2019 e15.cz ~ str. 00 ~ Rozhovory <i>Veronika Kudrnová</i>	
<b>V Řecku krize odeznívá, populismus nové vlády ale může ohrozit rozpočet, varuje analytička.....</b>	<b>41</b>
8.7.2019 e15.cz ~ str. 00 ~ <i>Veronika Kudrnová</i>	
<b>Mezinárodní agentura pro atomovou energii potvrdila dnešní oznámení, že její experti překročily limit 3,67 % obohacování uranu .....</b>	<b>43</b>
8.7.2019 ČRo Radiožurnál ~ str. 03 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	

<b>KLIMA: Stav nouze v mém rodišti .....</b>	<b>44</b>
8.7.2019 neviditelnypes.cz ~ str. 00 ~ Klima <i>Neviditelný pes, Tomáš Guttman</i>	
<b>Elektromobilita je budoucnost. I pro pražské metro .....</b>	<b>46</b>
8.7.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
<b>Trh čeká na indicie od amerických centrálních bankéřů.....</b>	<b>48</b>
9.7.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
<b>Kdy začne opisování vysokým školám vadit?.....</b>	<b>49</b>
9.7.2019 listy.cz ~ str. 00 ~	
<b>Hana Slívová .....</b>	<b>51</b>
10.7.2019 zlin.rozhlas.cz ~ str. 00 ~	
<b>Nahlédněte do světa fyziky či médií v rámci Letních škol Univerzity Karlovy .....</b>	<b>51</b>
10.7.2019 iforum.cuni.cz ~ str. 00 ~	
<b>Foldynův asistent vyzývá k zastavení migrace pomocí kulometů. ‚Je to jeho věc,‘ říká poslanec.....</b>	<b>52</b>
10.7.2019 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy z domova <i>Jiří Lacina</i>	
<b>Mříže a hvězdy.....</b>	<b>53</b>
10.7.2019 Babylon ~ str. 07 ~ Příloha - Literární a výtvarná příloha	
<b>Foldynův asistent chce střílet na uprchlíky, žádá plošné perzekuce. Nesouhlasím, ale nevadí mi to, říká poslanec.....</b>	<b>54</b>
10.7.2019 denikn.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>Jan Moláček</i>	
<b>Čechům se daří. Máme nejméně nezaměstnaných za posledních 22 let.....</b>	<b>55</b>
10.7.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha, Jerome Powell</i>	
<b>Foldynův asistent chce střílet na uprchlíky. ‚Je to jeho věc,‘ reaguje poslanec. ....</b>	<b>57</b>
11.7.2019 forum24.cz ~ str. 00 ~	
<b>„Když někdo mluví jako nácek, asi bude nácek.“ Vedení ČSSD žádá po Foldynovi, aby vysvětlil výroky svého asistenta.....</b>	<b>57</b>
11.7.2019 denikn.cz ~ str. 00 ~ Česko	

Jan Moláček

<b>Diplomatická nota kvůli smrti českých vojáků. Afghánské úřady se obrátily na ministerstvo zahraničí .</b>	<b>59</b>
11.7.2019 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy z domova <i>Kristýna Guryčová</i>	
<b>Tomáš Petříček .....</b>	<b>60</b>
11.7.2019 czechleaders.com ~ str. 00 ~	
<b>Michal Kraft, asistent poslance Foldyna, chce zabít uprchlíky kulometem. Nesouhlasím, ale nevdám mi to, říká Foldyna .....</b>	<b>62</b>
11.7.2019 romea.cz ~ str. 00 ~ komentář <i>František Kostlán</i>	
<b>Koordinátor/ka OZS – Mobility .....</b>	<b>64</b>
12.7.2019 vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~ Neakademické pracovní pozice <i>Vědavýzkum.cz</i>	
<b>Na kolik vás vyjde Erasmus: Do Slovinska za hubičku, na Island na dluh .....</b>	<b>65</b>
12.7.2019 vysokeskoly.cz ~ str. 00 ~	
<b>Dvojitý agent je v seznamu StB evidován oprávněně, rozhodl Ústavní soud o spolupracovníkovi FBI...</b>	<b>66</b>
12.7.2019 irozhlas.cz ~ str. 00 ~	
<b>Radikální představa sociální spravedlnosti a rovnosti, říká o feminismu psycholožka Laura Brown.....</b>	<b>67</b>
12.7.2019 ČRo - plus.cz ~ str. 00 ~ Věda <i>Ondřej Čihák</i>	
<b>Foldyna musí hasit výroky asistenta .....</b>	<b>69</b>
12.7.2019 Deník N ~ str. 03 ~ Zpravodajství <i>JAN MOLÁČEK</i>	
<b>Radikální představa sociální spravedlnosti a rovnosti, říká o feminismu psycholožka Laura Brown.....</b>	<b>70</b>
12.7.2019 rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Fotobanka Pixabay</i>	
<b>Foldynův asistent chce střílet do uprchlíků. Foldyna s tím prý nesouhlasí, ale je mu to jedno. ....</b>	<b>71</b>
12.7.2019 nazory.aktualne.cz ~ str. 00 ~ 1741 <i>František Kostlán</i>	
<b>Asistent Foldyny: Migranty by prý měli střílet kulometem nebo je z Evropy násilím deportovat .....</b>	<b>73</b>
13.7.2019 byznysnoviny.cz ~ str. 00 ~ PolitikaZprávy	
<b>Migranty střílet kulometem? Asistent poslance šokoval Česko. Střílet ne, potopit loď ano, reaguje poslanec .....</b>	<b>74</b>
13.7.2019 eurozpravy.cz ~ str. 00 ~ <i>EuroZprávy.cz</i>	

<b>„Najdi si pořádnou práci.“ Výrok Jandy o Karlu Gottovi našťval uživatele sociálních sítí .....</b>	<b>75</b>
13.7.2019 ac24.cz ~ str. 00 ~	
<b>„Najdi si pořádnou práci.“ Výrok Jandy o Karlu Gottovi našťval uživatele sociálních sítí .....</b>	<b>76</b>
13.7.2019 cz.sputniknews.com ~ str. 00 ~	
<b>I lidé s dobrým politickým přehledem o izraelské okupaci nevědí .....</b>	<b>77</b>
13.7.2019 denikreferendum.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>Zdeněk Jehlička</i>	
<b>Referent/ka - administrativní podpora OZS .....</b>	<b>79</b>
14.7.2019 vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~ Neakademické pracovní pozice <i>Vědavýzkum.cz</i>	
<b>V sociální demokracii slábne podpora vlády s hnutím ANO .....</b>	<b>80</b>
14.7.2019 e15.cz ~ str. 00 ~	
<b>V sociální demokracii slábne podpora vlády s hnutím ANO .....</b>	<b>81</b>
14.7.2019 e15.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Pavel Otto</i>	
<b>V ČSSD slábne podpora vlády s ANO .....</b>	<b>82</b>
15.7.2019 E15 ~ str. 02 ~ Události <i>Pavel OTTO</i>	
<b>Influenceři lákají ke kouření i děti: Univerzitní průzkum pobouřil tabákové firmy .....</b>	<b>82</b>
15.7.2019 blesk.cz ~ str. 00 ~ <i>Autor: Hana Langrová -</i>	
<b>Influenceři lákají ke kouření i děti: Univerzitní průzkum pobouřil tabákové firmy .....</b>	<b>84</b>
15.7.2019 blesk.cz ~ str. 00 ~ Události <i>Hana Langrová</i>	
<b>Co čte branže .....</b>	<b>85</b>
15.7.2019 Marketing & Media ~ str. 18 ~ Literatura <i>HANA VACKOVÁ</i>	
<b>Politolog: Spor o výměnu ministra se může protáhnout do podzimu .....</b>	<b>87</b>
16.7.2019 politicke-listy.cz ~ str. 00 ~	
<b>Spor o ministra kultury se může protáhnout, míní politolog .....</b>	<b>88</b>
16.7.2019 tyden.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>ČTK</i>	
<b>Politolog: Spor o výměnu ministra se může protáhnout do podzimu .....</b>	<b>89</b>
16.7.2019 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>čtk</i>	

<b>Politolog: Spor o výměnu ministra se může protáhnout do podzimu .....</b>	<b>90</b>
16.7.2019 drbna.cz ~ str. 00 ~ Politika	
<b>Politolog: Spor o výměnu ministra se může protáhnout do podzimu .....</b>	<b>90</b>
16.7.2019 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Antonín Staněk Čssd</i>	
<b>Politolog: Spor o výměnu ministra se může protáhnout do podzimu .....</b>	<b>91</b>
16.7.2019 politicke-listy.cz ~ str. 00 ~ <i>Antonín Staněk Čssd</i>	
<b>Peníze z Ruska dál rozkládají italskou vládu. „Tohle jen tak nevyšumí,“ míní znalec.....</b>	<b>92</b>
16.7.2019 info.cz ~ str. 00 ~ <i>Eliška Kubátová</i>	
<b>„Tohle jen tak nevyšumí.“ Peníze z Ruska dál rozkládají italskou vládu .....</b>	<b>94</b>
16.7.2019 info.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>Eliška Kubátová</i>	
<b>Zeman nikam nespěchá, o Staňkovi nyní jednat nebude.....</b>	<b>95</b>
16.7.2019 forum24.cz ~ str. 00 ~	
<b>S ČSSD to vypadá bledě. Tvrdohlavý Zeman ji nakonec vyštve z vlády? .....</b>	<b>96</b>
16.7.2019 globe24.cz ~ str. 00 ~ <i>Globe24.cz</i>	
<b>Zeman hodlá vyštvat ČSSD z vlády? Spor o ministra kultury se ještě může vyhrotit .....</b>	<b>97</b>
16.7.2019 eurozpravy.cz ~ str. 00 ~ <i>EuroZpravy.cz</i>	
<b>Nového ministra kultury se možná dočkáme až na podzim, říká politolog .....</b>	<b>98</b>
16.7.2019 idnes.cz ~ str. 00 ~ <i>Autoři:, ČTK,, iDNES.cz</i>	
<b>„Tohle jen tak nevyšumí.“ Peníze z Ruska dál rozkládají italskou vládu .....</b>	<b>99</b>
16.7.2019 info.cz ~ str. 00 ~ <i>Eliška Kubátová</i>	
<b>Šír: Zločin pod nánosy lhaní. Před pěti lety ruská armáda sestřelila nad Ukrajinou let MH17 .....</b>	<b>100</b>
16.7.2019 ct24.cz ~ str. 00 ~ Názory <i>svitakm</i>	
<b>Babiš s Hamáčkem požádali Zemana o společnou schůzku kvůli výměně ministra kultury .....</b>	<b>103</b>
16.7.2019 aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>ČTK</i>	
<b>Von der Leyenová bude šéfkou Evropské komise, uspěla jen o devět hlasů. Jaký je její příběh? .....</b>	<b>104</b>
16.7.2019 info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie <i>Eliška Kubátová</i>	

<b>Von der Leyenová je šéfkou Evropské komise jen o devět hlasů. Co má za sebou a co od ní čekat? ...</b>	<b>106</b>
16.7.2019	info.cz ~ str. 00 ~
<b>Rokování pokračuje. Babiš s Hamáčkem požádají prezidenta o další společnou schůzku .....</b>	<b>107</b>
16.7.2019	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>volfovat</i>
<b>Petr bojoval o život, Standa přišel o dítě .....</b>	<b>109</b>
16.7.2019	Aha! pro ženy ~ str. 04 ~ O čem se mluví <i>Libuše VEČEŘOVÁ</i>
<b>Jednání ANO a ČSSD.....</b>	<b>111</b>
16.7.2019	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 12:30 Radioforum
<b>Babiš měl sílu udělat něco pořádného, vůbec ji ale nevyužil .....</b>	<b>117</b>
16.7.2019	Deník N ~ str. 08 ~ Rozhovor <i>RENATA KALENSKÁ</i>
<b>Pět let od tragédie letu MH17. Aktivisté připomněli, kdo stroj sestřelil.....</b>	<b>124</b>
17.7.2019	forum24.cz ~ str. 00 ~ <i>David Horák</i>
<b>Euroregiony.....</b>	<b>125</b>
17.7.2019	businessinfo.cz ~ str. 00 ~ <i>Euroregiony V ČR</i>
<b>Transatlantická dohoda o obchodu a investicích mezi EU a USA (TTIP) TTIP a malé a střední podniky</b>	<b>129</b>
17.7.2019	businessinfo.cz ~ str. 00 ~
<b>Transatlantická dohoda o obchodu a investicích mezi EU a USA (TTIP) TTIP a malé a střední podniky</b>	<b>139</b>
17.7.2019	businessinfo.cz ~ str. 00 ~
<b>Expert na právo EU: Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Jeho poslední pomsta. Máme .....</b>	<b>150</b>
18.7.2019	politicke-listy.cz ~ str. 00 ~
<b>Expert na právo EU: Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Jeho poslední pomsta. Máme .....</b>	<b>151</b>
18.7.2019	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Hans Štembera</i>
<b>Expert na právo EU: Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Jeho poslední pomsta. Máme .....</b>	<b>152</b>
18.7.2019	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Barbora Richterová</i>

<b>Expert na právo EU: Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Jeho poslední pomsta. Máme .....</b>	<b>154</b>
18.7.2019 <i>politicke-listy.cz ~ str. 00 ~</i> <i>Hans Štembera</i>	
<b>Expert na právo EU: Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Jeho poslední pomsta. Máme .....</b>	<b>156</b>
19.7.2019 <i>pravdive.eu ~ str. 00 ~</i>	
<b>Věřící v USA kritizují Trumpovu azylovou politiku .....</b>	<b>156</b>
19.7.2019 <i>proglas.cz ~ str. 00 ~</i> <i>Gabriela Brázdová</i>	
<b>Expert na právo EU: Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Jeho poslední pomsta. Máme .....</b>	<b>157</b>
19.7.2019 <i>casopis-sifra.cz ~ str. 00 ~</i>	
<b>Naštvaní Ukrajinci chtějí změnu. V parlamentních volbách ji slibuje Zelenského Sluha lidu .....</b>	<b>159</b>
19.7.2019 <i>ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět</i> <i>svitakm</i>	
<b>Nikdy neměnila názor podle doby nebo Karla Čapka. Osudové ženy: tvrdohlavá Olga Scheinpflugová</b>	<b>166</b>
20.7.2019 <i>rozhlas.cz ~ str. 00 ~</i>	
<b>Expert na právo EU: „Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Byla to jeho poslední pom .....</b>	<b>167</b>
20.7.2019 <i>czechfreepress.cz ~ str. 00 ~</i>	
<b>Zdaňme více investiční byty .....</b>	<b>169</b>
20.7.2019 <i>Lidové noviny ~ str. 09 ~ Rozhovor</i> <i>Kateřina Menzelová</i>	
<b>Na prahu zmien 38: Tomáš Břicháček – Expert na právo EU: „Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohusl.....</b>	<b>172</b>
21.7.2019 <i>nwoo.org ~ str. 00 ~</i>	
<b>Nová vláda ve Španělsku.....</b>	<b>174</b>
22.7.2019 <i>ČRo Plus ~ str. 03 ~ 21:10 Den v 60 minutach</i>	
<b>Taškařice stavebního úřadu. Jinonickým se nelíbí dostavba univerzitního areálu .....</b>	<b>176</b>
22.7.2019 <i>prazsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Praha</i> <i>Michael Bereň</i>	
<b>Na Ukrajině proběhly předčasné parlamentní volby .....</b>	<b>177</b>
22.7.2019 <i>ČRo Plus ~ str. 01 ~ 11:34 Interview Plus</i>	



<b>Ti, kteří byli členy expedice Lambaréné.....</b>	<b>184</b>
22.7.2019	TEMPUS Medicorum ~ str. 06 ~ Lambaréné
<b>Zelenskyj sice volby vyhrál, ale slibovat vyřešení Krymu je velmi neupřimné, myslí si analytik Šír.....</b>	<b>12</b>
22.7.2019	irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy ze světa <i>Věra Luptáková, Jan Bumba</i>
<b>Zelenskyj sice volby vyhrál, ale slibovat vyřešení Krymu je velmi neupřimné až nemožné, myslí si analytik Šír.....</b>	<b>12</b>
22.7.2019	ČRo - plus.cz ~ str. 00 ~ Zahraniční <i>Věra Luptáková</i>
<b>Zelenskyj sice volby vyhrál, ale slibovat vyřešení Krymu je velmi neupřimné až nemožné, myslí si analytik Šír.....</b>	<b>13</b>
22.7.2019	rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Fotobanka Profimedia</i>
<b>Domov na druhém konci světa.....</b>	<b>13</b>
22.7.2019	Dieta ~ str. 90 ~ Restart - Zábava s bonusem <i>LINDA HÁKOVÁ</i>
<b>Ostrá síla – nový druh síly v mezinárodních vztazích?.....</b>	<b>15</b>
22.7.2019	armadinoviny.cz ~ str. 00 ~
<b>Strana prezidenta Zelenského míří k většině.....</b>	<b>17</b>
23.7.2019	Prostějovský deník ~ str. 07 ~ Události <i>LUBOŠ PALATA</i>
<b>Strana prezidenta Zelenského míří k většině.....</b>	<b>19</b>
23.7.2019	Pardubický deník ~ str. 07 ~ Události <i>LUBOŠ PALATA</i>
<b>Odborníci na sociální učení církve se radili o etice a migraci .....</b>	<b>20</b>
23.7.2019	Katolický týdeník ~ str. 03 ~ Zpravodajství <i>(sch)</i>
<b>Reklamu u influencerů pozná jedno dítě z deseti. Rodiče musí kontrolovat, koho jejich děti sledují .....</b>	<b>22</b>
23.7.2019	feedit.cz ~ str. 00 ~ <i>Daniel Bradbury Dočekal</i>
<b>Komik a jeho svět. Volodymyr Zelenskyj ovládnul Ukrajinu totálně .....</b>	<b>23</b>
23.7.2019	finmag.cz ~ str. 00 ~ Kaleidoskop <i>Luboš Palata</i>
<b>Komik a jeho svět. Volodymyr Zelenskyj ovládnul Ukrajinu totálně .....</b>	<b>25</b>
23.7.2019	finmag.penize.cz ~ str. 00 ~ <i>Luboš Palata</i>

<b>Že jsou duševně nemocní nebezpeční? To je mediální mýtus, říká odbornice z NUDZ .....</b>	<b>31</b>
23.7.2019 flowee.cz ~ str. 00 ~ <i>Milada Kadeřábková</i>	
<b>Studenti, nebojte se pracovat. Univerzita vás podpoří .....</b>	<b>32</b>
24.7.2019 iforum.cuni.cz ~ str. 00 ~	
<b>Reklamu u influencerů pozná jedno dítě z deseti. Rodiče musí kontrolovat, koho jejich děti sledují .....</b>	<b>32</b>
24.7.2019 celebritytime.cz ~ str. 00 ~	
<b>Porodnost zvýší dostupná péče, ne dávky .....</b>	<b>34</b>
24.7.2019 Právo ~ str. 02 ~ Zpravodajství <i>Marie Königová Jiří Mach</i>	
<b>Modernizace veřejné správy se netýká jen často skloňované elektronizace .....</b>	<b>35</b>
24.7.2019 Veřejná správa ~ str. 06 ~ Rozhovor <i>Jiří Chum</i>	
<b>Porodnost zvýší dostupná péče o malé děti, ne dávky, ukazují výzkumy.....</b>	<b>36</b>
25.7.2019 novinky.cz ~ str. 00 ~ Domácí <i>Marie Königová, Jiří Mach</i>	
<b>První ženy v čele evropských institucí. Přejde s nimi změna? .....</b>	<b>36</b>
25.7.2019 Literární noviny ~ str. 08 ~ <i>Veronika Dospělová</i>	
<b>KATEŘINA KRÁLOVÁ Nic nového pod (řeckým) sluncem .....</b>	<b>37</b>
25.7.2019 Literární noviny ~ str. 01 ~ Příloha - Interview <i>Veronika Dospělová</i>	
<b>Ukrajina sečetla všechny hlasy v parlamentních volbách. Zelenského Sluha lidu jasně zvítězil .....</b>	<b>38</b>
26.7.2019 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Zprávy ze světa <i>Jan Bumba, Věra Luptáková, ČTK</i>	
<b>Reakce na vystřelení raket z KLDK .....</b>	<b>39</b>
26.7.2019 ČT 24 ~ str. 07 ~ 20:00 90' ČT24	
<b>Babiš ví, že působí trapně. Se Zemanem narazil na své limity, tvrdí politologové .....</b>	<b>40</b>
26.7.2019 novinky.cz ~ str. 00 ~ Domácí <i>Renáta Bohuslavová</i>	
<b>Naši zelení se jmenují Piráti? .....</b>	<b>40</b>
27.7.2019 Lidové noviny ~ str. 18 ~ Orientace - Téma <i>MAREK HUDEMA</i>	
<b>Mobilní závisláci, senioři na Facebooku. A tak si tu žijeme .....</b>	<b>41</b>
27.7.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Petr Pospíšil</i>	

<b>Mobilní závislí, senioři na Facebooku. A tak si tu žijeme .....</b>	<b>43</b>
27.7.2019    roklen24.cz ~ str. 00 ~ Rozhovory, Homepage <i>Petr Pospíšil</i>	
<b>Host: Veronika Sedláčková .....</b>	<b>44</b>
28.7.2019    ČRo Pardubice ~ str. 01 ~ 09:04 Zálety Aleny Zárybnické	
<b>Ruské soudy dnes povolávají k přestupkovému řízení desítky lidí zadržovaných při sobotní demonstraci</b>	<b>46</b>
29.7.2019    ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
<b>Žhářský útok na německého politika .....</b>	<b>48</b>
29.7.2019    ČRo Plus ~ str. 04 ~ 17:10 Den podle...	
<b>10. 8. 2019 / Komentovaná prohlídka výstavy Vysočina, krabatina, mrchovina: Solitéři Vysočiny .....</b>	<b>49</b>
29.7.2019    artalk.cz ~ str. 00 ~	
<b>Muž, který byl vždy o krok napřed .....</b>	<b>51</b>
29.7.2019    Lidové noviny ~ str. 20 ~ Poslední strana <i>JAN ADAMEC</i>	
<b>Daniel Stach: Beznaděj nesmí existovat.....</b>	<b>51</b>
29.7.2019    Týdeník Rozhlas ~ str. 12 ~ Rozhovor <i>Jakub Horváth</i>	
<b>Influenceri lákají ke kouření i děti: Univerzitní průzkum pobouřil tabákové firmy.....</b>	<b>52</b>
31.7.2019    legalizace.cz ~ str. 00 ~ <i>Hana Langrová</i>	
<b>Zboží nabízejí internetoví „kamarádi“. Děti netuší, že je to placená propagace .....</b>	<b>53</b>
31.7.2019    idnes.cz ~ str. 00 ~ <i>Autoři: Karolina Bulisová,, Lada Režňáková</i>	

## Plné znění zpráv

### Letní školy 2019 na Univerzitě Karlově v Praze

1.7.2019 nicm.cz str. 00

Lucie Turzová

Ani o prázdninách se brány Univerzity Karlovy nezavírají. Letní školy UK jsou určeny jak tuzemským a zahraničním studentům, tak i široké veřejnosti.

Jednacími jazyky jsou kromě češtiny a angličtiny i jiné cizí jazyky (španělština, ruština). Níže naleznete ty, které probíhají v červenci a srpnu. Některé z letních škol jsou již v plném proudu (se začátkem v červnu). Zaujala Vás některá z nich? Neváhejte se přihlásit zde.

Filozofická fakulta:

Letní škola slovanských studií (26. 7. – 23. 8. 2019)

Matematicko-fyzikální fakulta:

Letní škola matematiky a fyziky (29. 6. – 14. 7. 2019)

Soustředění mladých fyziků (20. 6. – 3. 8. 2019)

Letní matematicko-fyzikální soustředění (11. - 25. 8. 2019)

**Fakulta sociálních věd:**

Letní škola žurnalistiky IKSŽ **FSV UK** (26. – 29. 8. 2019)

Fakulta humanitních studií:

Letní škola pro učitele - CŽV 21 (21. – 23. 8. 2019)

Ústav jazykové a odborné přípravy (ÚJOP):

Czech for Compatriots – Poděbrady (19. 7. – 16. 8. 2019)

Czech Language And Culture Course – Praha Albertov (29. 7. – 23. 8. 2019)

Zdroj: <https://cuni.cz/UK-8718.html>

Vložila: Lucie Turzová, červenec 2019

URL| <http://nicm.cz/letni-skoly-2019-na-univerzite-karlove-v-praze>

---

### USA uprostřed migrační krize, její řešení je v nedohlednu. Děti končí samotné v detenčních centrech

1.7.2019 ČRo - wave.cz str. 00 Společnost

Ivana Veselková

Situace na mexické hranici s USA se v posledních měsících zdramatizovala a doktorandka Kristýna Divišová z Katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy říká, že se dá mluvit o humanitární krizi.

Počet lidí, kteří se snaží překročit mexicko-americkou hranici, rapidně roste. „V dubnu bylo při pokusu o přechod hranice zadrženo 110 tisíc lidí, v květnu to už bylo dokonce 130 tisíc lidí,“ říká Kristýna Divišová. Americký systém očividně není na něco takového připraven.

Podle Divišové rozhodně nejde tyto lidi označit jen za tzv. ekonomické migranty, protože mnoho z nich utíká ze svých domovů kvůli všudypřítomnému násilí páchanému zločineckými gangy. Takoví lidé pochází zejména z Hondurasu, Guatemaly a Salvadoru. Právě kvůli vzrůstajícímu počtu lidí utíkajících ze zemí Střední Ameriky jsou v současnosti detenční centra na hranici přeplněná a podmínky v nich se zhoršují.

Kristýna Divišová /foto: Jana Gajová

V případě nelegálního pokusu přejít hranici se podle Kristýny Divišové zejména v minulosti, ale v některých případech i dnes stává, že jsou děti odděleny od rodičů nebo jiného dospělého doprovodu, se kterým se hranici pokouší překonat. Následně jsou tyto děti spolu s těmi, které tvrdí, že se hranici pokusily přejít samy, umístěny do detenčního centra pro nezletilé. Podmínky v jednom z takových zařízení nedaleko El Pasa popsala skupina právníků, která ho navštívila, jako alarmující.

Má stávající situace nějaké řešení? Jak se k ní staví současný americký prezident? A jak se žije těm lidem, kterým se hranici podaří přejít, ale azyl nedostanou? Poslechněte si celý rozhovor.

URL| <http://wave.rozhlas.cz/usa-uprostred-migracni-krize-jeji-reseni-je-v-nedohlednu-deti-konci-samotne-v-7973933>

---

## **USA uprostřed migrační krize, její řešení je v nedohlednu. Děti končí samotné v detenčních centrech**

1.7.2019 rozhlas.cz str. 00

Tomas Castelazo

Situace na mexické hranici s USA se v posledních měsících zdramatizovala a doktorandka Kristýna Divišová z Katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy říká, že se dá mluvit o humanitární krizi.

Počet lidí, kteří se snaží překročit mexicko-americkou hranici, rapidně roste. „V dubnu bylo při pokusu o přechod hranice zadrženo 110 tisíc lidí, v květnu to už bylo dokonce 130 tisíc lidí.“ říká Kristýna Divišová. Americký systém očividně není na něco takového připraven.

Podle Divišové rozhodně nejde tyto lidi označit jen za tzv. ekonomické migranty, protože mnoho z nich utíká ze svých domovů kvůli všudypřítomnému násilí páchanému zločineckými gangy. Takoví lidé pochází zejména z Hondurasu, Guatemaly a Salvadoru. Právě kvůli vzrůstajícímu počtu lidí utíkajících ze zemí Střední Ameriky jsou v současnosti detenční centra na hranici přeplněná a podmínky v nich se zhoršují.

/ foto: Jana Gajová

V případě nelegálního pokusu přejít hranici se podle Kristýny Divišové zejména v minulosti, ale v některých případech i dnes, stává, že jsou děti odděleny od rodičů nebo jiného dospělého doprovodu, se kterým se hranici pokoušejí překonat. Následně jsou tyto děti spolu s těmi, které tvrdí, že se hranici pokusili přejít samy, umístěny do detenčního centra pro nezletilé. Podmínky v jednom z takových zařízení nedaleko El Pasa popsala skupina právníků, která ho navštívila, jako alarmující.

Má stávající situace nějaké řešení? Jak se k ní staví současný americký prezident? A jak se žije těm lidem, kterým se hranici podaří přejít, ale azyl nedostanou? Poslechněte si celý rozhovor.

URL| <https://wave.rozhlas.cz/usa-uprostred-migracni-krize-jeji-reseni-je-v-nedohlednu-deti-konci-samotne-v-7973933>

---

## **Generální tajemník OSN Antonio Guterres vyzval íránskou vládu, aby dál dodržoval dohodu o jaderném programu**

1.7.2019 ČRo Plus str. 05 21:10 Den v 60 minutach

Martin KARLÍK, moderátor

-----  
Generální tajemník OSN Antonio Guterres vyzval íránskou vládu, aby dál dodržoval dohodu o jaderném programu této země z roku 2015 se znepokojením upozornil, že tento dokument stěží podaří zachránit pokud bude Teherán postupovat jako dnes, kdy oznámil, že překročil dohodnutý limit pro zásoby lehce obohaceného uranu podle dohody se světovými mocnostmi smí Írán disponovat 300 kg tohoto materiálu představitelé Teheránu už v posledních dnech upozorňovali, že se Írán blíží dosažení povoleného limitu. Jeho překročení dnes potvrdili také inspektoři Mezinárodní agentury pro atomovou energii. A je to první případ, kdy Írán oficiálně porušil jadernou dohodu, což má být odpověď na loňské rozhodnutí Američanů od této úmluvy odstoupit. Já teď zdravím odborníka na oblast jaderných zbraní Vlastislava Břízu z katedry mezinárodních vztahů **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy hezký večer. Dobrý večer vám, tedy v tuto chvíli víme o tom překročené limity zásob mírně obohaceného uranu uranu je známo, jak výrazném překročení se vlastně bavíme.

Vlastislav BŘÍZA, katedra mezinárodních vztahů UK  
-----

A přesně známo není, nicméně se bude jednat co v tuto chvíli o jednotky kilogramů. Tam je potřeba však k tomuto dodat, že překročení nízko obohaceného uranu není až tak zásadní pro vývoj případná jaderná zbraň, a to podtrhuji.

Martin KARLÍK, moderátor  
-----

Takže nakolik tedy alarmující je toto sdělení Teheránu.

Vlastislav BŘÍZA, katedra mezinárodních vztahů UK  
-----

Tak alarmující v tom smyslu, že Teherán de facto i de iure oznámila, že se necítím povinován těmi závazky smlouvy z roku 2015 a tím, že Spojené státy vypověděly, tak i nadále dodržovat nebude. On alibisticky vyzval zbyla signatáře k tomu aby, v uvozovkách domluvili Spojeným státům a ty začaly ustanovený smlouvu dodržel v tom smyslu, že nebudou uplatňovat žádné sankce proti Íránu to se samozřejmě nestalo nepodařilo, protože když byli signatáři mají mírnou rozpočtem skoro žádný vliv na to co Spojené státy v tomto ohledu udělají, takže Írán se přestal řídit ustanovení smlouvy.

Martin KARLÍK, moderátor  
-----

Znamená to že o stupeň vážnější by mohl být další krok Íránců. Avizované obohacování uranu nad limit zhruba tří celých 0,6 %, který stanoví dohoda Teheránu se světovými mocnostmi.

Vlastislav BŘÍZA, katedra mezinárodních vztahů UK  
-----

Časné říkáte pro použití obohaceného uranu v jaderných zbraní potřebujete mít emoce až 90 jsem 3,67 % tak jaké smlouvy opravdu nic neřeší probíhaly na zbraně, takže v tuto chvíli nastává ten krok 2 uvidíme ale se svou Írán hodlá totiž, že opět spustí své centrifugy, že jejich počet začne obohacovat uran.

Martin KARLÍK, moderátor  
-----

Do jaké míry ob stojí výtky, kterými íránská vláda také obhajuje tento postup, a to sice výtky na adresu evropských signatářů jaderné dohody, že nepodnikají dost na její záchranu, poté co jí vypověděly Spojené státy.

Vlastislav BŘÍZA, katedra mezinárodních vztahů UK  
-----

A to už zmínili před chvílí oni nemají moc pák k tomu, aby podnikali kroky pro záchranu jediná záchrana je to, že Spojené státy americké řeknou, že se tou smlouvou cítit vázány, což se mu bezesporu nestane a tím pádem ta smlouva zanikne, takže já se domnívám, že jsme spíše v situaci, kdy ta smlouva již přestala existovat otázka, jestli dojde k navázání nebo obnovení rozhovorů mohly nové.

Martin KARLÍK, moderátor

-----  
Jaký prostor tedy mají v tuto chvíli Francie Británie Německo nebo Rusko. Ve snaze udržet nějakou platnost té jaderné dohody s Íránem. I ve stínu stupňujícího se vojenského napětí mezi Teheránem a Washingtonem po nedávném incidentu s ropnými tankery v ománském zálivu.

Vlastislav BŘÍZA, katedra mezinárodních vztahů UK  
-----

Minimální museli by musely by opravdu, v uvozovkách mnozí Spojené státy aby, aby se cítili touto smlouvou vázány, což prezidentem základní kategoricky odmítl na základě zjištění svých tajných služeb a spojenců v regionu, takže Írán stejně ta a ustanovení nedodržoval a pouze pod pláštěm nadále pokračoval směrem na programu, takže domnívám se, že ten, že ten manévrovací prostor v tuto chvíli minimální.

Martin KARLÍK, moderátor  
-----

A je tedy na obzoru moment, kdy už nebude návratu.

Vlastislav BŘÍZA, katedra mezinárodních vztahů UK  
-----

Já si myslím, že už jsme za tím momentem, já se domnívám, že ta smlouva, jíž patří minulosti.

Martin KARLÍK, moderátor  
-----

Říká odborník na otázku jaderného zbrojení Vlastislav Bříza z **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. I vám hezký večer na slyšenou.

---

## Právnický časem nahradí umělá inteligence. Někdy je ale robot bez šance

1.7.2019 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: ČR, právo, Technologie, Startup, Novalia, Virtuální realita, Rozšířená realita, umělá inteligence

Právnický v řadě věcí časem nahradí umělá inteligence. Mnoho procesů pak bude plně automatizovaných. Transakční právník je ale především programátor nějakých ekonomických vztahů mezi lidmi. A to programování bude potřeba pořád, říká v rozhovoru pro server Roklen24 Jakub Císař z advokátní kanceláře Novalia. "To hlavní, co my právníci prodáváme, je důvěra. Tady je nahrazení robotem v nedohlednu," dodává.

Jaká je historie Novalia? Kdo advokátní kancelář zakládal?

Novalia byla založena v roce 2015 pětici ze současných devíti společníků. Všichni společníci mají za sebou zkušenosti z velkých mezinárodních advokátních kanceláří. V některých z nich jsme se mezi sebou i pracovníčně potkávali. Právě zahraniční klienti a přeshraniční transakce tvoří i dnes velkou část naší práce.

Kdo vymyslel název firmy Novalia? Jaký má název význam?

Název jsme vymýšleli sami. Nepotřebovali jsme totiž vystavovat svá jména na plaketách, a vzhledem k tomu, kolik nás je, by to byl navíc hodně dlouhý název. Bylo pro nás důležité, aby bylo jméno dobře použitelné v češtině i angličtině. Název se nám musel také líbit. A tak vznikla Novalia, jejíž význam je jednoduše „nová aliance“.

Jak velký je tým nyní? O jaké pozice se jedná?

V současné chvíli máme devět partnerů. U nás platí, že každý advokát, který se k nám přidá, se stává opravdovým equity partnerem – všichni jsme tedy spoluvlastníky naší právní kanceláře. Jedním z našich partnerů je i americký advokát působící v Praze. Dále máme aktuálně jednoho koncipienta a dva právní asistenty. Pod značku Novalia patří v samostatné společnosti také daňová poradkyně a účetní specialista.

Můžete stručně uvést, jaké různé klienty máte?

Seznam našich klientů je opravdu dlouhý. Najdou se na něm startupy a technologické firmy, ale také velké nadnárodní korporace. Ze světa startupů můžeme zmínit například ProductBoard, Keboolu nebo Daytrip.

Právě v případě startupů jsme byli u dvou velkých exitů. Českého startupu Stories a také česko-amerického startupu Sapho. U něj se cena při prodeji vyšplhala na 4,5 miliardy korun. Více než před akvizicí jsme pro Sapho zajišťovali kompletní právní, ale také účetní a daňovou podporu. Z velkých korporátních klientů je to pak například nakladatelství Burda, potravinářský gigant Orkla, který převzal českou firmu Hamé.

Máte také zahraniční klienty?

Ano a je jich docela hodně. Zmiňovaná, původem norská, společnost Orkla například.

Čím se liší zahraniční klienti od těch českých?

V samotném poskytování právních služeb není velký rozdíl mezi českým a zahraničním klientem. Spíš jde o to mít globální standard samotné služby a snažit se porozumět a vyhovět různým požadavkům zahraničních klientů. V tomto ohledu se nám povedlo dobře rozjet propojení mezi Prahou a Silicon Valley. Příkladem může být už zmiňovaný exit česko-amerického startupu Sapho, u kterého jsme poskytovali kompletní právní podporu při prodeji americké formě Citrix.

Jak bylo obtížné klienty sehnat?

Pomohla nám naše úzká specializace na technologické firmy a startupy. Dělali jsme přednášky a psali články o této problematice. Ale hlavní zlom nastal ve chvíli, kdy uběhlo dost času, aby si nás první klienti vyzkoušeli a začali nás doporučovat. Právě to, že se na nás teď klienti obracují sami, je pro nás velké zadostiučinění.

Na firemním webu uvádíte, že nabízíte lepší služby díky moderním technologiím. Můžete naznačit jak?

Nový začátek v Novalii nám umožnil odstříhnout se od archaických systémů. Byla to příležitost, která je pro rozjeté kanceláře těžko dosažitelná. Základem je to, že u nás používáme pouze mobily, laptopy a cloudové aplikace. V roce 2019 to může vypadat jako běžná norma, ale před čtyřmi lety jsme byli průkopníci. Pro klienta to znamená, že nás nemusí nahánět v kanceláři. Jeho dokumenty máme vždy při ruce a nemáme problém na nich pracovat online s ním i dalšími spolupracovníky. Sám navíc může průběžně sledovat cenu za práci na svém zadání. Přitom všem je samozřejmě klíčové zabezpečení a my jsme přesvědčeni, že moderní enterprise-level cloud je lepší řešení než vlastní server. Takže když někomu z nás odejde laptop, zapojíme jednoduše nový a pracujeme dál. Na tom rozbitém laptopu totiž nic není.

Radíte také při investičních transakcích. Jaká jsou zde specifika?

U tradičních prodejů se mění vlastník, zatímco u investice se vlastníci množí a zakladatel si zpravidla dál drží významný podíl ve firmě. Investor lije peníze do firmy, ale zakladatel si z toho zatím nic neodnáší. To dává transakcím úplně jinou dynamiku – strany sice sedí proti sobě, ale musí být připraveny stát se partnery, jinak to není dobře pro nikoho. Proti tradičním prodejům jsou u nás investice mnohem méně standardizované. Potkáváme se s různými investory a každý má jiné nároky a požadavky na zakladatele i transakční podmínky.

Zabýváte se rovněž právem v umění?

Ano, Iva Javorská a Tereza Jandáčková se dlouhodobě věnují neziskové organizaci Fair Art pro podporu začínajících umělců. Přednášejí také studentům na UMPRUM autorské právo a různorodou problematiku práva v umění pro odbornou veřejnost. Radí také investorům do umění, galeriím, muzeím a aukčním síním.

Jaké vlastně máte zkušenosti a zážitky s českými investory? Je peněz na trhu dost?

Peněz je na trhu dost, ale není tak jednoduché, aby se potkaly se zajímavými projekty.

Většina českých investorů, které potkáváme, umí přijmout roli partnera pro startup, a i když dokáží zatlačit, celkově jsou uznalí. Dobrá ruka při výběru investora se ukáže, až když se startupu nedaří. Už jsme zažili kultivované rozchody i dramata, která prověřila naši investiční dokumentaci, naštěstí úspěšně.

Můžete jmenovat některé úspěšné „exity“?

Minulý rok jsme byli mimo jiné u dvou velkých a úspěšných exitů, a to u prodeje Stories americkému cloudovému hráči Workday a u prodeje společnosti Sapho americkému gigantovi Citrix za 4,5 miliardy korun.

Poskytujete také daňové poradenství a účetnictví. Co všechno z těchto oborů klientům nabízíte?

Zjistili jsme, že řada našich klientů z prostředí inovativních a technologických firem potřebuje daňové a účetní služby, které jim budou uzpůsobeny na míru. Zajišťujeme jim tedy kompletní účetní a daňové poradenství, včetně payroll.

Byli jste mentory na soutěži Women Startup Competition. Jak vypadá česká startupová scéna z pohledu právníků?

Od založení Novalie vidíme určitě pozitivní posun v právním povědomí českých startupistů. Mnohem víc přemýšlí nad možnými právními problémy a zádrhely a obrací se na nás dříve, než k nim dojde. Startupová scéna se stále roste a je atraktivní.

Jak se liší spolupráce se startupem a velkým klientem?



Startupy jedou rychle, všechno řeší za pochodu. Stejně nastavení očekávají i od svých právníků. Reakční doby musí být mnohem kratší než třeba u velké korporace, kde každý proces trvá podstatně déle a musí ho odsouhlasit řada lidí. Se startupy je to prostě jízda.

České startupy znáte dobře. Jaké z nich můžete hodnotit jako „Success story“?

Již zmiňované ProductBoard, Sapho, Kiwi, Stories, Keboola nebo Daytrip mezi ně určitě patří.

Jaká je podle vás budoucnost práva v době AR, VR, IoT, Big Data?

Nové technologie přinášejí nové obchodní modely, a právě posouzení a ošetření nového modelu z právního pohledu je naše častá práce pro startupy. Doteď hrály velkou roli obchodní modely různých aplikací sdílené ekonomiky. Zmíněné technologie vlastně často ani nejsou samy o sobě převratné z právního pohledu, ale už se těšíme, co s nimi klienti vymyslí.

Jak důležitý bude nadále „živý právník“ a osobní jednání?

V řadě věcí časem právníky nahradí umělá inteligence. Mnoho procesů pak bude plně automatizovaných, na to se těšíme. Transakční právník je ale především programátor nějakých ekonomických vztahů mezi lidmi. A to programování bude potřeba pořád. S nástupem umělé inteligence bude takového programování potřeba ještě více.

To hlavní, co my právníci prodáváme, je důvěra. Tady je nahrazení robotem v nedohlednu. Klient, který vyjednává svou životní transakci, potřebuje osobní kontakt se svým důvěrníkem. Potřebuje se poradit o otázkách, které přesahují základní schémata transakce. Všechny ty modality nelze naprogramovat, respektive to ani není ekonomicky efektivní.

Jakub Císař je advokát s mnohaletou zkušeností v oblasti obchodního práva. Po působení v předních mezinárodních kancelářích se spojil s dalšími špičkovými odborníky a společně založili advokátní kancelář NOVALIA. Jakub radí hlavně inovativním podnikům v sektoru IT služeb, finančních služeb a zdravotnictví a pravidelně pracuje pro startupy a investory, zajímá ho sdílená ekonomika. Zaměřuje se na nákup, prodej a přeměny společností a na financování a investice. Jeho další praxí jsou obchodní smlouvy, regulatorní pravidla (včetně ochrany osobních údajů), pracovní právo a duševní vlastnictví. Titul magistr práv získal studiem na Právnické fakultě Univerzity Karlovy a na Univerzitě Salzburg.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLL.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL | <https://roklen24.cz/a/SF2L3/pravniky-casem-nahradi-umela-inteligence-nekdy-je-ale-robot-bez-sance>

## **Doba scio-cermatická přeje cvičeným studentům. Skutečné talenty se ztrácejí**

1.7.2019 aktualne.cz str. 00 Komentáře

Tereza Boehmová

Mašinerie zvaná Cermat. Mašinerie zvaná Cermat. Vysvědčení jsou rozdána, žáci a studenti konečně odjeli na prázdniny. Rodiče žáků pátých, sedmých a devátých

Vysvědčení jsou rozdána, žáci a studenti konečně odjeli na prázdniny. Rodiče žáků pátých, sedmých a devátých tříd a studentů z maturitních ročníků se možná právě vzpomínají z nehezského roku, ve kterém musely jejich děti, pokud se chtěly dostat na osmi-, šesti- nebo čtyřletá gymnázia, složit maturitu nebo jít na vysokou školu, čelit mašinerii přípravek a testů Scio nebo Cermatu.

Pokud nemáte dítě, které zrovna bylo vystaveno tomuto cirkusu, pravděpodobně vás to nijak nevzrušuje. Ale ve chvíli, kdy se někdo z rodiny dostane do oněch krizových ročníků, budete na to koukat s úžasem a peníze z peněženky budou za přípravu, přijímací zkoušky a testy nanečisto mizet před očima.

Právě jsme to se starší dcerou prožili ve třídě sedmé. Na šestileté gymnázium, kam chtěla, se nakonec dostala, i proto si dovoluji s klidem napsat tento článek a nikdo mi nemůže vyčítat pohnutky zhrzeného rodiče. Dcera uspěla, ale systém, jaký jsme nechali vyrůst, bujet a ovládat testy, nepovažuji za dobrý. Nepodporuje ani neprodukuje to, co si od vzdělávacího systému slibují - tedy samostatného, šikovného, inteligentního, kreativního jedince. Je to bohužel přesně naopak.

V čem je tedy problém?

V Česku je testování rozděleno mezi Cermat (příspěvkovou organizaci, kterou zřídilo a řídí ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy) - ta má na starosti jednotné přijímací testy na gymnázia a zajišťuje státní maturity - a mezi firmu SCIO s.r.o., u které si vysoké školy, které se pro to rozhodnou, objednávají přijímací testy.

Vysoké školy této možnosti využívají především proto, že mají testování bez práce; Scio dodá studenty s požadovaným počtem dosažených bodů. Pro školy je to výhodné, až na to - a o tom se letos přesvědčila například pražská **Fakulta sociálních věd** UK, obor žurnalistika, která testy Scio měla místo vlastních přijímaček poprvé -, že jimi úspěšně projde zcela jiný profil a typ studentů, než na školu přicházel dřív. Uchazeči navíc prozrazují, že do přípravy a opakování testů (počítá se nejlepší výsledek ze všech pokusů, které student podstoupí, vysáno je šest termínů) investovali vysoké částky. Pokud si totiž zakoupíte doporučenou příručku s přípravnými testy Scio, zaplatíte si k tomu přípravný kurz a pak opakovaně chodíte na testy, abyste měli lepší výsledné skóre, můžete se dostat klidně k částce 10 tisíc korun i více. A to si nemůže dovolit každý.

Přijímání na střední školy a přípravu státních maturit zajišťuje Cermat, tyto testy jsou u státních zařízení povinné. Řekli byste jistě, že chytré dítě, které má ve škole výborné známky nebo hodnocení, je kreativní, učí se průběžně a celkově vypadá jako studijní typ, by nemělo mít problém složit test a dostat se na vysněnou školu. Omyl. Styl Cermat testů je připraven tak specificky, že bez nácviku nemá dítě šanci uspět, protože ho předstihnou ti trénovanější.

A tady je velký potenciál pro různé šikovné subjekty všech možných kvalit a úrovní, které na systému participují a vydělávají hromady peněz na placených přípravných kurzech, přijímačkách nanečisto a soukromých výukách, po kterých je velká poptávka.

Děti uvědomělých a také movitých rodičů už od září trénují v kurzech vzorové příklady, a přesto, že jsou zadání pokaždé jiná, styl, formulace, typ příkladů a postup výpočtů a úloh se v zásadě nemění. Čím více peněz do přípravek a testů nanečisto tedy investujete, tím větší šanci dítě má se pořádně nacvičit a proplout pak testem rychleji a lépe - pro přijetí na gymnázia se počítá vždy lepší skóre ze dvou pokusů.

Jak k tomu ale přijdou chudší rodiny, které nemají na to každý týden posílat dítě na testy nanečisto, zaplatit kurz a mít k tomu třeba ještě raději domácího učitele? Zajímavé je, že v zemi, kde se velká část populace staví na zadní u poplatků u lékaře, spokojeně jezdí zadarmo vlakem a nadává na drahotu, jsme schopni bez mrknutí oka tolerovat, že se tu rozjel pro děti nepřijemný a stresující, ale velice kvetoucí byznys s přípravnými kurzy a testy. Například testování na pražské Zatlance, kde těsně před přijímačkami dorazí na testy nanečisto v jeden den až 700 dětí, stojí za češtinu a matematiku 600 korun za každý jednotlivý pokus (pokud jdete ze sedmé třídy) a ještě o pár stovek více to stojí ve třídě deváté, kde k češtině a matematice musíte mnohdy ještě trénovat cizí jazyk a test studijních předpokladů. Samozřejmě můžete zakoupit i jakési výhodné balíčky na vícero termínů, kde platíte trochu méně. Nicméně za půl rok testování se i tak dopravujete neuvěřitelných částek.

Natrénovaní studenti pak na konci procesu dosahují v testech již téměř plného počtu bodů, protože lépe rozeznají typ příkladu a jsou díky tomu rychlejší než někdo, kdo test vidí poprvé a musí studovat zadání a vymýšlet řešení na místě, což se v daném limitu nedá prakticky stihnout. Když nahlédnete do výsledkových listin dobrých škol, jsou na prvních místech většinou děti s maximem bodů ze všech testů a pořadí mezi nimi pak rozhoduje jen průměr vysvědčení.

Čím dál víc rodičů dětí na základních školách, kteří už jednou vyzkoušeli systém přijímání přes Cermat, právem panikaří a snaží se děti vzít ze základních škol už z pátých tříd, aby maximalizovali počet pokusů (z páté, sedmé a deváté) o přijetí na vybranou školu. Tím ale značně komplikují situaci na základních školách, kde se ve třídách

děti opakovaně "přesívají". To je nepříjemné pro školy (které v páté a sedmé ztrácejí žáky) a je to z psychologického hlediska těžké i pro děti, které to z různých důvodů nezkoušejí, nebo se na gymnázium nedostaly a "zbyly" na základní škole. Například ve třídě méj dcery zůstalo z původních 26 žáků v první třídě po odchodech z páté a sedmé jen 12 dětí. A to se jedná o výbornou jazykovou základní školu, kde by - nebýt obávané mašinerie zvané Cermat - všechny děti zůstaly možná celých devět let. Základní školy jsou právem našťvané, protože platí, že "peníze jdou za žákem" a volná místa už těžko zaplní. Navíc se školám samozřejmě po opakovaných odchodech "těch nejlepších" může zhoršit průměr i celkové statistiky studijních výsledků. Nejvíc trénované děti a studenti s maximem bodů v testech jsou přijati logicky na všechny školy, kam se hlásili, a trvá dlouho, než ředitelé zjistí, kdo kam vlastně skutečně nastoupí a kde se uvolnilo místo, a mohou oslovit další uchazeče pod čarou.

Sami studenti vymysleli na loňské a letošní přijímačky Cermatu dvě vtipné parodie ve stylu Pirátů z Karibiku. Kde zazní také: "Nyní jsi vložil svůj život do rukou Cermatu!" a "Vsázím svých 10 žetonů, že tohle jsou poslední státní přijímačky!" Kéž by to byla pravda.

Systém, který tu fungoval po roce 1989 a který namísto centralizace svěřoval důvěru a organizaci přijímaček přímo ředitelům a ředitelkám jednotlivých škol, a nikdo tedy na testy nemohl jen natrénovat, byl daleko logičtější i spravedlivější. A vybíral zajímavější segment žáků vhodnější pro konkrétní školy. Žádný student totiž přesně předem nevěděl, z jakých úloh test bude složen, a musel jednoduše čerpat z toho, co se na své základní škole naučil a co je schopen vymyslet na místě. Tak systém zaručoval mnohem objektivnější výsledky, protože všichni měli plus minus stejné výchozí podmínky a řešili úlohy, které před tím nikdy neviděli, a plného počtu bodů pak mohl dosáhnout jen skutečný informovaný génius, který je schopen dobře reagovat v dané situaci na místě. A těch rozhodně není tolik jako žáků vytrénovaných k obrazu Scio-Cermatu.

URL| <https://nazory.aktualne.cz/komentare/doba-sico-cermaticka-preje-cvicenym-studentum/r~3742a0309be311e98aa4ac1f6b220ee8/>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
[aktualne.cz](https://aktualne.cz)

---

## **Trump uhýbá Huawei. Jestli zruší obvinění ze špionáže, bude to katastrofa, zní z USA**

**2.7.2019 aktualne.cz str. 00 Zahraničí**  
Martin Novák

Blíží se obrat v politice americké vlády proti čínské firmě Huawei? Ve hře nejsou jen bezpečnostní otázky. Prezidenti Donald Trump a Si Ťin-pching se o víkendu

Si Ťin-pching o víkendu ustoupil v tom, že Čína bude nakupovat víc amerických zemědělských produktů. V uplynulých měsících totiž omezila dovoz sójových bobů, stejně jako hovězího či vepřového masa z USA.

Trumpovy ústupky ale nečekaně zahrnuly i čínskou technologickou společnost Huawei. Americký prezident zmírnil omezení prodeje amerických technologií čínské firmě. Dosud museli američtí dodavatelé žádat vládu o výjimky.

Znamená to, že Donald Trump ustupuje z dřívější tvrdé politiky, v rámci níž také označil Huawei za bezpečnostní hrozbu pro Spojené státy a vyzýval i další země, aby čínskou firmu vyloučily z budování sítě 5G?

Američtí senátoři, kteří zastávají vůči Číně a Huawei tvrdý postoj, jsou s jednáním v &Oacute;sace nespokojeni. Trumpem dosažený kompromis jim vadí.

"Pokud se prezident rozhodne zrušit také sankce proti Huawei, bude to katastrofální chyba. Zničí to důvěryhodnost varování jeho administrativy, nikdo ji už nikdy nebude brát vážně," napsal na Twitteru republikánský senátor Marco Rubio, bývalý prezidentský kandidát.

"Huawei je jednou z účinných pák, které Spojené státy mají v obchodních sporech na Čínu. Pokud prezident Trump ustupuje, což tak vypadá, dramaticky to sníží naši schopnost změnit čínské nekalé obchodní praktiky," uvedl šéf demokratické většiny v americké Sněmovně reprezentantů Chuck Schumer.  
Tlak jako strategie?

Bílý dům založil blokádu proti Huawei na tvrzení, že firma je propojená s čínskou rozvědkou a armádou. Proto je nebezpečná pro Spojené státy.

K výzvam připojit se k restrikcím vůči Huawei se některé země stavěly chladně. Například Německo. V Česku však Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost (NÚKIB) vydal varování před výrobky Huawei.

Jestliže Trump od svých výhrad ustoupí, znamenalo by to, že tlak na Huawei byl od počátku spíše strategií, jak přimět Peking k obchodním ústupkům. A také k naplnění dlouhodobého Trumpova cíle: snížit obrovský schodek ve vzájemném obchodě mezi Spojenými státy a Čínou.

"Byla by to určitě velká rána pro americkou důvěryhodnost, protože vláda už zašla v diplomatické ofenzivě proti Huawei hodně daleko. Ale u Trumpa bych takový krok kategoricky nevylučoval. Trump dělá politiku ne podle nějaké ideologie nebo podle šablon, ale podle toho, jak to cítí. Pro něj je důležité, jak to bude vnímat jeho voličská základna. Když bude moci svým voličům věrohodně vysvětlit, že Huawei vlastně koneckonců není tak špatný, tak to udělá," řekl Aktuálně.cz Tomáš Klvaňa, expert na americkou politiku, který působí na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Přesto si Klvaňa myslí, že to není moc pravděpodobné. "Ve hře není jenom bezpečnost, ale také sázka na americké technologie proti čínským v sítích 5G. Dovedu si představit kompromis na britské bázi. Britové plánují vytvořit komisi expertů, která bude čínské technologie podrobně studovat a vyhodnocovat. Neodmítají Huawei šmahem, ale chtějí si udržet kontrolu."

Nečekaný ústupek

Podle časopisu Forbes se mnozí analytici a příslušníci amerických zpravodajských služeb domnívají, že Trump čínské společnosti neumožní přístup do budování 5G sítí ve Spojených státech.

Čínský prezident Si Ťin-pching přitom před summitem v &Oacute;sace zmínil "konec tažení proti Huawei" jako jednu z podmínek ukončení obchodní války. Podle zdrojů listu Financial Times ale byli samotní čínští vyjednávači v Japonsku nakonec zaskočeni tím, jak rychle Trump nabídl ústupek ohledně Huawei, i když jen částečný.

Čínu si kupujeme v kapse, barevně bliká, říká Čásek v DTVV:

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/donald-trump-huawei-cina-ustupky-spionaz-usa/r~ad5b343c9beb11e993a6ac1f6b220ee8/>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
aktualne.cz

---

## Byla první ministryní německé obrany, teď míří na vrchol EU. Kdo je Ursula von der Leyenová?

2.7.2019 info.cz str. 00 Evropská unie  
Eliška Kubátová

Blízká spojenkyně kancléřky Merkelové a velká zastánkyně prohlubování evropské integrace, původním vzděláním lékařka, která vychovala sedm dětí. To je ve zkratce Ursula von der Leyenová, kterou unijní lídři po desítkách hodin vyslali do čela budoucí Evropské komise. Kdysi se stala první ženou na postu německé ministryně obrany, teď má podobné prvenství zopakovat v nejlivnější unijní funkci. Co od ní čekat?

Psal se rok 2013 a charismatická politička usedla ve vládě Angely Merkelové už potřetí, ovšem poprvé jako ministryně obrany – vůbec první žena na tomto postu. Von der Leyenová za sebou tehdy měla pětileté působení coby ministryně pro rodinu a mládež a roky ve funkci ministryně práce a sociálních věcí, kterou zastávala ve druhé vládě kancléřky Merkelové.

Cesta na vrchol politické kariéry ovšem byla pro Ursulu von der Leyenovou pozvolná. Členkou CDU se stala už v roce 1990, skutečně politicky aktivní ale začala být až o devět let později a první funkce se ujala až v roce 2003 v parlamentu Dolního Saska.

Někdejší studentka ekonomie a medicíny měla k politice vždy blízko. Co to obnáší, věděla od mala díky svému otci Ernstu Albrechtovi – významnému politikovi CDU a dlouholetému ministerskému předsedovi Dolního Saska, který byl také vysoce postaveným úředníkem v Evropském společenství, předchůdci současné EU. Ursula von der Leyenová se proto narodila v Belgii, kde žila s rodinou do svých třinácti let.

Šéfká Komise?

Teď by se do centra evropských institucí mohla vrátit. S návrhem na její nominaci údajně v pondělí přišel francouzský prezident Emmanuel Macron a německá kancléřka ochotně souhlasila. „Von der Leyen má tu výhodu, že mluví francouzsky, což je pro Francii velmi důležité, a také je tu fakt, že zná Brusel velmi dobře,“ vysvětlil pro server Politico unijní zdroj pod podmínkou anonymity. Právě jazyková zdatnost – němčina, francouzština a angličtina – je jedním z faktorů, které podle diplomatů hrály v její prospěch.

Jméno šedesátileté političky za CDU se však ve spojitosti s nástupnictvím po Junckerovi neobjevuje jen tak zčista jasna. Jak připomíná server EurActiv, o Ursule von der Leyenové se mluvilo jako o možné příští šéfce Komise už loni v srpnu – ještě před tím, než byl jako „vedoucí kandidát“ za lidoveckou frakci EPP potvrzen Manfred Weber, který se však pro řadu unijních lídrů ukázal jako nepřijatelný.

„Ursula von der Leyenová je samozřejmě schopná ministryně a vůbec velice vzdělaná osoba, která má určité charisma,“ popisuje pro INFO.CZ odborník na německou politiku z **Fakulty sociálních věd** Vladimír Handl, podle kterého se von der Leyenové dařilo už ve funkci ministryně pro rodinu, kdy se velice zasadila o podporu zaměstnanosti matek a rozvoji mateřských škol zejména na západě Německa.

Určité těžkosti však musela zvládnout v čele ministerstva obrany, kam navíc přicházela v nelehkých časech, kdy se německý Bundeswehr stahoval z Afghánistánu, a musela řešit i plýtvání financemi při přezbrojování. Sama von der Leyenová přiznala, že přidělením funkce ministryně obrany byla zprvu „zaskočena“. Čelila kritice za neznalost, ale přestála několik krizí (třeba spory s Tureckem o návštěvu německých poslanců) a osvědčila se i na tomto typicky mužském rezortu – přestože se jí podle Handla nepodařilo navázat s Bundeswehrem vzájemnou důvěru.

Jméno německé ministryně obrany se pak v evropském kontextu dostalo do povědomí hlavně díky snaze prohloubit mezi členskými státy EU obrannou spolupráci. Ursula von der Leyenová je obecně velkou zastánkyní prohlubování evropské integrace a federalizace unie, což nemusí být například zemím Visegrádu zrovna pochuti, přestože dnes její nominaci do čela EK oslavují. „Mým cílem jsou Spojené státy evropské,“ řekla pro Der Spiegel v roce 2011 s odkazem na švýcarský model či USA.

Na druhou stranu, pokud jde o migraci či kritiku vlády práva v Polsku a Maďarsku, držela se von der Leyenová většinou spíše zpátky. Přesto ale došlo ale i na kritiku politiky Budapešti, když v roce 2015 tvrdě zasáhla proti migrantům. „Řekl bych, že její vztah se zeměmi střední a východní Evropy byl vždy dobrý a také aktivní – i v čele Bundeswehru byl její vztah ke státům směrem na východ velice kooperativní a vstřícný,“ hodnotí to v širším měřítku Handl s tím, že skupinu V4 nikdy nepřehlížela, přestože ona sama pochází ze Západu.

Ještě jeden škraloup si von der Leyenová z minulosti nese. Čelila podezření z plagiátorství kvůli opsaným pasážím v dizertační práci z roku 1990. Doktorát jí ale nakonec zůstal.

Žena kompromisu?

Jaká by tedy byla oblíbená německá politička, která dokázala výchovu sedmi dětí skloubit s politickou kariérou, šéfkou Evropské komise? Jak poukazuje Handl, je rozhodně „člověk kompromisu, který umí vyjednávat“ a ve vyjednáváních je zároveň velice vstřícná.

„Hodně se podobá Angele Merkelové a Annegret Krampové-Karrenbauerové (nové šéfce CDU – pozn. redakce) – je to osoba, která se snaží spojovat a hledat kompromisy, spíš než rozdělovat,“ říká Handl, podle kterého se však dá její fungování v čele Komise těžko předpovídat. „Jestli to je ten velký, silný vůdce, to je velká otázka.“

Nicméně to se týká všech, kteří se v současnosti o tuto roli ucházejí a ucházeli,“ říká Handl. Záleží tedy na tom, zda evropští lídři chtějí v čele Komise někoho, kdo bude upřednostňovat vzájemnou kooperaci, nebo instituci zajistí razantní, silné vedení.

Von der Leyenovou a její Evropskou komisi, která nahradí tým Jeana-Clauda Junckera ještě musí schválit evropský parlament.

URL| <https://www.info.cz/clanek/42158/byla-prvni-ministryni-nemecke-obrany-ved-miri-na-vrchol-eu-kdo-je-ursula-von-der-leyenova>

## Byla první ministryní německé obrany, teď míří na vrchol EU. Kdo je Ursula von der Leyenová?

2.7.2019 info.cz str. 00

Blízká spojenkyně kancléřky Merkelové a velká zastánkyně prohlubování evropské integrace, původním vzděláním lékařka, která vychovala sedm dětí.

To je ve zkratce Ursula von der Leyenová, kterou unijní lídři po desítkách hodin vyslali do čela budoucí Evropské komise. Kdysi se stala první ženou na postu německé ministryně obrany, teď má podobné prvenství zopakovat v nejlivnější unijní funkci. Co od ní čekat?

Psal se rok 2013 a charismatická politička usedla ve vládě Angely Merkelové už potřetí, ovšem poprvé jako ministryně obrany – vůbec první žena na tomto postu. Von der Leyenová za sebou tehdy měla pětileté působení coby ministryně pro rodinu a mládež a roky ve funkci ministryně práce a sociálních věcí, kterou zastávala ve druhé vládě kancléřky Merkelové.

Cesta na vrchol politické kariéry ovšem byla pro Ursulu von der Leyenovou pozvolná. Členkou CDU se stala už v roce 1990, skutečně politicky aktivní ale začala být až o devět let později a první funkce se ujala až v roce 2003 v parlamentu Dolního Saska.

Někdejší studentka ekonomie a medicíny měla k politice vždy blízko. Co to obnáší, věděla od mala díky svému otci Ernstu Albrechtovi – významnému politikovi CDU a dlouholetému ministerskému předsedovi Dolního Saska, který byl také vysoce postaveným úředníkem v Evropském společenství, předchůdci současné EU. Ursula von der Leyenová se proto narodila v Belgii, kde žila s rodinou do svých třinácti let.

Šéfka Komise?

Teď by se do centra evropských institucí mohla vrátit. S návrhem na její nominaci údajně včera přišel francouzský prezident Emmanuel Macron a německá kancléřka ochotně souhlasila. „Von der Leyen má tu výhodu, že mluví francouzsky, což je pro Francii velmi důležité, a také je tu fakt, že zná Brusel velmi dobře,“ vysvětlil pro server Politico unijní zdroj pod podmínkou anonymity. Právě jazyková zdatnost – němčina, francouzština a angličtina – je jedním z faktorů, které podle diplomatů hrály v její prospěch.

Jméno šedesátileté političky za CDU se však ve spojitosti s nástupnictvím po Junckerovi neobjevuje jen tak zčista jasna. Jak připomíná server EurActiv, o Ursule von der Leyenové se mluvilo jako o možné příští šéfce Komise už loni v srpnu – ještě před tím, než byl jako „vedoucí kandidát“ za lidoveckou frakci EPP potvrzen Manfred Weber, který se však pro řadu unijních lídrů ukázal jako nepřijatelný.

„Ursula von der Leyenová je samozřejmě schopná ministryně a vůbec velice vzdělaná osoba, která má určitě charisma,“ popisuje pro INFO.CZ odborník na německou politiku z **Fakulty sociálních věd** Vladimír Handl, podle kterého se von der Leyenové dařilo už ve funkci ministryně pro rodinu, kdy se velice zasadila o podporu zaměstnanosti matek a rozvoji mateřských škol zejména na západě Německa.

Určité těžkosti však musela zvládnout v čele ministerstva obrany, kam navíc přicházela v nelehkých časech, kdy se německý Bundeswehr stahoval z Afghánistánu, a musela řešit i plýtvání financemi při přezbrojování. Sama von der Leyenová přiznala, že přidělením funkce ministryně obrany byla zprvu „zaskočena“, osvědčila se ale i na tomto typicky mužském rezortu – přestože se jí podle Handla nepodařilo navázat s Bundeswehrem vzájemnou důvěru.

Jméno německé ministryně obrany se pak v evropském kontextu dostalo do povědomí hlavně díky snaze prohloubit mezi členskými státy EU obrannou spolupráci. Ursula von der Leyenová je obecně velkou zastánkyní prohlubování evropské integrace a federalizace unie, což nemusí být například zemím Visegrádu zrovna pochuti. „Mým cílem jsou Spojené státy evropské,“ řekla pro Der Spiegel v roce 2011 s odkazem na švýcarský model či USA.

Na druhou stranu, pokud jde o migraci či kritiku vlády práva v Polsku a Maďarsku, držela se von der Leyenová vždy spíše zpátky. „Řekl bych, že její vztah se zeměmi střední a východní Evropy byl vždy dobrý a také aktivní – i v čele Bundeswehru byl její vztah ke státům směrem na východ velice kooperativní a vstřícný,“ říká Handl s tím, že skupinu V4 nikdy nepřehlížela, přestože ona sama pochází ze Západu.

Jaká by tedy byla oblíbená německá politička, která dokázala výchovu sedmi dětí skloubit s politickou kariérou, šéfkou Evropské komise? Jak poukazuje Handl, je rozhodně „člověk kompromisu, který umí vyjednávat“ a ve vyjednáváních je zároveň velice vstřícná.

„Hodně se podobá Angele Merkelové a Annegret Krampové-Karrenbauerové (nové šéfce CDU – pozn. redakce) – je to osoba, která se snaží spojovat a hledat kompromisy, spíš než rozdělávat,“ říká Handl, podle kterého se však dá její fungování v čele Komise těžko předpovídat. „Jestli to je ten velký, silný vůdce, to je velká otázka. Nicméně to se týká všech, kteří se v současnosti o tuto roli ucházejí a ucházeli,“ říká Handl. Záleží tedy na tom, zda evropští lidé chtějí v čele Komise někoho, kdo bude upřednostňovat vzájemnou kooperaci, nebo instituci zajistí razantní, silné vedení.

Von der Leyenovou a její Evropskou komisi, která nahradí tým Jeana-Clauda Junckera ještě musí schválit evropský parlament.

Volby do Evropského parlamentu 2019

Volby do Evropského parlamentu se uskuteční 24. a 25. května 2019. Češi budou vybírat celkem 21 nových poslanců. Volí se poměrným systémem, to znamená, že strana musí získat minimálně 5 % hlasů, aby měla nárok na křeslo v parlamentu. I těchto voleb je možné se zúčastnit mimo místo trvalého bydliště na voličský průkaz, nelze ovšem odvolit v zahraničí.

Jak volit Kandidáti Seznam europoslanců Průzkumy Voličský průkaz

Jak se stát členem volební komise Jak vypadá europarlament Historie voleb do EP

URL| <https://www.info.cz/evropska-unie/byla-prvni-ministryni-nemecke-obrany-ted-miri-na-vrchol-eu-kdo-je-ursula-von-der-leyenova-42158.html>

## **Nové vedení EU - složitý kompromis**

**3.7.2019 ČT 24 str. 02 20:00 90' ČT24**

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Vítáme dalšího hosta v Devadesátce, Ivo Šlosarčík z katedry Evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, vítejte, pane profesore, dobrý večer.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Hezký večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Mě by zajímalo, jak čtete vlastně jméno Davida Sassoliho, protože já si dovoluji tvrdit, že ještě do včerejška asi nikdo netušil, že by to mohl být nový předseda Evropského parlamentu, mluvilo se o jiných jménech a mluvilo se i o jménech z východu, byť to byli také socialisté. Proč se tak nestalo podle vás?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Já si myslím, že parlament chtěl jasně ukázat, že je schopen a má právo si o svých šéfech rozhodovat bez intervence premiérů a prezidentů v Evropské radě a je možné dokonce tu dnešní volbu chápat jako ne schválnost, ale vyjádření autonomie Evropského parlamentu, který posílá Evropské radě vzkaz, že dobře, vy jste nám včera zabili systém spitzen kandidátů, systém, který my jsme vymysleli, který byl naším projektem, ten je asi mrtvý, výběrem šéfové Evropské komise i dalších i dalších klíčových osob, tak my teď si vybereme svého předsedu bez ohledu na to, jaké případné kompromisy a balancování by vyplývaly z obsazení těch jiných funkcí šéfa Evropské rady, šéfové Evropské centrální banky a podobně.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a to jméno samotné? Laikovi to přece jenom nedá, srovnává třeba s Jerzy Buzkem, to byl bývalý premiér, Martin Schulz, formující postava německých socialistů, to jsou všechno velká jména, kdybysme šli do minulosti, tak třeba Robert Schuman, teď člověk, o kterém, přiznám se, že ani lidé, kteří třeba sledují mezinárodní politiku každý den, tak nemusejí nutně vědět místopředsedů parlamentu je 14.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

No, klíčové je to, že on je reprezentantem té umírněné italské levice, italských, italské demokratické strany a tím pádem vlastně výborně zasedl, zapadl do takové té mozaiky, do toho puzzle, které se právě v Evropském parlamentu skládalo a uvidíme. Může překvapit, ten jeho úvodní projev byl ne příliš překvapivý, byl to opravdu projev evropského, středolevicového mainstreamu a uvidíme, jak vážně myslel tu poznámku o respektování specifík regionů a zda těmi regiony myslel státy nebo nadstátní bloky, jako Visegrád a nebo tím myslel spíš opravdu regiony ve smyslu kohezní politiky, kde Itálie má své vlastní zájmy.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Přiznám se, že mě to také napadlo, vytanulo mi takové to okřídlené heslo o dvourychlostní Evropě, když se řekne specifikum jednotlivých, které by si rády vybíraly, do kterého pruhu se možná zařadí evropské integrace, takto že by to nový předseda myslel?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Já myslím, že spíš ne, že v tom projevu to, ta hlavní linie byla o posílení hlavních evropských politik v celé EU, a to také souvisí s tím, co Evropský parlament může ovlivnit. V těch oblastech, kde se nabízí ta vícerychlostní Evropa, jako je třeba obrana nebo eurozóna, tak tam Evropský parlament není tak silný hráč, jako v těch oblastech, jako je vnitřní trh, sociální politika, kde životní prostředí, kohezní politika, kde Evropský parlament spíš tlačí na to, aby byla jednotná pravidla pro všechny státy, aby si státy nevybíraly.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ta schválnost, o které jste, pane profesore, mluvil hned na začátku, schválnost Evropského parlamentu nebo takový štulec směrem k Evropské radě, máte za to, že to byl poslední významnější políček nebo že to soupeření mezi institucemi o to, kdo jako moc zaujme, tak bude pokračovat. Máme tedy barevnější parlament, než bylo v minulosti zvykem, připomínám.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Tak parlament si vždycky tak hrál svou hru v tom velkém trojúhelníku Evropské rady, Evropské komise a sama sebe. On velmi často se snažil vytvořit tandem s Evropskou komisí, která by vyvažovala tu silnou Evropskou radu složenou z premiérů a prezidentů všech členských států, ale někdy se pokoušel ukázat svaly i vůči Evropské komisi například, ale opravdu, je to neustále, Evropský parlament je opravdu hodně kreativní v hledání těch způsobů, jak prosadit svůj vliv i třeba nad rámec textu zřizovacích unijních smluv Lisabonské smlouvy. Například když v oblasti období krize eurozóny, tak Evropský parlament hrál ne druhé, ale řekněme,



možná třetí housle, ještě navíc hodně potichu, protože ta klíčová rozhodování o tom, jak se zachraňovalo Řecko, jak se přijímaly finanční plány, tak se děly na půdě Evropské rady a euroskupiny složené z ministrů financí eurozóny, tak do značné míry to zkusil Evropský parlament kompenzovat tím, že v těch předposledních evropských volbách v roce 14 téměř z ničeho vymyslel a na první pohled zdárně prosadil tu myšlenku spitzen kandidátů. To byla velmi chytrá, ale hodně kreativní věc, na kterou mohla Evropská rada reagovat velice nevstřícně. Před těmi 5 roky to neudělala, protože víceméně ten výsledek toho procesu spitzen kandidátů souzní s tím, koho si chtěla vybrat samotná Evropská rada. Teď o 5 let později ti spitzen kandidáti se s názory Evropské rady a se schopností evropské najít kompromis nad nimi neshodli a Evropská rada poměrně ne snadno, až do včerejška to nebylo úplně jasné, také jak zmiňovala paní státní tajemnice, tak se ten nápad pohřbíval a oživoval a pohřbíval a oživoval, tak Evropská rada včera ten systém spitzen kandidátů v podstatě vzala, zmačkala a zahodila do koše nebo zasunula do složek s dějinami evropské integrace. A teď bude hodně zajímavé, jak za těch necelé dva týdny, za ..., v polovině července, když bude Evropský parlament hlasovat o tom, jestli souhlasí s tou nominací navržené nové předsedkyně Evropského parlamentu, která jde úplně mimo logiku spitzen kandidátů jak v těch posledních volbách, tak celou svojí vlastně, svojí politickou kariéru, tak ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

-----  
Předsedkyni komise, máte na mysli, pane profesore, předpokládám.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

-----  
... nakolik se pokusí ..., ano, komise, komise, tak jestli se pokusí vlastně s argumentem na spitzen kandidáty a ten nápad jí odmítnout a požádat Evropskou radu, aby přišla s novým jménem, anebo řekne: "Dobře, systém spitzen kandidátů je mrtvý a my se pokusíme prosadit naše priority tím, že budeme chtít větší otisk v chování nové komise a nové předsedkyně komise, jak my chceme bez ohledu na to, co je napsané v tom pětiletém programu a prioritách Evropské komise.

---

## **Témata evropské politiky**

**3.7.2019 ČT 24 str. 07 20:00 90' ČT24**

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

-----  
Uvidíme, jak si s tím nová předsedkyně poradí, jak s tím naloží, mě by ale zajímala ještě V4, paní tajemnice Hrdinková, to je imperativ české evropské politiky? Orientace na platformu V4 jako tu prioritní, proč vlastně to Andrej Babiš řekl, třeba v neděli v Otázkách Václava Moravce?

Milena HRDINKOVÁ, státní tajemnice pro evropské záležitosti

-----  
Tak není to imperativ, já vždycky na tuto otázku říkám, že státy V4 jsou pro nás první přirozený a vyjednávací partner, u kterého hledáme podporu a dost často nacházíme. A samozřejmě pokud dojde na takto zásadní věc, jako je jmenování a nového personálního obsazení institucí, tak samozřejmě hrajou roli ty nejzávažnější priority a zájmy, a ty partikulární zájmy jdou trošku stranou, takže tam to funguje skvěle a myslím si, že je vidět, že ti 4 premiéři se opravdu jsou schopni podpořit vzájemně jednou jeden jednoho, podruhé zase někde jinde... Samozřejmě není to, není to mantra jsou a oblasti, když potom půjdeme do techničtějších věcí, kde se úplně neshodneme a kde prostě budeme mít jiné názory a může se to stát a můžeme zase tvořit jiné efektivní koalice.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

-----  
A to se děje? To se Čechům daří?

Milena HRDINKOVÁ, státní tajemnice pro evropské záležitosti

-----  
No ano, to se to se děje, určitě prostě třeba v obchodních vztazích nebo v oblasti vnitřního trhu. A tvoříme spojení se státy zase trochu jiného charakteru. Možná bych mohla zmínit úspěch v oblasti sjednání obchodní dohody s Mercosur, kde my jsme tam měli jasnou prioritu a ne všechny státy V4 to měly jako prioritu a přesto se nic neděje a naše spojení dále pokračuje a hra funguje.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor  
-----

Dobrá, mě by ale zajímalo, když jste hovořila o společných zájmech, které jsou tedy automatické, třeba možná i kvůli geografii, tak jaké vlastně jsou společné zájmy, jaké společné zájmy máme se státem, který platí eurem a jeho premiér deklaruje, že chce být v jádru Evropské unie? A dvěma dalšími státy, které vedou spory s Evropskou komisí tu kvůli stavu justice, a tu kvůli stavu demokracie, proč s nimi má Česká republika společné zájmy, jaké to jsou?

Milena HRDINKOVÁ, státní tajemnice pro evropské záležitosti  
-----

Tak vy teď se soustředíte hodně na vnitropolitické záležitosti a na ty partikulární otázky...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor  
-----

Ne, mně jde o to, jestli z této povahy nemají ty státy jiné zájmy než Česká republika.

Milena HRDINKOVÁ, státní tajemnice pro evropské záležitosti  
-----

Já si nemyslím, že ty státy nutně mají a všechny jiné zájmy, možná mají některé jiné zájmy, ale já se snažím říct, že to není překážkou na to, aby v klíčových prioritách jsme tvořili efektivní koalici. My jsme státy, které vlastně vstupovaly do EU v poslední velké vlně. A někdy máme trochu problém s prosazením našich priorit, protože prostě naše pozice není tak silná a je důležité, abychom dali najevo, že prostě, když se všichni dáme dohromady tak představujeme v podstatě obdobný podíl obyvatelstva jako třeba Německo.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor  
-----

Ale stejně blokační menšinu nemáme.

Milena HRDINKOVÁ, státní tajemnice pro evropské záležitosti  
-----

Blokační menšinu nemáme, ale ono to nemusí být vždycky úplně podstatné tady. Tdy je třeba zajímavé se podívat na tu volbu předsedy a toho rozhodování. Upřímně, kdyby státy, které vlastně souhlasily nakonec prosazením socialistického Spitzenkandidáta, šly do toho tvrdě a nechalo se hlasovat, tak ta blokační menšina tam nebyla, ale byla tam opravdu velká vůle po tom, aby to byl konsensus, aby opravdu nikdo neodcházel z tohoto velkého boje jako poražený a v tom já vidím velké vítězství ne státu České republiky, Německa, Francie, Španělska, ale to je vítězství Evropské unie a prostě musíme se přestat dívat za každou cenu na ty jednotlivé malé státy kreslit mapu, která je žlutá nebo modrá nebo zelená, ale podívat se, co dělá Evropská unie.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor  
-----

Prosím, jedním slovem, neškodí nám tedy spojení se státy, které leckdo může vnímat jako potíživé? Už jenom z toho důvodu, že vedou spor s Evropskou komisí kvůli stavu právního státu.

Milena HRDINKOVÁ, státní tajemnice pro evropské záležitosti  
-----

Já si myslím, že ne, já si myslím, že mnoho členských států vede spor s Evropskou komisí u Evropského soudu, je to prostě součást procedur, které máme, a já si myslím, že to není --- problém.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

-----  
Že nikoliv zkrátka. Dobrá tak díky za odpověď. Každopádně to jednání, o kterém paní tajemnice Hrdinková hovořila, tak jako úspěšné hodnotí i premiér Andrej Babiš. Skupina V4 totiž splnila onen cíl, který si předsevzala, zabránila jmenování spitzenkandidáta do čela komise a předseda vlády sám pak věří, že čeští europoslanci jméno nové šéfky komise Leyenové podpoří.

Andrej BABIŠ, premiér, předseda hnutí /ANO/  
-----

Všechny členské státy našly konsenzus. Pro nás je důležité to, že Česká republika a země Visegrádu, V4, společně s Itálií jsme zabránili prosazení spitzenkandidáta, my jsme od začátku tento systém, který ani neexistuje ve smlouvách, kritizovali, že tento systém my odmítáme a se nám nelíbí a nakonec jsme byli úspěšní a nakonec jsme se domluvili, samozřejmě ty jednání i pokračovaly včera večer, potom, co jsme opustili Brusel, na řekněme vyváženější, na vyváženějším balíčku. Je potřeba říct, že jedinou definitivou, kterou my jsme dneska schválili, je předseda Evropské rady. Charles Michel, který je ze skupiny ALDE, liberál a dnešní belgický premiér, se stal předsedou Evropské rady a to je definitivní. Další kandidáti, který my navrhujeme, to znamená novou kandidátku na předsedkyni komise, je Ursula von der Leyen, což je dnešní spolková ministryně obrany a je to kandidátka, kterou, která samozřejmě je členkou německé vlády, vícero kolegů a našich ministrů ji znají, i někteří naši lidé, z NATO, je to konzervativní politička s dlouholetou zkušeností v německé vládě, taky privátní sféře, pracovala konkrétně ve zdravotnictví. A toto je návrh, protože o tomto, o tomto návrhu bude hlasovat parlament Evropský parlament. Který o tom bude hlasovat 16. 7. Takže na to, aby byla zvolena, je potřeba absolutní většina, tzn. 376 hlasů, a samozřejmě uvidíme, jestli parlament, kde slyšíme už hlasy, že se jim nelíbí, že Evropská rada vlastně nepřijela ten koncept spitzen kandidátů, tak, jestli bude schválena nebo ne, samozřejmě by bylo ideální, kdyby byla schválena, protože v momentě, když nebude, tak samozřejmě pro nás to znamená do měsíce de facto přijít s novým návrhem, takže doufejme, že český europoslanci budou jednotní a tento návrh podpoří.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor  
-----

Jako úspěch hodnotí jednání Evropské rady český premiér, jak hodnotí ho europoslanec za TOP 09 Luděk Niedermayer, to se dozvíme právě teď, přejeme dobrý večer, pane poslanče, a otázka jasná. Byl to úspěch?

Luděk NIEDERMAYER, europoslanec /TOP 09/  
-----

Podle mého názoru z mnoha důvodů to úspěch nebyl, byl to velký neúspěch vyjednávání zemí našeho regionu. Podařilo se dosáhnout vyjednáním pana Babiše, pana Orbána toho, že ty funkce, kterých si Evropská rada na stůl dala opravdu hodně, si rozdělili výhradně lidé z velkých členských zemí a Belgie, a to je docela šokující, a v parlamentu se stále více o tom mluví, není tam jediný zástupce zemí východní a střední Evropy. A myslím si, že to je obrovský problém tady tohle, protože jakkoliv jsme všichni Evropané, tak to, že ty velké a silné země využily své pozice k tomu, aby ty pozice získaly pro své politiky, tak to začíná být jako poměrně velký problém. Druhý problém, který vznikl, který je velmi patrný v Evropském parlamentu, je to, že většina poslanců má za to, že Evropská rada si ukousla trochu velký kus toho koláče a začala rozhodovat o věcech, které jí nepřísluší, například součástí té dohody vlastně byla jakási dohoda o tom, kdo bude šéfem Evropského parlamentu, které se sice dnes do určité míry Evropský parlament vzepřel, ale stále tam fragmenty tady této dohody jsou, jsou tam dokonce k nějakému designování toho, jak by měl vypadat vnitřek Evropské komise. Což je samozřejmě jednak otázka rozhodnutí nového šéfa Evropské komise a je to také otázka jednání, do kterých taky patří Evropský parlament čili, obrazně řečeno, a shodou okolností řekl to jeden z německých od poslanců, říkal, že teďka jenom zbývá, abychom vzali od Evropského parlamentu klíče a donesli ho ministrů, ať si dělají, co oni chtějí. A toto je nesené s velkou nelibostí, ale ten hlavní problém vidím v tom, že se nám podařilo zcela promarnit možnost, aby region střední a východní Evropy měl nějaké slovo v tomto rozhodování. Já jsem vůbec nepochopil, čeho chtěl pan premiér dosáhnout, slyšel jsem pouze to, čemu chtěl zabránit tak...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor  
-----

My jsme my jsme tady o tom hovořili, pane poslanče, já to jenom, možná jste to neslyšel, paní tajemnice Hrdinková před malou chvílí říkala, že dost možná to povede třeba k silnějšímu portfoliu pro Věru Jourovou tím,

že jsme se dobrovolně vzdali kandidatury někoho, kdo by třeba stejně neměl šanci na úspěch v soupeření se silnějšími starými státy.

Luděk NIEDERMAYER, europoslanec /TOP 09/  
-----

Tak slyšel, já si myslím, že to nebyla otázka jenom souboje Česká republika versus zbytek Evropské unie, myslím si, že bylo třeba, aby se ty členské země, ty nové menší a členské země, spojily a aby měly v tom při tom rozhodování o opravdu mnoha velmi významných postech aspoň nějakého zástupce, připomínám, že šéfem Evropské rady Tusk --- v komisi v minulé měli velmi významné slovo představitelé zemí té tzv. nové Evropy a teďka pouze slyšíme, že šéfka Evropské komise bude podle mého názoru velmi perspektivní německá politička a další dva významné posty tam obsadí paní Vestagerová a pan Timmermans. Čili myslím si, že z tohoto hlediska to jednání z hlediska dopadu na region je to debakl a mě to hrozně překvapilo. Nemile.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor  
-----

Já s dovolením ještě, pane poslanče, využiju vaší kariérní zkušenosti jako viceguvernéra České národní banky, protože pojdme se teď bavit o další dámě, o které musí být řeč, protože změna ve vedení čeká i Evropskou centrální banku a do jejího čela se jako první žena postaví francouzská politička Christine Lagardeová, tedy šéfka Mezinárodního měnového fondu. Střídání na nejvyšším postu Evropské centrální banky pak přichází v době, kdy trhy napjatě očekávají další směřování měnové politiky a celounijní ekonomika prudce brzdi.

redaktor  
-----

Jako ministryně financí a později jako šéfka Mezinárodního měnového fondu zažila Christine Lagardeová bouřlivé roky při řešení eurokrize a záchraně krachujícího Řecka. Fondu přitom dokázala vydobýt mezinárodní uznání.

Jana MATEŠOVÁ, ekonomka, bývalá praccovnice Světové banky  
-----

Není to vůbec automatické, že mají, že má šéf Mezinárodního měnového fondu respekt svých zaměstnanců a má veliký respekt světových státníků, centrálních bankéřů i toho finančního trhu.

redaktor  
-----

Nikdy ale nestála v čele žádné centrální banky, jaká je její představa o měnové politice, tak není úplně zřejmé, v čele Mezinárodního měnového fondu nicméně podporovala pumpování miliard eur do evropské ekonomiky tak, jak to dělá současný šéf ECB Itál Mario Draghi.

Jan BUREŠ, analytik, Patria Finance  
-----

Domnívám se, že Christine Lagardeová pokavaď se stane novou guvernérkou, novou prezidentkou Evropské centrální banky, tak nastoupí trošku do rozjetého vlaku a skrze tu svoji nižší expertizu v oblasti měnové politiky bude muset hodně dát na lidi, kteří tuto kontinuitu zajišťují.

redaktor  
-----

V červnu Evropská centrální banka oznámila, že její úrokové sazby zůstanou dole nejméně do poloviny příštího roku, základní sazba je přitom na nule, za uložení peněz musí komerční banky dokonce platit.

Jana MATEŠOVÁ, ekonomka, bývalá praccovnice Světové banky  
-----

Ano, bude jistě pod taky tlakem Francie a evropského jihu, který by zase byl tím větší otloukánkem v příští případné ekonomické krizi. Aby pokračovala víceméně v Draghiho politice, tedy toho velkého pumpování peněz do ekonomiky, zatímco země tzv. evropského severu by rády, aby spíš utahovala šrouby.

Petr ZAHRADNÍK, analytik, Česká spořitelna

-----  
Největší výzva bude přesunout novou politiku stále ještě jaksí v módu velmi uvolněné měnové politiky, tu normálních podmínek, a současně nechá zejména jižní křídlo Evropské unie vystavené nějaké přílišné měnové restrikci.

redaktor

-----  
Evropská centrální banka se snaží o to, aby se inflace v zemích platících eurem držela těsně pod dvouprocentní hranicí, v červnu ale spotřebitelské ceny meziročně stouply jen jedno celé a dvě desetiny procenta.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

-----  
Tak co čeká od Christine Lagardeové Luděk Niedermayer, co čeká třeba měnovou politiku evropské centrální banky?

Luděk NIEDERMAYER, europoslanec /TOP 09/

-----  
Především já tady tuhle nominaci velmi vítám, stejně tak jako nominaci řadu lidí v tom balíčku, ale myslím si, že je to dobrý si uvědomit, že Evropská centrální banka to není jenom jedna z centrálních bank, to je jedna ze dvou nejvýznamnějších centrálních bank tohoto světa a je velmi dobře, když v jejím čele nebude stát nějaký lokální centrální bankéř, který opět vznikne z nějaké dohody představitelů členských zemí a bude tam opravdu autorita na světovém ekonomickém hřišti, a to Christine Lagardeová bude. Čili myslím si, že z toho hlediska to z mého pohledu vypadá velmi dobře, jinak úplně souhlasím s tím, co zaznělo od řady ekonomů, kterých jste se na to ptali, myslím si, že ten vlak měnové politiky je rozjetý, možná je to trošku komplikovanější teďka ta trať, než jsme si třeba před dvěma lety mysleli, protože přece jenom k určitému brzdění ekonomického růstu dochází, a tudíž nejsme jednoznačně v té fázi tý normalizace měnové politiky, kterou už léta ekonomové i já očekáváme, ale může se stát, že měnová politika opět dostane se nějaké situace, kdy se bude snažit podporovat ekonomickou aktivitu. To se dá těžko říct, ale uvnitř ECB jsou velmi zdatní ekonomové, kteří ve spolupráci s národními centrálními bankami, myslím si, dovedou provést i velmi dobré ekonomické analýzy a myslím si, že Christine Lagardeová tomu dodá další kredibilitu, která se bude velmi hodit čili já tady tuhle nominaci jednoznačně vítám.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

-----  
Další nové jméno vedení Evropské unie a hodnocení od Ludka Niedermayera, díky moc, pane poslanče, na shledanou.

Luděk NIEDERMAYER, europoslanec /TOP 09/

-----  
Na shledanou.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

-----  
Ale teď ještě jaká témata nejvíce zajímají evropské voliče v zemích osmadvacítky, to se snažil v dubnu zjistit v průzkumu server Politico. Největší prioritu dávají Evropané vyřešení otázky nelegální migrace, za prioritu ale označují také boj s klimatickými změnami, boj se zpomalující ekonomikou a zajímají také otázky týkající se budoucnosti Evropské unie, lidských práv, sociální problematiky nebo nezaměstnanosti mladých. Rezonují mezi nimi také obavy z terorismu, způsob ochrany vnějších hranic anebo bezpečnost a obrana. Na čem se většina občanů unijních zemí shoduje, tak to je právě strach z terorismu, vůbec největší ho mají Češi, dalších 5 nejpalčivějších témat státy osmadvacítky spíše rozděluje, je to vidět mapy, kterou jsme sem přinesli. Středoevropský region má největší obavy ze špatně organizované migrace stejně mimochodem jako třeba Dánsko. Obyvatelé západních zemí anebo třeba Švédska si zase myslí, že Evropskou unii ohrožuje hlavně politický extremismus. Strach ze zhoršujícího stavu životního prostředí uvádí jako téma číslo 1 obyvatelé Francie, Španělska a také Lotyšska. Přírodních katastrof se zase obávají hlavně Bulhaři, Rumuni anebo

Řekové, no a pobaltské státy a Chorvatsko trápí podle průzkumu nejvíce stárnutí populace. To jsou všechno témata, kterými se Evropská unie bude muset zabývat, ale je tu ještě jeden divácký dotaz, který míří spíše do institucionální oblasti. Pane profesore Šlosarčíku, divák, co se podepsal jako Jirka P., se ptá, zda se domníváte, že minulá Evropská komise byla až příliš politická, má Evropská komise fungovat jako servisní úřednický aparát nebo má prosazovat i vlastní politické názory? A k čemu teď vlastně Evropská unie potřebuje parlament, proč musí mít 751 členů. To jsou všechno otázky, které jako by rámovaly i tu debatu politickou, který, která z těch institucí teď vlastně má právo rozhodovat nejenom o jménech, ale na čí straně vlastně je ta největší moc v Evropské unii, podle znění stávajících smluv.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Já si myslím, že je dosti jasné a poslední týdny ukázaly, že je to pořád Evropská rada, že Evropská rada je tou institucí, že pokud se v ní nakumuluje politická vůle, dosáhne konsensus. Nebo aspoň velikánskou většinu, tak je schopna prosadit v EU to, co chce. Evropská komise pochopitelně není čistě a nikdy nebyla čistě servisní technickou organizací. Ta hranice mezi tou expertní a politickou složkou se opravdu kreslí velmi těžko, ale opět my teď vnímáme komisi tou zkušeností posledních pěti let. Kdy jak explicitně podle stanovisek a prohlášení Jean-Claude Junckera, tak ve své praktické politice a v tom, do kterých oblastí se komise nově pustila, které jsou nezbytně víc politizované než ty předchozí věci jako dneska prostě migrace, bezpečnostní věci, demokracie a právní stát, tak ta komise se stala politickým aktérem a například země Visegrádu to nesly a nesou velmi těžko. To bude taky jedna z motivací, proč třeba tam ta jednota odmítání Timmermansovy kandidatury na předsednický komise. Protože za něj by zřejmě to, ta politizace, chování komise jen pokračovala.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Takže není komu tak, jak říkal pan poslanec...

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Z těch dalších otázek...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Poslanec Niedermayer, že skutečně Evropská rada si teď uzurpuje něco, co jí vlastně ani nenáleží.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra evropských studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Je to tak přetlačování mezi Evropskou radou Evropským parlamentem, můžeme říct, že Evropský parlament tím, jak navrhl a vymyslel téměř z ničeho systém spitzten kandidát, vstupoval do arény, ve které až tak neměl co dělat. A teď v těch náznah... A samozřejmě Evropská komise odpověděla recipročně, o pár let později, využila toho, že Evropský parlament je oslabený, je víc vnitřně stranicky rozbitý, že je tam velmi silná euroskeptická frakce či několik frakcí a využil toho. A samozřejmě pokud by evropský, Evropská rada říkala a diktovala předsedovi Evropské komise, jak si má přesně rozdělit portfolia a koho má do těchto portfolií obsadit, bylo by to překročení funkcí, ale víceméně to, co udělala Evropská rada teď, roce 2019, Evropskému parlamentu, je to, co Evropský parlament dělal Evropské radě v roce 2014 a co předtím Evropská rada dělala Evropskému parlamentu během krize eurozóny 2010, 11. Takže ty instituce si nemají až tak moc navzájem, navzájem vyčítat, každá mít využila dočasné politické slabosti té druhé a posílá sama sebe nebo se snaží o to.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane profesore, mockrát díky také za historický kontext, Ivo Šlosarčík z **fakulty sociálních věd** byl celou dobu s námi v 90, mějte hezky, na shledanou. Paní Hrdinková, prosím, ještě z toho velkého výčtu agendy, kterou jsme tady před chvílí viděli, co trápí občany Evropské unie, tak co od té nově konstituované komise bude očekávat Česká republika, jako to důležité téma.

Milena HRDINKOVÁ, státní tajemnice pro evropské záležitosti

-----  
Tak my jednoznačně klademe důraz na ekonomické otázky. Protože jako jeden z hlavních produktů nebo cílů Evropské unie vidíme vnitřní trh, to je něco, co má obrovský potenciál. Má to obrovský potenciál pro růst celé Evropské unie. A je to něco, na co se budeme určitě zaměřovat, politicky určitě bezpečnost, ochrana vnějších hranic, rovněž velmi důležité otázky nicméně, myslím si, že pokud bych měla říct jednu věc, tak pro mě je to vnitřní trh, jeho dokončení a posílení, zejména v oblasti volného pohybu služeb.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

-----  
Tak jak se to bude Čechům dařit, bude samozřejmě záviset také na portfolio, které získá třeba Věra Jourová, uvidíme, každopádně dnes s námi byla státní tajemnice pro evropské záležitosti Milena Hrdinková, díky moc, že jste vážila cestu, a mějte hezky na shledanou.

Milena HRDINKOVÁ, státní tajemnice pro evropské záležitosti

-----  
Bylo mi potěšením a děkuju za pozvání.

---

## Nadějnou političkou je starostka Řečan nad Labem

3.7.2019 halonoviny.cz str. 00

Titul Nadějná politička 2019 si ze slavnostního vyhlášení v Americkém centru odnesla Michaela Matoušková (STAN), starostka obce Řečany nad Labem.

Ve čtvrtém ročníku soutěže, kterou pořádá nezisková organizace Fórum 50 %, se na druhé příčce umístila zastupitelka hlavního města Prahy Mariana Čapková (Praha sobě) a třetí místo získala Ivana Váňová, starostka obce Mořkov (KDU-ČSL). Mimořádné ocenění porota udělila Marcelě Válkové a Editě Stejskalové.

»Paní Matouškovou porota vybrala pro její dlouholeté úspěšné působení v Řečanech nad Labem, kde je již devět let starostkou. V obci vybudovala například Komunitní dům pro seniory a podporuje myšlenku mezigeneračního setkávání. Zároveň má potenciál prosadit se i ve vyšších patrech politiky,«odůvodnila výrok odborné poroty politoložka a členka správní rady Fóra 50 % Jana Smiggels Kavková.

Letošního ročníku se zúčastnilo celkem 35 žen napříč republikou a politickým spektrem. Nechyběly zastupitelky či starostky malých obcí i statutárních měst, svou zástupkyni měla v soutěži i Poslanecká sněmovna. Drtivá většina účastnic však působí v komunální politice.

Odborná porota 4. ročníku Nadějných političek byla ve složení: Petr Just (vedoucí Katedry politologie a humanitních studií na Metropolitní univerzitě Praha), Jitka Gelnarová (Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzita Karlovy a Národní muzeum), Karel Müller (vedoucí Katedry politologie na Vysoké škole ekonomické) a Jana Smiggels Kavková (členka správní rady Fóra 50 %).

Soutěž již od roku 2008 pořádá nezisková organizace Fórum 50 %, usilující o vyrovnané zastoupení mužů a žen v politice a rozhodovacích pozicích. Cílem je upozornit na úspěšné političky na lokální i regionální úrovni a představit je veřejnosti. »V rámci letošního ročníku si připomínáme sto let, kdy šly ženy v Československu poprvé k volbám. Doufáme, že příběhy oceněných političek budou inspirovat další ženy, aby se angažovaly ve veřejném životě,«komentovala Markéta Kos Mottlová z Fóra 50 %.

(za)

FOTO – Fórum 50%

Vítězky soutěže. Michaela Matoušková druhá zprava..

URL| <http://www.halonoviny.cz/articles/view/51273448>

## Inkluze vyloučeným lokalitám nepomohla

3.7.2019 Haló noviny str. 03 Z domova

Jana DUBNIČKOVÁ

Zavedení opatření ke společnému vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními nezlepšilo situaci škol v sociálně vyloučených lokalitách. Ke zlepšení by byla potřeba změna celkového přístupu majoritní společnosti k Romům. Pomoci by mohlo například i zavedení pevných pozic pro asistenty a zavedení sociálních asistentů ve školách.

Vyplývalo to z kvalitativního průzkumu Nadace OSF, jehož výsledky představila Dana Moree z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Moree se ptala na vzdělávací dráhu lidí z jedné rozšířené rodiny ze sociálně vyloučené lokality a zároveň na toto téma vedla rozhovory s deseti řediteli či zástupci škol a jednou pracovnící neziskové organizace. Všichni respondenti se podle ní shodli na tom, že vyloučená lokalita je neřešitelný problém.

Podle ředitelů škol je zde mnoho dětí s problémy, které školy nemohou ovlivnit. Důvodem velkého počtu těchto žáků v některých školách je hlavně spádovost a neochota přijímat děti z vyloučených lokalit do jiných škol, uvedla Moree.

Po zavedení opatření na podporu vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními se podle průzkumu situace v segregovaných školách spíše zhoršila, protože nyní nedosáhnou na výhody a projekty, které dříve měly k dispozici. Současný systém vyžaduje také třeba lepší komunikaci s rodiči, kteří by měli dítě odvést do pedagogicko-psychologické poradny, ovšem spolupráce s nimi je často obtížná, podotkla Moree.

### Zavést pozici sociálního asistenta

Přestože jsou asistenti pedagoga vnímáni jako velká pomoc, nestabilita jejich úvazků je podle průzkumu pro školy zátěží. Ředitelé by proto uvítali zavedení pevných pozic pro asistenty na určitý počet dětí tak, aby byly tyto úvazky stabilnější. Výraznou pomocí pro školy v blízkosti vyloučených lokalit by podle nich byla také třeba pozice sociálního asistenta, který by pracoval s celou rodinou.

Romští respondenti se podle Moree shodli na tom, že vzdělávací šance dítěte jsou hlavně otázkou toho, zda se podaří dostat dítě na školu, která neplatí za segregovanou, a udržet ho tam. Podle nich u romské populace obecně roste povědomí o tom, že vzdělání je důležité, ale vzhledem k nastavení majoritní společnosti ho není vždy lehké dosáhnout. Romští žáci v běžných školách mimo vyloučené lokality bývají totiž někdy třeba obětmi šikany, vysvětlila Moree. Někteří ředitelé rovněž Romy odrazují od vstupu na danou školu a odesílají je raději jinam, dodala.

Ředitelé škol ve vyloučených lokalitách řeší podle průzkumu hlavně nedostatek dětí z lépe postavených rodin a většinové populace. Žáky se snaží přilákat například na výuku angličtiny od první třídy a další výhody, ale většinou marně.

Podle loňského průzkumu Kanceláře Veřejné ochránkyně práv tvoří romské děti 3,7 procenta žáků základních škol v ČR. Z celkem asi 4000 škol jich má 147 třetinový nebo vyšší podíl Romů. Třináct škol má více než devadesátiprocentní podíl romských žáků.

Foto autor| FOTO - pixabay

---

## Inkluze nezlepšila situaci škol ve vyloučených lokalitách

3.7.2019 halonoviny.cz str. 00

Dana Moree, Univerzity Karlovy

Zavedení opatření ke společnému vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními nezlepšilo situaci škol v sociálně vyloučených lokalitách.

Ke zlepšení by byla potřeba změna celkového přístupu majoritní společnosti k Romům. Pomoci by mohlo například i zavedení pevných pozic pro asistenty a zavedení sociálních asistentů ve školách.

Vyplývalo to z kvalitativního průzkumu Nadace OSF, jehož výsledky představila Dana Moree z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.



Moree se ptala na vzdělávací dráhu lidí z jedné rozšířené rodiny ze sociálně vyloučené lokality a zároveň na toto téma vedla rozhovory s deseti řediteli či zástupci škol a jednou pracovnící neziskové organizace. Všichni respondenti se podle ní shodli na tom, že vyloučená lokalita je neřešitelný problém. Podle ředitelů škol je zde mnoho dětí s problémy, které školy nemohou ovlivnit. Důvodem velkého počtu těchto žáků v některých školách je hlavně spádovost a neochota přijímat děti z vyloučených lokalit do jiných škol, uvedla Moree.

Po zavedení opatření na podporu vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními se podle průzkumu situace v segregovaných školách spíše zhoršila, protože nyní nedosáhnou na výhody a projekty, které dříve měly k dispozici. Současný systém vyžaduje také třeba lepší komunikaci s rodiči, kteří by měli dítě odvést do pedagogicko-psychologické poradny, ovšem spolupráce s nimi je často obtížná, podotkla Moree.

Zavést pozici sociálního asistenta

Přestože jsou asistenti pedagoga vnímáni jako velká pomoc, nestabilita jejich úvazků je podle průzkumu pro školy zátěží. Ředitelé by proto uvítali zavedení pevných pozic pro asistenty na určitý počet dětí tak, aby byly tyto úvazky stabilnější. Výraznou pomocí pro školy v blízkosti vyloučených lokalit by podle nich byla také třeba pozice sociálního asistenta, který by pracoval s celou rodinou.

Romští respondenti se podle Moree shodli na tom, že vzdělávací šance dítěte jsou hlavně otázkou toho, zda se podaří dostat dítě na školu, která neplatí za segregovanou, a udržet ho tam. Podle nich u romské populace obecně roste povědomí o tom, že vzdělání je důležité, ale vzhledem k nastavení majoritní společnosti ho není vždy lehké dosáhnout. Romští žáci v běžných školách mimo vyloučené lokality bývají totiž někdy třeba obětmi šikany, vysvětlila Moree. Někteří ředitelé rovněž Romy odrazují od vstupu na danou školu a odesílají je raději jinam, dodala.

Ředitelé škol ve vyloučených lokalitách řeší podle průzkumu hlavně nedostatek dětí z lépe postavených rodin a většinové populace. Žáky se snaží přilákat například na výuku angličtiny od první třídy a další výhody, ale většinou marně.

Podle loňského průzkumu Kanceláře Veřejné ochránkyně práv tvoří romské děti 3,7 procenta žáků základních škol v ČR. Z celkem asi 4000 škol jich má 147 třetinový nebo vyšší podíl Romů. Třináct škol má více než devadesátiprocentní podíl romských žáků.

Hloupý pokus, který poškozují děti, učitele i rodiče

Otázky Haló novin pro exposlankyni Martu Semelovou, expertku KSČM pro oblast školství

Inkluze situaci škol v sociálně vyloučených lokalitách nezlepšila. Překvapilo vás takové zjištění, anebo se to dalo očekávat?

Toto zjištění mě vůbec nepřekvapuje. Na to, že inkluze v přijaté podobě způsobí velké problémy, a to nejenom v sociálně vyloučených lokalitách, jsme upozorňovali od samého počátku. Jenže nikdo to nechtěl slyšet. Naše požadavky na její přehodnocení, odložení a ověření v pilotních programech byly odmítnuty a teď vidíme výsledky. Je to hloupý pokus na dětech, který poškozují děti běžné, inkudované, učitele i rodiče. Učitelé na práci s různými postiženími nejsou připraveni, chybějí speciální pedagogové a asistenti. Těch pár hodin, které z nich mají udělat odborníka, je výsměch všem, kdo do problematiky trochu vidí. Kromě toho stojí spoustu peněz, ostatně celá ta slavná inkluze se pěkně prodražuje. Podotýkám, že tím neobviňuji asistenty, ale amatérismus, s nímž se to všechno spustilo. I když možná, že to spíš bylo velmi dobře promyšlené, ovšem ne ve prospěch dětí, ale pro zisk různých školících »neziskovek« a lidskoprávních organizací. A pokud jde o sociálně vyloučené lokality, tam se problémy pochopitelně násobí. Záškoláctví, šikana, výchovné problémy, kriminalita dětí a mládeže, problematická spolupráce s rodinou, to jsou běžné záležitosti, které se v těchto lokalitách dnes a denně musí řešit, a do toho ještě inkluze.

Souhlasíte s tím, že vyloučená lokalita je neřešitelný problém?

Souhlasím s tím, že je to velmi vážný problém. Pokud se sestěhují do jednoho místa problematické rodiny, je to špatné. Stejně jako když vznikají lokality bohatých snobů, kteří zamezí prostupnosti bydlení, jen aby se k nim nedostal někdo, kdo nedosahuje jejich »úrovně«. Skladba obyvatel v jednom místě by měla být rozmanitá. Vždyť co vidí kolem sebe a jaké vzory má dítě v sociálně vyloučené lokalitě? Jejich rodiče, prarodiče, příbuzní a známí často nikdy nepracovali, podmínky, v nichž žijí, jsou něco příšerného (většinou jejich vlastní vinou). Zničené byty, zničené domy, v jedné místnosti spousta lidí. Dítě, i kdyby se chtělo připravovat do školy, má velmi ztíženou situaci. Potvrzují to i výsledky průzkumů, které upozorňují na to, že vzdělávací výsledky českých dětí velmi výrazně závisí na tom, do jaké školy chodí, v jak bohatém regionu žijí a jaké mají rodinné zázemí. Na to upozorňuje i Evropská komise a ČŠI (Česká školní inspekce), která varuje, že se nůžky mezi vzděláním bohatých a chudých dětí v ČR neúměrně rozvírají.

Pokud jde o druhý stupeň základní školy, je ČR jednou ze zemí s nejvyšší nerovností ve vzdělávání a rozdíly mezi kvalitou výuky se stále prohlubují. To je velký problém zvláště v sociálně vyloučených lokalitách. Nejhorší situace je v Karlovarském a Ústeckém kraji. Mezi chudými dětmi z ghetta klesá míra dosaženého vzdělání, a to i v porovnání s jejich rodiči, kteří jsou často alespoň vyučeni. Dnes je pro podstatnou část zdejších žáků vrcholem studia 9. třída (pokud základní vzdělávání vůbec dokončí). Situace má samozřejmě dopad i na zdejší pedagogy. Poslední dobou vzrůstá riziko fyzického napadení učitelů, a je proto obtížné sehnat zde kvalifikovaný personál.

Existuje podle vás vůbec nějaké řešení, které by tuto situaci mohlo zlepšit?

Jak jsem říkala, jde o závažný problém obecně a popravdě - v kapitalismu ho nelze vyřešit, stejně jako další problémy. Tento systém je postaven na nerovnosti, na soukromém vlastnictví, na rozdělení společnosti na bohaté a chudé, na nezaměstnanosti, na levné pracovní síle. Ale to samozřejmě neznamená, že nebudeme dělat nic. Bylo by zapotřebí, aby se tyto rodiny nesoustředily do jednoho místa, tzn., aby nevznikala ghetta. Pro dospělé pak nejen právo, ale i povinnost pracovat, přičemž jim ale práce musí být poskytnuta. Velmi důležitá je práce s rodinami, opatření, která povedou k tomu, aby rodiče posílali své děti do školy, a to i do školy mateřské, nejlépe už od tří let. Předškolní vzdělávání má pro vývoj a vzdělávací dráhu dětí nesmírný význam. Překonávání jazykové bariéry, získávání základních návyků, knížky, pastelky... Uvědomme si, že děti, o nichž se bavíme, nežijí v podnětném prostředí. Důležitá je také dostupnost mimoškolní činnosti, která by měla vycházet z jejich přirozených zájmů, např. zpěv, hudba, tanec, pohyb vůbec. Tady by měla spolupracovat škola, OSPOD, asistenti, přičemž nejhodnější jsou ti, kteří jsou »jejich«, kteří znají jejich mentalitu a zvyky a mají přirozenou autoritu.

Jana DUBNIČKOVÁ  
FOTO - pixabay

URL| <http://www.halonoviny.cz/articles/view/51268775>

---

## Premiér v nesnázích? Babiš už svůj styl zásadně nezmění, říká odbornice na politický marketing

4.7.2019 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova

Lenka Kabrhelová, Matěj Válek, Ondřej Franta

Schůzka koaličních špiček s prezidentem Milošem Zemanem napoví další osud kabinetu. Pro premiéra Andreje Babiše z hnutí ANO přitom znamená napětí ve vládě další nepřijemnost; S jakými kartami hraje?

Premiér v nesnázích? Babiš už svůj styl zásadně nezmění, říká odbornice na politický marketing

00:00 / 00:00

Lenka Kabrhelová mluví s expertkou na politický a volební marketing Annou Shavit z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

/

Schůzka koaličních špiček s prezidentem Milošem Zemanem v pátek napoví další osud kabinetu. Pro premiéra Andreje Babiše z hnutí ANO přitom znamená napětí ve vládě další nepříjemnost; už v červnu vygradovaly demonstrace proti jeho osobě rekordním protestem na Letné. Uhájí Babiš svou pozici? A s jakými kartami hraje? Ptáme se politoložky a expertky na politický marketing Anny Shavit.

Zpravodajský podcast Vinohradská 12 sledujte každý všední den od 6.00 na adrese [irozhlas.cz/vinohradska12](https://www.irozhlas.cz/vinohradska12). Máte nějaký tip? Psát nám můžete na adresu [vinohradska12@rozhlas.cz](mailto:vinohradska12@rozhlas.cz).

URL| [https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/premier-v-nesnazich-babis-uz-svuj-styl-zasadne-nezmeni-rika-odbornice-na\\_1907040600\\_bar](https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/premier-v-nesnazich-babis-uz-svuj-styl-zasadne-nezmeni-rika-odbornice-na_1907040600_bar)

**Stejná zpráva vyšla také v dalších 3 titulech:**

[irozhlas.cz](https://www.irozhlas.cz) (*Zprávy z domova*), [irozhlas.cz](https://www.irozhlas.cz) (*Zprávy z domova*), [irozhlas.cz](https://www.irozhlas.cz)

---

## Slova vládních stran o předčasných volbách nelze brát vážně, říká politolog Jüptner

4.7.2019 e15.cz str. 00 Rozhovory

Štěpán Kult

Polední schůzka prezidenta, premiéra a místopředsedy vlády v Lánech nepřinesla řešení ohledně odvolání ministra kultury Antonína Staňka. ČSSD hrozí odchodem z vlády, podle politologa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Petra Jüptnera to ale nelze brát vážně. Sociální demokratům jde prý jen o to, aby Babiš celou situaci vyřešil.

Jak podle vás vnímají voliči ČSSD své poslance?

Sociální demokraté jsou ve špatné situaci. Mohli by z vlády odejít a zachovat si tvář, ale už v minulosti měli spory s ANO a spíše je oslabily. Minulý týden se rozhodli, že nebudou spojovat hlasování o nedůvěře vládě s odvoláním Antonína Staňka a ve finále je to pro ně dobře. Z vlády Sociální demokracie odejde teprve tehdy, až když nebude vyhnutí a nebude ji to moci nějak poškodit.

Předseda ČSSD a vicepremiér Jan Hamáček po lánské schůzce řekl, že každá strana by měla projít testem předčasných voleb...

To, že vládní strany mluví o předčasných volbách, nelze brát vážně. Ve skutečnosti si je ČSSD ani ANO nepřejí. Cesta k předčasným volbám je komplikovaná. ČSSD by na tom mohla ztratit své voliče, Andreje Babiše zase čeká dotační audit. Hamáček o tom mluví, protože chce donutit Babiše k vyřešení situace okolo Staňka.

Jak by se měla Sociální demokracie profilovat?

Na jedné straně máte liberálního Tomáše Petříčka a na druhé Jaroslava Foldynu. Měli by se důkladně zamyslet nad tím, jak se chtějí profilovat. Pokud by se ČSSD vydala například liberálnějším směrem, sice by tím nějaké voliče ztratila, ale zase by mohla něco ubrat například Pirátům. Potenciálně, kdyby ANO mělo nějaký problém, můžou se voliči, kteří k hnutí ANO přešli, vrátit zpátky k ČSSD.

Jak hodnotíte výsledek lánské schůzky, dal se postoj Miloše Zemana očekávat?

Už v době, kdy eskalovaly události okolo Staňka, to vypadalo, že se Zeman bude aktivně zapojovat. Vzhledem k tomu avízo se dalo čekat, že ta schůzka nepřinese jasný výsledek. Kdyby to mělo nějak jednoznačně dopadnout, tak by ta avizovaná schůzka neměla smysl.

Nenaznačuje chování Miloše Zemana, že ústava má mezery, které je třeba odstranit? Lze mluvit o tom, že se zavedením přímé volby prezidenta mohlo dojít k nějaké změně. Ale v otázce demise hovoří ústava jasně. Zemanův postup není využívání mezer, ale porušování ústavy. Je to, jak říkají někteří politici, vykročení z ústavního rámce.

URL| <https://www.e15.cz/clanek/1360395/slova-vladnich-stran-o-predcasnych-volbach-nelze-brat-vazne-rika-politolog-juptner>

## **Nadějnou političkou je starostka Řečan nad Labem** 4.7.2019 Haló noviny str. 11 Ženy a společnost (za)

Titul Nadějná politička 2019 si ze slavnostního vyhlášení v Americkém centru odnesla Michaela Matoušková (STAN), starostka obce Řečany nad Labem. Ve čtvrtém ročníku soutěže, kterou pořádá nezisková organizace Fórum 50 %, se na druhé příčce umístila zastupitelka hlavního města Prahy Mariana Čapková (Praha sobě) a třetí místo získala Ivana Váňová, starostka obce Mořkov (KDU-ČSL). Mimořádné ocenění porota udělila Marcela Válkové a Editě Stejskalové.

»Paní Matouškovou porota vybrala pro její dlouholeté úspěšné působení v Řečanech nad Labem, kde je již devět let starostkou. V obci vybudovala například Komunitní dům pro seniory a podporuje myšlenku mezigeneračního

setkávání. Zároveň má potenciál prosadit se i ve vyšších patrech politiky,« odůvodnila výrok odborné poroty politoložka a členka správní rady Fóra 50 % Jana Smiggels Kavková.

Letošního ročníku se zúčastnilo celkem 35 žen napříč republikou a politickým spektrem. Nechyběly zastupitelky či starostky malých obcí i statutárních měst, svou zástupkyni měla v soutěži i Poslanecká sněmovna. Drtivá většina účastnic však působí v komunální politice.

Odborná porota 4. ročníku Nadějně političky byla ve složení: Petr Just (vedoucí Katedry politologie a humanitních studií na Metropolitní univerzitě Praha), Jitka Gelnarová (Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a Národní muzeum), Karel Müller (vedoucí Katedry politologie na Vysoké škole ekonomické) a Jana Smiggels Kavková (členka správní rady Fóra 50 %).

Soutěž již od roku 2008 pořádá nezisková organizace Fórum 50 %, usilující o vyrovnané zastoupení mužů a žen v politice a rozhodovacích pozicích. Cílem je upozornit na úspěšné političky na lokální i regionální úrovni a představit je veřejnosti. »V rámci letošního ročníku si připomínáme sto let, kdy šly ženy v Československu poprvé k volbám.

Doufáme, že příběhy oceněných političek budou inspirovat další ženy, aby se angažovaly ve veřejném životě,« komentovala Markéta Kos Mottlová z Fóra 50 %.

Foto autor| FOTO – Fórum 50 %

Foto popis| Vítězky soutěže. Michaela Matoušková druhá zprava.

## **Slova vládních stran o předčasných volbách nelze brát vážně, říká politolog Jüptner** 4.7.2019 e15.cz str. 00

Polední schůzka prezidenta, premiéra a místopředsedy vlády v Lánech nepřinesla řešení ohledně odvolání ministra kultury Antonína Staňka. ČSSD hrozí odchodem z vlády, podle politologa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Petra Jüptnera to ale nelze brát vážně. Sociální demokratům jde prý jen o to, aby Babiš celou situaci vyřešil.

Jak podle vás vnímají voliči ČSSD své poslance?

Sociální demokraté jsou ve špatné situaci. Mohli by z vlády odejít a zachovat si tvář, ale už v minulosti měli spory s ANO a spíše je oslabil. Minulý týden se rozhodli, že nebudou spojovat hlasování o nedůvěře vládě s odvoláním Antonína Staňka a ve finále je to pro ně dobře. Z vlády Sociální demokracie odejde teprve tehdy, až když nebude vyhnutí a nebude ji to moci nějak poškodit.

Předseda ČSSD a vicepremiér Jan Hamáček po lánské schůzce řekl, že každá strana by měla projít testem předčasných voleb...

To, že vládní strany mluví o předčasných volbách, nelze brát vážně. Ve skutečnosti si je ČSSD ani ANO nepřejí. Cesta k předčasným volbám je komplikovaná. ČSSD by na tom mohla ztratit své voliče, Andreje Babiše zase čeká dotační audit. Hamáček o tom mluví, protože chce donutit Babiše k vyřešení situace okolo Staňka.

Jak by se měla Sociální demokracie profilovat?

Na jedné straně máte liberálního Tomáše Petříčka a na druhé Jaroslava Foldynu. Měli by se důkladně zamyslet nad tím, jak se chtějí profilovat. Pokud by se ČSSD vydala například liberálnějším směrem, sice by tím nějaké voliče ztratila, ale zase by mohla něco ubrat například Pirátům. Potenciálně, kdyby ANO mělo nějaký problém, můžou se voliči, kteří k hnutí ANO přešli, vrátit zpátky k ČSSD.

Jak hodnotíte výsledek lánské schůzky, dal se postoj Miloše Zemana očekávat?

Už v době, kdy eskalovaly události okolo Staňka, to vypadalo, že se Zeman bude aktivně zapojovat. Vzhledem k tomu avízu se dalo čekat, že ta schůzka nepřinese jasný výsledek. Kdyby to mělo nějak jednoznačně dopadnout, tak by ta avizovaná schůzka neměla smysl.

Nenaznačuje chování Miloše Zemana, že ústava má mezery, které je třeba odstranit?

Lze mluvit o tom, že se zavedením přímé volby prezidenta mohlo dojít k nějaké změně. Ale v otázce demise hovoří ústava jasně. Zemanův postup není využívání mezer, ale porušování ústavy. Je to, jak říkají někteří politici, vykročení z ústavního rámce.

URL| <https://www.e15.cz/rozhovory/slova-vladnich-stran-o-predcasnych-volbach-nelze-brat-vazne-rika-politolog-juptner-1360395>

## Mezi českými studenty vzrostl zájem o program Erasmus, meziročně až o deset procent

7.7.2019 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova

Pavla Lioliasová

Mezi českými studenty opět roste zájem o program Erasmus, díky kterému mohou vysokoškoláci strávit část studia v zahraničí a dostat na to stipendium od Evropské unie. Vyplývá to z dat Domu zahraniční spolupráce, organizace, která je hlavním koordinátorem programu v Česku. Dle organizace vzrostl meziročně zájem o program Erasmus o deset procent. V předchozích letech se přitom počty studentů, kteří se rozhodli vycestovat do ciziny, příliš neměnily.

„Na Erasmus jsem se přihlásila proto, že věřím, že cestování je jedno z nejlepších vzdělání, které se může člověku dostat. Erasmus je skvělá volba pro studenty, jak cestovat. Popisuje studentka pražské **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Karolína Jírová. Na podzim zamíří v rámci Erasmu do německých Brém studovat digitální média.

„Slibuji si od toho, že poznám nové lidi, zároveň si prohloubím své vědomosti, protože v Německu mají trochu jiné metody učení. A samozřejmě také, že se naučím druhý jazyk,“ doplňuje studentka.

Přihlášku na podzimní semestr si do programu Erasmus meziročně podalo víc studentů než v předchozích letech. „Z některých škol máme zprávy, že se zájem zvýšil až o deset procent,“ říká Lucie Durcová z Domu zahraniční spolupráce.

Víc uchazečů hlásí třeba Univerzita Karlova. „Vypadá to, že budeme mít nárůst přibližně o 10 procent studentů. Těch přihlášek je podaných o dost více, než jsme měli loni. Loni to bylo 1 964 přihlášek, letos už je to přes 2 100 přihlášek,“ popisuje koordinátor programu Pavel Knap.

Mohlo by jezdit i více

Počty uchazečů o program Erasmus se v posledních letech příliš neměnily. Dům zahraniční spolupráce proto spustil kampaň, kterou se snažil na studium v zahraničí opět nalákat, vysvětluje Lucie Durcová.

„Je potřeba tu stagnaci vidět také v demografických souvislostech, protože v posledních letech se obecně snížily počty vysokoškolských studentů v České republice. Takže když porovnáme ten celkový počet vysokoškolských studentů versus počet studentů, kteří jedou do zahraničí tak vlastně nám ta křivka stále mírně stoupá, ona neklesá. Ale vzhledem k tomu, kolik víme, že máme přiděleno z Evropské komise finančních prostředků na program Erasmus+, tak těch studentů by mohlo jezdit mnohem více.“

Ani větší zájem ale nezamíchal žebříčkem nejoblíbenějších zemí. Už několik let mezi českými studenty vede Německo, pak školy ve Španělsku, Francii a Velké Británii. Ani avizovaný odchod Spojeného království z Evropské unie zájem o zemi nesnížil. To potvrzuje i Ivana Hergelová z Evropské kanceláře Univerzity Karlovy.

„Vzhledem k tomu, že program Erasmus je financován ze dvou zdrojů – z Bruselu a ministerstva školství, tak jsme vyčlenili peníze, které jsou z ministerstva školství pro případ no deal Brexitu nebo hard Brexitu a přislíbili jsme fakultám, že můžou financovat studenty ve stejné výši právě z tohoto zdroje, i kdyby to potom ve skutečnosti už nebyl Erasmus. S tím, že všechny mobility, které začnou do 31. 10 se mohou uskutečnit za podmínek Erasmu.“

URL| [https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/erasmus-evropska-unie-zahranici-studium-vysoka-skola-univerzita-karlova\\_1907070702\\_nkr](https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/erasmus-evropska-unie-zahranici-studium-vysoka-skola-univerzita-karlova_1907070702_nkr)

---

## ČSE vyzývá k účasti na 26. ročníku soutěže Mladý ekonom roku

8.7.2019 roklen24.cz str. 00 Zprávy Online

Roklen24

Česká společnost ekonomická (ČSE) vyzývá k účasti na 26. ročníku soutěže Mladý ekonom roku. Termín pro zaslání prací je 20. říjen 2019. Soutěže se mohou účastnit čeští občané nebo občané působící na území České republiky do 30 let věku (platí i pro případné spoluautory). Každý z účastníků může do soutěže zaslat pouze jednu práci v rozsahu do 30 stran (do 54 tis. znaků včetně mezer) včetně abstraktu, klíčových slov a JEL klasifikace.

Odbornou práci (bez uvedení identifikace autora/autorů v textu) spolu s netechnickým shrnutím v rozsahu maximálně 100 slov pro mediální propagaci v případě ocenění a vyplněnou přihláškou zasílejte na e-mailovou adresu: [young.economist@cse.cz](mailto:young.economist@cse.cz). A to nejpozději do 20. října 2019.

Každý účastník soutěže se zavazuje v případě ocenění krátce prezentovat svou práci při vyhlášení výsledků soutěže v rámci Valného shromáždění České společnosti ekonomické, které se uskuteční 28. listopadu 2019 v Praze v Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Odměna za první místo v soutěži Mladý ekonom roku činí 30 000 Kč, za druhé místo 20 000 Kč a za třetí místo 10 000 Kč. Prezident společnosti může dále udělit „Cenu Karla Engliše“ za nejlepší práci zabývající se českou hospodářskou politikou. „Čestným uznáním prezidenta ČSE za vynikající práci“ může být rovněž oceněna práce autora do 25 let věku, který nebyl ČSE v minulosti oceněn. Případné dotazy zasílejte na adresu [young.economist@cse.cz](mailto:young.economist@cse.cz).

Soutěž je podporována Radou vědeckých společností České republiky. Mediálními partnery soutěže jsou Roklen24 a Bankovníctví.

Česká společnost ekonomická je občanským sdružením odborných pracovníků a příznivců oboru ekonomie. Hlavním posláním ČSE je napomáhat rozvoji a popularizaci ekonomie v České republice způsobem, který respektuje a podporuje pluralitu názorů a svébytný vývoj jednotlivých ekonomických směrů. K dosažení tohoto cíle ČSE zejména pořádá přednášky a semináře, organizuje soutěže mladých ekonomů a vydává publikace s ekonomickým obsahem. Jednou za dva roky pořádá bienální konferenci, která se v ročním intervalu střídá s pořádáním valného shromáždění. ČSE je členem Rady vědeckých společností ČR a International Economic Association (IEA).

URL| <http://roklen24.cz/a/S5MLu>

---

## **ČSE vyzývá k účasti na 26. ročníku soutěže Mladý ekonom roku** 8.7.2019 roklen24.cz str. 00

Česká společnost ekonomická (ČSE) vyzývá k účasti na 26. ročníku soutěže Mladý ekonom roku. Termín pro zaslání prací je 20. říjen 2019.

Soutěže se mohou účastnit čeští občané nebo občané působící na území České republiky do 30 let věku (platí i pro případné spoluautory). Každý z účastníků může do soutěže zaslat pouze jednu práci v rozsahu do 30 stran (do 54 tis. znaků včetně mezer) včetně abstraktu, klíčových slov a JEL klasifikace.

Odbornou práci (bez uvedení identifikace autora/autorů v textu) spolu s netechnickým shrnutím v rozsahu maximálně 100 slov pro mediální propagaci v případě ocenění a vyplněnou přihláškou zasílejte na e-mailovou adresu: [young.economist@cse.cz](mailto:young.economist@cse.cz). A to nejpozději do 20. října 2019.

Každý účastník soutěže se zavazuje v případě ocenění krátce prezentovat svou práci při vyhlášení výsledků soutěže v rámci Valného shromáždění České společnosti ekonomické, které se uskuteční 28. listopadu 2019 v Praze v Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Odměna za první místo v soutěži Mladý ekonom roku činí 30 000 Kč, za druhé místo 20 000 Kč a za třetí místo 10 000 Kč. Prezident společnosti může dále udělit „Cenu Karla Engliše“ za nejlepší práci zabývající se českou hospodářskou politikou. „Čestným uznáním prezidenta ČSE za vynikající práci“ může být rovněž oceněna práce autora do 25 let věku, který nebyl ČSE v minulosti oceněn. Případné dotazy zasílejte na adresu [young.economist@cse.cz](mailto:young.economist@cse.cz).

Soutěž je podporována Radou vědeckých společností České republiky. Mediálními partnery soutěže jsou Roklen24 a Bankovníctví.

Česká společnost ekonomická je občanským sdružením odborných pracovníků a příznivců oboru ekonomie. Hlavním posláním ČSE je napomáhat rozvoji a popularizaci ekonomie v České republice způsobem, který respektuje a podporuje pluralitu názorů a svébytný vývoj jednotlivých ekonomických směrů. K dosažení tohoto cíle ČSE zejména pořádá přednášky a semináře, organizuje soutěže mladých ekonomů a vydává publikace s ekonomickým obsahem. Jednou za dva roky pořádá bienální konferenci, která se v ročním intervalu střídá s pořádáním valného shromáždění. ČSE je členem Rady vědeckých společností ČR a International Economic Association (IEA).

Redakce Roklen24.cz

URL| <https://roklen24.cz/g/S5MLu/cse-vyzyva-kucasti-na-26-rocniku-souteze-mlady-ekonom-roku>

---

## ČES vyzývá k účasti na 26. ročníku soutěže Mladý ekonom roku

8.7.2019 roklen24.cz str. 00

Česká společnost ekonomická (ČSE) vyzývá k účasti na 26. ročníku soutěže Mladý ekonom roku. Termín pro zaslání prací je 20. říjen 2019.

Soutěže se mohou účastnit čeští občané nebo občané působící na území České republiky do 30 let věku (platí i pro případné spoluautory). Každý z účastníků může do soutěže zaslat pouze jednu práci v rozsahu do 30 stran (do 54 tis. znaků včetně mezer) včetně abstraktu, klíčových slov a JEL klasifikace.

Odbornou práci (bez uvedení identifikace autora/autorů v textu) spolu s netechnickým shrnutím v rozsahu maximálně 100 slov pro mediální propagaci v případě ocenění a vyplněnou přihláškou zasílejte na e-mailovou adresu: [young.economist@cse.cz](mailto:young.economist@cse.cz). A to nejpozději do 20. října 2019.

Každý účastník soutěže se zavazuje v případě ocenění krátce prezentovat svou práci při vyhlášení výsledků soutěže v rámci Valného shromáždění České společnosti ekonomické, které se uskuteční 28. listopadu 2019 v Praze v Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Odměna za první místo v soutěži Mladý ekonom roku činí 30 000 Kč, za druhé místo 20 000 Kč a za třetí místo 10 000 Kč. Prezident společnosti může dále udělit „Cenu Karla Engliš“ za nejlepší práci zabývající se českou hospodářskou politikou. „Čestným uznáním prezidenta ČSE za vynikající práci“ může být rovněž oceněna práce autora do 25 let věku, který nebyl ČSE v minulosti oceněn. Případné dotazy zasílejte na adresu [young.economist@cse.cz](mailto:young.economist@cse.cz).

Soutěž je podporována Radou vědeckých společností České republiky. Mediálními partnery soutěže jsou Roklen24 a Bankovníctví.

Česká společnost ekonomická je občanským sdružením odborných pracovníků a příznivců oboru ekonomie. Hlavním posláním ČSE je napomáhat rozvoji a popularizaci ekonomie v České republice způsobem, který respektuje a podporuje pluralitu názorů a svěbytný vývoj jednotlivých ekonomických směrů. K dosažení tohoto cíle ČSE zejména pořádá přednášky a semináře, organizuje soutěže mladých ekonomů a vydává publikace s ekonomickým obsahem. Jednou za dva roky pořádá bienální konferenci, která se v ročním intervalu střídá s pořádáním valného shromáždění. ČSE je členem Rady vědeckých společností ČR a International Economic Association (IEA).

Redakce Roklen24.cz

URL| <https://roklen24.cz/a/S5MLu/ces-vyzyva-kucasti-na-26-rocniku-souteze-mlady-ekonom-roku>

---

## V Řecku krize odeznívá, populismus nové vlády ale může ohrozit rozpočet, varuje analytička

8.7.2019 e15.cz str. 00 Rozhovory

Veronika Kudrnová

V předčasných parlamentních volbách v Řecku vyhrála opoziční konzervativní strana Nová demokracie, kterou vede ekonom Kyriakos Mitsotakis. Slíbil, že sníží daně, zvýší platy a podpoří zahraniční investice a zaměstnanost. Chystaná sociální opatření v kombinaci se snížením daní mohou ale ohrozit rozpočtovou bilanci a nemusí korespondovat s tím, co si Řecko ujednalo s Evropskou unií, míní spolupracovnice AMO Nikola Karasová z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

V nedělních předčasných parlamentních volbách v Řecku vyhrála opoziční konzervativní strana Nová demokracie. Řecko se tak stalo první evropskou zemí, která se po dluhové krizi eurozóny, jež vynesla do čela populistické strany, vrací k tradičním politickým stranám. Vnímáte to stejně?

Do jisté míry se to tak může jevit, nicméně strana SYRIZA, která je vnímána a označována jako populistická, se od doby, kdy nastoupila k moci, hodně změnila. Z radikální levice se posunula k politickému středu. Rozhodně



bych ji proto neoznačila za antisystémovou či euroskeptickou. SYRIZA není proti Evropské unii, jen se pokoušela vyjednat Řecku lepší podmínky pro správu řeckého státního dluhu.

Před krizí byl v Řecku silný bipartismus, v němž vystupovaly dvě hlavní politické strany, a to Nová demokracie a socialistické hnutí PASOK, které během krize fatálně ztratilo voliče. Tato před krizí druhá nejsilnější strana v letošních volbách získala v rámci koalice s názvem Hnutí pro změnu pouze 8 procent hlasů, což je z mého pohledu velmi špatný výsledek. Před krizí bylo normální, že dvě hlavní strany získávaly v součtu přes 80 procent hlasů, což nyní dává také souhrnný výsledek Nové demokracie a SYRIZY. Lze tedy říci, že SYRIZA tvoří novou polovinu řeckého bipartismu a patrně zůstane významná i do budoucna v roli opozice.

Vrací se podle vás do Řecka, které bylo těžce zasaženo krizí, lepší časy?

Krise postupně odeznívá, i když Řecko stále bojuje s vysokou nezaměstnaností a pomalým ekonomickým růstem. Problémy typu byrokracie, korupce a klientelismu přetrvávají a mám pochybnosti, že by tomu v budoucnu mohlo být jinak. Stejně tak si nemyslím, že politický program, s nímž Nová demokracie vyhrála volby, zajistí kýžený růst a stabilitu. Objevují se kritické hlasy, že si Nová demokracie stanovila nerealistické, populistické cíle.

V čem konkrétně je populistický?

Jednak slibuje rozsáhlý program sociální pomoci téměř všem skupinám obyvatelstva – mladým, rodinám, důchodcům, sociálně znevýhodněným, zemědělcům či podnikatelům. Řada těchto sociálních opatření bude nákladná, navíc Nová demokracie plánuje též snížení daňového zatížení. Tyto kroky mohou ve výsledku ohrozit celkovou bilanci řeckého státního rozpočtu a navíc nemusejí korespondovat s tím, co si Řecko předsevzalo v jednáních s Evropskou unií v souvislosti se správou dluhu. Slibovaná podpora zahraničních investic situaci zachránit nemusí, zvláště proto, že předchozí vláda v tomto ohledu nebyla příliš úspěšná.

Co zlomilo dosud vládnoucí levicové straně SYRIZA vaz? Byly to nepodařené úsporné programy, nebo sehrála větší roli dohoda s Makedonií o názvu této sousední země, kterou odmítá velká část Řeků?

Předně si nemyslím, že by SYRIZA cokoli doslova zlomilo vaz. Strana ve volbách získala 31,5 procenta hlasů, což je dobrý výsledek. Pokud bychom ho srovnali s výsledkem voleb v roce 2015, tak ztratila jen čtyři procentní body, a to se nedá považovat za velkou prohru. Ukazuje se, že se řecká politická scéna vrací po krizi do normálu a už není tak roztržštěná, jako tomu bylo v roce 2015, kdy SYRIZA k vítězství stačil nižší procentuální výsledek než Nové demokracii v letošních volbách.

Cím si tedy vysvětlujete její relativní neúspěch?

Pro radikálnější levicové voliče není už SYRIZA dostatečně levicová, pro liberální voliče je zase příliš populistická a moc se propojila se zažitým systémem. Přestože dříve kritizovala korupci a klientelismus, během její vlády se ukázalo, že i její představitelé si vytvářejí vlastní klientelu či dokonce daňově zvýhodňovaly podnikatele, kteří byli nakloněni jejich politice.

Loňská Prespanská dohoda se Severní Makedonií výsledek SYRIZY spíše neovlivnila, ale určitě pomohla získat hlasy Nové demokracii. Velká část pravicových voličů se totiž s podpisem této dohody neztotožnila.

Mnozí analytici soudí, že řecká ekonomika už v zásadě nemá kam padat. Novým premiér Kyriakos Mitsotakis slíbil voličům snížit daně, zvýšit platy a podpořit zahraniční investice a zaměstnanost. Jak se tato opatření odrazí na HDP Řecka?

Nejsem ekonom, tudíž se nemohu vyjadřovat k řeckému HDP. Ale pokud se na to podíváme pohledem neekonomů, tak to populisticky skutečně zní. SYRIZA byla kritizovaná, že se jí navzdory všemu nepodařilo přilákat velké zahraniční investice a zároveň velkou část strategické infrastruktury, včetně přístavů a letišť, rozprodala do zahraničí, místo aby je zachovala v majetku státu. Nová demokracie se bude tuto situaci snažit napravit. Pouhým snižováním daní se jí to ale podaří jen těžko. Konkrétnější plány zatím nebyly představeny.

URL| <https://www.e15.cz/clanek/1360445/v-recku-krize-odezniva-populismus-nove-vlady-ale-muze-ohrozit-rozpocet-varuje-analyticka>

---

## **V Řecku krize odeznívá, populismus nové vlády ale může ohrozit rozpočet, varuje analytička**

**8.7.2019 e15.cz str. 00**

Veronika Kudrnová

V předčasných parlamentních volbách v Řecku vyhrála opoziční konzervativní strana Nová demokracie, kterou vede ekonom Kyriakos Mitsotakis. Slíbil, že sníží daně, zvýší platy a podpoří zahraniční investice a zaměstnanost. Chystaná sociální opatření v kombinaci se snížením daní mohou ale ohrozit rozpočtovou bilanci a nemusí korespondovat s tím, co si Řecko ujednalo s Evropskou unií, míní spolupracovnice AMO Nikola Karasová z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

V nedělních předčasných parlamentních volbách v Řecku vyhrála opoziční konzervativní strana Nová demokracie. Řecko se tak stalo první evropskou zemí, která se po dluhové krizi eurozóny, jež vynesla do čela populistické strany, vrací k tradičním politickým stranám. Vnímáte to stejně?

Do jisté míry se to tak může jevit, nicméně strana SYRIZA, která je vnímána a označována jako populistická, se od doby, kdy nastoupila k moci, hodně změnila. Z radikální levice se posunula k politickému středu. Rozhodně bych ji proto neoznačila za antisystémovou či euroskeptickou. SYRIZA není proti Evropské unii, jen se pokoušela vyjednat Řecku lepší podmínky pro správu řeckého státního dluhu.

Před krizí byl v Řecku silný bipartismus, v němž vystupovaly dvě hlavní politické strany, a to Nová demokracie a socialistické hnutí PASOK, které během krize fatálně ztratilo voliče. Tato před krizí druhá nejsilnější strana v letošních volbách získala v rámci koalice s názvem Hnutí pro změnu pouze 8 procent hlasů, což je z mého pohledu velmi špatný výsledek. Před krizí bylo normální, že dvě hlavní strany získávaly v součtu přes 80 procent hlasů, což nyní dává také souhrnný výsledek Nové demokracie a SYRIZY. Lze tedy říci, že SYRIZA tvoří novou polovinu řeckého bipartismu a patrně zůstane významná i do budoucna v roli opozice.

Vrací se podle vás do Řecka, které bylo těžce zasaženo krizí, lepší časy?

Krise postupně odeznívá, i když Řecko stále bojuje s vysokou nezaměstnaností a pomalým ekonomickým růstem. Problémy typu byrokracie, korupce a klientelismu přetrvávají a mám pochybnosti, že by tomu v budoucnu mohlo být jinak. Stejně tak si nemyslím, že politický program, s nímž Nová demokracie vyhrála volby, zajistí kýžený růst a stabilitu. Objevují se kritické hlasy, že si Nová demokracie stanovila nerealistické, populistické cíle.

V čem konkrétně je populistický?

Jednak slibuje rozsáhlý program sociální pomoci téměř všem skupinám obyvatelstva – mladým, rodinám, důchodcům, sociálně znevýhodněným, zemědělcům či podnikatelům. Řada těchto sociálních opatření bude nákladná, navíc Nová demokracie plánuje též snížení daňového zatížení. Tyto kroky mohou ve výsledku ohrozit celkovou bilanci řeckého státního rozpočtu a navíc nemusejí korespondovat s tím, co si Řecko předsevzalo v jednáních s Evropskou unií v souvislosti se správou dluhu. Slibovaná podpora zahraničních investic situaci zachránit nemusí, zvláště proto, že předchozí vláda v tomto ohledu nebyla příliš úspěšná.

Co zlomilo dosud vládnoucí levicové straně SYRIZA vaz? Byly to nepodařené úsporné programy, nebo sehrála větší roli dohoda s Makedonií o názvu této sousední země, kterou odmítá velká část Řeků?

Předně si nemyslím, že by SYRIZA cokoli doslova zlomilo vaz. Strana ve volbách získala 31,5 procenta hlasů, což je dobrý výsledek. Pokud bychom ho srovnali s výsledkem voleb v roce 2015, tak ztratila jen čtyři procentní body, a to se nedá považovat za velkou prohru. Ukazuje se, že se řecká politická scéna vrací po krizi do normálu a už není tak roztržštěná, jako tomu bylo v roce 2015, kdy SYRIZA k vítězství stačil nižší procentuální výsledek než Nové demokracii v letošních volbách.

Čím si tedy vysvětlujete její relativní neúspěch?

Pro radikálnější levicové voliče není už SYRIZA dostatečně levicová, pro liberální voliče je zase příliš populistická a moc se propojila se zažitým systémem. Přestože dříve kritizovala korupci a klientelismus, během její vlády se ukázalo, že i její představitelé si vytvářejí vlastní klientelu či dokonce daňově zvýhodňovaly podnikatele, kteří byli nakloněni jejich politice.

Loňská Prespanská dohoda se Severní Makedonií výsledek SYRIZY spíše neovlivnila, ale určitě pomohla získat hlasy Nové demokracii. Velká část pravicových voličů se totiž s podpisem této dohody neztotožnila.

Mnozí analytici soudí, že řecká ekonomika už v zásadě nemá kam padat. Novým premiér Kyriakos Mitsotakis slíbil voličům snížit daně, zvýšit platy a podpořit zahraniční investice a zaměstnanost. Jak se tato opatření odrazí na HDP Řecka?

Nejsem ekonom, tudíž se nemohu vyjadřovat k řeckému HDP. Ale pokud se na to podíváme pohledem neekonomů, tak to populisticky skutečně zní. SYRIZA byla kritizovaná, že se jí navzdory všemu nepodařilo přilákat velké zahraniční investice a zároveň velkou část strategické infrastruktury, včetně přístavů a letišť, rozprodala do zahraničí, místo aby je zachovala v majetku státu. Nová demokracie se bude tuto situaci snažit napravit. Pouhým snižováním daní se jí to ale podaří jen těžko. Konkrétnější plány zatím nebyly představeny.

URL| <https://www.e15.cz/rozhovory/v-recku-krize-odezniva-populismus-nove-vlady-ale-muze-ohrozit-rozpocet-varuje-analyticka-1360445>

---

## **Mezinárodní agentura pro atomovou energii potvrdila dnešní oznámení, že její experti překročily limit 3,67 % obohacování uranu**

8.7.2019 ČRo Radiožurnál str. 03 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

-----

Mezinárodní agentura pro atomovou energii před několika minutami potvrdila dnešní oznámení íránské vlády, že její experti překročily limit 3,67 % obohacování uranu, který stanovila jaderná dohoda z roku 2015. A Teherán nevylučuje, že půjde tímto směrem ještě dále, čímž odpovídá mimo jiné na loňské rozhodnutí Washingtonu odstoupit od jaderné dohody, která měla zaručit, že se Írán nezařadí mezi státy s atomovými zbraněmi. Íránci podobné ambice popírají ale evropští signatáři dohody podle Teheránu nepodnikají dostatečné kroky, aby zmíněnou dohodu po odchodu Američanů zachránili. U telefonu je odborník na oblasti jaderných zbraní Vlastislav Bříza z katedry mezinárodních vztahů **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý den.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů

-----

Dobrý poedečer i Vám.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

-----

Co tedy zatím sdělili íránské úřady o tom zásadním porušení jaderné dohody?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů

-----

Íránské úřady, konkrétně organizace pro atomovou energii Dánska oznámila, že se již necítí vázána limity smlouvy, a to dvoufázově. V první fázi minulý týden oznámila, že již nebude dodržovat těch 300 kg předepsaných v dohodě, které smí držet nízko obohaceného uranu. Rozumějte uranu obohaceného o 3,67 % izotopu 235. V druhé fázi a to konkrétně dnes oznámila, že nejenom, že se nedrží vázána tou kvantitou, ale že se nedrží vázaná ani kvalitou rozumně obohacení. To znamená, že v tuto chvíli spouští opět svoje kaskádovitě uspořádané centrifugy a bude obohacovat uran nad ten limit 3,67 %, taková je realita.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

-----

A dá se to aktuální překročení limitu pro obohacování uranu označit za poslední vážné varování íránské vlády pokud jde o další osud jaderné dohody?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů

-----

Já se domnívám, že ta dohoda již de facto /nesrozumitelné/ není v moci ji udržet nadále, že už jejíž ani jedna z těch stran hlavních signatářů /nesrozumitelné/ Spojené státy a Írán se nedrží, se nedrží ustanovení, respektuje Spojené státy jí vypověděly. Ty její zbylí signatáři se snažili ještě o to, aby Írán tu dohodu dodržel ale očividně je vidět, že se jim to nedaří. V loni byly vyzváni Íránem, respektive bylo dáno ultimátum Íránu, že do 60 dnů musí přimět Spojené státy, aby zpátky ona ustanovení dodržovala v tom smyslu, že budou zrušeny sankce proti Íránu, to se nestalo. A Írán, tedy ze své, ze svého úhlu pohledu i nadále tu dohodu dodržovací mít nebude. Já si myslím, abych odpověděl zpětně, že ta dohoda je již mrtvá záležitost.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor  
-----

No a představuje ten postup Íránu vážné bezpečnostní riziko, i když tedy vláda Teheránu ujišťuje, že nemá v úmyslu dospět k výrobě jaderné zbraně?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů  
-----

Rozhodně představuje minimálně v tom smyslu, že dojde k opětovné eskalaci napětí v daném regionu nejenom v daném regionu. Sice íránská vláda konstatuje, že nemá v úmyslu ji konstatovat v minulosti, že nemá v úmyslu vyrobit jadernou zbraň ale ono to obohacování nad určitý limit evokuje to, že se chce pustit do této skutečnosti, kterou /nesrozumitelné/, to znamená výroby jaderné zbraně.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor  
-----

No a požádám vás na závěr o velmi stručnou odpověď. Je reálné, že by v tomhle směru mohlo dojít navzdory té ostré rétorice k dialogu mezi Spojenými státy a Íránem?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů  
-----

To je otázka spíše na irácké vedení. Írák v tuto chvíli ji jenom odmítá. Prezident Trump konstatoval, že připravený s Íránem vést dialog o parametrech nové smlouvy. Írán v tuto chvíli zatím se k tomu nechystá, a proto dělá kroky, které spíše ta jednání oddalují, takže nemyslím si, že v dohledné době je takovéto jednání možné. Na druhou stranu ho do budoucna nechci vyloučit. Protože, a to je podstatné zmínit není v zájmu ani íránské strany, ale ani americké strany vyvolat vojenský konflikt.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor  
-----

Děkuji za rozhovor. Tolik Vlastislav Bříza odborník na problematiku jaderných zbraní. Díky a na shledanou.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně, katedra mezinárodních vztahů  
-----

I já díky. Pěkný večer, na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor  
-----

Tomáš Pavlíček se loučí.

---

## **KLIMA: Stav nouze v mém rodišti**

**8.7.2019 neviditelnypes.cz str.00 Klima**

Neviditelný pes, Tomáš Guttman

Upoutalo mě vyhlášení klimatické nouze v mém rodišti. Narodil jsem se v Praze 7 na ostrově uprostřed Vltavy zvaném Štvanice, kde na místě dnešních kurtů bývala porodnice.

Žiji bez problémů v poušti, proto mě vyhlášení klimatické nouze v Praze 7 překvapilo  
Upoutalo mě vyhlášení klimatické nouze v mém rodišti. Narodil jsem se v Praze 7 na ostrově uprostřed Vltavy zvaném Štvanice, kde na místě dnešních kurtů bývala porodnice. Pak jsem žil půl svého života mezi Stromovkou a Stalinovým pomníkem na Letné. Dnes žiji v poušti blízko izraelského města Beer Ševa. Překvapilo mě prohlášení o nebezpečném suchu a horku v mé bývalé zemi, neboť v Beer Ševě naprší 229 mm za rok, zatímco v Praze 525 mm. V Izraeli je jen jeden tok nazývaný slovem řeka, a to Jordán, zatímco v Česku je takových toků alespoň osmnáct, přesto klimatická nouze tady zatím vyhlášena nebyla.

Dozvěděl jsem se, že Praha 7 vyšla 22. května vstříc „volání vědců a občanů po tom, aby se připojila k desítkám municipalit z různých částí světa a vyhlásila stav klimatické nouze“. Starosta Prahy 7 Jan Čížinský to vysvětlil tak, že „Praha 7 společně s Prahou 1 vykazuje významné znaky tepelného ostrova v rámci Prahy. Je tedy jednou z městských částí, na které má sucho a oteplování největší dopad.“ Tomu jsem moc nerozuměl. Zprvte klimatologie učí, že oteplování nevede k suchu, ale k větší vlhkosti, a pak mně nebylo jasné, co má Praha 7 společného s Prahou 1. Moje učebnice fyzikální chemie mně podobnost termodynamických vlastností obou obvodů nepřiblížila, ale internet mně ukázal, že starostové obou obvodů jsou bratři Jan a Pavel Čížinští, oba se sympatiemi k zelenému hnutí a absolventi UK, přičemž Jan vystudoval politologii na **Fakultě sociálních věd** a Pavel Právnickou fakultu.

Ve vyhlášení klimatické nouze Jan Čížinský vyzývá obyvatele k vyhýbání se automobilové dopravě, k půjčování si všeho, co není nutné koupit, k nekupování obalů měnících se v odpad, k nakupování potravin pocházejících ze šetrného zemědělství, k využívání solární energie, ke kompostování, k zadržování a používání dešťové vody a k poskytování prostoru užitečnému hmyzu. Jde o dramatickou a emocionální výzvu, která je možná myšlena upřímně, ale není jasné, jak jí vyhovět. Vyhýbat se automobilové dopravě samozřejmě občané musí, protože jen politikové mají v Praze 7 kde zaparkovat, ale co všechno by si měli sousedé navzájem půjčovat, není jasné. Nedovedu si představit, jak mohou mí bývalí spoluobčané v Praze 7 zadržovat dešťovou vodu, kompostovat či poskytovat prostor hmyzu (s Prahou 1 ať si lámou hlavu jiní). Radní Prahy 7 Jiří Knitl, který vystudoval etnologii (nezaměnit s entomologií) na Filozofické fakultě UK, ve výzvě dodává, že „každý by měl začínat sám od sebe“, a navrhuje konec používání jednorázových plastů a začátek používání vozidel s ekologickým pohonem; zde již může jít o rozpor zájmů, neboť jednorázové plasty konkurují skleněným obalům a ekologická paliva jsou vyráběna politikem Babišem; vždyť ani zastánci teorie oteplování dnes nepodporují zákaz plastů nebo znečišťování benzínu jedlým olejem.

Věstník Prahy 7 Hobuleť k tomuto tématu 2. června píše, že „klimatologové, ekologové a přírodovědci bijí v otázce klimatu už téměř půlstoletí na poplach bez většího úspěchu“. Věta je koncentrátem nepřesností, protože na poplach nebijí klimatologové, ekologové a přírodovědci, ale politikové, herci a společenští vědci; a co by mohlo být větším úspěchem, než podepsání celosvětové dohody o boji proti oteplování? Politikové Prahy 7 dále citují Mezivládní panel OSN pro klimatickou změnu, který volá po ještě ambicióznějších závazcích, než jaké byly domluveny na Pařížské konferenci v roce 2015. Pokud prý chceme zabránit, aby se planeta do konce století nepřehřála, musíme neodkladně změnit způsob získávání energie a vůbec našeho životního stylu. Správný směr prý ukazují stávkující studenti organizovaní hnutím Fridays for Future a aktivistické skupiny jako Rebelie proti vyhynutí. Prý je třeba minimalizovat emise skleníkových plynů, jak například učinil Londýn, kde jak známo starosta Sadiq Khan vyhlásil plán na dosažení uhlíkové neutrality do roku 2050.

Je jasné, že ekologické problémy nemohou být vyřešeny bez omezení destruktivní populační exploze na jihu zeměkoule, ani když všechny děti na severu začnou chodit za školu. Žákyně Greta je zajisté nastrčena dospělými aktivisty, kteří zneužívají její duševní poruchy pro své cíle, místo aby hájili zájmy Gretiných spolužaček znásilňovaných muslimskými gangy. Takové gangy působí nejen ve Švédsku, ale i v Londýně, kde jsou organizovány Sadiq Khanovými krajany (Sadiq je neutrální k uhlíku i ke gangům). Nadšené děti za školou připomínají vizionářské děti v křížové výpravě roku 1212, které chtěly obrátit muslimy ve Svaté zemi na křesťanství a inspirovaly desetitisíce dalších k cestě na Blízký východ, přičemž cestou konaly mnohé zázraky; ve skutečnosti se k cíli dostaly jen ty děti, které obchodníci dopravili na arabské trhy s otroky, kde posloužily pracovním a sexuálním potřebám muslimů.

Určitá sympatie k zelenému hnutí přece nezprošťuje zodpovědného politika povinnosti seznámit se se všemi dostupnými fakty před tím, než spojí svůj život s naprosto zásadní změnou směru, spojenou s převýchovným působením na voliče a s investováním jejich peněz do nových projektů. Domnívám se, že tito mladí a mnohdy idealističtí lidé se nechali zlákat možností být první ve svém prostředí, tzn. mezi starosty a radními, a to třeba ve spravedlivém boji proti oteplování, jelikož uvěřili, že o správnosti tohoto boje již není pochyb. V posledním bodě se zmýlili. Shoda 97 % vědců je fake news, jak lze snadno zjistit při pátrání po jejím původu, ale hlavně taková shoda není relevantní, protože pravda ve vědě není otázkou hlasování. Když Einsteinovi v roce 1931 řekli, že vyšla v Německu kniha „100 vědců proti teorii relativity“, zeptal se: „A proč jich musí být sto, nestačil by jeden?“ V matematice se o pravdivosti věty nehlasuje; stačí, když ji dokáže jeden člověk. Násilné hulákání umělců (s uvozovkami a i bez), jako je Louise Ciccone zvaná „Madonna“, a kariérních politiků, jako je Al Gore, je podporováno zainteresovanými byznysmeny a pokradmu též nepřáteli západní civilizace – tito nepřátelé neporazili Západ ve válce, ale mohou ho podlomit v různých dezinformačních kampaních.

Faktem je, že odborníci na klima, včetně fyziků Nira Shaviva a Richarda Lindzena, popírají modely OSN předvídající oteplování Země antropogenním oxidem uhličitým. Například Nir Shaviv jasně ukázal, že

pozorované změny pozemských teplot lze přesně vysvětlit magnetickou činností Slunce, a jasně odhalil podvodnost dat i metod, které jsou prezentovány Mezivládním panelem OSN pro změnu klimatu (viz například přednášku Shaviva 4. dubna 2018). Nir Shaviv z Hebrejské university v Jeruzalémě má za sebou řadu převratných objevů ve fyzice, Nobelovu cenu však nedostal on, ale Al Gore.

Otázka je, proč poctiví a inteligentní politikové v Praze 7, kteří nejsou spojeni s diskreditovanými politickými stranami a kteří mají vyšší vzdělání (i když neexaktní), přebírají revoluční agendu bořitelů západní civilizace. Napadá mě jediné vysvětlení: jde o nedbalost. Ale nikdy není pozdě. Prostudují-li si mladí politikové dostupné informace o změnách klimatu, určitě zrevidují své plány a nebude to žádná ostuda. Plánovali snížit spotřebu energie a plastů při vítání nových občanů, zastavit mytí chodníků od psí moči (aniž by omezili psy, protože pánové psů je volí), plánovali propagovat snížení spotřeby masa a vůbec všeho u svých voličů (ať si přečtou o tom, že termity vypustí stejně metanu jako krávy). Dnes jsou popírači antropogenního oteplování ostrakizováni stejně, jako byli svého času Koperník, Galileo a Bruno. Pokud západní společnost má přežít, vědecká pravda bude muset vyjít najevo. To by si mladí politikové měli uvědomit a snažit se lépe porozumět argumentům vědců, anebo alespoň připravit svou politickou kariéru na možnost, že zvítězí ta strana, která je dnes v defenzivě.  
<http://www.hegaion.cz>

URL [http://neviditelnypes.lidovky.cz/klima-stav-nouze-v-mem-rodisti-de4-p\\_klima.aspx?c=A190707\\_161211\\_p\\_klima\\_wag](http://neviditelnypes.lidovky.cz/klima-stav-nouze-v-mem-rodisti-de4-p_klima.aspx?c=A190707_161211_p_klima_wag)

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
[lidovky.cz](http://lidovky.cz)

---

## **Elektromobilita je budoucnost. I pro pražské metro**

8.7.2019 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: ČR, TPC INDUSTRY CZECH REPUBLIC, Fundlift, investice, Elektromobilita, elektromobil, Siemens, České dráhy

Použitím elektrovozidla odpadají emise. Výrazně snadnější je i klasická údržba. U elektrovozidel nedochází k výměnám filtrů a olejů jako u vozidel se spalovacími motory. Serveru Roklen24 to řekl Luboš Hodys, obchodní manažer a člen představenstva TPC INDUSTRY CZECH REPUBLIC, která se orientuje na výrobu a prodej vozíků s elektrickým pohonem.

Jste vy sám zastánce elektromobilů?

Byl bych velmi špatným obchodním manažerem s produkty v oblasti elektromobility, kdybych nevěřil v jejich budoucnost. Ve vnitropodnikových a vnitroměstských provozech mají rozhodně elektromobily „navrch“, a to nejen díky ekologickému, ale také díky ekonomickému provozu. Použitím elektrovozidla odpadají nejen emise, ale výrazně snadnější se stává i klasická údržba. U elektrovozidel nedochází k výměnám filtrů a olejů jako u vozidel se spalovacími motory. Běžná údržba našich strojů je prakticky pouze v nabíjení a při použití trakční baterie v jednoduchém doplňování elektrolytu.

Jak vlastně vznikla společnost TPC INDUSTRY?

Akcionáři naší společnosti správně vyhodnotili potenciál ve výrobě akumulátorových výrobků, a to nejen díky ukončení výroby několika stávajících firem, ale hlavně zvyšujících se poptávek po čistých výrobních provozech, kde tyto ekologické produkty mají velké uplatnění. Z tohoto důvodu byla založena společnost TPC INDUSTRY CZECH REPUBLIC, která se na tyto ekologické projekty primárně zaměřuje. Že to byl dobrý tah dokazují i ekonomické výsledky společnosti.

Co se skrývá za anglickou zkratkou firmy?

Jedná se o jednoduchou zkratku našich výrobních řad. T= tractor, tedy tahače, P= platform, tedy plošinové vozíky a C= cars, tedy vozidla.

Jaká je majetková struktura firmy?

Jsme akciová společnost se dvěma akcionáři, kterými jsou právnické osoby. Deset procent akcií vlastní slovenská společnost Gekkon s.r.o., respektive jejich jednatelé Jan Kúta a Vladimír Jágr. Majoritním vlastníkem s 90 procenty akcií je společnost AKIR & MITCHELL SERVICE s.r.o.

Kolik máte aktuálně zaměstnanců? O jaké se jedná pozice? Budete nabírat nové?

Dohromady máme 35 zaměstnanců, z čehož deset lidí je v obchodním oddělení a kancelářských profesích. Dvacet pět lidí je přímo ve výrobě. V samotné výrobě se jedná o svářeče, lakýrníka, montážní dělníky apod. V obchodě se jedná o obchodní zástupce pro Českou republiku a zahraniční trhy. Dále se jedná především o konstruktéry a vývojové konstruktéry. Nové zaměstnance nabíráme průběžně po celý rok. I přes situaci na pracovním trhu máme velmi malou fluktuaci zaměstnanců. Jedná se především o nové pozice.

Jaké je portfolio výrobků TPC INDUSTRY?

V naší společnosti jsme začali s výrobou průmyslových plošinových vozíků a průmyslových tahačů. Tyto produkty slouží především k vnitropodnikové přepravě materiálů. Vyrábíme je ve standardním provedení. Naší hlavní devizou je ale možnost vyrobit tyto stroje přímo na přání a dle požadavků zákazníka. Dále je naším produktem výrobní řada CITY, jedná se o upravený plošinový vozík pro komunální potřeby a nově zahajujeme výrobu zcela nové koncepce komunálního vozidla z výrobní řady CITY II.

Naším zákazníkům dodáváme také manipulační techniku od ručně vedených vozíků až po čelní vysokozdvizné vozíky.

Můžete jmenovat největší klienty?

Například v letošním roce jsme dokončili dodávku celkem 52 strojů pro České dráhy. Pro společnost Siemens Mobility jsme dodali speciální vozík pro převoz podvozků pražského metra. Stroj byl specifický rozměry, nosností 7000 kg a tažnou silou 8000 kg. Výběrové řízení jsme vyhráli nejen díky tomu, že jsme prakticky jako jediní byli schopni splnit veškeré požadavky zákazníka. Osobně si vážím ale každého zákazníka, ať se jedná o pravidelného odběratele nebo o zákazníka s jedním strojem.

Plánujete expanzi do zahraničí?

Spousta produktů už v zahraničí jezdí, letos jsme rozšířili obchodní tým o kolegyně, které mají na starosti anglicky a německy mluvící země. Chceme rozšířit řady našich partnerů, kteří nás zastupují v jednotlivých regionech.

Můžete popsat, jak vypadá výrobní proces? Co všechno si děláte sami? Co kupujete?

Úplně v počátku se nový vozík nebo vozík vyráběný přímo na zakázku „narodí“ v našem konstrukčním a vývojovém oddělení. Jejich výstupem je kompletní výrobní dokumentace, která pak putuje jednotlivými odděleními. Následně je ve svařovně vyroben skelet a všechny kovové prvky vozíku. Tento skelet je poté v lakovně nastříkán a přesunut do finální fáze, montáže. Zde se již osadí skelet jednotlivými elektronickými a mechanickými součástmi a po finální kontrole je výrobek připraven k expedici.

Jaké jsou ceny jednotlivých vozíků a tahačů?

Ceny se velmi liší. Záleží nejen na velikosti stroje, ale také na jeho výbavě a zda se nemusí celý stroj projektovat zcela od začátku, tedy že stavíme úplně nový stroj přesně dle požadavku zákazníka. „Základní“ verze začínají okolo 300 tisíc korun bez DPH. Cena se ale při zcela specifických požadavcích může dostat výrazně výše.

Kolik produktů jste již celkem vyrobili?

Celkově jsme vyexpedovali zákazníkům od roku 2016 již 250 našich výrobků. Jednalo se jak o průmyslové vozíky určené pro vnitropodnikový provoz, tak i vozíky určené pro vnitroměstský provoz, a to především v komunální sféře.

Proč jste si pro jeden ze zdrojů financování vybrali investiční platformu Fundlift?

Jsme úspěšná, mladá a rychle se rozvíjející firma, která má dokonce jedinečný produkt na trhu, kterým je akumulátorové komunální vozidlo CITY II. Přesně proto dle nás zapadáme do skupiny firem, u kterých je možné využít moderní způsob financování, kterým Fundlift bezesporu je. Zároveň můžeme nabídnout případným investorům zajímavé zhodnocení jejich investic.

Na co budou peníze, které získáte od investorů, využity?

Finanční prostředky bychom chtěli využít především pro náš nový projekt komunálního vozidla CITY II. Jednalo by se především o celoevropskou homologaci vozidla v kategorii N1 (malé nákladní vozidlo) tak, abychom vyhověli požadavkům i našich zahraničních partnerů, kteří mají velký zájem o uvedený typ vozidla. Dále by se jednalo o vývoj a konstrukci nových typů komunálních nástaveb.

Co všechno komunální vozidlo CITY II dovede? Můžete jej popsat?

Jedná se o zcela nový typ komunálního vozidla s akumulátorovým pohonem, který jsme kompletně vyvinuli a vyrobili prototyp pro schválení v kategorii N1 (malé nákladní vozidlo) pro český trh. Spousta zákazníků

po nás tento typ stroje požadovala zvláště poté, co se spustila možnost získat dotace na tento typ vozidla. Máme zpracovanou a vyrobenou variantu vozidla s třístranným sklápěčem a plně akumulátorovým pohonem. Nosnost 1500 kg plně dostačuje k mnoha dalším variantám nástaveb pro využití v komunálních a technických službách.

Jaké jsou vaše cíle pro letošní rok?

Letošní rok je pro nás především ve znaku expanze obchodních aktivit na zahraniční trhy a samozřejmě nového komunálního vozidla CITY II, které se po několika letech vývoje dostalo do fáze funkčního prototypu s následnou homologací v kategorii N1. Otevřely se nám tím nové možnosti a zvětšilo se portfolium zákazníků nejen v Čechách.

A dlouhodobá vize firmy? Čeho byste chtěl dosáhnout?

Rozhodně se stát jedničkou na trhu s komunálními vozidly s akumulátorovým pohonem. Během naší tříleté historie se nám povedlo vypracovat se na lídra trhu v oblasti průmyslových plošinových vozíků. S naším vozidlem CITY II vidím tento cíl splnitelný.

Luboš Hodys se již 15 let věnuje oblasti manipulační techniky v B2B obchodu. V současné chvíli ve Společnosti vede celý obchodní tým včetně obchodníků pro zahraniční trhy. Jeho postavení je také v představenstvu, kde je jeho členem.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SR9Vm/elektromobilita-je-budoucnost-i-pro-prazske-metro>

## Trh čeká na indicie od amerických centrálních bankéřů

9.7.2019 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURUSD, EURCZK, USDCZK, Fed

Dolar se v úvodu nového týdne vůči euru pohyboval blízko třítýdenního maxima. Kurz ovlivnily velmi slušná čísla o počtu nově vytvořených pracovních míst. Díky této statistice klesla pravděpodobnost, že Fed už tento měsíc sníží sazby. Jisté indicie dnes mohou poskytnou právě dva zástupci Fedu. Investoři budou sledovat také dvoudenní vystoupení šéfa Fedu Jeroma Powella, který před Kongresem vystoupí zítra a ve čtvrtek.

Na "domácí půdě" v St. Louis dnes promluví člen bankovní rady Fedu a šéf St. Louis Fedu James Bullard. Na Washingtonské univerzitě v St. Louis pak vystoupí šéf atlantského Fedu Raphael Bostic.

Fed v červnu ponechal úrokové sazby beze změny v pásmu od 2,25 procenta do 2,50 procenta. Vůči předchozím zasedání Fed vypustil z prohlášení frázi, že bude trpělivý v nastavení úrokových sazeb. Trh aktuálně čeká, že Fed na následujícím zasedání sníží sazby o 25 bazických bodů s pravděpodobností 97,5 procenta.

Zahraníční makroekonomický kalendář je dnes chudý. Ve Spojených státech bude zveřejněn jen NFIB optimismus malých podniků za červen a JOLTS volné pracovní pozice.

Aktuálně se dolar vůči euru v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 1,1211 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 97,43 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1190 do 1,1242 EURUSD.\*

Koruna včera nereagovala na data statistiků z průmyslu a držela se vůči euru nad úrovní 25,50 EURCZK. Český statistický úřad dnes oznámí maloobchodní tržby za květen, dle predikce Roklen růst meziročně zpomalil na 4,6 procenta z 6,9 procenta v dubnu. Trh čeká růst o 5,1 procenta.

Dozvíme se také údaje o nezaměstnanosti za červen. Podle naší predikce nezaměstnanost zůstane na úrovni 2,6 procenta, stejné číslo očekává trh. V dubnu bylo bez práce 200 675 lidí, což je nejméně od května



1997. Volných pracovních míst opět přibýlo, a jejich nabídka tak nadále převyšovala počty nezaměstnaných. Úřady ke konci května evidovaly 346 552 volných míst.

Česká měna se dnes ráno v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 25,52 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,46 až 25,55 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,66 až 22,83 USDCZK.\*

\*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditör, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/ScJuw/trh-ceka-na-indicie-od-americkych-centralnich-banckeru>

## Kdy začne opisování vysokým školám vadit?

9.7.2019 listy.cz str. 00

„V nedávných letech udělila **Fakulta sociálních věd** doktorský titul Ph.D. řadě svých starších pedagogů, kteří dosud neměli vědeckou hodnost a potřebovali ji pro setrvání ve funkcích – tito pedagogové absolvovali doktorské studium v rekordně krátkých časech.“ Důsledky své věty se před časem pořádně zapotil jistý Jakub Končelík. Psal se rok 2009 a tento čtyřiatřicetiletý mediální historik byl právě zvolen do čela fakulty, o které se chvíli předtím vyjádřil takto kriticky.

Zpochybnění kvality studia na nejstarší české univerzitě tehdy nezůstalo bez povšimnutí. Veřejnost byla navíc čerstvě otřesená rozkrytím organizovaných obchodů s tituly, které probíhaly na plzeňské právnické fakultě. V akademických kuloárech vládlo dusno a o tehdejší předsedkyni Akreditační komise Vladimíře Dvořákové se mluvilo bezmála jako o vrchní inkvizitorce. Končelíkova odvážná střelba do vlastních řad proto působila jako zjevení pozbývající potřebný pragmatismus. Oficiální reakce Univerzity Karlovy na sebe nenechala dlouho čekat. Mezi rychlostudenty prý byli hlavně excelentní vědci vyššího věku, kteří za minulého režimu studovat nemohli, a v několika případech prý ke zkrácení studia došlo proto, že diplomanti předtím studovali v zahraničí. Takže je vlastně všechno v pořádku.

### Vysoká škola života

Jakub Končelík nakonec svou počáteční „nerozvážnost“ ustál a v čele fakulty zůstal celá dvě funkční období. Na kauzu se pro nedostatek nových informací rychle zapomnělo. Faktem ale je, že šlo o první větší vlašťovku ohlašující systémový problém, který české vysoké školství trápí ve svém důsledku dodnes. Vychází vstříc skupinám lidí nebo jednotlivcům, kteří si dle mínění autorit titul prostě zaslouží, ačkoliv si k němu neprošlapou cestu stejně poctivě jako ostatní.

„Asi před 15 lety došlo k výraznému zvýšení poptávky po vysokoškolském vzdělání, respektive ani ne tak po vzdělání jako po vysokoškolských titulech. Dokonce i stát vymyslel, že pro řadu zastávaných pozic, pro které vysokoškolské vzdělání či titul nevyžadoval, ho vyžadovat bude. To vyvolalo obrovský nárůst poptávky pracovníků ve státní správě, aby ten titul někde získali.“ Tuto větu pro změnu pronesl letos v létě docent

statistiky Jakub Fischer, donedávna předseda Rady vysokých škol, nejvyššího samosprávného akademického tělesa, které má odrážet zájmy řadových akademiků i studentů. Reagoval tak na dotazy novinářů, zdali je normální, že se ve vládě najdou hned tři ministři, jejichž kvalifikační práce vyvolávají přinejmenším pochyby (a doufejme, že jejich počet s časem nebude narůstat).

Stejně jako u Končelíka by taková nečekaná míra otevřenosti mohla být zdrojem morálního pohoršení, tentokrát ale namířeného i proti samotnému autorovi výroku. Místo kritického tónu totiž slyšíme obecné povzdychnutí nad poměry, se kterými se zkrátka musíme smířit jako s nevyhnutelnou daností – chtěl to totiž i stát. A vysoké školy se zkrátka tak nějak přizpůsobily. Podle Fischera se inflace nezasloužených titulů nesla na křídlech státem oktrojované masifikace – tedy výrazného zpřístupnění vysokoškolského studia širokým společenským vrstvám.

#### Hrdinové dělnické třídy

Vzato doslovně bychom si museli myslet, že Taťána Malá, Petr Krčál i Lubomír Metnar jsou bez výjimky exemplárními příklady emancipovaných potomků dělnické třídy. Právě pro lidi z ekonomicky a sociálně huře postavených vrstev totiž zmiňované zpřístupnění vysokoškolského vzdělávání mělo sloužit. A také jim pomohlo, ačkoliv v České republice stále existuje vysoká míra provázanosti vzdělání rodičů se vzděláním dětí. Stále sice platí, že nejbezradnější frontu před branami vysokých škol (a na Úřadu práce) stojí děti, jejichž roždiče mají jen základní školu nebo výuční list. Ale dostatečné kapacity bezplatných veřejných vysokých škol i jim přeci jenom nabízejí větší šance než dříve uplatňovaný restriktivní přístup – centrálně stanovovaný závazný počet studentů, které vysoké školy směly přijmout. V něm se totiž vždycky projevovaly a projevují konexe a „správný původ“.

Pro zkušenosti s protekcionismem přitom nemusíme chodit daleko. Stačí si jen vzpomenout na bizarní podobu přijímacích zkoušek před dvaceti lety, které zejména na atraktivních oborech neověřovaly skutečné předpoklady ke studiu, ale byly záměrně vymyšlené tak, aby je drtivá většina uchazečů o studium nemohla splnit. Jak se říkalo v kuloárech: „ideální uchazeč je náš absolvent“. Co nakonec reálně rozhodovalo o tom, kdo tuto milou laťku překoná, už dnes nikdo nedohlédne.

Časy se naštěstí změnilly. Dnes u nás začne studovat ten, kdo má maturitu, přihlásí se a splní podmínky, které si škola pro přijetí stanoví. A to samo o sobě ještě nevede k opisování kvalifikačních prací nebo k jiným podvodům. Naopak korupcí proslulé jsou ve světovém srovnání ty systémy, kde se stále uplatňuje metoda kvótně uzavřených míst a vysoce selektivního přístupu ke vzdělání – to je třeba příklad Turecka nebo s mírnou modifikací Ruska. „Masifikovaný“ systém vysokoškolského vzdělávání mají v sousedním Německu, v Rakousku, úplně jinak ve Francii a ještě úplně jinak ve Velké Británii nebo v Nizozemí. Ale nezdá se, že by se na tamních univerzitách opisovalo jako na běžícím pásu.

#### Poctivost je nám zkrátka lhostejná

Spíš než samotnou masifikaci vysokoškolského studia je potřeba mít na zřeteli vzdělávací politiku v širokém slova smyslu. V ní máme tendenci vzdělání stále více ztotožňovat s receptem na úspěch. Ať už jde o zaklínadla technickým vzděláváním, které nám zajistí „kvalifikované pracovní síly“ pro nejistou digitální budoucnost, nebo o mantru, podle které je dobré vzdělání odměnou jen pro nadané, ztotožňování vzdělání s úspěchem vede k jeho celkovému vyprázdnění. Ani stát přece nepřikázal sestřím, policistům nebo úředníkům mít vysokoškolský titul jen proto, aby si někde opatřili opis diplomové práce. Chtěl prostě ve veřejných službách kompetentní lidi, a tak si pojal, že se někde potřebné dovednosti a znalosti naučí. Můžeme stát vinit z toho, že na to vysokým školám nedal dostatek peněz, ale určitě ne z toho, že jim dal za úkol tisknout diplomy jako na běžícím pásu.

Ukazuje se, že naučit lidi něco nového je jedním z nejtěžších úkolů, který má český stát na bedrech. Pokud totiž i samotní zástupci vysokých škol veřejně prohlašují, že univerzity na tento úkol rezignovaly a zkrátka jen rozdělují tituly, není moc kam pro vážně míněnou odpověď sáhnout. Neschopnost adekvátně reagovat na aktuální společenské dění jako by zasáhla české vysokoškolské prostředí už u samotného mizního rozvodí – větší ohlas mezi nimi až na čestné výjimky nevzbudila ani nacionalistická ofenziva okamurovců během oslav loňského 17. listopadu, ani aktuální kauza sexuálního obtěžování na Anglo-americké vysoké škole. Ani tradice, ani progres – podivné hodnotové zmatení akademické sféry dnes nenaruší zřejmě nic – snad s výjimkou občasných přímých útoků Hradu.

Ozvat by se k hodnotovým a obsahovým otázkám mohli snad samotní studující, v jejichž nejvlastnějším zájmu je, aby si ze školy odnesli mimo titul i nějaký ten rozhled. Ostatně, jsou to právě dnešní studenti, kteří podle logiky „za všechno může masifikace“ údajně zkazili vysokým školám morálku. Jenže při pohledu na mizerné finanční ohodnocení řady pedagogů, stejně jako na to, jak v dnešním obrazu vysokého školství převládá únava z dlouholetých bojů, běžných akademických šarvátek a tradiční, i když nesmyslné rivality mezi

školy – jsou to nejspíš oni, kdo mají největší potenciál ji časem zase pozvednout. Je jenom otázka, kdy jich kritický počet doroste do věku děkanů.

Autorka a autor se několik let seriózně zabývali vzdělávací politikou.

URL| <http://www.listy.cz/archiv.php?cislo=184&clanek=041815>

---

## Hana Slívová

10.7.2019 zlin.rozhlas.cz str. 00

Narodila jsem se v roce 1980 v Praze. Na **Fakultě sociálních věd** jsem vystudovala žurnalistiku a mediální studia.

Během studia jsem začala pracovat v přílohách Lidových novin, kde jsem nakonec strávila pět let. Následovala roční zastávka v MF Dnes. Sedm let jsem pak vedla hudební web mediální skupiny Lagardére Active ČR.

Byla jsem členkou redakce českého Newsweeku, kde jsem se starala o kulturní rubriku, poté jsem rok editovala kulturu na Aktuálně.cz. V Českém rozhlasu moderuji pořad ArtCafé.

Často/ráda poslouchám hudbu, chodím na výstavy, čtu, chodím do kina, běhám, vyrážím na výlety po Česku i do zahraničí, kreslím, chatařím a s kytarou a počítačem zkouším skládat písničky. Dvanáct let jsem zpívala ve vokálně-instrumentálním souboru Doubravánek.

URL| <https://zlin.rozhlas.cz/hana-slivova-5208387>

---

## Nahlédněte do světa fyziky či médií v rámci Letních škol Univerzity Karlovy

10.7.2019 iforum.cuni.cz str. 00

Univerzita Karlova pořádá každoročně v období prázdnin Letní školy, některé z nich jsou přímo zaměřené na středoškolské studenty. Pokud vás baví matematika a fyzika či byste si chtěli vyzkoušet práci novináře, rozšířit si obzory a udělat si představu o tom, jak probíhá výuka na vysoké škole, můžete se přihlásit. Na dva kurzy jsou stále volná místa.

### Soustředění mladých fyziků a matematiků

Jedná se v podstatě o dvoutýdenní letní tábor pro studenty od čtrnácti do devatenácti let, kteří mají zájem poznávat nové věci i během prázdnin. Tým zkušených vedoucích pro ně připravuje dopolední matematické, fyzikální a inženýrské kurzy, projekty a přednášky. Letošní téma odborného programu zní: Jak málo stačí k matematice a fyzice radosti. „Snažíme se, aby byly projekty co nejvíce různorodé, a děti měly z čeho vybírat. Chceme se zaměřit i na výrobu vlastních pomůcek. Loni jsme například stavěli větrnou elektrárnu nebo vznášedlo,“ říká Jana Machalická z Katedry didaktiky fyziky Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy, která se na organizaci soustředění podílí druhým rokem.

Program je rozdělený do tří úrovní náročnosti. „První den vyplní děti krátký test z matematiky a fyziky. Získají tím od nás zpětnou vazbu, na jakém stupni vědomostí zhruba jsou, a podle toho si zvolí obtížnost jednotlivých bloků matematiky a fyziky. Navíc si mohou zvolit ještě informatiku, jejíž úroveň je stejná pro všechny,“ popisuje Jana Machalická.

Odpoledne následují volnočasové aktivity, sportovní soutěže, výlety a celotáborová hra.

Letní škola Katedry didaktiky fyziky MFF UK se bude konat v Cholíně u Slapské přehrady od 20. července do 3. srpna 2019.

Cena kurzu: 5 800,- Kč

Přihláška

Letní škola žurnalistiky

Středoškoláci, které láká profese novináře, mohou proniknout do světa médií v rámci čtyřdenního kurzu, který pro ně připravili pedagogové z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Absolvují zde workshopy zaměřené na tvůrčí psaní, osvojí si základy práce s televizní a rozhlasovou technikou, setkají se se známými osobnostmi mediálního světa a navštíví budovu Českého rozhlasu.

„První den proběhne seminář zaměřený na psanou žurnalistiku a studenti si vyzkouší práci s informačními zdroji. Dozvědí se, jak vzniká zpráva, reportáž či jak vést rozhovor. Druhý den se v rozhlasové a televizní laboratoři naučí používat techniku a třetí den aplikují nabyté poznatky v praxi. Vyrazí do terénu, kde natočí reportáž na aktuální téma a následně se jí v učebně naučí sestříhat,“ popisuje podrobný program organizátorka Kateřina Turková s tím, že poslední den bude věnován exkurzi do budovy Českého rozhlasu.

„Naším cílem je ukázat zájemcům, jak média reálně fungují, proto jim chceme umožnit i setkání s lidmi z praxe. Budou tak mít možnost vést rozhovory s novinářem Václavem Moravcem nebo moderátorkou počasí Taťánou Míkovou,“ dodává Kateřina Turková. Studenti budou pracovat ve čtyřech týmech, kde každý člen skupinky bude mít jiný úkol. „Někdo se bude soustředit na natáčení, další namluví k reportáži komentář, jiný povede rozhovor s účastníky události. Společně si pak provedeme rozbor a zhodnocení,“ vysvětluje organizátorka.

Letní škola žurnalistiky proběhne v Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy od 26. do 30. srpna 2019.

URL| <https://forum.cuni.cz/IFORUM-16547.html>

## **Foldynův asistent vyzývá k zastavení migrace pomocí kulometů. ‚Je to jeho věc,‘ říká poslanec**

10.7.2019 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova

Jiří Lacina

Michal Kraft, asistent poslance Jaroslava Foldyna (ČSSD), v článku publikovaném na webu České společnosti pro civilizační studia nabádal k zastavení migrace do Evropy pomocí střelby z kulometů nebo deportaci lidí z kontinentu – klidně i pomocí násilí, zjistil Deník N. „Je to můj známý a celou řadu věcí s ním diskutuji, má zajímavé postoje, samozřejmě s některými věcmi nesouhlasím,“ říká Foldyna.

Foldynův asistent, vystupující pod jménem Walter Kraft, v článku publikovaném na webu založeném sociologem Petrem Hamplem dále vyzývá třeba k perzekuci příslušníků „invazní kultury“ či „invazního etnika“.

„Prvním krokem musí být okamžité zastavení imigrace. (...) S několika helikoptéry a rychlými čluny vyzbrojenými kulomety a kamerami jde o misi, která by trvala řádově týdny, maximálně měsíce, navíc se zanedbatelným rozpočtem.“

Michal Kraft v článku (asistent poslance Jaroslava Foldyna)

Mezi dalšími členy spolku jsou například bývalý eurposlanec Jan Keller (ČSSD), člen Rady ČTK Petr Žantovský nebo kandidát na členství v téže radě navržený hnutím SPD Michal Semín.

V reakci na dotazy Deníku N Kraft opakovaně řekl, že si za článkem stojí. „Ptáte se na to, zda texty, které píše, myslím vážně. Odpověď zní, že své texty myslím vážně, a to přesně tak, jak jsou formulovány mnou, nikoli někým jiným,“ odpověděl na doplňující dotazy, například zda by občan České republiky původem ze Sýrie měl být násilně deportován, i když se nedopustil protiprávního jednání.

„Druhým, respektive souběžně probíhajícím, krokem musí být okamžitá deportace všech příslušníků invazní kultury zpět do zemí jejich původu, nebo kamkoli jinam. (...) Toto opatření se bude týkat celého invazního etnika bez ohledu na státní občanství a dá se tak přirovnat k situaci po 2. světové válce a realizaci Benešových dekretů.“

Michal Kraft v článku (asistent poslance Jaroslava Foldyna)

Článek silně dehumanizuje muslimy a imigranty, řekl deníku odborník na extremismus z **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity Jan Charvát. Dehumanizace je podle něj základem všech teroristických skupin.

„Jde o další z textů, který posouvá veřejnou debatu od racionality směrem k demagogii a legitimizaci násilí,“ dodává Charvát.

Foldyna slovům svého poslaneckého asistenta o deportaci občanů EU nebo dokonce Česka nerozumí. Nesouhlasí ani se střelením na loď z kulometů. „Střel ty lidi, to ne. Odvézt, potopit loď a zavřít posádku, to určitě,“ uvedl pro deník Foldyna.

Poslanec nevidí důvod věc více řešit. „Nevadí mi to, je to jeho věc, já to nepíšu.“

URL| [https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/jaroslav-foldyna-asistent-migrace-kulomet-perzekuce-deportace-konspirace\\_1907102341\\_lac](https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/jaroslav-foldyna-asistent-migrace-kulomet-perzekuce-deportace-konspirace_1907102341_lac)

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**

[irozhlas.cz](http://irozhlas.cz)

---

## Mříže a hvězdy

10.7.2019 Babylon str. 07 Příloha - Literární a výtvarná příloha

Andrej Aljehavič Sannikau

Kamenný patník čeká vždy u cesty když jsi znaven \* V borovém háji uléhají písečné duny -útěk mořských vln \* Padla rosa věčný mravenec ožil v jantaru \* Tiché zastavení -mlha hladí vlnky na jezerní hladině \* Větvička ve váze se v noci napila zelené vody \* V klidných vlnách se rozpustilo slunce moře matně svítí \* Koťátko na židli cuká ze sna ouškem přisedni a utěš ho \* V noční bouři lavička nad zálivem čeká na úsvit \* Králík pod horou chytá ušima slunce mizející v moři \* Drobný nosík uctívá neslyšným dechem bílou sněženku \* Dětskou šlápějí přeběhl mravenec ani nezvířil prach \* Montážní klíč se drží matice jako ruka sochy \* Vše je nehybné jen ve špěhýrce mrká oko žalářníka \* Zkřížené ruce pokládám na okno vedle úplňku \* Utrpení -ve snu mě utěšuje ručička mého syna \* Tisíce kroků a otevřou se jen dveře vězeňského dvora \* Ve špinavé louži jsem zahlédl kousek nebe za ostnatým drátem \* Co tě chybí?

Ptá se vězeň žalářníka Svoboda \* Ve špině betonu vězeňského dvora usíná Daliho Gala \* Stín mříže zavřel do klece i můj dopis \* Když dochází síla a mozek slepne bolestí smutek utichá \* Mučení, výhrůžky -všudypřítomný prach: strach bez tváře \* Poslední gesto za hranice nebe to je má cesta \* Vychladla za letu kapka vína v zimě i krev ztuhla \* Ať se žene nebo zvolna plazí čas nech být \* Nemluv s hlupáky o chuti rosy a květů nic nepochopí \* Déšť stéká po ohybech větví smuteční vrby Z ruského originálu přeložil Ivo Hucl

Andrej Aljehavič Sannikau (bělorusky) se narodil 8. 3. 1954 v Minsku. Je v současnosti nejvýznamnějším odpůrcem současného režimu Alexandra Lukašenka. Angažuje se jako politický a sociální aktivista, koordinátor

iniciativy „Chartyja 97“, která byla založena po vzoru Charty 77. Byl také rektorem na **fakultě sociálních věd** „Běloruská perspektiva“ Lidové univerzity. V roce 2010 kandidoval v prezidentských volbách v Bělorusku. Absolvoval Minskou státní lingvistickou univerzitu a v roce 1989 Diplomickou akademii Ministerstva zahraničních věcí SSSR v Moskvě. Má diplomatickou hodnost velvyslance. Spolu s dalšími aktivisty vytvořil celostátní sociální kampaň „Evropské Bělorusko“, jejímž cílem je zajistit nezávislost země jejím přistoupením k Evropské unii. Za účast na demonstraci proti zmanipulovaným výsledkům prezidentských voleb byl 19. prosince 2010 společně se svojí manželkou - novinářkou Irynou Chalip - zatčen a brutálně zbit. Následně byl lukašenkovým režimem odsouzen na pět let do trestaneckého tábora s přísným režimem. Po dvou letech byl po tlaku mezinárodní veřejnosti předčasně propuštěn. V roce 2005 obdržel za svoji práci pro obranu lidských práv Cenu Bruna Kreiskyho.

## **Foldynův asistent chce střílet na uprchlíky, žádá plošné perzekuce. Nesouhlasím, ale nevdám mi to, říká poslanec**

10.7.2019 denikn.cz str. 00 Česko

Jan Moláček

Text s titulem „Je budoucnost Evropy islámská?“ vyšel před několika dny na webových stránkách České společnosti pro civilizační studia. Navzdory názvu nejde o akademickou instituci, ale o spolek propagující konspirační teorii, podle níž je migrace do Evropy ve skutečnosti islámskou invazí. Založil ho sociolog Petr Hampl, který patří k neznámějším tvářím české xenofobní a antiislámské scény. Kromě něj ve spolku figurují další známí zastánci podobných názorů, například Petr Žantovský, Benjamin Kuras nebo Michal Semín.

Jako autora příspěvku web uvádí „poradce“ poslance Jaroslava Foldyna Waltera Krafta. Jak Deníku N potvrdil Foldyna, jedná se o jeho poslaneckého asistenta Michala Krafta. „Je to můj známý a celou řadu věcí s ním diskutuji, má zajímavé postoje, samozřejmě s některými věcmi nesouhlasím,“ řekl Foldyna.

„Lokalizovat lodě s migranty a poslat je ke dnu je z vojenského hlediska triviální záležitostí, která by se dala pojmout jako cvičení kadetů prvního ročníku vojenských škol,“ píše v článku Foldynův asistent. „S několika helikoptéry a rychlými čluny vyzbrojenými kulomety a kamerami jde o misi, která by trvala řádově týdny, maximálně měsíce,“ navrhuje ve stejné pasáži.

Přečtete si také Na ministerstvu spravedlnosti píše zákony, na internetu je spojený s dezinformačními weby Jaroslav Foldyna podle svých slov s masakrováním uprchlíků nesouhlasí. „Střílet ty lidi, to ne. Odvézt, potopit loď a zavřít posádku, to určitě,“ řekl Deníku N Foldyna.

Jeho asistent zároveň vyzývá k perzekucím v Evropě žijících osob, které označuje za příslušníky „invazní kultury“ nebo „invazní etnikum“. Z kontextu článku vyplývá, že jde o muslimy. „Souběžně probíhající krokem musí být okamžitá deportace všech příslušníků invazní kultury zpět do zemí jejich původu nebo kamkoli jinam,“ píše autor.

Deportace pro celé etnikum

Podle něj by přitom měli být deportováni i občané evropských zemí. „Toto opatření se bude týkat celého invazního etnika bez ohledu na státní občanství, a dá se tak přirovnat k situaci po 2. světové válce a realizaci Benešových dekretů,“ napsal Kraft. Podle něj by měli být občané EU s migračním původem k odchodu případně donuceni i násilím proti své vůli. „Čím dál rychleji se dostáváme do bodu, kdy odsun nebude moci proběhnout jinak než prostřednictvím plošné a důrazné perzekuce,“ stojí v jeho textu.

Podle experta na extremismus z **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity Jana Charváta článek silně dehumanizuje muslimy a imigranty. „Dehumanizace nepřítele umožňuje proti němu použít takové techniky, které bychom za normálních okolností nepoužili – zde střílení na čluny a následnou plošnou perzekuci všech muslimů a jejich odsun z Evropy,“ napsal Charvát.

Přečtete si také V případě vraždy německého starosty policie zatkla neonacistu. Ten už dříve zaútočil na azylové centrum

Deník N krátce po telefonu mluvil také s autorem textu. „Co jsem tam napsal, tak to myslím. Za každým slovem si stojím,“ potvrdil po telefonu Kraft. Další otázky si vyžádal písemně. Deník N mu proto e-mailem poslal dva dotazy:

Chápu to správně, že vyzýváte k masakrování neozbrojených osob, aniž by se dopouštěly násilí nebo něčeho podobného?

Je to tedy tak, že občan ČR, původem třeba ze Sýrie, by měl být zbaven občanství, perzekvován a násilně deportován, i když se nedopustil ničeho protiprávního?

„Ptáte se na to, zda texty, které píšete, myslím vážně. Odpověď zní, že své texty myslím vážně, a to přesně tak, jak jsou formulovány mnou, nikoli někým jiným,“ odpověděl na dotazy Foldynův asistent.

Foldyna: Já to nepíšu

Jaroslav Foldyna Deníku N řekl, že výzvy k deportacím občanů EU, včetně českých, nechápe. „To si nedovedu představit, když je někdo český občan, tomu nerozumím, s tím samozřejmě nesouhlasím,“ prohlásil poslanec.

Jeho asistent ale vůči muslimům vyzývá k uplatnění principu kolektivní viny. „Princip zkoumání viny jednotlivce může být uplatňován pouze v případě kriminálních činů, ale není tak možné postupovat v případě války. V té je legitimním cílem každý, kdo nosí uniformu nepřítele. A my jsme ve válce,“ píše Kraft.

„Dehumanizace a přesvědčení o tom, že ‚jsme ve válce‘, je základním stavebním kamenem ideologie všech teroristických skupin, počínaje RAF a Islámským státem konče,“ připomíná odborník na extremismus Charvát. „Jde o další z textů, který posouvá veřejnou debatu od racionality směrem k demagogii a legitimizaci násilí,“ hodnotí článek expert.

Foldyna podle svých slov ale nevidí důvod text svého asistenta řešit. „Nevadí mi to, je to jeho věc, já to nepíšu,“ odpověděl poslanec Deníku N.

URL| <https://denikn.cz/161740/foldynuv-asistent-chce-strilet-na-uprchliky-zada-plosne-perzekuce-nesouhlasim-ale-nevadi-mi-to-rika-poslanec/>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
[denikn.cz \(Česko\)](https://denikn.cz)

---

## Čechům se daří. Máme nejméně nezaměstnaných za posledních 22 let

10.7.2019 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha, Jerome Powell

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, USDCZK, EURCZK, EURUSD, ČR, Jerome Powell

Méně nezaměstnaných jsme měli naposledy v květnu roku 1997. Nezaměstnanost se tak dotýká svého dna a v druhé polovině roku začne narůstat. Jedním ze signálů blížícího se ochlazení může být i pokles maloobchodních tržeb.

Nezaměstnanost v České republice podle Úřadu práce v červnu stagnovala na úrovni 2,6 procenta. Je to poprvé od února, kdy přestala klesat. Podle Úřadu práce máme 195 723 nezaměstnaných, což je nejmenší číslo od května roku 1997. Zpomalování růstu české ekonomiky tak zatím ještě negativně neovlivnilo nezaměstnanost. V druhé polovině roku lze ale očekávat postupné zvyšování míry nezaměstnanosti.

Český maloobchod zpomalil výrazněji, než se očekávalo. Růst maloobchodních tržeb spadl v květnu z 4,8 procenta meziletočně na 2,3 procenta. Pokles se očekával, jelikož byl dubnový růst tržeb překvapivě vysoký, ale pouze na 4 procenta. Ve vyjádření bez automobilového průmyslu si maloobchod polepšil o 2,7 procenta. To je prudký pád z dubnových 6,9 procenta, při očištění o Velikonoce o 5,4 procenta.

Přestože je částečně za zpomalením i obava ze slabšího výkonu ekonomiky, podle některých ekonomů není důvod k větším obavám. „Za zpomalením tržeb stojí zejména slabší prodeje ve specializovaných prodejnách s oděvy a obuví. Tyto prodeje však bývají rozkolísané i s ohledem na počasí v daných měsících, a letošní květen byl více deštivý a chladnější než v minulém roce, což mohlo odsunout nákupy letního sortimentu zboží. Není proto nyní nutné slabší tržby vnímat negativně, teprve další měsíce potvrdí, zda se jednalo o jednorázové vlivy či skutečné zpomalení,“ komentuje výsledky hlavní ekonom ING Jakub Seidler.

Nepřekvapivým rekordmanem v růstu maloobchodních tržeb byly online obchody. Těm meziročně rostly tržby o 19,4 procenta. Významně si polepšily také obchody s výpočetní technikou (8,6 procenta). Jediný pokles zaznamenaly oděvy a obuv, kde maloobchodní tržby meziročně mírně klesly o 0,2 procenta.

Koruně se včera nedařilo a ztrácela proti dolaru i euru. K dolaru ztrácela víc a během dopoledne vyskočila na 22,80 USDCZK, kde se i přes mírné korekce nakonec udržela. K euru bylo oslabení mírnější a koruna se v odpoledních hodinách dostala až na 25,56 EURCZK.

Česká měna se dnes ráno v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 25,56 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,50 až 25,59 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,68 až 22,86 USDCZK.\*

Větší důvody k obavám z propadu růstu maloobchodních tržeb má Itálie. Rozkolísaná italská ekonomika vygenerovala pro maloobchod meziročně o 1,8 procenta menší tržby. Ty se tak výrazně propadly z dubnových 4,2 procenta.

Spojené státy zveřejnily index NFIB optimismu malých podniků, který jen mírně pod očekávání klesl ze 105 bodů na 103,3 bodu. Více než data ale ve Spojených státech vířili vody jednotlivci. Nejprve ředitel Národní ekonomické rady USA Larry Kudlow. Ten se vyjádřil k vyostřujícímu se vztahu mezi Fedem a prezidentem Trumpem. Podle Kudlowa by Trump chtěl silnější zahraniční měny, což jen jinými slovy říká, že by byl rád za slabší dolar. Podle něj prezident pouze vyjadřuje svůj názor, na což má plné právo, aniž by tím zasahoval do nezávislosti Fedu. Ten by měl pečovat o cenovou stabilitu a stabilní kurz dolaru, což se mu podle Kudlowa nedaří.

Kudlow se vyjádřil také k mezinárodním obchodním vyjednávání Spojených států. Podle něj se pozitivně vyvíjí jednání s EU i s Čínou. Těžko bychom však očekávali jiná slova. Vedle toho americký ministr obchodu včera oznámil, že čínský Huawei stále zůstává na černé listině. Čína naopak vyjádřila svůj požadavek, aby Spojené státy zrušily plánovaný miliardový prodej zbraní do Tchaj-wanu.

Promluvil i šéf filadelfského Fedu Patrick Harker, podle kterého není v současnosti žádný důvod pro změnu sazeb. Přestože se spekuluje o snížení sazeb až o půl procentního bodu, trh zatím očekává snižování jen o 25 bazických bodů.

Včerejšek v dopoledních hodinách nahrával zejména dolaru, který posílil až o 0,3 procenta na hranici 1,1195 EURUSD a přestože se i přes celé odpoledne stále vracel k 1,12 EURUSD, nakonec euro získalo méně než desetinu procenta a posunulo se k 1,121 EURUSD.

Dnes nás čeká zejména vystoupení guvernéra Fedu Powella před finančním výborem amerického Kongresu. Následně bude zveřejněn zápis z červeného zasedání měnového výboru. Obě události by měly napovědět, jakým směrem by se mohla dále ubírat americké měnová politika.

„Data přicházející z americké ekonomiky nenaznačují akutní potřebu snížení sazeb i přesto, že inflační očekávání zůstávají utlumená,“ uvedl FX analytik skupiny Roklen Jan Berka. „Takový je základ rozhodování centrální banky podle tzv. data dependent přístupu. Vedle toho ale Fed sleduje i finanční trhy, byť jde spíše o vedlejší zdroj nastavení dalšího směru měnové politiky. Avšak vzhledem ke specifčnosti současné situace, kdy jsou největším strašákem výhledu obchodní války, se očekávání finančního trhu posunula tak, že Powell a spol. mohou uvažovat o čistě preventivním snížení úroků. Otázkou zůstává, zda tento krok učiní již v červenci, nebo později, například v září,“ dodal.

Podle Berky je možné, že se většina měnového výboru opravdu nakonec rozhodne pro červencový termín. „Díky němu by poté při vytváření nové prognózy, která vyjde v září, centrální bankéři měli k dispozici přehled, jak na preventivní cut zareagují americké trhy a jak to změní jejich další očekávání. V tomto směru podle nás silně napoví právě dnešní vystoupení guvernéra Powella,“ upozornil Berka.

Aktuálně se dolar vůči euru v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 1,1207 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 97,50 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1173 do 1,1237 EURUSD.\*

\*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společně Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.



Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SEL62/cechum-se-dari-mame-nejmene-nezamestnanych-za-poslednich-22-let>

---

## **Foldynův asistent chce střilet na uprchlíky. „Je to jeho věc,“ reaguje poslanec.**

11.7.2019 forum24.cz str. 00

Jaroslav Foldyna pózuje před křížníkem Aurora. / FOTO: Twitter

Asistent poslance Jaroslava Foldyny z ČSSD Michal Kraft publikoval na internetu text, ve kterém vyzývá k okamžitému zastavení migrace. Muslimové a migranti, kteří už v Evropě jsou, by podle něj měli být deportováni podobně jako sudetští Němci z poválečného Československa, zjistil Deník N. Milovník Ruska Foldyna však nevidí důvod se věcí zabývat.

Kraftův text s titulkem „Je budoucnost Evropy islámská?“ se před pár dny objevil na webových stránkách České společnosti pro civilizační studia. „S několika helikoptéry a rychlými čluny vyzbrojenými kulomety a kamerami jde o misi, která by trvala řádově týdny, maximálně měsíce, navíc se zanedbatelným rozpočtem,“ napsal Foldynův asistent, který chce takto posílat ke dnu lodě s migranty.

Mladá fronta DNES se rozhodla opět zaútočit na bývalého premiéra za ODS Petra Nečase....

Na dotazy deníku pak Kraft řekl, že si za článkem stojí. „Ptáte se na to, zda texty, které píšete, myslím vážně. Odpověď zní, že své texty myslím vážně, a to přesně tak, jak jsou formulovány mnou, nikoli někým jiným,“ odpověděl.

Podle odborníka na extremismus z **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity Jana Charváta článek silně dehumanizuje muslimy a imigranty. „Jde o další z textů, který posouvá veřejnou debatu od racionality směrem k demagogii a legitimizaci násilí,“ dodal pro deník Charvát.

Sám Foldyna slovům svého asistenta nerozumí. „Je to můj známý a celou řadu věcí s ním diskutuji, má zajímavé postoje, samozřejmě s některými věcmi nesouhlasím,“ uvedl pro deník poslanec. Se střílením na lodě z kulometů nesouhlasí. „Střilet ty lidi, to ne. Odvézt, potopit loď a zavřít posádku, to určitě,“ dodal s tím, že nevidí důvod věc více řešit. Foldyna ale zároveň tvrdí, že mu to nevadí a je to věc jeho asistenta.

Právě v této době potřebujeme nezávislá média. Podpořte nás prosím a objednejte si předplatné Revue FORUM ZDE. Děkujeme!

URL| <https://www.forum24.cz/foldynuv-asistent-chce-strilet-na-uprchliky-je-to-jeho-vec-reaguje-poslanec/>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**

[forum24.cz](https://www.forum24.cz)

---

## **„Když někdo mluví jako nácek, asi bude nácek.“ Vedení ČSSD žádá po Foldynovi, aby vysvětlil výroky svého asistenta**

11.7.2019 denikn.cz str. 00 Česko

Jan Moláček

„Je to nepřijatelný extremistický názor, budu chtít vysvětlení od pana poslance Foldyna,“ napsal Deníku N předseda ČSSD a ministr vnitra Jan Hamáček v reakci na článek o návrzích Foldynova poslaneckého asistenta.

„Lokalizovat lodě s migranty a poslat je ke dnu je z vojenského hlediska triviální záležitostí, která by se dala pojmout jako cvičení kadetů prvního ročníku vojenských škol,“ napsal Kraft v textu publikovaném na internetu. „S několika helikoptéry a rychlými čluny vyzbrojenými kulomety a kamerami jde o misi, která by trvala řádově týdny, maximálně měsíce,“ doplnil.

Přečtete si také Foldynův asistent chce střílet na uprchlíky, žádá plošné perzekuce. Nesouhlasím, ale nevádí mi to, říká poslanec

Stejně vyjádření jako Hamáček poslal Deníku N také statutární místopředseda ČSSD Roman Onderka.

Další člen vedení strany, místopředseda Michal Šmarda nominovaný na post ministra kultury by uvítal, kdyby zastánci názorů, jaké vyjádřil Foldynův asistent, sociální demokracii opustili.

„Když někdo vypadá jako nácek, mluví jako nácek a chová se jako nácek, asi to bude nácek. V ČR jsou minimálně dvě tři strany, které by těmto lidem slušely víc než ČSSD,“ napsal Deníku N Šmarda.

Názory Foldynova spolupracovníka se nelíbí ani předsedovi poslaneckého klubu ČSSD Janu Chvojkovi. „Takové výroky jsou absolutně nepřijatelné. A člověk, který je cíleně vypouští do éteru, nemá v prostředí ČSSD co dělat. Svoje moudra si může jít pan Kraft radit k SPD,“ odpověděl Deníku N Chvojka.

Foldyna zopakoval, že mu text jeho spolupracovníka nevádí. „Jestli se mnou někdo něco chce řešit, tak nevím co. Já odpovídám sám za sebe, a ne za to, co píše nějaký člověk. To je jeho věc,“ řekl poslanec Deníku N.

Přiznal přitom, že už ho v této věci předseda strany kontaktoval. „Já jsem mu řekl, ať si ten článek přečte, že v tom není explicitně výzva k tomu, aby ti lidé byli střílení, že to vytrháváte z kontextu,“ prohlásil Foldyna. Na další otázku odpovídat odmítl a zavěsil.

#### Plošná a důrazná perzekuce

Kraft v článku explicitně píše, že navrhovaný vojenský zákrok proti lodím s uprchlíky musí být prvním krokem v řadě opatření, která by podle něj mohla zabránit islamizaci celé Evropy.

„Druhým, respektive souběžně probíhajícím krokem musí být okamžitá deportace všech příslušníků invazní kultury zpět do zemí jejich původu, nebo kamkoli jinam,“ pokračuje jeho návod. Deportace by se měla vztahovat i na občany EU. „Toto opatření se bude týkat celého invazního etnika bez ohledu na státní občanství, a dá se tak přirovnat k situaci po 2. světové válce a realizaci Benešových dekretů,“ napsal Kraft.

Vysídlení muslimů by podle něj mělo být v případě nutnosti i násilné. „Čím dál rychleji se dostáváme do bodu, kdy odsun nebude moci proběhnout jinak než prostřednictvím plošné a důrazné perzekuce,“ stojí v jeho textu.

Foldynův asistent Deníku N potvrdil, že své návrhy myslel naprosto vážně.

Kraftův text vyšel na webových stránkách antiislámského spolku Česká společnost pro civilizační studia, který založil sociolog Petr Hampl známý svými xenofobními a někdy i otevřeně rasistickými postoji.

Expert na extremismus z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Charvát jeho text charakterizoval jako silně dehumanizující muslimy a imigranty. „Jde o další z textů, který posouvá veřejnou debatu od racionality směrem k demagogii a legitimizaci násilí,“ zhodnotil článek Charvát.

URL| <https://denikn.cz/162481/kdyz-nekdo-mluvi-jako-nacek-asi-bude-nacek-vedeni-cssd-zada-po-foldynovi-aby-vysvetlil-vyroky-sveho-asistenta/>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
denikn.cz (Česko)

---

## **Diplomatická nota kvůli smrti českých vojáků. Afghánské úřady se obrátily na ministerstvo zahraničí**

**11.7.2019 irozhlas.cz str. 00 Zprávy z domova**

Kristýna Guryčová

Česko dostalo zkraje června od afghánských úřadů diplomatickou notu. Souvisí se smrtí českých vojáků, které v Afghánistánu zabil loni v srpnu sebevražedný atentátník. Serveru iROZHLAS.cz to potvrdilo české ministerstvo zahraničí, které nyní připravuje ve spolupráci s ministerstvem obrany odpověď. Po tragickém incidentu následovala vojenská akce, která měla za cíl strůjce útoku vypátrat a dopadnout. Na operaci platí přísné informační embargo.

„Nikdo v Afghánistánu nebude beztrestně zabíjet naše vojáky.“ Jen pár dní po sebevražedném útoku nedaleko základny Bagráám to prohlásil náčelník generálního štábu Aleš Opata. Následovat tak měla mise, během níž měli čeští vojáci za pomoci koaličních partnerů vypátrat a dopadnout komplice atentátníka.

Že se operace české speciální jednotky zdařila, napsaly později s odkazem na své zdroje Lidové noviny. Podle deníku byl během rozsáhlé mise jeden ze spolustrůjců útoku zabit, další zajat. Podle České televize bylo ale mrtvých a zajatých víc.

Ministr obrany Lubomír Metnar (za ANO) ani premiér Andrej Babiš (ANO) se k tomu tehdy vzhledem k utajování celé akce nechtěli vyjadřovat.

Afghánská nota

Okolnosti tragické události – tedy nejspíš toho, co po ní následovalo – se nyní odrazily v diplomatických vztazích obou zemí.

„Mohu potvrdit, že ministerstvo zahraničí obdrželo notu z afghánské strany. Dorazila začátkem června tohoto roku a týká se událostí souvisejících se smrtí českých vojáků v Afghánistánu,“ reagovala na dotaz serveru iROZHLAS.cz ředitelka tiskového odboru resortu Zuzana Štichová.

Co přesně obsahem note je, ministerstvo zahraničí odmítá sdělit. „Její obsah nemůžeme komentovat, protože je v klasifikovaném režimu,“ pokračovala Štichová s tím, že resort chystá odpověď. „Informace v tuto chvíli vyhodnocujeme a na notu ministerstvu zahraničních věcí Afghánistánu budeme reagovat,“ doplnila.

Reakce pro afghánské úřady vzniká ve spolupráci s ministerstvem obrany, jak redakci řekl mluvčí resortu Jan Pejšek. Co konkrétně se během vojenské akce stalo, nechtěl komentovat. „Operační nasazení českých vojáků z bezpečnostních důvodů nekomentujeme,“ reagoval.

Diplomatická nota

Jde o formu oficiální komunikace mezi dvěma státy. Podle Slavomíra Horáka z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy je diplomatická nota běžný nástroj. „Není to nic tak strašného. Diplomatické note jsou standardním nástrojem pro získání vyjádření k určité věci, které potřebují oficiální cestou,“ řekl.

Server iROZHLAS.cz oslovil také afghánské ministerstvo zahraničí a afghánskou ambasádu v Česku, na dotazy zástupci úřadu dosud nereagovali. Na otázky zaslané skrze SMS zprávu neodpověděl ani šéf armády Opata.

#### Utajená operace

Potom, co se na veřejnost dostaly podrobnosti o tajné misi, se celou věcí na pokyn ministra obrany Metnara začala mimo jiné zabývat vojenská policie. Vyšetřit měla únik informací do médií, podle šéfa resortu zahájila i úkony v trestním řízení.

V jaké je případ nyní fázi, mluví Alžběta Riethofová neuvedla. „Vojenské zpravodajství předává veškerá svá zjištění pouze svým zákonem daným adresátům a z podstaty své práce se nevyjadřuje k jednotlivým případům,“ řekla pouze.

Celou záležitost loni na podzim řešil také sněmovní výbor pro obranu. Jeho předsedkyně Jana Černochová z ODS tehdy odmítla, že by se jednalo o odvetnou akci české armády, jak v té době napsaly Lidové noviny. Víc ale s ohledem na citlivost celé akce neprozradila. Výbor současně přijal usnesení, že koaliční operace speciálních sil v Afghánistánu byla v souladu s mandátem pro působení českých vojáků v zahraničí.

Tři čeští vojáci Martin Marcin, Kamil Beneš a Patrik Štěpánek zemřeli loni srpnu, když se před šestičlennou hlídkou odpálil sebevražedný útočník. Vážně zraněni byli dva Afghánci a Američan. K útoku se přihlásilo radikální hnutí Tálibán.

URL| [https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/diplomaticka-nota-afghanistan-smrt-ceskych-vojaku-ministerstvo-zemedelstvi\\_1907110600\\_kno](https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/diplomaticka-nota-afghanistan-smrt-ceskych-vojaku-ministerstvo-zemedelstvi_1907110600_kno)

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**

[irozhlas.cz](https://www.irozhlas.cz)

---

## Tomáš Petříček

11.7.2019 [czechleaders.com](http://czechleaders.com) str. 00

Odkaz Václava Havla a Sametové revoluce je stále platný

Tomáš Petříček patří k nové generaci politiků, která klade důraz na environmentální a lidskoprávní témata. Ministrem zahraničních věcí je od října 2019. Dříve zastával na Ministerstvu zahraničních věcí funkci náměstka ministra a v téže roli působil na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Od března 2019 je místopředsedou České strany sociálně demokratické. Pracovní zkušenosti má jak z celoevropské úrovně v Evropském parlamentu, tak z municipální úrovně na pražském magistrátu. Vystudoval na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a obhájil disertační práci na téma Perspektivy energetické bezpečnosti Evropské unie. Zahraniční studia absolvoval v bruselském Centre Européen de Recherches Internationales et Stratégiques a University of Warwick.

Jaké jsou výzvy české diplomacie 30 let od Sametové revoluce? V roce 1989 byla naše společnost daleko jednotnější. Měli jsme jasno v tom, že chceme demokracii a že se opět chceme připojit k Západu. Dnes je nejen česká společnost daleko polarizovanější a fragmentovanější.

Jsem přesvědčen, že i 30 let od Sametové revoluce je odkaz stále platný a hodnoty, ke kterým jsme se přihlásili, jsou stále vodítkem pro naši zahraniční politiku. Hodnoty, ke kterým patří ochrana demokracie, ochrana právního státu a ochrana lidských práv, česká diplomacii stále prosazuje, jak v bilaterálních vztazích, tak v rámci členství v mezinárodních organizacích. Zároveň všichni vnímáme, jak se svět kolem nás mění a stává se složitějším. Devadesátá léta byla opravdu v mnohém jednodušší. Dnes jsou k dispozici informace často rychleji na internetu než oficiální cestou z ambasád do Prahy. Je mnohem těžší zorientovat se v množství

informací, které se k nám dostávají. Na druhou stranu jedním z úkolů diplomatické služby je právě podávání detailních informací o dění ve světě, včetně případných rizik. Čelíme novým výzvám, hybridním hrozbám, kybernetickým útokům nebo výzvám souvisejícím s globálním oteplováním a česká diplomacie těmto výzvám bude muset věnovat zvýšenou pozornost. Kromě tradiční diplomacie hrají stále větší roli i jiné nástroje, jakými jsou kupříkladu rozvojová a humanitární pomoc. Právě proto, že je společnost rozdělená, tak je pro českou diplomacii důležité vysvětlovat české veřejnosti, jaké cíle sledujeme, jaké konkrétní kroky činíme a celkově posilovat oblast tzv. veřejné diplomacie. Zahraniční politiku dnes není možné realizovat bez podpory veřejnosti.

Nedávno byl představený nový slogan představující Českou republiku slovy „země pro budoucnost“ neboli „country for the future“.

Pevně věřím, že jsme zemí pro budoucnost. Jsem přesvědčen, že v oblasti inovací má Česko co nabídnout. Můžeme být hrdí na to, že máme hodně talentovaných vědců a špičková vědecká pracoviště. V rozvíjejících se odvětvích jsme světovými leadery – např. v oblasti nanotechnologií, umělé inteligenci či v energetice. ELI Beamlines centrum v Dolních Břežanech je světovým unikátem. Strategie prezentovat Česko jako inovativního leadera jde tedy správným směrem. Je potřeba mít jasnou vizi, kterou strategie nabízí. Na druhou stranu bych byl nerad, abychom vnímali Česko pouze skrze inovace a opomněli tak význam umělců, lékařů či sportovců, kteří nám pomáhají v zahraničí zlepšovat pověst. Nedávno jsem cenou Gratias Agit, udělovanou za šíření dobrého jména České republiky v zahraničí, vyznamenal mimo jiné proslulého plastického chirurga Bohdana Pomahače. Od začátku svého působení se snažím zaangažovat významné osobnosti českého veřejného života, aby pomohly neformální cestou prezentovat Česko v zahraničí a ukázaly, že Česko má co nabídnout. Oslovili jsme lezce Adama Ondru nebo youtubera Karla Kováře, známého jako KOVY, který se zúčastnil Mládežnického summitu OSN. V neposlední řadě bychom neměli zapomínat na nádhernou českou přírodu. Zcela právem každým rokem zájem turistů o Českou republiku stoupá.

S budováním značky Česka souvisí i další otázka. V roce 2006 jsem byla v komisi přijímající nové studenty do Diplomatické akademie. Tehdy se velmi dbalo na to, aby uchazeči o České republice mluvili jako o zemi střední velikosti. Nyní se diskurz posunul a od mnohých politiků slyšíme, že jsme malou zemí. Jakou zemí Česko tedy je?

Jsem přesvědčen, že jsme zemí střední velikosti. Hlavně se nesmíme podceňovat. Jsme stejně velcí jako Portugalsko nebo Belgie a větší než Norsko či Švédsko, státy, které jsou brány jako diplomatické velmoci. V celé řadě oblastí je vnímáno naše renomé, například v oblasti lidských práv, kde odkaz Václava Havla je stále živý a můžeme udávat i tón v debatě ve světě. Sklon k sebepodceňování jsme stále ještě od pádu totality nepřekonali. Máme na to, abychom se prosadili ve světě, je potřeba chtít a něco pro to dělat. V oblasti zahraniční politiky cílím na to, abychom se prosazovali jako sebevědomá země, která má jasno v tom, co chce a ví, jak to prosadit. Zároveň je dobré zůstat realisty. Nadměrná očekávání často vedou k frustraci. Nejsme jako Čína, ale i s Čínou můžeme jednat sebevědomě.

Váš výrazný vstup do politiky posílil odlišnost nové generace politiků a političek, kteří akcentují nová témata, jakými jsou právě environmentální či lidská práva. Jak se Vám prosazování těchto témat daří?

Máme na co navázat. V oblasti lidských práv na odkaz Václava Havla, v oblasti ochrany životního prostředí či klimatických změn na odkaz prvního ministra životního prostředí Josefa Vavrouška, který tragicky zahynul pod lavinou v Tatrách. Tato témata jdou napříč generacemi, v oblasti ochrany klimatu i politickým spektrem. Hledání spojenců není úplně složité, ani zase příliš jednoduché. Jsem rád, že u nás máme živou občanskou společnost, která politikům nabízí pomocnou ruku.

Jaké jsou aktuální trendy v diplomacii? Zmínil jste humanitární diplomacii, stále se mluví o posilování obchodní diplomacie a česká diplomacie má i tři vědecké diplomaty, působící ve Spojených státech amerických, v Izraeli a na Taiwanu.

O významu veřejné diplomacie jsem již hovořil. Co se týče nových trendů, napadá mne paralela s medicínou, kdy si stále uvědomujeme, že je potřeba věnovat pozornost prevenci nových problémů. V rámci diplomacie se zaměřujeme na problematiku mediace. I otázku již zmiňovaných lidských práv je nutné vnímat jako součást prevence, kdy v důsledku nedodržování lidských práv mohou vzniknout problémy s dalekosáhlými následky. Komplexní přístup má za cíl problémy podchytit v rané fázi, kdy jsou snadněji zvládnutelné, a proto je potřeba zaměřit se na příčiny problémů, nikoliv pouze projevy. Migrační krize ukázala, že situace ve vztahu k Africe byla dlouhodobě podceňovaná. Pokud nezajistíme ekonomickou a sociální stabilitu v oblasti Sahelu, tak budeme pocíťovat dopady přenesené v podobě narůstajících migračních toků do Evropy. Z tohoto důvodu prosazují naše aktivnější působení právě v tomto regionu. Komplexnější přístup zahrnuje mimo jiné i intenzivnější spolupráci jiných rezortů. Do projektů je zapojeno i Ministerstvo vnitra, které podporuje civilní mise v rámci EU, dále Ministerstvo obrany prostřednictvím přítomnosti našich vojáků v Mali, kde chceme navázat

posílením diplomatické přítomnosti. Nástroje humanitární a rozvojové spolupráce pak mají za cíl posilovat participaci místních na řešení problémů. Toto téma jsme hodně prosazovali v rámci předsednictví ECOSOC (Ekonomické a sociální rady OSN) a patří rovněž mezi tzv. Cíle udržitelného rozvoje. V případě evropské politiky je nutné si uvědomit, že už se nejedná pouze o záležitost diplomacie. Provázání jednotlivých států v rámci Evropské unie a provázání jednotlivých témat v rámci evropských institucí vede k tomu, že diplomaté přímo spolupracují s lidmi z dalších rezortů, evropská politika začíná být daleko podobnější domácí politice než té mezinárodní. Evropská politika již dlouho není záležitostí zahraniční politiky, ale je součástí politiky domácí, do níž je zapojena celá veřejná správa, včetně krajů, dále široká občanská společnost prostřednictvím konzultací, a v neposlední řadě business. Neexistuje dnes nějaký významný sektor, který nemá své zastřešení a zastoupení v Bruselu a nejedná s evropskými institucemi napřímo. V gesci Ministerstva zahraničních vztahů tak nadále zůstávají zahraniční vztahy a spolupráce v rámci rozvojové politiky.

Jste otcem dvou malých dětí a Vaše manželka je velmi aktivní právě co se týče podpory žen. Jak se Vám daří sladování pracovního a rodinného života? Patří workoholismus k politice?

Sladování vyžaduje jistou míru disciplíny a sebekriticky přiznám, že ne vždy se to daří. Politika, a zejména ta zahraniční, vyžaduje být ve střehu 24 hodin denně, 7 dnů v týdnu. Problémy ve světě si obvykle víkendy nevybírají, světové dění se neptá, zda si chcete vyrazit do zoo. Zvyknul jsem si, s tím jsem do politiky šel. Na rozdíl od mé manželky, která by ráda vyrazila do Krkonoš i na místa, kde není signál na mobilní telefon. Část víkendu se snažím vždy ubránit a být s rodinou. Jako většina Čechů rád jezdím na chalupu, kde sekám trávu, natírám plot a u toho relaxuji. Budťo nepřemýšlím nad ničím, nebo naopak promýšlím věci, na které nemám v každodenním shonu čas.

Jaký je Váš závěrečný vzkaz pro čtenáře Czech and Slovak Leaders? Předpokládám, že bude souviset s létem a cestováním...

Začnu tím, že čtenářům popřeji krásné léto a pohodovou dovolenou. Ideálně bez nutnosti vyhledat konzulární pracovníky. Přečtěte si Desatero na cesty, jehož součástí je i registrace v cestovní databázi DROZD, která je projektem Dobrovolné registrace občanů České republiky při cestách do zahraničí a umožňuje účinně organizovat pomoc českým občanům v případě přírodních katastrof nebo sociálních nepokojů. V případě nenadálé situace jsme českým občanům k dispozici. Na léto posilujeme přítomnost konzulárních pracovníků v turistických destinacích, například ve Španělsku, v Chorvatsku či Bulharsku. Dovolené bohužel mohou ukázat i svou odvrácenou stránku. Apeluji na to, aby se občané chovali zodpovědně a nepřeceňovali své síly. Češi mají ve světě pověst lehkovážných dobrodruhů. Podceňujeme rizika a přeceňujeme své síly. I na dovolené bychom měli dodržovat základní pravidla a řídit se rozumem. Do Tatrách na túru nechodit v žabkách a před poledním sluncem u moře je dobré se schovat... Tak ještě jednou hezkou dovolenou!

Linda Štucbartová

Tomáš Petříček, Ministr zahraničních věcí České republiky.

URL| <https://www.czechleaders.com/rozhovory/tomas-petricek-2>

---

## **Michal Kraft, asistent poslance Foldyna, chce zabíjet uprchlíky kulometem. Nesouhlasím, ale nevadí mi to, říká Foldyna**

**11.7.2019 romea.cz str. 00 komentář**

František Kostlán

"Přátelé, dokud se nenajde odvaha lodě neziskovek potápět a pašeráky zavírat za organizování převaděčství, tak se nic nezmění. Evropo, probud' se!!!" píše na svém facebookovém profilu poslanec KSČM Zdeněk Ondráček. Od proslulé policejní mlátičky Ondráčka, který se účastnil represí na demonstranty v roce 1989, asi nemůžeme čekat nic jiného.

"Přátelé, dokud se nenajde odvaha lodě neziskovek potápět a pašeráky zavírat za organizování převaděčství, tak se nic nezmění. Evropo, probud' se!!!" píše na svém facebookovém profilu poslanec KSČM Zdeněk

Ondráček. Od proslulé policejní mlátičky Ondráčka, který se účastnil represí na demonstranty v roce 1989, asi nemůžeme čekat nic jiného.

Ostatně nápad na potápění lodí neziskovek, které každým rokem zachrání stovky životů uprchlíků, není jeho. Pokud si dobře pamatuji, přišli s ním, či podobným, již Miloš Zeman, Milan Chovanec (ČSSD), Tomio Okamura a další politici z české fašizující líhně.

Střilet uprchlíky kulometem

Nyní ještě více přitvrdil asistent poslance Jaroslava Foldyna (ČSSD) Michal Kraft. Jak zjistil Deník N, Kraft publikoval text, v němž vyzval ke střelbě z kulometů na lodě s uprchlíky.

"Prvním krokem musí být okamžité zastavení imigrace. I když se současná evropská politická reprezentace snaží tvrdit, že to není možné, tak se to ve skutečnosti dá zvládnout poměrně rychle. S několika helikoptéry a rychlými čluny vyzbrojenými kulomety a kamerami jde o misi, která by trvala řádově týdny, maximálně měsíce, navíc se zanedbatelným rozpočtem. Lokalizovat lodě s migranty a poslat je ke dnu je z vojenského hlediska triviální záležitostí, která by se dala pojmout jako cvičení kadetů prvního ročníku vojenských škol. Stejně tak není, při dnešních informačních technologiích, problém rozšířit po třetím světě informaci, že každý pokus o vstup do Evropy končí smrtí. Toto řešení je dokonce proveditelné aniž by bylo porušeno mezinárodní právo. V tomto ohledu si ale přesný postup zatím nechám pro sebe," píše autor pod jménem Walter Kraft - jak ovšem potvrdil Foldyna, jde o jeho asistenta Michala Krafta.

Jaroslav Foldyna s těmito výzvami nesouhlasí, s asistentem se ale o řadě věcí radí. „Střilet ty lidi, to ne. Odvézt, potopit loď a zavřít posádku, to určitě,“ řekl poslanec sociální demokracie.

Muslimové a migranti, kteří už v Evropě jsou, by podle Krafta měli být deportováni podobně jako sudetští Němci z poválečného Československa. Odsun by se přitom podle něj měl týkat i těch, kteří už mají občanství některé evropské země.

Jak zjistil komentátor Deníku N Jan Moláček, Kraftův text s titulkem „Je budoucnost Evropy islámská?“ vyšel před několika dny na webových stránkách České společnosti pro civilizační studia. „Navzdory názvu nejde o akademickou instituci, ale o spolek propagující konspirační teorii, podle níž je migrace do Evropy ve skutečnosti islámskou invazí. Založil ho sociolog Petr Hampl, který patří k nejnámějším tvářím české xenofobní a antiislámské scény - spolu s Martinem Konvičkou. Kromě něj ve spolku figurují další známí zastánci podobných názorů, například Petr Žantovský, Benjamin Kuras nebo Michal Semín,“ píše Jan Moláček.

Jde o známou skupinu lidí, kteří se vesměs pohybují kolem iniciativy Akce dost. Většinou jde o ultrakonzervativce, myšlenkově navazující na ideologii českých předválečných fašistů - i jejich dikce připomíná rok 1938, kdy vznikla tzv. druhá republika, která pěstovala fašismus v praxi. Petr Žantovský je stará normalizační struktura nebo-li známý kolaborant s komunistickým režimem, v každém režimu se dokáže vyšvihnout nahoru. Benjamin Kuras má pro změnu dojem, že se jako konvertovaný Žid musí vymezovat vůči muslimům - náckové mu nevadí. A Michal Semín je ultrakonzervativní náboženský fanatik.

Dehumanizace muslimů a imigrantů

Podle experta na extremismus z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jana Charváta článek Michala Krafta silně dehumanizuje muslimy a imigranty. „Dehumanizace nepřítelů umožňuje proti němu použít takové techniky, které bychom za normálních okolností nepoužili – zde střelení na čluny a následnou plošnou perzekuci všech muslimů a jejich odsun z Evropy,“ napsal Charvát.

Kraft vůči muslimům vyzývá k uplatnění principu kolektivní viny. „Princip zkoumání viny jednotlivce může být uplatňován pouze v případě kriminálních činů, ale není tak možné postupovat v případě války. V té je legitimním cílem každý, kdo nosí uniformu nepřítelů. A my jsme ve válce,“ píše Kraft.

„Dehumanizace a přesvědčení o tom, že ‚jsme ve válce‘, je základním stavebním kamenem ideologie všech teroristických skupin, počínaje RAF a tzv. Islámským státem konče... Jde o další z textů, který posouvá veřejnou debatu od racionality směrem k demagogii a legitimizaci násilí,“ dodává k tomu Charvát.

Deník N krátce po telefonu mluvil také s autorem textu. „Co jsem tam napsal, tak to myslím. Za každým slovem si stojím,“ potvrdil po telefonu Kraft. Další otázky si vyžádal písemně. Deník N mu proto e-mailem poslal dva dotazy:

Chápu to správně, že vyzýváte k masakrování neozbrojených osob, aniž by se dopouštěly násilí nebo něčeho podobného?

Je to tedy tak, že občan ČR, původem třeba ze Sýrie, by měl být zbaven občanství, perzekvován a násilně deportován, i když se nedopustil ničeho protiprávního?

„Ptáte se na to, zda texty, které píšete, myslím vážně. Odpověď zní, že své texty myslím vážně, a to přesně tak, jak jsou formulovány mnou, nikoli někým jiným,“ odpověděl na dotazy Foldynův asistent.

Foldynův xenofobní profil

Foldynův xenofobní profil ukazuje spíše na to, že se svým asistentem souhlasí. Ale i kdyby ne, vydalo by to na jedno krásné vyloučení z tradiční dmeokratické strany. Pár příkladů: Foldyna zlehčoval oběti romského holocaustu. V televizi lhal o památníku v Letech (bývalý koncentrák pro Romy), když tvrdil, že bude stát miliardy. Doslova řekl: „Vykupujeme nějaké prasečáky, budeme tam stavět nějaká mauzolea za miliardy.“ Když jej při jeho dalším horlení proti obětem z řad Romů moderátorka upozornila, že by k nim měl mít nějakou úctu, odpověděl: „A k čemu úcta.“ V Rumburku před lety vystoupil demonstraci a štvál na ní proti Romům. I z tohoto důvodu přítomní neonacisté a další demonstranti táhli na Romy s úmyslem je napadnout. U jednoho z domů obydlených Romy musela proti davu zasáhnout policie. O Romech mnohokrát lhal a paušalizoval jejich údajné konání. A to stejným či ještě horším způsobem, jako to činí Tomio Okamura nebo předseda neonacistické Dělnické strany Vandas.

O vraždě osmi tisíc neozbrojených Muslimů ve Srebrenici, kterou nařídil srbský velitel Mladič, Foldyna řekl: „Samozřejmě to byl zločin, ale myslím si, že odpovědnost nesou obě strany.“ Výbuch a střelbu v Sarajevu (na městském trhu) podle něj spáchali muslimové, nikoli srbští nacionalisté. Foldyna se také rád vydává na jízdy s Nočními vlky, což je ruský proputinovský motorkářský gang proslulý svým násilím, včetně vražd, a tuhým nacionalismem. A tohoto člověka vysílá místo sebe na Tereziňskou tryznu předseda Poslanecké sněmovny za ANO Radek Vondráček.

Foldyna podle svých slov ale nevidí důvod, proč by měl text svého asistenta řešit: „Nevadí mi to, je to jeho věc, já to nepíšu.“ Tak uvidíme, jestli to bude vadit alespoň vedení ČSSD - tedy pokud ještě stále vyznává ty hodnoty, na nichž byla založena.

URL| <http://www.romea.cz/cz/publicistika/komentare/michal-kraft-asistent-poslance-foldyny-chce-strilet-na-uprchliky-a-zada-plosne-perzekuce.nesouhlasim-ale-nevadi-mi-to-rika>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**

romea.cz

---

## Koordinátor/ka OZS – Mobility

12.7.2019 vedavyzkum.cz str. 00 Neakademické pracovní pozice  
Vedavyzkum.cz



**Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy hledá do svého týmu nového kolegu/kolegyni na pozici koordinátora/koordinátorky pro zajišťování agendy Oddělení zahraničních styků, které se stará o tzv. mobility (příjezdy a výjezdy studentů a akademických pracovníků).

Jaká práce na Vás čeká?

organizace agendy spojené s celkovou administrací v rámci programu mezinárodní mobility (vysílání a přijímání akademických pracovníků, studentů)  
administrace programů spravovaných na národní úrovni prostřednictvím Domu zahraniční spolupráce (např. CEEPUS, AKTION a DAAD)  
přijímání zahraničních hostů FSV v rámci meziuniverzitních dohod a dalších programů smluvní spolupráce  
vysílání a přijímání studentů na studijní stáže, komunikace s rektorátem UK, s orgány MŠMT a jeho příspěvkovými organizacemi  
zajišťování provozu oddělení pro studenty a akademické pracovníky  
pravidelná aktualizace webových stránek

Proč se k nám hodíte právě Vy?

máte za sebou SŠ nebo VŠ vzdělání  
anglický jazyk ovládáte na velmi dobré úrovni (úroveň C1, písemně i ústně, možnost doložení certifikátu o složení zkoušky vítána, není však podmínkou)  
umíte přistupovat k řešení problémů samostatně  
spolehlivost a schopnost pracovat v širším časovém rozpětí pro Vás nejsou cizí  
zvládáte uživatelskou znalost práce s PC (Microsoft, Google)  
pokud máte praxi ve VŠ administrativě, je to výhodou, není však podmínkou

A co nabízíme?

nástup v průběhu srpna, nejpozději 1. 9. 2019  
rozmanitou a zajímavou práci na plný úvazek v příjemném kolektivu  
5 týdnů dovolené  
možnost dalšího vzdělávání  
jazykový kurz v rámci oddělení  
zaměstnanecké benefity (týden dovolené navíc, stravenky vyšší hodnoty, příspěvek na penzijní a/nebo životní připojištění, příspěvek na dopravu, školku a další

Jestliže Vás naše nabídka zaujala, neváhejte a pošlete nám svůj životopis. Rádi se s Vámi brzy potkáme.

Vaše přihlášky do výběrového řízení spolu s profesním životopisem zasílejte na emailovou adresu: [kariera@fsv.cuni.cz](mailto:kariera@fsv.cuni.cz) nebo na adresu **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova, Personální oddělení, Smetanovo nábřeží 6, Praha 1, PSČ 110 01, a to v obou případech s označením „Koordinátor/ka OZS - Mobility“.

Zdroj: **Fakulta sociálních věd** UK

URL| <https://vedavyzkum.cz/nabidky-pracovnich-pozic/nabidky-pracovnich-pozic/koordinator-ka-ozs-mobility>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**

[vedavyzkum.cz](http://vedavyzkum.cz)

---

**Na kolik vás vyjde Erasmus: Do Slovinska za hubičku, na Island na dluh**

12.7.2019 vysokeskoly.cz str. 00

Evropská komise od roku 2021 zvýší výdaje na „erasmácké“ pobyty a zároveň umožní vycestovat ještě více uchazečům. Kolik věnuje Evropská unie peněz na výjezdy, co sleduje nástupce Erasmusu+, ale hlavně – jak vycházeli s penězi čeští studující?

#### Almužna na cestu?

Výjezdní stipendia jsou rozdělována studentům s ohledem na cílovou destinaci do tří kategorií podle odhadovaných výdajů na život v dané zemi, například jiná suma je stanovena pro severské země a jiná pro pobaltské státy. Výše stipendia je také odvozena od délky pobytu: za každý měsíc pobytu je stanovena částka, stipendia se však vyplácejí najednou (nebo na dvakrát či třikrát), podle délky pobytu a podle toho, jak si to rozloží daná univerzita. K navýšení stipendia dochází i u sociálně slabých jedinců (v roce 2018 to bylo v případě studijního pobytu až o 200 euro, tedy něco lehce přes 5000 korun). Stačí ale tyto obnosy na důstojné vyžití v cizí zemi? Zeptali jsme se několika studentů.

#### Island jen pro bohaté

Petr v zimním semestru 2018 navštívil přes Fakultu elektrotechnickou ČVUT Island, který se bezesporu řadí mezi nejdražší země vůbec. Výše jeho stipendia tedy spadala do nejvyšší tarifní skupiny s částkou 510 euro (cca 13 250 Kč) na měsíc. „Za 510 euro si však na Islandu neseženete ani ubytování. Já jsem měl ubytování perfektní, protože jsem ho začal hledat v předstihu. Na Islandu je těžké ubytování najít, je ho nedostatek. Platil jsem 600 euro, ale někteří studenti i 800,“ svěřuje se student.

Další finanční zátěží je i jídlo, které údajně stojí pětikrát více než u nás. Petr vyčísluje svou měsíční útratu (včetně letenek, ale i poznávání krás Islandu) průměrně na 1500 euro (tj. přibližně 39 000 Kč), z čehož si 1000 euro platil z vlastních našetřených peněz a z příspěvků od rodičů. „Obecně si myslím, že určité hlavní důvod, proč téměř žádní čeští studenti na Island nejedou, jsou finance. Ceny jsou zde opravdu jak z jiného světa. Ale stojí to teda za to!“ shrnuje Petr.

#### Rozporuplné Španělsko

Marcela nastoupila v letním semestru 2018 na obor mediální studia v Madridu. Vyjížděla tedy přes **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy do Španělska, které bylo v té době v druhé tarifní skupině a výše stipendia činila 450 euro (cca 11 700 Kč) měsíčně. Studentka skoro celé stipendium (400 euro) utratila za malý pokoj ve sdíleném bytě s dalšími třemi lidmi. Celý měsíc využívala sdílenou koupelnu, musela dodržovat včasné příchody domů a v celém bytě se netopilo. „Měla jsem hodně našetřeno předem, ale nezanedbatelně mi finančně pomohli rodiče. Bez nich nevím, jestli bych vůbec mohla vycestovat,“ poznamenává Marcela. Přesto i ona byla v situaci, kdy díky podpoře z domova nakonec mohla cestovat i mimo Madrid a poznávat ostatní místa Španělska.

URL| <https://www.vysokeskoly.cz/clanek/na-kolik-vas-vyjde-erasmus-do-slovinska-za-hubicku-na-island-na-dluh>

## Dvojitý agent je v seznamu StB evidován oprávněně, rozhodl Ústavní soud o spolupracovníkovi FBI

12.7.2019 irozhlas.cz str. 00

Skutečnost, že někdo před listopadem 1989 tajně pracoval pro západní zpravodajskou službu, ještě automaticky neznamená, že musí být vymazán ze seznamu spolupracovníků komunistické Státní bezpečnosti (StB). Ústavní soud odmítl stížnost někdejšího dvojitého agenta, vyplývá z usnesení v databázi soudu.

Muž podal žalobu na ochranu osobnosti a domáhal se určení, že je v materiálech StB evidován neoprávněně. Uváděl, že jeho závazek s komunistickou tajnou policií negovala pozdější spolupráce s Federálním úřadem pro vyšetřování (FBI).

Andrej Babiš stáhl žalobu na agenta StB, který o něm prohlásil, že spolupracoval vědomě a za peníze

Chtěl prý bojovat proti komunistickému režimu a formální spolupráce s StB mu pomohla navázat kontakt s Američany. Muž se podle svého přesvědčení choval morálně i statečně a nebyť pádu komunistického režimu, hrozil mu mnohaletý trest vězení.

Ústavní soud potvrdil zamítnutí mužovy žaloby. Z obsahu žaloby podle soudu vyplývá, že prvotním důvodem pro podepsání vázacího aktu StB byl nepřímý nátlak jejích příslušníků, kteří muže kontaktovali. Později mu vyhrožovali, že znemožní jeho profesní kariéru a nedovolí dětem studovat.

Teprve poté, co spolupráci podepsal, dostal se do konspiračních bytů a seznámil se s požadavky StB, se muž rozhodl kontaktovat zprostředkovaně americké velvyslanectví. Posléze služebně vycestoval do USA, kde se přihlásil u FBI.

Osm let u soudů

„Z výše uvedeného je zřejmé, že stěžovatel nenavázal spolupráci s StB z důvodu svého morálního přesvědčení, které mu velelo bojovat skrytě proti komunistickému režimu, jak uváděl v ústavní stížnosti,“ stojí v usnesení Ústavního soudu.

„Ani jeho další činnost, kdy spolupracoval (při vědomí vysokého mu hrozícího trestu odnětí svobody při vyzrazení) s tajnou službou Spojených států amerických, nemůže ničeho změnit na tom, že evidence stěžovatele ve svazcích StB byla oprávněná a opodstatněná, a že soudy rozhodly ústavně souladným způsobem, když jeho žalobu, kterou se domáhal určení opaku, zamítly,“ shrnuli ústavní soudci.

Spor trval od roku 2011, měl několik zvratů. Městský soud v Praze žalobu zamítl. Konstatoval, že muž se v 80. letech písemně zavázal ke spolupráci, sám si zvolil krycí jméno a ze spolupráce mu plynuly výhody.

Nebránil se, neprojevil výhrady

Vrchní soud v Praze v roce 2014 verdikt změnil. Určil, že muž je evidován neoprávněně, protože od počátku neměl v úmyslu chovat se jako tajný spolupracovník, tedy například podávat písemné zprávy o zájmových osobách a provokovat je k určitým činnostem.

Děkanka **Fakulty sociálních věd** vysvětluje pozvání Lorence. Poslechněte si, co řekl na debatě bývalý šéf StB

Další zvrat způsobil Nejvyšší soud, který v roce 2015 rozsudek vrchního soudu zrušil. Rozhodl, že při řešení otázky oprávněnosti evidence v materiálech bývalé StB je nutno vycházet především ze zjištění, zda evidence byla opodstatněná, tedy provedená v souladu s interními předpisy. V řízení na ochranu osobnosti prý soudy nemají zkoumat, zda člověk spolupracoval, či nespolečně s orgány bývalé StB. Zjišťují pouze oprávněnost či neoprávněnost evidence.

Podle Nejvyššího soudu se také nezjistilo, že by se muž spolupráci s StB jakkoli bránil anebo projevil výhrady. Vrchní soud pak napodruhé rozsudek městského soudu potvrdil. Mužovo dovolání pak Nejvyšší soud odmítl.

V ústavní stížnosti neúspěšně kritizoval formalismus Nejvyššího soudu a poukazoval na svou někdejší odvahu, morální pohnutky odporu proti totalitě a „korektiv dobrých mravů“ jako zásadní kritérium svého chování.

Ústavní soud / Zdroj: Profimedia

URL| [https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/stb-statni-bezpecnost-ustavni-soud\\_1907121240\\_pj](https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/stb-statni-bezpecnost-ustavni-soud_1907121240_pj)

## **Radikální představa sociální spravedlnosti a rovnosti, říká o feminismu psycholožka Laura Brown**

12.7.2019 ČRo - plus.cz str. 00 Věda

Ondřej Čihák

Co je to feministická terapie? Hostem Leonarda Plus byla americká psycholožka Laura Brown, průkopnice feministické terapie, autorka stovek článků a desítek knih o této metodě.

„Neexistuje jeden pohled na feminismus, záleží, v jaké části země jsme a jakou politickou příslušnost lidé mají,“ popsala situaci ve Spojených státech Laura Brown při své pražské návštěvě.

Připomněla, že část americké legislativy se změnila právě díky feministickému hnutí. „Stejný plat za stejnou práci, zákony proti sexuálnímu obtěžování, znásilnění, zneužívání dětí, to vše pochází z ženského hnutí.“

Feministická terapie byla původně zaměřena pouze na ženy. Ale to už je půl století a nyní se zaměřujeme na všechny lidské bytosti všech pohlaví, zaměřujeme se na otázky moci a bezmoci.

Laura Brown

„Dnes se feminismus posunul a dívá se na lidi všech identit. My tomu říkáme průsečíkový feminismus... Pohled každého je utvářen pohlavím, společenskou třídou a mnoha dalšími věcmi. Jde o to narušit vnímání, že bílý muž má jasnou představu o všem ostatním a že všechno ví. Neznamená to, že nic neví, ale také to neznamená, že ví všechno,“ vysvětlila psycholožka.

Feminismus stále chápeme jako sprosté slovo, říká Jana Smiggels Kavková

Upravit  
Smazat

„Když člověk přijde někam do společnosti s termínem feminismus, je o diskuzi postaráno,“ říká politoložka, poradkyně a feministka Jana Smiggels Kavková, host středeční Osobnosti Plus.

Podle ní feministická terapie bere chápání od minorit a přenáší je do centra. „Radikální představa říká, že by se se všemi lidmi mělo zacházet stejně, ať jsme muži nebo ženy, běloši, Afroameričani, Hispánci nebo Asiaté.“

„Feminismus v USA vznikl odspodu společnosti. Ženy se sešly a mluvily k sobě upřímně. To se děje i dnes, máme sociální média a hnutí MeToo, takže místo toho, aby si deset žen povídalo o zkušenostech se znásilněním, tak mohou miliony žen mluvit o svých zkušenostech. A protože se o těchto pravdách mluví nahlas, může se společnost proměnit k lepšímu.“

Měla jsem klienty, kteří si mysleli, že feminismus je hloupost, ale měli problém s pocitem bezmoci, sebeobviňováním. A feministická terapie byla užitečná k tomu, abych jim pomohla pochopit, že oni nejsou tím problémem, že problém je jinde, ale oni jsou tím řešením.

Laura Brown

Psycholožka se svěřila, že se pomalu v myšlení i psaní posouvá od pojmu feministické terapie k osvobozující terapii. „Protože každý se potřebuje osvobodit od pocitu bezmoci.“

„Je to transteoretický model terapie, integrativní, takže můžete vzít jakoukoliv techniku a vložit ji do tohoto rámce. Výzkumy nám říkají, že jen 8 % toho, co se v terapii odehrává, se točí kolem techniky terapie, kterou použijete. Důležitý je cíl a způsob, jakým nahlížíte na problém, o který běží.“

Důležitým základem metody je psychologie traumatu. „Ta se dělí na tři základní oblasti: trauma boje z války, trauma způsobené holokaustem a trauma z interpersonálního násilí. Řekla bych, že celá třetí oblast vznikla z feministického hnutí a to je důvod, proč je feministická psychologie tak zakotvena ve studiu traumatu.“

I když podle statistik celkově případů sexuálního zneužívání ve Spojených státech ubývá, tak je jich nahlášeno větší množství, protože před lety měly feministky odvahu říct: tohle je pravda, tohle se děje.

Laura Brown

„Feministická terapie zřejmě lidi hodně zajímá, protože dostávám pozvání od lidí z celého světa... Není to poprvé, co jsem v Praze, ale poprvé tady přednáším. Cítím tu velkou intelektuální explozi, výměnu myšlenek a je velmi vzrušující být toho součástí,“ svěřila se terapeutka.

Všichni o mně vědí, že jsem feministka, říká Barbora Osvaldová

Upravit  
Smazat

„Jsem feministka teoretik do té míry, že když se otec mých dětí u televize zeptá: Máme nějaké hroznové víno? Tak vyskočím a jdu mu pro něj do ledničky,“ říká host Barbory Tachecí, novinářka a vedoucí Katedry žurnalistiky na Institutu komunikačních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Barbora Osvaldová.

Ta dodala, že podoby pocitu bezmoci se sice liší na různých místech světa, ale útlak se děje všude. „A feministická terapie k tomu má co říci.“

„Domnívám se, že budeme daleko mezinárodnější. Například v Thajsku se pracuje s domorodými obyvateli a na pražském semináři máme třeba tři Rusky. Takže si myslím, že budoucnost feministické terapie bude daleko mezinárodnější,“ předpověděla Laura Brown.

Jakou podobu má feminismus a feministická terapie v Ruské federaci? Jak se Češi dívají na feminismus? V jakém stavu jsou u nás práva žen? Poslechněte si celé Leonardo Plus!  
URL <http://plus.rozhlas.cz/radikalni-predstava-socialni-spravedlnosti-a-rovnosti-rika-o-feminismu-7976900>

## Foldyna musí hasit výroky asistenta

12.7.2019 Deník N str. 03 Zpravodajství

JAN MOLÁČEK

Špičky ČSSD kritizovaly asistenta Jaroslava Foldyny za extremistický text. Od poslance žádají vysvětlení.

Vedení ČSSD pokládá za nepřijatelné výroky asistenta poslance Jaroslava Foldyny. Jak zjistil Deník N, Michal Kraft publikoval na internetu před několika dny text, v němž vyzýval ke střelbě z kulometů na čluny s uprchlíky a k plošnému odsunu muslimů z Evropy, včetně lidí, kteří mají občanství některé členské země EU.

„Je to nepřijatelný extremistický názor, budu chtít vysvětlení od pana poslance Foldyny,“ napsal Deníku N předseda ČSSD a ministr vnitra Jan Hamáček v reakci na článek o návrzích Foldynova asistenta.

„Lokalizovat lodě s migranty a poslat je ke dnu je z vojenského hlediska triviální záležitostí, která by se dala pojmout jako cvičení kadetů prvního ročníku vojenských škol,“ napsal Kraft v textu publikovaném na internetu. „S několika helikoptéry a rychlými čluny vyzbrojenými kulomety a kamerami jde o misi, která by trvala řádově týdny, maximálně měsíce,“ doplnil.

Stejně vyjádření poslal Deníku N i statutární místopředseda Roman Onderka. Další člen vedení strany, místopředseda Michal Šmarda nominovaný na post ministra kultury by uvítal, kdyby zastánci názorů, jaké vyjádřil Foldynův asistent, sociální demokracii opustili.

„Když někdo vypadá jako nácek, mluví jako nácek a chová se jako nácek, asi to bude nácek. V ČR jsou minimálně dvě tři strany, které by těmto lidem slušely víc než ČSSD,“ napsal Deníku N Šmarda.

„Takové výroky jsou absolutně nepřijatelné. A člověk, který je cíleně vypouští do éteru, nemá v prostředí ČSSD co dělat. Svoje moudra si může jít pan Kraft radit k SPD,“ doplnil šéf poslanců ČSSD Jan Chvojka.

Foldyna zopakoval, že mu text jeho spolupracovníka nevadí. „Jestli se mnou někdo něco chce řešit, tak nevím co. Já odpovídám sám za sebe, a ne za to, co píše nějaký člověk. To je jeho věc,“ řekl poslanec Deníku N.

Přiznal přitom, že už ho v této věci předseda strany kontaktoval. „Já jsem mu řekl, ať si ten článek přečte, že v tom není explicitně výzva k tomu, aby ti lidé byli střílení, že to vytrháváte z kontextu,“ uvedl. Na další otázky odpovídat odmítl a zavěsil.

## DŮRAZNÁ PERZEKUCE

Kraft v článku píše, že navrhovaný vojenský zákrok proti lodím s uprchlíky musí být prvním krokem v řadě opatření, která by podle něj mohla zabránit islamizaci celé Evropy.

„Druhým, respektive souběžně probíhajícím krokem musí být okamžitá deportace všech příslušníků invazní kultury zpět do zemí jejich původu, nebo kamkoli jinam,“ pokračuje jeho návod. Deportace by se měla vztahovat i na občany EU. „Toto opatření se bude týkat celého invazního etnika bez ohledu na státní občanství, a dá se tak přirovnat k situaci po 2. světové válce a realizaci Benešových dekretů,“ napsal Kraft.

Vysídlení muslimů by podle něj mělo být v případě nutnosti i násilné. „Čím dál rychleji se dostáváme do bodu, kdy odsun nebude moci proběhnout jinak než prostřednictvím plošné a důrazné perzekuce,“ stojí v jeho textu.

Foldynův asistent Deníku N potvrdil, že své návrhy myslel naprosto vážně. Jeho text vyšel na webu antiislámského spolku Česká společnost pro civilizační studia, který založil sociolog Petr Hampl.

Expert na extremismus z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Charvát jeho text charakterizoval jako silně dehumanizující muslimy a imigranty. „Jde o další z textů, který posouvá veřejnou debatu od racionality směrem k demagogii a legitimizaci násilí,“ uvedl Charvát.

Když někdo vypadá jako nácek, mluví jako nácek a chová se jako nácek, asi to bude nácek. Michal Šmarda místopředseda ČSSD

O autorovi| JAN MOLÁČEK, redaktor

Foto autor| FOTO: DAVID TANEČEK, ČTK

Foto popis| Poslancovi ČSSD Jaroslavu Foldynovi výroky Michala Krafta nevadí.

---

## Radikální představa sociální spravedlnosti a rovnosti, říká o feminismu psycholožka Laura Brown

12.7.2019 rozhlas.cz str. 00

Fotobanka Pixabay

Co je to feministická terapie? Hostem Leonarda Plus byla americká psycholožka Laura Brown, průkopnice feministické terapie, autorka stovek článků a desítek knih o této metodě.

„Neexistuje jeden pohled na feminismus, záleží, v jaké části země jsme a jakou politickou příslušnost lidé mají,“ popsala situaci ve Spojených státech Laura Brown při své pražské návštěvě.

Připomněla, že část americké legislativy se změnila právě díky feministickému hnutí. „Stejný plat za stejnou práci, zákony proti sexuálnímu obtěžování, znásilnění, zneužívání dětí, to vše pochází z ženského hnutí.“

Feministická terapie byla původně zaměřena pouze na ženy. Ale to už je půl století a nyní se zaměřujeme na všechny lidské bytosti všech pohlaví, zaměřujeme se na otázky moci a bezmoci.

Laura Brown

„Dnes se feminismus posunul a dívá se na lidi všech identit. My tomu říkáme průsečíkový feminismus... Pohled každého je utvářen pohlavím, společenskou třídou a mnoha dalšími věcmi. Jde o to narušit vnímání, že bílý muž má jasnou představu o všem ostatním a že všechno ví. Neznamená to, že nic neví, ale také to neznamená, že ví všechno,“ vysvětlila psycholožka.

Feminismus stále chápeme jako sprosté slovo, říká Jana Smiggels Kavková

Upravit Smazat „Když člověk přijde někam do společnosti s termínem feminismus, je o diskuzi postaráno,“ říká politoložka, poradkyně a feministka Jana Smiggels Kavková, host středěční Osobnosti Plus.

Podle ní feministická terapie bere chápání od minorit a přenáší je do centra. „Radikální představa říká, že by se se všemi lidmi mělo zacházet stejně, ať jsme muži nebo ženy, běloši, Afroameričani, Hispánci nebo Asiaté.“

„Feminismus v USA vznikl odspodu společnosti. Ženy se sešly a mluvily k sobě upřímně. To se děje i dnes, máme sociální média a hnutí MeToo, takže místo toho, aby si deset žen povídalo o zkušenostech se znásilněním, tak mohou miliony žen mluvit o svých zkušenostech. A protože se o těchto pravdách mluví nahlas, může se společnost proměnit k lepšímu.“

Měla jsem klienty, kteří si mysleli, že feminismus je hloupost, ale měli problém s pocity bezmoci, sebeobviňováním. A feministická terapie byla užitečná k tomu, abych jim pomohla pochopit, že oni nejsou tím problémem, že problém je jinde, ale oni jsou tím řešením.

Laura Brown

Psycholožka se svěřila, že se pomalu v myšlení i psaní posouvá od pojmu feministické terapie k osvobozující terapii. „Protože každý se potřebuje osvobodit od pocitu bezmoci.“

„Je to transteoretický model terapie, integrativní, takže můžete vzít jakoukoliv techniku a vložit ji do tohoto rámce. Výzkumy nám říkají, že jen 8 % toho, co se v terapii odehrává, se točí kolem techniky terapie, kterou použijete. Důležitý je cíl a způsob, jakým nahlížíte na problém, o který běží.“

Důležitým základem metody je psychologie traumatu. „Ta se dělí na tři základní oblasti: trauma boje z války, trauma způsobené holokaustem a trauma z interpersonálního násilí. Řekla bych, že celá třetí oblast vznikla z feministického hnutí a to je důvod, proč je feministická psychologie tak zakotvena ve studiu traumatu.“

I když podle statistik celkově případů sexuálního zneužívání ve Spojených státech ubývá, tak je jich nahlášeno větší množství, protože před lety měly feministky odvahu říct: tohle je pravda, tohle se děje.

Laura Brown

„Feministická terapie zřejmě lidi hodně zajímá, protože dostávám pozvání od lidí z celého světa... Není to poprvé, co jsem v Praze, ale poprvé tady přednáším. Cítím tu velkou intelektuální explozi, výměnu myšlenek a je velmi vzrušující být toho součástí,“ svěřila se terapeutka.

Všichni o mně vědí, že jsem feministka, říká Barbora Osvaldová

Upravit Smazat „Jsem feministka teoretik do té míry, že když se otec mých dětí u televize zeptá: Máme nějaké hroznové víno? Tak vyskočím a jdu mu pro něj do ledničky,“ říká host Barbory Tachecí, novinářka a vedoucí Katedry žurnalistiky na Institutu komunikačních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Barbora Osvaldová.

Ta dodala, že podoby pocitu bezmoci se sice liší na různých místech světa, ale útlak se děje všude. „A feministická terapie k tomu má co říci.“

„Domnívám se, že budeme daleko mezinárodnější. Například v Thajsku se pracuje s domorodými obyvateli a na pražském semináři máme třeba tři Rusky. Takže si myslím, že budoucnost feministické terapie bude daleko mezinárodnější,“ předpověděla Laura Brown.

Jakou podobu má feminismus a feministická terapie v Ruské federaci? Jak se Češi dívají na feminismus? V jakém stavu jsou u nás práva žen? Poslechněte si celé Leonardo Plus!

URL| <https://plus.rozhlas.cz/radikalni-predstava-socialni-spravedlnosti-a-rovnosti-rika-o-feminismu-7976900>

## **Foldynův asistent chce střílet do uprchlíků. Foldyna s tím prý nesouhlasí, ale je mu to jedno.**

**12.7.2019 nazory.aktualne.cz str. 00 1741**

František Kostlán

„Přátelé, dokud se nenajde odvaha lodě neziskovek potápět a pašeráky zavírat za organizování převaděčství, tak se nic nezmění. Evropo, probud' se!!!“

Této hrdinné poznámky se na svém facebookovém profilu dopustil poslanec KSČM Zdeněk Ondráček. Od proslulé policejní mlátičky Ondráčka, který se účastnil represí na demonstranty již v lednu 1989, asi nemůžeme čekat nic jiného. Ostatně nápad na potápění lodí neziskovek, které každým rokem zachrání stovky životů uprchlíků, není jeho. Pokud si dobře pamatují, přišli s ním, či podobným, již Miloš Zeman, Milan Chovanec (ČSSD), Tomio Okamura a další politici z české fašizující líhně.

## Střilet uprchlíky kulometem

Nyní ještě více přitvrdil asistent poslance Jaroslava Foldyna (ČSSD) Michal Kraft. Jak zjistil Deník N, Kraft publikoval text, v němž vyzval ke střelbě z kulometů na lodě s uprchlíky.

"Prvním krokem musí být okamžité zastavení imigrace. I když se současná evropská politická reprezentace snaží tvrdit, že to není možné, tak se to ve skutečnosti dá zvládnout poměrně rychle. S několika helikoptéry a rychlými čluny vyzbrojenými kulomety a kamerami jde o misi, která by trvala řádově týdny, maximálně měsíce, navíc se zanedbatelným rozpočtem. Lokalizovat lodě s migranty a poslat je ke dnu je z vojenského hlediska triviální záležitostí, která by se dala pojmout jako cvičení kadetů prvního ročníku vojenských škol. Stejně tak není, při dnešních informačních technologiích, problém rozšířit po třetím světě informaci, že každý pokus o vstup do Evropy končí smrtí. Toto řešení je dokonce proveditelné aniž by bylo porušeno mezinárodní právo. V tomto ohledu si ale přesný postup zatím nechám pro sebe," píše autor pod jménem Walter Kraft - jak ovšem potvrdil Foldyna, jde o jeho asistenta Michala Krafta.

Jaroslav Foldyna s těmito výzvami nesouhlasí, s asistentem se ale o řadě věcí radí. „Střilet ty lidi, to ne. Odvézt, potopit loď a zavřít posádku, to určitě,“ řekl poslanec sociální demokracie.

Muslimové a migranti, kteří už v Evropě jsou, by podle Krafta měli být deportováni podobně jako sudetští Němci z poválečného Československa. Odsun by se přitom podle něj měl týkat i těch, kteří už mají občanství některé evropské země.

Jak zjistil komentátor Deníku N Jan Moláček, Kraftův text s titulkem Je budoucnost Evropy islámská? vyšel před několika dny na webových stránkách České společnosti pro civilizační studia. "Navzdory názvu nejde o akademickou instituci, ale o spolek propagující konspirační teorii, podle níž je migrace do Evropy ve skutečnosti islámskou invazí. Založil ho sociolog Petr Hampl, který patří k nejznámějším tvářím české xenofobní a antiislámské scény - spolu s Martinem Konvičkou. Kromě něj ve spolku figurují další známí zastánci podobných názorů, například Petr Žantovský, Benjamin Kuras nebo Michal Semín," píše Jan Moláček.

Jde o známou skupinu lidí, kteří se vesměs pohybují kolem iniciativy Akce dost. Většinou jde o ultrakonzervativce, myšlenkově navazující na ideologii českých předválečných fašistů - i jejich dikce připomíná rok 1938, kdy vznikla tzv. druhá republika, která pěstovala fašismus v praxi. Petr Žantovský je stará normalizační struktura nebo-li známý kolaborant s komunistickým režimem, v každém režimu se dokáže vyšvihnout nahoru. Benjamin Kuras má pro změnu dojem, že se jako konvertovaný Žid musí vymezovat vůči muslimům - náckové mu nevadí. A Michal Semín je ultrakonzervativní náboženský fanatik.

## Dehumanizace muslimů a imigrantů

Podle experta na extremismus z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jana Charváta článek Michala Krafta silně dehumanizuje muslimy a imigranty. „Dehumanizace nepřítele umožňuje proti němu použít takové techniky, které bychom za normálních okolností nepoužili – zde střelení na čluny a následnou plošnou perzekuci všech muslimů a jejich odsun z Evropy,“ napsal Charvát.

Kraft vůči muslimům vyzývá k uplatnění principu kolektivní viny. „Princip zkoumání viny jednotlivce může být uplatňován pouze v případě kriminálních činů, ale není tak možné postupovat v případě války. V té je legitimním cílem každý, kdo nosí uniformu nepřítele. A my jsme ve válce,“ píše Kraft.

„Dehumanizace a přesvědčení o tom, že ‚jsme ve válce‘, je základním stavebním kamenem ideologie všech teroristických skupin, počínaje RAF a tzv. Islámským státem konče... Jde o další z textů, který posouvá veřejnou debatu od racionality směrem k demagogii a legitimizaci násilí,“ dodává k tomu Charvát.

Deník N krátce po telefonu mluvil také s autorem textu. „Co jsem tam napsal, tak to myslím. Za každým slovem si stojím,“ potvrdil po telefonu Kraft. Další otázky si vyžádal písemně. Deník N mu proto e-mailem poslal dva dotazy:



Chápu to správně, že vyzýváte k masakrování neozbrojených osob, aniž by se dopouštěly násilí nebo něčeho podobného?

Je to tedy tak, že občan ČR, původem třeba ze Sýrie, by měl být zbaven občanství, perzekvován a násilně deportován, i když se nedopustil ničeho protiprávního?

„Ptáte se na to, zda texty, které píšete, myslím vážně. Odpověď zní, že své texty myslím vážně, a to přesně tak, jak jsou formulovány mnou, nikoli někým jiným,“ odpověděl na dotazy Foldynův asistent.

Foldynův xenofobní profil

Foldynův xenofobní profil ukazuje spíše na to, že se svým asistentem souhlasí. Ale i kdyby ne, vydalo by to na jedno krásné vyloučení z tradiční demokratické strany. Pár příkladů: Foldyna zlehčoval oběti romského holocaustu. V televizi lhal o památníku v Letech (bývalý koncentrák pro Romy), když tvrdil, že bude stát miliardy. Doslova řekl: „Vykupujeme nějaké prasečáky, budeme tam stavět nějaká mauzolea za miliardy.“ Když jej při jeho dalším horlení proti obětem z řad Romů moderátorka upozornila, že by k nim měl mít nějakou úctu, odpověděl: „A k čemu úcta.“ V Rumburku před lety vystoupil na demonstraci a štvál na ní proti Romům. I z tohoto důvodu přítomní neonacisté a další demonstranti táhli na Romy s úmyslem je napadnout. U jednoho z domů obydlených Romy musela proti davu zasáhnout policie. O Romech mnohokrát lhal a paušalizoval jejich údajné konání. A to stejným či ještě horším způsobem, jako to činí Tomio Okamura nebo předseda neonacistické Dělnické strany Vandas.

O vraždě osmi tisíc neozbrojených Muslimů ve Srebrenici, kterou nařídil srbský velitel Mladič, Foldyna řekl: „Samozřejmě to byl zločin, ale myslím si, že odpovědnost nesou obě strany.“ Výbuch a střelbu v Sarajevu (na městském trhu) podle něj spáchali muslimové, nikoli srbští nacionalisté. Foldyna se také rád vydává na jízdy s Nočními vlky, což je ruský proputinovský motorkářský gang proslulý svým násilím, včetně vražd, a tuhým nacionalismem. A tohoto člověka vysílá místo sebe na Tereziňskou tryznu předseda Poslanecké sněmovny za ANO Radek Vondráček.

Foldyna podle svých slov ale nevidí důvod, proč by měl text svého asistenta řešit: „Nevadí mi to, je to jeho věc, já to nepíšu.“ Jan Hamáček a další sociální demokraté už se nesměle ozvali s tím, že jim to tedy vadí. Ale Foldyna zůstává dál členem jejich strany. Je to ještě pořád ta ČSSD, která vyznává hodnoty, na nichž byla založena?

Článek vyšel na Romea.cz

URL| <http://blog.aktualne.cz/blogy/frantisekos.php?itemid=34407>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
[aktualne.cz](http://aktualne.cz) (*Blogy*)

---

## **Asistent Foldyny: Migranty by prý měli střílet kulometem nebo je z Evropy násilím deportovat**

13.7.2019 byznysnoviny.cz str. 00 PolitikaZprávy

Zastavit příliv migrantů do Evropy pomocí střelby z kulometů nebo běžence násilně deportovat zpátky domů do jejich vlasti. To je řešení podle asistenta poslance Jaroslava Foldyny Michala Krafta. Ten v článku publikovaném na webu dále vyzval třeba k perzekuci příslušníků „invazní kultury“ nebo „invazního etnika“. Sám Foldyna tvrdí, že jeho asistent má sice zajímavé postoje, ale s tímto názorem prý nesouhlasí.

Informoval o tom Denník N.

„Ptáte se na to, zda texty, které píšu, myslím vážně. Odpověď zní, že své texty myslím vážně, a to přesně tak, jak jsou formulovány mnou, nikoli někým jiným,“ odpověděl Kraft reportérům Deníku N na otázku, zda by český občan původem ze Sýrie, který neporušil žádný zákon, měl být násilně deportován.

Kraft v článku dále vyzval ke střelbě z kulometů na lodě s uprchlíky. Muslimové a migranti, kteří už v Evropě jsou, by podle něj měli být deportováni podobně jako sudetští Němci z poválečného Československa.

Napsal to na webu České společnosti pro civilizační studia, který založil sociolog Petr Hampl. Kromě něj ve spolku působí například člen rady ČTK Petr Žantovský nebo Michal Semín.

Podle experta na extremismus z **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity Jana Charváta daný text dehumanizuje muslimy a imigranty.

Sám poslanec Foldyna názory svého asistenta odmítá.

„Střílet ty lidi, to ne. Odvézt, potopit loď a zavřít posádku, to určitě,“ řekl pro Denník n.

Vyjádření samotné mu ale tolik nevadí.

„Nevadí mi to, je to jeho věc, já to nepíšu.“

(pel)

URL| <https://www.byznysnoviny.cz/2019/07/13/migranty-by-pry-meli-strilet-kulometem-nasilim-deportovat-nabada-asistent-poslance-foldyny-k-zastaveni-migrace-evropy/>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
[byznysnoviny.cz](https://www.byznysnoviny.cz)

---

## **Migranty střílet kulometem? Asistent poslance šokoval Česko. Střílet ne, potopit loď ano, reaguje poslanec**

13.7.2019 [eurozpravy.cz](https://www.eurozpravy.cz) str. 00  
[EuroZpravy.cz](https://www.eurozpravy.cz)

Podle asistenta poslance Jaroslava Foldyny Michala Krafta je potřeba zastavit migraci do Evropy pomocí násilné deportace a kulometů. Sám Foldyna tvrdí, že jeho asistent má zajímavé postoje, ale zrovna s tímto nesouhlasí. Na jeho vyjádřeních mu však nezáleží.

Asistent poslance Jaroslava Foldyny Michal Kraft tvrdí, že by migrace do Evropy měla být zastavena pomocí střelby z kulometů nebo násilné deportace migrantů. Napsal to na webu České společnosti pro civilizační studia, založeném sociologem Petrem Hamplem. Vyzval i k perzekuci příslušníků „invazní kultury“ či „invazního etnika“. Od svých názorů ale ani po vlně kritiky ustoupit nehodlá. „Ptáte se na to, zda texty, které píšu, myslím vážně. Odpověď zní, že své texty myslím vážně, a to přesně tak, jak jsou formulovány mnou, nikoli někým jiným,“ odpověděl reportérům Deníku N na otázku, jestli by český občan původem ze Sýrie, který neporušil žádný zákon, měl být násilně deportován.

Expert na extremismus z **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity Jan Charvát je ale toho názoru, že daný článek dehumanizuje muslimy a imigranty. „Jde o další z textů, který posouvá veřejnou debatu od racionality směrem k demagogii a legitimizaci násilí,“ vysvětlil deníku Charvát.

Foldyna s míněním svého asistenta nesouhlasí. „Střílet ty lidi, to ne. Odvézt, potopit loď a zavřít posádku, to určitě,“ tvrdí Foldyna. Vyjádření Krafta mu ale nevadí. „Je to můj známý a celou řadu věcí s ním diskutují, má zajímavé postoje, samozřejmě s některými věcmi nesouhlasím,“ vysvětlil poslanec.

Jaroslav Foldyna /ČSSD/, poslanec

URL| <https://eurozpravy.cz/domaci/politika/263204-migranty-strilet-kulometem-asistent-poslance-sokoval-cesko-strilet-ne-potopit-lod-ano-reaguje-poslanec/>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
[eurozpravy.cz](https://eurozpravy.cz)

---

## **„Najdi si pořádnou práci.“ Výrok Jandy o Karlu Gottovi naštvál uživatele sociálních sítí**

13.7.2019 [ac24.cz](https://www.ac24.cz) str. 00

Jakub Janda z Evropských hodnot si pro Zlatého slavíka k zítřejší oslavě 80. narozenin nepřipravil zrovna moc hezký dárek. Osmadvacetiletý lobbista totiž na sociální síti zaútočil na Gottovy výroky o konspiračních teoriích, ale od uživatelů si vysloužil ne příliš pozitivní zpětnou reakci. (Foto: Instagram)

Lobbista ze spolku Evropské hodnoty Jakub Janda v pátek na sociální síti zahájil diskuzi, která se týkala osmnáct let starého rozhovoru se Zlatým slavíkem o konspiračních teoriích. Zpěvák tehdy uvedl, že jsme všichni jen pouhými figurkami, kterými manipulují tajemné skupiny mocných finančníků a okultistů.

Jakub Janda, pro kterého není vzorem ani český prezident Miloš Zeman, v pátek 12. července na svém účtu na sociální síti napsal:

„Úspěch v jedné pracovní oblasti vůbec neznamena, že se jinak nebudete chovat jako poblázněně nebezpečně. Karel Gott je sice kulturní legendou, ale když veřejně propaguje ty nejhunsnější konspirační teorie, tak dělá pro české extremisty a ruské destabilizační zájmy více práce než Aeronet a “Parlamentní” listy dohromady. Je to smutný konec.“

Český zpěvák například v rozhovoru pro magazín Pátek LN ze dne 8. června 2001 mluvil o tom, že běh světa řídí vysoké nadstátní kruhy, tzv. ilumináti nebo osvícenci, a také svaté řády a lóže až po mysticko-okultní organizace. Prohlásil to v souvislosti se světovou politikou: „Jde o osoby, které tím pádem určují, kdo bude dělat politiku, a to ostatní už je jenom velké divadlo.“

„No já bych slavíka nepodceňoval. Na jeho slova obvykle dojde až za 20 let. Bezhotovostním platebním systémem pomocí mikročipů bude možné z jednoho vládního centra získat o každém informaci a každého kontrolovat. Zatím je to velmi příjemné a i další vývoj v tomto směru nám bude připadat praktický, výhodný a hlavně pohodlný, ale časem zjistíme, že jsme se stali objektem nejenom kontroly, ale i manipulace s myšlením.“ (KG, magazín Pátek, 2001),“ připomněl v diskusi Lubomír Heger.

„Ano, Gott má šílené názory na úrovni Petra Hájka. Legrační je ovšem, že na to poukazuje někdo, kdo trpí stihomamem opačného druhu a vidí všude zas jen ruské nebo čínské šváby,“ dodal jeden diskutující.

Jandovi se podařilo diskuzi sice usměrnit, ale ve většině případů diskutující lidé poukazovali na jeho vlastní pracovní zkušenosti či životní styl.

„...Gottovi nesaháš ani po paty, takže ho vůbec nekomentuj. Smutné je, že bezpátevní kariéristická individua z politických neziskovek, jako jsi ty, která by se užitečnou prací neuživila, jsou v dnešní době oficiálně podporována a dovolují si sdílet svoje stupidní moudra,“ komentoval věc Mirek Kopřiva.

„Vážený pane Jando, jste zamindrákovaný ubožák, který v životě nic nedokázal. Panu Gottovi nasaháte ani po kotníky. Kdo vám dal právo soudit druhé? Zameťte si před vlastním prahem, pomatence,“ dodal muž z Brna.

„Najdi si pořádnou práci buzíku,“ poradil Dušan Hanák.

Je obecně známo, že osmadvacetiletý Jakub Janda ve svých 19 letech natočil sólové video pro jedno gay pornografické studio. V roce 2016 byl Ministerstvem vnitra ČR přizván jako konzultant pro oblast „Působení

cizích mocností“ v rámci Auditů národní bezpečnosti. V současné době si dokončuje své vzdělání na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a působí jako výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty.

Karel Gott se k tomuto slovnímu útoku zatím nevyjádřil. Nicméně, zpěvák se svými fanoušky rád dělí o jiné věci – na Instagramu například sdílí krásné fotky ze svého života. Nedávno dokonce Mistr poskytl německému listu Stern obsáhlý rozhovor na téma láska, život a smrt. V rozhovoru například prozradil své tajemství úspěchu u žen a promluvil i o rakovině, která mu byla diagnostikována na konci roku 2015.

URL| <https://ac24.cz/-/najdi-si-poradnou-praci-vyrok-jandy-o-karlu-gottovi-nastval-uzivatele-socialnich-siti>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**

ac24.cz

---

## „Najdi si pořádnou práci.“ Výrok Jandy o Karlu Gottovi našťval uživatele sociálních sítí

13.7.2019 [cz.sputniknews.com](http://cz.sputniknews.com) str. 00

Jakub Janda z Evropských hodnot si pro Zlatého slavíka k zítřejší oslavě 80. narozenin nepřipravil zrovna moc hezký dárek. Osmadvacetiletý lobbista totiž na sociální síti zaútočil na Gottovy výroky o konspiračních teoriích, ale od uživatelů si vysloužil ne příliš pozitivní zpětnou reakci.

Lobbista ze spolku Evropské hodnoty Jakub Janda v pátek na sociální síti zahájil diskusi, která se týkala osmnáct let starého rozhovoru se Zlatým slavíkem o konspiračních teoriích. Zpěvák tehdy uvedl, že jsme všichni jen pouhými figurkami, kterými manipulují tajemné skupiny mocných finančníků a okultistů.

Jakub Janda, pro kterého není vzorem ani český prezident Miloš Zeman, v pátek 12. července na svém účtu na sociální síti napsal:

„Úspěch v jedné pracovní oblasti vůbec neznamena, že se jinak nebudete chovat jako poblázněně nebezpečně. Karel Gott je sice kulturní legendou, ale když veřejně propaguje ty nejhnusnější konspirační teorie, tak dělá pro české extremisty a ruské destabilizační zájmy více práce než Aeronet a “Parlamentní” listy dohromady. Je to smutný konec.“

Český zpěvák například v rozhovoru pro magazín Pátek LN ze dne 8. června 2001 mluvil o tom, že běh světa řídí vysoké nadstátní kruhy, tzv. ilumináti nebo osvícenci, a také svaté řády a lóže až po mysticko-okultní organizace. Prohlásil to v souvislosti se světovou politikou: „Jde o osoby, které tím pádem určují, kdo bude dělat politiku, a to ostatní už je jenom velké divadlo.“

„No já bych slavíka nepodceňoval. Na jeho slova obvykle dojde až za 20 let. Bezhotovostním platebním systémem pomocí mikročipů bude možné z jednoho vládního centra získat o každém informaci a každého kontrolovat. Zatím je to velmi příjemné a i další vývoj v tomto směru nám bude připadat praktický, výhodný a hlavně pohodlný, ale časem zjistíme, že jsme se stali objektem nejenom kontroly, ale i manipulace s myšlením.“ (KG, magazín Pátek, 2001),“ připomněl v diskusi Lubomír Heger.

„Ano, Gott má šílené názory na úrovni Petra Hájka. Legrační je ovšem, že na to poukazuje někdo, kdo trpí stihomamem opačného druhu a vidí všude zas jen ruské nebo čínské šváby,“ dodal jeden diskutující.

V této souvislosti můžeme připomenout Jandův komentář o vládní krizi, který se týkal i odchodu ČSSD z vlády. Mladý lobbista tehdy uvedl, že pokud sociální demokraté z vlády opravdu odejdou, pak země jako Rusko a Čína velmi posílí svůj vliv v Česku. A navíc to dle jeho názoru, mimo jiné, způsobí odvolání ředitele BIS a ředitele NÚKIB.

Jandovi se podařilo diskusi sice usměrnit, ale ve většině případů diskutující lidé poukazovali na jeho vlastní pracovní zkušenosti či životní styl.

„...Gottovi nesaháš ani po paty, takže ho vůbec nekomentuj. Smutné je, že bezpáteří kariéristická individua z politických neziskovek, jako jsi ty, která by se užitečnou prací neuživila, jsou v dnešní době oficiálně podporována a dovolují si sdílet svoje stupidní moudra,“ komentoval věc Mirek Kopřiva.

„Vážený pane Jando, jste zamírněn ubožák, který v životě nic nedokázal. Panu Gottovi nasaháte ani po kotníky. Kdo vám dal právo soudit druhé? Zameťte si před vlastním prahem, pomatenče,“ dodal muž z Brna.

„Najdi si pořádnou práci buzičku," poradil Dušan Hanák.

Je obecně známo, že osmadvacetiletý Jakub Janda ve svých 19 letech natočil sólové video pro jedno gay pornografické studio. V roce 2016 byl Ministerstvem vnitra ČR přizván jako konzultant pro oblast „Působení cizích mocností“ v rámci Auditů národní bezpečnosti. V současné době si dokončuje své vzdělání na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a působí jako výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty.

Karel Gott se k tomuto slovnímu útoku zatím nevyjádřil. Nicméně, zpěvák se svými fanoušky rád dělí o jiné věci – na Instagramu například sdílí krásné fotky ze svého života. Nedávno dokonce Mistr poskytl německému listu Stern obsáhlý rozhovor na téma láska, život a smrt. V rozhovoru například prozradil své tajemství úspěchu u žen a promluvil i o rakovině, která mu byla diagnostikována na konci roku 2015.

URL| <https://cz.sputniknews.com/ceskarepublika/2019071310332622-najdi-si-poradnou-praci-vyrok-jandy-o-karlu-gottovi-nastval-uzivatele-socialnich-siti/>

## I lidé s dobrým politickým přehledem o izraelské okupaci nevědí

13.7.2019 denikreferendum.cz str. 00 Svět

Zdeněk Jehlička

Rozhovor s Terezou Langrovou o každodenním životě v okupované Palestině, o represích izraelského státu, vojenském násilí i o nepřátelském naladění české veřejnosti vůči Palestincům.

Tereza Langrová vystudovala bakalářský obor Mezinárodní teritoriální studia na **fakultě sociálních věd** UK v Praze. V loňském roce pobývala tři měsíce na okupovaných palestinských územích s křesťanským programem EAPPI organizovaným Světovou radou církví. Momentálně pracuje na reportáži pro web Voxpot o rozšiřujících se nelegálních izraelských osadách na Západním břehu Jordánu.

Proč je pro tebe otázka Palestiny důležitá a jak je podle tebe u nás vnímána?

Děni v okupované Palestině jsem začala sledovat před pár lety poté, co jsem viděla dokument Cold Stone Justice o zatýkání palestinských dětí. Začala jsem se o to zajímat víc asi právě proto, že je to téma tolik přehlížené a je obklopeno velkým množstvím mýtů. Setkala jsem se spoustou lidí, kteří mají obecně velmi dobrý politický přehled, ale když dojde na Palestinu, mají pocit, že je to „příliš složité“, a o tom, jak vypadá izraelská okupace, nevědí nic. Z velké části je to způsobené tím, jak situaci reflektují česká média – tedy skoro nijak nebo z pohledu bílé nadřazenosti.

Co tě vedlo k rozhodnutí jet do Palestiny, s jakou organizací jsi na palestinských územích byla, jak dlouho jsi tam pobývala a co bylo náplní tvých tamních aktivit?

Do Palestiny jsem se vydala s křesťanským programem EAPPI (Ecumenical Accompaniment Programme in Palestine and Israel) na tři měsíce. Poté, co jsem strávila hodiny psaním bakalářské práce o porušování lidských práv na území Západního břehu Jordánu, jsem se rozhodla, že tam musím jet. Hlavní náplní práce byla tzv. protective presence.

Princip této praxe spočívá v tom, že když nejvíc ohrožené komunity a skupiny doprovázejí lidé s mezinárodním pasem, izraelští vojáci se chovají jinak, protože vědí, že je někdo sleduje. Nedochozí k tak velké šikaně a k tak častému zatýkání. Tedy alespoň většinou. Když se nějaký incident stal v naší přítomnosti, psali jsme o tom zprávu.

Jako „protective presence“ jsi byla svědkem demolic palestinských domů. Můžeš popsat, jak taková demolice vypadá, co jí předchází a jak je naloženo s postiženou rodinou?

K demolicím jsme chodili, abychom napsali zprávu o jejich průběhu do databáze OSN. O incidentu totiž musí existovat tři svědectví z různých zdrojů, aby se v databázi objevil. Demolice v dřívější většině případů probíhají brzo ráno. Vojáci vtrhnou do domu, většinou nenechají postiženou rodinu vzít si žádné věci, často některé členy

zbijí. Pak celý dům zboří. Pokud žijete v Jeruzalémě, musíte za demolicí dokonce zaplatit. Rodiny, kterým zbourali dům, skončí u příbuzných nebo ve stanech utečeneckého tábora. OSN jim poskytne podporu ve výši dvou měsíčních nájmů.

Mohou Palestinci demolicí odvrátit? Jaké mají způsoby obrany?

Demolice se většinou odvrátit nedají. Spousta lidí se poté, co jim přijde demoliční příkaz, obrátí na soud. Že by soud rozhodl v jejich prospěch, se stává velmi zřídka, ale jde o nástroj, jak demolicí alespoň trochu oddálit a získat tak víc času. Důležité je asi vysvětlit, proč k demolicím dochází – pro Palestince je totiž téměř nemožné získat stavební povolení, a tak staví podle izraelského práva ilegálně, ale v zásadě jim nic jiného nezbyvá. Lidé pak často staví svoje domy znovu a znovu.

Při svých přednáškách reflektuješ absurdní situace vznikající kvůli existenci izraelské zdi, která rozděluje palestínské komunity hluboko uvnitř okupovaného území Západního břehu Jordánu. Jak Palestinci překonávají umělé rozdělení pod okupační správou?

Většinou jim nezbyvá nic jiného než pokusit se získat povolení, aby se dostali na druhou stranu zdi. Ne každému se to ale podaří, a i když člověk povolení získá, musí na checkpointu strávit hodiny času, aby se dostal na druhou stranu zdi. Několik desítek tisíc lidí taky pravidelně překonává zeď ilegálně, aby se dostali do práce. V tom případě jim ale hrozí zatčení a to, že skončí před vojenským soudem.

Okupovaná palestínská území jsou rozdělena do několika zón s rozdílnou mírou autonomie a izraelské kontroly. Jak to ovlivňuje životy lidí?

Celé to absurdní postavení Palestinců se dá dokumentovat na příkladu sezdaných párů, které v případě, že jeden má rezidenční pobyt v Jeruzalémě a druhý na Západním břehu Jordánu, nemohou žít spolu ani na jednom místě. Tomu ze Západního břehu izraelské úřady nedovolí přestěhovat se do Jeruzaléma, zatímco tomu z Jeruzaléma hrozí, že přijde o svůj rezidenční pobyt, kdyby se vystěhoval. Žijí tak v jakémsi právním vakuu v meziprostoru mezi zdí a hranicí Jeruzaléma.

Můžeš popsat způsoby, jakými se Palestinci brání okupaci? V českém prostředí je poměrně málo známá dlouhodobá tradice palestínské nenásilné odporu...

Vznikla spousta aktivistických skupin a center, kde se situace reflektuje. Aktivity jsou často postavené na informování lidí z mezinárodního prostředí o životě pod okupací. Také existuje tradice pátečních demonstrací na různých místech. Ty však izraelská armáda obvykle potlačuje naprosto neúměrnou silou. Stačí se podívat na statistiky mrtvých třeba u Velkého pochodu za návrat, který probíhá v Gaze každý týden. Člověk si říká, co všechno by ještě Palestinci měli udělat, aby si jich svět začal všímat.

Jak na tebe situace v Palestině zapůsobila? Jak se vyrovnáváš s traumatizujícími situacemi, které jsi tam zažila?

Nechci být patetická, ale zážitek z Palestiny mi změnil život. Přes všechno násilí, se kterým jsem se tam setkala, jsem se asi nikde necítila líp a vůbec se mi nechtělo zpátky do Prahy. Bylo náročné integrovat se zpátky do pohodlného evropského života a trvalo mi půl roku, než jsem se tady dokázala zase cítit dobře. Protože jsem byla několikrát svědkem násilných situací, například jak izraelská armáda střílí do civilistů slzným plynem a pogumovanými náboji, přivezla jsem si z Palestiny trauma, které jsem nějakou dobu zpracovávala.

O Izraeli jsme u nás informování poměrně pravidelně a různorodě, představa o palestínské společnosti je dost zkruslena obrazem násilí. Jak bys palestínskou společnost popsala? Získala jsi tam přátele, ať na palestínské, či na izraelské straně?

Moje dojmy jsou takové, že je to nesmírně různorodá společnost. Důvodů, proč mě tak nadchla, je několik. Za prvé mě hodně bavilo bořit si vlastní stereotypy o konzervativismu Palestinců. V Ramalláhu jsou například bary a party jako v každém evropském městě. V Taybehu je dokonce pivovar, kde se pořádá Oktoberfest. Hodně mě taky bavila nesmírná pohostinnost Palestinců a pocit komunity. Velká neštěstí, jako je dlouhotrvající okupace, lidi sbližují, i když mají samozřejmě katastrofální dopady na společnost.

Nakonec bych zmínila míru aktivizace společnosti, ale to bylo do jisté míry dané povahou mojí práce, velmi často jsem se setkávala s nesmírně statečnými aktivisty a aktivistkami, ať už na palestínské, nebo izraelské

straně. Jako největší negativum musím samozřejmě zmínit míru patriarchálního způsobu myšlení u mnohých Palestinců.

Co na tvé aktivity říká tvé okolí, přátelé a rodina?

Rodina nemá vůbec radost, že jsem se našla zrovna tam, protože mají strach. Radši by asi byli, kdybych chtěla bydlet třeba v Americe. Do velké míry byli také pod vlivem české nepřátelské atmosféry vůči Palestincům, což se mi myslím podařilo dost změnit. Přátelé mě většinou dost podporují, ale dostala jsem se samozřejmě i do nepříjemných situací, i když antisemitekou mě zatím přímo ještě nikdo nenazval.

Při své nedávné cestě do Palestiny jsi byla zadržena na letišti v Tel Avivu, vyslýchána izraelskými orgány a deportována zpět do ČR. Jak takový výslech vypadá?

Snažila jsem se vrátit zpátky zhruba před měsícem (v květnu), ale kvůli svým aktivitám tam a přednáškám tady jsem se dostala na černou listinu a po dvou výsleších mě deportovali zpátky. Na výslechu se mě ptali, co jsem tam dělala naposled a s kým se tam znám. Na konci mi řekli, že mají mé fotky z demonstrací na okupovaných palestinských územích a že už se do Izraele nikdy nepodívám. Izrael kontroluje celé území, takže se do palestinských oblastí jinak než skrze Izrael dostat nedá. Což je ve státě, který sám sebe označuje jako demokratický, trochu absurdní.

Jaké možnosti práce na palestinské otázce vidíš zde, v České republice? Budeš se snažit do Palestiny vrátit? Vedle série přednášek, které jsem absolvovala, momentálně spolupracuji na reportáži pro nový reportážní kanál Voxpot o rozšiřujících se izraelských osadách na okupovaném území, což se děje mezinárodnímu právu navzdory. Od toho si slibuji, že se nám podaří alespoň trochu pozměnit vnímání situace v regionu.

URL| <http://denikreferendum.cz/clanek/29853-i-lide-s-dobrym-politickym-prehledem-o-izraelske-okupaci-nevedi>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**

[denikreferendum.cz](http://denikreferendum.cz)

---

## Referent/ka - administrativní podpora OZS

14.7.2019 [vedavyzkum.cz](http://vedavyzkum.cz) str. 00 Neakademické pracovní pozice

[Vědavýzkum.cz](http://vedavyzkum.cz)

**Fakulta sociálních věd** UK hledá nového kolegu/kolegyni na pozici referenta/referentky pro zajišťování agendy Oddělení zahraničních styků, který/á se nebojí administrativy.

Máte rád/a práci v kolektivu a baví Vás každodenní komunikace s lidmi? V tom případě se budeme těšit na Vaši odpověď.

Jaká práce na Vás čeká?

administrace týkající se nábory studentů do cizojazyčných studijních programů UK FSV (korespondence s uchazeči, příprava vízových podkladů, komunikace s konzuláty apod.), a koordinace jejich nástupu ke studiu administrativní podpora pro studenty anglických programů hrazených z rozvojových programů MŠMT, krátkodobých studijních stáží, aj.

průběžné udržování záznamů zahraničních stážistů v centrální databázi rektorátu UK i ve fakultním systému pravidelná aktualizace webových stránek

Proč se k nám hodíte právě Vy?

máte za sebou SŠ nebo VŠ vzdělání

anglický jazyk ovládáte na velmi dobré úrovni (úroveň C1, písemně i ústně, možnost doložení certifikátu o složení zkoušky vítána, není však podmínkou)  
umíte přistupovat k řešení problémů samostatně  
spolehlivost a schopnost pracovat v širším časovém rozpětí pro Vás nejsou cizí  
zvládáte uživatelskou znalost práce s PC (Microsoft, Google)  
pokud máte praxi ve VŠ administrativě, je to výhodou, není však podmínkou

A co nabízíme?

nástup v průběhu srpna, nejpozději 1. 9. 2019  
rozmanitou a zajímavou práci na plný úvazek v příjemném kolektivu  
5 týdnů dovolené  
možnost dalšího vzdělávání  
jazykový kurz v rámci oddělení  
zaměstnanecké benefity (týden dovolené navíc, stravenky vyšší hodnoty, příspěvek na penzijní a/nebo životní připojištění, příspěvek na dopravu, školku a další)

Jestliže Vás naše nabídka zaujala, neváhejte a pošlete nám svůj životopis. Rádi se s Vámi brzy potkáme.

Vaše přihlášky do výběrového řízení spolu s profesním životopisem zasílejte na emailovou adresu: [kariera@fsv.cuni.cz](mailto:kariera@fsv.cuni.cz) nebo na adresu **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova, Personální oddělení, Smetanovo nábřeží 6, Praha 1, PSČ 110 01, a to v obou případech s označením „Referent/ka – administrativní podpora OZS“.

Zdroj: **Fakulta sociálních věd** UK

URL| <https://vedavyzkum.cz/nabidky-pracovnich-pozic/nabidky-pracovnich-pozic/referent-ka-administrativni-podpora-ozs>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
[vedavyzkum.cz](http://vedavyzkum.cz)

---

## V sociální demokracii slábne podpora vlády s hnutím ANO

14.7.2019 e15.cz str. 00

Před pondělním jednáním předsednictva ČSSD o možné demisi jejích ministrů se podpora setrvání strany ve vládě blíží nule. Ze špiček sociální demokracie se kvůli patu kolem odvolání ministra kultury za ČSSD téměř nikdo za pokračování koalice s ANO tolerované komunisty otevřeně nepřimlouvá.

Ani po další schůzce prezidenta Miloše Zemana se šéfem oranžových Janem Hamáčkem není jasné, zda Antonína Staňka vystřídá v čele rezortu místopředseda ČSSD Michal Šmarda. Zeman pouze řekl, že k 31. červenci vyhoví návrhu odvolat Staňka.

Šmardova nominace podle Hamáčka nadále platí. „Očekávám, že předsednictvo to potvrdí. Druhou alternativou je, že předsednictvo rozhodne o demisi ministrů ČSSD,“ uvedl.

„Pokud nebude ČSSD moci sama svobodně nominovat své ministry, kteří ji budou reprezentovat ve vládě a prosazovat sociálnědemokratické priority, nemá smysl v takové vládě zůstat,“ míní první místopředseda strany Roman Onderka. Podobný názor vyslovili i ostatní místopředsedové včetně Šmardy.

Z krajských organizací se k odchodu z vlády kloní pražská, plzeňská nebo ústecká, která tento krok navrhovala už na červnovém předsednictvu. Nyní se přidala mimo jiné i Vysočina. „Když bude tato otázka



nastolena, budu s největší pravděpodobností pro to, abychom z koalice odešli," řekl šéf regionální organizace Petr Krčál.

Jasný názor má člen předsednictva z jižní Moravy Tomáš Soukal. „Vystoupil bych z vlády a už bych o tom nediskutoval," prohlásil. Proti vstupu do kabinetu byla od začátku i krajská předsedkyně sociální demokracie Naděžda Křemečková.

V odchodu do opozice by neviděl problém ani předseda zlínské ČSSD Lubomír Vaculín. „Myslím, že by to byla spíše prohra pana premiéra než naše," soudí.

Kdyby širší vedení socialistů odhlasovalo demisi, měl by Babiš jako premiér podle koaliční smlouvy do sedmi dnů odstoupit a s ním všichni ministři ANO.

Další tah by pak byl na prezidentovi, a to i v případě, že by rezignaci kabinetu přijal a Poslanecká sněmovna se následně rozpustila. Právě Hrad by stanovil termín předčasných voleb.

Vyloučeno však není ani uspořádání na půdorysu Babišova hnutí podporovaného KSČM a SPD Tomia Okamury, byť mu šéf ANO podle svých slov není nakloněn. „ČSSD by odchodem z vlády pustila k moci SPD. Je docela možné, že právě o to Zemanovi jde," uvedl politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <https://www.e15.cz/domaci/v-socialni-demokracii-slabne-podpora-vlady-s-hnutim-ano-1360603>

## V sociální demokracii slábne podpora vlády s hnutím ANO

14.7.2019 e15.cz str. 00 Domáci

Pavel Otto

Před pondělním jednáním předsednictva ČSSD o možné demisi jejích ministrů se podpora setrvání strany ve vládě blíží nule. Ze špiček sociální demokracie se kvůli patu kolem odvolání ministra kultury za ČSSD téměř nikdo za pokračování koalice s ANO tolerované komunisty otevřeně nepřimlouvá.

Ani po další schůzce prezidenta Miloše Zemana se šéfem oranžových Janem Hamáčkem není jasné, zda Antonína Staňka vystřídá v čele rezortu místopředseda ČSSD Michal Šmarda. Zeman pouze řekl, že k 31. červenci vyhoví návrhu odvolat Staňka.

Šmardova nominace podle Hamáčka nadále platí. „Očekávám, že předsednictvo to potvrdí. Druhou alternativou je, že předsednictvo rozhodne o demisi ministrů ČSSD," uvedl.

„Pokud nebude ČSSD moci sama svobodně nominovat své ministry, kteří ji budou reprezentovat ve vládě a prosazovat sociálnědemokratické priority, nemá smysl v takové vládě zůstat," míní první místopředseda strany Roman Onderka. Podobný názor vyslovili i ostatní místopředsedové včetně Šmardy.

Z krajských organizací se k odchodu z vlády kloní pražská, plzeňská nebo ústecká, která tento krok navrhovala už na červnovém předsednictvu. Nyní se přidala mimo jiné i Vysočina. „Když bude tato otázka nastolena, budu s největší pravděpodobností pro to, abychom z koalice odešli," řekl šéf regionální organizace Petr Krčál.

Jasný názor má člen předsednictva z jižní Moravy Tomáš Soukal. „Vystoupil bych z vlády a už bych o tom nediskutoval," prohlásil. Proti vstupu do kabinetu byla od začátku i krajská předsedkyně sociální demokracie Naděžda Křemečková.

V odchodu do opozice by neviděl problém ani předseda zlínské ČSSD Lubomír Vaculín. „Myslím, že by to byla spíše prohra pana premiéra než naše," soudí.

Kdyby širší vedení socialistů odhlasovalo demisi, měl by Babiš jako premiér podle koaliční smlouvy do sedmi dnů odstoupit a s ním všichni ministři ANO.

Další tah by pak byl na prezidentovi, a to i v případě, že by rezignaci kabinetu přijal a Poslanecká sněmovna se následně rozpustila. Právě Hrad by stanovil termín předčasných voleb.

Vyloučeno však není ani uspořádání na půdorysu Babišova hnutí podporovaného KSČM a SPD Tomia Okamury, byť mu šéf ANO podle svých slov není nakloněn. „ČSSD by odchodem z vlády pustila k moci SPD. Je docela možné, že právě o to Zemanovi jde," uvedl politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <https://www.e15.cz/clanek/1360603/v-socialni-demokracii-slabne-podpora-vlady-s-hnutim-ano>

---

## V ČSSD slábne podpora vlády s ANO

15.7.2019 E15 str.02 Události

Pavel OTTO

Před dnešním jednáním předsednictva ČSSD o možné demisi jejích ministrů se podpora setrvání strany ve vládě blíží nule. Ze špiček sociální demokracie se kvůli patu kolem odvolání ministra kultury za ČSSD téměř nikdo za pokračování koalice s ANO tolerované komunisty otevřeně nepřimlouvá.

Ani po další schůzce prezidenta Miloše Zemana se šéfem oranžových Janem Hamáčkem není jasné, zda Antonína Staňka vystřídá v čele rezortu místopředseda ČSSD Michal Šmarda. Zeman pouze řekl, že k 31. červenci vyhoví návrhu odvolat Staňka.

Šmardova nominace podle Hamáčka nadále platí. „Očekávám, že předsednictvo to potvrdí. Druhou alternativou je, že předsednictvo rozhodne o demisi ministrů ČSSD,“ uvedl.

„Pokud nebude ČSSD moci sama svobodně nominovat své ministry, kteří ji budou reprezentovat ve vládě a prosazovat sociálnědemokratické priority, nemá smysl v takové vládě zůstat,“ míní první místopředseda strany Roman Onderka. Podobný názor vyslovili i ostatní místopředsedové včetně Šmardy.

Z krajských organizací se k odchodu z vlády kloní pražská, plzeňská nebo ústecká, která tento krok navrhovala už na červnovém předsednictvu. Nyní se přidala mimo jiné i Vysočina. „Když bude tato otázka nastolena, budu s největší pravděpodobností pro to, abychom z koalice odešli,“ řekl šéf regionální organizace Petr Krčál.

Jasný názor má člen předsednictva z jižní Moravy Tomáš Soukal. „Vystoupil bych z vlády a už bych o tom nediskutoval,“ prohlásil. Proti vstupu do kabinetu byla od začátku i krajská předsedkyně sociální demokracie Naděžda Křemečková.

V odchodu do opozice by neviděl problém ani předseda zlínské ČSSD Lubomír Vaculín.

„Myslím, že by to byla spíše prohra pana premiéra než naše,“ soudí.

Kdyby širší vedení socialistů odhlasovalo demisi, měl by Babiš jako premiér podle koaliční smlouvy do sedmi dnů odstoupit a s ním všichni ministři ANO.

Další tah by pak byl na prezidentovi, a to i v případě, že by rezignaci kabinetu přijal a Poslanecká sněmovna se následně rozpustila. Právě Hrad by stanovil termín předčasných voleb.

Vyloučeno však není ani uspořádání na půdorysu Babišova hnutí podporovaného KSČM a SPD Tomia Okamury, byť mu šéf ANO podle svých slov není nakloněn. „ČSSD by odchodem z vlády pustila k moci SPD. Je docela možné, že právě o to Zemanovi jde,“ uvedl politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

názory str. 12

Vystoupil bych z vlády a už bych o tom nediskutoval, prohlásil člen předsednictva z jižní Moravy Tomáš Soukal.

---

## Influenceři lákají ke kouření i děti: Univerzitní průzkum pobouřil tabákové firmy

15.7.2019 blesk.cz str.00

Autor: Hana Langrová -

Reklamní praktiky tabákových společností nejsou fér, tvrdí průzkum Karlovy univerzity. Firmy Phillip Morris a British American Tobacco spolupracují při propagaci nahřívajícího tabáku celebrity a influencersy, které sleduje

převážně mladé publikum i děti. Obě zmiňované společnosti se proti závěrům z výzkumu ohradily. Jejich reklama je prý cílená pouze na osoby starší 18 let a obsah na sociálních sítích vlivných Čechů prý neovlivňuje.

Podle výzkumníků z Karlovy univerzity marketéři využívají mezer v zákoně. Oddělují propagaci samotného elektronického zařízení a tabákových náplní výrobků Iqos a Glo.

„Česká republika slouží jako testovací trh pro ostatní země na Západ i Východ. Firmy zkouší, kde jsou hranice etiky a legislativy, co spotřebitelé a zákonodárci budou ještě tolerovat a co již ne,“ vysvětlila Denisa Hejlová, vedoucí projektu a katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy.

„Naše analýzy prokázaly, že se komunikace tabákových společností pohybuje na hraně nebo za hranou zákona a pravidel. Reklama zasahuje děti i nekuřáky a není zřetelně označená jako reklama,“ dodává Hejlová.

Celebrity zvou na akce spojené s kouřením

Česká pobočka společnosti Philip Morris potvrdila, že s některými známými osobnostmi dlouhodobě spolupracuje při příležitosti společenských akcí, které jsou určeny výhradně dospělým kuřákům. A konají se v místech prodeje tabákových výrobků.

„Do prostor, kde tyto akce probíhají, nemají přístup osoby mladší 18 let. Sdělení a obsah na sociálních sítích osobností neovlivňujeme. Pokud se případně rozhodnou zveřejnit příspěvek z akce, na kterou byli pozváni naší společností, žádáme je, aby to ve svém příspěvku transparentně uvedli,“ reagovala na dotazy Blesk Zpráv tisková mluvčí Philip Morris Klára Jirovcová Pospíšilová.

Rozpoznat v příspěvcích celebrit a influencerů, zda se jedná o reklamu nebo osobní doporučení člověka, který nedostal žádnou finanční nebo hmotnou odměnu, není pro spotřebitele snadné. „Můžeme tak usuzovat nepřímo z obsahu příspěvku a používaných hashtagů, kdy se vlivní Češi ke značce sami přihlásí,“ popisuje Denisa Hejlová.

„Influencery k propagaci nevyužíváme“

Se závěry výzkumu FSV nesouhlasí ani společnost British American Tobacco. „Žádné influencery ani celebrity k propagaci našeho elektronického zařízení Glo nevyužíváme. V naší firmě jsme přesvědčeni, že mládež by neměla kouřit. Veškerá naše spotřebitelská či reklamní sdělení jsou cílena a orientována pouze na dospělé kuřáky,“ uvedl pro Blesk Zprávy za tabákovou společnost, která vyrábí Glo, Tomáš Tesař.

Průzkum prokázal, že Iqos prezentovaly na sociální síti Instagram až tři desítky českých influencerů. Ti tuto značku označili ve 163 příspěvcích. Některý dokonce nebylo ještě 25 let, což je etická hranice pro zobrazování mladých lidí v tabákové reklamě.

„Děti a mladí lidé jsou fyziologicky mnohonásobně více ohroženi vznikem závislosti na tabáku. Lidský mozek plně dozrává až ve věku 21 až 25 let. Zejména část mozku zodpovědná za regulaci chování, tzv. frontální laloky, dozrávají až jako zcela poslední. V tomto období je tak mozek až sedmkrát náchylnější k rozvoji závislosti,“ vysvětlil adiktolog Adam Kulhánek z Kliniky adiktologie 1. Lékařské fakulty Univerzity Karlovy a Všeobecné fakultní nemocnice.

Mezi ambasadory Iqos byli podle výzkumníků z Karlovy univerzity modelky, herci, zpěváci, moderátoři a influenceři, kteří mají i nad sto tisíc sledujících. Značku Glo ve svých příspěvcích uváděli spíše tzv. mikroinfluenceři s méně než 20 tisíci followery.

Žádný z příspěvků na osobních profilech nebyl označený povinným označením „Placená spolupráce s“ pod názvem profilu. „Nelze tedy u žádného z příspěvků říci, že se prokazatelně jednalo o reklamu. Stejně tak nelze prokázat, že za prezentaci produktu přijali vlivní Češi finanční či nefinanční odměnu,“ uvedl Jakub Říman, tiskový mluvčí univerzity. Zároveň ale dodává, že reklama na tabákové produkty je na sociálních médiích zakázána, takže je pravděpodobné, že by síť příspěvků s placenou spoluprací zablokoval.

„Snahu získat pomocí neférové reklamy nové spotřebitele tabákových výrobků mezi mladými lidmi považují nejen za neetickou, ale i za morálně a společensky nepřijatelnou. Jako lékař a rodič jsem pro důslednější úpravu legislativy tak, abychom mohli podobným útokům účinně bránit,“ řekl rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima.

Podobné problémy se řeší i v zahraničí. „Největší tabáková firma Philip Morris oznámila, že přestane platit influencery. Tím zároveň přiznala, že je v minulosti platila, což dosud nikdo nepotvrdil,“ uvedla Denisa Hejlová a jako příklad uvádí případ ruské influencerky Aliny Tapiliny. Interní marketingové standardy firmy Philip

Morris zakazují využívat modelky nebo celebrity, které jsou nebo vypadají mladší dvaceti pěti let - a Alině je teprve jednadvacet.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/zpravy-udalosti/608813/influenceri-lakaji-ke-koureni-i-deti-univerzitni-pruzkum-pobouril-tabakove-firmy.html>

## Influenceri lákají ke kouření i děti: Univerzitní průzkum pobouřil tabákové firmy

15.7.2019 blesk.cz str. 00 Události  
Hana Langrová

Reklamní praktiky tabákových společností nejsou fér, tvrdí průzkum Karlovy univerzity. Firmy Phillip Morris a British American Tobacco spolupracují při propagaci nahříváného tabáku s celebrity a influencersy, které sleduje převážně mladé publikum i děti. Obě zmiňované společnosti se proti závěrům z výzkumu ohradily. Jejich reklama je prý cílená pouze na osoby starší 18 let a obsah na sociálních sítích vlivných Čechů prý neovlivňuje.

Podle výzkumníků z Karlovy univerzity marketéři využívají mezer v zákoně. Oddělují propagaci samotného elektronického zařízení a tabákových náplní výrobků Iqos a Glo.

„Česká republika slouží jako testovací trh pro ostatní země na Západ i Východ. Firmy zkouší, kde jsou hranice etiky a legislativy, co spotřebitelé a zákonodárci budou ještě tolerovat a co již ne,“ vysvětlila Denisa Hejlová, vedoucí projektu a katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy.

„Naše analýzy prokázaly, že se komunikace tabákových společností pohybuje na hraně nebo za hranou zákona a pravidel. Reklama zasahuje děti i nekuřáky a není zřetelně označená jako reklama,“ dodává Hejlová.

Celebrity zvou na akce spojené s kouřením

Česká pobočka společnosti Philip Morris potvrdila, že s některými známými osobnostmi dlouhodobě spolupracuje při příležitosti společenských akcí, které jsou určeny výhradně dospělým kuřákům. A konají se v místech prodeje tabákových výrobků.

„Do prostor, kde tyto akce probíhají, nemají přístup osoby mladší 18 let. Sdělení a obsah na sociálních sítích osobností neovlivňujeme. Pokud se případně rozhodnou zveřejnit příspěvek z akce, na kterou byli pozváni naší společností, žádáme je, aby to ve svém příspěvku transparentně uvedli,“ reagovala na dotazy Blesk Zpráv tisková mluvčí Philip Morris Klára Jirovcová Pospíšilová.

Rozpoznat v příspěvcích celebrit a influencerů, zda se jedná o reklamu nebo osobní doporučení člověka, který nedostal žádnou finanční nebo hmotnou odměnu, není pro spotřebitele snadné. „Můžeme tak usuzovat nepřímou z obsahu příspěvku a používaných hashtagů, kdy se vlivní Češi ke značce sami přihlásí,“ popisuje Denisa Hejlová.

„Influencery k propagaci nevyužíváme“

Se závěry výzkumu FSV nesouhlasí ani společnost British American Tobacco. „Žádné influencersy ani celebrity k propagaci našeho elektronického zařízení Glo nevyužíváme. V naší firmě jsme přesvědčeni, že mládež by neměla kouřit. Veškerá naše spotřebitelská či reklamní sdělení jsou cílena a orientována pouze na dospělé kuřáky,“ uvedl pro Blesk Zprávy za tabákovou společnost, která vyrábí Glo, Tomáš Tesař.

Průzkum prokázal, že Iqos prezentovaly na sociální síti instagram až tři desítky českých influencerů. Ti tuto značku označili ve 163 příspěvcích. Některým dokonce nebylo ještě 25 let, což je etická hranice pro zobrazování mladých lidí v tabákové reklamě.

Mladí jsou náchylnější k závislostem

„Děti a mladí lidé jsou fyziologicky mnohonásobně více ohroženi vznikem závislostí na tabáku. Lidský mozek plně dozrává až ve věku 21 až 25 let. Zejména část mozku zodpovědná za regulaci chování, tzv. frontální laloky, dozrávají až jako zcela poslední. V tomto období je tak mozek až sedmkrát náchylnější k rozvoji závislosti,“ vysvětlil adiktolog Adam Kulhánek z Kliniky adiktologie 1. Lékařské fakulty Univerzity Karlovy a Všeobecné fakultní nemocnice.

Mezi ambasadory Iqos byli podle výzkumníků z Karlovy univerzity modelky, herci, zpěváci, moderátoři a influenceři, kteří mají i nad sto tisíc sledujících. Značku Glo ve svých příspěvcích uváděli spíše tzv. mikroinfluenceři s méně než 20 tisíci followery.

Rektor Zima: Morálně i společensky nepřijatelné

Žádný z příspěvků na osobních profilech nebyl označený povinným označením „Placená spolupráce s“ pod názvem profilu. „Nelze tedy u žádného z příspěvků říci, že se prokazatelně jednalo o reklamu. Stejně tak nelze prokázat, že za prezentaci produktu přijali vlivní Češi finanční či nefinanční odměnu,“ uvedl Jakub Říman, tiskový mluvčí univerzity. Zároveň ale dodává, že reklama na tabákové produkty je na sociálních médiích zakázána, takže je pravděpodobné, že by síť příspěvek s placenou spoluprací zablokoval.

„Snahu získat pomocí neférové reklamy nové spotřebitele tabákových výrobků mezi mladými lidmi považuji nejen za neetickou, ale i za morálně a společensky nepřijatelnou. Jako lékař a rodič jsem pro důslednější úpravu legislativy tak, abychom mohli podobným útokům účinně bránit,“ řekl rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima.

Podobné problémy se řeší i v zahraničí. „Největší tabáková firma Philip Morris oznámila, že přestane platit influenceři. Tím zároveň přiznala, že je v minulosti platila, což dosud nikdo nepotvrdil,“ uvedla Denisa Hejlová a jako příklad uvádí případ ruské influencerky Aliny Tapiliny. Interní marketingové standardy firmy Philip Morris zakazují využívat modelky nebo celebrity, které jsou nebo vypadají mladší dvaceti pěti let - a Alině je teprve jednadvacet.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/608813/influenceri-lakaji-ke-koureni-i-deti-univerzitni-pruzkum-pobouril-tabakove-firmy>

---

## Co čte branže

15.7.2019 Marketing & Media str. 18 Literatura

HANA VACKOVÁ

MAM přináší tipy na knihy z oboru. Čte se Faktomluva, Les Binet i knihy o tom, jak si uklidit nebo vymalovat.

MICHAL MALYSA šéf PR a communications Deloitte Těším se, že se konečně pustím do knížky autora Edwarda de Bona Serious Creativity. Už delší dobu se soustředím na B2B kreativitu a doufám, že mě tohle letní čtení zase posune o kousek dál.

JAN BINAR ředitel McCann Prague Aktuálně mám v knihovně nově knihy Time to think od Nancy Kline a knihu Transcendence od Normana E. Rosenthala. Rád čtu literaturu, která je s naším oborem spojená, ale je spíše filozoficky zaměřená.

VÁCLAV PAVELKA ředitel Native PR Chystám se na Energy and Civilization: A History od Václava Smila. Přivedl mě na to kamarád. Autor je v současnosti možná nevlivnějším vědcem s českými kořeny. Ve volném čase nečtu nic, co souvisí s mojí profesí. Čtu buď o historii, nebo hledám opravdu chytré lidi, kteří umí selským rozumem a na základě reálných faktů vyložit současný svět a jeho směřování. Mimochodem, Smila prý čte a veřejně doporučuje i Bill Gates. Aby nedošlo k mýlce, to není ten můj kamarád.

MATOUŠ FRIDRICH kreativní ředitel agentury Triad Marie Kondo – Zázračný úklid. Ano, ta bláznivá Japonka z Netflixu. Ale nenechte se odradit prvoplánovým tématem a hlavně hroznou českou obálkou. Tahle knížka totiž nabízí mnohem hlubší zamyšlení nad životem a hlavně prostředím, v jakém chceme žít. A reklama, jak víme, veřejný prostor dost ovlivňuje. Tak to pojďme po prázdninách společně trošku uklidit.

ROMAN ZÁMEČNÍK strategy director Brain One Sapiens: Stručné dějiny lidstva – Yuval Noah Harari. Fascinující výlet do lidské duše, který nám dá do hloubky porozumět důležitosti a hodnotě příběhů a jejich vlivu na lidské chování. Kniha sice není přímo z oboru, ale pokud je naším úkolem rozumět lidem, není lepší způsob

než pochopit naši společnou minulost. Od nuly k jedničce – Peter Thiel a Blake Masters. Starší titul, který nestárne a obsahuje bravurně vysvětlené principy tvorby přidané hodnoty v byznysu.

LUKÁŠ PILKA kreativní ředitel Blueghost Nenuťte uživatele přemýšlet (Don't let me think). Nestárnoucí klasika od Steva Kruga vám prozradí, kdo má pravdu při navrhování designu webu či aplikace. Není to ani šéf marketingu, ani vrchní aťfák, ani projektový manažer. Nenuťte uživatele přemýšlet (Don't let me think) zábavným způsobem vysvětlí, proč je získávání zpětné vazby nedílnou součástí jakéhokoli navrhování a proč uživatelské testování rozhodně není zbytečnou položkou v rozpočtu.

JAROSLAV MALINA chief digital officer McCann Prague Pro mě jsou v našem oboru dlouhodobě důležité tyto knihy: od Daniela Kahnemana Thinking, Fast and Slow, od Simona Sineka Start with Why, kniha Hanse Roslinga Factfulness a kniha od Dana Arielyho Predictably Irrational.

PETRA JANKOVIČOVÁ ředitelka Triad Právě čtu Faktomluvu od Hanse Roslinga. Kniha vysvětluje, jak vnímat a pochopit nevědomá, ale předvíratelná zkresení, která ovlivňují naše názory na okolní svět. A nejen naše, ale i lidí, pro které tvoříme komunikaci. Užitečné!

MARTIN ZDRAŽIL strategist & partner Brain One Creativity, Inc. – Ed Catmull. Kniha dává nahlédnout do kreativního procesu v Pixaru. How not to Plan – Sarah Carter a Les Binet. Příklady z praxe marketingového plánování a strategie, jasné a podložené postupy, argumentace podložená zkušenostmi.

MATT SIMISTER ředitel Tesco pro střední Evropu Těším se na knihu Bitcoinoví miliardáři. Vypráví příběh o Winklevossových dvojčatech (která dříve tvrdila, že jim Mark Zuckerberg ukradl jejich nápad o sociálních sítích), jež se stala bitcoinovými magnáty. Baví mě knihy, které kombinují příležitost se něco zajímavého dozvědět či naučit spolu se zábavným čtením.

MICHAELA RAKOVÁ content strategy Boomerang Publishing Drunk Tank Pink – Adam Alter. R: 255, G: 145, B:175 je kód odstínu růžové, již v USA malují zdi záchytek a vězeňských cel. Prokazatelně totiž snižuje agresivitu, když se na ni člověk dívá déle než dvě minuty. Knížka autora profláklého díla Irresistible je nabitá daty o tom, co podvědomě ovlivňuje chování a rozhodování.

LUKÁŠ KRUŽBERSKÝ ředitel Red Media Zrovna chystám prezentaci na podzimní konferenci o brand managementu, kde vystoupí i profesorka z renomovaného Ehrenberg-Bass Institute. Výborná motivace přečíst si skvělou knížku od jejího kolegy Byrona Sharpa Jak se budují značky, která shrnuje výsledky empirických výzkumů.

JIŘÍ HERIAN šéf marketingu Seznam.cz Těším se na druhý díl knihy How brands grow neboli Jak se budují značky od Jenni Romaniuk. První díl od Byrona Sharpa mě moc bavil. Pak mám rozečtenou i knížku Internetový marketing od Viktora Janoucha. Obě knihy máme teď na Zboží.cz a nejen právě pro jeho fungování jsou oba tituly rozhodně podnětné. Brzy se totiž našeho nákupního rádce chystáme marketingově podpořit. Takže chci přes léto načerpat inspiraci. A do třetice bych chtěl konečně dočíst knížku Digitální demence od Manfreda Spitzera, která je pro mě zase osobně podnětná jako pro rodiče.

YEMI A. D. zakladatel JAD Productions Já si v létě přečtu The Art of Gathering: How We Meet and Why It Matters od Priyi Parker. To téma mě baví, protože každý event je příležitostí přinést v době bezkontaktní komunikace do hry něco, co ty naše digitální bariéry přemostí. Myslím, že není jednoduché správně nastavit setkání lidí, ať už jde o poradu nebo narozeninový večírek. Ostatním bych doporučil Zero to One: Notes on Startups, or How to Build the Future – Peter Thiel & Blake Masters. Peter je jedním ze zakladatelů PayPalu a zkušenosti, které ve své knížce popisuje, jsou podle mě neskutečně hodnotné pro kohokoliv, kdo je ve vedoucí pozici.

MICHAL SVOBODA manažer marketingu ČEZ ESCO Přes léto určitě nic o marketingu číst nebudu. Naopak využiji dlouhých večerů k tomu, abych po letech znovu přečetl svoji nejoblíbenější trilogii Ohněm a mečem – Potopa – Pan Wolodyjowski. Právě jsem se vrátil z Ukrajiny, kde se děj odehrává, a ještě se tam chystám. Prožívám tak literaturu v prostředí, do kterého je zasazena. Když jsem onehdá dočetl nejslavnější román téhož

autora, musel jsem si chtě nechtě koupit letenku do Říma a pěšky od Kolosea dokráčet až do kostela Quo Vadis... Mám to jak Cimman, když budu číst Revizora, je možné, že se setkáme ve vlaku, když ti budu štípat lístky.

TOMÁŠ VARGA ředitel Publicis Groupe pro střední Evropu Na doporučení jsem začal číst knihu Pozitivní leader od jednoho z nejúspěšnějších českých manažerů. Jan Mühlfeit nabízí trochu jiný pohled na leadership a dobré rady, jak si udržet pozitivní myšlení. Zatím velmi inspirující čtení!

DENISA HEJLOVÁ katedra marketingové komunikace a PR **Fakulty sociálních věd** UK Momentálně čtu Svět ve slovech od amerického akademika z Harvardu Martina Puchnera o tom, jak jednotlivé velké příběhy i technologie jejich zaznamenání ovlivnily kulturu, civilizaci a svět tak, jak jej známe.

JANA NOVÁ brand manager Perffeti Van Melle Na dovolené jsem přečetla knihu Mluv jako TED od Carmine Gallo a moc doporučuji – je tam i dost odkazů na nejzajímavější prezentace TED, na které se těším, že si pustím.

TOMÁŠ ČUPR zakladatel Rohlik.cz The fearless organisation. Kniha je o tom, jak budovat složité věci s dalšími lidmi, jak vybudovat firmu, kde se lidé nebojí chyb, konfrontace, mluvení o nedokončených myšlenkách a otázkách. Zadruhé Deep work. Tato kniha je o tom, jak se soustředit a dělat hlubokou práci ve světě notifikací a neustálého ruchu.

JAN SADÍLEK marketingový ředitel Alza.cz Těším se na Faktomluvu od Hanse Roslinga, protože chci znát a pracovat s nevědomými instinkty, které ovlivňují naše názory na to, jaký je svět kolem nás. Ostatním bych doporučil Anarchokapitalismus od Martina Urzy. Společností nyní rezonuje negativní nálada z politické situace a kniha nabízí alternativu v podobě společnosti, kde neexistuje stát ani politici. Ukazuje, že společnost může pak fungovat daleko lépe a efektivněji, ne-li mírumilovněji. Ke knize nicméně musíte přistoupit s otevřenou myslí a podrobit intenzivnímu kritickému zamyšlení.

TOMÁŠ MACKŮ ředitel výzkumu a komunikace Ipsos Zaprvé: knihy z oboru marketingu nečtu. Marketing je ve skutečnosti totiž vždycky jiný než v knize. Proto dám v létě přednost detektivkám, třeba od Francise. Zadruhé: nejen marketingem a businesssem živ je člověk. Co hodnoty? Doporučuji si přečíst Čapkovy Hovory s TGM nebo něco od Václava Havla, aby se člověk v tom dnešním tak trochu bláznivém světě srovnal. No a pokud něco z historie marketingu, tak třeba knihu Marketing v socialistické ekonomice od Jaruše Vydrové, kterou vydala v roce 1987 ČSOPK, to byla bomba a pro mne tehdy základ.

Foto autor| Foto: FRAGONARD

---

## Politolog: Spor o výměnu ministra se může protáhnout do podzimu

16.7.2019 [politicke-listy.cz](http://politicke-listy.cz) str. 00

Není vyloučeno to, že se spor o výměnu ministra kultury protáhne až do podzimu, míní Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. Podle něj by se pak mohl rozpor protnout s některými dalšími problémy vlády a premiéra Andreje Babiše (ANO), týkajících se například rozepří mezi ČSSD a ANO kvůli státnímu rozpočtu nebo auditu Evropské komise ohledně střetu zájmů předsedy vlády. Podle Josefa Mlejníka z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy musí ČSSD v otázce výměny ministra zatlačit i na Babiše. zdroj: [parlamentnilisty.cz](http://parlamentnilisty.cz), přidáno v 12:35, přečteno: 1x

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?clanek=204289-politolog--spor-o-vymenu-ministra-se-muze-protahnout-do-podzimu.html>

---

## Spor o ministra kultury se může protáhnout, míní politolog

16.7.2019 tyden.cz str. 00 Domáci  
ČTK

Není vyloučeno to, že se spor o výměnu ministra kultury protáhne až do podzimu, míní Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. Podle něj by se pak mohl rozpor protnout s některými dalšími problémy vlády a premiéra Andreje Babiše (ANO), týkajících se například rozepří mezi ČSSD a ANO kvůli státnímu rozpočtu nebo auditu Evropské komise ohledně střetu zájmů předsedy vlády. Podle Josefa Mlejnka z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy musí ČSSD v otázce výměny ministra zatlačit i na Babiše.

"Včerejším (pondělním) rozhodnutím předsednictva ČSSD se výsledek sporu o odvolání ministra kultury a jmenování jeho nástupce oddálil, zjevně o týdny možná i o několik měsíců," napsal Kopeček. "Tímto rozhodnutím ve vedení ČSSD zjevně převážila vůle vyčkávat a vyhnout se oběma rychlým řešením, to je z vlády odejít anebo potvrdit, že prezident má právo veta při výběru ministrů za ČSSD," doplnil.

Ministr kultury Antonín Staněk (ČSSD) podal v květnu demisi, kterou prezident Miloš Zeman nepřijal. Dlouho otálel se stanovením termínu, přestože mu návrh na Staňkovo odvolání předložil i Babiš. Na pátečním jednání s vicepremiérem a předsedou ČSSD Janem Hamáčkem a Staňkem v Lánech prezident uvedl, že je připraven k 31. červenci ministra odvolat.

Sociální demokracie požaduje, aby Staňka v čele resortu nahradil místopředseda strany Michal Šmarda. Zeman uvedl, že ohledně nástupce počká na pondělní rozhodnutí předsednictva ČSSD. Širší vedení strany Šmardovu nominaci potvrdilo. Prezident ale v pátek neslabil, zda bude verdikt předsednictva respektovat. Hamáček zároveň podle pondělního usnesení vedení ČSSD má, po projednání v grémiu, plnou kompetenci rozhodnout o dalším vývoji angažmá sociální demokracie ve vládě, může jej i ukončit.

Podle Kopečka je na výsledku pondělního jednání zajímavé právě posílení Hamáčkovy pozice. "Stávající předseda ČSSD zjevně chce ve vládě zůstat a takový mandát přece jen posiluje jeho vyjednávací pozici ve vztahu k předsedovi vlády. Je ale otázka, jestli to ČSSD v celém sporu opravdu nějak pomůže," dodal.

Mlejnek uvedl, že hlavní posun nastal v pátek, kdy Zeman souhlasil s odvoláním Staňka. Zároveň ale naznačil, že Šmardu jmenovat nechce. ČSSD se podle politologa logicky snaží maximalizovat tlak na jeho jmenování. "Prezident patrně hodlá ČSSD z vlády vyštvať, ČSSD chce ve vládě zůstat, nicméně nemůže tam zůstat za ponižujících podmínek, které jí prezident svou tvrdohlavostí vytváří," napsal.

ČSSD tak podle něj musí zatlačit i na předsedu vlády. "Což tím včerejším (pondělním) usnesením též činí, neboť Andrej Babiš chce sociální demokraty ve vládě udržet. Nechce ale konflikt se Zemanem. Teď půjde o to, která ze stran trojúhelníku ČSSD - Zeman - Babiš povolí. Nepovolí-li ani jedna, ČSSD asi nezbude než z vlády odejít," doplnil.

Zajímavé bude, zda Zeman skutečně ke konci července bez dalších podmínek Staňka odvolá, míní Kopeček. "Je otázka, jestli to například nespojí s otázkou, že bude jiný stávající člen vlády za ČSSD pověřen vedením resortu kultury. Zatím to nevypadá, že by ČSSD na něco takového přistoupila, protože pak by bylo jasné, že jí navržený kandidát Michal Šmarda se nikdy ministrem nestane," poznamenal.

URL| [https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/spor-o-ministra-kultury-se-muze-protahnout-mini-politolog\\_527417.html](https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/spor-o-ministra-kultury-se-muze-protahnout-mini-politolog_527417.html)



Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:  
tyden.cz

---

## Politolog: Spor o výměnu ministra se může protáhnout do podzimu

16.7.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

čtk

Není vyloučeno to, že se spor o výměnu ministra kultury protáhne až do podzimu, míní Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. Podle něj by se pak mohl rozpor protnout s některými dalšími problémy vlády a premiéra Andreje Babiše (ANO), týkajících se například rozepří mezi ČSSD a ANO kvůli státnímu rozpočtu nebo auditu Evropské komise ohledně střetu zájmů předsedy vlády. Podle Josefa Mlejnka z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy musí ČSSD v otázce výměny ministra zatlačit i na Babiše.

„Včerejším (pondělním) rozhodnutím předsednictva ČSSD se výsledek sporu o odvolání ministra kultury a jmenování jeho nástupce oddálil, zjevně o týdny možná i o několik měsíců,“ napsal ČTK Kopeček. „Tímto rozhodnutím ve vedení ČSSD zjevně převážila vůle vyčkávat a vyhnout se oběma rychlým řešením, to je z vlády odejít anebo potvrdit, že prezident má právo veta při výběru ministrů za ČSSD,“ doplnil.

Ministr kultury Antonín Staněk (ČSSD) podal v květnu demisi, kterou prezident Miloš Zeman nepřijal. Dlouho otálel se stanovením termínu, přestože mu návrh na Staňkovo odvolání předložil i Babiš. Na pátečním jednání s vicepremiérem a předsedou ČSSD Janem Hamáčkem a Staňkem v Lánech prezident uvedl, že je připraven k 31. červenci ministra odvolat.

Sociální demokracie požaduje, aby Staňka v čele resortu nahradil místopředseda strany Michal Šmarda. Zeman uvedl, že ohledně nástupce počká na pondělní rozhodnutí předsednictva ČSSD. Širší vedení strany Šmardovu nominaci potvrdilo. Prezident ale v pátek neslabil, zda bude verdikt předsednictva respektovat. Hamáček zároveň podle pondělního usnesení vedení ČSSD má, po projednání v grémiu, plnou kompetenci rozhodnout o dalším vývoji angažmá sociální demokracie ve vládě, může jej i ukončit.

Podle Kopečka je na výsledku pondělního jednání zajímavé právě posílení Hamáčkovy pozice. „Stávající předseda ČSSD zjevně chce ve vládě zůstat a takový mandát přece jen posiluje jeho vyjednávací pozici ve vztahu k předsedovi vlády. Je ale otázka, jestli to ČSSD v celém sporu opravdu nějak pomůže,“ dodal.

Mlejnek uvedl, že hlavní posun nastal v pátek, kdy Zeman souhlasil s odvoláním Staňka. Zároveň ale naznačil, že Šmardu jmenovat nechce. ČSSD se podle politologa logicky snaží maximalizovat tlak na jeho jmenování. „Prezident patrně hodlá ČSSD z vlády vyštvať, ČSSD chce ve vládě zůstat, nicméně nemůže tam zůstat za ponižujících podmínek, které jí prezident svou tvrdohlavostí vytváří,“ napsal ČTK.

ČSSD tak podle něj musí zatlačit i na předsedu vlády. „Což tím včerejším (pondělním) usnesením též činí, neboť Andrej Babiš chce sociální demokracie ve vládě udržet. Nechce ale konflikt se Zemanem. Teď půjde o to, která ze stran trojúhelníku ČSSD – Zeman – Babiš povolí. Nepovolí-li ani jedna, ČSSD asi nezbude než z vlády odejít,“ doplnil.

Zajímavé bude, zda Zeman skutečně ke konci července bez dalších podmínek Staňka odvolá, míní Kopeček. „Je otázka, jestli to například nespojí s otázkou, že bude jiný stávající člen vlády za ČSSD pověřen vedením resortu kultury. Zatím to nevypadá, že by ČSSD na něco takového přistoupila, protože pak by bylo jasné, že jí navržený kandidát Michal Šmarda se nikdy ministrem nestane,“ poznamenal.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Politolog-Spor-o-vymenu-ministra-se-muze-protahnout-do-podzimu-589184>

---

## Politolog: Spor o výměnu ministra se může protáhnout do podzimu

16.7.2019 drbna.cz str. 00 Politika

Není vyloučeno to, že se spor o výměnu ministra kultury protáhne až do podzimu, míní Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. Podle něj by se pak mohl rozpor protnout s některými dalšími problémy vlády a premiéra Andreje Babiše (ANO), týkajících se například rozepří mezi ČSSD a ANO kvůli státnímu rozpočtu nebo auditu Evropské komise ohledně střetu zájmů předsedy vlády. Podle Josefa Mlejnka z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy musí ČSSD v otázce výměny ministra zatlačit i na Babiše.

'Včerejším (Pondělním) rozhodnutím předsednictva ČSSD se výsledek sporu o odvolání ministra kultury a jmenování jeho nástupce oddálil, zjevně o týdny možná i o několik měsíců,' napsal Kopeček. 'Tímto rozhodnutím ve vedení ČSSD zjevně převážila vůle vyčkávat a vyhnout se oběma rychlým řešením, to je z vlády odejít anebo potvrdit, že prezident má právo veta při výběru ministrů za ČSSD,' doplnil.

Ministr kultury Antonín Staněk (ČSSD) podal v květnu demisi, kterou prezident Miloš Zeman nepřijal. Dlouho otálel se stanovením termínu, přestože mu návrh na Staňkovo odvolání předložil i Babiš. Na pátečním jednání s vicepremiérem a předsedou ČSSD Janem Hamáčkem a Staňkem v Lánech prezident uvedl, že je připraven k 31. červenci ministra odvolat.

Sociální demokracie požaduje, aby Staňka v čele resortu nahradil místopředseda strany Michal Šmarda. Zeman uvedl, že ohledně nástupce počká na pondělní rozhodnutí předsednictva ČSSD. Širší vedení strany Šmardovu nominaci potvrdilo. Prezident ale v pátek neslabil, zda bude verdikt předsednictva respektovat. Hamáček zároveň podle pondělního usnesení vedení ČSSD má, po projednání v grémiu, plnou kompetenci rozhodnout o dalším vývoji angažmá sociální demokracie ve vládě, může jej i ukončit.

Podle Kopečka je na výsledku pondělního jednání zajímavé právě posílení Hamáčkovy pozice. 'Stávající předseda ČSSD zjevně chce ve vládě zůstat a takový mandát přece jen posiluje jeho vyjednávací pozici ve vztahu k předsedovi vlády. Je ale otázka, jestli to ČSSD v celém sporu opravdu nějak pomůže,' dodal.

Mlejnek uvedl, že hlavní posun nastal v pátek, kdy Zeman souhlasil s odvoláním Staňka. Zároveň ale naznačil, že Šmardu jmenovat nechce. ČSSD se podle politologa logicky snaží maximalizovat tlak na jeho jmenování. 'Prezident patrně hodlá ČSSD z vlády vyštvať, ČSSD chce ve vládě zůstat, nicméně nemůže tam zůstat za ponižujících podmínek, které jí prezident svou tvrdohlavostí vytváří,' napsal.

ČSSD tak podle něj musí zatlačit i na předsedu vlády. 'Což tím včerejším (pondělním) usnesením též činí, neboť Andrej Babiš chce sociální demokracie ve vládě udržet. Nechce ale konflikt se Zemanem. Teď půjde o to, která ze stran trojúhelníku ČSSD - Zeman - Babiš povolí. Nepovolí-li ani jedna, ČSSD asi nezbude než z vlády odejít,' doplnil.

Zajímavé bude, zda Zeman skutečně ke konci července bez dalších podmínek Staňka odvolá, míní Kopeček. 'Je otázka, jestli to například nespojí s otázkou, že bude jiný stávající člen vlády za ČSSD pověřen vedením resortu kultury. Zatím to nevypadá, že by ČSSD na něco takového přistoupila, protože pak by bylo jasné, že jí navržený kandidát Michal Šmarda se nikdy ministrem nestane,' poznamenal.

URL| <https://www.drbna.cz/zpravy/politika/5071-politolog-spor-o-vymenu-ministra-se-muze-protahnout-do-podzimu.html>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**

[malostranskadrbna.cz](http://malostranskadrbna.cz)

---

## Politolog: Spor o výměnu ministra se může protáhnout do podzimu

16.7.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

Antonín Staněk Čssd

Není vyloučeno to, že se spor o výměnu ministra kultury protáhne až do podzimu, míní Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. Podle něj by se pak mohl rozpor protnout s některými dalšími problémy vlády a

premiéra Andreje Babiše (ANO), týkajících se například rozepří mezi ČSSD a ANO kvůli státnímu rozpočtu nebo auditu Evropské komise ohledně střetu zájmů předsedy vlády. Podle Josefa Mlejnka z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy musí ČSSD v otázce výměny ministra zatlačit i na Babiše.

"Včerejším (Pondělním) rozhodnutím předsednictva ČSSD se výsledek sporu o odvolání ministra kultury a jmenování jeho nástupce oddálil, zjevně o týdny možná i o několik měsíců," napsal ČTK Kopeček. "Tímto rozhodnutím ve vedení ČSSD zjevně převážila vůle vyčkávat a vyhnout se oběma rychlým řešením, to je z vlády odejít anebo potvrdit, že prezident má právo veta při výběru ministrů za ČSSD," doplnil.

Ministr kultury Antonín Staněk (ČSSD) podal v květnu demisi, kterou prezident Miloš Zeman nepřijal. Dlouho otálel se stanovením termínu, přestože mu návrh na Staňkovo odvolání předložil i Babiš. Na pátečním jednání s vicepremiérem a předsedou ČSSD Janem Hamáčkem a Staňkem v Lánech prezident uvedl, že je připraven k 31. červenci ministra odvolat.

Sociální demokracie požaduje, aby Staňka v čele resortu nahradil místopředseda strany Michal Šmarda. Zeman uvedl, že ohledně nástupce počká na pondělní rozhodnutí předsednictva ČSSD. Širší vedení strany Šmardovu nominaci potvrdilo. Prezident ale v pátek neslibil, zda bude verdikt předsednictva respektovat. Hamáček zároveň podle pondělního usnesení vedení ČSSD má, po projednání v grémiu, plnou kompetenci rozhodnout o dalším vývoji angažmá sociální demokracie ve vládě, může jej i ukončit.

Podle Kopečka je na výsledku pondělního jednání zajímavé právě posílení Hamáčkovy pozice. "Stávající předseda ČSSD zjevně chce ve vládě zůstat a takový mandát přece jen posiluje jeho vyjednávací pozici ve vztahu k předsedovi vlády. Je ale otázka, jestli to ČSSD v celém sporu opravdu nějak pomůže," dodal.

Mlejnek uvedl, že hlavní posun nastal v pátek, kdy Zeman souhlasil s odvoláním Staňka. Zároveň ale naznačil, že Šmardu jmenovat nechce. ČSSD se podle politologa logicky snaží maximalizovat tlak na jeho jmenování. "Prezident patrně hodlá ČSSD z vlády vyštvať, ČSSD chce ve vládě zůstat, nicméně nemůže tam zůstat za ponižujících podmínek, které jí prezident svou tvrdohlavostí vytváří," napsal ČTK.

ČSSD tak podle něj musí zatlačit i na předsedu vlády. "Což tím včerejším (pondělním) usnesením též činí, neboť Andrej Babiš chce sociální demokraty ve vládě udržet. Nechce ale konflikt se Zemanem. Teď půjde o to, která ze stran trojúhelníku ČSSD - Zeman - Babiš povolí. Nepovolí-li ani jedna, ČSSD asi nezbude než z vlády odejít," doplnil.

Zajímavé bude, zda Zeman skutečně ke konci července bez dalších podmínek Staňka odvolá, míní Kopeček. "Je otázka, jestli to například nespojí s otázkou, že bude jiný stávající člen vlády za ČSSD pověřen vedením resortu kultury. Zatím to nevypadá, že by ČSSD na něco takového přistoupila, protože pak by bylo jasné, že jí navržený kandidát Michal Šmarda se nikdy ministrem nestane," poznamenal.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: archiv Popisek: Ministr kultury Antonín Staněk (ČSSD).

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Politolog-Spor-o-vymenu-ministra-se-muze-protahnout-do-podzimu-589184>

## Politolog: Spor o výměnu ministra se může protáhnout do podzimu

16.7.2019 [politicke-listy.cz](https://www.parlamentnilisty.cz) str. 00

Antonín Staněk ČSSD

Není vyloučeno to, že se spor o výměnu ministra kultury protáhne až do podzimu, míní Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně.

Podle něj by se pak mohl rozpor protnout s některými dalšími problémy vlády a premiéra Andreje Babiše (ANO), týkajících se například rozepří mezi ČSSD a ANO kvůli státnímu rozpočtu nebo auditu Evropské komise ohledně střetu zájmů předsedy vlády. Podle Josefa Mlejnka z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy musí ČSSD v otázce výměny ministra zatlačit i na Babiše.

„Včerejším (pondělním) rozhodnutím předsednictva ČSSD se výsledek sporu o odvolání ministra kultury a jmenování jeho nástupce oddálil, zjevně o týdny možná i o několik měsíců,“ napsal ČTK Kopeček. „Tímto rozhodnutím ve vedení ČSSD zjevně převážila vůle vyčkávat a vyhnout se oběma rychlým řešením, to je z vlády odejít anebo potvrdit, že prezident má právo veta při výběru ministrů za ČSSD,“ doplnil.

Ministr kultury Antonín Staněk (ČSSD) podal v květnu demisi, kterou prezident Miloš Zeman nepřijal. Dlouho otálel se stanovením termínu, přestože mu návrh na Staňkovo odvolání předložil i Babiš. Na pátečním jednání s vicepremiérem a předsedou ČSSD Janem Hamáčkem a Staňkem v Lánech prezident uvedl, že je připraven k 31. červenci ministra odvolat.

Sociální demokracie požaduje, aby Staňka v čele resortu nahradil místopředseda strany Michal Šmarda. Zeman uvedl, že ohledně nástupce počká na pondělní rozhodnutí předsednictva ČSSD. Širší vedení strany Šmardovu nominaci potvrdilo. Prezident ale v pátek neslabil, zda bude verdikt předsednictva respektovat. Hamáček zároveň podle pondělního usnesení vedení ČSSD má, po projednání v grémium, plnou kompetenci rozhodnout o dalším vývoji angažmá sociální demokracie ve vládě, může jej i ukončit.

Podle Kopečka je na výsledku pondělního jednání zajímavé právě posílení Hamáčkovy pozice. „Stávající předseda ČSSD zjevně chce ve vládě zůstat a takový mandát přece jen posiluje jeho vyjednávací pozici ve vztahu k předsedovi vlády. Je ale otázka, jestli to ČSSD v celém sporu opravdu nějak pomůže,“ dodal.

Mlejnek uvedl, že hlavní posun nastal v pátek, kdy Zeman souhlasil s odvoláním Staňka. Zároveň ale naznačil, že Šmardu jmenovat nechce. ČSSD se podle politologa logicky snaží maximalizovat tlak na jeho jmenování. „Prezident patrně hodlá ČSSD z vlády vyštvať, ČSSD chce ve vládě zůstat, nicméně nemůže tam zůstat za ponižujících podmínek, které jí prezident svou tvrdohlavostí vytváří,“ napsal ČTK.

ČSSD tak podle něj musí zatlačit i na předsedu vlády. „Což tím včerejším (pondělním) usnesením též činí, neboť Andrej Babiš chce sociální demokraty ve vládě udržet. Nechce ale konflikt se Zemanem. Teď půjde o to, která ze stran trojúhelníku ČSSD – Zeman – Babiš povolí. Nepovolí-li ani jedna, ČSSD asi nezbude než z vlády odejít,“ doplnil.

Zajímavé bude, zda Zeman skutečně ke konci července bez dalších podmínek Staňka odvolá, míní Kopeček. „Je otázka, jestli to například nespojí s otázkou, že bude jiný stávající člen vlády za ČSSD pověřen vedením resortu kultury. Zatím to nevypadá, že by ČSSD na něco takového přistoupila, protože pak by bylo jasné, že jí navržený kandidát Michal Šmarda se nikdy ministrem nestane,“ poznamenal.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=204289-politolog--spor-o-vymenu-ministra-se-muze-protahnout-do-podzimu.html>

---

## Peníze z Ruska dál rozkládají italskou vládu. „Tohle jen tak nevyšumí,“ míní znalec

16.7.2019 info.cz str. 00

Eliška Kubátová

Skandál kolem údajného financování strany Mattea Salviniho z Ruska ani týden po zveřejnění tajných nahrávek ze setkání zástupců Ligy s představiteli Kremlu neutichá.

Aféra, která plní titulní strany italských médií, je pro Salviniho více než nepříjemná. Kdo z ní může naopak těžit, je jeho koaliční partner – euroskeptické Hnutí pěti hvězd (M5S), které se ještě před rokem stalo vítězem voleb, během vládního angažmá však značná část jeho voličů přeběhla právě k Salviniho. Po zveřejnění nahrávky to může být právě naopak, rozpad vlády se však M5S nehodí. „Kdybych to měl přirovnat, hodně to připomíná situaci u nás,“ říká pro INFO.CZ expert na italskou politiku z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Martin Mejstřík.

Podezření, že nacionalistická protiimigrační strana ministra vnitra Mattea Salviniho získávala finanční prostředky z Ruska, se v italském veřejném prostoru objevuje dlouhodobě, nahrávky zveřejněné minulý týden serverem Buzzfeed však přišly jako rána z čistého nebe.

Jde o záznam ze setkání zástupců italské Ligy s představiteli Kremlu, které se uskutečnilo loni 18. října v moskevském hotelu Metropol. Tehdy byl v Moskvě oficiálně i Salvini, který z ruské metropole odjížděl se slovy, že „lidí jako je Putin, kterému leží na srdci zájem občanů, bychom potřebovali desítky“. Šéf Ligy se vřelým vztahem k Vladimíru Putinovi nikdy netajil a opakovaně se postavil také proti sankcím namířeným proti Moskvě po anexi Krymu. Nahrávka však může být prvním hmatatelnějším důkazem, že jeho strana možná byla nelegálně financována ruskými penězi.

„Je to opravdu velmi sledovaná kauza, která se táhne hodně dlouho. Zkazky o tom, že je Liga severu placená z ruských peněz, se objevují už několik let. Teď je to ale poprvé, co jsou na stole konkrétnější důkazy o tom, že něco takového pravděpodobně proběhlo,“ říká pro INFO.CZ expert na italskou politiku z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Martin Mejstřík.

Podle italských médií se s Putinovými lidmi setkal Salviniho bývalý mluvčí Gianluca Savoini a další dva Italové, kteří společně domlouvali prodej ropy za zvýhodněnou cenu výměnou za finanční pomoc Salviniho straně. Partaj si tak měla přijít na více než 65 milionů dolarů, tedy na necelých 1,5 miliardy korun, které měla získat ještě před volbami do Evropského parlamentu. „Příští květen se konají evropské volby. Chceme Evropu změnit. A nová Evropa musí mít k Rusku blízko jako dřív, chceme získat zpět svou suverenitu,“ říká na záznamu jeden z Italů.

Sám Salvini označuje kauzu za „směšnou“ a tvrdí, že z Ruska nedostal jediný rubl. Italská média ostatně přiznávají, že stále není jasné, zda byl obchod nakonec uzavřen a Liga peníze skutečně dostala, nahrávka je ale výbušná sama o sobě. Informace rozvířila vody italské politiky a opozice začala okamžitě požadovat, aby Salvini kauzu vysvětlil. Ve čtvrtek pak začala možnou mezinárodní korupci ze strany Ruska vyšetřovat milánská prokuratura.

Kauza však vyvolala poprask také uvnitř vládní koalice. Zastupující předseda vlády a šéf Hnutí pěti hvězd (M5S) Luigi di Maio v neděli vyzval k vytvoření parlamentní vyšetřovací komise, která by se podle něj měla zabývat financováním „všech stran“. Maiova reakce na probíhající aféru však Salviniho pobouřila. Na návrh svého koaličního partnera odpověděl řečnickou otázkou, jestli se budou „v parlamentu od nynějška projednávat všechny soukromé večere“.

Může kauza vládu v Římě ohrozit?

Vztahy mezi koaličními partnery – Hnutím pěti hvězd a Salviniho Ligou – nebyly nikdy ideální a od počátku se hovoří o tom, že jejich partnerství je spíše sňatkem z rozumu. S nárůstem preferencí Mattea Salviniho se však vztahy uvnitř koalice začaly dále vyostřovat. Poslední kapkou pak byly evropské volby, které jen potvrdily, že Liga je v současnosti daleko silnější než M5S, které ještě loni suverénně ovládlo parlamentní volby. M5S se tak skandálu zřejmě bude snažit využít.

„To, že Liga měla mít pomoc z Ruska, bylo v Itálii veřejným tajemstvím, ale nyní je zřejmé, že kauza určitě jen tak nevyšumí – zejména Hnutí pěti hvězd, které dlouhodobě oslabuje a je kritizováno vlastními voliči za to, že je v této vládě, se o ni bude zajímat a bude chtít ukázat, že se také umí přihlásit o slovo,“ říká Mejstřík, podle kterého bude zajímavé sledovat, kam až bude Hnutí pěti hvězd ochotné zajít.

Salviniho koaliční partner tak může vyhrožovat i pádem vlády, podle odborníka na italskou politiku je však nutné si uvědomit, že se M5S nenachází v ideálním postavení. Zatímco v loňských volbách bylo Maiovo hnutí první, dnes by s velkým náskokem zvítězila Salviniho Liga. „Pokud by nyní vládu položili a došlo by na předčasné volby, získali by třeba jen polovinu hlasů než předtím. V jejich zájmu tedy volby nejsou. Kdybych to měl přirovnat, hodně to připomíná situaci u nás,“ dodává.

Napětí uvnitř koalice si je vědom i její premiér Giuseppe Conte, podle kterého by Salvini měl kauzu vysvětlit před parlamentem, obavy o možný pád vlády ale odmítá. „Pan Savoini nikde nedržel žádnou vládní funkci... Vyšetřování se proto nyní vztahuje pouze na něj,“ řekl premiér podle agentury ANSA s tím, že aféra kolem možného nelegálního financování Ligy vládu nijak neohrožuje.

Salvinimu se tak zatím daří kazu dále nerozdmýchávat a držet koalici pohromadě. Nahrává mu přitom i fakt, že voliči, kteří slyší hlavně na jeho populistickou rétoriku, napojení Ligy na Moskvu a její údajné financování z Ruska nijak zvlášť neřeší. Je však otázka, kam až se může aféra dostat. Pokud by přišly další důkazy, nebo by případ skončil u soudu, část voličů Ligy by to přeci jen mohlo odradit.

„Velké části voličů Ligy je to, že se objevila nějaká nahrávka, v současnosti jedno. Pokud by ale celý případ šel k soudu, protože jde o nelegální financování, to už by samozřejmě mělo větší efekt. Na jednu stranu by to Hnutí pěti hvězd mohlo pomoci, na stranu druhou by se ale ocitli před složitou volbou, zda ve vládě

setrvat, anebo odejít – avšak za rizika předčasných voleb, které si nicméně za současné konstelace přát nemohou,“ uzavírá Mejstřík.

URL| <https://www.info.cz/svet/penize-z-ruska-dal-rozkladaji-italskou-vladu-tohle-jen-tak-nevysumi-mini-znalec-42284.html>

## „Tohle jen tak nevyšumí.“ Peníze z Ruska dál rozkládají italskou vládu

16.7.2019 info.cz str. 00 Svět

Eliška Kubátová

Skandál kolem údajného financování strany Mattea Salviniho z Ruska ani týden po zveřejnění tajných nahrávek ze setkání zástupců Ligy s představiteli Kremlu neutichá. Aféra, která plní titulní strany italských médií, je pro Salviniho více než nepříjemná. Kdo z ní může naopak těžit, je jeho koaliční partner – euroskeptické Hnutí pěti hvězd (M5S), které se ještě před rokem stalo vítězem voleb, během vládního angažmá však značná část jeho voličů přeběhla právě k Salviniho. Po zveřejnění nahrávky to může být právě naopak, rozpad vlády se však M5S nehodí. „Kdybych to měl přirovnat, hodně to připomíná situaci u nás,“ říká pro INFO.CZ expert na italskou politiku z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Martin Mejstřík.

Podezření, že nacionalistická protiimigrační strana ministra vnitra Mattea Salviniho získávala finanční prostředky z Ruska, se v italském veřejném prostoru objevuje dlouhodobě, nahrávky zveřejněné minulý týden serverem Buzzfeed však přišly jako rána z čistého nebe.

Jde o záznam ze setkání zástupců italské Ligy s představiteli Kremlu, které se uskutečnilo loni 18. října v moskevském hotelu Metropol. Tehdy byl v Moskvě oficiálně i Salvini, který z ruské metropole odjížděl se slovy, že „lidí jako je Putin, kterému leží na srdci zájem občanů, bychom potřebovali desítky“. Šéf Ligy se vřelým vztahem k Vladimíru Putinovi nikdy netajil a opakovaně se postavil také proti sankcím namířeným proti Moskvě po anexi Krymu. Nahrávka však může být prvním hmatatelnějším důkazem, že jeho strana možná byla nelegálně financována ruskými penězi.

„Je to opravdu velmi sledovaná kauza, která se táhne hodně dlouho. Zkazky o tom, že je Liga severu placená z ruských peněz, se objevují už několik let. Teď je to ale poprvé, co jsou na stole konkrétnější důkazy o tom, že něco takového pravděpodobně proběhlo,“ říká pro INFO.CZ expert na italskou politiku z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Martin Mejstřík.

Podle italských médií se s Putinovými lidmi setkal Salviniho bývalý mluvčí Gianluca Savoini a další dva Italové, kteří společně domlouvali prodej ropy za zvýhodněnou cenu výměnou za finanční pomoc Salviniho straně. Partaj si tak měla přijít na více než 65 milionů dolarů, tedy na necelých 1,5 miliardy korun, které měla získat ještě před volbami do Evropského parlamentu. „Příští květen se konají evropské volby. Chceme Evropu změnit. A nová Evropa musí mít k Rusku blízko jako dřív, chceme získat zpět svou suverenitu,“ říká na záznamu jeden z Italů.

Sám Salvini označuje kauzu za „směšnou“ a tvrdí, že z Ruska nedostal jediný rubl. Italská média ostatně přiznávají, že stále není jasné, zda byl obchod nakonec uzavřen a Liga peníze skutečně dostala, nahrávka je ale výbušná sama o sobě. Informace rozvířila vody italské politiky a opozice začala okamžitě požadovat, aby Salvini kauzu vysvětlil. Ve čtvrtek pak začala možnou mezinárodní korupci ze strany Ruska vyšetřovat milánská prokuratura.

Kauza však vyvolala poprask také uvnitř vládní koalice. Zastupující předseda vlády a šéf Hnutí pěti hvězd (M5S) Luigi di Maio v neděli vyzval k vytvoření parlamentní vyšetřovací komise, která by se podle něj měla zabývat financováním „všech stran“. Maiova reakce na probíhající aféru však Salviniho pobouřila. Na návrh svého koaličního partnera odpověděl řečnickou otázkou, jestli se budou „v parlamentu od nynějška projednávat všechny soukromé večeře“.

Může kauza vládu v Římě ohrozit?

Vztahy mezi koaličními partnery – Hnutím pěti hvězd a Salviniho Ligou – nebyly nikdy ideální a od počátku se hovoří o tom, že jejich partnerství je spíše sňatkem z rozumu. S nárůstem preferencí Mattea Salviniho se však

vztahy uvnitř koalice začaly dál vyostřovat. Poslední kapkou pak byly evropské volby, které jen potvrdily, že Liga je v současnosti daleko silnější než M5S, které ještě loni suverénně ovládlo parlamentní volby. M5S se tak skandálu zřejmě bude snažit využít.

„To, že Liga měla mít pomoc z Ruska, bylo v Itálii veřejným tajemstvím, ale nyní je zřejmé, že kauza určitě jen tak nevyšumí – zejména Hnutí pěti hvězd, které dlouhodobě oslabuje a je kritizováno vlastními voliči za to, že je v této vládě, se o ni bude zajímat a bude chtít ukázat, že se také umí přihlásit o slovo,“ říká Mejstřík, podle kterého bude zajímavé sledovat, kam až bude Hnutí pěti hvězd ochotné zajít.

Salviniho koaliční partner tak může vyhrožovat i pádem vlády, podle odborníka na italskou politiku je však nutné si uvědomit, že se M5S nenachází v ideálním postavení. Zatímco v loňských volbách bylo Maiovo hnutí první, dnes by s velkým náskokem zvítězila Salviniho Liga. „Pokud by nyní vládu položili a došlo by na předčasné volby, získali by třeba jen polovinu hlasů než předtím. V jejich zájmu tedy volby nejsou. Kdybych to měl přirovnat, hodně to připomíná situaci u nás,“ dodává.

Napětí uvnitř koalice si je vědom i její premiér Giuseppe Conte, podle kterého by Salvini měl kauzu vysvětlit před parlamentem, obavy o možný pád vlády ale odmítá. „Pan Savoini nikde nadržel žádnou vládní funkci... Vyšetřování se proto nyní vztahuje pouze na něj,“ řekl premiér podle agentury ANSA s tím, že aféra kolem možného nelegálního financování Ligy vládu nijak neohrožuje.

Salvinimu se tak zatím daří kazu dál nerozdmýchávat a držet koalici pohromadě. Nahrává mu přitom i fakt, že voliči, kteří slyší hlavně na jeho populistickou rétoriku, napojení Ligy na Moskvu a její údajné financování z Ruska nijak zvlášť neřeší. Je však otázka, kam až se může aféra dostat. Pokud by přišly další důkazy, nebo by případ skončil u soudu, část voličů Ligy by to přeci jen mohlo odradit.

„Velké části voličů Ligy je to, že se objevila nějaká nahrávka, v současnosti jedno. Pokud by ale celý případ šel k soudu, protože jde o nelegální financování, to už by samozřejmě mělo větší efekt. Na jednu stranu by to Hnutí pěti hvězd mohlo pomoci, na stranu druhou by se ale ocitli před složitou volbou, zda ve vládě setrvat, anebo odejít – avšak za rizika předčasných voleb, které si nicméně za současné konstelace přát nemohou,“ uzavírá Mejstřík.

URL| <https://www.info.cz/clanek/42284/tohle-jen-tak-nevysumi-penize-z-ruska-dal-rozkladaji-italskou-vladu>

---

## **Zeman nikam nespěchá, o Staňkovi nyní jednat nebude**

16.7.2019 forum24.cz str. 00

Miloš Zeman v Týdnu s prezidentem / FOTO: repro youtube.com

Pravděpodobně příští týden se uskuteční další schůzka premiéra Andreje Babiše (ANO) a vicepremiéra Jana Hamáčka (ČSSD) s prezidentem Milošem Zemanem k výměně ministra kultury. Babiš s Hamáčkem dnes Hrad požádali o termín. Sociální demokraté podle Babiše věří, že pondělní usnesení, ve kterém předsednictvo ČSSD trvá na nominaci stranického místopředsedy Michala Šmardy, přesvědčí Zemana, aby ho jmenoval. Prezident minulý týden uvedl, že je připraven vyhovět návrhu z konce května a odvolat ke konci července současného ministra Antonína Staňka (ČSSD).

Zeman minulý týden kritizoval, že Šmarda není odborníkem na kulturu, v proslovu na francouzské ambasádě také kritizoval nominace stranických funkcionářů. Na schůzce s předsedou ČSSD Hamáčkem pak v pátek přislíbil odvolání Staňka, ohledně Šmardy však uvedl, že počká na stanovisko předsednictva ČSSD. To v pondělí rozhodlo, že strana zůstane ve vládě s ANO, podpořilo jmenování Šmardy a Hamáčka vybavilo mandátem k dalšímu jednání včetně případného stažení ministrů ČSSD z kabinetu.

Hamáček se dnes s Babišem krátce sešel na úřadu vlády, kde premiéra informoval o výsledcích jednání předsednictva. Poté požádali Hrad o schůzku. Podle Babiše by se mohla uskutečnit po dovolení prezidenta v příštím týdnu. ČSSD má podle Babiše pocit, že po hlasování předsednictva by mohl Zeman se Šmardovou nominací souhlasit. Na opakované dotazy nechtěl Babiš říct, jak se ke kandidátovi sociální demokracie staví. „Já to nechci komentovat, je to nominace ČSSD,“ uvedl.

Staněk podal v květnu demisi, Zeman ji však nepřijal. Babiš poté na žádost ČSSD navrhl odvolání ministra, čemuž podle ústavy hlava státu musí vyhovět. ČSSD v souvislosti se Zemanovým otálením několikrát zopakovala, že pokud by nemohla rozhodovat o tom, koho do kabinetu vyšle, ztratí její vládní angažmá smysl. Babiš předsednictvo ČSSD o výhodách vládní spolupráce v pondělí přesvědčoval osobně.

Regionální představitelé ČSSD jsou s výsledkem pondělního jednání předsednictva většinou spokojeni. Rozhodnutí v anketě ČTK označili za předvídatelné a logické. Někteří nicméně považují za absurdní, že situace vznikla kvůli jednomu ministrovi, a doufají, že se její řešení nebude protahovat. Ne všichni jsou účastí ČSSD v menšinovém kabinetu s ANO nakloněni.

Rozhodnutí předsednictva respektuje i ČSSD v Ústeckém kraji, která byla v minulosti proti vstupu ČSSD do vlády s ANO. „Náš názor je menšinový, uvidíme, co čas přinese v následujících dnech,“ řekl předseda tamní ČSSD Miroslav Andrt. Jihomoravská předsedkyně ČSSD Naděžda Křemečková chápe pondělní výsledek jako Hamáčkův závazek. „Očekávám, že termín řešení krize 31. července se nebude posouvat. Pokud by tomu tak ze strany prezidenta bylo, domnívám se, že by předseda měl straně zachovat poslední zbytky suverenity a rázně jednat,“ uvedla.

Politologové oslovení ČTK však nevyloučili, že se spor protáhne až do podzimu. Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity uvedl, že by se pak mohl případ protnout s některými dalšími problémy vlády a premiéra, týkajícími se například rozepří mezi ČSSD a ANO kvůli státnímu rozpočtu nebo auditu Evropské komise ohledně střetu zájmů předsedy vlády. Podle Josefa Mlejníka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy musí ČSSD v otázce výměny ministra zatlačit i na Babiše.

Právě v této době potřebujeme nezávislá média. Podpořte nás prosím a objednejte si předplatné Revue FORUM ZDE. Děkujeme!

URL| <https://www.forum24.cz/zeman-nikam-nespecha-a-o-stankovi-nyni-jednat-nebude/>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
[forum24.cz](https://www.forum24.cz)

---

## S ČSSD to vypadá bledě. Tvrdohlavý Zeman ji nakonec vyštve z vlády?

16.7.2019 [globe24.cz](https://www.globe24.cz) str. 00  
[Globe24.cz](https://www.globe24.cz)

Není vyloučeno to, že se spor o výměnu ministra kultury protáhne až do podzimu, míní Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. Podle něj by se pak mohl rozpor protnout s některými dalšími problémy vlády a premiéra Andreje Babiše (ANO), týkajícími se například rozepří mezi ČSSD a ANO kvůli státnímu rozpočtu nebo auditu Evropské komise ohledně střetu zájmů předsedy vlády. Podle Josefa Mlejníka z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy musí ČSSD v otázce výměny ministra zatlačit i na Babiše.

"Včerejším (Pondělním) rozhodnutím předsednictva ČSSD se výsledek sporu o odvolání ministra kultury a jmenování jeho nástupce oddálil, zjevně o týdny možná i o několik měsíců," napsal ČTK Kopeček. "Tímto rozhodnutím ve vedení ČSSD zjevně převážila vůle vyčkávat a vyhnout se oběma rychlým řešením, to je z vlády odejít anebo potvrdit, že prezident má právo veta při výběru ministrů za ČSSD," doplnil.

Ministr kultury Antonín Staněk (ČSSD) podal v květnu demisi, kterou prezident Miloš Zeman nepřijal. Dlouho otálel se stanovením termínu, přestože mu návrh na Staňkovo odvolání předložil i Babiš. Na pátečním jednání s vicepremiérem a předsedou ČSSD Janem Hamáčkem a Staňkem v Lánech prezident uvedl, že je připraven k 31. červenci ministra odvolat.

Sociální demokracie požaduje, aby Staňka v čele resortu nahradil místopředseda strany Michal Šmarda. Zeman uvedl, že ohledně nástupce počká na pondělní rozhodnutí předsednictva ČSSD. Širší vedení strany Šmardovu nominaci potvrdilo. Prezident ale v pátek neslabil, zda bude verdikt předsednictva respektovat. Hamáček zároveň podle pondělního usnesení vedení ČSSD má, po projednání v grémiu, plnou kompetenci rozhodnout o dalším vývoji angažmá sociální demokracie ve vládě, může jej i ukončit.



Podle Kopečka je na výsledku pondělního jednání zajímavé právě posílení Hamáčkovy pozice. "Stávající předseda ČSSD zjevně chce ve vládě zůstat a takový mandát přece jen posiluje jeho vyjednávací pozici ve vztahu k předsedovi vlády. Je ale otázka, jestli to ČSSD v celém sporu opravdu nějak pomůže," dodal.

Mlejnek uvedl, že hlavní posun nastal v pátek, kdy Zeman souhlasil s odvoláním Staňka. Zároveň ale naznačil, že Šmardu jmenovat nechce. ČSSD se podle politologa logicky snaží maximalizovat tlak na jeho jmenování. "Prezident patrně hodlá ČSSD z vlády vyštvať, ČSSD chce ve vládě zůstat, nicméně nemůže tam zůstat za ponižujících podmínek, které jí prezident svou tvrdohlavostí vytváří," napsal ČTK.

ČSSD tak podle něj musí zatlačit i na předsedu vlády. "Což tím včerejším (pondělním) usnesením též činí, neboť Andrej Babiš chce sociální demokraty ve vládě udržet. Nechce ale konflikt se Zemanem. Teď půjde o to, která ze stran trojúhelníku ČSSD - Zeman - Babiš povolí. Nepovolí-li ani jedna, ČSSD asi nezbude než z vlády odejít," doplnil.

Zajímavé bude, zda Zeman skutečně ke konci července bez dalších podmínek Staňka odvolá, míní Kopeček. "Je otázka, jestli to například nespojí s otázkou, že bude jiný stávající člen vlády za ČSSD pověřen vedením resortu kultury. Zatím to nevypadá, že by ČSSD na něco takového přistoupila, protože pak by bylo jasné, že jí navržený kandidát Michal Šmarda se nikdy ministrem nestane," poznamenal.

Miloš Zeman / foto: Reprofoto Recommended Video

URL| <https://globe24.cz/svet/69070-s-cssd-to-vypada-blede-tvrdohlavy-zeman-ji-nakonec-vystve-z-vlady>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
globe24.cz

## Zeman hodlá vyštvať ČSSD z vlády? Spor o ministra kultury se ještě může vyhrotit

16.7.2019 eurozpravy.cz str. 00  
EuroZpravy.cz

Není vyloučeno to, že se spor o výměnu ministra kultury protáhne až do podzimu, míní Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. Podle něj by se pak mohl rozpor protnout s některými dalšími problémy vlády a premiéra Andreje Babiše (ANO), týkajících se například rozepří mezi ČSSD a ANO kvůli státnímu rozpočtu nebo auditu Evropské komise ohledně střetu zájmů předsedy vlády. Podle Josefa Mlejnka z katedry politikologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy musí ČSSD v otázce výměny ministra zatlačit i na Babiše.

"Včerejším (Pondělním) rozhodnutím předsednictva ČSSD se výsledek sporu o odvolání ministra kultury a jmenování jeho nástupce oddálil, zjevně o týdny možná i o několik měsíců," napsal ČTK Kopeček. "Tímto rozhodnutím ve vedení ČSSD zjevně převážila vůle vyčkávat a vyhnout se oběma rychlým řešením, to je z vlády odejít anebo potvrdit, že prezident má právo veta při výběru ministrů za ČSSD," doplnil.

Ministr kultury Antonín Staněk (ČSSD) podal v květnu demisi, kterou prezident Miloš Zeman nepřijal. Dlouho otálel se stanovením termínu, přestože mu návrh na Staňkovo odvolání předložil i Babiš. Na pátečním jednání s vicepremiérem a předsedou ČSSD Janem Hamáčkem a Staňkem v Lánech prezident uvedl, že je připraven k 31. červenci ministra odvolat.

Sociální demokracie požaduje, aby Staňka v čele resortu nahradil místopředseda strany Michal Šmarda. Zeman uvedl, že ohledně nástupce počká na pondělní rozhodnutí předsednictva ČSSD. Širší vedení strany Šmardovu nominaci potvrdilo. Prezident ale v pátek neslabil, zda bude verdikt předsednictva respektovat. Hamáček zároveň podle pondělního usnesení vedení ČSSD má, po projednání v grémiu, plnou kompetenci rozhodnout o dalším vývoji angažmá sociální demokracie ve vládě, může jej i ukončit.

Podle Kopečka je na výsledku pondělního jednání zajímavé právě posílení Hamáčkovy pozice. "Stávající předseda ČSSD zjevně chce ve vládě zůstat a takový mandát přece jen posiluje jeho vyjednávací pozici ve vztahu k předsedovi vlády. Je ale otázka, jestli to ČSSD v celém sporu opravdu nějak pomůže," dodal.

Mlejnek uvedl, že hlavní posun nastal v pátek, kdy Zeman souhlasil s odvoláním Staňka. Zároveň ale naznačil, že Šmardu jmenovat nechce. ČSSD se podle politologa logicky snaží maximalizovat tlak na jeho jmenování. "Prezident patrně hodlá ČSSD z vlády vyštvať, ČSSD chce ve vládě zůstat, nicméně nemůže tam zůstat za ponižujících podmínek, které jí prezident svou tvrdohlavostí vytváří," napsal ČTK.

ČSSD tak podle něj musí zatlačit i na předsedu vlády. "Což tím včerejším (pondělním) usnesením též činí, neboť Andrej Babiš chce sociální demokraty ve vládě udržet. Nechce ale konflikt se Zemanem. Teď půjde o to, která ze stran trojúhelníku ČSSD - Zeman - Babiš povolí. Nepovolí-li ani jedna, ČSSD asi nezbude než z vlády odejít," doplnil.

Zajímavé bude, zda Zeman skutečně ke konci července bez dalších podmínek Staňka odvolá, míní Kopeček. "Je otázka, jestli to například nespojí s otázkou, že bude jiný stávající člen vlády za ČSSD pověřen vedením resortu kultury. Zatím to nevypadá, že by ČSSD na něco takového přistoupila, protože pak by bylo jasné, že jí navržený kandidát Michal Šmarda se nikdy ministrem nestane," poznamenal.

Miloš Zeman

URL| <https://eurozpravy.cz/domaci/politika/263506-zeman-hodla-vystvat-cssd-z-vlady-spor-o-ministra-kultury-se-jeste-muze-vyhrotit/>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
[eurozpravy.cz](https://eurozpravy.cz)

---

## Nového ministra kultury se možná dočkáme až na podzim, říká politolog

16.7.2019 idnes.cz str. 00

Autoři: ČTK,, iDNES.cz

Demise, otálení a tvrdohlavost. Jmenování nového ministra kultury doprovází prodlevy. ČSSD trvá na jmenování Michala Šmardy, prezident však neslabil, že bude verdikt předsednictva respektovat. Podle Lubomíra Kopečka z Masarykovy Univerzity v Brně není vyloučené, že výměna ministra kultury bude možná trvat několik měsíců.

Podle Lubomíra Kopečka by se pak mohl rozpor kolem jmenování ministra kultury protnout s některými dalšími problémy vlády a premiéra Andreje Babiše ( ANO ), které se týkají například rozepří mezi ČSSD a ANO kvůli státnímu rozpočtu nebo auditu Evropské komise ohledně střetu zájmů předsedy vlády. Podle Josefa Mlejníka z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy musí ČSSD v otázce výměny ministra zatlačit i na Babiše.

Zobrazit fotogalerii

„Včerejším (Pondělním) rozhodnutím předsednictva ČSSD se výsledek sporu o odvolání ministra kultury a jmenování jeho nástupce oddálil, zjevně o týdny možná i o několik měsíců,“ napsal ČTK Kopeček. „Tímto rozhodnutím ve vedení ČSSD zjevně převážila vůle vyčkávat a vyhnout se oběma rychlým řešením, to je z vlády odejít anebo potvrdit, že prezident má právo veta při výběru ministrů za ČSSD,“ doplnil.

Ministr kultury Antonín Staněk (ČSSD) podal v květnu demisi, kterou prezident Miloš Zeman nepřijal. Dlouho otálel se stanovením termínu, přestože mu návrh na Staňkovo odvolání předložil i Babiš. Na pátečním jednání s vicepremiérem a předsedou ČSSD Janem Hamáčkem a Staňkem v Lánech prezident uvedl, že je připraven k 31. červenci ministra odvolat.

Sociální demokracie požaduje, aby Staňka v čele resortu nahradil místopředseda strany Michal Šmarda. Zeman uvedl, že ohledně nástupce počká na pondělní rozhodnutí předsednictva ČSSD. Širší vedení strany Šmardovu nominaci potvrdilo. Prezident ale v pátek neslabil, zda bude verdikt předsednictva respektovat. Hamáček zároveň podle pondělního usnesení vedení ČSSD má, po projednání v grémiu, plnou kompetenci rozhodnout o dalším vývoji angažmá sociální demokracie ve vládě, může jej i ukončit.

Podle Kopečka je na výsledku pondělního jednání zajímavé právě posílení Hamáčkovy pozice. „Stávající předseda ČSSD zjevně chce ve vládě zůstat a takový mandát přece jen posiluje jeho vyjednávací pozici ve vztahu k předsedovi vlády. Je ale otázka, jestli to ČSSD v celém sporu opravdu nějak pomůže,“ dodal.

Mlejnek uvedl, že hlavní posun nastal v pátek, kdy Zeman souhlasil s odvoláním Staňka. Zároveň ale naznačil, že Šmardu jmenovat nechce. ČSSD se podle politologa logicky snaží maximalizovat tlak na jeho jmenování. „Prezident patrně hodlá ČSSD z vlády vyštvať, ČSSD chce ve vládě zůstat, nicméně nemůže tam zůstat za ponižujících podmínek, které jí prezident svou tvrdohlavostí vytváří,“ napsal ČTK.

ČSSD tak podle něj musí zatlačit i na předsedu vlády. „Což tím včerejším (pondělním) usnesením též činí, neboť Andrej Babiš chce sociální demokraty ve vládě udržet. Nechce ale konflikt se Zemanem. Teď půjde o to, která ze stran trojúhelníku ČSSD - Zeman - Babiš povolí. Nepovolí-li ani jedna, ČSSD asi nezbude než z vlády odejít,“ doplnil.

Zajímavé bude, zda Zeman skutečně ke konci července bez dalších podmínek Staňka odvolá, míní Kopeček. „Je otázka, jestli to například nespojí s otázkou, že bude jiný stávající člen vlády za ČSSD pověřen vedením resortu kultury. Zatím to nevypadá, že by ČSSD na něco takového přistoupila, protože pak by bylo jasné, že jí navržený kandidát Michal Šmarda se nikdy ministrem nestane,“ poznamenal.

Dan Materna, MAFRA.

URL| [https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/cssd-jan-hamacek-milos-zeman-andrej-babis-prezident-ministr-kultura-michal-smarda.A190716\\_142013\\_domaci\\_jum](https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/cssd-jan-hamacek-milos-zeman-andrej-babis-prezident-ministr-kultura-michal-smarda.A190716_142013_domaci_jum)

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
[zpravy.iDNES.cz](https://www.idnes.cz/zpravy/iDNES.cz) (Zprávy / Domáci)

---

## „Tohle jen tak nevyšumí.“ Peníze z Ruska dál rozkládají italskou vládu

16.7.2019 info.cz str. 00

Eliška Kubátová

Skandál kolem údajného financování strany Mattea Salviniho z Ruska ani týden po zveřejnění tajných nahrávek ze setkání zástupců Ligy s představiteli Kremlu neutichá.

Aféra, která plní titulní strany italských médií, je pro Salviniho více než nepříjemná. Kdo z ní může naopak těžit, je jeho koaliční partner – euroskeptické Hnutí pěti hvězd (M5S), které se ještě před rokem stalo vítězem voleb, během vládního angažmá však značná část jeho voličů přeběhla právě k Salviniho. Po zveřejnění nahrávky to může být právě naopak, rozpad vlády se však M5S nehodí. „Kdybych to měl přirovnat, hodně to připomíná situaci u nás,“ říká pro INFO.CZ expert na italskou politiku z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Martin Mejstřík.

Podezření, že nacionalistická protiimigrační strana ministra vnitra Mattea Salviniho získávala finanční prostředky z Ruska, se v italském veřejném prostoru objevuje dlouhodobě, nahrávky zveřejněné minulý týden serverem Buzzfeed však přišly jako rána z čistého nebe.

Jde o záznam ze setkání zástupců italské Ligy s představiteli Kremlu, které se uskutečnilo loni 18. října v moskevském hotelu Metropol. Tehdy byl v Moskvě oficiálně i Salvini, který z ruské metropole odjížděl se slovy, že „lidí jako je Putin, kterému leží na srdci zájem občanů, bychom potřebovali desítky“. Šéf Ligy se vřelým vztahem k Vladimíru Putinovi nikdy netajil a opakovaně se postavil také proti sankcím namířeným proti Moskvě po anexi Krymu. Nahrávka však může být prvním hmatatelnějším důkazem, že jeho strana možná byla nelegálně financována ruskými penězi.

„Je to opravdu velmi sledovaná kauza, která se táhne hodně dlouho. Zkazky o tom, že je Liga severu placená z ruských peněz, se objevují už několik let. Teď je to ale poprvé, co jsou na stole konkrétnější důkazy o tom, že něco takového pravděpodobně proběhlo,“ říká pro INFO.CZ expert na italskou politiku z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Martin Mejstřík.

Podle italských médií se s Putinovými lidmi setkal Salviniho bývalý mluvčí Gianluca Savoini a další dva Italové, kteří společně domlouvali prodej ropy za zvýhodněnou cenu výměnou za finanční pomoc Salviniho straně. Partaj si tak měla přijít na více než 65 milionů dolarů, tedy na necelých 1,5 miliardy korun, které měla získat ještě před volbami do Evropského parlamentu. „Příští květen se konají evropské volby. Chceme Evropu změnit. A nová Evropa musí mít k Rusku blízko jako dřív, chceme získat zpět svou suverenitu,“ říká na záznamu jeden z Italů.

Sám Salvini označuje kauzu za „směšnou“ a tvrdí, že z Ruska nedostal jediný rubl. Italská média ostatně přiznávají, že stále není jasné, zda byl obchod nakonec uzavřen a Liga peníze skutečně dostala, nahrávka je ale výbušná sama o sobě. Informace rozvířila vody italské politiky a opozice začala okamžitě požadovat, aby Salvini kauzu vysvětlil. Ve čtvrtek pak začala možnou mezinárodní korupci ze strany Ruska vyšetřovat milánská prokuratura.

Kauza však vyvolala poprask také uvnitř vládní koalice. Zastupující předseda vlády a šéf Hnutí pěti hvězd (M5S) Luigi di Maio v neděli vyzval k vytvoření parlamentní vyšetřovací komise, která by se podle něj měla zabývat financováním „všech stran“. Maiova reakce na probíhající aféru však Salviniho pobouřila. Na návrh svého koaličního partnera odpověděl řečnickou otázkou, jestli se budou „v parlamentu od nynějška projednávat všechny soukromé večere“.

Může kauza vládu v Římě ohrozit?

Vztahy mezi koaličními partnery – Hnutím pěti hvězd a Salviniho Ligou – nebyly nikdy ideální a od počátku se hovoří o tom, že jejich partnerství je spíše sňatkem z rozumu. S nárůstem preferencí Mattea Salviniho se však vztahy uvnitř koalice začaly dál vyostřovat. Poslední kapkou pak byly evropské volby, které jen potvrdily, že Liga je v současnosti daleko silnější než M5S, které ještě loni suverénně ovládlo parlamentní volby. M5S se tak skandálu zřejmě bude snažit využít.

„To, že Liga měla mít pomoc z Ruska, bylo v Itálii veřejným tajemstvím, ale nyní je zřejmé, že kauza určitě jen tak nevyšumí – zejména Hnutí pěti hvězd, které dlouhodobě oslabuje a je kritizováno vlastními voliči za to, že je v této vládě, se o ni bude zajímat a bude chtít ukázat, že se také umí přihlásit o slovo,“ říká Mejstřík, podle kterého bude zajímavé sledovat, kam až bude Hnutí pěti hvězd ochotné zajít.

Salviniho koaliční partner tak může vyhrožovat i pádem vlády, podle odborníka na italskou politiku je však nutné si uvědomit, že se M5S nenachází v ideálním postavení. Zatímco v loňských volbách bylo Maiovo hnutí první, dnes by s velkým náskokem zvítězila Salviniho Liga. „Pokud by nyní vládu položili a došlo by na předčasné volby, získali by třeba jen polovinu hlasů než předtím. V jejich zájmu tedy volby nejsou. Kdybych to měl přirovnat, hodně to připomíná situaci u nás,“ dodává.

Napětí uvnitř koalice si je vědom i její premiér Giuseppe Conte, podle kterého by Salvini měl kauzu vysvětlit před parlamentem, obavy o možný pád vlády ale odmítá. „Pan Savoini nikde nedržel žádnou vládní funkci... Vyšetřování se proto nyní vztahuje pouze na něj,“ řekl premiér podle agentury ANSA s tím, že aféra kolem možného nelegálního financování Ligy vládu nijak neohrožuje.

Salvinimu se tak zatím daří kazu dál nerozdmýchávat a držet koalici pohromadě. Nahrává mu přitom i fakt, že voliči, kteří slyší hlavně na jeho populistickou rétoriku, napojení Ligy na Moskvu a její údajné financování z Ruska nijak zvlášť neřeší. Je však otázka, kam až se může aféra dostat. Pokud by přišly další důkazy, nebo by případ skončil u soudu, část voličů Ligy by to přeci jen mohlo odradit.

„Velké části voličů Ligy je to, že se objevila nějaká nahrávka, v současnosti jedno. Pokud by ale celý případ šel k soudu, protože jde o nelegální financování, to už by samozřejmě mělo větší efekt. Na jednu stranu by to Hnutí pěti hvězd mohlo pomoci, na stranu druhou by se ale ocitli před složitou volbou, zda ve vládě setrvat, anebo odejít – avšak za rizika předčasných voleb, které si nicméně za současné konstelace přát nemohou,“ uzavírá Mejstřík.

URL| <https://www.info.cz/svet/tohle-jen-tak-nevyšumi-penize-z-ruska-dal-rozkladaji-italskou-vladu-42284.html>

## Šír: Zločin pod nánosy lhaní. Před pěti lety ruská armáda sestřelila nad Ukrajinou let MH17

16.7.2019 ct24.cz str. 00 Názory

svitakm

Nad Doněckou oblastí se 17. července 2014 zřítil boeing 777 malajsijských aerolinií letící na lince z Amsterdamu do Kuala Lumpur. V troskách havarovaného letu zahynulo všech 298 cestujících a členů posádky celkem z deseti zemí, z toho osmdesát dětí. Pozadí události, jež dodala konfliktu na východě Ukrajiny nový rozměr, shrnuje v komentáři pro web ČT24 Jan Šír z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Začneme tím, že jde o doposud nejzávažnější válečný zločin, který byl na východě Ukrajiny od počátku války zaznamenán. Zločin. Neboť i válka má svá pravidla. Odkážeme zejména na ženevské úmluvy z roku 1949 a dodatkové protokoly z roku 1977. Soubor zákonů války tvoří mezinárodní humanitární právo.

Válka a právo: laické minimum

Ústředním principem ženevského práva je zásada rozlišování. Ta je těsně provázána se zásadou vojenské nezbytnosti, proporcionality a také omezenosti prostředků a metod boje. Rozlišování spočívá v nejobecnější rovině v povinnosti válčících stran činit rozdíl mezi kombatanty (osobami, které jsou oprávněny zapojit se do nepřátelských akcí a které mohou být cílem útoku) a mezi nekombatanty (osobami neúčastnícími se boje), zejména pak civilisty; ti mají být válečných útrap za všech okolností ušetřeni.

Vztaženo na konkrétní situaci: dopravní letadlo obsluhující pravidelnou komerční linku je z definice považováno za civilní, takže v žádném případě nemůže spadat do kategorie cílů, proti kterým je legitimní vést nepřátelské akce.

Vyšetřovatelé zjistili, že let MH17 byl zničen v důsledku zásahu střelou vypuštěnou z raketového systému typu země-vzduch. Protiletadlové komplety tohoto druhu představují pokročilý zbraňový systém určený k boji proti manévrujícím aerodynamickým cílům pomocí raket. Kdokoli tak provádí bojové operace s raketami v oblasti, kudy procházejí frekventované letové koridory, musí být přinejmenším srozuměn s tím, že může nějaké letadlo zasáhnout. Odtud úmysl spáchat čin mající za následek zničení letu a usmrcení osob na palubě.

Vyšetřování

Vyšetřování technických příčin havárie vedl nizozemský úřad pro bezpečnost. Vedle toho bylo zahájeno kriminální vyšetřování skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu.

Ukrajina, coby stát, na jehož území byl zločin spáchán, delegovala vyšetřování Nizozemsku (v katastrofě přišlo o 193 občanů). Na základě pětistranné mezvládní dohody následně zainteresované strany utvořily Společný vyšetřovací tým, kam byli vedle Nizozemska a Ukrajiny přizváni také zástupci Malajsie, Austrálie a Belgie coby zemí, jež mají na věci legitimní zájem (škoda a újma v důsledku zničení letadla a usmrcení většího počtu osob, nikoli například vazba státu a/nebo jeho politické reprezentace na pachatele zločinu a podobně).

Společný vyšetřovací tým úměrně pokroku ve vyšetřování zveřejňoval průběžná zjištění a závěry. Tak na podzim 2016 vyšetřovatelé oficiálně oznámili, že let MH17 byl sestřelen raketou série 9M38, jež byla vypálena z raketového systému Buk. Místo odpalu bylo lokalizováno v prostoru jižně od města Snižne na východě Ukrajiny, v oblasti kontrolované tou dobou formacemi pro/ruských ozbrojenců, s tím, že samotný raketový systém byl na východ Ukrajiny dopraven z území Ruské federace, kam byl po provedení akce rovněž evakuován zpět.

V květnu 2018 vyšetřovatelé potvrdili, že použitý systém pocházel z výzbroje 53. protiletadlové brigády raketových vojsk ruských ozbrojených sil dislokované nastálo v ruském Kursku.

Tolik fakta.

Já nic, já muzikant

O tom, co se onoho odpoledne v nebi nad Donbasem odehrálo, nevědí lépe nikde než v Rusku. Navzdory tomu celých pět let od spáchání činu Rusko nadále odmítá převzít zodpovědnost – za fakta.

Závěry nezávislého vyšetřování neuznává. Nespolupracuje; naopak vyšetřování maří a ve snaze o jeho delegitimizaci je diskredituje. Víc než to, v létě 2015 v Radě bezpečnosti OSN zablokovalo původně malajsijský projekt rezoluce požadující pohnat viníky tragédie před mezinárodní tribunál. Od té doby činí veškeré myslitelné kroky k tomu, aby tento zločin nebyl nikdy rozkryt, natožpak potrestán.

Vyšetřování zločinu tohoto druhu představuje pro image státu, a to i takového jako ten ruský, pochopitelně problém. Proto Rusko spustilo zároveň mohutnou informační kampaň, jež měla přesvědčit veřejnost, že s nešťastnou událostí nemá nic společného a že za ni vlastně mohou všichni okolo, jenom ne ono samo.

Od prvních chvil přicházelo Rusko s novými a novými vysvětleními tragédie. A to s jediným cílem – situaci maximálně zamlžit, zastříit, zasít pochybnosti, dezorientovat, zmást veřejnost, dále ji znejistit, vyvolat falešný dojem, že fakta nic neznamenají a že pravda neexistuje (a pokud ano, stejně se ji nikdy nedozvíme, tak proč o ni vůbec usilovat). Tím vším znemožnit či aspoň co nejvíc zkomplikovat možnost činit na základě fakt logické úsudky a vyvozovat z nich logické závěry.

Odkaz

Rusko přišlo s další verzí sestřelení letu MH17 nad Ukrajinou. Mezinárodní vyšetřování se prý mýlí

Techniky manipulace zahrnovaly vše, co ruská dezinformační kuchyně v současnosti dokáže nabídnout – vyfabrikované výpovědi „očitých svědků“, „satelitní snímky“, „výsledky balistických experimentů“, dodatečně nalezená „radarová data“, podvržená „výrobní dokumentace“, jež musela nejdřív projít složitou procedurou odtajnění, a tak dál. Žádný fejk nebyl pro oficiální propagandu málo bizarní, než se pak za jeho další šíření po sociálních sítích vzali ve velkém k tomu účelu vycvičení trollové.

V reakci na každá nová fakta přicházela ke slovu mnohokrát vyzkoušená praxe boje se skutečností – popírání, překrucování, ohýbání, obviňování a kontraobviňování (ach, ta rusofobie), odvracení pozornosti.

A lhaní.

Tak jako v jiných případech, kdy by fakta mohla vypadat až příliš nelichotivě, než aby to mohla být pravda, se právě lhaní mělo ukázat univerzální ruskou odpovědí první volby. Není ambicí textu vypočítávat jednotlivé „verze“, které v Rusku o MH17 za tu dobu zvládli vyprodukovat. Ostatně by na takový úkol ani nepostačoval prostor. V každém případě zapojení celého státního aparátu do tohoto od počátku mírně řečeno nejistého podniku ukazuje na neklid, že by nakonec pravda přece mohla vyjít najevo. Lhali generálové. Lhali diplomaté. Lhali producenti-zbrojaři. Lhali experti. Lhal sám car.

Hovořil jsem se soudruhy nahoře...

V červnu vstoupilo mezinárodní vyšetřování konečně do fáze přípravy na soud. Veřejnost se tak dozvěděla jména prvních čtyř podezřelých, jimž bylo sděleno obvinění pro podíl na dodání a rozmístění protiletadlového raketového kompletu Buk z Ruska na východ Ukrajiny s cílem zničit letadlo.

Pro představu o profilu hrdinů hybridní domobrany Donbasu: tři z obviněných jsou občané Ruské federace, které spojuje, že jde o důstojníky a veterány zpravodajských služeb a ozbrojených sil. O čtvrtém obviněném, Ukrajinci z Doněcku, je známo, že před vstupem do řad nezákonných ozbrojených uskupení si již několik let odseděl jako mladistvý za jinou násilnou trestnou činnost. Na všechny obviněné byl vydán mezinárodní zatykač.

Odkaz

Nizozemci budou soudit tři Rusy a jednoho Ukrajince za sestřelení MH17

Dlužno dodat, souzeni budou v nepřítomnosti. Podle údajů vyšetřování se v současnosti všichni skrývají na území Ruské federace, respektive na územích Ukrajiny ležících mimo kontrolu ústřední vlády v Kyjevě.

Obviněná čtveřice byla ustanovena jako mezičlánek spojující ruskou armádu a formace pro/ruských ozbrojenců na východě Ukrajiny.

Další vyšetřování má jít podle zveřejněného plánu po dvou liniích. V první linii se vyšetřovatelé zaměří na členy posádky, jež obsluhovala použitý ruský armádní protiletadlový raketový komplet. V té druhé pak hodlají prověřit osoby, jež byly zapojeny do rozhodovacího procesu v Ruské federaci ve věci poskytnutí „vojenské podpory na východě Ukrajiny“, a ve výsledku rozplést celý služební postup, který vedl ke zločinu.

Postavení prvních obviněných před soud, který očistí fakta od lží, má přitom víc než symbolický význam – naději na spravedlnost pro oběti leteckého neštěstí a jejich nejbližší. Představuje navíc důležitý krok na cestě k pohnání Ruska k zodpovědnosti. Zodpovědnosti za jeden válečný zločin. A také za jednu útočnou válku – nebýt které by ruská armáda ze zóny ozbrojeného konfliktu na území sousedního státu žádné dopravní letadlo nikdy sestřelit nemohla.

Profil

Jan Šír

Jan Šír působí jako výzkumný pracovník katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Specializuje se na politický, bezpečnostní a energetický vývoj nástupnických států bývalého Sovětského svazu. Je autorem a spoluautorem tří monografií včetně kolektivní práce Ruská agrese proti Ukrajině (Praha: Karolinum, 2017).

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/nazory/2865680-zlocin-pod-nanosy-lhani-pred-peti-lety-ruska-armada-sestrelila-nad-ukrajinou-let-mh17>

---

## **Babiš s Hamáčkem požádali Zemana o společnou schůzku kvůli výměně ministra kultury**

**16.7.2019 aktualne.cz str. 00 Domáci**  
ČTK

Bude to už několikátá schůzka lídrů vlády s prezidentem ohledně obsazení ministerstva kultury, do jehož čela ČSSD prosazuje Michala Šmardu. Premiér Andrej Babiš

"Informoval jsem o stanovisku předsednictva ČSSD a dohodli jsme se, že požádáme o společný termín u pana prezidenta," řekl Hamáček. Babiš novinářům později řekl, že se spolu s Hamáčkem spojili s hradním kancléřem Vratislavem Mynářem. "Požádali jsme o schůzku na příští týden. Pan prezident má dovolenou. Doufáme, že ten termín dostaneme," uvedl.

"Pokud bude termín, budeme informovat," sdělil prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček na dotaz, zda Zeman vyhoví žádosti o schůzku a kdy se bude konat.

Bude to už několikátá schůzka lídrů vlády s prezidentem ohledně obsazení ministerstva kultury. Zeman při poslední schůzce s Hamáčkem 12. července uvedl, že je připraven k 31. červenci vyhovět Babišově návrhu na odvolání ministra kultury Antonína Staňka (ČSSD). Hamáček tehdy také řekl, že ohledně Šmardy Zeman vyčká na rozhodnutí pondělního předsednictva ČSSD. To potvrdilo setrvání na dosavadních návrzích ČSSD. Zeman minulý týden podle Hamáčka nicméně neřekl, zda bude pondělní rozhodnutí předsednictva respektovat.

ČSSD má podle Babiše pocit, že po hlasování předsednictva by mohl Zeman s nominací Šmardy souhlasit. "Já nebudu říkat pocity pana prezidenta, já postupuji podle koaliční smlouvy," uvedl. Označil se za zprostředkovatele ve sporu mezi současným a bývalým předsedou ČSSD Hamáčkem a Zemanem. Na opakované dotazy nechtěl Babiš říct, jak se staví ke Šmardovi. "Já to nechci komentovat, je to nominace ČSSD," řekl.

Premiér odmítl námitky, že nevyužívá všechny možnosti, jak řešit situaci, například když vyloučil podání kompetenční žaloby na Zemana. "Žaloba nic neřeší," uvedl. Připomněl předchozí spory o jmenování některých ministrů současné vlády i kabinetu premiéra Bohuslava Sobotky (ČSSD), který sám musel opustit jako ministr financí. "Já nechci krizi, já to chci řešit kompromisem," uvedl.

Babiš před dvěma týdny v Lánech po jednání s prezidentem řekl, že doufá v to, že se podaří najít řešení, které zachová stávající vládu. Zopakoval to i v pondělí na zasedání širokého vedení ČSSD. Spor se může protáhnout až do podzimu, varuje politolog

Podle politologa Lubomíra Kopečka z Masarykovy univerzity není vyloučeno, že se spor o výměnu ministra kultury protáhne až do podzimu. Rozpor by se pak mohl protnout s některými dalšími problémy vlády a premiéra Andreje Babiše, týkajících se například rozepří mezi ČSSD a ANO kvůli státnímu rozpočtu nebo auditu Evropské komise ohledně střetu zájmů předsedy vlády.

"Včerejším (Pondělním) rozhodnutím předsednictva ČSSD se výsledek sporu o odvolání ministra kultury a jmenování jeho nástupce oddálil, zjevně o týdny možná i o několik měsíců," napsal Kopeček.

Podle něj je na výsledku pondělního jednání zajímavé posílení Hamáčkovy pozice. "Stávající předseda ČSSD zjevně chce ve vládě zůstat a takový mandát přece jen posiluje jeho vyjednávací pozici ve vztahu k předsedovi vlády. Je ale otázka, jestli to ČSSD v celém sporu opravdu nějak pomůže," dodal.

Podle Josefa Mlejníka z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy musí ČSSD v otázce výměny ministra zatlačit i na Babiše. "Což tím včerejším (pondělním) usnesením též činí, neboť Andrej Babiš chce sociální demokraty ve vládě udržet. Nechce ale konflikt se Zemanem. Teď půjde o to, která ze stran trojúhelníku ČSSD - Zeman - Babiš povolí. Nepovolí-li ani jedna, ČSSD asi nezbude než z vlády odejít," doplnil.

Video: Babiš se teď bude snažit, za odchod ČSSD z vlády by zaplatil příliš, říká Eichler

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/babis-s-hamackem-pozadaji-zemana-o-spolecnou-schuzku/r~36bd34c8a7a911e9a305ac1f6b220ee8/>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
aktualne.cz

---

## Von der Leyenová bude šéfkou Evropské komise, uspěla jen o devět hlasů. Jaký je její příběh?

16.7.2019 info.cz str. 00 Evropská unie

Eliška Kubátová

Blízká spojenkyně kancléřky Merkelové a velká zastánkyně prohlubování evropské integrace, původním vzděláním lékařka, která vychovala sedm dětí. To je ve zkratce Ursula von der Leyenová, která se v úterý stala budoucí šéfkou Evropské komise. V Evropském parlamentu získala 383 hlasů, potřebovala jich alespoň 374. Co od ní čekat? Historicky první ženu v čele EK představujeme textem, který na INFO.CZ vyšel před dvěma týdny, kdy von der Leyenovou do funkce navrhli lídři států EU.



Psal se rok 2013 a charismatická politička usedla ve vládě Angely Merkelové už potřetí, ovšem poprvé jako ministryně obrany – vůbec první žena na tomto postu. Von der Leyenová za sebou tehdy měla pětileté působení coby ministryně pro rodinu a mládež a roky ve funkci ministryně práce a sociálních věcí, kterou zastávala ve druhé vládě kancléřky Merkelové.

Cesta na vrchol politické kariéry ovšem byla pro Ursulu von der Leyenovou pozvolná. Členkou CDU se stala už v roce 1990, skutečně politicky aktivní ale začala být až o devět let později a první funkce se ujala až v roce 2003 v parlamentu Dolního Saska.

Někdejší studentka ekonomie a medicíny měla k politice vždy blízko. Co to obnáší, věděla od mala díky svému otci Ernstu Albrechtovi – významnému politikovi CDU a dlouholetému ministerskému předsedovi Dolního Saska, který byl také vysoce postaveným úředníkem v Evropském společenství, předchůdci současné EU. Ursula von der Leyenová se proto narodila v Belgii, kde žila s rodinou do svých třinácti let.

Šéfka Komise?

Teď se do centra evropských institucí vrací. „Von der Leyen má tu výhodu, že mluví francouzsky, což je pro Francii velmi důležité, a také je tu fakt, že zná Brusel velmi dobře,“ vysvětlil pro server Politico unijní zdroj pod podmínkou anonymity. Právě jazyková zdatnost – němčina, francouzština a angličtina – je jedním z faktorů, které podle diplomatů hrály v její prospěch.

Jméno šedesátileté političky za CDU se však ve spojitosti s nástupnictvím po Junckerovi neobjevuje jen tak zčista jasna. Jak připomíná server EurActiv, o Ursule von der Leyenové se mluvilo jako o možné příští šéfce Komise už loni v srpnu – ještě před tím, než byl jako „vedoucí kandidát“ za lidoveckou frakci EPP potvrzen Manfred Weber, který se však pro řadu unijních lídrů ukázal jako nepřijatelný.

„Ursula von der Leyenová je samozřejmě schopná ministryně a vůbec velice vzdělaná osoba, která má určité charisma,“ popisuje pro INFO.CZ odborník na německou politiku z **Fakulty sociálních věd** Vladimír Handl, podle kterého se von der Leyenové dařilo už ve funkci ministryně pro rodinu, kdy se velice zasadila o podporu zaměstnanosti matek a rozvoji mateřských škol zejména na západě Německa.

Určité těžkosti však musela zvládnout v čele ministerstva obrany, kam navíc přicházela v nelehkých časech, kdy se německý Bundeswehr stahoval z Afghánistánu, a musela řešit i plýtvání financemi při přezbrojování. Sama von der Leyenová přiznala, že přidělením funkce ministryně obrany byla zprvu „zaskočena“. Čelila kritice za neznalost, ale přestála několik krizí (třeba spory s Tureckem o návštěvu německých poslanců) a osvědčila se i na tomto typicky mužském rezortu – přestože se jí podle Handla nepodařilo navázat s Bundeswehrem vzájemnou důvěru.

Jméno německé ministryně obrany se pak v evropském kontextu dostalo do povědomí hlavně díky snaze prohloubit mezi členskými státy EU obrannou spolupráci. Ursula von der Leyenová je obecně velkou zastánkyní prohlubování evropské integrace a federalizace unie, což nemusí být například zemím Visegrádu zrovna pochuti, přestože dnes její nominaci do čela EK oslavují. „Mým cílem jsou Spojené státy evropské,“ řekla pro Der Spiegel v roce 2011 s odkazem na švýcarský model či USA.

Na druhou stranu, pokud jde o migraci či kritiku vlády práva v Polsku a Maďarsku, držela se von der Leyenová většinou spíše zpátky. Přesto ale došlo ale i na kritiku politiky Budapešti, když v roce 2015 tvrdě zasáhla proti migrantům. „Řekl bych, že její vztah se zeměmi střední a východní Evropy byl vždy dobrý a také aktivní – i v čele Bundeswehru byl její vztah ke státům směrem na východ velice kooperativní a vstřícný,“ hodnotí to v širším měřítku Handl s tím, že skupinu V4 nikdy nepřehlížela, přestože ona sama pochází ze Západu.

Ještě jeden škrálop si von der Leyenová z minulosti nese. Čelila podezření z plagiátorství kvůli opsaným pasážím v dizertační práci z roku 1990. Doktorát jí ale nakonec zůstal.

Žena kompromisu?

Jaká tedy bude oblíbená německá politička, která dokázala výchovu sedmi dětí skloubit s politickou kariérou, šéfkou Evropské komise? Jak poukazuje Handl, je rozhodně „člověk kompromisu, který umí vyjednávat“ a ve vyjednáváních je zároveň velice vstřícná.

„Hodně se podobá Angele Merkelové a Annegret Krampové-Karrenbauerové (nové šéfce CDU – pozn. redakce) – je to osoba, která se snaží spojovat a hledat kompromisy, spíše než rozdělovat,“ říká Handl, podle kterého se však dá její fungování v čele Komise těžko předpovídat. „Jestli to je ten velký, silný vůdce, to je velká otázka. Nicméně to se týká všech, kteří se v současnosti o tuto roli ucházejí a ucházeli,“ uzavírá Handl.

URL| <https://www.info.cz/clanek/42158/von-der-leyenova-bude-sefkou-evropske-komise-uspela-jen-o-devet-hlasu-jaky-je-jej-pribeh>

## Von der Leyenová je šéfkou Evropské komise jen o devět hlasů. Co má za sebou a co od ní čekat?

16.7.2019 info.cz str. 00

Blízká spojenkyně kancléřky Merkelové a velká zastánkyně prohlubování evropské integrace, původním vzděláním lékařka, která vychovala sedm dětí.

To je ve zkratce Ursula von der Leyenová, která se v úterý stala novou šéfkou Evropské komise. V Evropském parlamentu získala 383 hlasů, potřebovala jich alespoň 374. Co od ní čekat? Historicky první ženu v čele EK představujeme textem, který na INFO.CZ vyšel před dvěma týdny, kdy von der Leyenovou do funkce navrhli lídři států EU.

Psal se rok 2013 a charismatická politička usedla ve vládě Angely Merkelové už potřetí, ovšem poprvé jako ministryně obrany – vůbec první žena na tomto postu. Von der Leyenová za sebou tehdy měla pětileté působení coby ministryně pro rodinu a mládež a roky ve funkci ministryně práce a sociálních věcí, kterou zastávala ve druhé vládě kancléřky Merkelové.

Cesta na vrchol politické kariéry ovšem byla pro Ursulu von der Leyenovou pozvolná. Členkou CDU se stala už v roce 1990, skutečně politicky aktivní ale začala být až o devět let později a první funkce se ujala až v roce 2003 v parlamentu Dolního Saska.

Někdejší studentka ekonomie a medicíny měla k politice vždy blízko. Co to obnáší, věděla od mala díky svému otci Ernstu Albrechtovi – významnému politikovi CDU a dlouholetému ministerskému předsedovi Dolního Saska, který byl také vysoce postaveným úředníkem v Evropském společenství, předchůdci současné EU. Ursula von der Leyenová se proto narodila v Belgii, kde žila s rodinou do svých třinácti let.

Šéfka Komise?

Ted' se do centra evropských institucí vrací. „Von der Leyen má tu výhodu, že mluví francouzsky, což je pro Francii velmi důležité, a také je tu fakt, že zná Brusel velmi dobře,“ vysvětlil pro server Politico unijní zdroj pod podmínkou anonymity. Právě jazyková zdatnost – němčina, francouzština a angličtina – je jedním z faktorů, které podle diplomatů hrály v její prospěch.

Jméno šedesátileté političky za CDU se však ve spojitosti s nástupnictvím po Junckerovi neobjevuje jen tak zčista jasna. Jak připomíná server EurActiv, o Ursule von der Leyenové se mluvilo jako o možné příští šéfce Komise už loni v srpnu – ještě před tím, než byl jako „vedoucí kandidát“ za lidoveckou frakci EPP potvrzen Manfred Weber, který se však pro řadu unijních lídrů ukázal jako nepřijatelný.

„Ursula von der Leyenová je samozřejmě schopná ministryně a vůbec velice vzdělaná osoba, která má určité charisma,“ popisuje pro INFO.CZ odborník na německou politiku z **Fakulty sociálních věd** Vladimír Handl, podle kterého se von der Leyenové dařilo už ve funkci ministryně pro rodinu, kdy se velice zasadila o podporu zaměstnanosti matek a rozvoji mateřských škol zejména na západě Německa.

Určité těžkosti však musela zvládnout v čele ministerstva obrany, kam navíc přicházela v nelehkých časech, kdy se německý Bundeswehr stahoval z Afghánistánu, a musela řešit i plýtvání financemi při přezbrojování. Sama von der Leyenová přiznala, že přidělením funkce ministryně obrany byla zprvu „zaskočena“. Čelila kritice za neznalost, ale přestála několik krizí (třeba spory s Tureckem o návštěvu německých poslanců) a osvědčila se i na tomto typicky mužském rezortu – přestože se jí podle Handla nepodařilo navázat s Bundeswehrem vzájemnou důvěrou.

Jméno německé ministryně obrany se pak v evropském kontextu dostalo do povědomí hlavně díky snaze prohloubit mezi členskými státy EU obrannou spolupráci. Ursula von der Leyenová je obecně velkou zastánkyní prohlubování evropské integrace a federalizace unie, což nemusí být například zemím Visegrádu zrovna pochuti, přestože dnes její nominaci do čela EK oslavují. „Mým cílem jsou Spojené státy evropské,“ řekla pro Der Spiegel v roce 2011 s odkazem na švýcarský model či USA.

Na druhou stranu, pokud jde o migraci či kritiku vlády práva v Polsku a Maďarsku, držela se von der Leyenová většinou spíše zpátky. Přesto ale došlo ale i na kritiku politiky Budapešti, když v roce 2015 tvrdě zasáhla proti migrantům. „Řekl bych, že její vztah se zeměmi střední a východní Evropy byl vždy dobrý a také aktivní – i v čele Bundeswehru byl její vztah ke státům směrem na východ velice kooperativní a vstřícný,“ hodnotí to v širším měřítku Handl s tím, že skupinu V4 nikdy nepřehlížela, přestože ona sama pochází ze Západu.

Ještě jeden škraloup si von der Leyenová z minulosti nese. Čelila podezření z plagiátorství kvůli opsaným pasážím v dizertační práci z roku 1990. Doktorát jí ale nakonec zůstal.

**Žena kompromisu?**

Jaká tedy bude oblíbená německá politička, která dokázala výchovu sedmi dětí skloubit s politickou kariérou, šéfkou Evropské komise? Jak poukazuje Handl, je rozhodně „člověk kompromisu, který umí vyjednávat“ a ve vyjednáváním je zároveň velice vstřícná.

„Hodně se podobá Angele Merkelové a Annegret Krampové-Karrenbauerové (nové šéfce CDU – pozn. redakce) – je to osoba, která se snaží spojovat a hledat kompromisy, spíš než rozdělovat,“ říká Handl, podle kterého se však dá její fungování v čele Komise těžko předpovídat. „Jestli to je ten velký, silný vůdce, to je velká otázka. Nicméně to se týká všech, kteří se v současnosti o tuto roli ucházejí a ucházeli,“ uzavírá Handl.

**Volby do Evropského parlamentu 2019**

Volby do Evropského parlamentu se uskuteční 24. a 25. května 2019. Češi budou vybírat celkem 21 nových poslanců. Volí se poměrným systémem, to znamená, že strana musí získat minimálně 5 % hlasů, aby měla nárok na křeslo v parlamentu. I těchto voleb je možné se zúčastnit mimo místo trvalého bydliště na voličský průkaz, nelze ovšem odvolit v zahraničí.

**Jak volit Kandidáti Seznam europoslanců Průzkumy Voličský průkaz**

**Jak se stát členem volební komise Jak vypadá europarlament Historie voleb do EP**

URL| <https://www.info.cz/evropska-unie/von-der-leyenova-je-sefkou-evropske-komise-jen-o-devet-hlasu-co-ma-za-sebou-a-co-od-ni-cekat-42158.html>

---

## **Rokování pokračuje. Babiš s Hamáčkem požádají prezidenta o další společnou schůzku**

**16.7.2019 ct24.cz str. 00 Domáci  
volfovat**

Premiér Andrej Babiš (ANO) a předseda sociálních demokratů Jan Hamáček společně požádají o schůzku s prezidentem Milošem Zemanem kvůli sporu o výměnu ministra kultury. Hamáček to řekl po úterním zhruba dvacetiminutovém jednání s premiérem na úřadu vlády. Podle premiéra by se schůzka mohla uskutečnit příští týden. Kromě koaličních lídrů se setkali také představitelé ANO a KSČM, která vládu podporuje. Shodli se, že spolupráce má smysl a může pokračovat.

Odkaz

ČSSD trvá na výměně Staňka za Šmardu, Babiš chce s Hamáčkem řešit další postup

Hamáček v úterý seznámil premiéra s výsledky pondělního předsednictva sociální demokracie, které trvá na jmenování Michala Šmardy a Hamáčka vybavilo mandátem k případnému stažení ministrů ČSSD z menšinového kabinetu.

„Informoval jsem o stanovisku předsednictva ČSSD a dohodli jsme se, že požádáme o společný termín u pana prezidenta,“ řekl Hamáček.

Babiš novinářům později sdělil, že se spolu s Hamáčkem spojili s hradním kancléřem Vratislavem Mynářem. „Požádali jsme o schůzku na příští týden. Pan prezident má dovolenou. Doufáme, že ten termín dostaneme,“ uvedl.

„Pokud bude termín, budeme informovat,“ reagoval prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček na dotaz, zda Zeman vyhoví žádosti o schůzku a kdy se bude konat.

## Několikátá schůzka v řadě

Bude to už několikátá schůzka lídrů vlády s prezidentem ohledně obsazení ministerstva kultury - současný šéf resortu Antonín Staněk (ČSSD) podal v květnu demisi, kterou prezident nepřijal. Zeman při poslední schůzce s Hamáčkem 12. července uvedl, že je připraven k 31. červenci vyhovět Babišově návrhu na odvolání Staňka.

Hamáček tehdy také řekl, že ohledně Šmardy Zeman vyčká na rozhodnutí pondělního předsednictva ČSSD. To potvrdilo setrvání na dosavadních návrzích ČSSD. Zeman minulý týden podle Hamáčka nicméně nevěděl, zda bude pondělní rozhodnutí předsednictva respektovat. Premiér po úterním jednání s šéfem sociální demokracie poznamenal, že „sociální demokracie má pocit, že po včerejším (pondělním) předsednictvu by mohl pan prezident s nominací souhlasit“.

Babiš před dvěma týdny v Lánech po jednání s prezidentem prohlásil, že doufá v to, že se podaří najít řešení, které zachová stávající vládu. Zopakoval to i v pondělí na zasedání širokého vedení ČSSD.

## KSČM má výhrady k rozpočtu i ochraně bohatství

V době, kdy stále není zcela jisté, jak skončí spor o ministerstvo kultury a zda se udrží vládní koalice, se připomněli také komunisté, kteří vznik menšinové vlády ANO a ČSSD umožnili a například při hlasováních o nedůvěře ji vždy podrželi.

Před úterním jednáním špiček ANO a KSČM akcentovali komunisté dvě výhrady, které vůči nynější vládní politice mají. Jednak se jim nelíbí navržený 40miliardový schodek rozpočtu – chtějí o deset miliard nižší. Kritizují vládu také za to, že zaujala negativní stanovisko ke komunistickému návrhu ústavního zákona na ochranu přírodního bohatství, především přírodních zdrojů.

Podle předsedy strany Vojtěcha Filipa chtějí komunisté, „aby vláda umožnila tento ústavní zákon předložit v prvním čtení tak, aby prošel“. Po jednání ale Filip spolu s místopředsedou ANO Jaroslavem Faltýnkem ujistili, že spor o ústavní zákon bude zřejmě u konce. Hnutí ANO by jej mohlo ve sněmovně v prvním čtení podpořit navzdory původnímu postoji kabinetu.

Od Vojtěcha Filipa vzápětí zaznělo ujištění: „Dohoda o toleranci má smysl a klub KSČM bude dále spolupracovat s klubem hnutí ANO.“ Vládě poděkoval za podporu zákona o zdanění církevních restitucí. „Shodli jsme se na tom, že vláda bude připravovat i případné stanovisko k těm ústavním stížnostem k Ústavnímu soudu, abychom byli schopni obhájit rozhodnutí Poslanecké sněmovny,“ dodal.

Politolog: Spor se může protáhnout do podzimu

„Pokud opravdu Andrej Babiš stojí o pokračování vlády se sociální demokracií, tak i on si zřejmě již uvědomuje, že musí vytvářet jiný nátlak,“ domnívá se analytik ČT Kamil Švec s tím, v posledních týdnech k této záležitosti Babiš přistupoval dost laxně.

„I to, že včera Babiš sám poměrně nečekaně přijel na jednání předsednictva – i když tam nepobyl příliš dlouho – svědčí o tom, že situace mu evidentně není úplně lhostejná a i on má zájem na koaliční spolupráci,“ dodal Švec.

přehrát

video

Politolog Kamil Švec ve studiu ČT24

Podle politologa z brněnské Masarykovy univerzity Lubomíra Kopečka ovšem není vyloučeno, že se spor o výměnu ministra kultury protáhne až do podzimu. „Včerejším (pondělním) rozhodnutím předsednictva ČSSD se výsledek sporu o odvolání ministra kultury a jmenování jeho nástupce oddálil, zjevně o týdny, možná i o několik měsíců,“ uvedl Kopeček.

„Tímto rozhodnutím ve vedení ČSSD zjevně převážila vůle vyčkávat a vyhnout se oběma rychlým řešením, to jest z vlády odejít anebo potvrdit, že prezident má právo veta při výběru ministrů za ČSSD,“ dodal Kopeček. Podle něj by se pak mohl rozpor protnout s některými dalšími problémy vlády a premiéra Andreje Babiše (ANO), týkajícími se například rozepří mezi ČSSD a ANO kvůli státnímu rozpočtu nebo auditu Evropské komise ohledně střetu zájmů předsedy vlády.

Odkaz

Prezident je připraven odvolat ministra Staňka, uvedl po jednání Hamáček

Podle politologa Josefa Mlejnka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy hlavní posun nastal v pátek, kdy Zeman souhlasil s odvoláním Staňka. Zároveň ale naznačil, že Šmardu jmenovat nechce. ČSSD se podle politologa logicky snaží maximalizovat tlak na jeho jmenování. „Prezident patrně hodlá ČSSD z vlády vyštvať, ČSSD chce ve vládě zůstat, nicméně nemůže tam zůstat za ponižujících podmínek, které jí prezident svou tvrdohlavostí vytváří,“ uvedl Mlejnek s tím, že v otázce výměny ministra musí ČSSD zatlačit i na Babiše.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2870264-rokovani-pokracuje-babis-s-hamackem-pozadaji-prezidenta-o-dalsi-spolecnou-schuzku>

**Stejná zpráva vyšla také v dalších 3 titulech:**  
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz), [ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz), [ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

---

## Petr bojoval o život, Standa přišel o dítě

16.7.2019 Aha! pro ženy str. 04 O čem se mluví

Libuše VEČEŘOVÁ

Duo Kotvald-Hložek bylo v 80. letech na vrcholu slávy Oba ale za úspěch tvrdě zaplatili

DUO KOTVALD–HLOŽEK LÁMALO V 80. LETECH DÍVČÍ SRDCE. KLUCI A JEJICH HIT HOLKY Z NAŠÍ ŠKOLKY SKLÍZELI ÚSPĚCH, SLÁVU... KROMĚ TOHO VEDLI SVÉ OSOBNÍ ŽIVOTY, KTERÉ NEBYLY VŽDY JEDNODUCHÉ. ZPĚVÁCI PETR KOTVALD, KTERÝ MINULÝ TÝDEN OSLAVIL 60. NAROZENINY, STANISLAV HLOŽEK (64), KTERÉHO PŮLKULATÉ JUBILEUM ČEKÁ V ZÁŘÍ, MĚLI KROMĚ RADOSTÍ TAKÉ VELKÉ TRÁPENÍ, S KTERÝM SE MUSELI PORVAT. KAŽDÝ ZA SEBE I V RÁMCI SVÉ PĚVECKÉ DVOJICE, KTEROU DAL KDYSI DOHROMADY KAPELNÍK KAREL VÁGNER (77). CO JE POTKALO? A SEJDOU SE JEŠTĚ POHROMADĚ?

Dvojice Petr Kotvald a Stanislav Hložek vznikla jako doprovodná skupina zpěvačky Hany Zagorové (72). Mladí muži hezky vypadali, pěkně tančili, dobře zpívali... A tak začali vyprodávat sály plné nadšených fanynek všech věkových kategorií. V roce 1986 se Petr rozhodl odejít na sólovou dráhu. Pozlátka showbyznysu, kdy kluci dostávali všechno na podnose, nahradila tvrdá realita. Čerstvý šedesátník Kotvald Jeho věk by mu hádal málokdo. Za to, že Petr dobře vypadá, může hlavně životospráva a snaha o pozitivní myšlení. Během svého života totiž musel zvládnout řadu karambolů. Narodil se 8. července 1959 v Žatci. Ústřední postavou v rodině byl tatínek, voják. Byl rád středem pozornosti. Petrovi to vadilo a zároveň imponovalo. Otec se víc než rodině věnoval milenkám. O Petra a jeho bratra Bohumila se starala hlavně maminka. Idol žen vzpomíná, jak špatně nesl hádky rodičů a tatínkovo pití alkoholu. „Já se nikdy opíjet nebudu!“ zařekl se. Jako malý kamarádil spíš s děvčaty, vozil s nimi kočárky, panenky... Dle slov jeho maminky v pořadu České televize 13. komnata byl hodný a moc nebyl na sport. Jedna pohybová aktivita mu ovšem šla výborně – tanec. První úspěchy „Začínal jsem u dechovky,“ přiznal Kotvald. Jeho tatínek ji měl rád: „Když jsme spolu jezdili autem, tak on to pořád zpíval. Strašně ho bavilo, že já k tomu krásně zpívám ty druhé hlasy. Měl jsem ten repertoár naučený a zpívali jsme s tátou dvojhlasně.“ Muzice se Petr věnoval stále, i na studiích ČVUT. Než ho v roce 1980 oslovil producent Karel

Vágner, měl už za sebou několik pěveckých úspěchů. V čem se mu změnil život? „V nájezdech a v dorážení holek. Dlouho jsem si říkal, že se nikdy neožením,“ svěřil se, co mu způsobil rozvod rodičů. Ale byl zamilovaný a láska mu vydržela od roku 1978 dodnes. Životní vztah Hanka měla před maturitou, když doma oznámila, že její milý Petr si vybral dráhu zpěváka. Přes varování po jeho boku vydržela. Vzali se a narodily se jim děti Mikuláš (33) a Viktorie (25). Na rodinu nedá zpěvák dopustit. Pomohla mu překonat ztrátu otce, který skončil ve vězení a po návratu zemřel na leukemii. Manželka Hana podržela Petra i po roce 1986, kdy odešel na sólovou dráhu, což nebylo vůbec jednoduché. Podporovala ho, když mu roku 1989 při vystoupení praskl vřed na dvanáctníku a zpěvák bojoval o život. „Až ve chvílích největší krize, během více než roční rekonvalescence, jsem si uvědomil, jak důležitá je pro mě rodina. Slíbil jsem si, že přestanu tlačit na pilu. Do té doby jsem všechno podřizoval tomu, abych mohl stát na jevišti,“ popsal Kotvald, který svou práci miluje. „Kvůli nemoci jsem to ale přestal brát nějak moc vážně.“ Děti – radosti i starosti Po boku manželky zvládl Petr duševní problémy jejich syna, které tehdy devatenáctiletého Mikuláše dostaly až do psychiatrické léčebny. Měl před maturitou a přijímačkami na výtvarnou školu. Nervové vypětí a to, že se mu ztratily připravené výkresy, spustily u citlivého hochy úzkosti a deprese, které ho občas sužují dodnes. Dcera Viktorie se potatila. Od malička zpívá tatínkovi vokály. Potomci nebyli plánovaní, našli si své rodiče sami, jak říká Petr. Ovšem své manželství se vyjádřil: „Je štěstí, když se někomu povede najít někoho na celý život.“ A Hanka se v jiném rozhovoru vyznala z lásky ke svému muži: „Prožili jsme společně vzestupy i pády. Ne vždycky bylo a je vše zalité sluncem. Ať už tak nebo tak, dokázal a dokáže mě taky pěkně vytočit, ale já mu v tom ohledu nezášťám nic dlužna. Je na něj spoleh a většinu času jsem se s ním dobře bavila a bavím. A ráda ho mám pořád.“ V souhře oslavili i Petrovo životní jubileum. „Cítím se výborně, doufám, že jsem se tehdy nastavil správně, že nebudu chtít během života urvat všechno,“ řekl bývalý perfekcionista, který chtěl zvládnout všechno dokonale, než ho osud skřípl. A že už je mu šedesát? „Vůbec si to nepřipouštím, taky můj narozeninový koncert není oslavou mého věku, ale písniček, které mají narozeniny. Většina jich totiž vznikla v roce s devítkou,“ tvrdí Kotvald. Hložek oslaví 65 l bodrý Moravák má téměř stále na tváři úsměv, i když se s ním život nemazlil. Narodil se 16. září 1954 v Kroměříži do muzikantské rodiny. Hudebně založená maminka také hrála v divadle. Tvrdí, že její syn měl od malička výborný sluch. Jedna ze »sudiček« ho prý čerstvě narozeného uvítala do ceachu muzikantů a donesla mu kytaru. Zpěvák s úsměvem vzpomíná, jak dostával při učení na nástroje pravítkem přes prsty. Od devíti let chodil do pěveckého sboru, učil se na klavír a akordeon. Hudba ho provázela i po dobu studií. Jelikož jeho otec byl kdysi majitelem velké pily, z politických důvodů měl Standa a jeho dvě starší sestry omezený přístup k vzdělávání. Budoucí zpěvák nastoupil na střední průmyslovou školu ve Zlíně. Ještě před maturitou se mu narodila dcera Dana, později syn Stanislav. Vykoupený úspěch Roku 1974 odmaturoval. Mezitím si ho všiml patron Karel Vágner, který mu pomohl dostat se posléze na vojně do armádního uměleckého souboru. Později mu nabídl spolupráci s Hanou Zagorovou. Brzy se po jeho boku objevil Petr Kotvald a raketový vzestup jejich slávy vypukl. „Šlo to všechno nějak automaticky a zapadalo to do sebe, že to tak asi mělo být. Měli jsme tolik práce, že jsme dělali až kolem tří set čtyřiceti koncertů za rok. Do toho televize, desky... Samozřejmě že tu popularitu člověk vnímá. Že vás mají lidi rádi a holky se můžou zbláznit. Ale bral jsem to tak, že to k tomu patří,“ vzpomínal Hložek po letech. Standa jezdil, zpíval, do toho pracoval ve zlínském rozhlase. Fanyanky mu padaly k nohám. Rodinu měl ve Zlíně, děti rostly, ale když manželce navrhl, aby se za ním přestěhovala do Prahy, odmítl. Nečekané pády „Samozřejmě rodina dostávala na frak, že jsem byl pořád někde v luftě. Že jsem byl pořád někde ve světě. Najednou děti vyrostly jako z vody. Doma nám to neklapalo,“ svěřil se zpěvák v pořadu 13. komnata. Se ženou se odcizili, přestali si rozumět. Zpěvák byl vychován v přesvědčení, že rodina se má udržet za každou cenu. Situace ho moc trápila. Do toho přišel jeho kolega Petr Kotvald s oznámením, že odchází na sólovou dráhu. Všechny to zaskočilo. Standa litoval, že to přišlo v době, kdy měli skvěle rozjetou kariéru, nabídky se hrnuly, rýsovaly se možnosti vystupování v cizině... Sympatický umělec neměl čas na truchlení. Musel dokončit připravenou, původně společnou, desku a hned naskočit do jiných projektů. Kolegové našťestí pomohli. Pak přišel rok 1989. Na druhý pokus Písničky dvojice Kotvald–Hložek se po revoluci přestaly hrát v rádiu. Standa začal studovat žurnalistiku na **fakultě sociálních věd**. S kamarádem vybudovali hudební klub, ale fungoval jenom rok. „Ono to bez nějaké pořádné dotace prostě nejde dělat,“ vysvětluje bývalý podnikatel ve 13. komnatě. Hložek uváděl pořady pro děti, vystupoval s cimbálovkou... A potkal budoucí manželku! Alena pracovala jako produkční v agentuře. Zprostředkovala mu práci. Už když s ní jednal po telefonu, zaujal ho její příjemný hlas. Pak ji potkal osobně. Strašně se zamiloval. „A bylo to právě v období, kdy moje první žena už mně asi podvacátý vyhazovala tašky za dveře a já už jsem toho měl plný zuby. Takže jsem se našťval, vzal jsem jednu tašku, kytaru a odjel jsem!“ Vzali se, brzy čekali miminko a těšili se na něj. Alena pracovně jezdila se Standou na akce až do osudného předčasného porodu. Dítě umřelo. Standa přerušil studium, stáhl se do sebe. Potřeboval klid. Manželům se rána trochu zahojila, až když se jim za pár let narodil syn Matyáš (25), který se před dvěma lety

stal Mužem roku 2017. Táta je na potetovaného sportovce pyšný. V kontaktu je i s dětmi z prvního manželství a jejich potomky – svými vnoučaty. Všichni mu fandí a rozvod s jejich maminkou mu prý nikdy nevyčetli. Standa si po všem, co prožil, zakázal špatné myšlenky. Říká si, že všechno v jeho životě bylo tak, jak mělo. Znovu pohromadě? Po čase se hrany jejich rozchodu obrousily. V roce 2010 přišel Petr s přiznáním: „Je to už třicet let od doby, kdy jsme začali, a to si zasloužilo comeback. Požádal jsem Standu, aby do toho šel znovu.“ Občas se společně někde ukážou. Koncem loňského roku byli na Slovensku a Standa se nechal slyšet: „Tvrdil jsem, že Petr je potížišťa a že s ním už nikdy. Beru to zpět, přehodnotil jsem to.“ U diváků měli úspěch! Navážou na něj ještě?

Foto popis| S manželkou Hanou mají syna Mikuláše a dceru Viktorii (oba v kroužku).

Foto popis| Petr Kotvald minulý týden oslavil šedesátiny.

Foto popis| Za zrodem a úspěchy popového dua stojí Karel Vágner.

Foto popis| S manželkou Alenou má syna Matyáše.

Foto popis| Standu Hložka čeká půlkulaté jubileum v září.

Foto popis| Standa a Petr byli ve své době idoly dívek a žen.

Foto popis| Mnoho písniček nazpívali s Hanou Zagorovou.

---

## Jednání ANO a ČSSD

16.7.2019 ČRo Plus str. 01 12:30 Radioforum

Vladimír KROC, moderátor

Premiér Andrej Babiš z hnutí ANO a předseda sociálních demokratů Jan Hamáček společně požádají o schůzku s prezidentem Milošem Zemanem kvůli sporu o výměně ministra kultury, Hamáček to řekl ČTK po úterním zhruba dvacetiminutovém jednání s premiérem na úřadu vlády. ČSSD zatím zůstane ve vládě s hnutím ANO. Jan Hamáček od vedení strany v pondělí dostal další mandát k vyjednávání o vedení ministerstva kultury. Sociální demokraté trvají na nominaci Michala Šmardy na post ministra kultury. ČSSD očekává, že jak premiér, tak prezident budou plnit ústavní povinnost. Radioforum se vás ptá: Posunula se tím podle vás nějak politická situace? A co myslíte, že teď může dělat premiér, aby dosáhl výměny na postu ministra kultury? Napište nám to do komentářů na Facebooku, hlasujte na Twitteru nebo volejte do studia na telefonní číslo 221 552 777.

oznámení

Radioforum.

Vladimír KROC, moderátor

Hostem ve studiu je Kamil Švec, politolog z **Fakulty sociálních věd** a analytik České televize, vítejte. Dobrý den.

Kamil ŠVEC, politolog /UK/

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Kam se posunula politická situace ve vládě po včerejším jednání ČSSD? Co rozhodnutí předsednictva tedy znamená?

Kamil ŠVEC, politolog /UK/

No, neposunula se příliš. Na jedné straně se dostáváme opět do situace, ve které jsme byli prakticky v půlce května nebo ke konci května, kdy ČSSD byla v situaci, kdy chtěla odvolat ministra kultury Staňka a navrhovala na jeho místo Michala Šmardu, takže v tomto ohledu se za ty 2 měsíce nezměnilo vůbec nic. Na straně druhé přece jenom k drobným posunům dochází, a to právě například tím, že předsednictvo sociální demokracie dalo poměrně silný mandát Janu Hamáčkovi k tomu, aby mohl vyjednávat o této věci, jak s prezidentem, tak předsedou vlády a tím vlastně vytvářet větší nátlak na oba zmíněné – na premiéra i prezidenta. Respektive, aby ten vydrácí potenciál sociální demokracie byl flexibilnější, vyšší, tvrdší tak, aby donutili i premiéra k tomu, aby tu situaci, kterou možná na začátku trochu podcenil, aby začal řešit opravdu s vážností, která tomu přísluší.

Vladimír KROC, moderátor

No, proč ale myslíte, že v ČSSD převládla ta vůle vyčkávat? Odkládá se tímto řešením? Vlastně to ultimátum do konce června zmizelo. Proč?

Kamil ŠVEC, politolog /UK/

Sociální demokracie v tomto do jisté míry je částečně nevinně, částečně vlastní vinou, ale v tom ohledu, že ona není tím, kdo by měl o této věci vyjednávat, protože ten spor se vlastně již na konci května přesunul mezi prezidentem a premiérem, neboť to byl právě předseda vlády, kdo navrhl odvolání ministra z funkce, a tudíž by to měl být zejména premiér, který bude trvat na tom svém požadavku vyměnit ministra své vlády, ministra kultury. A sociální demokracie je pouze spíš jakýmsi takovým vedlejším účastníkem těchto jednání a z toho se odvíjí i to, že vlastně nemá mnoho nástrojů, jak to dění ovlivňovat.

Vladimír KROC, moderátor

My jsme teď svědky nebo sledujeme sérii už minulých a budoucích schůzek ohlášených... Dokážete odhadnout, jak se ta situace může dál vyvíjet? Co můžeme očekávat k tomu termínu 31. července?

Kamil ŠVEC, politolog /UK/

Tam je samozřejmě otázka, jakým způsobem k tomu přistoupí prezident Zeman, zda bude pokračovat v tom svém odmítání a zda bude opakovat to, že to zatím není ta "geologicky dohledná doba", i když je pravda, že je to termín, který navrhl on, co se týká odvolání ministra Staňka. Nicméně i pokud by byla pravda tedy to, co o prezidentovi víme, protože samozřejmě to jsou informace zprostředkované, sám prezident je nikde nezmiňuje, ale pokud je pravda tedy to, co říká předseda vlády a místopředseda vlády, první místopředseda vlády Hamáček, mělo by to být 31. července a tam samozřejmě prezident může odvolat ministra Staňka, ale pořád není jisté, zda bude jmenovat i nového ministra Michala Šmardu. A tam se ta situace opět může zkomplikovat, zablokovat a tam právě přichází na řadu asi právě role Jana Hamáčka, který by měl podle toho včerejšího usnesení předsednictva přijmout nějaké razantní opatření.

Vladimír KROC, moderátor

Neměl by ale premiér dělat víc, aby dosáhl výměny na postu ministra kultury?

Kamil ŠVEC, politolog /UK/

Především. Respektive to měl dělat, když na konci května. A premiér se sám nechává vmanipulovat do situace, že sám tedy opakuje, že je to věc jednání sociální demokracie, že je to věc k jednání mezi prezidentem a Janem Hamáčkem, předsedou ČSSD. Současně si ale neuvědomuje zřejmě plně nebo na to nechce přistoupit, že je to právě on, kdo je zodpovědný za personální složení vlády a kdo nese zodpovědnost za vládu jako takovou a současně by si měl zřejmě uvědomit, pokud k tomu ještě nedošlo, což podle těch jeho vyjádření vypadá, že zatím asi ne, že důvěru, kterou vláda má, tak má od poslanecké sněmovny, tedy že jsme v parlamentní demokracii, kde to hlavní těžiště moci spočívá v poslanecké sněmovně, z toho vzešlé vládě, a nikoliv na Pražském hradě, kde v těchto ohledech by měl prezident navzdory tomu, že to popírá a nějak se mu to nelíbí, plnit opravdu tu roli spíše toho stroje na podpisy, respektive toho ceremoniáře, který bude tu situaci pouze



maximálně moderovat a procesovat. Evidentně se prezidentu Zemanovi daří p posouvat to těžiště moci směrem k Pražskému hradu a Andrej Babiš mu velmi dobře sekunduje v tom, že tedy tu moc z té Strakovy akademie, z vlády směrem k tomu Hradu přesouvá.

Vladimír KROC, moderátor  
-----

Říká politolog Kamil Švec, který je hostem dnešního Radiofóra. My teď máme na telefonní lince posluchače, je to Ivo Ladenberger. Dobrý den.

Ivo LADENBERGER, posluchač  
-----

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor  
-----

Jak hodnotíte postup ČSSD?

Ivo LADENBERGER, posluchač  
-----

No, mně se to vůbec nelíbí, protože ČSSD v podstatě – uvidíme, jak se to vyvine – ale všechno nasvědčuje tomu, že ty komplikace, které prostě jsou kolem toho v podstatě bezvýznamného postu ministra kultury vyvolávány mezi premiérem a prezidentem, dělají snad záměrně, protože je to jejich ministr. Oni navrhuji zase svého ministra a samozřejmě nechtějí respektovat to, že premiér, který prostě odpovídá za sestavení vlády nebo za ten kabinet, aby tedy byl funkční, tak to se jim nelíbí. Když se nelíbí tedy premiérovi ten ministr. A zase se jim nelíbí, že prezident nechce jmenovat toho jejich nástupního kandidáta. Je to vyloženě problém ČSSD. Co tím sledují? Těžko říct, ale v každém případě tím /nesrozumitelné/ to, aby vláda fungovala.

Vladimír KROC, moderátor  
-----

Ivo Ladenberger, děkuju. Na shledanou.

Ivo LADENBERGER, posluchač  
-----

Na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor  
-----

Kamila Švece se zeptám; já jsem nezaznamenal, že by nějak Andrej Babiš komentoval kvality toho nového kandidáta, o to tam asi úplně nejde.

Kamil ŠVEC, politolog /UK/  
-----

Jediné, jakým způsobem se k tomu Andrej Babiš vyjádřil, tak po tiskové konferenci minulý čtvrtek, nebo respektive na tiskové konferenci minulý čtvrtek po jednání na Pražském hradě řekl, že prezident Zeman má problém s Michalem Šmardou a že on si to tak myslí přibližně podobně. Nicméně důležité je zopakovat nebo nějakým způsobem připomenout, že sociální demokraté a hnutí ANO mají mezi sebou uzavřenou koaliční smlouvu, kde ty strany dobrovolně, ať už tedy ze strany ČSSD nebo hnutí ANO, přistoupily k tomu, že si mohou nominovat do vlády své ministry a může to být opravdu kdokoliv, dokonce to může být za hnutí ANO i například ministryně spravedlnosti Benešová navzdory tomu, že proti ní demonstrují desetitisíce nebo možná statisíce lidí. Sociální demokraté s tím nemohou udělat nic. Stejně jako nemohou v hnutí ANO udělat nic s tím, pokud si sociální demokraté budou přát do čela ministerstva kultury Michala Šmardu, místopředsedu strany. Tak ta dohoda byla prakticky předtím, přesně před rokem nebo téměř přesně před rokem, podepsána. A pokud ty strany chtěly, mohly jí napsat jinak, mohly se dohodnout na nějakém způsobu konzultací o tom že, že nominanty budou vzájemně konzultovat budu hledat nějaké kompromisní řešení a podobně. Nicméně to a toto v té koaliční

dohodě není. A tudíž Andrej Babiš nemá ani jinou šanci než bojovat za Michala Šmardu navzdory tomu, že by s ním nechtěl nechtěl souhlasit měl třeba proti němu i velké výhrady, což zatím ta příliš nezaznělo.

Vladimír KROC, moderátor  
-----

Další posluchač na lince je Pavel Michal, vítejte ve vysílání. Dobrý den.

Pavel MICHAL, posluchač  
-----

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor  
-----

Pokud prezident odmítne jmenovat nominanta ČSSD Michala Šmardu, co bude podle vás následovat?

Pavel MICHAL, posluchač  
-----

Tak, bude následovat pořad hra, která mně jako se vymyká. Sociální demokracie je debaklová, to je celkem logický, to zrálo řadu let. Pan premiér – potenciál pana premiéra je žalostný, lidský potenciál, to se nedá uhrát propagandou, povídáním na Facebooku, vystupováním, gesty. To je mnohem zásadnější věc a volič do jisté doby hraje tu hru s ním, ale potom ho ta hra přestane bavit, takže je tady třetí faktor vzadu. Pana Zemana si pamatuju z roku 67, jeho politickou kulturu, kterou tehdy osvědčil ještě v takové té čisté ryzí panenské podobě, v tom šedesátém sedmém, a to je potřeba studovat, aby člověk pochopil jeho přístup. Jeho, řekněme, hodnoty nebo kvality. A z toho potom se odvíjí nejenom podobné krize, které lze nazvat třeba kabaretem, ale obecně posun věcí v téhle zemi, na které má vliv. Naštěstí je řada jiných vlivů, takže to úplně nekončí tak jako on, ale je mu to hodně blízké.

Vladimír KROC, moderátor  
-----

No, měla by ČSSD – a poprosím jenom krátkou odpověď – odejít v takovém případě 1. 8. z vlády, pokud tedy Michal Šmarda nebude jmenován?

Pavel MICHAL, posluchač  
-----

ČSSD těžko má kam jít, že jo. Jako jít pryč, to nic neřeší, že?

Vladimír KROC, moderátor  
-----

Neřeší, dobře. Tak, to byl posluchač Pavel Michal. Děkujeme, na shledanou. Můžete se přidat i vy. Ve studiu je politolog z **Fakulty sociálních věd** a analytik České televize Kamil Švec. Co je podle vás výhodné pro ČSSD na tom vládním angažmá, na pokračování koalice s hnutím ANO?

Kamil ŠVEC, politolog /UK/  
-----

Především si od toho sociální demokraté slibují to, že budou dostatečně viditelní, že budou schopni prosazovat ten svůj program, což bezesporu v jistých ohledech pravda je, ať už se to týká zvyšování důchodů, rodičovských příspěvků a zejména tady těch sociálních věcí. Tam sociální demokraté sehrávají určitě důležitou úlohu. Jejich problém je, že nejsou schopni dostatečně dobře ty výsledky své práce prodat a že tak nějak predátorsky je v konečném důsledku považují za svůj úspěch právě představitelé hnutí ANO. A často je to vidět právě na té otázce těch sociálních věcí, kdy na tiskovou konferenci předstoupil Andrej Babiš a řekl, že to byl jeho nápad, respektive Alena Schillerová, ministryně financí, s tím, že ona na to našla peníze a že je to její zásluha. To je největší problém sociálních demokratů. Na druhé straně je potřeba přiznat, že sociální demokraté na sebe vzali poměrně dost těžkou úlohu toho, kdo se snaží bránit nějaké základní principy možná právě toho českého parlamentarismu v tom, že v okamžiku, kdyby fungovala například i menšinová vláda s tou nepsanou koalicí KSČM a SPD, tak by ty výsledky mohly být možná mnohem horší. Vidíme to opět náznakově zejména na těch

personálních volbách, co se týká voleb do různých institucí typu Rady ČTK, Rady Českého rozhlasu, respektive Ústavu pro studium totalitních režimů a podobně, kde ta hlasovací většina KSČM, SPD s hnutím ANO by fungovala také velmi dobře. Problém sociální demokracie ale je, že sociální demokraté jsou vnitřně rozdělení, rozpolčení a že sami mají mezi sebou odlišné vidění toho, jakým způsobem v té vládě fungovat. Na jedné straně jsou tam poměrně dost hlasití odpůrci vládního angažmá a dávají to jasně najevo, ne že by si to řešili v rámci politické strany, na straně druhé jsou tam tedy zastánci toho, proč by ve vládě měli být.

Vladimír KROC, moderátor

-----  
Přičemž ale na včerejším předsednictvu jednoznačně ten názor převládl, prý ani ta debata nebyla nějak zvlášť vyhrocená, ale možná se k tomu ještě vrátíme. Jenom, aby dlouho nečekala posluchačka Milada Buzková. Jste v Radiofóru, dobrý den.

Milada BUZKOVÁ, posluchačka

-----  
Dobrý den, prosím vás, já si myslím, že možná, že je dobře, že tam ta sociální demokracie zůstala v té vládě, protože ten pan ministr Petříček i pan Hamáček na tom ministerstvo vnitra, kdyby se tam dostali nějakí příznivci Hradu, tak kdoví, jak by to všechno dopadlo. Řešení to je velice těžké. Teďko bylo, já nevím, co se s tím panem prezidentem stalo. Jeho názory kdysi a dnes, jestli nemělo na něho vliv to horko a jestli jeho zdravotní stav prozkoumat, nebo já nevím... Protože jaké řešení jiné? To je úplná fraška, co se to děje s jednou úplně banální věcí.

Vladimír KROC, moderátor

-----  
Říká Milada Buzková. Ano, máte pocit, že se rvali o smyslu na dalších věcí tam se asi taky dostaneme ještě Ilona Obstová dobrý den.

Ilona OBSTOVÁ, posluchačka

-----  
Dobrý den. Zdravím vás a vašeho hosta. /nesrozumitelné/ jsme čekali, jak to dopadne, jak se těch /nesrozumitelné/ vrcholných představitelů sejde, přitom si mohli zavolat, napsat maila. To, co prostě včera řekli, tak to se neustále opakuje, 99 % přes rok a půl pořád říkáváme to samé, nezlobte se na mě. My nejsme hloupí lidi, ale je to únavné, je to demagogický. Kdekdo se vyjadřuje, kdekdo analyzuje, a já nevím, co všechno, ale prostě pravda je jasná. Pokud jsme parlamentní demokracie a Milion chviliek pro demokracii tady prostě vyřvávalo a bláznilo, kde dneska jsou ti všichni organizátoři? Prostě oni musí donutit toho pana Babiše, který jinak dřímá v tom parlamentu, a když mluví, tak to je jak nějaký chudáček, prostě to je konec. Sociální demokracie už měla před tím měsícem a něco prostě skončit, ano, parlament prostě má skončit, prostě má se rozpustit a prostě musíme začít znovu, protože já nechci, když někam pojedou, aby mi řekli někde v cizině: Ty jsi tam z toho Česka, ty seš z toho Babišova? A konečně musí ta policie teda prokurátoři nebo státní zástupci, už je to bláznec, prostě vždyť takhle to je! Jinak to bude pokračovat a bude to nekonečný, prosím vás pěkně. Jsou i jiné záležitosti, ano, svět je velikánskej, 192 států, prosím vás, tady neexistuje nic jiného než tohleto? Je mi to líto, že to říkám, ale víte, je to smutný.

Vladimír KROC, moderátor

-----  
Ilona Obstová, děkujeme, na shledanou.

Ilona OBSTOVÁ, posluchačka

-----  
Ale takhle by to mělo dopadnout. Mějte se krásně, na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

-----  
Možná k tomu, co zaznělo i teď, Milada Buzková na závěr toho svého vystoupení telefonického řekla, že má pocit, jako by se odváděla pozornost od jiných podstatnějších věcí. Je pravda, že média se hodně věnují

ministerstvu kultury. Asi nikdy v historii nikdo neznal tak dobře jméno toho současného a možná budoucího ministra jako teď. Je na tom něco pravdy, že vlastně je to snaha třeba odvádět pozornost?

Kamil ŠVEC, politolog /UK/  
-----

Ono navzdory tomu, jak to může vypadat jako marginální záležitost, tak ono to přerostlo v otázku vyloženě principiální – toho, zda může prezident svým způsobem zneužívat ústavu. Je pravda, že kdyby to byl ministr mnohem důležitější, významnější, tak bychom to asi také vnímali jinak, nicméně zde z relativně malého problému se podařilo díky přičinění právě Miloše Zemana vytvořit poměrně dost velkou kauzu, která odvádí tu pozornost. Ono v tomto ohledu krátká odbočka právě k prezidentu Zemanovi a možná odpovědi k té první otázce. Miloš Zeman – a dneska to podcastu Vinohradská 12 zmiňoval Lukáš Jelínek a já s ním naprosto souhlasím v tomto ohledu – Miloš Zeman nikdy nebyl sociálním demokratem, pouze využíval sociální demokracii k tomu, aby se dostal k moci. On je vyloženě dlouhodobě, když budeme sledovat tu jeho politickou kariéru, mocenským jestřábem. A v tomto ohledu on vycítil tu příležitost vlastně už na začátku, kdy ta vláda vznikala tím, že mu ČSSD a ANO ustoupila z hlediska jmenování ministra zahraničních věcí, on zjistil, že ten prostor se mu otvírá a dnes ho využívá mnohem více, a dělal to tak i tedy v těch minulých funkčních obdobích, například s Rusnokovou vládou. Takže jeho cílem je uzurpovat si moc. Co se týká toho, že to trvá dlouho, tak zase na druhou stranu, aniž bych chtěl hájit sociální demokracii v tomto ohledu, je třeba vnímat to tak, že sociální demokracie opravdu ta tradiční, v tom dobrém slova smyslu, politická strana, která má nějakou hierarchii, nějakou strukturu, má několik tisíc členů, a v takové politické straně nemohou ta rozhodnutí vznikat ze dne na den. Ono zvláště v tom srovnání, když si to vezmeme s dnešními některými politickými stranami, které mají svého vlastníka, který rozhoduje navzdory té straně, tam je to mnohem flexibilnější. Sociální demokracie v tomto vypadá trochu těžkopádně.

Vladimír KROC, moderátor  
-----

Stanislav Kunc je další posluchač na drátě. Dobrý den.

Stanislav KUNC, posluchač  
-----

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor  
-----

Posloucháme váš názor.

Stanislav KUNC, posluchač  
-----

Tak já celkově z toho mám takovou škodolibou radost, že ČSSD má velké problémy, protože jako poctivě pracovitý člověk, zaměstnanec, to aspoň pro mě znamená, že mají menší možnost mi brát větší část z mé výplaty pro to, aby realizovali nějaké své plány. Já vám povím třeba takový názorný příklad, teď jsem zrovna kupoval domek, bydlení pro moji rodinu, pro moje děti a pro nás. Jeden domek jsem platil ze zdaněných peněz a ještě jako potrestání za to, že jsem své rodině zajistil bydlení, budu platit nějakých 170 000 daň z převodu nemovitostí.

Vladimír KROC, moderátor  
-----

No, ale promiňte, to jsme teď se dostali hodně daleko od tématu. Nežlobte se, to nemůžeme, nemáme tolik času.

Stanislav KUNC, posluchač  
-----

No, já vím, ale...

Vladimír KROC, moderátor

-----  
Řekl jste svůj názor, my jsme ho vyslechli a děkujeme za něj. Mějte se hezky, na shledanou. Marie Fousová je poslední posluchačka, dobrý den. Haló? Tak, vypadá to, že už nemáme posluchačku, která nevydržela zřejmě na drátě. Chová se podle vás ANO k ČSSD férově jako ke koaličním partnerovi? To byla anketa na Twitteru. 5 % si myslí, že ano, 75 %, že ne, 4 % neví a 16 % je to jedno. Jestli to dává dohromady stovku. Celkem hlasovalo 80 lidí. Stanislav Mihulka píše: "Ne, jde o chování Babiše, slabý premiér, to je celé." Rob Ros: "Za úspěchy může Babiš, za neúspěchy socani, to je jednoduchá matematika." Tak to byly ještě ohlasy ze sociálních sítí. Pojdme se ještě stručně vrátit k tomu dnešnímu tématu. Mě napadlo, že vlastně se nemluví o osobě Antonína Staňka. Jak by se podle vás on měl v tuto chvíli zachovat? Možná, kdyby trval na tom, že chce odejít z ministerstva, tak by ta situace byla napůl vyřešena, ne?

Kamil ŠVEC, politolog /UK/  
-----

Ona by byla vyřešena již v té polovině května, kdyby Antonín Staněk nenapsal na Twitteru příspěvek o tom, že odchází z donucení prakticky na žádost Jana Hamáčka a že pokud prezident bude chtít, bude tu funkci vykonávat dál. Toto prakticky řekl totožně v rozhovoru pro jeden zpravodajský server ještě ten den, kdy tu demisi podával, takže on si od začátku nechával otevřená vrátka k tomu, aby mohl nějakým způsobem manévrovat a prezidenta tady tomu vyhověl. Samozřejmě může v tom sehrávat roli i to, že i Antonín Staněk, abychom se vrátili úplně k těm kořenům – celá ta situace vznikla díky odvolání ředitele Národní galerie a Muzea umění v Olomouci a současně víme, navzdory tomu, že tu spojitost všichni popírají všichni ti aktéři, že ani Miloš Zeman neměl ředitele Národní galerie v lásce a několikrát už odmítl jeho jmenování profesorem. Takže minimálně ta spojitost tu nějaká je taky, takže samozřejmě mohl by to urychlit mnohem rychleji.

Vladimír KROC, moderátor  
-----

No, a dá se v poslední půlminutě říct, co by následovalo, pokud by ČSSD skutečně odešla z vlády?

Kamil ŠVEC, politolog /UK/  
-----

Předpokládám, že v ten okamžik by prezident Zeman pozval Andreje Babiše na jednání, domluvili by se na tom, že Andrej Babiš by doplnil vládu o zbývající členy a zřejmě by dojednal podporu v rámci Poslanecké sněmovny a ta vláda by mohla fungovat zase několik měsíců, možná bez důvěry, dokud by v poslanecké sněmovně nebyla taková síla, která by vládě vyjádřila nedůvěru.

Vladimír KROC, moderátor  
-----

To byl politolog Kamil Švec. Děkujeme za návštěvu Radiofóra. Díky, na shledanou.

Kamil ŠVEC, politolog /UK/  
-----

Na shledanou.

---

## **Babiš měl sílu udělat něco pořádného, vůbec ji ale nevyužil**

16.7.2019 Deník N str. 08 Rozhovor  
RENATA KALENSKÁ

Michal Horáček se pro Deník N zamýšlí nad ambicemi současné vlády, která měla silný mandát na prosazování dobrých věcí, ale nevyužila ho. V rozhovoru připustil, že by mohl kandidovat do Senátu.

Krátce po prezidentské volbě Michal Horáček řekl, že senátorské křeslo je pro něj příliš malá ambice. Dnes je to pro něj poslední místo, kde někomu záleží na ústavnosti a demokracii. Jen si není jistý, zda by zvládl dělat dobře politiku i naplno studovat.

\* Čerstvě jste se dostal na filozofickou fakultu, budete studovat dějiny umění. Hned jsem zaznamenala reakce, že starý Horáček se nudí a chce zabírat místo mladým...

Reakce jsou různé. Já si prostě myslím, že se tam mají dostat ti nejlepší. Nikde není psáno, v jakém věku to má být. Zabírání místa by bylo, kdyby se tam člověk dostal nějakým jiným způsobem, než tím nejpoctivějším. To znamená, že se přihlásí a dělá přijímací zkoušky jako všichni ostatní. A přijímací zkoušky jsou velmi objektivní, protože první písemná část, která je úplně klíčová, je anonymní. Víte, já si dokonce vzpomínám, že Jan Ruml se těsně po revoluci přihlásil na právnickou fakultu v Plzni. Tehdy mě to dost pobouřilo – on ty zkoušky neudělal, protože jiní uchazeči byli prostě lepší. A on se odvolal na základě argumentu, že v předchozím režimu nemohl studovat. Já jsem si říkal: „Hele, ale teď už není předchozí režim. Teď je tenhle, kdy máte právo soutěžit s těmi ostatními o ta nedostatková místa.“ Odvolávat se z tohoto důvodu mi připadalo nefér. Já bych se teda určitě neodvolal.

\* V médiích jste mluvil o své předlistopadové kariéře v Mladém světě. A řekl jste: „Všechno je extrém. Totalita s cenzurou byl extrém. A tohle je taky extrém. Teď vůbec nevím, jestli má práce má smysl.“ Myslíte si, že dochází k nějaké devalvaci slova?

Přese všechno, co jsem z hlediska autora řekl, stejně bych to nevyměnil. To jen aby nebyl dojem, že bych chtěl zpátky minulý režim. Já chci žít v systému, kde není potřeba číst mezi řádky. Je to ale těžké. Život se strašně zrychlil. K devalvaci slova určitě dochází. Slova devaluje rychlost našeho života, jeho útržkovitost... Když jsem dělal prezidentskou kampaň, věděl jsem, že nikdo nečte programy, přesto jsem věnoval tři měsíce, aby ten můj byl napsaný dobře. Záleželo mi na každém slově.

\* Myslím, že jste byl spíš zpětně překvapen, když jste zjistil, že to lidé nečtou.

Ano. Takhle: myslel jsem si, že to bude číst víc lidí. A dnes myslím, že to nečetl vůbec nikdo a že na tom vůbec nezáleželo. Profesoru Drahošovi to poradili dobře, když mu řekli: „Žádný program si nepište, člověče.“ Ale stejně si myslím, že se to má udělat, protože je to poctivé.

\* Myslíte si, že s poctivostí nejdál dojdeš?

Ne, ne, ne. To určitě ne. Ale mluvím o vnitřním pocitu poctivosti. Protože proč to dělat jinak, než s nadějí, že to má být poctivé? Ano, život vás stokrát upozorní na to, že není.

\* O Jiřím Drahošovi jste řekl, že se svým ne a nevím nemohl Miloše Zemana porazit. Přišel jste i na to, v čem jste chyboval vy?

Ano. Kampaň se musí strašně zjednodušit. Já jsem složitý, protože i život je složitý. Proto to složitě vidím. Ale ve skutečnosti je třeba získat pouze nějakou nálepku. Pan profesor, kterého nikdo neznal, měl výhodu, že to byl prostě „pan profesor“. Marek Hilšer, mladý lékař. Pavel Fischer, Havlův diplomat. Ale co se mnou? Já jsem měl totiž sedm různých profesí a můžete na mě nalepit něco jako umělec, mecenáš, dobrodinec... Ale taky – a to se stalo – gambler! A chceme gamblera prezidentem? A teď to můžete stokrát vysvětlovat, ale proti nálepce se nedá bojovat.

\* Přemýšlel jste o tom, že jedno z vašich nejsilnějších témat byli lidé v exekuci, a vy jste vlastně zbohatl na sázkové kanceláři, takže někteří klienti exekutorů mohou být i odtud? Závislost na sázení... Víím, je to velká zkratka...

Vůbec bych tam tuhle souvislost nedal. Ani jsem se s takovým příběhem nesetkal. Já jsem se setkal s příběhy dědečků, kteří mají zlobivé vnuky, kteří s nimi nechtějí mluvit, tak si ty vnuky musí kupovat. Ale nemají za co. Tak si půjčí peníze na mobil, který ten vnuk strašně chce. Ale pak to nemají z čeho splácet. A to je na tragickou povídku. To už je umělecký útvar. Ti lidé nemají problém proto, že někde ve Fortuně prohráli třicet korun. Mají ho proto, že mají určitý příjem, se kterým umí vyžít, ale nesmí se stát, že přijde nečekaná událost v

podobě, že se jim vysype pračka. Nebo lednička. A najednou je těch osm tisíc strašně moc. Tak si na to půjčí, a pak to nejsou schopni splácet.

\* Takže jakou nálepku jste si měl nalepit na čelo?

Nevím. A už to ani nebudu řešit, když je to zbytečné.

## NEJVÁŽNĚJŠÍ JE HERNÍ PŘÍSTUP K ŽIVOTU

\* Možná by vám prospěla nálepka podnikatel. Podívejte se na Andreje Kisku.

Víte, já jsem strašně moc lidem pomohl, ale nikdy jsem to nezveřejňoval. Myslel jsem, že stačí, když to bude mezi mnou a jimi. Nemá to být reklama. Já jsem to dělal proto, že jsem měl v životě obrovské štěstí, a oni ho neměli. Najednou se jim narodilo dítě s dětskou mozkovou obrnou, a za to nemohli. Člověk má pocit, že to svoje štěstí musí trochu splatit. Těžko to ale prezentovat.

\* Možná to chce v určité chvíli trochu pragmatismu a cynismu. Andrej Babiš se s takovými dětmi i vyfotí a dá si to na sociální sítě.

Já nechci, aby mi samotnému bylo ze sebe špatně. Aby se ukázalo, že pětadvacet let jsem pomáhal jen proto, že jsem si vždycky představoval, jak jednou budu kandidovat na prezidenta a tohle celé zkasíruju. To ne. To má být jen tak.

\* Věřím vám, že vás prohra v prezidentské kampani nijak moc nesejmula. Vždyť o sobě sám říkáte, že život berete jako hru.

No jo...

\* Stalo se vám někdy, že byste zapomněl, že vlastně „hrajete“?

Víte, ono je důležité definovat, co tou hrou myslím. Kdekdo si může myslet, že tím myslím něco frivolního a nezávazného.

\* Ono to tak někomu i může znít.

Právě. Ale takhle to může vnímat naprostý hlupák. Hra je to nejvážnější, protože má pravidla, která se musí dodržovat. V normálním životě máme pravidla málo nebo je nedodržujeme. Ve hře je to zásadní věc. Za nejvážnější považuju právě herní přístup k životu.

\* Proto se na to ptám – protože když řeknete, že život berete jako hru, tak lidé, kteří mají život jako boj, protože ho nemají snadný, se mohou vašim sdělením cítit frustrovaně.

Přesně tak. Nemám příležitost vysvětlit, že jsem tím myslel úplně opak.

\* Víte, Andrej Babiš si nasadí kšiltovku, ve které sice vypadá komicky, ale lidem může být blízký. Vy prohlásíte, že kampaň vám přinesla mimo jiné to, že zatímco v New Yorku jste byl už pětadvacetkrát, v Telči jste byl poprvé. A to lidi asi moc neokouzlí.

Asi ne. Asi ne. Na téhle kampani je strašně vidět, jak moc se musí vážit slova. Všechno se dá nafouknout, vyložit jinak, posunout. A pak takováhle věta, u které jsem jen myslel, že jsem rád, že jsem navštívil nějaké nové místo, vypadá namyšleně.

\* My teď totiž nerozebíráme vaše chyby v kampani, ale stav české společnosti. To, proč na vás neslyšela. Co to znamená? Co česká společnost chce?

Ano. Jednu věc jsem teda zjistil. A není povzbudivá. A myslím, že dávno ji vytušil nebo zjistil Miloš Zeman. Ukázalo se to zejména na tom, když jsem doporučil, aby stát udělal velké gesto, kdy by dlužníkům – fyzickým osobám odpustil penále. Když zaplatíte dluh osm tisíc za pračku, a ne devadesát dva, na které se to mezitím vyšplhalo, tak vám odpouštíme. Bylo by to hezké gesto zejména ke stému výročí republiky. Myslel jsem si, že by to mohlo vyvolat velký zájem. Jenže smutná pravda je taková, že lidé v exekucích nechodí volit. Takže oni vlastně nemají politické zastání. Oni nemají nikoho, kdo by jejich zájmy nějak hájil.

\* Takže vlastně ani nevědí, že vy jim tohle slibujete.

Ne. Neví. Oni to nesledují. Těch je hromada. Jen v Ústeckém kraji je 17 procent lidí v exekuci. V Roudnici, která na tom není špatně, je jich deset a půl procenta. Každý desátý člověk, kterého tam vidím! Tak to přece má být síla jako blázen! Jenže není. Zeman tyhle lidi dávno odepsal. To je ale mocný fenomén! Totiž nad těmito lidmi v exekuci jsou ti, kteří na tom nejsou dobře, ale nejsou v exekuci. A kolikrát se stalo, že právě oni v exekuci byli, ale vyhrabali se z toho! A jsou na to hrdí, takže nechtějí, aby nějaký Horáček změnil pravidla a říkal: „Vy jste nakonec zaplatili, fajn. Ale tihle lidé nezaplatili, a taky fajn.“ A ti chodí volit! Takže místo toho, aby pro mě tenhle nápad byl plus, stal se nakonec minusem.

\* Takže tito lidé si říkali, ať si to vyžerou všichni, co ještě v exekuci jsou?

Přesně tak. Já jsem slyšel ohromné množství lidí říkat: „My jsme zaplatili, tak ať oni platí taky.“ To mě zklamalo – že oni nechtějí podat pomocnou ruku.

\* Proč je pro českou společnost atraktivní Miloš Zeman?

Nevím. Nevím a nevím. Moje nevím je o to zmatenější, že je to stejné jako ve Spojených státech, kde jsem přece jen nějakou dobu žil. Mám tam příbuzné a kamarády a ani oni netuší, proč vyhrál Trump, který je vlastně takový Miloš Zeman Ameriky. Ten to tam převálcoval a podle mě to tam příště převálcuje zas.

\* Chodíte na demonstrace?

Na začátku jsem byl, jel jsem kvůli tomu dokonce do Brna. Bylo to ve chvíli, kdy se zrovna ukázalo, že pan ministr Kněžínek byl vyměněn za paní ministryni Benešovou. Měl jsem dojem, že proti tomu je dobré se veřejně vyslovit. Takhle konkrétní věc byla pro demokracii extrémně nebezpečná, proto jsem se proti tomu postavil. Pak jsem ale už nechodil, protože pro mě je obtížné pochopit, co se vlastně na těch demonstracích vyjadřuje. Ono se to tak motá jedno s druhým... Současně musím souhlasit s tím, že lidé se chtějí vyjádřit v tom smyslu, že všechno má své meze. Že zneužívání moci je třeba pojmenovat. Daleko horší by bylo, kdybychom jen kňourali někde na Facebooku a v kavárně, a nic. To je zas lepší, když někam přijde čtvrt milionu lidí a tenhle svůj silný pocit tam ventiluje.

\* Ale vy už tam nepůjdete. Za jaké sdělení byste tam šel demonstrovat?

Za spoustu věcí. Rozhodně za smysluplné působení České republiky v EU a NATO. Nebo kvůli environmentálním otázkám.

**SILNÁ VLÁDA MOHLA UDĚLAT MNOHO. NEMÁME NIC**

\* Šel byste tedy demonstrovat třeba za odstoupení Andreje Babiše proto, že shodil celou environmentální koncepci EU?

Ano. Přesně tak. To bych určitě šel.

\* Protože vy teď vlastně budete sázet stromy po celém světě.

Ano. To je moje další věc. Existuje celosvětová organizace Plant for the Planet. Založil ji desetiletý chlapec, který vystoupil v OSN – na Valném shromáždění řekl, že dospělí planetu zničili a on se to spolu s



ostatními dětmi pokusí napravit. Dospělí mu pěkně zatleskali. No, nicméně chtěl vysadit milion stromů, což se mu podařilo za chvíličku. Chtěl miliardu stromů, to se mu podařilo za rok. A teď chce, chlapec, bilion stromů. Ale protože už to začalo fungovat, různé firmy po celém světě se vykupují ze své uhlíkové stopy tím, že dávají peníze na to, aby se vysazovaly stromy, které jsou jediným skutečně neselhávajícím prostředkem v boji s uhlíkovými efekty. A tahle organizace se obrátila na mě, aby já tady byl...

\* Prezidentem.

No, prezidentem ne, ale abych tady byl hlavou české Plant for the Planet. A myslím, že místa je tady na to spoustu.

\* Vy už jste si svůj strom zasadil?

No ano, já jsem už zasadil moc stromů. Spustit to chceme na podzim.

\* Tak ale proč dnes máme řešit, co bude v roce 2050...

No to bylo strašné! To bylo nejhorší, co kdy Babiš řekl. To je právě ten rozdíl mezi moudrostí a úplnou blbostí. Ta moudrost našich předků, kteří nám zanechali docela pěknou zemi, byla v tom, že dělali spoustu věcí, o kterých věděli, že výsledek nikdy neuvidí. Přesto do toho dávali všechno! To je hrůza...

\* Absurdní je, že kdyby se tohoto tématu Babiš chytil, tak půlka republiky skutečně začne ty stromy sázet. Má obrovskou moc dělat i dobré věci. Stačilo by, kdyby mu to někdo z jeho marketingového týmu poradil...

Ano. A to je další věc, kterou mu musíme vyčítat. Když byla kampaň a on vyhrál volby, říkal jsem nahlas: „Nebyla tady vláda, která by měla tak silný mandát. Která by měla takové možnosti něco pořádného udělat. Tak bychom mu aspoň měli dát šanci.“ Jenže on to vůbec nevyužívá. My máme pořád schodkové rozpočty. Máme zoufalou infrastrukturu. Nemáme důchodovou reformu. Nemáme nic z toho, co by tak silná vláda měla a musí udělat.

\* Jeden zemědělec od nás ze vsi mi říkal, že vůbec nechápe, proč je takový problém s obděláváním půdy. Kdyby se podle něj evropské dotace navázaly na podmínku, že zemědělec musí orat do čtyřiceti centimetrů hluboko, hodně by to změnilo situaci s nedostatkem vody. Takhle se orá jen pár centimetrů a z orné půdy vzniká tvrdá plocha, do které se voda nevsakuje. Jedna jediná jednoduchá podmínka pro udělení dotace... Kdyby Babiš s tímhle vystoupil...

No vidíte. Já nejsem odborník a nevím, jestli by to takhle fungovalo, ale pokud ano, tak to je tak prosté a lákavé! Určitě by to stálo za prozkoumání. A kdyby výsledky byly pozitivní, určitě by se to mělo prosadit! To je tak jednoduchá věc! Pragmaticky bych si jako občan České republiky přál, aby vláda konečně dokázala reformovat věci, které slabé vlády reformovat nemohou. Silná vláda má povinnost svůj mandát využít!

\* Vede váš pragmatismus tak daleko, že kdyby vás Andrej Babiš požádal, abyste mu dělal poradce, kývl byste mu na to?

Myslím, že teď už ne. Na začátku možná ano. Teď už se stalo příliš mnoho věcí. Kostky už byly vrženy. Byly vrženy tak, že se tu vytvořil blok premiér–prezident a nedodržuje se tu ústava. Do tohoto dvojbloku bych nechtěl přispívat.

\* Do Senátu jste na rozdíl od ostatních prezidentských kandidátů nechtěl kandidovat. Řekl jste, že by to pro vás byla příliš malá ambice...

Já jsem ten svůj přístup trochu korigoval. Ono se totiž později ukázalo, jak moc je Senát důležitý. Že je to v ústavě opravdu dobře zařízený. Že může zabránit katastrofám. Třeba co se týče našich vztahů v Evropské unii. Být senátorem, který tohle zastává, je důležité. Jenom jsem si myslel – a myslím si to dodnes –, že takový člověk by neměl kandidovat v Praze. Měl by kandidovat v nějakém obtížnějším regionu. Tam by to mělo smysl.

\* Budete tedy kandidovat v příštích senátních volbách?

Ještě nevím... Takhle – už nejsem proti. Určitě bych ale nechtěl kandidovat proti lidem, kterých si vážím. Proti nějakému Smoljakovi, Láskovi nebo Rabasovi, to by přece nemělo smysl. Problém je spíš to, že jsem přece řekl, že budu pilně studovat dějiny umění. A je to denní studium. To bych mohl blbě dělat dvě věci.

\* Nebo byste musel přejít na dálkové studium.

To je takové divné, ne? Nevím. Když něco dělám, chci to dělat pořádně.

\* V jakém případě byste byl ochoten zopakovat svoji kandidaturu na prezidenta?

V žádném.

\* Četla jsem, že byste kandidoval v případě, že by se prezidentem chtěl stát Tomio Okamura.

To byla taková divná věc vytržená do titulku. Jasně, že kdyby kandidovala celá ta banda, Okamura... Ale však on by se našel i někdo s lepší nálepkou než já. Já jsem do toho dal všechno už jednou. Chodit dvakrát se stejným zbožím na stejný trh, to není moudré.

\* Co vás vlastně formovalo? Váš tatínek byl přesvědčený komunista, kterého ale po osmašedesátém komunistě zničili a on skončil v blázinci. Maminka byla naopak silně antikomunistická. Tak jsem si říkala, jestli ve vás v životě rezonuje touha otce pomstít, nebo následujete matku?

Ono to bylo ještě složitější, protože my jsme žili ve velkém bytě, kde s námi bydlela ještě babička a dědeček. Dědeček byl přírodovědec, který si nic z tohohle nepřipouštěl. Pro něj byly důležité ty větší věci z přírody. A babička byla zas ta bigotní katolička, která mě odmalička vodila do kostela a učila mě modlitby...

\* To u vás muselo být dusno. Když vás babička vodila do kostela, tatínek asi nebyl nadšený.

No jistě. To bylo těžké! A to byla tak zásadně zastávaná stanoviska, že bylo těžké je dát nějak dohromady. A pro mě z toho vždycky zůstalo, že i přes rozdílné názory je možné se k sobě chovat slušně. A to tenkrát byla mnohem těžší situace! Dnes o nic nejde. Tehdy byly procesy, strašné věci... Asi jsme byli hodně zvláštní rodina. Mě formovalo právě to, že lidé, kteří tak vehementně sdíleli své světonázory, spolu uměli žít.

\* Takže byste dokázal psychicky zvládnout, kdyby vaše manželka volila Miloše Zemana?

To je strašná otázka... A víte, že jo? Víte, že nakonec jo? Víte, že určitě jo? Protože ona by k tomu musela mít nějaký důvod. A to, že bych s ním nesouhlasil, je jiná věc. Ale nejvíc mě vlastně formovala jiná věc. Je to úplně povrchní a hrubé, ale je to velká pravda – to, že jsme neměli džíny a žvejkačky, když jsem byl kluk. Byli jsme strašně chudí.

\* Takže jste si říkal, že vás už nikdy nikdo nebude ponižovat?

To bylo až později, kdy jsem byl na takzvané novinářské škole. Tehdy se vyjevila podstata toho vzdělání, kdy jsme zásadní zkoušky dělali z marxismuleninismu, z dělnického hnutí a z politické ekonomie. To mě strašně ponižovalo. Já jsem byl vychováván k tomu, že navážu na rodinnou tradici a osvojím si hluboké strukturované vzdělání. A najednou to byla čistá propaganda. To mě strašně urazilo.

\* A jako dítě jste si to tedy analyzoval jak?

Pochopil jsem, proč můj otec byl tak přesvědčený komunista, že mu to nikdy nemůžu vyvrátit. Jeho rodina před bolševikem utekla z Ruska. Oni byli osadníci někde na Volyni, kde po patnácti letech vybudovali ve strašně dřině své hospodářství. A pak o to přišli a utekli na Slovensko. Můj dědeček byl inženýr agronom, jeden

z mála tam. Chtěl založit své hospodářství, akorát že neměl vůbec žádné peníze, nic. Takže oni tam neměli vodu, elektřinu, všechno museli udělat vlastníma rukama. A po dvaceti letech příšerné dřiny dokázali splatit všechny dluhy a vybudovat zemědělství. Pěstovali tabák a takové věci. A v tu chvíli přišel Mnichov... Tohle území připadlo Maďarsku a dědeček s rodinou si museli vzít dvacet kilo na záda a do druhého dne odejít. Po téhle nepředstavitelné dřině! Táta to vnímal jako mnozí – jako zradu západních spojenců. Pak se dostal do Čech, a protože mu bylo dvaadvacet, totálně ho nasadili do Drážďan, kde musel hákovat pro Němce. A nebudte pak komunisti, když najednou přijde Rudá armáda osvoboditelka.

\* On vstoupil ke komunistům v březnu 1945.

Ano. Z Německa utekl dva dny předtím, než tam došlo k tomu totálnímu peklu. Nějak záhadně se zachránil. Pak vstoupil ilegálně do komunistické strany... Navíc on byl teoretik. Jeho mateřštinou byla ruština a on četl tyhle blbečky, které považoval za chytré, v originále. Lenina, Stalina. Podle mě byl jediný člověk v celém Československu, který to v ruštině všechno přečetl. Tak se nedivte, že byl nakonec prosovětský. A sáhněte do svědomí tehdejších intelektuálů, Hrubínovi... Skoro u všech to najdete. Jistěže byly výjimky, ale drtivá většina chtěla budovat tuhle – mysleli si – svobodnější společnost. A stala se z toho víra. A jakmile je z toho paradigma, nemůžete to tomu člověku vyvrátit.

\* Ani když mu argumentujete Miladou Horákovou a dalšími procesy?

Ne. Pak už ničím. Na to by vám táta řekl: „Když se kácí les, létají třísky.“

\* To bych pak už čekala, že si dokáže obhájit i srpnovou invazi, po níž ho odvezli do psychiatrické léčebny. Váš otec tam dožil?

Ne. Nebyl tak nebezpečný. Napřed byl v nějakém divadelním ústavu, což mu dali za zásluhy. Tak tam seděl, kouřil a dvakrát jim to zapálil. Traduje se, že jak mu vzplála jeho pracovna, přišli tam ti lidé a řekli: „Soudruhu, co to je?“ A on jim na to prý odpověděl: „Kdo chce zapalovat, musí hořet.“ Což je nějaký Leninův citát. A pak po strašných elektrošocích už zmizel jeho intelekt. Zničilo mu to mozek. Můj táta uměl dvanáct jazyků... Komunisté ho úplně zničili.

\* Vy jste vyprávěl, že hned po příjezdu sovětských tanků šel na jugoslávskou ambasádu...

Ano. Připadalo mu to jako něco mezi Západem a Východem...

\* Tam ho přivětivě uvítali...

Jasně... „Posadte se tady...“

\* A rovnou ho odvezli do blázince. Jak to nesla maminka?

Velice těžce. Ona ho měla strašně ráda. Samozřejmě. Jinak by s ním těžko s takovými názorovými rozdíly mohla vytrvat. Ona byla psycholog, pracovala s ním...

\* Nakolik na vás měla vliv babička? Jste věřící?

Ano, to určitě ano. Táta s mámou pracovali, takže babička se mnou byla pořád. To, co mi četla, byla Bible. Mám to v sobě. A ještě jednu věc vám řeknu. Teď mě potkala jedna moc hezká věc. A nečekaná. Dostal jsem pozvání z Oxfordu, abych tam ve velikánské hale, kterou si představuju jako tu z Bradavic, na výročí 17. listopadu pronesl jako Čech nějakou řeč.

\* To by mě zajímalo, co o tom třicet let po revoluci budete říkat. Bude to optimistické?

Ještě si musím promyslet, co řeknu. Ale samozřejmě to bude optimistické. Rozdíl oproti roku 1989 je obrovský. Navzdory všem těm křivárnám a hloupostem, kterých jsme byli svědky nebo jsme se na nich přímo podíleli, je to zásadně lepší.

\*\*\*

Ve skutečnosti je třeba získat pouze nějakou nálepku. Pan profesor, kterého nikdo neznal, měl výhodu, že to byl prostě „pan profesor“. Marek Hilšer, mladý lékař. Pavel Fischer, Havlův diplomat. Ale co se mnou? Já jsem měl totiž sedm různých profesí a můžete na mě nalepit něco jako umělec, mecenáš, dobrodinec... Ale taky – a to se stalo – gambler!

Michal Horáček (66)

Textař, novinář, spisovatel, esejista a producent se narodil v roce 1952 v Praze. V roce 1970 začal studovat na **Fakultě sociálních věd** a publicistiky UK, odkud byl o čtyři roky později vyhozen po zásahu StB. Dostudoval až po pádu komunismu, v roce 2011 získal doktorát z antropologie. Spoluzakládal sázkovou kancelář Fortuna a v roce 2018 neúspěšně kandidoval na prezidenta. Když byla kampaň a on vyhrál volby, říkal jsem nahlas: „Nebyla tady vláda, která by měla tak silný mandát. Která by měla takové možnosti něco pořádného udělat. Tak bychom mu aspoň měli dát šanci.“ Jenže on (Andrej Babiš) to vůbec nevyužívá. Později se ukázalo, jak moc je Senát důležitý. Že je to v ústavě opravdu dobře zařízený. Že může zabránit katastrofám. Třeba co se týče našich vztahů v Evropské unii. Být senátorem, který tohle zastává, je důležité.

O autorovi| RENATA KALENSKÁ, redaktorka

Foto autor| FOTO: LUDVÍK HRADILEK, DENÍK N

Foto autor| FOTO: WIKIPEDIA COMMONS

Foto popis| Michal Horáček na Národní Třídě v roce 2016.

---

## Pět let od tragédie letu MH17. Aktivisté připomněli, kdo stroj sestřelil

17.7.2019 forum24.cz str. 00

David Horák

Uplynulo pět let od tragédie boeingu Malajských aerolinií letícího na lince MH17, při níž zemřelo všech 298 lidí na palubě. Aktivisté ze skupiny Kaputin při té příležitosti u ruské ambasády v Praze připomněli, kdo stroj nad Ruskem okupovanou východní Ukrajinou sestřelil, a že pachatelé tohoto zločinu dodnes nebyli potrestáni. Na zřeteli v tomto ohledu měli podle svých slov hlavně pozůstalé po obětech, kteří marně čekají na spravedlnost.

Skupina proto na plotě ambasády rozvinula banner se snímkem trosk zříceného letadla a raketového kompletu BUK, který zmíněný civilní stroj jak podle vyšetřovatelů, tak i dřívějších analýz mezinárodního týmu investigativních novinářů Bellingcat, sestřelil. Součástí banneru byl i nápis přisuzující vinu Rusku.

Po minutě a půl přišli na místo první policisté, kteří akci ukončili. Mužů zákona se dostavilo přibližně deset, jedna hlídka se k poklidným demonstrantům vydala dokonce se zapnutou houkačkou. Demonstrantům ale nakonec jen „domluvili“.

Dále čtěte

Studie: Rusko po sestřelení letu MH17 spustilo bezprecedentní dezinformační operaci

Vyšetřování postupuje pomalu právě kvůli přístupu Ruska, které je od počátku všemožně maří. Kreml práci mezinárodního týmu vyšetřovatelů smetl ze stolu s námitkou, že Rusy nikdo nepřizval k vyšetřování a tudíž je zaujaté. Mezinárodní vyšetřovací tým však logicky utvořili jen zástupci zemí s legitimními zájmy na vyšetřování. Ty ovšem předurčil vyšší počet obětí, nikoliv už ale „vazba státu a/nebo jeho politické reprezentace na pachatele zločinu,“ jak na serveru ČT24.cz připomíná Jan Šír z katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Aktivisté své pohnutky k akci na plotě ambasády rozvedli v následujícím prohlášení:

U příležitosti pátého výročí sestřelení malajského dopravního letadla nad Ruskem okupovanou částí Ukrajiny ruským raketovým systémem BUK z výzbroje 53. protiletadlové brigády raketových vojsk ruských ozbrojených sil, jehož následkem zahynulo všech 298 nevinných lidí na palubě, chce skupina Kaputin svým protestem na plotě ruské ambasády v Praze připomenout světu, že tento válečný zločin nebyl dosud potrestán. Ba co hůř, pomalu upadá v zapomnění a západní demokratická společnost (my) jej vnímá jako už téměř přirozenou součást „soužití“ s Ruskou federací.

Ačkoliv mezinárodní vyšetřování jednoznačně prokázalo, že vinu za tuto masovou vraždu nesou ruští vojáci a tudíž odpovědnost za ni nese ruský stát v čele s jeho diktátorským vůdcem Vladimírem Putinem, Rusko jako by si mohlo dovolit úplně vše: sestřelit dopravní letadla, vraždit, (hybridně) útočit, válčit, okupovat cizí území, bombardovat civilisty, likvidovat opozici, eliminovat nepohodlné, nespravedlivě věznit vlastní občany i cizí státní příslušníky, šířit lži, dezinformace a nenávisť, hybridně rozložit lidskou pospolitost a mírové soužití, vměšovat se do vnitřních záležitostí cizích zemí a ovlivňovat výsledky voleb v zahraničí.

Proč? Protože je nám to jedno? Protože za nic nestojíme? Protože spravedlivost, svoboda, lidská práva a demokracie nám už nic neříkají? Protože nechceme problémy? Protože se radši necháme zkorumpovat? Proč? Postavme se zlu a postarejme se o to, aby bylo spravedlivě potrestáno! Nebuďme lhotejní!

„Lhotejnost k druhým a lhotejnost k osudu celku je přesně tím, co otevírá dveře zlu.“ — Václav Havel

URL| [https://www.forum24.cz/?post\\_type=post&p=259892](https://www.forum24.cz/?post_type=post&p=259892)

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
forum24.cz

---

## Euroregiony

17.7.2019 [businessinfo.cz](http://businessinfo.cz) str. 00  
Euroregiony V ČR

Téma, které se často v příhraničních oblastech diskutuje, jsou tzv. euroregiony. Jejich cílem je, v neposlední řadě prostřednictvím přeshraniční spolupráce, překonávat hranice, tedy snížit jejich význam na úroveň správního členění s pozitivně stimulujícím účinkem na spolupráci. Tento cíl se zdá snadněji dosažitelný s pomocí mezinárodních institucí. Existují organizace a instituce, které speciálně na evropské úrovni, často spolu s dotčenými obcemi, na negativní účinek hranic poukazují.

Říká se, že hranice jsou jizvy dějin, které přinášejí hraničním regionům převážně zřetelné nevýhody. Hraniční regiony trpí historickými důsledky své periferní polohy a z toho vyplývající izolací. Přeshraniční spolupráce má pomoci tyto nevýhody vyrovnávat a zlepšovat životní podmínky.

Politicky motivované bariéry národních států uměle zpřetrhaly hospodářské kontakty dotčených regionů a kulturní souvislosti. Kvůli své poloze se oblasti u státních hranic vyvíjely často zcela jinak než oblasti uvnitř států. I proto speciální „sorta“ regionů vystupuje do popředí v diskusi o Evropě regionů – přeshraniční regiony, kterých se sjednocovací proces nejmíc a nejdřív dotýká.

Téma, které se často v příhraničních oblastech diskutuje, jsou tzv. euroregiony. Jejich cílem je, v neposlední řadě prostřednictvím přeshraniční spolupráce, překonávat hranice, tedy snížit jejich význam na úroveň správního členění s pozitivně stimulujícím účinkem na spolupráci. Tento cíl se zdá snadněji dosažitelný s pomocí mezinárodních institucí. Existují organizace a instituce, které speciálně na evropské úrovni, často spolu s dotčenými obcemi, na negativní účinek hranic poukazují.

Půl století vývoje

Je příznačné, že sjednocovací proces rodící se po druhé světové válce vycházel z příhraničních regionů, respektive od politiků, kteří z nich pocházeli. Především v západní Evropě vzniklo mnoho iniciativ, které vedly k oslabení státní hranice a ke zlepšení životních podmínek obyvatel. Přeshraniční regiony vznikaly převážně uvnitř Evropských společenství. Například euroregion Gronau na nizozemsko-německých hranicích má významné postavení, protože vytvořil v praxi zárodek spojené Evropy.

Teprve s pádem železné opony se ve střední a východní Evropě nabídla možnost přeshraniční spolupráce mezi západoevropskými státy a státy východního bloku. Během studené války se lidé na obou stranách bloků vzájemně odcizili a kvůli rozdílným hospodářským systémům vznikla také nepřehlédnutelná propast mezi jejich životními úrovněmi. Takovým příkladem je i euroregion Elbe/Labe.

Charta Společenství o regionalizaci v kapitole 5, věnované přeshraniční spolupráci, v článku 23 říká: „Členské státy EU a jejich regiony podporují přeshraniční spolupráci na všech úrovních, převážně mezi regiony na vnějších hranicích EU.“ Teprve iniciativa Společenství INTERREG v roce 1990 ale přeshraniční spolupráci oživila. Jako příklady mohou sloužit oblasti Saar-Lor-Lux (Německo, Lucembursko, Francie), euroregion Maas-Rhein (Nizozemí, Německo) a oblast trojmezí mezi SRN, Nizozemím a Belgií.

Předpokladem pro podporu projektů je určitá organizační struktura přeshraniční spolupráce, která vystupuje jako oprávněný příjemce prostředků a realizátor. Ta vznikala až s příchodem INTERREGu, kterému se připisuje zřetelný nárůst počtu nově založených regionálních spolků na začátku devadesátých let. Příkladem může být řada euroregionů založených v roce 1992 na německo-polské, popřípadě německo-české hranici, které v kandidátských zemích podporuje od roku 1992 iniciativa Společenství Phare CBC, později Phare CBC II.

#### Členství v euroregionu

Členství v euroregionu je obecně dobrovolné. Existují členové řádní i čestní. Členy euroregionu se mohou stát města a obce, jejichž orgány členství právně stvrdí a písemně se zavážou dodržovat usnesení orgánů euroregionu. Tato forma spolupráce nevytváří žádné nové struktury, nýbrž je servisním místem pro přeshraniční záležitosti. To je ostatně jasné i z definice euroregionů Jense Gabbeho, dlouholetého generálního sekretáře Asociace evropských přeshraničních regionů: „Euroregiony jsou hnací soukolí přeshraničních vztahů, kontaktů, předávání znalostí. Vyžadují uspořádání, organizaci a vysoce postavené spolupracovníky, aby mohli řešit mnohostranné úkoly. Nenahrazují však v žádném případě správní aparát státu.“ Asociace evropských přeshraničních regionů (Arbeitsgemeinschaft Europäischer Grenzregionen, AGE), jejímž prezidentem je John Vallvé, má v současné době 59 členů a celkem zastupuje 150 přeshraničních subjektů v celé Evropě.

#### Euroregion jako prostředník

Nejde jen o to, aby euroregion sloužil jako prostředek zpřístupňující dotace EU. Jeho význam je daleko hlubší. Nejde jen o výměnu informací, je třeba z euroregionu vytvořit hláskou troubu území, ve kterém existuje. Snahou také je, aby se o přeshraničních problémech nerozhodovalo „tam nahoře v Bruselu nebo v Drážďanech“, ale v místě, kterého se týkají.

Mnohem důležitější je ale odbourat hranice v hlavách lidí, například společně organizovanými kulturními a sportovními akcemi. Ani projekty typu přeshraniční radiové stanice, přeshraniční autobusové linky, společná gymnázia, přeshraniční národní parky nebo společné povodňové komise nepomohou, když obyvatelé nechtějí spolupracovat. Euroregion je, viděno z této perspektivy, krokem k evropské mozaice.

V euroregionech spolupracují přes hranice města, obce a okresy, popřípadě komunální a regionální struktury. Často jsou ve spolupráci zainteresované i obchodní komory, odbory a sociální partneři. Evropská komise tuto činnost co možná nejvíc podporuje.

Nejdůležitějším úkolem euroregionů je podpora a další rozvíjení spolupráce v oblasti lokálního a regionálního plánování, podpora projektů v oblasti životního prostředí, v hospodářské sféře, kultuře a sportu a vytváření prostoru pro setkávání lidí.

#### Jednotlivé euroregiony

V České republice dnes funguje třináct euroregionů, které zahrnují území více než čtyřiceti ze sedmdesáti šesti stávajících okresů. Ale ani naši sousedé si nevedou špatně:

v Polsku existuje také třináct euroregionů: Pomerania, Bałtyk, Niemen, Bug, Karpacki, Tatry, Śląsk Cieszyński, Silesia, Pradziad, Glacensis, Nysa, Sprewa-Nisa-Bóbr a Pro Europa Viadrina na Slovensku je sedm euroregionů: Tatry, Miskolc-Košice, Karpátski, Biele Karpaty, Západne Slovensko/Weinviertel/Jižní Morava, Váh-Dunaj-Ipeľ a Beskydy.

Rakousko se může pochlubit devíti euroregiony: Inn-Salzach, Weinviertel/Západne Slovensko/Jižní Morava, Silva Nortica, Mühlviertel/Bayerischer Wald, Euroregio Burgenland/West/Nyugat-Pannónia, Zugspitze-Wetterstein-Karwendel, Salzburg-Berchtesgadener Land-Traunstein, Via Salina a Euregio Bodensee v Německu existuje jednadvačet euroregionů

EUROREGIONY V ČR (celková mapa)

EUROREGION Beskydy

EUROREGION Bílé – Biele Karpaty

EUROREGION Egrensis

EUROREGION Elbe/Labe



EUROREGION Glacensis  
EUROREGION Krušnohoří/Erzgebirge  
EUROREGION Neisse – Nisa – Nysa  
EUROREGION Pomoraví – Zahorie – Weinviertel  
EUROREGION Praděd – Pradziad  
EUROREGION Silesia  
EUROREGION Silva Nortica  
EUROREGION Šumava – Bayerischer Wald – Mühlviertel  
EUROREGION Těšínské Slezsko – Śląsk Cieszyński  
Přehled euroregionů na území ČR seřazený podle data jejich vzniku

Poř. Euroregion

Počet obcí celkem\*\*Vznik

Počet obyvatel celkemPlocha (km<sup>2</sup>)

Okresy\*\*\*\*

Sousední stát

1. Neisse/Nisa/Nysa 124

21. 12. 19911 759 000 12 193

LB\*, JN, SM, DC (část), CLD, PL

2. Elbe/Labe 184

24. 6. 19921 400 000 5 547

UL, LT, DC (část), TP (část)D

3. Krušnohoří/Erzgebirge 72říjen 1992770 000 5 338

MO, CV, LN, TP (část)D

4. Egrensis 70

3. 2. 19932 000 000 17 000 KV, CH, SO, TC D

5.

Šumava/Bayerischer Wald/Mühlviertel276

20. 9. 19931 260 000 16 345 DO, KT, PR, CK D, A

6. Glacensis 65

5. 12. 1996500 000 8 351

TU, RK, UO, SU, JE, HKPL

7. Praděd/Pradziad 84

2. 7. 1997342 000 4 078

BR (část), JE / Mor. BerounPL

8.

Těšínské Slezsko/Śląsk Cieszyński59

22. 4. 1998657 000 1 528

KA (část), FM (část) / Třinec

PL

9. Silesia 43

20. 9. 1998359 000 1 469

OP, BR (část), NJ (část)PL

10. Beskydy/Beskidy 133

9. 6. 2000992 100 3 844 FM, KA PL, SK

11. Pomoraví \*\*\*

23. 6. 1999997 332 14 300

HO, ZN, BV, Břeclav, TřebíčSK, A

12. Euroregion Silva Nortica 334

28. 5. 2002380 845 4 750 CB, JI, JH, PI, TA A

13.

Bílé Karpaty/Biele Karpaty30. 7. 2000ZL, UH, VS, KroměřížSK

Zdroj : dokumenty vydávané euroregiony, telefonický kontakt s pracovníky sekretariátů

\*) Tučně vyznačená města, resp. zkratky SPZ, označují sídla na české straně euroregionů

\*\*) Stav k 31. srpnu 2002 – počty obcí se neustále mění

\*\*) Tento euroregion některé publikace označují jako Jižní Moravu-Západne Slovensko-Weinviertel



\*\*\*\*) Členem žádného ze stávajících euroregionů nejsou všechny obce okresu. (Členství v euroregionu vzniká zaplacením příspěvků.)

Přehled euroregionů ve Spolkové republice Německo seřazených podle data vzniku

Poř. Euroregion Vznik Zúčastněná významná města

Sousední stát\*

1.

Euroregio, popřípadě Euregion Rhine-Ems-Ijssel1958 Gronau, Enschede, Steinfurt, Coesfeld, Borken,

NL

2.

Euregio Rhine-Waal/Rhein-Waal1971 Arnhem, Nijmegen, Duisburg, Xanten, Emmerich, Kleve B, NL

3. Euroregion Oberrhein 1975

Basel, Colmar, Freiburg, Strassbourg, Baden-Baden, Offenburg, KarlsruheCH, F

4.

Euregion Meuse-Rhin/Maas-Rijn/Maas-Rhein1976 Aachen, Maastricht, Liege, Spa, Hasselt, Heerlen

NL, B

5.

Ems Dollart Region/Eems Dollard Region1977 Bunde, Nieuweschans NL

6.

Euregion Rhein-Maas-Nord1978 Mönchengladbach, Bruggy, Geldern, Krefeld NL

7. Euregion Neisse 1991 Zittau, Liberec, Jelenia Góra, Hrádek n.N. PL, CZ

8. Euregio Bodensee 1991 Konstanz, Sankt Gallen, Arbon A, CH

9. Euregion Elbe/Labe 1992 Pirna, Míšeň, Drážďany, Ústí n.L., Litoměřice, Štětí CZ

10. Euregio Egrensis 1992

Plaun, Markredwitz, Cheb, Karlovy Vary, Sokolov, Amberg, Bayreuth, Kronach, Hof, Kulmbach,

TachovCZ

11. Euroregion Erzgebirge 1992 Chomutov, Litvínov, Louny, Most, Freiberg, Annaberg, Stollberg CZ

12.

Euregion Bayerischer Wald/Böhmerwald1993

Freistadt, Prachatice, Freyung, Domažlice, Cham, Deggendorf, Regen, Passau, Perg, Rohrbach, Český Krumlov, Grafenau, KlatovyCZ, A

13.

Euregion Central Oder/Pro Europa Viadrina1993 Frankfurt/O, Słubice PL

14.

Euregion Spree-Neisse-Bober/Sprewa-Nysa-Bóbr1993 Gubin, Guben, Zielena Góra, Soarau, Eisenhüttenstadt PL

15. Euroregio Inn-Salzach 1994 Braunau, Ried, Schärding, Altötting, Pfarrkirchen A

16.

Euroregio Saar-Lor-Lux-Rheinland-Pfalz-Wallonien1995 Luxemburg, Trier, Metz, Arlon, Saabrücken L,

F, B

17. Euregion Pomerania 1995 Szczecin, Lund, Greifswald, Löcknitz, Stralsund PL,D

18.

EuRegio Salzburg-Berchtesgadener Land-Traunstein1995 Salzburg, Traunstein, Berchtesgaden, Freilassing A

19. Euroregio Via Salina 1997 Kempten i. A., Bregenz, Reutte A

20.

Euroregio Zugspitze-Wetterstein-Karwendel1998 Oberammergau, Murnau, Mittenwald, Garmisch-Partenkirchen A

21. Euregio Inntal 1998 Kufstein, Rosenheim, Kitzbühl A

Zdroj : dokumenty vydávané euroregiony

\*) Zkratky států: NL – Nizozemí, A – Rakousko, CH – Švýcarsko, F – Francie, L – Lucembursko, B – Belgie, PL – Polsko, CZ – Česká republika, D – Německo, Sk – Slovensko

Převzato z časopisu Integrace. Autor: Jan Jiroušek – mezinárodní teritoriální studia na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Karlovy Univerzity v Praze.



## **Transatlantická dohoda o obchodu a investicích mezi EU a USA (TTIP) TTIP a malé a střední podniky 17.7.2019 businessinfo.cz str. 00**

V červenci 2013 zahájila Evropská unie a Spojené státy americké vícekolová jednání o budoucí komplexní obchodní dohodě mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými. Cílem vyjednávání je uzavření Transatlantické dohody obchodu a investicích TTIP (Transatlantic Trade and Investment Partnership).

Co je Transatlantická dohoda o obchodu a investicích mezi EU a USA (TTIP)?

Transatlantické obchodní a investiční partnerství (TTIP) je název pro novou dohodu mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií, která si klade za cíl plně liberalizovat vzájemný obchod a investice. Vyjednávání o dohodě byla zahájena v červenci 2013. V tuto chvíli nelze dopředu určit přesný termín dokončení, vyjednávání obchodních dohod je velmi komplexní záležitostí, která z pravidla vždy zabere řadu let. Ambicí obou stran je však vyjednávání dokončit v co nejkratším termínu, aby oba kontinenty mohly z výsledků liberalizace co nejdříve profitovat.

Realitou dnešního světa je, že USA a EU zůstávají největšími světovými obchodníky i investory obecně, sobě navzájem i pro většinu třetích zemí. Celková obchodní výměna mezi EU a USA dosáhla v roce 2013 hodnoty 790 miliard euro. Každý den mezi EU a USA probíhá obchod se zbožím a službami za 2 miliardy euro. Vzájemné přímé investice dosahují výše téměř 3 biliony euro. V současné době EU a USA společně vytváří téměř polovinu světového HDP (celkem 47 % - EU přes 25 %, USA přes 21 %) a skoro třetinu objemu celkového světového obchodu (EU 17 % a USA 13,4 %).

Očekává se, že dohoda o volném obchodu mezi EU a USA by byla bezprecedentně nejvýznamnější bilaterální obchodní dohodou vůbec, a to jak ve smyslu objemu mezinárodního obchodu, který by podléhal jejím pravidlům, tak pokud jde o formativní vliv na pravidla mezinárodního obchodu.

Kromě podstatných ekonomických aspektů je třeba zdůraznit, že dohoda má i zásadní zahraničně-politický aspekt. Ekonomická krize na obou březích Atlantiku na konci první dekády 21. století spolu s rostoucí nestabilitou v oblasti jižního a východní evropského sousedství spolu s výrazným nástupem asijských velmocí zdůraznila důležitost transatlantických ekonomických vazeb, ukázala naši propojenost a relevanci vzájemné relace pro státy EU a USA. I s ohledem na přesun těžiště světového obchodu směrem k Asii a Latinské Americe se z evropského hlediska jako nejlepší alternativa jeví další zvýšení vlastní efektivity a konkurenceschopnosti právě cestou prohloubení transatlantické vazby. Transatlantická zóna volného obchodu tak může představovat návrat globálního hospodářského těžiště zpět do euroatlantického prostoru.

Společná obchodní zóna EU a USA s intenzivní regulační spoluprací bude mít vysoké šance stát se referencí pro globální technologické standardy i pravidla. Do jisté míry sdílený regulační rámec založený na společných vyšších hodnotách jako je význam demokracie, svobody, lidských práv ale i např. respekt k životnímu prostředí, vysoký stupeň pracovně právní ochrany či ochrana zdraví napomůže k posílení těchto hodnot a ke zvýšení možnosti jejich celosvětového prosazení.

Podle předpokladů a předběžných analýz by uzavření TTIP mohlo do roku 2027 zvýšit HDP Evropské unie o 0,5 % (a o 0,4 % HDP USA). V případě EU to podle propočtů Evropské komise znamená minimálně 86 miliard euro ročních příjmů navíc. Podle nezávislé dopadové studie zpracované londýnským Studie Centre for Economic Policy Research by zisky plynoucí z dohody mohly dosáhnout v případě EU mezi 68 – 119 miliardami euro ročně, pro USA 50 – 95 miliard euro ročně. Pro lepší představu – číslo pro EU představuje tři roční rozpočty České republiky.

Vývoz EU do USA by podle odhadů Evropské komise i Studie Centre for Economic Policy Research měl díky dohodě vzrůst až o 28 %, což znamená vývoz zboží a služeb zhruba v hodnotě 187 miliard euro. V některých segmentech, perspektivních i z hlediska České republiky, by nárůst mohl být velmi významný, např. export automobilů z EU do USA by mohl vzrůst až o 149%. Z globálního pohledu by vývoz EU tím vzrostl přibližně o 6 %.

### Dopad dohody TTIP na svět

Uzavření dohody by mohlo mít pozitivní dopad i na celosvětovou ekonomiku. Studie Center for Economic Studies & Ifo Institute odhaduje zvýšení celosvětového blahobytu o 1,6 % [1]. Navíc v důsledku zvýšené poptávky po surovinách, subdodávkách a dalších vstupech existují předpoklady, že by došlo ke zvýšení obchodu EU se třetími zeměmi. Jak již bylo uvedeno výše, uznávání ekvivalence či v některých případech i harmonizace vybraných technických norem EU a USA (například v sektoru automobilového průmyslu či zdravotnické techniky) by se mohly stát základem celosvětových standardů, jejichž aplikace by se vyplatila i výrobcům ze třetích států. Výroba dle jednotných specifikací by tak celosvětový obchod zjednodušila a v konečném dopadu i zlevnila.

Podle údajů Světové obchodní organizace je průměrná celní sazba USA 3,5 % a EU 5,2 %, přičemž obě strany mají maximální hodnoty cel právě v sektorech nejvyššího ekonomického zájmu druhého partnera (v případě USA existují tzv. tariff peaks pro některé segmenty s clem v úrovni desítek procent). Jakkoli je tarifní zatížení vzájemného obchodu relativně nízké, dopadové studie prokazují, že zejména s ohledem na velikost objemu vzájemného obchodu by plánovaná eliminace cel znamenala významné úspory. Pokud by byla sjednána pouze nejméně ambiciózní verze dohody spočívající jen na odstranění cel, i to by znamenalo podle EK do roku 2027 zvýšení HDP EU zhruba o 0,1 %. Značný význam má podle studií eliminace cel zejména v sektorech jako jsou zpracované zemědělské produkty, textil, oděvy, obuv, výrobky z kůže atd., kde tarifní zatížení v řádu dvouciferných čísel stále znamená značnou překážku samo o sobě.

Studie Evropské komise uvádí, že dodatečné (tzv. netarifní) náklady při vzájemném obchodu jsou pro obchodníky srovnatelné s uplatňováním celní sazby ve výši 10 % a v některých citlivých sektorech dokonce 20 %. Regulatorní oblast je oběma dopadovými studii identifikována jako ta, kde se nachází největší potenciální benefity z dohody.

Studie Centre for Economic Policy Research říká, že až 80 % potenciálních zisků by mělo vzniknout v důsledku snížení nákladů způsobených byrokracií a regulacemi (včetně liberalizace obchodu se službami a zlepšení přístupu k veřejným zakázkám).

Uzavření komplexní dohody by rovněž mělo pozitivní dopad na situaci v důležité otázce pracovních míst. Analýzy ukazují, že nárůst obchodu by mohl vést k vytvoření dalších cca 1.3 milionu nových pracovních míst v Evropské unii. V rámci EU by z dohody získaly nejvíce státy, které již dnes s USA intenzivně obchodují, především pak Velká Británie. Nadprůměrně by z dohody získaly i státy tzv. jižního křídla EU, které jsou dnes nejvíce postiženy ekonomickou krizí. Pozitivní očekávání od dohody má však i Česká republika

### Důraz na transparentnost vyjednávání

Dohodu TTIP se Spojenými státy vyjednávání jménem Evropské unie Evropská komise, která pro negociace dostala mandát od členských států EU. Jak Evropská komise, tak i členské státy si maximálně uvědomují potřebu být při vyjednávání co nejvíce otevřené a sdílet co nejvíce informací s veřejností a občanskou společností. Význam transparentnosti procesu si uvědomuje i americká strana (viz factsheet USTR „Transparency and the Obama Trade Agenda“).

V listopadu 2014 oznámila komisařka Cecilia Malmströmová ještě další posílení transparentnosti procesu sjednávání TTIP. Byl rozšířen přístup k průběžným textům všem členům Evropského parlamentu, tedy nad rámec přístupu poslanců Výboru pro mezinárodní obchod, a publikace se dočkaly další konkrétní návrhy předložené americké straně. Tyto návrhy naleznete zde.

Nepolevuje ani úsilí o udržování pravidelné komunikace mezi EU a občany. Sledovat můžete vyjednávací tým EU na jejich Oficiálním Twitterové účtu.

I v České republice probíhá dialog se všemi dotčenými skupinami a veřejností. Hlavní gestor za ČR, Ministerstvo průmyslu a obchodu, v loňském roce pořádalo celou řadu akcí, kde seznamovali veřejnost, včetně podnikatelského sektoru, s tím, co je TTIP, a rok 2015 nebude jiný. Seznam uskutečněných a připravovaných akcí naleznete v souvisejícím článku.

Navíc pro zájemce z řad podnikatelských a obchodních kruhů je připraven i interaktivní formulář, jehož pomocí mohou kdykoliv kontaktovat Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR jakožto gestora agendy v rámci ČR, se svými prioritami a problémy spojenými s vývozem / dovozem zboží a služeb z/do USA. Ministerstvo všechny impulzy z řad veřejnosti velmi uvítá a využije je pro další komunikaci s Evropskou komisí, které podněty z členských států napomohou ve formulaci evropských priorit a ofenzivních a defenzivních zájmů ve vztahu k USA.

### Poznámky:

[1] G. Felbermayr, B. Heid, M. Larch a E. Yalcin. Macroeconomic Potentials of Transatlantic Free Trade: A High Resolution Perspective for Europe and the World. Center for Economic Studies & Ifo Institute, říjen 2014.

Dostupné z [www.cesifo-group.de/ifoHome/publications/working-papers/CESifoWP/CESifoWPdetails?wp\\_id=19126564](http://www.cesifo-group.de/ifoHome/publications/working-papers/CESifoWP/CESifoWPdetails?wp_id=19126564)

Česká republika a její priority v TTIP Jaká je pozice České republiky k dohodě TTIP? O co ČR v rámci TTIP usiluje? Jaká má ČR od TTIP očekávání? ČR se svojí otevřenou, tržní ekonomikou se řadí mezi ty státy, které vždy podporovaly ideu volného obchodu jakožto prostředku pro zajištění hospodářského růstu a prosperity napříč národy a kontinenty. Z tohoto důvodu Česká republika vítá i myšlenku sjednání dohody o Transatlantickém partnerství (TTIP) mezi EU a USA. Tuto budoucí dohodu bereme jako unikátní příležitost nejenom pro naše exportně orientované hospodářství, ale i jako šanci dále prohloubit politické a mezilidské vztahy napříč Atlantikem. V rámci vyjednávání, které jménem Evropské unie a členských států povede Evropská komise, bude ČR vždy klást důraz na to, aby byly patřičně zohledněny všechny zájmy českého hospodářství, které spočívají především v odstranění klíčových překážek vývozu našeho zboží a služeb do Spojených států. Bariérou pro obchod dnes v převážné míře nejsou vysoká cla, ale spíše komplikované administrativní a netarifní překážky v podobě odlišnosti systémů technických standardů, certifikací, homologací a regulačních systémů obecně. To všechno jsou právě oblasti, na které se evropští a američtí vyjednávači hodlají zaměřit. V této souvislosti je třeba připomenout, že Spojené státy je pro ČR tradičním obchodním partnerem a prioritní zemí z hlediska exportu. USA pro nás představují druhý největší vývozní trh mimo země EU s hodnotou vývozu téměř 4 mld. USA (r. 2012), a to zejména s ohledem na vysokou míru přidané hodnoty dle parametrů TiVA. USA jsou jednou z nejvýznamnějších destinací pro naše nejsofistikovanější technologické produkty a meziprodukty. Další rozvoj obchodu s USA tak může přinést prohloubení právě této klíčové specializace České republiky a posílení našeho technologického know-how s pozitivním dopadem na zaměstnanost a hrubý domácí produkt. Od dohody má Česká republika především příznivá očekávání. Samozřejmě, že se dá předpokládat, že jednání nebudou snadná a diskutována bude řada velmi citlivých témat jako obchod se zemědělskými produkty, ale ČR věří, že i u těchto témat se podaří nalézt kompromisní řešení. Dohoda TTIP nebude znamenat, že se z obchodního hlediska uzavřeme zbytku světa mimo EU a USA, ale právě naopak, ambicí TTIP je dát impulz i pro další pokrok ve stagnujících jednáních o další liberalizaci obchodu v rámci Světové obchodní organizace. Společný blok EU a USA s jednotnými a vzájemně uznávanými standardy bude mít mimořádně vysoké šance stát se referencí pro technologické a jiné standardy na celém světě. Jednání nebudou probíhat v utajení za uzavřenými dveřmi, ale v maximální míře se zapojením občanské veřejnosti a zástupců nevládních a zájmových organizací. Každý bude mít příležitost být o vyjednávání informován a vyjádřit k procesu i podmínkám jednání svůj názor. Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR bude na svých webových stránkách, na serveru BusinessInfo.cz i prostřednictvím médií pravidelně informovat o aktuálním vývoji ve vyjednávání. Byl vytvořen i expertní tým složený ze představitelů obchodních asociací a českých institucí, který tvoří platformu pro výměnu názorů a informací. Pro zástupce širších podnikatelských a obchodních kruhů byl připraven interaktivní formulář, který je nástrojem pro zasílání podnětů, dotazů a názorů na priority České republiky ve vztahu s vývozem/dovozem z/do USA a vyjednávané obchodní dohodě TTIP. Společné prohlášení EU a USA o stavu vyjednávání TTIP V úterý 17. ledna vydali komisařka EU pro obchod C. Malmströmová a představitel USA pro obchod M. Froman společné prohlášení o stavu vyjednávání dohody o Transatlantickém obchodní a investičním partnerství (TTIP). Zpráva hodnotí dosažený pokrok za tři a půl roku vyjednávání a patnáct proběhlých kol. Od amerických prezidentských voleb v listopadu 2016 je vyjednávání přerušeno a očekává se nástup nové administrativy prezidenta Trumpa. Hlavní političtí lídři vyjednávání TTIP se shodli, že strategické i politické důvody pro vyjednání dohody spojující tyto největší ekonomické bloky světa ještě zesílily. Zpráva vyzdvihuje oblasti, které jsou ve velmi pokročilé fázi. Strany si vyměnily ambiciózní tarifní nabídky, shodly se na opatřeních usnadňujících celní procedury a jejich elektronizaci a v rámci TTIP zakotvily nástroje podpory pro malé a střední podniky. TTIP je dohodou, která klade mimořádný důraz na odstraňování netarifních bariér a hledání cest, jak překonat regulační rozdíly mezi USA a EU. Přizpůsobování se odlišným požadavkům a nutné certifikáty či inspekce jsou mimořádně nákladnou položkou při zvažování vývozu. Proto byl do TTIP zařazen regulační pilíř, kde vyjednávači hledali způsoby, jak tento nesoulad řešit. Kromě horizontálního mechanismu spolupráce, vyjednávali v devíti ekonomicky významných oblastech jako je farmaceutika, automobilový sektor nebo strojírenství. Malmströmová s Fromanem se nevyhýbají ani oblastem, kde přetrvávají rozdíly a není definitivně nalezeno kompromisní řešení. Těmito oblastmi jsou ty nejcitlivější položky tarifních nabídek (zemědělské položky nebo automobily), části kapitoly o liberalizaci trhu služeb včetně pravidel pro datové toky, řešení rozdílů přístupu k sanitárním a fytosanitárním opatřením či standardizačního procesu a posuzování shody. Diskuse o přístupu k investiční ochraně a vybraných institutech práva duševního vlastnictví se také nepodařilo posunout směrem ke kompromisu. Zpráva uzavírá, že navzdory tomu, že zůstávají kapitoly, kde se obtížně hledá jejich finální podoba, TTIP zásadně posunul a zintenzivnil spolupráci mezi EU a USA. Oba političtí představitelé vyjádřili přesvědčení, že TTIP

nabízí mimořádné příležitosti pro obě strany a pokud bude politická vůle, mohou vyjednávači dosáhnout dohody, jak byla v červenci 2013 zamýšlena – dohody ambiciózní, vyrovnané, komplexní a stanovující vysoký standardy pro celosvětový obchod. Společná zpráva o stavu vyjednávání Tisková zpráva komisařky EU pro obchod C. Malmströmové Informační stránka Evropské komise k TTIP Ministerstvo průmyslu a obchodu se dále aktivně účastní veřejné debaty na téma TTIP. Prioritou je, aby veřejnost měla o TTIP dostatek informací, a proto jeho zástupci velmi vítají pozvání na semináře či debaty, kde je prostor pro diskusi obecně nad dohodou, prioritami ČR i Evropské unie a potencionálními dopady TTIP na Českou republiku a její občany. Transparentnost vyjednávání TTIP je i nadále prioritou ČR i EU. Archiv starších zpráv Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR ve spolupráci s dalšími partnery usiluje o maximální informování veřejnosti o procesu vyjednávání TTIP. Kromě využívání tištěných i nových médií je prioritou i osobní setkání. Na této stránce naleznete informace o proběhlých či připravovaných akcích. Příležitost k diskuzím bude nejenom v Praze ale určitě i ve Vašem městě, ve Vašem Eurocentru či na Vaší universitě. Pokud máte zájem uspořádat setkání k debatě o TTIP, využijte náš kontaktní formulář, maximálně se Vám pokusíme vyjít vstříc a zajistit naši účast. Těšíme se na viděnou na některé z našich akcí. Uskutečněné v roce 2016 6.6. Konference s workshopy „Transatlantické obchodní a investiční partnerství (TTIP) a region V4: Co přinese mojí firmě?“, Praha 25.4. Představení národní dopadové studie TTIP na ČR, Praha 11.4. Seminář „TTIP - Transatlantické obchodní a investiční partnerství“, Brno 6.4. Setkání expertního týmu TTIP - dopadová studie, Praha 31.3. Seminář „Transatlantické obchodní a investiční partnerství (TTIP)“, Liberec 22. – 23.3. Strojírenské fórum, Praha („Co přinese TTIP strojařům?“ 22.3.) 17.2. Beseda "TTIP - naděje, nebo hrozba pro celou společnost?", České Budějovice 16.2. Setkání expertního týmu TTIP - příprava 12. kola, výsledky dopadové studie 3.2. Seminář „TTIP – zájmy, moc a demokracie“, Poslanecká sněmovna, Praha (praha-seminar-ttip-pozvanka-160122.pdf, 650 kB) Uskutečněné v roce 2015 18.11. Seminář „Transatlantické obchodní a investiční partnerství (TTIP) - aktuální stav vyjednávání“, Senát PČR, Praha 23.10. Seminář „Jak podnikat v USA?“, Praha 22.10. Seminář „Jak podnikat v USA?“, Brno 12.10. Setkání expertního týmu TTIP k regulatorní spolupráci a investicím 18.9. Kulatý stůl k TTIP, Eurocentrum / Krajský úřad Jihočeského kraje, České Budějovice 17.9. Transatlantický obchod: TTIP (EU-USA) a dohoda EU-Kanada (CETA) - Expertní den na stánku Ministerstva průmyslu a obchodu na 57. ročníku Mezinárodního strojírenského veletrhu v Brně 16.9. Setkání expertního týmu TTIP k dopadové studii TTIP, k problematice zemědělství a k informačním technologiím (ICT) 23.6. Panel k TTIP na Masarykově demokratické akademii, Praha 22. 6. Panel k TTIP na Ústavu mezinárodních vztahů, Praha 17.6 TTIP: Transatlantická obchodní dohoda mezi EU a USA Co může přinést a proč vyvolává tolik otázek? Krajský úřad Moravskoslezského kraje, Ostrava 8.-9.6. Návštěva Shermane Katze – host US vlády k TTIP (spolupráce s US velvyslanectvím) 5.6 Veřejné vystoupení komisařky C. Malmström na Univerzitě Karlově, Praha 28.5. TTIP: odvážné palce – debata **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova, 17:30 25.5 Transatlantické obchodní a investiční partnerství (TTIP) – mýty a fakta, Eurocentrum Jihlava 23.5. Hlavoлам jménem TTIP, 13:00, Praha 22.5 Národní konvent k TTIP, Praha 11.5. Mají se čeští spotřebitelé bát dohody mezi EU a USA? Eurocentrum Praha 28.4. Prezentace k TTIP, Západočeská universita, Plzeň 28.4. Kulatý stůl k obchodu s USA a k prezentaci TTIP, Plzeň 21.4. Prezentace k TTIP, Universita Palackého v Olomouci 4.2. Náměstek MPO V. Bártl v Hyde parku, ČT 24 6.2. Setkání J. Mungengové s poslanci a senátory Parlamentu ČR u kulatého stolu, Praha 6.2. Expertní tým TTIP s J. Mungengovou, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Praha 12.2. Debata k TTIP pořádaná Radou pro mezinárodní vztahy, Evropský dům, Praha 20.2. Debata k TTIP se zástupci politických stran, Ústav mezinárodních vztahů, Praha Uskutečněné v roce 2014 18. 3. Kulatý stůl k TTIP s firmami Moravskoslezského kraje za účasti Hospodářské komory a Svazu průmyslu a dopravy, Ostrava 18. 3. Přednáška k TTIP na Vysoké škole báňské – Technické univerzitě Ostrava 10. 4. Přednáška pro absolventy Fakulty mezinárodních vztahů VŠE, Praha 10. 4. Kulatý stůl k TTIP v Americkém centru, Praha 15. 4. Prezentace k TTIP pro představitele chemického průmyslu ČR, Praha 23. 4. Přednáška k TTIP pro členy Nordic Chamber, Praha 24. 4. Přednáška pro studenty cyklu International Business na VŠE, Praha 19. 5. Prezentace TTIP a oblasti textilního průmyslu na valné hromadě ATOK, Strážnice 25. 9. Prezentace TTIP a bilaterálních vztahů ČR–USA pro studenty Lipscomb University Nashville, Praha 29. 9. Prezentace TTIP pro studenty ENA, Praha 1. 10. Prezentace TTIP a oblasti strojírenství v rámci odpoledního bloku 10 let v EU, MSV Brno 9. 10. Prezentace TTIP na přednášce pro veřejnost v Eurocentru, Praha 29. 10. Prezentace TTIP pro setkání s novináři, Zastoupení Evropské komise v ČR, Praha 6. 11. Mezinárodní konference k TTIP, VŠE, Praha 21. 11. Prezentace TTIP pro společné setkání členů Parlamentu ČR a europoslanců, Poslanecká sněmovna, Praha Vybrané akce ve větším detailu Hyde park s náměstkem MPO Vladimírem Bártlem – Diskuse o podobě TTIP Rozhovor s náměstkem MPO Vladimírem Bártlem na rádiu Leonardo – Může připravovaná dohoda TTIP přispět k inovacím? TTIP Konference: Přínosy a výzvy pro Českou republiku a Evropskou unii TTIP stručně: Co přinese mně a mojí firmě? Co je to TTIP? T

Transatlantic Trade and Investment Partnership (TTIP) je název komplexní obchodní a investiční dohody, která je v současnosti vyjednávána mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými s cílem prohloubit vzájemné hospodářské vztahy. Obě strany usilují o to, aby základní architektura dohody byla vypracována během roku 2015 s tím, aby se podařilo vyjednávání dokončit v horizontu nejbližších let. Obecné informace co je to TTIP. Co je cílem TTIP? Ambicí dohody TTIP je eliminovat přetrvávající překážky ve vzájemném obchodě (mj. cla, netarifní překážky a přebytečné regulace, omezení v rámci investic) tak, aby se oběma partnerům usnadnily vzájemné investice a výměna zboží a služeb. Proč je tato dohoda důležitá? TTIP je unikátní příležitostí pro zlepšení hospodářských vztahů napříč Atlantikem, zejména s ohledem na současný ekonomický vývoj na obou kontinentech. USA a EU již dnes společně vytváří téměř polovinu světového HDP a skoro třetinu objemu celkového světového obchodu. Uzavření dohody by podle předběžných odhadů do roku 2027 zvýšilo HDP Evropské unie o 0,5% (a o 0,4% HDP USA). V případě EU to podle propočtů Evropské komise znamená více než 86 miliard euro ročních příjmů navíc (pro USA 65 miliard euro). Vývoz EU do USA by podle odhadů Evropské komise i Centre for Economic Policy Research měl díky dohodě vzrůst až o 28 %, což znamená vývoz zboží a služeb zhruba v hodnotě 187 miliard euro. V některých segmentech by nárůst mohl být velmi významný, např. vývoz automobilů z EU do USA by mohl vzrůst až o 149 %. Celkově by vývoz EU tím vzrostl přibližně o 6 %. Uzavření ambiciózní dohody by tak vedlo k dalšímu prohloubení vzájemných hospodářských vztahů s pozitivními dopady na všechny zúčastněné včetně ČR. Výše uvedenou studii analyzující dopady TTIP na EU naleznete na stránkách EK Vyjednávání regionálních dohod o volném obchodě je celosvětovým trendem. USA v současnosti vyjednávají Transpacifické partnerství s 12 státy Asie a Latinské Ameriky. Je důležité, abychom v TTIP získali stejně rovné podmínky na americkém trhu, jako získávají další státy světa. TTIP je jedinečná možnost pro EU jak si zachovat pozici významného globálního hráče, který si zachová vliv na tvorbu mezinárodních pravidel pro obchod postavených na hodnotách jako je demokracie a absolutní respekt k lidským právům. Kdo o dohodě vyjednává? Kdo zaručí, že budou zohledněny i národní zájmy ČR? Jménem Evropské unie a jejích členských států dohodu s USA vyjednává tým Evropské komise vedený komisařkou pro obchod Cecílií Malmströmovou. Vyjednávání za EU probíhá v souladu s mandátem odsouhlaseným všemi členskými státy včetně ČR v červnu 2013, který byl na podzim 2014 zveřejněn. Mandát naleznete zde. Cíle americké administrativy pro TTIP jsou formulovány v dopise USTR Kongresu z března 2013. Členské státy a tedy i Česká republika plně zapojeny do přípravy jednotlivých vyjednávacích kol a o vývoji jsou pravidelně a na všech úrovních informovány. Česká republika v rámci formulace svých priorit úzce spolupracuje s představiteli podnikatelských a obchodních asociací, odborů i nevládních organizací tak, aby byly dostatečně reflektovány jejich zájmy. Evropská komise v rámci úsilí o maximální transparentnost zveřejnila všechny své pracovní poziciční materiály i pracovní verze všech návrhů kapitol TTIP. Evropská veřejnost tak texty dostává prakticky ve stejném okamžiku jako američtí partneři. Podrobnosti o pozicích a cílech americké strany jsou k nalezení na webu zmocněnce amerického prezidenta pro obchod (USTR - United States Trade Representative ) Po dokončení vyjednávacího procesu bude kompletně celý text zveřejněn na internetu Evropské komise, stejně jako k tomu došlo v případě všech unijních obchodních dohod v minulosti. Před zahájením ratifikace bude minimálně rok na to, aby si veřejnost i zákonodárci text mohli podrobně prostudovat. Následně bude nutné, aby dohodu schválila Rada (kde zasedají zástupci členských států na úrovni ministrů) a občany přímo volený Evropský parlament, a s největší pravděpodobností i národní parlamenty jednotlivých členských států a americký Kongres. Tyto instituce pak budou mít plně právo dojednaný text dohody schválit či odmítnout. Bez jejich souhlasu nemůže dohoda vstoupit v platnost. Co bude TTIP znamenat pro ČR? Česká republika podporuje vyjednávání dohody TTIP s USA a má od této dohody pozitivní očekávání. Koncept dohody, tedy liberalizace obchodu a investic je plně v souladu s dlouhodobými českými hospodářskými zájmy, mezi které se řadí i další prohloubení obchodních vazeb s USA, které již dnes patří k našim nejvýznamnějším obchodním partnerům. Liberalizace obchodu se třetími státy se ČR zatím vždy velmi vyplatila. Podobná pozitivní očekávání má ČR i od TTIP. ČR věří, že potenciál vzájemného obchodu s USA dosud nebyl plně vyčerpán a další liberalizace pravidel by mohla přispět k jeho dalšímu nárůstu s kladnými dopady na výsledky české ekonomiky. Skutečností je, že USA jsou cílem především pro ty nejsofistikovanější české výrobky, což dokládá i hodnocení významu USA z hlediska přidané hodnoty dle parametru TiVA. Jak tomu bylo i vždy v minulosti, jakékoliv snížení bariér pro náš vývoz znamenal více práce pro domácí firmy a více pracovních míst pro české zaměstnance. ČR a její priority Jaký přínos bude mít TTIP pro mě jako občana? Očekává se, že uzavření dohody a s tím související nárůst vzájemného obchodu by se mohl promítnout v rozpočtu každé evropské domácnosti ušetřením částky cca 545 EUR. Tento zisk by pramenil z nižších cen za dovážené zboží a služby a z vyššího disponibilního příjmu. Zjednodušila by se a zlevnila by celá řada procedur, nákupem zboží přes internet počínaje, přes nákup potravin, přihlášením dovezeného automobilu z USA konče. Americké produkty prodávané na evropském trhu jsou často dražší než

by musely být a to například i díky clům, které tvoří v průměru 5,2% hodnoty zboží. U některých výrobků, například amerických aut, je cena díky clu tak vysoká, že se ani nevyplatí určité modely na evropský trh dovážet. Zrušení cel v rámci TTIP může rozšířit výběr na unijním trhu, a prakticky znamenat i to, že například Vaše nové auto americké provenience může být minimálně o 10% levnější. TTIP posílí i ochranu Vašich práv jako spotřebitele pokud nakupujete přes internet z USA. TTIP zpřehlední pravidla pro online obchodování a zaručí spotřebitelská práva při domáhání se kompenzace za vady při online nákupu z druhého kontinentu. Navíc dojde k posílení spolupráce při vymáhání práv spotřebitele a práv hospodářské soutěže. I tady může výšená konkurence na trhu pro evropského spotřebitele znamenat širší nabídku, lepší kvalitu a za nižší ceny. Prohloubení obchodu s USA může pro naše firmy znamenat více zakázek, což v konečném důsledku znamená více pracovních příležitostí pro české pracovníky a podnikatele. USA jsou jako takové nejenom perspektivním trhem, ale do jisté míry i bránou pro jiné státy například Střední a Jižní Ameriky, kde naše firmy nejsou dosud plně etablovány. Německá Bertelsmannova nadace předpokládá v Evropě vytvoření až 2 milionu nových pracovních míst. V ČR až 22 tisíc. TTIP také zjednoduší uznávání kvalifikací, což bude platit i pro naše inženýry, architekty, vědce, kteří by byli svou firmou vysláni do USA či se rozhodli v USA podnikat. Jaký bude přínos TTIP pro moji firmu? Byť jsou již dnes průměrná cla mezi EU a USA relativně nízká, v USA existuje řada výjimek, tzv. tariff peaks, některé dovozní cla do USA jsou proto nadprůměrně vysoká - v řádu desítek procent. Dohoda TTIP má ambici eliminovat cla a další netarifní překážky ve vzájemném obchodu což v konečném důsledku zjednoduší i vývoz zboží a služeb z ČR do USA. Pro firmy, které již dnes vyvážejí do USA, to znamená zlevnění jejich produktů na americkém trhu a tím zvýšení jejich konkurenceschopnosti. A pro takové, které jsou subdodavateli jiných firem z EU vyvážejících finální produkty do USA, to nepřímo může znamenat další navýšení zakázek, jelikož dojde ke zlevnění finálních výrobků vyvážených do USA. TTIP může rovněž znamenat otevření nového odbytiště. Například malé a střední podniky budou nově moci uvažovat o rozvoji za Océánem, protože bariéry, které pro ně byly dosud z finančních i právních důvodů nepřekonatelné, mohou být díky TTIP do značné míry odstraněny. Život se zjednoduší i dovozcům z USA. Dalším významným pozitivním dopadem může být i posílení spolupráce amerických a evropských regulačních orgánů při tvorbě technických standardů v řadě oblastí, což pro firmy může v dlouhodobém horizontu přinést odbourání povinností přizpůsobovat své výrobky různým národním standardům, které výrobu vždy prodražují. Právě odstranění netarifních překážek může tvořit až 80% ekonomického přínosu TTIP. Spolupráce v odstraňování těchto překážek – tj. eliminace často banálních technických rozdílů a byrokracie, může ušetřit našim firmám spoustu peněz i starostí, u některých produktů mohou odpadnout náklady na dodatečné testování či certifikace. Díky tomu bude export především pro malé a střední výhodnější. TTIP navíc pomůže odstranit jistou diskriminaci, které dnes evropské firmy na americkém trhu mohou pociťovat. Například každý půllitr evropského piva vyváženého menším pivovarem vyžaduje o 157% větší federální daň než půllitr od amerického pivovaru. Odstranění této „nerovnosti“ by např. přispělo k růstu a rozvoji pivního průmyslu a vytvořilo nová pracovní místa. Dalším nerovným podmínkám musí naše firmy čelit v oblasti veřejných zakázek díky tzv. „Buy America(n)“ legislativě, která upřednostňuje americké výrobce před zahraničními, a brání tak větší účasti našich firem na veřejných zakázkách v USA, které mají dnes zahraničním dodavatelem otevřeno pouze 32% trhu. V rámci TTIP EU usiluje o lepší přístup i českých firem na americký trh na úrovni federální i jednotlivých amerických států. Obavy a pochybnosti spojené s TTIP Obava 1 - Novodobé obchodní dohody a la TTIP jsou složité a nesrozumitelné a tajemné. A z toho jde strach.... Obava 2 - TTIP je tajná dohoda vyjednává za zavřenými dveřmi Obava 3 - Dohoda TTIP bude výhodná pouze pro USA Obava 4 - Volný obchod s USA poškodí české hospodářství. TTIP povede pouze ke ztrátě pracovních míst Obava 5 - TTIP omezí suverenitu České republiky i EU a sníží evropské standardy Obava 6 - TTIP s řešením arbitrážemi ohrozí právo státu demokraticky rozhodovat ve veřejném zájmu. Korporace získají moc nad státy. Obava 7 - TTIP prospěje pouze nadnárodním gigantům Obava 8 - TTIP povede k privatizaci veřejných služeb a ohrozí evropský „sociální stát“ Obava 9 - TTIP znamená návrat ACTA a narušení ochrany osobních dat Obava 1 – Novodobé obchodní dohody a la TTIP jsou složité a nesrozumitelné a tajemné. A z toho jde strach.... Transatlantické obchodní a investiční partnerství neboli dohoda TTIP je do značné míry standardní dohodou o volném obchodu, které EU uzavírá či vyjednává i s jinými zeměmi a integračním uskupením po celém světě. V současné době je EU smluvní stranou 37 dohod o volném obchodu (se třemi zeměmi má dohoda podobu celní unie – Turecko, Andora a San Marino), a vyjednává s dalšími 12 zeměmi nebo regionálními uskupením [1]. V případě TTIP jsou „nestandardní“ pouze velikost a význam partnera – tj. USA a vzájemné ambice. Dohody o volném obchodu jsou nástrojem k otevírání nových trhů, k vytváření nových příležitostí pro evropské podniky a k přilákání přílivu investic. Jsou prostředkem k omezování obchodních bariér a zlevňování obchodu jako takového, což má přínosy i pro spotřebitele v podobě nižších cen a většího výběru. Kromě toho dohody o volném obchodu činí mezinárodní obchodní prostředí více

čitelné a poskytuje ochranu podnikům, jejich investicím a inovativním nápadům. Bariéry mezinárodního obchodu 21. století, díky vlnám liberalizace v nedávné minulosti, nespočívají již tolik v celních překážkách. Hlavní omezení dnes představují tzv. netarifní opatření bránící nebo ztěžující přístup na trh, nedostatečná podpora obchodování se službami, omezení toku investic nebo legislativní překážky na trhu veřejných zakázek. A na tyto výzvy se snaží reagovat EU skrze uzavírání komplexních dohod o volném obchodu jako je právě TTIP. Dosud EU takovou dohodu uzavřela s Jižní Koreou nebo příkladem je i právě dokončená dohoda s Kanadou, jejíž finální text byl zveřejněn v září 2014 a u které by měl během roku 2015 započít ratifikační proces. Jak je zřejmé i na příkladu finální podoby dohody s Kanadou, jde o standardní mezinárodní smlouvu, která je plně transparentní bez tajných dodatků či protokolů. zpět na začátek Obava 2 – TTIP je tajná dohoda vyjednává za zavřenými dveřmi Dohoda TTIP je standardní dohodou nejen co do jejího obsahu, ale i dle procesu jejího vzniku. Vyjednávání obchodních dohod spadá do oblasti společné obchodní politiky, která patří mezi výlučné pravomoci EU. To znamená, že členské státy přenesly svou pravomoc utvářet vnější obchodní politiku na EU a nemohou ji provádět samostatně [2]. Z tohoto důvodu je vyjednáváním za všechny členské státy pověřena, podle předem daných pravidel [3], Evropská komise. Členské státy v tomto vyjednávacím procesu přesto hrají důležitou roli, protože zmocňují Komisi k zahájení takových jednání a jejich obsah je vymezen směrnicí o jednání. Tato směrnice stanovující základní požadavky a nepřekročitelné podmínky dohody byla zveřejněna na podzim 2014. Text smarnice k nahlédnutí. Při vyjednávání obchodních, stejně jakýchkoli jiných dohod, je nezbytná určitá míra diskretnosti. Není zcela praktické, aby jednání probíhala v přímém televizním přenosu a ani by takový postup nebyl vzhledem k taktickým důvodům vhodný. Takový postup by nezaručil, že se podaří dojednat maximum možného. Evropská komise si je vědoma, že ostatní aktéři na její straně mohou mít někdy pocit jistého vyloučení s procesu vyjednávání. Proto zachovává maximální úroveň transparentnosti ve vztahu k členským státům v Radě, poslancům Evropského parlamentu, dotčeným subjektům, zájmovým skupinám a občanské společnosti. Komise posiluje právě prvek zapojování veřejnosti do procesu skrze veřejné konzultace a dialog s občanskou společností. Součástí přípravy a procesu vyjednávání je rovněž zpracovávána nezávislá studie shrnující ekonomické, sociální a environmentální dopady, která je následně konzultována s občanskou společností. Zapojení všech subjektů ale nekončí přípravnou fází, vzájemná spolupráce probíhá po celou dobu vyjednávacího procesu, ale i též v době monitoringu již dokončené a implementované dohody. V listopadu 2014 oznámila komisařka Cecilia Malmströmová ještě další posílení transparentnosti procesu sjednávání TTIP [4]. Podnětem k tomuto kroku byly přetrvávající obavy ohledně údajně nadměrného stupně tajností spojených s vyjednáváním. Transparentnost bude ještě dále posílena dvěma způsoby: bude rozšířen přístup k průběžným konsolidovaným textům všem členům Evropského parlamentu, tedy nad rámec přístupu poslanců Výboru pro mezinárodní obchod, a dále budou publikovány specifické unijní vyjednávací návrhy. [5] V souladu s tímto přístupem bylo 7. ledna 2015 zveřejněno prvních 8 právních textů předložených druhé straně, které pokrývají oblast hospodářské soutěže, bezpečnosti potravin a zdraví živočichů a rostlin, celní otázky, technické obchodní bariéry, malé a střední podniky a mezivládního urovnávání sporů. Navíc Komise zveřejnila evropské pozice týkající se strojírenství, dopravních prostředků a udržitelného rozvoje. Kromě toho v zájmu přístupnosti dokumentů i neoborné veřejnosti byl zveřejněn tzv. Reader's Guide a série shrnutí evropských požadavků a cílů pro jednotlivé oblasti TTIP: Web s texty Reader's Guide. Další texty budou zveřejňovány v souvislosti s tím, jak budou Evropskou unií vnitřně vytvářeny a dokončovány. "Jsem ráda, že začínáme nový rok potvrzením našich slibů i našimi činy a že plníme závazek posílení transparentnosti, který jsme dali před necelým měsícem. Dnešní zveřejnění konkrétních právních kroků je dalším poprvé v evropské obchodní politice. Jsem zvláště ráda, že jsme zveřejnili i vysvětlení našich cílů i v neoborném a technickém jazyce spolu s právními texty. Je obzvláště důležité, aby si všichni mohli prohlédnout a pochopit, co navrhujeme v TTIP, a stejně tak, co v TTIP nenavrhujeme," prohlásila komisařka Malmströmová ve středu 7. 1. 2015.[6] V každém případě budou po dokončení vyjednávání konečnou podobu dohody TTIP schvalovat Rada (zástupci vlád všech členských států, tj. ministři), přímo volený Evropský parlament (včetně 21 českých europoslanců) a podle praxe u smíšených dohod i národní parlamenty všech členských států EU včetně toho českého (Poslanecká sněmovna a Senát). Výsledný text bude samozřejmě v dostatečném, v praxi nejméně jednoletém, předstihu dán veřejnosti k dispozici. Například u zmiňované dohody EU-Kanada byl text zveřejněn na konci září 2014 [7] a ratifikační proces nezačne dříve než po právním čištění textu a překladech do všech oficiálních jazyků, včetně češtiny – tedy asi až ke konci roku 2015. zpět na začátek Obava 3 – Dohoda TTIP bude výhodná pouze pro USA Součástí každého začínajícího vyjednávání je provedení základní studie na posouzení potenciálu a celkových předpokládaných dopadů vyčíslovacího pozitivní i negativní efekty z uzavření takové obchodní dohody, jakož i případné environmentální a sociální dopady. Obsahem posouzení dopadů je vyčíslování dopadů na různých modelových úrovních liberalizace v TTIP. Výsledkem těchto prací byly závěry, které ukázaly, že čím větší míra

liberalizace v TTIP bude obsažena, tím větší ekonomický přínos bude TTIP pro EU a její členské státy mít. Jako základ pro vypracování komplexního posouzení dopadů Komise využila jednu z nezávislých studií zpracovanou Londýnským Centrem pro výzkum hospodářské politiky (CEPR) s názvem „Reducing barriers to Transatlantic Trade“, která vypočítává ekonomické dopady na EU i USA.[8] Tato studie však není jediná, která se zabývá dopady TTIP na obě ekonomiky. Stejně tak činí i studie Centra ekonomických studií & Ifo Institutu zvaná „Macroeconomic Potentials of Transatlantic Free Trade“, která vyčísluje dopady pomocí jiné metodologie. Obě studie dochází k odlišným výsledkům, což vyplývá zejména z odlišné metodiky výpočtu ekonomických přínosů [9]. I přes rozdíly v cifrách přínosů se obě studie shodují na tom, že přínosy TTIP pocítí obě budoucí smluvní strany, tedy nejenom USA, ale rovněž EU. Studie Centra pro výzkum hospodářské politiky (CEPR, Londýn) odhaduje: přínosy mezi 68 až 120 miliard euro ročně pro EU (odpovídající 0,5% až 0,9% HDP EU v roce 2013), což v přepočtu na obyvatele odpovídá pro tu vyšší částku úrovni až 545 EUR na rodinu nárůst exportu EU do USA o 28% a nárůst celkového exportu EU o 6% pro USA by přínos byl mezi 49,5 až 95 miliardami euro (odpovídající 0,4% až 0,75% HDP USA v roce 2013) nárůst exportu USA do EU o 37% a nárůst celkového exportu EU o 8% Studie Centra ekonomických studií & Ifo Institutu (G. Felbermayr, B. Heid, M. Larch a E. Yalcin) předpokládá: pro EU růst HDP průměrně o 3,9% a nárůst reálného příjmu v USA o 4,9% obecně přírůstek světového bohatství o 1,6 %. Z výsledků druhé studie je patrné, že USA mohou procentuálně z TTIP získat větší prospěch. Jedním z faktorů je přetrvávající jistá roztržičnost EU na jednotlivé členské státy a dosud existující vnitřní bariéry, což snižuje potenciál zisky EU z TTIPu. Pokud bychom uvažovali o EU jako o jednotném prostoru, pak se rozdíl mezi potenciálním přínosem EU a USA sníží. Studie však nepoukazuje na to, že by USA získaly „na úkor“ Evropské unie, ale jasně prokazuje, že z TTIP budou mít přínos oba kontinenty. Navýšit potenciál přínosů pro EU zůstane „domácím úkolem“ pro Unii samotnou a její členské státy včetně České republiky. Tímto směrem míří i zásadní priority Evropské komise vedené J.C.Junckerem zaměřené na dokončení vnitřního trhu, zvyšování konkurenceschopnosti i akceschopnosti Evropy cestou jednotného digitálního trhu, energetické unie či reformy měnové unie, které by byly klíčovými úkoly pro EU i bez kontextu TTIP. zpět na začátek Obava 4 – Volný obchod s USA poškodí české hospodářství. TTIP povede pouze ke ztrátě pracovních míst Česká republika je z globálního pohledu velmi malou ekonomikou, jejíž prosperita se značně odvíjí od její schopnosti účastnit se mezinárodního obchodu. Jsme příliš malý trh na to, abychom dokázali pokrýt všechny naše potřeby. Zároveň jsme natolik průmyslově výkonní, že zdaleka překonáváme míru poptávky na našem domácím trhu. Z tohoto důvodu je pro nás důležité zůstat otevřeni vůči světu. To se České republice vždy vyplatilo, na otevřenosti je do značné míry životně závislá. V této souvislosti je na místě i připomenout, že ČR dováží i většinu energetických surovin. Tato otevřenost však není podstatná pouze ve smyslu hospodářské výkonnosti, ale je kriticky důležitá i pro české občany, kterým přináší pracovní příležitosti. Přeneseně je význam patrný i pro občany jako spotřebitele, kterým zahraniční obchod přináší příležitosti nakupovat zboží a výrobky, které se v ČR nevyrábějí, nevyplácí vyrábět, či by z geografických důvodů nebyly dostupné. Větší integrace do světové ekonomiky, ať šlo o Středoevropskou zónu volného obchodu, naší účast na vnitřním trhu EU či participaci na obchodní politice EU, vždy přinesla pro naši zemi pozitivní impuls. Pokud se podíváme na dříve vyjednané dohody např. s Mexikem (2000) či Chile (2003), lze dle statistických údajů Komise [10] rostoucí hodnotu vývozu EU – pro Mexiko je zde nárůst z 14,398 na 27,435 mil. EUR mezi lety 2003 až 2013 (u importů z 6,554 na 17,517 mil. EUR), pro Chile je zde nárůst z 2,963 na 9,298 mil. (pro Chile do roku 2012 EU vykazovala zápornou obchodní bilanci, v roce 2013 byla bilance obchodu mírně přebytková). Totéž platí i pro vývozy ČR do těchto zemí: vývoz z ČR do Koreje vzrostl za první dva roky provádění dohody o cca 65% oproti nárůstu dovozu do ČR z Koreje o 27 %. U Chile pak vzrostl z 249 mil. Kč v roce 2004 na 1,2 mld. Kč v roce 2013, u Mexika dokonce z 2,4 mld. Kč na 9, 4 mld. Kč. Pozitivní přínosy jsou analogicky předpokládány u TTIP. Podle odhadů studie Bertelsmann Stiftung lze čekat celkové pozitivní dopady TTIP na ekonomiku ČR a předpokládat nárůst HDP v rozmezí o 0,17–2,58% v souvislosti s možnými variantami. To by v praxi mohlo znamenat 6–22 tisíc nových pracovních míst, tj. celkový pokles nezaměstnanosti o 0,1 resp. 0,4 %. [11] Studie Centra ekonomických studií & Ifo Institutu [12] pak dopady na českou ekonomiku předvídá ještě pozitivněji s tím, že předpokládá přírůstek hrubého domácího produktu na úrovni až 3,04% [13]. zpět na začátek Obava 5 – TTIP omezí suverenitu České republiky i EU a sníží evropské standardy Vytvoření zóny volného obchodu v rámci TTIP neznamená, že s USA budujeme vnitřní trh. Nejde tedy o harmonizaci všech pravidel, ale jednáme pouze o tom, jak náš obchod dále zjednodušit, zlevnit a zefektivnit. V EU panuje naprostá shoda v tom, že naše interní standardy v oblasti životního prostředí, pracovních předpisů, ochrany spotřebitele, nastavení sociálního státu či hygienických předpisů nejsou tématy pro vyjednávání, neboť jsou klíčové pro zachování našeho způsobu života a jsou výsledkem naší historické zkušenosti a do jisté míry i filozofie. To lze doložit i závazkem vyplývajícím ze směrnice pro jednání o TTIP [14], kde bod 8 stanoví: „...V dohodě by se mělo uvádět,



že strany nebudou podporovat obchod nebo přímé zahraniční investice tím, že ve svých právních předpisech a normách sníží nároky v oblasti životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, nebo tím, že zmírní důležité normy nebo programové dokumenty a právní předpisy, jejichž cílem je ochrana a prosazování kulturní rozmanitosti.“ Dodržování směrnice při vyjednávání je důsledně kontrolováno a veškeré výsledky jednání jsou vůči závazkům Komise vůči Radě a Evropskému parlamentu posuzovány. V dohodě totiž nepůjde o hledání společných technických norem a o harmonizaci. V praxi již řada norem je fakticky podobná, a tak cílem TTIP je podpora odstraňování nadbytečné byrokracie, hledání úspor nákladů obchodu a větší kooperace a předávání zkušeností. Detaily o regulační spolupráci: a) regulační spolupráce Cílem regulační spolupráce je dosáhnout větší kompatibility obou systémů tam, kde je to možné, a tím i úspor pro podniky s důrazem na malé a střední aniž by byla snižována úroveň ochrany spotřebitelů, životního prostředí a dalších citlivých oblastí. Záměrem EU je stanovit mechanismy pro vzájemné informování při tvorbě nové regulace a posílení vzájemné spolupráce založené na výměně informací včetně například vědeckých studií a analýz a konzultačních mechanismech, jakož i úzké kooperaci v určitých oblastech, například v automobilovém průmyslu, chemickém průmyslu, strojírenství, zdravotnické technice či farmaceutickém průmyslu. Spolupráce však bude na bázi informativní s tím, že nikterak neomezí práva na samostatnou regulaci ve veřejném zájmu dle politických rozhodnutí i vlastních analýz či preferencí, tak jak je tomu doposud. I v budoucnu tedy bude docházet k situacím, že EU i USA se budou v přístupu k některým otázkám lišit. Cílem v této oblasti není dosažení harmonizace, ale lepší výměna informací. b) technické bariéry pro obchod Cílem EU je: zlepšení spolupráce při stanovování technických požadavků pro výrobky, [15] posílení směřování ke globální aplikaci mezinárodních standardů, odstranění nadbytečných dvojích požadavků na kontrolu a certifikaci výrobků c) sanitární a fytosanitární opatření Cílem EU je zjednodušit obchod se zemědělskými produkty díky opatřením v následujících oblastech: zrychlení a zjednodušení procedur rozhodování, sjednocení povolovací procedury pro všechny členské státy EU, větší přehlednost a transparentnost procedur, posílení spolupráce v oblasti animal welfare Naopak, cílem TTIP není změnit evropskou legislativu v oblasti geneticky modifikovaných organismů, pesticidů, použití růstových hormonů v zemědělské produkci či použití chlorovaných roztoků pro desinfekci kuřecího masa. zpět na začátek Obava 6 – TTIP s mechanismem řešení sporů skrze arbitráže ohrozí právo státu demokraticky rozhodovat ve veřejném zájmu. Díky TTIPu korporace získají moc nad státy. TTIP tedy ohrozí naši demokracii Mechanismus řešení sporů investor-stát (ISDS) se stal jedním z hlavních zdrojů pochybností o TTIP – myslíme si však, že neprávem. Z pohledu ČR je nutné nejdříve uvést, že zahrnutím mechanismu ISDS do dohody TTIP se pro Českou republiku hrozba mezinárodních arbitráží nezvýší, ba naopak. V dané oblasti můžeme mnohem spíše jenom získat, protože od 90. let máme uzavřenu s USA dohodu o ochraně a podpoře investic, která tento mechanismus již obsahuje. Další desítky obdobných smluv má ČR uzavřené s jinými členskými státy EU či třetími zeměmi. Jak USA, tak členské státy EU mají dobře vyvinuté právní systémy, nicméně ani toto není zárukou, že se vždy evropským investorům dostane v USA přístupu k spravedlnosti a nestrannému rozhodování. Proto chceme, aby TTIP obsahoval moderní mechanismus řešení sporů mezi investorem a státem, který bude vyvážený a nebude ohrožovat právo států na přijímání opatření pro naplňování cílů veřejných politik v oblastech jako je ochrana společnosti (bezpečnost, ochrana spotřebitele, zaručení pracovních standardů), životního prostředí, veřejného zdraví, zajištění stability finančních systémů, zachování kulturní diversity atd. ISDS je naprosto standardní nástroj dohod o podpoře a ochraně investic. Ano, v minulosti lze identifikovat ze strany investorů příklady „zneužití“ tohoto nástroje. Komise a členské státy z tohoto důvodu dbají na to, aby kapitola ochrany investic byla moderní a reformním přístupem. Největší přínosy i dle studie Friedrich-Ebert Stiftung [16] zabývající se pohledem odborových organizací na tento mechanismus je: Vyloučení společností, které jsou pouze poštovními schránkami zneužívající lepší postavení investorů ze smluvních stran z působnosti dohody, Vyloučení procedurálních otázek z aplikace doložky nejvyšších výhod, které brání rozšiřování práv investorů nad dohodnutou míru, Vyjasnění a omezení rozsahu spravedlivého a rovného zacházení a nepřímého vyvlastnění, což opět brání zneužívání, Povinná aplikace pravidel transparentnosti založených na UNCITRAL Povinný soulad pravidel chování rozhodců s normami Mezinárodní asociace advokátů, které přesně definují povinnosti rozhodců, Vyloučení zastřešující klauzule z působnosti, která může být zneužita investorem k zisku odškodnění nad rámec působnosti dohody. Evropská komise i členské státy si jsou vědomy citlivosti tématu ISDS pro veřejnost. Proto byla k této otázce uspořádána i veřejná konzultace, jejíž výstupy byly prezentovány 13. ledna 2015.[17] Komise konstatuje, že o účast na veřejné konzultaci byl velký zájem, celkový počet odpovědí byl téměř 150 tisíc, přičemž většina z nich byla zadána skrze on-line platformy s předdefinovanými odpověďmi. 3 000 odpovědí získala EK od individuálních respondentů pokrývající široké spektrum dotčených subjektů a zástupců občanské společnosti. Odpovědi lze rozčlenit do tří následujících kategorií: 1. skupina mající výhrady k TTIP obecně, 2. skupina mající výhrady nebo odmítající zahrnutí ochrany

investic a ISDS do TTIP, 3. skupina zabývající se konkrétními prvky ochrany investic zahrnující i konkrétní návrhy, jak ustanovení zlepšit. Komise ve své zprávě dodává, že v současné chvíli podmiňuje zmocňovací směrnice k jednání s USA zahrnutí investiční kapitoly a ISDS do finální verze dohody, jen pokud bude odpovídat evropským zájmům. Tento prvek kondicionality tedy umožňuje v koncových fázích rozhodnout o jeho zařazení do TTIP, nebo jeho vyloučení. Nicméně toto rozhodnutí musí být skutečně číněno až podle výsledku snahy Komise o významnou reformu nástrojů investiční ochrany, které staví právě na zkušenostech z bilaterálních dohod. Třetí skupina je zajímavou zejména z toho pohledu, že v jejím rámci nacházíme různé, často diametrálně odlišné postoje respondentů. Výsledkem konzultace je definování čtyřech klíčových oblastí, v nichž se Komise zavazuje hledat zlepšení. Jde o následující oblasti: ochrana práva státu regulovat, vznik a fungování rozhodčích panelů, vztah mezi domácím soudním systémem a ISDS, a přezkum rozhodnutí v odvolacím mechanismu. Debata tedy není uzavřena a výsledná podoba mechanismu bude během roku 2015 předmětem veřejné diskuse s dotčenými subjekty, členy Evropského parlamentu a členskými státy EU.

zpět na začátek

Obava 7 – TTIP prospěje pouze nadnárodním gigantům Ano, TTIP jistě těmto společnostem prospěje. Ale tyto firmy již dnes mají dost zdrojů, aby různé překážky v obchodě překonaly a cla či administrativní překážky nemusí vnímat jako podstatné. Ale je tu i řada malých a středních podniků, které se právě kvůli těmto překážkám o export na druhý kontinent ani nepokouší.[18] Pokud ano, tak jen za cenu velkých nákladů. A právě eliminace bariér je něco, po čem tyto společnosti volají. TTIP je primárně určen pro malé a střední podniky, protože jim prospěje nejvíce. Právě tyto firmy chceme podporovat, protože jsou motorem evropské resp. české ekonomiky a mají – zvláště v našem případě – excelentní inovační potenciál. Proto jim chceme otevřít dveře do světa, v případě tohoto vyjednávání na trh USA s více než 300 miliony potencionálních zákazníků. A jaké konkrétní přínosy bude pro malé a střední firmy s méně než 250 zaměstnanci TTIP mít? odstranění celních sazeb učiní jejich zboží na trzích nákladově konkurenceschopnější, zjednodušení a posílení transparentnosti celních procedur odstranění překážky rozšíření za Atlantik, větší přístup na trh získají poskytovatelé služeb, jejichž kvalifikace bude uznána, skrze TTIP se otevře malým a středním podnikům trh s veřejnými zakázkami, což může znamenat možnost poskytování dodávek nebo subdodávek inovativnost malých a středních podniků bude zaručena pravidly na ochranu duševního vlastnictví významný rozvoj skrze TTIP nastane na trhu elektronického obchodu, který umožňuje využívat tohoto nástroje ke komunikaci a poskytování služeb zákazníkům i na druhé straně oceánu Důležitou součástí TTIP, která ukazuje význam SMEs pro obě vyjednávací strany je zvláštní kapitola zaměřena právě na jejich podporu. Skrze konzultační a podpůrné mechanismy poskytované na základě TTIP bude takovým podnikům, tvořící páteř obou ekonomik, poskytována asistence, aby se mohly rozšiřovat a získávat z TTIP. Bude zřízena informační služba, specificky zaměřený právě na SME, kde budou dostupná všechna ustanovení a pravidla, které se jich týkají, jakož i informace o podmínkách přístupu na trh. Navíc EU předpokládá, že zástupce malých a středních podniků budou vtaženy do procesu implementace a na SMEs bude zaměřena zvláštní informační kampaň.

zpět na začátek

Obava 8 – TTIP povede k privatizaci veřejných služeb a ohrozí evropský „sociální stát“ Veřejné služby nebudou dohodou TTIP nijak ovlivněny, jak jasně deklarovali vyjednávači za EU i USA. Na současné fungování a kvalitu veřejných služeb v EU nebude mít TTIP žádný dopad. TTIP, shodně jako u jiných obchodních dohod EU, zahrnuje tři garance ve vztahu k veřejným službám [19]: Tyto služby mohou být podle dohody i nadále předmětem veřejných monopolů, tedy poskytovány jedním poskytovatelem, kterým bude státní nebo soukromá firma s právem výhradního poskytování, a to jak na státní, tak i lokální úrovni. V sektorech veřejného zdravotnictví, sociálních služeb, školství nebo vodohospodářství nemusí státy poskytnout přístup na svůj trh a zaručovat národní zacházení. To znamená, že mohou zvýhodňovat evropské podniky před zahraničními, zabránit zahraničním podnikům v poskytování takových služeb a investování do nich, nebo změnit svou politiku a přístup na trh odebrat. Poslední garancí je právo regulovat veřejné služby. Tedy státy mohou poskytovat licence, stanovovat standardy kvality a to na jakékoli úrovni státu nebo samosprávy. Jediným omezením je, pokud již došlo k povolení přístupu na trh pro zahraniční podniky. V tom případě stát musí garantovat stejné zacházení dotčeným subjektům jako by poskytovat těm evropským. Dohoda také jasně stanoví, že v její působnosti nejsou služby prováděné ve výkonu vládní moci.

zpět na začátek

Obava 9 – TTIP znamená návrat ACTA a narušení ochrany osobních dat Dohoda TTIP neznamená skrytý a nenápadný návrat dohody ACTA, tedy Obchodní dohody proti padělatelství, jejíž přijetí bylo odmítnuto Evropským parlamentem. TTIP představuje komplexnější obchodní dohodu pokrývající vícero oblastí včetně ustanovení týkající se ochrany práv duševního vlastnictví. Obě vyjednávací strany mají vysokou míru ochrany těchto práv, i když v některých případech volí odlišné metody jejího poskytování. Cílem TTIP není harmonizace pravidel, ale hledání sdílených principů ochrany, které budou založeny na existujících úpravách. Cílem je najít správnou rovnováhu mezi držiteli práv duševního vlastnictví a mezi uživateli zboží a služeb, které takové ochraně podléhá. Cílem EU i USA je zvýšit povědomí

ochraně autorských práv a tím podpořit rozvoj inovativnosti a kreativity obou ekonomik a podpořit i sdílení a výměnu těchto nápadů. Současně TTIP cílí konkrétně i na některé oblasti IPR jako je zeměpisné označování. Otázky vymáhání ochrany těchto práv jsou však ponechány domácím právním řádům, proto TTIP na rozdíl od ACTA neobsahuje pravidla trestněprávního postihu a odpovědnosti poskytovatele internetových služeb. Současně TTIP, na základě rozhodnutí EU i USA není tím správným místem pro řešení rozdílů ochrany dat, k níž obě strany přistupují odlišně. Proto tato vyjednávání probíhají paralelně pod vedení komisařky Věry Jourové.

zpět na začátek Poznámky: [1] Přesný seznam dohod je dostupný zde: <http://rtais.wto.org/UI/PublicSearchByMemberResult.aspx?MemberCode=918<=1&redirect=1>. [2] Výlučná pravomoc v oblasti společné obchodní politiky je zakotvena v čl. 3 odst. 1 Smlouvy o fungování EU (SFEU). Pro více informací viz zde: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:12012E/TXT> [3] Proces vyjednávání je zakotven v čl. 218 SFEU Pro více informací viz zde: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:12012E/TXT> [4] Tisková zpráva zde: <http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=1201&title=Commission-to-further-boost-TTIP-transparency>. [5] Viz webová stránka Evropské komise k TTIP – složka „Resources“; [http://ec.europa.eu/trade/policy/in-focus/ttip/resources/index\\_en.htm#\\_documents](http://ec.europa.eu/trade/policy/in-focus/ttip/resources/index_en.htm#_documents) [6] Tisková zpráva zde: <http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=1231&title=European-Commission-publishes-TTIP-legal-texts-as-part-of-transparency-initiative>. [7] Konsolidovaný text CETA; [http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2014/september/tradoc\\_152806.pdf](http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2014/september/tradoc_152806.pdf) [8] Dostupná zde: [http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/march/tradoc\\_150737.pdf](http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/march/tradoc_150737.pdf). [9] Studie Centra ekonomických studií (G. Felbermayr, B. Heid, M. Larch a E. Yalcin ) využívá strukturálně odhadovaný všeobecný rovnovážný model, který se snaží být doplňkovým přístupem k CGE modelu studie CEPR. [10] Dostupné zde: [http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2006/september/tradoc\\_113418.pdf](http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2006/september/tradoc_113418.pdf) a [http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2006/september/tradoc\\_113364.pdf](http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2006/september/tradoc_113364.pdf). [11]; Bertelsmann Stiftung, Transatlantic Trade and Investment Partnership (TTIP) Who benefits from a free trade deal? [http://www.bfna.org/sites/default/files/TTIP-GED\\_study\\_17June\\_2013.pdf](http://www.bfna.org/sites/default/files/TTIP-GED_study_17June_2013.pdf) [12] Autory studie jsou G. Felbermayr, B. Heid, M. Larch a E. Yalcin. [13] Tento přírůstek je o 0,9% nižší než Unijní průměr, což je ale způsobeno tím, že ČR je zemí nacházející se v jádru EU, nikoliv na její periferii, proto její náklady obchodu jsou nižší a navíc ČR je otevřenou ekonomikou s podílem otevřenosti na úrovni 0,72% v roce 2012[13], což rovněž snižuje přínosy TTIP pro bohatství ekonomiky. [14] Směrnice pro jednání o Transatlantickém partnerství v oblasti obchodu a investic mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11103-2013-DCL-1/cs/pdf>. [15] Technické požadavky jsou pravidla definující, jak má výrobek vypadat – jeho velikost, tvar, design, označení a balení, funkce a výkon. [16] Studie je dostupná zde: <http://library.fes.de/pdf-files/bueros/bruessel/11044.pdf>. [17] Celá zpráva Evropské komise je k dispozici zde: [http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc\\_153044.pdf](http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153044.pdf). [18] Viz též zpráva „The Transatlantic Trade and Investment Partnership: Big Opportunities for Small Business“ Atlantic Council, 14.11.2014, [http://www.atlanticcouncil.org/images/publications/TTIP\\_SME\\_Report.pdf](http://www.atlanticcouncil.org/images/publications/TTIP_SME_Report.pdf). [19] Pro více informací, viz zde: <http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=1115>. zpět na začátek Evropská unie si je vědoma toho, že malé a střední podniky jsou zdrojem růstu a pracovních míst. 99% všech evropských firem (přes 20 milionů) jsou MSP. V Evropské unii, malé a střední podniky poskytují dvě třetiny všech pracovních míst v soukromém sektoru a 85% nových pracovních míst v letech 2002 – 2010 bylo vytvořeno právě těmito podniky. Malé a střední podnik

URL| <https://www.businessinfo.cz/cs/clanky/transatlanticka-dohoda-o-obchodu-a-investicich-mezi-eu-a-usa-ttip-41079.html>

---

## **Transatlantická dohoda o obchodu a investicích mezi EU a USA (TTIP) TTIP a malé a střední podniky 17.7.2019 businessinfo.cz str. 00**

V červenci 2013 zahájila Evropská unie a Spojené státy americké vícekolová jednání o budoucí komplexní obchodní dohodě mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými. Cílem vyjednávání je uzavření Transatlantické dohody obchodu a investicích TTIP (Transatlantic Trade and Investment Partnership).

Co je Transatlantická dohoda o obchodu a investicích mezi EU a USA (TTIP)?

Transatlantické obchodní a investiční partnerství (TTIP) je název pro novou dohodu mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií, která si klade za cíl plně liberalizovat vzájemný obchod a investice. Vyjednávání o dohodě byla zahájena v červenci 2013. V tuto chvíli nelze dopředu určit přesný termín dokončení, vyjednávání obchodních dohod je velmi komplexní záležitostí, která z pravidla vždy zabere řadu let. Ambicí obou stran je však vyjednávání dokončit v co nejkratším termínu, aby oba kontinenty mohly z výsledků liberalizace co nejdříve profitovat.

Realitou dnešního světa je, že USA a EU zůstávají největšími světovými obchodníky i investory obecně, sobě navzájem i pro většinu třetích zemí. Celková obchodní výměna mezi EU a USA dosáhla v roce 2013 hodnoty 790 miliard euro. Každý den mezi EU a USA probíhá obchod se zbožím a službami za 2 miliardy euro. Vzájemné přímé investice dosahují výše téměř 3 biliony euro. V současné době EU a USA společně vytváří téměř polovinu světového HDP (celkem 47 % - EU přes 25 %, USA přes 21 %) a skoro třetinu objemu celkového světového obchodu (EU 17 % a USA 13,4 %).

Očekává se, že dohoda o volném obchodu mezi EU a USA by byla bezprecedentně nejvýznamnější bilaterální obchodní dohodou vůbec, a to jak ve smyslu objemu mezinárodního obchodu, který by podléhal jejím pravidlům, tak pokud jde o formativní vliv na pravidla mezinárodního obchodu.

Kromě podstatných ekonomických aspektů je třeba zdůraznit, že dohoda má i zásadní zahraničně-politický aspekt. Ekonomická krize na obou březích Atlantiku na konci první dekády 21. století spolu s rostoucí nestabilitou v oblasti jižního a východní evropského sousedství spolu s výrazným nástupem asijských velmocí zdůraznila důležitost transatlantických ekonomických vazeb, ukázala naši propojenost a relevanci vzájemné relace pro státy EU a USA. I s ohledem na přesun těžiště světového obchodu směrem k Asii a Latinské Americe se z evropského hlediska jako nejlepší alternativa jeví další zvýšení vlastní efektivity a konkurenceschopnosti právě cestou prohloubení transatlantické vazby. Transatlantická zóna volného obchodu tak může představovat návrat globálního hospodářského těžiště zpět do euroatlantického prostoru.

Společná obchodní zóna EU a USA s intenzivní regulační spoluprací bude mít vysoké šance stát se referencí pro globální technologické standardy i pravidla. Do jisté míry sdílený regulační rámec založený na společných vyšších hodnotách jako je význam demokracie, svobody, lidských práv ale i např. respekt k životnímu prostředí, vysoký stupeň pracovně právní ochrany či ochrana zdraví napomůže k posílení těchto hodnot a ke zvýšení možnosti jejich celosvětového prosazení.

Podle předpokladů a předběžných analýz by uzavření TTIP mohlo do roku 2027 zvýšit HDP Evropské unie o 0,5 % (a o 0,4 % HDP USA). V případě EU to podle propočtů Evropské komise znamená minimálně 86 miliard euro ročních příjmů navíc. Podle nezávislé dopadové studie zpracované londýnským Studie Centre for Economic Policy Research by zisky plynoucí z dohody mohly dosáhnout v případě EU mezi 68 – 119 miliardami euro ročně, pro USA 50 – 95 miliard euro ročně. Pro lepší představu – číslo pro EU představuje tři roční rozpočty České republiky.

Vývoz EU do USA by podle odhadů Evropské komise i Studie Centre for Economic Policy Research měl díky dohodě vzrůst až o 28 %, což znamená vývoz zboží a služeb zhruba v hodnotě 187 miliard euro. V některých segmentech, perspektivních i z hlediska České republiky, by nárůst mohl být velmi významný, např. export automobilů z EU do USA by mohl vzrůst až o 149%. Z globálního pohledu by vývoz EU tím vzrostl přibližně o 6 %.

Dopad dohody TTIP na svět

Uzavření dohody by mohlo mít pozitivní dopad i na celosvětovou ekonomiku. Studie Center for Economic Studies & Ifo Institute odhaduje zvýšení celosvětového blahobytu o 1,6 %[1]. Navíc v důsledku zvýšené poptávky po surovinách, subdodávkách a dalších vstupech existují předpoklady, že by došlo ke zvýšení obchodu EU se třetími zeměmi. Jak již bylo uvedeno výše, uznávání ekvivalence či v některých případech i harmonizace vybraných technických norem EU a USA (například v sektoru automobilového průmyslu či zdravotnické techniky) by se mohly stát základem celosvětových standardů, jejichž aplikace by se vyplatila i výrobcům ze třetích států. Výroba dle jednotných specifikací by tak celosvětový obchod zjednodušila a v konečném dopadu i zlevnila.

Podle údajů Světové obchodní organizace je průměrná celní sazba USA 3,5 % a EU 5,2 %, přičemž obě strany mají maximální hodnoty cel právě v sektorech nejvyššího ekonomického zájmu druhého partnera (v

případě USA existují tzv. tariff peaks pro některé segmenty s clem v úrovni desítek procent). Jakkoli je tarifní zatížení vzájemného obchodu relativně nízké, dopadové studie prokazují, že zejména s ohledem na velikost objemu vzájemného obchodu by plánovaná eliminace cel znamenala významné úspory. Pokud by byla sjednána pouze nejméně ambiciózní verze dohody spočívající jen na odstranění cel, i to by znamenalo podle EK do roku 2027 zvýšení HDP EU zhruba o 0,1 %. Značný význam má podle studií eliminace cel zejména v sektorech jako jsou zpracované zemědělské produkty, textil, oděvy, obuv, výrobky z kůže atd., kde tarifní zatížení v řádu dvouciferných čísel stále znamená značnou překážku samo o sobě.

Studie Evropské komise uvádí, že dodatečné (tzv. netarifní) náklady při vzájemném obchodu jsou pro obchodníky srovnatelné s uplatňováním celní sazby ve výši 10 % a v některých citlivých sektorech dokonce 20 %. Regulační oblast je oběma dopadovými studiemi identifikována jako ta, kde se nachází největší potenciální benefity z dohody.

Studie Centre for Economic Policy Research říká, že až 80 % potenciálních zisků by mělo vzniknout v důsledku snížení nákladů způsobených byrokracií a regulacemi (včetně liberalizace obchodu se službami a zlepšení přístupu k veřejným zakázkám).

Uzavření komplexní dohody by rovněž mělo pozitivní dopad na situaci v důležité otázce pracovních míst. Analýzy ukazují, že nárůst obchodu by mohl vést k vytvoření dalších cca 1.3 milionu nových pracovních míst v Evropské unii. V rámci EU by z dohody získaly nejvíce státy, které již dnes s USA intenzivně obchodují, především pak Velká Británie. Nadprůměrně by z dohody získaly i státy tzv. jižního křídla EU, které jsou dnes nejvíce postiženy ekonomickou krizí. Pozitivní očekávání od dohody má však i Česká republika

Důraz na transparentnost vyjednávání

Dohodu TTIP se Spojenými státy vyjednávání jménem Evropské unie Evropská komise, která pro negociace dostala mandát od členských států EU. Jak Evropská komise, tak i členské státy si maximálně uvědomují potřebu být při vyjednávání co nejvíce otevřené a sdílet co nejvíce informací s veřejností a občanskou společností. Význam transparentnosti procesu si uvědomuje i americká strana (viz factsheet USTR „Transparency and the Obama Trade Agenda“).

V listopadu 2014 oznámila komisařka Cecilia Malmströmová ještě další posílení transparentnosti procesu sjednávání TTIP. Byl rozšířen přístup k průběžným textům všem členům Evropského parlamentu, tedy nad rámec přístupu poslanců Výboru pro mezinárodní obchod, a publikace se dočkaly další konkrétní návrhy předložené americké straně. Tyto návrhy naleznete zde.

Nepolevuje ani úsilí o udržování pravidelné komunikace mezi EU a občany. Sledovat můžete vyjednávací tým EU na jejich Oficiálním Twitterové účtu.

I v České republice probíhá dialog se všemi dotčenými skupinami a veřejností. Hlavní gestor za ČR, Ministerstvo průmyslu a obchodu, v loňském roce pořádalo celou řadu akcí, kde seznamovali veřejnost, včetně podnikatelského sektoru, s tím, co je TTIP, a rok 2015 nebude jiný. Seznam uskutečněných a připravovaných akcí naleznete v souvisejícím článku.

Navíc pro zájemce z řad podnikatelských a obchodních kruhů je připraven i interaktivní formulář, jehož pomocí mohou kdykoliv kontaktovat Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR jakožto gestora agendy v rámci ČR, se svými prioritami a problémy spojenými s vývozem / dovozem zboží a služeb z/do USA. Ministerstvo všechny impulzy z řad veřejnosti velmi uvítá a využije je pro další komunikaci s Evropskou komisí, které podněty z členských států napomohou ve formulaci evropských priorit a ofenzivních a defenzivních zájmů ve vztahu k USA.

Poznámky:

[1] G. Felbermayr, B. Heid, M. Larch a E. Yalcin. Macroeconomic Potentials of Transatlantic Free Trade: A High Resolution Perspective for Europe and the World. Center for Economic Studies & Ifo Institute, říjen 2014. Dostupné z [www.cesifo-group.de/ifoHome/publications/working-papers/CESifoWP/CESifoWPdetails?wp\\_id=19126564](http://www.cesifo-group.de/ifoHome/publications/working-papers/CESifoWP/CESifoWPdetails?wp_id=19126564)

Česká republika a její priority v TTIP Jaká je pozice České republiky k dohodě TTIP? O co ČR v rámci TTIP usiluje? Jaká má ČR od TTIP očekávání? ČR se svojí otevřenou, tržní ekonomikou se řadí mezi ty státy, které vždy podporovaly ideu volného obchodu jakožto prostředku pro zajištění hospodářského růstu a prosperity napříč národy a kontinenty. Z tohoto důvodu Česká republika vítá i myšlenku sjednání dohody o Transatlantickém partnerství (TTIP) mezi EU a USA. Tuto budoucí dohodu bereme jako unikátní příležitost nejenom pro naše exportně orientované hospodářství, ale i jako šanci dále prohloubit politické a mezilidské vztahy napříč Atlantikem. V rámci vyjednávání, které jménem Evropské unie a členských států povede Evropská komise, bude ČR vždy klást důraz na to, aby byly patřičně zohledněny všechny zájmy českého hospodářství, které spočívají především v odstranění klíčových překážek vývozu našeho zboží a služeb do Spojených států.

Bariérou pro obchod dnes v převážné míře nejsou vysoká cla, ale spíše komplikované administrativní a netarifní překážky v podobě odlišnosti systémů technických standardů, certifikací, homologací a regulatorních systémů obecně. To všechno jsou právě oblasti, na které se evropští a američtí vyjednávači hodlají zaměřit. V této souvislosti je třeba připomenout, že Spojené státy je pro ČR tradičním obchodním partnerem a prioritní zemí z hlediska exportu. USA pro nás představují druhý největší vývozní trh mimo země EU s hodnotou vývozu téměř 4 mld. USA (r. 2012), a to zejména s ohledem na vysokou míru přidané hodnoty dle parametrů TiVA. USA jsou jednou z nejvýznamnějších destinací pro naše nejsofistikovanější technologické produkty a meziprodukty. Další rozvoj obchodu s USA tak může přinést prohloubení právě této klíčové specializace České republiky a posílení našeho technologického know-how s pozitivním dopadem na zaměstnanost a hrubý domácí produkt. Od dohody má Česká republika především příznivá očekávání. Samozřejmě, že se dá předpokládat, že jednání nebudou snadná a diskutována bude řada velmi citlivých témat jako obchod se zemědělskými produkty, ale ČR věří, že i u těchto témat se podaří nalézt kompromisní řešení. Dohoda TTIP nebude znamenat, že se z obchodního hlediska uzavřeme zbytku světa mimo EU a USA, ale právě naopak, ambicí TTIP je dát impulz i pro další pokrok ve stagnujících jednáních o další liberalizaci obchodu v rámci Světové obchodní organizace. Společný blok EU a USA s jednotnými a vzájemně uznávanými standardy bude mít mimořádně vysoké šance stát se referencí pro technologické a jiné standardy na celém světě. Jednání nebudou probíhat v utajení za uzavřenými dveřmi, ale v maximální míře se zapojením občanské veřejnosti a zástupců nevládních a zájmových organizací. Každý bude mít příležitost být o vyjednávání informován a vyjádřit k procesu i podmínkám jednání svůj názor. Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR bude na svých webových stránkách, na serveru BusinessInfo.cz i prostřednictvím médií pravidelně informovat o aktuálním vývoji ve vyjednávání. Byl vytvořen i expertní tým složený ze představitelů obchodních asociací a českých institucí, který tvoří platformu pro výměnu názorů a informací. Pro zástupce širších podnikatelských a obchodních kruhů byl připraven interaktivní formulář, který je nástrojem pro zasílání podnětů, dotazů a názorů na priority České republiky ve vztahu s vývozem/dovozem z/do USA a vyjednávané obchodní dohodě TTIP. Společné prohlášení EU a USA o stavu vyjednávání TTIP V úterý 17. ledna vydali komisařka EU pro obchod C. Malmströmová a představitel USA pro obchod M. Froman společné prohlášení o stavu vyjednávání dohody o Transatlantickém obchodní a investičním partnerství (TTIP). Zpráva hodnotí dosažený pokrok za tři a půl roku vyjednávání a patnáct proběhlých kol. Od amerických prezidentských voleb v listopadu 2016 je vyjednávání přerušeno a očekává se nástup nové administrativy prezidenta Trumpa. Hlavní političtí lídři vyjednávání TTIP se shodli, že strategické i politické důvody pro vyjednání dohody spojující tyto největší ekonomické bloky světa ještě zesílily. Zpráva vyzdvihuje oblasti, které jsou ve velmi pokročilé fázi. Strany si vyměnily ambiciózní tarifní nabídky, shodly se na opatřeních usnadňující celní procedury a jejich elektronizaci a v rámci TTIP zakotvily nástroje podpory pro malé a střední podniky. TTIP je dohodou, která klade mimořádný důraz na odstraňování netarifních bariér a hledání cest, jak překonat regulatorní rozdíly mezi USA a EU. Přizpůsobování se odlišným požadavkům a nutné certifikáty či inspekce jsou mimořádně nákladnou položkou při zvažování vývozu. Proto byl do TTIP zařazen regulatorní pilíř, kde vyjednávači hledali způsoby, jak tento nesoulad řešit. Kromě horizontálního mechanismu spolupráce, vyjednávali v devíti ekonomicky významných oblastech jako je farmaceutika, automobilový sektor nebo strojírenství. Malmströmová s Fromanem se nevyhýbají ani oblastem, kde přetrvávají rozdíly a není definitivně nalezeno kompromisní řešení. Těmito oblastmi jsou ty nejcitlivější položky tarifních nabídek (zemědělské položky nebo automobily), části kapitoly o liberalizaci trhu služeb včetně pravidel pro datové toky, řešení rozdílů přístupu k sanitárním a fytosanitárním opatřením či standardizačního procesu a posuzování shody. Diskuse o přístupu k investiční ochraně a vybraných institutech práva duševního vlastnictví se také nepodařilo posunout směrem ke kompromisu. Zpráva uzavírá, že navzdory tomu, že zůstávají kapitoly, kde se obtížně hledá jejich finální podoba, TTIP zásadně posunul a zintenzivnil spolupráci mezi EU a USA. Oba političtí představitelé vyjádřili přesvědčení, že TTIP nabízí mimořádné příležitosti pro obě strany a pokud bude politická vůle, mohou vyjednávači dosáhnout dohody, jak byla v červenci 2013 zamýšlena – dohody ambiciózní, vyrovnané, komplexní a stanovující vysoký standardy pro celosvětový obchod. Společná zpráva o stavu vyjednávání Tisková zpráva komisařky EU pro obchod C. Malmströmové Informační stránka Evropské komise k TTIP Ministerstvo průmyslu a obchodu se dále aktivně účastní veřejné debaty na téma TTIP. Prioritou je, aby veřejnost měla o TTIP dostatek informací, a proto jeho zástupci velmi vítají pozvání na semináře či debaty, kde je prostor pro diskuzi obecně nad dohodou, prioritami ČR i Evropské unie a potencionálními dopady TTIP na Českou republiku a její občany. Transparentnost vyjednávání TTIP je i nadále prioritou ČR i EU. Archiv starších zpráv Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR ve spolupráci s dalšími partnery usiluje o maximální informování veřejnosti o procesu vyjednávání TTIP. Kromě využívání tištěných i nových médií je prioritou i osobní setkání. Na této stránce naleznete informace o proběhlých či připravovaných akcích. Příležitost k diskuzím bude nejenom v Praze ale určitě i ve Vašem městě,

ve Vašem Eurocentru či na Vaší universitě. Pokud máte zájem uspořádat setkání k debatě o TTIP, využijte náš kontaktní formulář, maximálně se Vám pokusíme vyjít vstříc a zajistit naši účast. Těšíme se na viděnou na některé z našich akcí. Uskutečněné v roce 2016 6.6. Konference s workshopy „Transatlantické obchodní a investiční partnerství (TTIP) a region V4: Co přinese mojí firmě?“, Praha 25.4. Představení národní dopadové studie TTIP na ČR, Praha 11.4. Seminář „TTIP - Transatlantické obchodní a investiční partnerství“, Brno 6.4. Setkání expertního týmu TTIP - dopadová studie, Praha 31.3. Seminář „Transatlantické obchodní a investiční partnerství (TTIP)“, Liberec 22. – 23.3. Strojírenské fórum, Praha („Co přinese TTIP strojařům?“ 22.3.) 17.2. Beseda "TTIP - naděje, nebo hrozba pro celou společnost?", České Budějovice 16.2. Setkání expertního týmu TTIP - příprava 12. kola, výsledky dopadové studie 3.2. Seminář „TTIP – zájmy, moc a demokracie“, Poslanecká sněmovna, Praha (praha-seminar-ttip-pozvanka-160122.pdf, 650 kB) Uskutečněné v roce 2015 18.11. Seminář „Transatlantické obchodní a investiční partnerství (TTIP) - aktuální stav vyjednávání“, Senát PČR, Praha 23.10. Seminář „Jak podnikat v USA?“, Praha 22.10. Seminář „Jak podnikat v USA?“, Brno 12.10. Setkání expertního týmu TTIP k regulatorní spolupráci a investicím 18.9. Kulatý stůl k TTIP, Eurocentrum / Krajský úřad Jihočeského kraje, České Budějovice 17.9. Transatlantický obchod: TTIP (EU-USA) a dohoda EU-Kanada (CETA) - Expertní den na stánku Ministerstva průmyslu a obchodu na 57. ročníku Mezinárodního strojírenského veletrhu v Brně 16.9. Setkání expertního týmu TTIP k dopadové studii TTIP, k problematice zemědělství a k informačním technologiím (ICT) 23.6. Panel k TTIP na Masarykově demokratické akademii, Praha 22. 6. Panel k TTIP na Ústavu mezinárodních vztahů, Praha 17.6 TTIP: Transatlantická obchodní dohoda mezi EU a USA Co může přinést a proč vyvolává tolik otázek? Krajský úřad Moravskoslezského kraje, Ostrava 8.-9.6. Návštěva Shermane Katze – host US vlády k TTIP (spolupráce s US velvyslanectvím) 5.6 Veřejné vystoupení komisařky C. Malmström na Univerzitě Karlově, Praha 28.5. TTIP: odvážné palce – debata **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova, 17:30 25.5 Transatlantické obchodní a investiční partnerství (TTIP) – mýty a fakta, Eurocentrum Jihlava 23.5. Hlavoлам jménem TTIP, 13:00, Praha 22.5 Národní konvent k TTIP, Praha 11.5. Mají se čeští spotřebitelé bát dohody mezi EU a USA? Eurocentrum Praha 28.4. Prezentace k TTIP, Západočeská universita, Plzeň 28.4. Kulatý stůl k obchodu s USA a k prezentaci TTIP, Plzeň 21.4. Prezentace k TTIP, Universita Palackého v Olomouci 4.2. Náměstek MPO V. Bártl v Hyde parku, ČT 24 6.2. Setkání J. Mungengové s poslanci a senátory Parlamentu ČR u kulatého stolu, Praha 6.2. Expertní tým TTIP s J. Mungengovou, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Praha 12.2. Debata k TTIP pořádaná Radou pro mezinárodní vztahy, Evropský dům, Praha 20.2. Debata k TTIP se zástupci politických stran, Ústav mezinárodních vztahů, Praha Uskutečněné v roce 2014 18. 3. Kulatý stůl k TTIP s firmami Moravskoslezského kraje za účasti Hospodářské komory a Svazu průmyslu a dopravy, Ostrava 18. 3. Přednáška k TTIP na Vysoké škole báňské – Technické univerzitě Ostrava 10. 4. Přednáška pro absolventy Fakulty mezinárodních vztahů VŠE, Praha 10. 4. Kulatý stůl k TTIP v Americkém centru, Praha 15. 4. Prezentace k TTIP pro představitele chemického průmyslu ČR, Praha 23. 4. Přednáška k TTIP pro členy Nordic Chamber, Praha 24. 4. Přednáška pro studenty cyklu International Business na VŠE, Praha 19. 5. Prezentace TTIP a oblasti textilního průmyslu na valné hromadě ATOK, Strážnice 25. 9. Prezentace TTIP a bilaterálních vztahů ČR–USA pro studenty Lipscomb University Nashville, Praha 29. 9. Prezentace TTIP pro studenty ENA, Praha 1. 10. Prezentace TTIP a oblasti strojírenství v rámci odpoledního bloku 10 let v EU, MSV Brno 9. 10. Prezentace TTIP na přednášce pro veřejnost v Eurocentru, Praha 29. 10. Prezentace TTIP pro setkání s novináři, Zastoupení Evropské komise v ČR, Praha 6. 11. Mezinárodní konference k TTIP, VŠE, Praha 21. 11. Prezentace TTIP pro společné setkání členů Parlamentu ČR a europoslanců, Poslanecká sněmovna, Praha Vybrané akce ve větším detailu Hyde park s náměstkem MPO Vladimírem Bártlem – Diskuse o podobě TTIP Rozhovor s náměstkem MPO Vladimírem Bártlem na rádiu Leonardo – Může připravovaná dohoda TTIP přispět k inovacím? TTIP Konference: Přínosy a výzvy pro Českou republiku a Evropskou unii TTIP stručně: Co přinese mně a mojí firmě? Co je to TTIP? Transatlantic Trade and Investment Partnership (TTIP) je název komplexní obchodní a investiční dohody, která je v současnosti vyjednávána mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými s cílem prohloubit vzájemné hospodářské vztahy. Obě strany usilují o to, aby základní architektura dohody byla vypracována během roku 2015 s tím, aby se podařilo vyjednávání dokončit v horizontu nejbližších let. Obecné informace co je to TTIP. Co je cílem TTIP? Ambicí dohody TTIP je eliminovat přetrvávající překážky ve vzájemném obchodě (mj. cla, netarifní překážky a přebytečné regulace, omezení v rámci investic) tak, aby se oběma partnerům usnadnily vzájemné investice a výměna zboží a služeb. Proč je tato dohoda důležitá? TTIP je unikátní příležitostí pro zlepšení hospodářských vztahů napříč Atlantikem, zejména s ohledem na současný ekonomický vývoj na obou kontinentech. USA a EU již dnes společně vytváří téměř polovinu světového HDP a skoro třetinu objemu celkového světového obchodu. Uzavření dohody by podle předběžných odhadů do roku 2027 zvýšilo HDP Evropské unie o 0,5% (a o 0,4% HDP USA). V případě EU to podle propočtů Evropské komise znamená více

než 86 miliard euro ročních příjmů navíc (pro USA 65 miliard euro). Vývoz EU do USA by podle odhadů Evropské komise i Centre for Economic Policy Research měl díky dohodě vzrůst až o 28 %, což znamená vývoz zboží a služeb zhruba v hodnotě 187 miliard euro. V některých segmentech by nárůst mohl být velmi významný, např. vývoz automobilů z EU do USA by mohl vzrůst až o 149 %. Celkově by vývoz EU tím vzrostl přibližně o 6 %. Uzavření ambiciózní dohody by tak vedlo k dalšímu prohloubení vzájemných hospodářských vztahů s pozitivními dopady na všechny zúčastněné včetně ČR. Výše uvedenou studii analyzující dopady TTIP na EU naleznete na stránkách EK Vyjednávání regionálních dohod o volném obchodě je celosvětovým trendem. USA v současnosti vyjednávají Transpacifické partnerství s 12 státy Asie a Latinské Ameriky. Je důležité, abychom v TTIP získali stejně rovné podmínky na americkém trhu, jako získávají další státy světa. TTIP je jedinečná možnost pro EU jak si zachovat pozici významného globálního hráče, který si zachová vliv na tvorbu mezinárodních pravidel pro obchod postavených na hodnotách jako je demokracie a absolutní respekt k lidským právům. Kdo o dohodě vyjednává? Kdo zaručí, že budou zohledněny i národní zájmy ČR? Jménem Evropské unie a jejích členských států dohodu s USA vyjednává tým Evropské komise vedený komisařkou pro obchod Cecílií Malmströmovou. Vyjednávání za EU probíhá v souladu s mandátem odsouhlaseným všemi členskými státy včetně ČR v červnu 2013, který byl na podzim 2014 zveřejněn. Mandát naleznete zde. Cíle americké administrativy pro TTIP jsou formulovány v dopise USTR Kongresu z března 2013. Členské státy a tedy i Česká republika plně zapojeny do přípravy jednotlivých vyjednávacích kol a o vývoji jsou pravidelně a na všech úrovních informovány. Česká republika v rámci formulace svých priorit úzce spolupracuje s představiteli podnikatelských a obchodních asociací, odborů i nevládních organizací tak, aby byly dostatečně reflektovány jejich zájmy. Evropská komise v rámci úsilí o maximální transparentnost zveřejnila všechny své pracovní poziciční materiály i pracovní verze všech návrhů kapitol TTIP. Evropská veřejnost tak texty dostává prakticky ve stejném okamžiku jako američtí partneři. Podrobnosti o pozicích a cílech americké strany jsou k nalezení na webu zmocněnce amerického prezidenta pro obchod (USTR - United States Trade Representative ) Po dokončení vyjednávacího procesu bude kompletně celý text zveřejněn na internetu Evropské komise, stejně jako k tomu došlo v případě všech unijních obchodních dohod v minulosti. Před zahájením ratifikace bude minimálně rok na to, aby si veřejnost i zákonodárci text mohli podrobně prostudovat. Následně bude nutné, aby dohodu schválila Rada (kde zasedají zástupci členských států na úrovni ministrů) a oběma přímo volený Evropský parlament, a s největší pravděpodobností i národní parlamenty jednotlivých členských států a americký Kongres. Tyto instituce pak budou mít plně právo dojednaný text dohody schválit či odmítnout. Bez jejich souhlasu nemůže dohoda vstoupit v platnost. Co bude TTIP znamenat pro ČR? Česká republika podporuje vyjednávání dohody TTIP s USA a má od této dohody pozitivní očekávání. Koncept dohody, tedy liberalizace obchodu a investic je plně v souladu s dlouhodobými českými hospodářskými zájmy, mezi které se řadí i další prohloubení obchodních vazeb s USA, které již dnes patří k našim nejvýznamnějším obchodním partnerům. Liberalizace obchodu se třetími státy se ČR zatím vždy velmi vyplatila. Podobná pozitivní očekávání má ČR i od TTIP. ČR věří, že potenciál vzájemného obchodu s USA dosud nebyl plně vyčerpán a další liberalizace pravidel by mohla přispět k jeho dalšímu nárůstu s kladnými dopady na výsledky české ekonomiky. Skutečností je, že USA jsou cílem především pro ty nejsofistikovanější české výrobky, což dokládá i hodnocení významu USA z hlediska přidané hodnoty dle parametru TiVA. Jak tomu bylo i vždy v minulosti, jakékoliv snížení bariér pro náš vývoz znamenal více práce pro domácí firmy a více pracovních míst pro české zaměstnance. ČR a její priority Jaký přínos bude mít TTIP pro mě jako občana? Očekává se, že uzavření dohody a s tím související nárůst vzájemného obchodu by se mohl promítnout v rozpočtu každé evropské domácnosti ušetřením částky cca 545 EUR. Tento zisk by pramenil z nižších cen za dovážené zboží a služby a z vyššího disponibilního příjmu. Zjednodušila by se a zlevnila by celá řada procedur, nákupem zboží přes internet počínaje, přes nákup potravin, přihlášením dovezeného automobilu z USA konče. Americké produkty prodávané na evropském trhu jsou často dražší než by musely být a to například i díky clům, které tvoří v průměru 5,2% hodnoty zboží. U některých výrobků, například amerických aut, je cena díky clu tak vysoká, že se ani nevyplatí určité modely na evropský trh dovážet. Zrušení cel v rámci TTIP může rozšířit výběr na unijním trhu, a prakticky znamenat i to, že například Vaše nové auto americké provenience může být minimálně o 10% levnější. TTIP posílí i ochranu Vašich práv jako spotřebitele pokud nakupujete přes internet z USA. TTIP zpřehlední pravidla pro online obchodování a zaručí spotřebitelská práva při domáhání se kompenzace za vady při online nákupu z druhého kontinentu. Navíc dojde k posílení spolupráce při vymáhání práv spotřebitele a práv hospodářské soutěže. I tady může výšená konkurence na trhu pro evropského spotřebitele znamenat širší nabídku, lepší kvalitu a za nižší ceny. Prohloubení obchodu s USA může pro naše firmy znamenat více zakázek, což v konečném důsledku znamená více pracovních příležitostí pro české pracovníky a podnikatele. USA jsou jako takové nejenom perspektivním trhem, ale do jisté míry i bránou pro jiné státy například Střední a Jižní Ameriky, kde naše firmy nejsou dosud



plně etablovány. Německá Bertelsmannova nadace předpokládá v Evropě vytvoření až 2 milionu nových pracovních míst. V ČR až 22 tisíc. TTIP také zjednoduší uznávání kvalifikací, což bude platit i pro naše inženýry, architekty, vědce, kteří by byli svou firmou vysláni do USA či se rozhodli v USA podnikat. Jaký bude přínos TTIP pro moji firmu? Byť jsou již dnes průměrná cla mezi EU a USA relativně nízká, v USA existuje řada výjimek, tzv. tariff peaks, některé dovozní cla do USA jsou proto nadprůměrně vysoká - v řádu desítek procent. Dohoda TTIP má ambici eliminovat cla a další netarifní překážky ve vzájemném obchodu což v konečném důsledku zjednoduší i vývoz zboží a služeb z ČR do USA. Pro firmy, které již dnes vyváží do USA, to znamená zlevnění jejich produktů na americkém trhu a tím zvýšení jejich konkurenceschopnosti. A pro takové, které jsou subdodavateli jiných firem z EU vyvážejících finální produkty do USA, to nepřímo může znamenat další navýšení zakázek, jelikož dojde ke zlevnění finálních výrobků vyvážených do USA. TTIP může rovněž znamenat otevření nového odbytiště. Například malé a střední podniky budou nově moci uvažovat o rozvoji za Oceánem, protože bariéry, které pro ně byly dosud z finančních i právních důvodů nepřekonatelné, mohou být díky TTIP do značné míry odstraněny. Život se zjednoduší i dovozcům z USA. Dalším významným pozitivním dopadem může být i posílení spolupráce amerických a evropských regulačních orgánů při tvorbě technických standardů v řadě oblastí, což pro firmy může v dlouhodobém horizontu přinést odbourání povinností přizpůsobovat své výrobky různým národním standardům, které výrobu vždy prodražují. Právě odstranění netarifních překážek může tvořit až 80% ekonomického přínosu TTIP. Spolupráce v odstraňování těchto překážek – tj. eliminace často banálních technických rozdílů a byrokracie, může ušetřit našim firmám spoustu peněz i starostí, u některých produktů mohou odpadnout náklady na dodatečné testování či certifikace. Díky tomu bude export především pro malé a střední výhodnější. TTIP navíc pomůže odstranit jistou diskriminaci, které dnes evropské firmy na americkém trhu mohou pociťovat. Například každý půllitr evropského piva vyváženého menším pivovarem vyžaduje o 157% větší federální daň než půllitr od amerického pivovaru. Odstranění této „nerovnosti“ by např. přispělo k růstu a rozvoji pivního průmyslu a vytvořilo nová pracovní místa. Dalším nerovným podmínkám musí naše firmy čelit v oblasti veřejných zakázek díky tzv. „Buy America(n)“ legislativě, která upřednostňuje americké výrobce před zahraničními, a brání tak větší účasti našich firem na veřejných zakázkách v USA, které mají dnes zahraničním dodavatelem otevřeno pouze 32% trhu. V rámci TTIP EU usiluje o lepší přístup i českých firem na americký trh na úrovni federální i jednotlivých amerických států. Obavy a pochybnosti spojené s TTIP Obava 1 - Novodobé obchodní dohody a la TTIP jsou složité a nesrozumitelné a tajemné. A z toho jde strach.... Obava 2 - TTIP je tajná dohoda vyjednává za zavřenými dveřmi Obava 3 - Dohoda TTIP bude výhodná pouze pro USA Obava 4 - Volný obchod s USA poškodí české hospodářství. TTIP povede pouze ke ztrátě pracovních míst Obava 5 - TTIP omezí suverenitu České republiky i EU a sníží evropské standardy Obava 6 - TTIP s řešením arbitrážemi ohrozí právo státu demokraticky rozhodovat ve veřejném zájmu. Korporace získají moc nad státy. Obava 7 - TTIP prospěje pouze nadnárodním gigantům Obava 8 - TTIP povede k privatizaci veřejných služeb a ohrozí evropský „sociální stát“ Obava 9 - TTIP znamená návrat ACTA a narušení ochrany osobních dat Obava 1 – Novodobé obchodní dohody a la TTIP jsou složité a nesrozumitelné a tajemné. A z toho jde strach.... Transatlantické obchodní a investiční partnerství neboli dohoda TTIP je do značné míry standardní dohodou o volném obchodu, které EU uzavírá či vyjednává i s jinými zeměmi a integračním uskupením po celém světě. V současné době je EU smluvní stranou 37 dohod o volném obchodu (se třemi zeměmi má dohoda podobu celní unie – Turecko, Andora a San Marino), a vyjednává s dalšími 12 zeměmi nebo regionálními uskupením [1]. V případě TTIP jsou „nestandardní“ pouze velikost a význam partnera – tj. USA a vzájemné ambice. Dohody o volném obchodu jsou nástrojem k otevření nových trhů, k vytváření nových příležitostí pro evropské podniky a k přilákání přílivu investic. Jsou prostředkem k omezování obchodních bariér a zlevňování obchodu jako takového, což má přínosy i pro spotřebitele v podobě nižších cen a většího výběru. Kromě toho dohody o volném obchodu činí mezinárodní obchodní prostředí více čitelné a poskytuje ochranu podnikům, jejich investicím a inovativním nápadům. Bariéry mezinárodního obchodu 21. století, díky vlnám liberalizace v nedávné minulosti, nespočívají již tolik v celních překážkách. Hlavní omezení dnes představují tzv. netarifní opatření bránící nebo ztěžující přístup na trh, nedostatečná podpora obchodování se službami, omezení toku investic nebo legislativní překážky na trhu veřejných zakázek. A na tyto výzvy se snaží reagovat EU skrze uzavírání komplexních dohod o volném obchodu jako je právě TTIP. Dosud EU takovou dohodu uzavřela s Jižní Koreou nebo příkladem je i právě dokončená dohoda s Kanadou, jejíž finální text byl zveřejněn v září 2014 a u které by měl během roku 2015 započít ratifikační proces. Jak je zřejmé i na příkladu finální podoby dohody s Kanadou, jde o standardní mezinárodní smlouvu, která je plně transparentní bez tajných dodatků či protokolů. zpět na začátek Obava 2 – TTIP je tajná dohoda vyjednává za zavřenými dveřmi Dohoda TTIP je standardní dohodou nejen co do jejího obsahu, ale i dle procesu jejího vzniku. Vyjednávání obchodních dohod spadá do oblasti společné obchodní politiky, která patří mezi výlučné

pravomoci EU. To znamená, že členské státy přenesly svou pravomoc utvářet vnější obchodní politiku na EU a nemohou ji provádět samostatně [2]. Z tohoto důvodu je vyjednáváním za všechny členské státy pověřena, podle předem daných pravidel [3], Evropská komise. Členské státy v tomto vyjednávacím procesu přesto hrají důležitou roli, protože zmocňují Komisi k zahájení takových jednání a jejich obsah je vymezen směrnicí o jednání. Tato směrnice stanovující základní požadavky a nepřekročitelné podmínky dohody byla zveřejněna na podzim 2014. Text směrnice k nahlédnutí. Při vyjednávání obchodních, stejně jakýchkoli jiných dohod, je nezbytná určitá míra diskretnosti. Není zcela praktické, aby jednání probíhala v přímém televizním přenosu a ani by takový postup nebyl vzhledem k taktickým důvodům vhodný. Takový postup by nezaručil, že se podaří dojednat maximum možného. Evropská komise si je vědoma, že ostatní aktéři na její straně mohou mít někdy pocit jistého vyloučení s procesu vyjednávání. Proto zachovává maximální úroveň transparentnosti ve vztahu k členským státům v Radě, poslancům Evropského parlamentu, dotčeným subjektům, zájmovým skupinám a občanské společnosti. Komise posiluje právě prvek zapojování veřejnosti do procesu skrze veřejné konzultace a dialog s občanskou společností. Součástí přípravy a procesu vyjednávání je rovněž zpracovávána nezávislá studie shrnující ekonomické, sociální a environmentální dopady, která je následně konzultována s občanskou společností. Zapojení všech subjektů ale nekončí přípravnou fází, vzájemná spolupráce probíhá po celou dobu vyjednávacího procesu, ale i též v době monitoringu již dokončené a implementované dohody. V listopadu 2014 oznámila komisařka Cecilia Malmströmová ještě další posílení transparentnosti procesu sjednávání TTIP [4]. Podnětem k tomuto kroku byly přetrvávající obavy ohledně údajně nadměrného stupně tajnosti spojených s vyjednáváním. Transparentnost bude ještě dále posílena dvěma způsoby: bude rozšířen přístup k průběžným konsolidovaným textům všem členům Evropského parlamentu, tedy nad rámec přístupu poslanců Výboru pro mezinárodní obchod, a dále budou publikovány specifické unijní vyjednávací návrhy. [5] V souladu s tímto přístupem bylo 7. ledna 2015 zveřejněno prvních 8 právních textů předložených druhé straně, které pokrývají oblast hospodářské soutěže, bezpečnosti potravin a zdraví živočichů a rostlin, celní otázky, technické obchodní bariéry, malé a střední podniky a mezivládního urovnávání sporů. Navíc Komise zveřejnila evropské pozice týkající se strojírenství, dopravních prostředků a udržitelného rozvoje. Kromě toho v zájmu přístupnosti dokumentů i neodborné veřejnosti byl zveřejněn tzv. Reader's Guide a série shrnutí evropských požadavků a cílů pro jednotlivé oblasti TTIP: Web s texty Reader's Guide. Další texty budou zveřejňovány v souvislosti s tím, jak budou Evropskou unií vnitřně vytvářeny a dokončovány. "Jsem ráda, že začínáme nový rok potvrzením našich slibů i našimi činy a že plníme závazek posílení transparentnosti, který jsme dali před necelým měsícem. Dnešní zveřejnění konkrétních právních kroků je dalším poprvé v evropské obchodní politice. Jsem zvláště ráda, že jsme zveřejnili i vysvětlení našich cílů i v neodborném a technickém jazyce spolu s právními texty. Je obzvláště důležité, aby si všichni mohli prohlédnout a pochopit, co navrhujeme v TTIP, a stejně tak, co v TTIP nenavrhujeme," prohlásila komisařka Malmströmová ve středu 7. 1. 2015.[6] V každém případě budou po dokončení vyjednávání konečnou podobu dohody TTIP schvalovat Rada (zástupci vlád všech členských států, tj. ministři), přímo volený Evropský parlament (včetně 21 českých europoslanců) a podle praxe u smíšených dohod i národní parlamenty všech členských států EU včetně toho českého (Poslanecká sněmovna a Senát). Výsledný text bude samozřejmě v dostatečném, v praxi nejméně jednoletém, předstihu dán veřejnosti k dispozici. Například u zmiňované dohody EU-Kanada byl text zveřejněn na konci září 2014 [7] a ratifikační proces nezačne dříve než po právním čištění textu a překladech do všech oficiálních jazyků, včetně češtiny – tedy asi až ke konci roku 2015. zpět na začátek Obava 3 – Dohoda TTIP bude výhodná pouze pro USA Součástí každého začínajícího vyjednávání je provedení základní studie na posouzení potenciálu a celkových předpokládaných dopadů vyčíslování pozitivní i negativní efekty z uzavření takové obchodní dohody, jakož i případné environmentální a sociální dopady. Obsahem posouzení dopadů je vyčíslování dopadů na různých modelových úrovních liberalizace v TTIP. Výsledkem těchto prací byly závěry, které ukázaly, že čím větší míra liberalizace v TTIP bude obsažena, tím větší ekonomický přínos bude TTIP pro EU a její členské státy mít. Jako základ pro vypracování komplexního posouzení dopadů Komise využila jednu z nezávislých studií zpracovanou Londýnským Centrem pro výzkum hospodářské politiky (CEPR) s názvem „Reducing barriers to Transatlantic Trade“, která vypočítává ekonomické dopady na EU i USA.[8] Tato studie však není jediná, která se zabývá dopady TTIP na obě ekonomiky. Stejně tak činí i studie Centra ekonomických studií & Ifo Institut zvaná „Macroeconomic Potentials of Transatlantic Free Trade“, která vyčísluje dopady pomocí jiné metodologie. Obě studie dochází k odlišným výsledkům, což vyplývá zejména z odlišné metodiky výpočtu ekonomických přínosů [9]. I přes rozdíly v cifrách přínosů se obě studie shodují na tom, že, že přínosy TTIP pocítí obě budoucí smluvní strany, tedy nejenom USA, ale rovněž EU. Studie Centra pro výzkum hospodářské politiky (CEPR, Londýn) odhaduje: přínosy mezi 68 až 120 miliard euro ročně pro EU (odpovídající 0,5% až 0,9% HDP EU v roce 2013), což v přepočtu na obyvatele odpovídá pro tu vyšší částku úrovni až 545 EUR na rodinu nárůst exportu EU do

USA o 28% a nárůst celkového exportu EU o 6% pro USA by přínos byl mezi 49,5 až 95 miliardami euro (odpovídající 0,4% až 0,75% HDP USA v roce 2013) nárůst exportu USA do EU o 37% a nárůst celkového exportu EU o 8%. Studie Centra ekonomických studií & Ifo Institutu (G. Felbermayr, B. Heid, M. Larch a E. Yalcin) předpokládá: pro EU růst HDP průměrně o 3,9% a nárůst reálného příjmu v USA o 4,9% obecně přírůstek světového bohatství o 1,6%. Z výsledků druhé studie je patrné, že USA mohou procentuálně z TTIP získat větší prospěch. Jedním z faktorů je přetrvávající jistá roztržičnost EU na jednotlivé členské státy a dosud existující vnitřní bariéry, což snižuje potenciál zisky EU z TTIPu. Pokud bychom uvažovali o EU jako o jednotném prostoru, pak se rozdíl mezi potenciálním přínosem EU a USA sníží. Studie však nepoukazuje na to, že by USA získaly „na úkor“ Evropské unie, ale jasně prokazuje, že z TTIP budou mít přínos oba kontinenty. Navýšit potenciál přínosů pro EU zůstane „domácím úkolem“ pro Unii samotnou a její členské státy včetně České republiky. Tímto směrem míří i zásadní priority Evropské komise vedené J.C. Junckerem zaměřené na dokončení vnitřního trhu, zvyšování konkurenceschopnosti i akceschopnosti Evropy cestou jednotného digitálního trhu, energetické unie či reformy měnové unie, které by byly klíčovými úkoly pro EU i bez kontextu TTIP. zpět na začátek Obava 4 – Volný obchod s USA poškodí české hospodářství. TTIP povede pouze ke ztrátě pracovních míst Česká republika je z globálního pohledu velmi malou ekonomikou, jejíž prosperita se značně odvíjí od její schopnosti účastnit se mezinárodního obchodu. Jsme příliš malý trh na to, abychom dokázali pokrýt všechny naše potřeby. Zároveň jsme natolik průmyslově výkonní, že zdaleka překonáváme míru poptávky na našem domácím trhu. Z tohoto důvodu je pro nás důležité zůstat otevření vůči světu. To se České republice vždy vyplatilo, na otevřenosti je do značné míry životně závislá. V této souvislosti je na místě i připomenout, že ČR dováží i většinu energetických surovin. Tato otevřenost však není podstatná pouze ve smyslu hospodářské výkonnosti, ale je kriticky důležitá i pro české občany, kterým přináší pracovní příležitosti. Přeneseně je význam patrný i pro občany jako spotřebitele, kterým zahraniční obchod přináší příležitosti nakupovat zboží a výrobky, které se v ČR nevyrábějí, nevyplácí vyrábět, či by z geografických důvodů nebyly dostupné. Větší integrace do světové ekonomiky, ať šlo o Středoevropskou zónu volného obchodu, naší účast na vnitřním trhu EU či participaci na obchodní politice EU, vždy přinesla pro naši zemi pozitivní impulz. Pokud se podíváme na dříve vyjednané dohody např. s Mexikem (2000) či Chile (2003), lze dle statistických údajů Komise [10] rostoucí hodnotu vývozu EU – pro Mexiko je zde nárůst z 14,398 na 27,435 mil. EUR mezi lety 2003 až 2013 (u importů z 6,554 na 17,517 mil. EUR), pro Chile je zde nárůst z 2,963 na 9,298 mil. (pro Chile do roku 2012 EU vykazovala zápornou obchodní bilanci, v roce 2013 byla bilance obchodu mírně přebytková). Totéž platí i pro vývozy ČR do těchto zemí: vývoz z ČR do Koreje vzrostl za první dva roky provádění dohody o cca 65% oproti nárůstu dovozu do ČR z Koreje o 27%. U Chile pak vzrostl z 249 mil. Kč v roce 2004 na 1,2 mld. Kč v roce 2013, u Mexika dokonce z 2,4 mld. Kč na 9,4 mld. Kč. Pozitivní přínosy jsou analogicky předpokládány u TTIP. Podle odhadů studie Bertelsmann Stiftung lze čekat celkové pozitivní dopady TTIP na ekonomiku ČR a předpokládat nárůst HDP v rozmezí o 0,17–2,58% v souvislosti s možnými variantami. To by v praxi mohlo znamenat 6–22 tisíc nových pracovních míst, tj. celkový pokles nezaměstnanosti o 0,1 resp. 0,4%. [11] Studie Centra ekonomických studií & Ifo Institutu [12] pak dopady na českou ekonomiku předvídá ještě pozitivněji s tím, že předpokládá přírůstek hrubého domácího produktu na úrovni až 3,04% [13]. zpět na začátek Obava 5 – TTIP omezí suverenitu České republiky i EU a sníží evropské standardy Vytvoření zóny volného obchodu v rámci TTIP neznamená, že s USA budujeme vnitřní trh. Nejde tedy o harmonizaci všech pravidel, ale jednáme pouze o tom, jak náš obchod dále zjednodušit, zlevnit a zefektivnit. V EU panuje naprostá shoda v tom, že naše interní standardy v oblasti životního prostředí, pracovních předpisů, ochrany spotřebitele, nastavení sociálního státu či hygienických předpisů nejsou tématy pro vyjednávání, neboť jsou klíčové pro zachování našeho způsobu života a jsou výsledkem naší historické zkušenosti a do jisté míry i filozofie. To lze doložit i závazkem vyplývajícím ze směrnice pro jednání o TTIP [14], kde bod 8 stanoví: „...V dohodě by se mělo uvádět, že strany nebudou podporovat obchod nebo přímé zahraniční investice tím, že ve svých právních předpisech a normách sníží nároky v oblasti životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, nebo tím, že zmírní důležité normy nebo programové dokumenty a právní předpisy, jejichž cílem je ochrana a prosazování kulturní rozmanitosti.“ Dodržování směrnice při vyjednávání je důsledně kontrolováno a veškeré výsledky jednání jsou vůči závazkům Komise vůči Radě a Evropskému parlamentu posuzovány. V dohodě totiž nepůjde o hledání společných technických norem a o harmonizaci. V praxi již řada norem je fakticky podobná, a tak cílem TTIP je podpora odstraňování nadbytečné byrokracie, hledání úspor nákladů obchodu a větší kooperace a předávání zkušeností. Detaily o regulační spolupráci: a) regulační spolupráce Cílem regulační spolupráce je dosáhnout větší kompatibility obou systémů tam, kde je to možné, a tím i úspor pro podniky s důrazem na malé a střední aniž by byla snižována úroveň ochrany spotřebitelů, životního prostředí a dalších citlivých oblastí. Záměrem EU je stanovit mechanismy pro vzájemné informování při tvorbě nové regulace a posílení vzájemné

spolupráce založené na výměně informací včetně například vědeckých studií a analýz a konzultačních mechanismech, jakož i úzké kooperaci v určitých oblastech, například v automobilovém průmyslu, chemickém průmyslu, strojírenství, zdravotnické technice či farmaceutickém průmyslu. Spolupráce však bude na bázi informativní s tím, že nikterak neomezí práva na samostatnou regulaci ve veřejném zájmu dle politických rozhodnutí i vlastních analýz či preferencí, tak jak je tomu doposud. I v budoucnu tedy bude docházet k situacím, že EU i USA se budou v přístupu k některým otázkám lišit. Cílem v této oblasti není dosažení harmonizace, ale lepší výměna informací. b) technické bariéry pro obchod Cílem EU je: zlepšení spolupráce při stanovování technických požadavků pro výrobky, [15] posílení směřování ke globální aplikaci mezinárodních standardů, odstranění nadbytečných dvojích požadavků na kontrolu a certifikaci výrobků c) sanitární a fytosanitární opatření Cílem EU je zjednodušit obchod se zemědělskými produkty díky opatřením v následujících oblastech: zrychlení a zjednodušení procedur rozhodování, sjednocení povolovací procedury pro všechny členské státy EU, větší přehlednost a transparentnost procedur, posílení spolupráce v oblasti animal welfare Naopak, cílem TTIP není změnit evropskou legislativu v oblasti geneticky modifikovatelných organismů, pesticidů, použití růstových hormonů v zemědělské produkci či použití chlorovaných roztoků pro desinfekci kuřecího masa. zpět na začátek Obava 6 – TTIP s mechanismem řešení sporů skrze arbitráže ohrozí právo státu demokraticky rozhodovat ve veřejném zájmu. Díky TTIPu korporace získají moc nad státy. TTIP tedy ohrozí naši demokracii Mechanismus řešení sporů investor-stát (ISDS) se stal jedním z hlavních zdrojů pochybností o TTIP – myslíme si však, že neprávem. Z pohledu ČR je nutné nejdříve uvést, že zahrnutím mechanismu ISDS do dohody TTIP se pro Českou republiku hrozba mezinárodních arbitráží nezvýší, ba naopak. V dané oblasti můžeme mnohem spíše jenom získat, protože od 90. let máme uzavřenu s USA dohodu o ochraně a podpoře investic, která tento mechanismus již obsahuje. Další desítky obdobných smluv má ČR uzavřené s jinými členskými státy EU či třetími zeměmi. Jak USA, tak členské státy EU mají dobře vyvinuté právní systémy, nicméně ani toto není zárukou, že se vždy evropským investorům dostane v USA přístupu k spravedlnosti a nestrannému rozhodování. Proto chceme, aby TTIP obsahoval moderní mechanismus řešení sporů mezi investorem a státem, který bude vyvážený a nebude ohrožovat právo států na přijímání opatření pro naplňování cílů veřejných politik v oblastech jako je ochrana společnosti (bezpečnost, ochrana spotřebitele, zaručení pracovních standardů), životního prostředí, veřejného zdraví, zajištění stability finančních systémů, zachování kulturní diversity atd. ISDS je naprosto standardní nástroj dohod o podpoře a ochraně investic. Ano, v minulosti lze identifikovat ze strany investorů příklady „zneužití“ tohoto nástroje. Komise a členské státy z tohoto důvodu dbají na to, aby kapitola ochrany investic byla moderní a reformním přístupem. Největší přínosy i dle studie Friedrich-Ebert Stiftung [16] zabývající se pohledem odborových organizací na tento mechanismus je: Vyloučení společností, které jsou pouze poštovními schránkami zneužívající lepší postavení investorů ze smluvních stran z působnosti dohody, Vyloučení procedurálních otázek z aplikace doložky nejvyšších výhod, které brání rozšiřování práv investorů nad dohodnutou míru, Vyjasnění a omezení rozsahu spravedlivého a rovného zacházení a nepřímého vyvlastnění, což opět brání zneužívání, Povinná aplikace pravidel transparentnosti založených na UNCITRAL Povinný soulad pravidel chování rozhodců s normami Mezinárodní asociace advokátů, které přesně definují povinnosti rozhodců, Vyloučení zastřešující klauzule z působnosti, která může být zneužita investorem k zisku odškodnění nad rámec působnosti dohody. Evropská komise i členské státy si jsou vědomy citlivosti tématu ISDS pro veřejnost. Proto byla k této otázce uspořádána i veřejná konzultace, jejíž výstupy byly prezentovány 13. ledna 2015.[17] Komise konstatuje, že o účast na veřejné konzultaci byl velký zájem, celkový počet odpovědí byl téměř 150 tisíc, přičemž většina z nich byla zadána skrze on-line platformy s předdefinovanými odpověďmi. 3 000 odpovědí získala EK od individuálních respondentů pokrývající široké spektrum dotčených subjektů a zástupců občanské společnosti. Odpovědi lze rozčlenit do tří následujících kategorií: 1. skupina mající výhrady k TTIP obecně, 2. skupina mající výhrady nebo odmítající zahrnutí ochrany investic a ISDS do TTIP, 3. skupina zabývající se konkrétními prvky ochrany investic zahrnující i konkrétní návrhy, jak ustanovení zlepšit. Komise ve své zprávě dodává, že v současné chvíli podmiňuje zmocňovací směrnice k jednání s USA zahrnutí investiční kapitoly a ISDS do finální verze dohody, jen pokud bude odpovídat evropským zájmům. Tento prvek kondicionality tedy umožňuje v koncových fázích rozhodnout o jeho zařazení do TTIP, nebo jeho vyloučení. Nicméně toto rozhodnutí musí být skutečně činěno až podle výsledku snahy Komise o významnou reformu nástrojů investiční ochrany, které staví právě na zkušenostech z bilaterálních dohod. Třetí skupina je zajímavou zejména z toho pohledu, že v jejím rámci nacházíme různé, často diametrálně odlišné postoje respondentů. Výsledkem konzultace je definování čtyřech klíčových oblastí, v nichž se Komise zavazuje hledat zlepšení. Jde o následující oblasti: ochrana práva státu regulovat, vznik a fungování rozhodčích panelů, vztah mezi domácím soudním systémem a ISDS, a přezkum rozhodnutí v odvolacím mechanismu. Debata tedy není uzavřená a výsledná podoba mechanismu bude během roku 2015 předmětem

veřejné diskuse s dotčenými subjekty, členy Evropského parlamentu a členskými státy EU. zpět na začátek Obava 7 – TTIP prospěje pouze nadnárodním gigantům Ano, TTIP jistě těmto společnostem prospěje. Ale tyto firmy již dnes mají dost zdrojů, aby různé překážky v obchodě překonaly a cla či administrativní překážky nemusí vnímat jako podstatné. Ale je tu i řada malých a středních podniků, které se právě kvůli těmto překážkám o export na druhý kontinent ani nepokouší.[18] Pokud ano, tak jen za cenu velkých nákladů. A právě eliminace bariér je něco, po čem tyto společnosti volají. TTIP je primárně určen pro malé a střední podniky, protože jim prospěje nejvíce. Právě tyto firmy chceme podporovat, protože jsou motorem evropské resp. české ekonomiky a mají – zvláště v našem případě – excelentní inovační potenciál. Proto jim chceme otevřít dveře do světa, v případě tohoto vyjednávání na trh USA s více než 300 miliony potenciálních zákazníků. A jaké konkrétní přínosy bude pro malé a střední firmy s méně než 250 zaměstnanci TTIP mít? odstranění celních sazeb učiní jejich zboží na trzích nákladově konkurenceschopnější, zjednodušení a posílení transparentnosti celních procedur odstranění překážky rozšíření za Atlantik, větší přístup na trh získají poskytovatelé služeb, jejichž kvalifikace bude uznána, skrze TTIP se otevře malým a středním podnikům trh s veřejnými zakázkami, což může znamenat možnost poskytování dodávek nebo subdodávek inovativnost malých a středních podniků bude zaručena pravidly na ochranu duševního vlastnictví významný rozvoj skrze TTIP nastane na trhu elektronického obchodu, který umožňuje využívat tohoto nástroje ke komunikaci a poskytování služeb zákazníkům i na druhé straně oceánu Důležitou součástí TTIP, která ukazuje význam SMEs pro obě vyjednávací strany je zvláštní kapitola zaměřena právě na jejich podporu. Skrze konzultační a podpůrné mechanismy poskytované na základě TTIP bude takovým podnikům, tvořící páteř obou ekonomik, poskytována asistence, aby se mohly rozšiřovat a získávat z TTIP. Bude zřízena informační služba, specificky zaměřený právě na SME, kde budou dostupná všechna ustanovení a pravidla, které se jich týkají, jakož i informace o podmínkách přístupu na trh. Navíc EU předpokládá, že zástupce malých a středních podniků budou vtaženy do procesu implementace a na SMEs bude zaměřena zvláštní informační kampaň. zpět na začátek Obava 8 – TTIP povede k privatizaci veřejných služeb a ohrozí evropský „sociální stát“ Veřejné služby nebudou dohodou TTIP nijak ovlivněny, jak jasně deklarovali vyjednávači za EU i USA. Na současné fungování a kvalitu veřejných služeb v EU nebude mít TTIP žádný dopad. TTIP, shodně jako u jiných obchodních dohod EU, zahrnuje tři garance ve vztahu k veřejným službám [19]: Tyto služby mohou být podle dohody i nadále předmětem veřejných monopolů, tedy poskytovány jedním poskytovatelem, kterým bude státní nebo soukromá firma s právem výhradního poskytování, a to jak na státní, tak i lokální úrovni. V sektorech veřejného zdravotnictví, sociálních služeb, školství nebo vodohospodářství nemusí státy poskytnout přístup na svůj trh a zaručovat národní zacházení. To znamená, že mohou zvýhodňovat evropské podniky před zahraničními, zabránit zahraničním podnikům v poskytování takových služeb a investování do nich, nebo změnit svou politiku a přístup na trh odebrat. Poslední garancí je právo regulovat veřejné služby. Tedy státy mohou poskytovat licence, stanovovat standardy kvality a to na jakékoli úrovni státu nebo samosprávy. Jediným omezením je, pokud již došlo k povolení přístupu na trh pro zahraniční podniky. V tom případě stát musí garantovat stejné zacházení dotčeným subjektům jako by poskytovat těm evropským. Dohoda také jasně stanoví, že v její působnosti nejsou služby prováděné ve výkonu vládní moci. zpět na začátek Obava 9 – TTIP znamená návrat ACTA a narušení ochrany osobních dat Dohoda TTIP neznámá skrytý a nenápadný návrat dohody ACTA, tedy Obchodní dohody proti padělatelství, jejíž přijetí bylo odmítnuto Evropským parlamentem. TTIP představuje komplexnější obchodní dohodu pokrývající vícero oblastí včetně ustanovení týkající se ochrany práv duševního vlastnictví. Obě vyjednávací strany mají vysokou míru ochrany těchto práv, i když v některých případech volí odlišné metody jejího poskytování. Cílem TTIP není harmonizace pravidel, ale hledání sdílených principů ochrany, které budou založeny na existujících úpravách. Cílem je najít správnou rovnováhu mezi držiteli práv duševního vlastnictví a mezi uživateli zboží a služeb, které takové ochraně podléhá. Cílem EU i USA je zvýšit povědomí ochraně autorských práv a tím podpořit rozvoj inovativnosti a kreativity obou ekonomik a podpořit i sdílení a výměnu těchto nápadů. Současně TTIP cílí konkrétně i na některé oblasti IPR jako je zeměpisné označování. Otázky vymáhání ochrany těchto práv jsou však ponechány domácím právním řádům, proto TTIP na rozdíl od ACTA neobsahuje pravidla trestněprávního postihu a odpovědnosti poskytovatele internetových služeb. Současně TTIP, na základě rozhodnutí EU i USA není tím správným místem pro řešení rozdílů ochrany dat, k níž obě strany přistupují odlišně. Proto tato vyjednávání probíhají paralelně pod vedení komisařky Věry Jourové. zpět na začátek Poznámky: [1] Přesný seznam dohod je dostupný zde: <http://rtais.wto.org/UI/PublicSearchByMemberResult.aspx?MemberCode=918<=1&redirect=1>. [2] Výlučná pravomoc v oblasti společné obchodní politiky je zakotvena v čl. 3 odst. 1 Smlouvy o fungování EU (SFEU). Pro více informací viz zde: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:12012E/TXT> [3] Proces vyjednávání je zakotven v čl. 218 SFEU Pro více informací viz zde: [Plné znění zpráv](http://eur-lex.europa.eu/legal-</a></p></div><div data-bbox=)

content/CS/TXT/?uri=CELEX:12012E/TXT [4] Tisková zpráva zde:  
<http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=1201&title=Commission-to-further-boost-TTIP-transparency>.  
[5] Viz webová stránka Evropské komise k TTIP – složka „Resources“; [http://ec.europa.eu/trade/policy/in-focus/ttip/resources/index\\_en.htm#\\_documents](http://ec.europa.eu/trade/policy/in-focus/ttip/resources/index_en.htm#_documents) [6] Tisková zpráva zde:  
<http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=1231&title=European-Commission-publishes-TTIP-legal-texts-as-part-of-transparency-initiative>. [7] Konsolidovaný text CETA;  
[http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2014/september/tradoc\\_152806.pdf](http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2014/september/tradoc_152806.pdf) [8] Dostupná zde:  
[http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/march/tradoc\\_150737.pdf](http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/march/tradoc_150737.pdf). [9] Studie Centra ekonomických studií (G. Felbermayr, B. Heid, M. Larch a E. Yalcin ) využívá strukturálně odhadovaný všeobecný rovnovážný model, který se snaží být doplňkovým přístupem k CGE modelu studie CEPR. [10] Dostupné zde:  
[http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2006/september/tradoc\\_113418.pdf](http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2006/september/tradoc_113418.pdf) a  
[http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2006/september/tradoc\\_113364.pdf](http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2006/september/tradoc_113364.pdf). [11]; Bertelsmann Stiftung, Transatlantic Trade and Investment Partnership (TTIP) Who benefits from a free trade deal? [http://www.bfna.org/sites/default/files/TTIP-GED\\_study\\_17June\\_2013.pdf](http://www.bfna.org/sites/default/files/TTIP-GED_study_17June_2013.pdf) [12] Autory studie jsou G. Felbermayr, B. Heid, M. Larch a E. Yalcin. [13] Tento přírůstek je o 0,9% nižší než Unijní průměr, což je ale způsobeno tím, že ČR je zemí nacházející se v jádru EU, nikoliv na její periferii, proto její náklady obchodu jsou nižší a navíc ČR je otevřenou ekonomikou s podílem otevřenosti na úrovni 0,72% v roce 2012[13], což rovněž snižuje přínosy TTIP pro bohatství ekonomiky. [14] Směrnice pro jednání o Transatlantickém partnerství v oblasti obchodu a investic mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11103-2013-DCL-1/cs/pdf>. [15] Technické požadavky jsou pravidla definující, jak má výrobek vypadat – jeho velikost, tvar, design, označení a balení, funkce a výkon. [16] Studie je dostupná zde: <http://library.fes.de/pdf-files/bueros/bruessel/11044.pdf>. [17] Celá zpráva Evropské komise je k dispozici zde: [http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc\\_153044.pdf](http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/january/tradoc_153044.pdf). [18] Viz též zpráva „The Transatlantic Trade and Investment Partnership: Big Opportunities for Small Business“ Atlantic Council, 14.11.2014, [http://www.atlanticcouncil.org/images/publications/TTIP\\_SME\\_Report.pdf](http://www.atlanticcouncil.org/images/publications/TTIP_SME_Report.pdf). [19] Pro více informací, viz zde: <http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=1115>. zpět na začátek Evropská unie si je vědoma toho, že malé a střední podniky jsou zdrojem růstu a pracovních míst. 99% všech evropských firem (přes 20 milionů) jsou MSP. V Evropské unii, malé a střední podniky poskytují dvě třetiny všech pracovních míst v soukromém sektoru a 85% nových pracovních míst v letech 2002 – 2010 bylo vytvořeno právě těmito podniky. Malé a střední podnik

URL| <https://www.businessinfo.cz/cs/clanky/transatlanticka-dohoda-o-obchodu-a-investicich-mez-eu-a-usa-ttip-40811.html>

## **Expert na právo EU: Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Jeho poslední pomsta. Máme**

18.7.2019 [politicke-listy.cz](http://politicke-listy.cz) str. 00

Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný pozval specialistu na právo Evropské unie a mezinárodní právo soukromé, absolventa Právnické fakulty a mezinárodních teritoriálních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, legislativce Ministerstva spravedlnosti a spolupracovníka Institutu Václava Klause. zdroj: [parlamentnilisty.cz](http://parlamentnilisty.cz), přidáno v 22:35, přečteno: 0x

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?clanek=204554-expert-na-pravo-eu--evropsky-pilir-socialnich-prav-je-jen-dalsi-mantra-nove-evropy.-za-Cesko-jej-podepsal-bohuslav-sobotka.-jeho-posledni-pomsta.-mame-se-na-co-tesit.html>

---

## **Expert na právo EU: Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Jeho poslední pomsta. Máme**

**18.7.2019 parlamentnilisty.cz str. 00**

Hans Štembera

Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný pozval specialistu na právo Evropské unie a mezinárodní právo soukromé, absolventa Právnické fakulty a mezinárodních teritoriálních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, legislativce Ministerstva spravedlnosti a spolupracovníka Institutu Václava Klause.

Tomáš Břicháček se začal o politiku zajímat i proto, že vyrůstal ve vskutku přelomové době. Na základní školu nastoupil, stejně jako autor tohoto textu, v roce 1989, což s sebou neslo jistý absurdní nádech. „Učitelky nám říkaly o Velké říjnové socialistické revoluci a pracně nás učily říkat jim soudružko, v dalším roce jsme se to pak zase odnaučovali. Byla to půvabná doba, kdy jsme si přeškrtovali různé pasáže v učebnicích,“ vzpomíná mladý právník, který byl dle vlastních slov na gymnáziu tak trochu „rozumbrada“, který s kamarády vedl „významné“ debaty. Poté, co přečetl „pro někoho tlustou a nezáživnou sedmisetstránkovou knihu“ Roky v Downing Street, paměti Železné Lady Margaret Thatcherové, někdejší pravicové britské premiérky, napsal jí dokonce dopis, ve kterém se jí ptal na různé věci. A její tajemník mu odpověděl. „Dodneška ten dopis mám a je to zajímavá památka.“

První, zato pořádný politický životní šok Tomáš Břicháček utrpěl, když vojenská organizace NATO, do které jsme toho roku vstoupili, brutálně napadla Srbsko a rozcupovala Jugoslávii. „Do té doby v 90. letech člověk věřil v nějaký spravedlivý svět, tak trochu ve svět, který je jako Krkonošské pohádky – například válka v Perském zálivu v roce 1991, kde se zlému Saddámovi zachtělo cizího území a za to byl potom potrestán. Později jsem poznal, že to není taková selanka,“ popisuje své rozčarování, které bylo umocněno tím, že se o Jugoslávii zajímal a jeden čas studoval srbochorvatštinu, takže dobře věděl, že je všechno trochu jinak, než se nám média a západní politici snažili namluvit. „Vnímám to jako nebetyčnou nespravedlnost a obrovský triumf zla a nějak už to zabarvilo moje vnímání mezinárodní politiky i NATO. Později přišly další podobné konflikty, třeba v Iráku, ale to už ty iluze člověk ani neměl.“ Přesto dnes Tomáš Břicháček podporuje naše setrvávání v NATO, a to především z pragmatických důvodů – protože toho, kdo je uvnitř, toho nenapadnou. Na druhou stranu je otázka, do jaké míry si takový člen může vyskakovat, nebo jen asistovat či přihlížet nepravostem.

Právník postupně svůj zájem přesměroval z politické geografie na oblast práva Evropské unie. Cynik by mohl říct, že si moc nepomohl. Na rozdíl od většiny lidí ale tomu, co se v Evropské unii děje, rozumí doktor Břicháček po odborné stránce. „Zapojil jsem se například do diskuse okolo Lisabonské smlouvy. Napsal jsem v roce 2008 článek 10 nejtěžších hříchů Lisabonské smlouvy, který byl o přesunu pravomocí do bruselského centra. Lisabonská smlouva změnila oproti pokusu o euroústavu, který jí předcházela, jen terminologii. Jako problém jsem viděl nelegitimní způsob prosazování. Euroústava propadala v referendech, a tak to přelakovali a znovu prosadili,“ komentuje hru na demokracii.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: Hans Štembera Popisek: Tomáš Břicháček.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Expert-na-pravo-EU-Evropsky-pilir-socialnich-prav-je-jen-dalsi-mantra-nove-Evropy-Za-Cesko-jej-podepsal-Bohuslav-Sobotka-Jeho-posledni-pomsta-Mame-se-na-co-tesit-589469>

---

## Expert na právo EU: Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Jeho poslední pomsta. Máme

18.7.2019 [parlamentnilisty.cz](http://parlamentnilisty.cz) str. 00  
Barbora Richterová

Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný pozval specialistu na právo Evropské unie a mezinárodní právo soukromé, absolventa Právnické fakulty a mezinárodních teritoriálních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, legislativce Ministerstva spravedlnosti a spolupracovníka Institutu Václava Klause.

Tomáš Břicháček se začal o politiku zajímat i proto, že vyrůstal ve vskutku přelomové době. Na základní školu nastoupil, stejně jako autor tohoto textu, v roce 1989, což s sebou neslo jistý absurdní nádech. „Učitelky nám říkaly o Velké říjnové socialistické revoluci a pracně nás učily říkat jim soudružko, v dalším roce jsme se to pak zase odnaučovali. Byla to půvabná doba, kdy jsme si přeškrtovali různé pasáže v učebnicích,“ vzpomíná mladý právník, který byl dle vlastních slov na gymnáziu tak trochu „rozumbrada“, který s kamarády vedl „významné“ debaty. Poté, co přečetl „pro někoho tlustou a nezáživnou sedmisetstránkovou knihu“ Roky v Downing Street, paměti Železné Lady Margaret Thatcherové, někdejší pravicové britské premiérky, napsal jí dokonce dopis, ve které se jí ptal na různé věci. A její tajemník mu odpověděl. „Dodneška ten dopis mám a je to zajímavá památka.“

První, zato pořádný politický životní šok Tomáš Břicháček utrpěl, když vojenská organizace NATO, do které jsme toho roku vstoupili, brutálně napadla Srbsko a rozcupovala Jugoslávii. „Do té doby v 90. letech člověk věřil v nějaký spravedlivý svět, tak trochu ve svět, který je jako Krkonošské pohádky – například válka v Perském zálivu v roce 1991, kde se zlému Saddámovi zachtělo cizího území a za to byl potom potrestán. Později jsem poznal, že to není taková selanka,“ popisuje své rozčarování, které bylo umocněno tím, že se o Jugoslávii zajímal a jeden čas studoval srbochorvatštinu, takže dobře věděl, že je všechno trochu jinak, než se nám média a západní politici snažili namluvit. „Vnímám to jako nebetyčnou nespravedlnost a obrovský triumf zla a nějak už to zabarvilo moje vnímání mezinárodní politiky i NATO. Později přišly další podobné konflikty, třeba v Iráku, ale to už ty iluze člověk ani neměl.“ Přesto dnes Tomáš Břicháček podporuje naše setrvávání v NATO, a to především z pragmatických důvodů – protože toho, kdo je uvnitř, toho nenapadnou. Na druhou stranu je otázka, do jaké míry si takový člen může vyskakovat, nebo jen asistovat či přihlížet nepravostem.

Právník postupně svůj zájem přesměroval z politické geografie na oblast práva Evropské unie. Cynik by mohl říct, že si moc nepomohl. Na rozdíl od většiny lidí ale tomu, co se v Evropské unii děje, rozumí doktor Břicháček po odborné stránce. „Zapojil jsem se například do diskuse okolo Lisabonské smlouvy. Napsal jsem v roce 2008 článek 10 nejtěžších hříchů Lisabonské smlouvy, který byl o přesunu pravomocí do bruselského centra. Lisabonská smlouva změnila oproti pokusu o euroústavu, který jí předcházela, jen terminologii. Jako problém jsem viděl nelegitimní způsob prosazování. Euroústava propadala v referendech, a tak to přelakovali a znovu prosadili,“ komentuje hru na demokracii.

Během zajímavého povídání Tomáš Břicháček připomněl i nedávno skončenou debatu o budoucnosti Evropské unie, která na nejvyšší úrovni probíhala uplynulé tři roky. Možná, že kdyby neprobíhala, dopadlo to líp. „Zpočátku s ní byly spojeny velké naděje, že dojde k rozvolnění, návratu k oblastem, kde se dříve osvědčila, jako byly společný vnitřní trh, sociální politika, že se bude chovat méně velkopansky a vrátí se trochu pokora. Bohužel, po těch třech letech musíme shledat, že k žádné změně kurzu v Unii nedošlo a v podstatě došlo nejen k potvrzení předchozího kurzu, ale ještě ke zrychlení plavby.“ Jako na Titaniku...

Výsledkem byla prohlášení ze tří evropských měst, z Bratislavy, Říma a rumunského Sibiu, která působí jako z jiné planety. Výživné je především prohlášení unijních špiček z rumunského Sibiu. „EU není dokonalá, ale



pro řešení výzev, jimž čelíme, je to nejlepší nástroj, který máme. Budování evropské jednoty je odvážným a prozíravým počinem. Jsme odhodláni společně řešit výzvy. Naše unie je jednotná a nerozdělitelná. Evropa je naší společnou budoucností. Evropu posune kupředu pouze naše společné odhodlání," ocitoval nejbizarnější pasáže.

Stanislav Novotný, disident doby předlistopadové a poslední dobou i polistopadové, to okomentoval slovy, že doba pokročila natolik, že mu to silně připomíná „závěry 17. sjezdu ÚV KSČ“. „Na Západě nemají komunistickou zkušenost, tam to asi za uši nikoho netáhá. Tam si na ty fráze zvykli a tolik jim to nepřijde," myslí si jeho host, který se během studií dostal skrze výměnný studijní pobyt Erasmus do Francie, kde měl možnost blíže poznat tamější mentalitu. „Francouzi a jejich mentalita jsou poznamenáni dodnes Velkou francouzskou revolucí, mají úplně jinou mentalitu než my. Komunističtí studenti často demonstrovali, ani jsem nikdy nepochopil za co. Tam se neustále stávkuje na školách, připadal jsem si tam politicky cizí, jakkoli mi je jinak Francie blízká. Pro ně Evropa = Francie.“

„Otěže nicméně přebírá Německo. Němci mají pocit, že když budou všichni žít německý život, všechno bude v pořádku, a ještě si mají nechat líbit německý expanzionismus," reagoval moderátor. Ne náhodou letos Německo s Francií podepsalo Čášskou smlouvu, kde se tyto dvě země spojily proti zbytku Evropy. Čerstvou šéfkou Evropské komise, vládnoucího orgánu EU, se tak „překvapivě“ stala Němka Ursula von der Leyen, Evropskou centrální banku, která tiskne eura jako o život, zase Francouzka Christine Lagardeová.

„Historie evropské integrace je o budování byrokratického modelu sociálního státu podle Francie a Německa, které se nejvíce vepsaly do genetické informace EU," souhlasí Tomáš Břicháček. „Neustále dochází k prohlubování tohoto sociálního rozměru Evropy, což je ve skutečnosti zabetonování těžkopádného státu obohaceného o moderní mantry nové Evropy. Největším ztělesněním toho je Evropský pilíř sociálních práv, to je něco na způsob Listiny práv EU, která vznikla jako nezávislá deklarace, tato má ale vyšší úroveň. Za nás to podepsal Bohuslav Sobotka, který s tím byl velice spokojen, byla to jeho poslední pomsta. Témata jsou rovnováha mezi soukromým a pracovním životem v celé Unii, rovnost mužů a žen, péče o děti a podpora dětí, také vznikl nový orgán pro pracovní záležitosti, což je zase zárodek nějaké unijní byrokratické struktury. Ještě o tom uslyšíme," varuje před další „inkluzí, pozitivní diskriminací, genderem a plným pytlím slibů“, jak napsal i ve svém blogu, expert na právo EU. Ze všeho nejvíc by si prý přál, aby se Unie vrátila před Maastricht a Lisabon, kdy ještě členské státy měly vlastní suverenitu.

<http://www.casopis-sifra.cz>

Nedávno Tomáš Břicháček čelil útoku Deníku N, kterému vadí, že doktor Břicháček přispívá svými texty na nezávislé nemainstreamové weby. Protože je prý elitní úředník Ministerstva spravedlnosti, je podle nich nepřipustné, aby psal pro dezinformační weby. Tedy ty, které mají jiný názor než multikulturně-liberální. Kdyby psal pro Deník N, určitě by to nevadilo...

Dvanáctého července proto poskytl Tomáš Břicháček rozhovor Parlamentním listům, kde se proti pamfletu ve vsí slušnosti ohradil. „Nesnažil jsem se ani moc vymezovat proti autorům článku, ten vypovídá spíše o nich než o mé práci. Jen jsem řekl, že takové články vznikaly vždycky. Nebudu se distancovat od Českého portálu jen proto, že jim se nelíbí. To bych považoval za zbabělost, byť mám také výhrady vůči vyznění portálu, které je trochu bulvární. Ale odmítám nálepky jako dezinformační, jde jim jen o to shodit autory bez ohledu na obsah. Navíc píšu spíš pro svůj blog a jsem rád, když to někdo přejímá, aby si to přečetlo co nejvíc lidí.“

Pořad Na prahu změn, který si můžete poslechnout zde, každý týden poslouchá a shrnuje Milan Vidlák, šéfredaktor, vydavatel a autor časopisu Šifra. Nezávislý měsíčník vychází v tištěné i digitální podobě, [www.casopis-sifra.cz](http://www.casopis-sifra.cz)

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Expert-na-pravo-EU-Evropsky-pilir-socialnich-prav-je-jen-dalsi-mantra-nove-Evropy-Za-Cesko-jej-podepsal-Bohuslav-Sobotka-Jeho-posledni-pomsta-Mame-se-na-co-tesit-589469>

## Expert na právo EU: Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Jeho poslední pomsta. Máme

18.7.2019 [politicke-listy.cz](http://politicke-listy.cz) str. 00  
Hans Štembera

Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný pozval

specialistu na právo Evropské unie a mezinárodní právo soukromé, absolventa Právnické fakulty a mezinárodních teritoriálních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, legislativce Ministerstva spravedlnosti a spolupracovníka Institutu Václava Klause.

Tomáš Břicháček se začal o politiku zajímat i proto, že vyrůstal ve vskutku přelomové době. Na základní školu nastoupil, stejně jako autor tohoto textu, v roce 1989, což s sebou neslo jistý absurdní nádech. „Učitelky nám říkaly o Velké říjnové socialistické revoluci a pracně nás učily říkat jim soudružko, v dalším roce jsme se to pak zase odnaučovali. Byla to půvabná doba, kdy jsme si přeškrtovali různé pasáže v učebnicích,“ vzpomíná mladý právník, který byl dle vlastních slov na gymnáziu tak trochu „rozumbrada“, který s kamarády vedl „významné“ debaty. Poté, co přečetl „pro někoho tlustou a nezáživnou sedmisetstránkovou knihu“ Roky v Downing Street, paměti Železné Lady Margaret Thatcherové, někdejší pravicové britské premiérky, napsal jí dokonce dopis, ve které se jí ptal na různé věci. A její tajemník mu odpověděl. „Dodneška ten dopis mám a je to zajímavá památka.“

První, zato pořádný politický životní šok Tomáš Břicháček utrpěl, když vojenská organizace NATO, do které jsme toho roku vstoupili, brutálně napadla Srbsko a rozcupovala Jugoslávii. „Do té doby v 90. letech člověk věřil v nějaký spravedlivý svět, tak trochu ve svět, který je jako Krkonošské pohádky – například válka v Perském zálivu v roce 1991, kde se zlému Saddámovi zachtělo cizího území a za to byl potom potrestán. Později jsem poznal, že to není taková selanka,“ popisuje své rozčarování, které bylo umocněno tím, že se o Jugoslávii zajímal a jeden čas studoval srbochorvatštinu, takže dobře věděl, že je všechno trochu jinak, než se nám média a západní politici snažili namluvit. „Vnímám to jako nebetýčnou nespravedlnost a obrovský triumf zla a nějak už to zabarvilo moje vnímání mezinárodní politiky i NATO. Později přišly další podobné konflikty, třeba v Iráku, ale to už ty iluze člověk ani neměl.“ Přesto dnes Tomáš Břicháček podporuje naše setrvávání v NATO, a to především z pragmatických důvodů – protože toho, kdo je uvnitř, toho nenapadnou. Na druhou stranu je otázka, do jaké míry si takový člen může vyskakovat, nebo jen asistovat či přihlížet nepravostem.

Fotogalerie: - Dny NATO

Právník postupně svůj zájem přesměroval z politické geografie na oblast práva Evropské unie. Cynik by mohl říct, že si moc nepomohl. Na rozdíl od většiny lidí ale tomu, co se v Evropské unii děje, rozumí doktor Břicháček po odborné stránce. „Zapojil jsem se například do diskuse okolo Lisabonské smlouvy. Napsal jsem v roce 2008 článek 10 nejtěžších hříchů Lisabonské smlouvy, který byl o přesunu pravomocí do bruselského centra. Lisabonská smlouva změnila oproti pokusu o euroústavu, který jí předcházela, jen terminologii. Jako problém jsem viděl nelegitimní způsob prosazování. Euroústava propadala v referendech, a tak to přelakovali a znovu prosadili,“ komentuje hru na demokracii.

Anketa

Podporujete novou předsedkyni Evropské komise Ursulu von der Leyenovou?

Ano

7%

Ne

93% hlasovalo: 5050 lidí

Během zajímavého povídání Tomáš Břicháček připomněl i nedávno skončenou debatu o budoucnosti Evropské unie, která na nejvyšší úrovni probíhala uplynulé tři roky. Možná, že kdyby neprobíhala, dopadlo to líp. „Zpočátku s ní byly spojeny velké naděje, že dojde k rozvolnění, návratu k oblastem, kde se dříve osvědčila, jako byly společný vnitřní trh, sociální politika, že se bude chovat méně velkopansky a vrátí se trochu pokora. Bohužel, po těch třech letech musíme shledat, že k žádné změně kurzu v Unii nedošlo a v podstatě došlo nejen k potvrzení předchozího kurzu, ale ještě ke zrychlení plavby.“ Jako na Titaniku...

Výsledkem byla prohlášení ze tří evropských měst, z Bratislavy, Říma a rumunského Sibiu, která působí jako z jiné planety. Výživné je především prohlášení unijních špiček z rumunského Sibiu. „EU není dokonalá, ale pro řešení výzev, jimž čelíme, je to nejlepší nástroj, který máme. Budování evropské jednoty je odvážným a prozíravým počinem. Jsme odhodláni společně řešit výzvy. Naše unie je jednotná a nerozdělitelná. Evropa je naší společnou budoucností. Evropu posune kupředu pouze naše společné odhodlání,“ ocoitoval nejbizarnější pasáže.

Stanislav Novotný, disident doby předlistopadové a poslední dobou i polistopadové, to okomentoval slovy, že doba pokročila natolik, že mu to silně připomíná „závěry 17. sjezdu ÚV KSČ“. „Na Západě nemají komunistickou zkušenost, tam to asi za uši nikoho netahá. Tam si na ty fráze zvykli a tolik jim to nepřijde,“ myslí si jeho host, který se během studií dostal skrze výměnný studijní pobyt Erasmus do Francie, kde měl možnost blíže poznat tamější mentalitu. „Francouzi a jejich mentalita jsou poznamenáni dodnes Velkou francouzskou revolucí, mají úplně jinou mentalitu než my. Komunističtí studenti často demonstrovali, ani jsem nikdy nepochopil za co. Tam se neustále stávkuje na školách, připadal jsem si tam politicky cizí, jakkoli mi je jinak Francie blízká. Pro ně Evropa = Francie.“

Anketa

Dali byste dětem stávkujícím proti klimatu „přes držku“, jak proponuje předseda Svazu průmyslu a dopravy Jaroslav Hanák?

Ano

95%

Ne

5% hlasovalo: 8814 lidí

„Otěže nicméně přebírá Německo. Němci mají pocit, že když budou všichni žít německý život, všechno bude v pořádku, a ještě si mají nechat líbit německý expanzionismus,“ reagoval moderátor. Ne náhodou letos Německo s Francií podepsalo Cášskou smlouvu, kde se tyto dvě země spojily proti zbytku Evropy. Čerstvou šéfkou Evropské komise, vládnoucího orgánu EU, se tak „překvapivě“ stala Němka Ursula von der Leyen, Evropskou centrální banku, která tiskne eura jako o život, zase Francouzka Christine Lagardeová.

„Historie evropské integrace je o budování byrokratického modelu sociálního státu podle Francie a Německa, které se nejvíce vepsaly do genetické informace EU,“ souhlasí Tomáš Břicháček. „Neustále dochází k prohlubování tohoto sociálního rozměru Evropy, což je ve skutečnosti zabetonování těžkopádného státu obohaceného o moderní mantry nové Evropy. Největším ztělesněním toho je Evropský pilíř sociálních práv, to je něco na způsob Listiny práv EU, která vznikla jako nezávislá deklarace, tato má ale vyšší úroveň. Za nás to podepsal Bohuslav Sobotka, který s tím byl velice spokojen, byla to jeho poslední pomsta. Témata jsou rovnováha mezi soukromým a pracovním životem v celé Unii, rovnost mužů a žen, péče o děti a podpora dětí, také vznikl nový orgán pro pracovní záležitosti, což je zase zárodek nějaké unijní byrokratické struktury. Ještě o tom uslyšíme,“ varuje před další „inkluzí, pozitivní diskriminací, genderem a plným pytlek slibů“, jak napsal i ve svém blogu, expert na právo EU. Ze všeho nejvíc by si prý přál, aby se Unie vrátila před Maastricht a Lisabon, kdy ještě členské státy měly vlastní suverenitu.

<http://www.casopis-sifra.cz>

Nedávno Tomáš Břicháček čelil útoku Deníku N, kterému vadí, že doktor Břicháček přispívá svými texty na nezávislé mainstreamové weby. Protože je prý elitní úředník Ministerstva spravedlnosti, je podle nich nepřipustné, aby psal pro dezinformační weby. Tedy ty, které mají jiný názor než multikulturně-liberální. Kdyby psal pro Deník N, určitě by to nevadilo...

Dvanáctého července proto poskytl Tomáš Břicháček rozhovor Parlamentním listům, kde se proti pamfletu ve vší slušnosti ohradil. „Nesnažil jsem se ani moc vymezovat proti autorům článku, ten vypovídá spíše o nich než o mé práci. Jen jsem řekl, že takové články vznikaly vždycky. Nebudu se distancovat od Českého portálu jen proto, že jim se nelíbí. To bych považoval za zbabělost, byť mám také výhrady vůči vyznění portálu, které je trochu bulvární. Ale odmítám nálepky jako dezinformační, jde jim jen o to shodit autory bez ohledu na obsah. Navíc píšu spíš pro svůj blog a jsem rád, když to někdo přejímá, aby si to přečetlo co nejvíc lidí.“

Pořad Na prahu změn, který si můžete poslechnout zde, každý týden poslouchá a shrnuje Milan Vidlák, šéfredaktor, vydavatel a autor časopisu Šifra. Nezávislý měsíčník vychází v tištěné i digitální podobě, [www.casopis-sifra.cz](http://www.casopis-sifra.cz)

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=204554-expert-na-pravo-eu--evropsky-pilir-socialnich-prav-je-jen-dalsi-mantra-nove-evropy.-za-Cesko-jej-podepsal-bohuslav-sobotka.-jeho-posledni-pomsta.-mame-se-na-co-tesit.html>

---

## **Expert na právo EU: Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Jeho poslední pomsta. Máme**

19.7.2019 pravdive.eu str. 00

Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný specialistu na právo Evropské unie a mezinárodní právo soukromé, absolventa Právnické fakulty a mezinárodních teritoriálních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, legislativce ministerstva spravedlnosti a spolupracovníka Institutu Václava Klause. Tomáš Břicháček se začal o politiku [...]

Source: Expert na právo EU: Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Jeho poslední pomsta. Máme se na co těšit – Časopis Šifra

The post Expert na právo EU: Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Jeho poslední pomsta. Máme se na co těšit. appeared first on Slobodný vysílač.

URL| <http://pravdive.eu/news/132609/expert-na-pravo-eu-evropsky-pilir-socialnich-prav-je-jen-dalsi-mantra-nove-evropy-za-cesko-jej-podepsal-bohuslav-sobotka-jeho-posledni-pomsta-mame-se-na-co-tesit>

---

## **Věřící v USA kritizují Trumpovu azylovou politiku**

19.7.2019 proglas.cz str. 00

Gabriela Brázdová

Několik stovek amerických katolíků protestovalo před budovou washingtonského Kapitolu. Kritizovali vládu za nelidské chování k dětem na hranicích a vyzývali věřící, aby zaujali jasnější stanovisko proti současné americké azylové a imigrační politice. Policie zadržela několik účastníků protestu včetně řeholních sester.

Spojené státy americké praktikují přistěhovaleckou politiku, při které dochází k rozdělení rodin. Spoluorganizátor John Gehring z katolické organizace Víra ve veřejném životě (Faith in Public Life) se na protestu nechal slyšet: "Jsme zde, abychom přitáhli více pozornosti k tomu, co se děje na hranicích. Děti uprchlíků si zaslouží být s rodinami. Jsme tu, abychom vyslali prezidentu Donaldu Trumpovi a jeho administrativě jasnou zprávu, že zadržování dětí musí skončit. Katolíci vědí, že modlitby a vyjádření jsou důležité, ale v současné situaci ne dostatečné, když jsou zde děti, které jsou odtrhávány od jejich rodičů a drženy bez mýdla, kartáčků na zuby."

K současné situaci na hranicích se vyjadřují i zástupci katolické církve, například biskup Robert W. McElroy ze San Diega v dopise napsal: "Nacházíme se v situaci, kdy naše vláda zneužívá strach - strach, že se uprchlíci a imigranti, kteří byli v minulosti záchranným kruhem Ameriky, stali nyní nepřítelem; a ještě hanebnější strach v srdcích a duších přistěhovaleckých matek a otců, že budou odděleni od svých dětí čistě jako akt zastrašování."

Počet lidí, kteří se snaží překročit mexicko-americkou hranici, roste. Řada z nich utíká ze svých domovů kvůli násilí páchanému zločineckými gangy, uvedla pro RadioWawe doktorandka Kristýna Divišová z Katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <https://zpravy.proglas.cz/udalosti/verici-v-usa-kritizuji-trumpovu-azylovou-politiku/>

## **Expert na právo EU: Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Jeho poslední pomsta. Máme**

19.7.2019 casopis-sifra.cz str. 00

Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný specialistu

na právo Evropské unie a mezinárodní právo soukromé, absolventa Právnické fakulty a mezinárodních teritoriálních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, legislativce ministerstva spravedlnosti a spolupracovníka Institutu Václava Klause.

Tomáš Břicháček se začal o politiku zajímat i proto, že vyrůstal ve vskutku přelomové době. Na základní škole nastoupil, stejně jako autor tohoto textu, v roce 1989, což s sebou neslo jistý absurdní nádech. „Učitelky nám říkaly o Velké říjnové socialistické revoluci a pracně nás učily říkat jim soudružko, v dalším roce jsme se to pak zase odnaučovali. Byla to půvabná doba, kdy jsme si přeškrtovali různé pasáže v učebnicích,“ vzpomíná mladý právník, který byl dle vlastních slov na gymnáziu tak trochu „rozumbrada“, který s kamarády vedl významné debaty. Poté, co přečetl „pro někoho tlustou a nezáživnou sedmisetstránkovou knihu“ Roky v Downing Street, paměti Železné Lady Margaret Thatcherové, někdejší pravicové britské premiérky, napsal jí dokonce dopis, ve které se jí ptal na různé věci. A její tajemník mu odpověděl. „Dodneška ten dopis mám a je to zajímavá památka.“

První, zato pořádný politický životní šok Tomáš Břicháček utrpěl, když vojenská organizace NATO, do které jsme toho roku vstoupili, brutálně napadla Srbsko a rozcupovalo Jugoslávii. „Do té doby v 90. letech člověk věřil v nějaký spravedlivý svět, tak trochu ve svět, který je jako Krkonošské pohádky – například válka v Perském zálivu v roce 1991, kde se zlému Saddámovi se zachtělo cizího území a za to byl potom potrestán. Později jsem poznal, že to není taková selanka,“ popisuje své rozčarování, které bylo umocněno tím, že se o Jugoslávii zajímal a jeden čas studoval srbochorvatštinu, takže dobře věděl, že je všechno trochu jinak, než se nám média a západní politici snažili namluvit. „Vnímám to jako nebetýčnou nespravedlnost a obrovský triumf zla a nějak už to zabarvilo moje vnímání mezinárodní politiky i NATO. Později přišly další podobné konflikty, třeba v Iráku, ale to už ty iluze člověk ani neměl.“ Přesto dnes Tomáš Břicháček podporuje naše setrvání v NATO, a to především z pragmatických důvodů – protože toho, kdo je uvnitř, toho nenapadnou. Na druhou stranu je otázka, do jaké míry si takový člen může vyskakovat, nebo jen asistovat či přihlížet nepravostem.

Právník postupně svůj zájem přesměroval z politické geografie na oblast práva Evropské unie. Cynik by mohl říct, že si moc nepomohl... Na rozdíl od většiny lidí ale tomu, co se v Evropské unii děje, rozumí doktor Břicháček po odborné stránce. „Zapojil jsem se například do diskuse okolo Lisabonské smlouvy. Napsal jsem v roce 2008 článek 10 nejtěžších hříchů Lisabonské smlouvy, který byl o přesunu pravomocí do bruselského centra. Lisabonská smlouva změnila oproti pokusu o euroústavu, který jí předcházela, jen terminologii. Jako problém jsem viděl nelegitimní způsob prosazování. Euroústava propadala v referendech, a tak to přelakovali a znovu prosadili,“ komentuje hru na demokracii.

Během zajímavého povídání Tomáš Břicháček připomněl i nedávno skončenou debatu o budoucnosti Evropské unie, která na nejvyšší úrovni probíhala uplynulé tři roky. Možná že kdyby neprobíhala, dopadlo to líp. „Zpočátku s ní byly spojeny velké naděje, že dojde k rozvolnění, návratu k oblastem, kde se dříve osvědčila, jako byly společný vnitřní trh, sociální politika, že se bude chovat méně velkopanský a vrátí se trochu pokora.“

Bohužel po těch třech letech musíme shledat, že k žádné změně kurzu v Unii nedošlo a v podstatě došlo nejen k potvrzení předchozího kurzu, ale ještě ke zrychlení plavby.“ Jako na Titaniku...

Výsledkem byla prohlášení ze tří evropských měst, z Bratislavy, Říma a rumunského Sibiu, která působí jako z jiné planety. Výživné je především prohlášení unijních špiček z rumunského Sibiu. „EU není dokonalá, ale pro řešení výzev, jimž čelíme, je to nejlepší nástroj, který máme. Budování evropské jednoty je odvážným a prozíravým počinem ... Jsme odhodláni společně řešit výzvy ... Naše unie je jednotná a nerozdělitelná ... Evropa je naší společnou budoucností ... Evropu posune kupředu pouze naše společné odhodlání...“ ocitoval nejbizarnější pasáže.

Stanislav Novotný, disident doby předlistopadové a poslední dobou i polistopadové, to okomentoval slovy, že doba pokročila natolik, že mu to silně připomíná „závěry 17. sjezdu ÚV KSČ“. „Na Západě nemají komunistickou zkušenost, tam to asi za uši nikoho netahá. Tam si na ty fráze zvykli a tolik jim to nepřijde,“ myslí si jeho host, který se během studií dostal skrze výměnný studijní pobyt Erasmus do Francie, kde měl možnost blíže poznat tamější mentalitu. „Francouzi a jejich mentalita jsou poznamenáni dodnes Velkou francouzskou revolucí, mají úplně jinou mentalitu než my. Komunističtí studenti často demonstrovali, ani jsem nikdy nepochopil za co. Tam se neustále stávkuje na školách, připadal jsem si tam politicky cizí, jakkoli mi je jinak Francie blízká. Pro ně Evropa = Francie.“

„Otěže nicméně přebírá Německo. Němci mají pocit, že když budou všichni žít německý život, všechno bude v pořádku, a ještě si mají nechat líbit německý expanzionismus,“ reagoval moderátor. Ne náhodou letos Německo s Francií podepsalo Čášskou smlouvu, kde se tyto dvě země spojily proti zbytku Evropy. Čerstvou šéfkou Evropské komise, vládnoucího orgánu EU, se tak „překvapivě“ stala Němka Ursula von der Leyenová, Evropskou centrální banku, která tiskne eura jako o život, zase Francouzka Christine Lagardeová.

„Historie evropské integrace je o budování byrokratického modelu sociálního státu podle Francie a Německa, které se nejvíce vepsaly do genetické informace EU,“ souhlasí Tomáš Břicháček. „Neustále dochází k prohlubování tohoto sociálního rozměru Evropy, což je ve skutečnosti zabetonování těžkopádného státu obohaceného o moderní mantry nové Evropy. Největším ztělesněním toho je Evropský pilíř sociálních práv, to je něco na způsob Listiny práv EU, která vznikla jako nezávislá deklarace, tato má ale vyšší úroveň. Za nás to podepsal Bohuslav Sobotka, který s tím byl velice spokojen, byla to jeho poslední pomsta. Témata jsou rovnováha mezi soukromým a pracovním životem v celé Unii, rovnost mužů a žen, péče o děti a podpora dětí, také vznikl nový orgán pro pracovní záležitosti, což je zase zárodek nějaké unijní byrokratické struktury. Ještě o tom uslyšíme,“ varuje před další „inkluzí, pozitivní diskriminací, genderem a plným pytlek slibů“, jak napsal i ve svém blogu, expert na právo EU. Ze všeho nejvíc by si prý přál, aby se Unie vrátila před Maastricht a Lisabon, kdy ještě členské státy měly vlastní suverenitu.

Nedávno Tomáš Břicháček čelil útoku popleteného liberálního Deníku N, jenž kádruje lidi s jiným názorem jako svého času Rudé právo. Deníku vadí, že doktor Břicháček přispívá svými texty na nezávislé nemainstreamové weby. Protože je prý elitní úředník ministerstva spravedlnosti, je podle nich nepřijatelné, aby psal pro „dezinformační“ weby. Tedy ty, které mají jiný názor než multikulturně-liberální. Kdyby psal pro Deník N, určitě by to nevadilo...

Dvanáctého července proto poskytl Tomáš Břicháček rozhovor Parlamentním listům, kde se proti pamfletu ve vší slušnosti ohradil. „Nesnažil jsem se ani moc vymezovat proti autorům článku, ten vypovídá spíše o nich než o mé práci. Jen jsem řekl, že takové články vznikaly vždycky. Nebudu se distancovat od Českého portálu jen proto, že jim se nelíbí. To bych považoval za zbabělost, byť mám také výhrady vůči vyznění portálu, které je trochu bulvární. Ale odmítám nálepky jako dezinformační, jde jim jen o to shodit autory bez ohledu na obsah. Navíc píšu spíš pro svůj blog a jsem rád, když to někdo přejímá, aby si to přečetlo co nejvíc lidí.“ Jenže to právě dnešní liberální demokraté nechtějí. To by tak ještě scházelo, aby si lidé sami určovali, kde budou psát a co budou číst. Svobodu slova? Ano, ale jen tu jejich jedinou správnou. Ve které bude hrát ve filmu o alfa samci Jamesi Bondovi agenta 007 černoška...

Každý týden pro vás přináším shrnutí zajímavého rozhlasového pořadu Na prahu změn, kam si zve Stanislav Novotný různé zajímavé hosty a který si můžete poslechnout zde.

Milan Vidlák, časopis Šifra

URL| <https://www.casopis-sifra.cz/expert-na-pravo-eu-evropsky-pilir-socialnich-prav-je-jen-dalsi-mantra-nove-evropy-za-cesko-jej-podepsal-bohuslav-sobotka-jeho-posledni-pomsta-mame-se-na-co-tesit/>

## Naštvaní Ukrajinci chtějí změnu. V parlamentních volbách ji slibuje Zelenského Sluha lidu

19.7.2019 ct24.cz str. 00 Svět  
svitakm

Ukrajinci tuto neděli zvolí nový parlament. Vítěz je předem jasný: strana Sluha lidu na jaře zvoleného prezidenta Volodymyra Zelenského těžící z odporu k dosavadním politikům může podle průzkumů získat až polovinu hlasů. Jestli to však bude stačit na většinu mandátů, je vzhledem ke složitému volebnímu systému nejisté. Důležité bude také sledovat, jestli se zmenší rozdíly ve volebním chování jednotlivých regionů.

Nálada mezi Ukrajinci je obecně špatná, upozorňuje politolog z Katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jan Šír. Všichni podle něj vidí, že stát nefunguje tak jako v zahraničí. Silnice, železnice i veřejná prostranství jsou ve špatném stavu a častým tématem debat je chudoba. Mnozí si pamatují, že na počátku 90. let viděli při cestě třeba do Polska podobnou životní úroveň jako doma. Teď je situace v obou zemích nesrovnatelná.

Nějaký posun se podle Šíra během Porošenkovy vlády v posledních pěti letech přece jen odehrál, a to zejména ve zdravotnictví, obchodu s plynem nebo přijetím majetkových deklarací politiků a úředníků. Ostatně ukrajinská oligarchové svorně zchudli a země se v žebříčku vnímání korupce Transparency International posunula za toto období ze 142. na 120. místo z celkových 180 hodnocených zemí.

Lidé však po Euromajdanu čekali víc. Hlavním problémem zůstává, že se nedaří prosadit reformu policie, prokuratury a soudů, takže lidé zapletení do korupce nekončí za mřížemi. Státní správa proto funguje relativně neefektivně a peníze vybrané od občanů se v ní ztrácí. Téma voleb je tak dané.

„Kampaň před parlamentními volbami fakticky navazuje na prezidentské volby. Ze strany prezidenta Zelenského jde tedy především o dotažení svého vítězství do konce, i jeho kampaň se nese v tomto duchu. Bez ‚vlastního‘ parlamentu a vlády toho totiž moc nezmůže. Po revoluci v roce 2014 byly omezeny pravomoci prezidenta,“ upozorňuje analytik Asociace pro mezinárodní otázky Michal Lebduška.

přehrát

video

Události: Ukrajinci půjdou k volbám, průzkumy favorizují stranu Zelenského

Záhada jednomandátových obvodů

Hlasuje se smíšeným systémem jednou za pět let. Polovina z celkových 450 poslanců jednokomorové Nejvyšší rady je volena poměrně a strana musí překonat pětiprocentní hranici. Druhá polovina je volena většinově.

Proto je velmi těžké odhadovat, jak volby dopadnou. Průzkumy totiž naznačují obsazení jen poloviny křesel. Šír upozorňuje, že v části volené většinově často nevítežili straníci, ale lidé napojení na organizovaný zločin nebo korupční systémy, kteří si mohli popularitu v okrsku koupit a sami potřebovali imunitu. Někteří také svůj hlas v parlamentu brali jako cenný zdroj budoucích příjmů od lobbistů či politiků prosazujících své zákony.

„Přímo při volbách se asi jako vždy objeví nějaké nesrovnalosti, a to především v části volené z jednomandátových obvodů (před pár dní schválený nový volební zákon už je do příštích voleb ruší). Určitě to ale nebude v takové míře jako za prezidenta Janukovyče v roce 2012 a na celkové výsledky to nebude mít zásadní vliv,“ přitakává Lebduška.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Výsledky předvolebních průzkumů na Ukrajině

Zdroj: Wikimedia Commons

Volby mají ještě jedno specifikum. Vzhledem k ruské okupaci Krymu a tomu, že část Donbasu ovládají ruští a separatističtí bojovníci, se asi dvanáct procent voličů nemůže hlasování zúčastnit. V parlamentu pro ně zůstává 26 křesel vyhrazených a prázdných.

Odkaz

Šír: Zločin pod nánosy lhaní. Před pěti lety ruská armáda sestřelila nad Ukrajinou let MH17

A netypické je i startovní pole volebního klání. „U ukrajinských stran je obecně velmi těžké mluvit o jakékoliv orientaci v rámci pravolevého politického spektra. Naprostá většina jsou strany vůdcovského typu (mnohdy na jedno použití), u kterých je důležitý jejich politický vůdce a jeho zájmy (případně zájmy lidí, kteří jsou na stranu navázání), nikoliv ideologie.“ vysvětluje Lebduška.

Sluha lidu

Nejvyšší podporu má v průzkumech strana Sluha lidu prezidenta Volodymyra Zelenského. „Ukrajina potřebuje kardinální změny,“ píše hned v úvodu svého volebního programu. Slibuje především skoncování s korupcí a její web se hemží obecnými frázemi o slušných lidech, profesionální vládě, službě občanům a zemi snů.

Slibuje také obnovení územní celistvosti Ukrajiny a posílení armády. Výdaje na obranu by podle strany měly přesáhnout pět procent HDP. Sluha lidu se jednoznačně hlásí ke spolupráci s EU a NATO, ovšem na rozdíl od prozápadních stran nikoli rovnou k vidině členství v těchto organizacích.

„Volíči Zelenského vnímají hlavně jako alternativu vůči současnému establishmentu, ale vzhledem k dosavadní šířce jeho podpory a neurčité rétorice si do něj různé skupiny projektují různá očekávání,“ upozorňuje Lebduška. Dodává, že součástí Zelenského úspěchu je jeho nevyhraněnost a obecný odpor Ukrajinců vůči dosavadním elitám, nejen těm, které přišly po Euromajdanu.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Volodymyr Zelenskij s Donaldem Tuskem u fronty v Luhanské oblasti

Zdroj: Reuters

Pestrá kandidátka

Za Sluhu lidu kandiduje pestrá směs osobností včetně protikorupčních aktivistů nebo mnoha bývalých asistentů poslanců ze stran celého politického spektra. Někteří za sebou mají změny politických táborů a pracovali pro poslance podezřelé z korupce.

Kandidátku vede pětatřicetiletý politolog a analytik Dmytro Razumkov, který šéfoval kampani Zelenského před prezidentskými volbami. Za sebou má čtyřleté členství ve Straně regionů, která hájila užší vazby na Rusko. Na webu své nové strany o tom mlčí. Vystoupil z ní v roce 2010, když předseda Viktor Janukovyč vyhrál prezidentské volby. Ještě přes rok pak pracoval pro jednoho z jeho ministrů Serhije Tihipka.



Na druhém místě kandidátky je zase Ruslan Stefančuk, bývalý asistent politiků ze strany Naše Ukrajina Janukovyčova někdejšího politického rivala Viktora Juščenka. Po politickém angažmá se vrátil do akademického světa právníků. Až letos na jaře se dal k týmu Zelenského, kde má roli hlavního ideologa a funkci vyslance prezidenta v parlamentu. Ani on svou politickou minulost na webu své současné strany nezmiňuje.

#### Prolínání televize s realitou

V první desítce je mimo jiné také šéf vlivné televizní stanice 1+1 Olexandr Tkačenko. V jejím vysílání se proslavil Zelenskyj jako hlavní hrdina seriálu Sluha lidu, v němž ztvárnil neúplatného a téměř dokonalého učitele, který se náhodou stal prezidentem a vyčistil zatuchlý korupční systém.

#### Odkaz

„Služebník lidu“ Zelenskyj: Muž, který tak dlouho hrál prezidenta, až se stal favoritem i ve skutečnosti

Majitelem stanice je jeden z nejbohatších Ukrajinců Ihor Kolomojskyj. Ten se v roce 2014 aktivně postavil proti ruské vojenské agresi. Po nástupu Petra Porošenka a jeho strany k moci však přišel o velkou část svého byznysu napojeného na státní rozpočet. Musel se také smířit se zestátněním největší ukrajinské banky PrivatBank, kterou spoluvlastnil a která se ocitla – zřejmě i jeho přičiněním – ve finančních problémech.

Poté Kolomojskyj odjel ze země. Krátce po zvolení Zelenského se však vrátil. „V okolí prezidenta i na kandidátce Sluhy lidu jsou lidé napojení na Kolomojského (typicky šéf kanceláře prezidenta Andrij Bohdan), ale zároveň si Zelenskyj, vzhledem k tomu, že se profiluje jako bojovník proti establishmentu, nemůže dovolit jít Kolomojskému příliš okatě na ruku,“ popisuje symbiózu osobností Lebduška.

Sluha lidu má podle průzkumů téměř jisté, že do parlamentu vyšle přes sto poslanců. Vzhledem k tomu, že nemá zavedené stranické struktury, vznikala kandidátka dost živelně. Ukrajinská média upozorňují, že asi od pětadvacátého místa bylo možné si místo koupit.

Určitá část společnosti se podle Šíra obává, že Zelenskyj přesměruje Ukrajinu z orientace na Západ zase k Rusku. Tyto obavy vyplývají především z jeho slibů dosažení míru s Ruskem, což je krok uskutečnitelný pouze prostřednictvím přistoupení na ruské podmínky, tedy smíření se s anexí Krymu a autonomním postavením Donbasu v rámci Ukrajiny, nebo rezignace na směřování do EU a NATO. Zelenskyj také říkal, že chce revidovat nedávno přijatý jazykový zákon.

#### Odkaz

U soudu či ve škole jen ukrajinsky, schválili poslanci v Kyjevě. Ruština je mateřštinou třetiny obyvatel

„Tyto obavy mají především příznivci Petra Porošenka, mezi kterými se rozšířilo heslo o tom, že se s nástupem Zelenského koná návrat před rok 2014. Ve skutečnosti se ale situace po roce 2014 a společenské nálady změnila natolik, že je opuštění euroatlantického kurzu a nějaké výraznější sblížení s Ruskem v současnosti takřka nemožné, stejně jako například zvrácení procesu dekomunizace Ukrajiny,“ myslí si Lebduška.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Odpovědi Ukrajinců na dotaz: „Jak byste hodnotili svůj vztah k Rusku?“

Zdroj: Rating group, prosinec 2018

## Ruská linka

S odstupem druhá podle průzkumů skončí Opoziční platforma – Pro život Jurije Bojka. Ta reprezentuje zájmy příznivců užších kontaktů s Ruskem a má vyšší podporu na jihovýchodě mezi ruskojazyčnou populací. Ostatně základní verzi svého webu má v ruštině, na ukrajinskou je třeba přejít.

Posledních pět let prezentuje jako „politiku diskriminace, xenofobie a radikalismu“ a slibuje, že s tímto přístupem skončuje. „Vrátíme občanům právo mluvit a učit se v ruštině a jazycích národnostních menšin,“ píše se v programu.

Její voliči by si přáli bližší spolupráci s Ruskem včetně integrace do Eurasijské unie, zavedení ruštiny jako druhého oficiálního jazyka nebo ukončení války v Donbasu za každou cenu.

Opoziční platforma se tak jako jediná ztotožňuje s Putinovou představou ukončení války na východě země. Slibuje vznik autonomie pro separatistické regiony, které by zůstaly součástí nově federální Ukrajiny a mohly zablokovat jakýkoliv pokus země o institucionální provázání s EU a především s NATO.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Vadym Rabinovyč, Viktor Medvědčuk a Jurij Bojko na setkání Opoziční platformy a Jednotného Ruska

Zdroj: Reuters

Slibuje zavést možnost referenda a posílit samosprávy. Chce také zastavit deindustrializaci země. Důraz klade i na zlevnění plynu, o jehož dosavadní ceně hovoří jako o „tarifní genocidě“.

Vsadila většinou na protřelé politiky a současné poslance. Ze třetího místa za ni kandiduje také Viktor Medvedčuk, který býval šéfem úřadu prezidenta Leonida Kučmy a tradičně hrál roli pravé ruky ruského prezidenta Vladimira Putina pro dění na Ukrajině. Oba pojí blízké přátelství, Putin je dokonce společně se ženou premiéra Dmitrije Medvěděva Světlanou kmotrem jeho dcery.

Na kandidátku se nedostali lidé napojení na nejbohatšího Ukrajince Rinata Achmetova, kteří kandidují samostatně a nemají podle průzkumů šanci překonat pětiprocentní hranici. Tábor politiků usilujících o přesměrování orientace země na Východ se tak rozdělil.

Vždyť nebylo tak zle

Další stranou v parlamentu bude Evropská solidarita předešlého prezidenta Petra Porošenka. Ta se vymezuje hlavně svou neústupností vůči ruské agresi, jasným prozápadním směřováním a podporou ukrajinské národní i náboženské emancipace na Moskvě.

Strana si zvolila název, jehož zkratka ES se shoduje se zkratkou Evropské unie (Evropejskyj Sojuz). Halí se také do modré a žluté, tedy barev EU a současně Ukrajiny. Na svém webu hned v úvodu hlásá, že „budoucnost Ukrajiny je v EU a NATO“.

Připomíná, že v posledních pěti letech se Ukrajina těmto organizacím přiblížila. „Ukrajina je v současné době v centru konfrontace mezi evropskou civilizací a ‚ruským světem‘ a čelí hrozbě pomsty a návratu na geopolitickou dráhu Ruska,“ upozorňuje stranický program.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Petro Porošenko na inauguraci svého nástupce

Zdroj: Reuters

Sám Porošenko se během svého prezidentství posunul z centristických pozic daleko napravo do role ochránce ukrajinského národa, víry a armády. Přešel tak k němu elektorát nacionalistických stran jako Svoboda.

Porošenkův posun podle Šíra může mít různé příčiny. První by mohlo být, že ruský režim radikálně zasáhl do jeho podnikání a sebral mu podniky na okupovaném Krymu nebo v Rusku. Druhou by pak mohl být pokus o teatrální zastření nevelkých úspěchů v praktických reformách. Jak však ukázal výsledek prezidentských voleb, každodenní ekonomická témata rezonují i přes trvajících válku s Ruskem v ukrajinské společnosti více než národnostní otázky.

Možná i proto se oproti jaru strana posunula. „Evropská solidarita Petra Porošenka vyměnila konzervativní národní rétoriku z prezidentské kampaně (armáda, víra, jazyk) za ochranu výdobytků z předchozího volebního období a euroatlantickou integraci,“ upozorňuje Lebduška.

Odkaz

Prozápadní politik a čokoládový král. Nefavorizovaný Porošenko se ve volbách snaží obhájit mandát

Slábnoucí dámské charisma

Pětiprocentní bariéru zřejmě překoná i strana Vlast Julije Tymošenkové. Také ta vidí budoucnost země v EU a NATO. Hlásí se k národovecké pozici například slibem státní podpory ukrajinskojazyčné kultury. Tu však zpochybňují její minulé činy, například plynová dohoda z roku 2009, která byla daleko výhodnější pro Rusko než pro Ukrajinu.

„Tymošenková je spíše politikem minulosti a stínem svojí slávy z let 2000–2010, která si drží elektorát hlavně na venkově střední a západní Ukrajiny,“ upozorňuje Lebduška a dodává, že strana vsází podobně jako v prezidentské kampani na sociální hesla, tedy snížení cen energií nebo zvýšení platů.

Její web se hemží velkorysími sliby: během pěti let zvýšit trojnásobně průměrný plat, okamžitě snížit na polovinu cenu plynu a tepla nebo dostat do vyjednávání o válce s Ruskem také Spojené státy a Velkou Británii.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Julija Tymošenková s vojáky

Zdroj: Reuters

Autor: Vasily Fedosenko

Strana buduje svou image především kolem charismatu své předsedkyně. Má však také poměrně rozsáhlou síť regionálních buněk. „Za normálních podmínek by to bylo velké plus,“ vysvětluje Šír s tím, že v ukrajinských podmínkách nemusí mít regionální struktura zásadní význam. Tymošenková má také stále pevnou vazbu na

svůj rodný Dnipropetrovsk, který by ji mohl výrazněji podpořit. V prezidentské volbě však tato linie nezafungovala.

Odkaz

Z plynové princezny se zlatým copem veteránkou. Tymošenková se nevzdává

Zpěv z pódia

Do parlamentu se asi dostane ještě strana Hlas známého zpěváka Svjatoslava Vakarčuka ze skupiny Okean Elzy. Ta se stala jedním ze symbolů Euromajdanu. „Hlas určitě cílí mimo jiné na městské liberály. Celkově se profiluje jako serióznější antiestablishmentová platforma než Sluha lidu. Dá se očekávat, že nejlepších výsledků dosáhne v Kyjevě a na středozápadě Ukrajiny,“ vysvětluje Lebduška.

Video of ?????? ?????? - ?? ??? (official video)

Vakarčuk sází na novost. Hlásá, že bude Hlasem změn a že především zreformuje policii, prokuraturu, soudnictví. „Váš hlas změní vše,“ slibuje a vysvětluje, že nejdůležitějšími povoláními jsou učitel, voják a soudce.

Používá populistickou rétoriku usilující o zasažení co nejširšího elektorátu: „Strana Hlas jde do politiky, aby postavila člověka do středu státu. Aby skončilo dělení na levice a pravici, na nacionalisty a liberály. Abychom se spojili kolem člověka a jeho nedotknutelné důstojnosti.“

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Svjatoslav Vakarčuk s příznivci

Zdroj: Reuters

Autor: Gleb Garanich

Sázka na sílu

Kolem pětiprocentní hranice pro vstup do parlamentu se pohybuje ještě strana Síla a čest Ihora Směška nabízející osobnosti s minulostí z armády nebo tajných služeb. Sám Směško je bývalým šéfem Bezpečnostní služby Ukrajiny (SBU).

„Na kandidátce je mix lidí spojených se silovým sektorem a jinými státními orgány, ale i několik přeběhlíků z prozápadní aktivistické strany Ivovského primátora nebo současný lídr Krymských Tatarů Refat Čubarov,“ popisuje Lebduška.

Volební zeměpis: Halič

Na Ukrajině hraje roli také volební geografie. Na samém západě kolem Lvova, Ternopilu a Ivano-Frankivsku mají největší podporu kandidáti orientovaní na Západ a prosazující ukrajinský nacionalistický program. Tato oblast zvaná Halič má totiž specifickou historickou paměť, protože patřila Rakousku-Uhersku a Polsku, v jejichž rámci se mohlo ukrajinství rozvíjet daleko svobodněji než v rámci carského Ruska.

Oblast je také daleko méně industrializovaná a převládá v ní řeckokatolická církev podřízená papeži v Římě. V neposlední řadě odtud lidé jezdí pracovat do zemí EU jako Polsko nebo Česko, kde vidí, do jaké kondice by chtěli svou zemi dostat.

Právě tam dokázali v jarních prezidentských volbách uspět v prvním kole Porošenko nebo Tymošenková. Dále od tohoto jádra už jejich podpora klesala. Výjimku tvoří Zakarpatská oblast, která tradičně volí spíš jako střed země.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Zisk Petra Porošenka v ukrajinských oblastech v prezidentských volbách v roce 2019

Zdroj: Wikimedia Commons

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Zisk Julije Tymošenkové v ukrajinských oblastech v prezidentských volbách v roce 2019

Zdroj: Wikimedia Commons

Donbas

Na samém východě v Luhanské a Doněcké oblasti naopak mají úspěch kandidáti nabízející blízké vztahy s Ruskem. Ruština je tam běžnější než ukrajinština a silný vliv má i moskevský patriarchát pravoslavné církve.

Po desetiletí se tam stěhovali lidé z celého Ruska. V rámci carské říše to byla jakási země nikoho, kam centrální moc dosahovala jen formálně a kde vládla anarchistická, stepní svoboda kozáků. Japonskoamerický historik Hiroaki Kuromiya v knize *Freedom and Terror in the Donbas: A Ukrainian-Russian Borderland, 1870s-1990s* srovnává toto období s americkým Divokým západem.

Průmyslová revoluce odhalila nesmírné bohatství uhlí, které dalo oblasti jméno. Donbas je zkratkou slov Doněckij basejn, tedy doněcká (uhelná) pánev. Kombinace s nedalekými zásobami železa a dalších kovů z ní udělala jedno z průmyslových center ruské říše a později Sovětského svazu. „Ujala se atmosféra brutálního hospodářského vytěžování a neúcty k lidskému životu,“ popisuje hornickou realitu Kuromiya a dodává, že míra každodenního násilí zanechávala první cestovatele z Evropy v šoku.

Po rozpadu Sovětského svazu začala Ukrajina ekonomicky zaostávat za Ruskem bohatým na ropu a plyn a miliony obyvatel Donbasu začaly jezdit přes východní hranice za prací. V jejich očích je tak model relativně hospodářsky úspěšnějšího putinského autoritářství lákavější než ukrajinská částečně demokratická oligarchie. Mezi lidmi na obou stranách přírodně nijak neoddělené hranice také panují úzké mezilidské vztahy.

Donbas byl proto vždy základnou východního vektoru ukrajinské politiky. To se nezměnilo ani po ruské vojenské agresi, kterou právě tato oblast trpí nejvíc, i když podpora této orientace poklesla. Jurij Bojko letos dokázal na Donbase vyhrát první kolo prezidentských voleb. Více uspěl také na širším jihovýchodě, tam už však na vítězství pomýšlet nemohl.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Zisk Jurije Bojka v ukrajinských oblastech v prezidentských volbách v roce 2019

Zdroj: Wikimedia Commons

Široký střed

Mezi těmito dvěma extrémy leží většina Ukrajiny. A pro ni jsou kandidáti Haliče i Donbasu čím dál méně přijatelní. Právě na tento kritický střed se zaměřil Zelenskyj. Vzhledem k pokračující válce se jasně rétoricky vymezuje proti Putinovu režimu.

Dává si však velký pozor, aby ani nenaznačil jakýkoliv odpor k Rusku nebo Rusům. Oba jazyky pečlivě střídá a otázce identity se vyhýbá. I to byl jeden z klíčů k jeho jednoznačnému vítězství v jarních volbách hlavy státu.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Zisk Volodymyra Zelenského v ukrajinských oblastech v prezidentských volbách v roce 2019

Zdroj: Wikimedia Commons

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2871887-nastvani-ukrajinci-chteji-zmenu-v-parlamentnich-volbach-ji-slibuje-zelenskeho-sluha>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
ceskatelevize.cz

---

## **Nikdy neměnila názor podle doby nebo Karla Čapka. Osudové ženy: tvrdohlavá Olga Scheinpflugová**

20.7.2019 rozhlas.cz str. 00

V dětství se s útrapami vypořádávala vytvářením snových světů. V dospělosti skončila na antidepresivech. Přečkala odpor Čapkovy matky, přežila nátlak nacistů. S nadanou herečkou, spisovatelkou a dramatičkou, kterou si lidé bohužel pamatují jen jako ženu Karla Čapka, se život nemazlil.

Za každých okolností si zachovávala čest a hrdost. V mravních otázkách nikdy nedělala kompromisy. „Olga Scheinpflugová si šla za svým. Neměnila názor podle toho, jak jí to určovala doba nebo jak by to chtěl i Karel Čapek. Prostě byla tvrdohlavá. Nezůstala ve stínu Karla Čapka. Byli rovnocennými partnery,“ říká historička umění Michaela Košťálová.

Kdo ti řekl, blázne, že tvá cesta nemá mít co nejvíc oklik a ošemetných srázů?! Snad se nikdy nedočkáš cíle v tomto krvavém údolí. Ale jdi, jdi a plahoč se, jako bys jej měl neustále před očima. Jen tak nemůžeš zeslábnout a klesnout!

Olga Scheinpflugová  
Kruté dětství

Přítom měla velmi pohnutý život. První tragédie ji potkala už v osmi letech (1910), když jí zemřela její matka. „Od té doby se datují i její kardiologické obtíže, které ji dohnaly na konci života,“ připomíná Košťálová. Dalším zlomem byla první světová válka, se kterou se vyrovnávala svérázně.

Začala si vytvářet snové světy. A to jak v básních, tak na pomyslném jevišti. Už tehdy začala hrát divadlo, i když jen v duchu. Později brala hodiny herectví u tehdejší hvězdy Marie Hübnerové. V necelých 18 letech (1920) získala první angažmá v pražském Švandově divadle.

Čapkova matka jí nechtěla

/ foto: Památník Karla Čapka

Tehdy taky potkala svého osudového muže, o 12 let staršího Karla Čapka. Žila s ním pak dalších 19 let. Rozuměli si (Olga Čapka inspirovala, třeba v roce 1936 vymyslela základ hry Matka, kterou manželovi úplně přenechala), ale ani v partnerském životě to neměla jednoduché.

Čapek měl vetché zdraví. Po prodělané dětské spále se u něj projevil „revmatismus obratlových kloubů“. Lékaři mu žádné manželství nedoporučovali. A jeho matka brojila i přímo proti Olze. „Čapek svou matku opravdu poslouchal. S Olgou tak léta žil jen jako partner, a ne manžel,“ vysvětluje historička.

Život na antidepresivech

„Ale když si přečtete jejich dopisy, je z nich opravdu cítit, jak byl do Olgy zamilovaný.“ Vzali se až po 15letém vztahu (1935). Bohužel jen na tři roky. Karel v prosinci 1938 zemřel a Olga se po jeho smrti manžela nervově zhroutila. Nějaký čas pobývala v sanatoriu u Dobříše.

Olga Scheinpflugová na pohřbu Karla Čapka. Podpírají ji Václav Palivec a JUDr. Karel Scheinpflug (repro Pestrý týden, 7. 1. 1939, s. 2) / foto: Wikimedia Commons, Public domain, **Fakulta sociálních věd UK**

„Měla s sebou Čapkovy fotografie, které jí lékař nakonec vzal. Otupoval ji injekcemi s antidepresivy, přidaly se i potíže se srdcem. Celé to trvalo dva roky.“ A pak přišla okupace. Jako vdova po politicky aktivním Čapkovi byla ostře sledována (nejen) nacisty.

Osudová Matka

V roce 1944 jí zakázali hrát. Na prknech Národního divadla ale nakonec přece jen hrála na 130 rolí (1929-1968). Třeba v inscenacích Zločin a trest, Smutek sluší Elektře, Macbeth, Tři sestry, Višňový sad. Své postavy hrála civilně, patos jí byl cizí.

Ze hry Paní Studánka: Jan Pivec a Olga Scheinpflugová / foto: Miloš Hlávka

Velký úspěch slavila i v rozhlasě (jako Maddy Rooneyová ze hry Samuela Becketta Všichni, kdož padají). Její úplně poslední byla hra Matka. Přímou na jevišti dostala srdeční záchvat a o pár dní později, v dubnu 1968, zemřela. Bylo jí 66 let.

Účinkují: Veronika Gajerová, Martin Myšička a Aleš Procházka

Připravila: Magda Wdowczynová

Literární spolupráce: Hynek Pekárek

Režie: Michal Bureš

Host: historička umění Michaela Košťálová

Olga Scheinpflugová (1902–1968) a Karel Čapek (1890–1938).

URL| <https://dvojka.rozhlas.cz/nikdy-nemenila-nazor-podle-doby-nebo-karla-capka-osudove-zeny-tvrdohlava-olga-7460981>

---

## Expert na právo EU: „Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohuslav Sobotka. Byla to jeho poslední pom

20.7.2019 [czechfreepress.cz](http://czechfreepress.cz) str. 00

Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný specialistu na právo Evropské unie a mezinárodní právo soukromé, absolventa Právnické fakulty a mezinárodních teritoriálních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy,

legislativce ministerstva spravedlnosti a spolupracovníka Institutu Václava Klause. expert-na-pravo-eu-evropsky-pilir-socialnich-prav-je-jen-dalsi-mantra-nove-evropy-za-cesko-jej-podepsal-bohuslav-sobotka-byla-to-jeho-posledni-pomsta-mame-se-pry-na-co-tesit

Tomáš Břicháček se začal o politiku zajímat i proto, že vyrůstal ve vskutku přelomové době. Na základní škole nastoupil, stejně jako autor tohoto textu, v roce 1989, což s sebou neslo jistý absurdní nádech. „Učitelky nám říkaly o Velké říjnové socialistické revoluci a pracně nás učily říkat jim soudružko, v dalším roce jsme se to pak zase odnaučovali. Byla to půvabná doba, kdy jsme si přeškrtovali různé pasáže v učebnicích,“ vzpomíná mladý právník, který byl dle vlastních slov na gymnáziu tak trochu „rozumbrada“, který s kamarády vedl významné debaty. Poté, co přečetl „pro někoho tlustou a nezáživnou sedmisetstránkovou knihu“ Roky v Downing Street, paměti Železné Lady Margaret Thatcherové, někdejší pravicové britské premiérky, napsal jí dokonce dopis, ve které se jí ptal na různé věci. A její tajemník mu odpověděl. „Dodneška ten dopis mám a je to zajímavá památka.“

První, zato pořádný politický životní šok Tomáš Břicháček utrpěl, když vojenská organizace NATO, do které jsme toho roku vstoupili, brutálně napadla Srbsko a rozcupovalo Jugoslávii. „Do té doby v 90. letech člověk věřil v nějaký spravedlivý svět, tak trochu ve svět, který je jako Krkonošské pohádky – například válka v Perském zálivu v roce 1991, kde se zlému Saddámovi se zachtělo cizího území a za to byl potom potrestán. Později jsem poznal, že to není taková selanka,“ popisuje své rozčarování, které bylo umocněno tím, že se o Jugoslávii zajímal a jeden čas studoval srbochorvatštinu, takže dobře věděl, že je všechno trochu jinak, než se nám média a západní politici snažili namluvit. „Vnímám jsem to jako nebetýčnou nespravedlnost a obrovský triumf zla a nějak už to zabarvilo moje vnímání mezinárodní politiky i NATO. Později přišly další podobné konflikty, třeba v Iráku, ale to už ty iluze člověk ani neměl.“ Přesto dnes Tomáš Břicháček podporuje naše setrvávání v NATO, a to především z pragmatických důvodů – protože toho, kdo je uvnitř, toho nenapadnou. Na druhou stranu je otázka, do jaké míry si takový člen může vyskakovat, nebo jen asistovat či přihlížet nepravostem.

Právník postupně svůj zájem přesměroval z politické geografie na oblast práva Evropské unie. Cynik by mohl říct, že si moc nepomohl... Na rozdíl od většiny lidí ale tomu, co se v Evropské unii děje, rozumí doktor Břicháček po odborné stránce. „Zapojil jsem se například do diskuse okolo Lisabonské smlouvy. Napsal jsem v roce 2008 článek 10 nejtěžších hříchů Lisabonské smlouvy, který byl o přesunu pravomocí do bruselského centra. Lisabonská smlouva změnila oproti pokusu o euroústavu, který jí předcházela, jen terminologii. Jako problém jsem viděl nelegitimní způsob prosazování. Euroústava propadala v referendech, a tak to přelakovali a znovu prosadili,“ komentuje hru na demokracii.

Během zajímavého povídání Tomáš Břicháček připomněl i nedávno skončenou debatu o budoucnosti Evropské unie, která na nejvyšší úrovni probíhala uplynulé tři roky. Možná že kdyby neprobíhala, dopadlo to líp. „Zpočátku s ní byly spojeny velké naděje, že dojde k rozvolnění, návratu k oblastem, kde se dříve osvědčila, jako byly společný vnitřní trh, sociální politika, že se bude chovat méně velkopanský a vrátí se trochu pokora. Bohužel po těch třech letech musíme shledat, že k žádné změně kurzu v Unii nedošlo a v podstatě došlo nejen k potvrzení předchozího kurzu, ale ještě ke zrychlení plavby.“ Jako na Titaniku...

Výsledkem byla prohlášení ze tří evropských měst, z Bratislavy, Říma a rumunského Sibiu, která působí jako z jiné planety. Výživné je především prohlášení unijních špiček z rumunského Sibiu. „EU není dokonalá, ale pro řešení výzev, jimž čelíme, je to nejlepší nástroj, který máme. Budování evropské jednoty je odvážným a prozíravým počinem ... Jsme odhodláni společně řešit výzvy ... Naše unie je jednotná a nerozdělitelná ... Evropa je naší společnou budoucností ... Evropu posune kupředu pouze naše společné odhodlání...“ ocitoval nejbizarnější pasáže.

Stanislav Novotný, disident doby předlistopadové a poslední dobou i polistopadové, to okomentoval slovy, že doba pokročila natolik, že mu to silně připomíná „závěry 17. sjezdu ÚV KSČ“. „Na Západě nemají komunistickou zkušenost, tam to asi za uši nikoho netáhá. Tam si na ty fráze zvykli a tolik jim to nepřijde,“ myslí si jeho host, který se během studií dostal skrze výměnný studijní pobyt Erasmus do Francie, kde měl možnost blíže poznat tamější mentalitu. „Francouzi a jejich mentalita jsou poznamenáni dodnes Velkou francouzskou revolucí, mají úplně jinou mentalitu než my. Komunističtí studenti často demonstrovali, ani jsem nikdy nepochopil za co. Tam se neustále stávkuje na školách, připadal jsem si tam politicky cizí, jakkoli mi je jinak Francie blízká. Pro ně Evropa = Francie.“

„Otěže nicméně přebírá Německo. Němci mají pocit, že když budou všichni žít německý život, všechno bude v pořádku, a ještě si mají nechat líbit německý expanzionismus,“ reagoval moderátor. Ne náhodou letos Německo s Francií podepsalo Cášskou smlouvu, kde se tyto dvě země spojily proti zbytku Evropy. Čerstvou



šéfkou Evropské komise, vládnoucího orgánu EU, se tak „překvapivě“ stala Němka Ursula von der Leyenová, Evropskou centrální banku, která tiskne eura jako o život, zase Francouzka Christine Lagardeová.

„Historie evropské integrace je o budování byrokratického modelu sociálního státu podle Francie a Německa, které se nejvíce vepsaly do genetické informace EU,“ souhlasí Tomáš Břicháček. „Neustále dochází k prohlubování tohoto sociálního rozměru Evropy, což je ve skutečnosti zabetonování těžkopádného státu obohaceného o moderní mantry nové Evropy. Největším ztělesněním toho je Evropský pilíř sociálních práv, to je něco na způsob Listiny práv EU, která vznikla jako nezávislá deklarace, tato má ale vyšší úroveň. Za nás to podepsal Bohuslav Sobotka, který s tím byl velice spokojen, byla to jeho poslední pomsta. Témata jsou rovnováha mezi soukromým a pracovním životem v celé Unii, rovnost mužů a žen, péče o děti a podpora dětí, také vznikl nový orgán pro pracovní záležitosti, což je zase zárodek nějaké unijní byrokratické struktury. Ještě o tom uslyšíme,“ varuje před další „inkluzí, pozitivní diskriminací, genderem a plným pytlek slibů“, jak napsal i ve svém blogu, expert na právo EU. Ze všeho nejvíc by si prý přál, aby se Unie vrátila před Maastricht a Lisabon, kdy ještě členské státy měly vlastní suverenitu.

Nedávno Tomáš Břicháček čelil útoku popleteného liberálního Deníku N, jenž kádruje lidi s jiným názorem jako svého času Rudé právo. Deníku vadí, že doktor Břicháček přispívá svými texty na nezávislé nemainstreamové weby. Protože je prý elitní úředník ministerstva spravedlnosti, je podle nich nepřijatelné, aby psal pro „dezinformační“ weby. Tedy ty, které mají jiný názor než multikulturně-liberální. Kdyby psal pro Deník N, určitě by to nevadilo...

Dvanáctého července proto poskytl Tomáš Břicháček rozhovor Parlamentním listům, kde se proti pamfletu ve vši slušnosti ohradil. „Nesnažil jsem se ani moc vymezovat proti autorům článku, ten vypovídá spíše o nich než o mé práci. Jen jsem řekl, že takové články vznikaly vždycky. Nebudu se distancovat od Českého portálu jen proto, že jim se nelíbí. To bych považoval za zbabělost, byť mám také výhrady vůči vyznění portálu, které je trochu bulvární. Ale odmítám nálepky jako dezinformační, jde jim jen o to shodit autory bez ohledu na obsah. Navíc píšu spíš pro svůj blog a jsem rád, když to někdo přejímá, aby si to přečetlo co nejvíc lidí.“ Jenže to právě dnešní liberální demokraté nechtějí. To by tak ještě scházelo, aby si lidé sami určovali, kde budou psát a co budou číst. Svobodu slova? Ano, ale jen tu jejich jedinou správnou. Ve které bude hrát ve filmu o alfa samci Jamesi Bondovi agenta 007 černoška...

Pořad Na prahu změn, který si můžete poslechnout zde, každý týden poslouchá a shrnuje Milan Vidlák, šéfredaktor, vydavatel a autor časopisu Šifra. Nezávislý měsíčník vychází v tištěné i digitální podobě, [www.casopis-sifra.cz](http://www.casopis-sifra.cz)

URL| <http://www.czechfreepress.cz/cfp-doporucuje/expert-na-pravo-eu-evropsky-pilir-socialnich-prav-je-jen-dalsi-mantra-nove-evropy-za-cesko-jej-podepsal-bohuslav-sobotka-byla-to-jeho-posledni-pomsta-mame-se-pry-na-co-tesit.html>

---

## **Zdaňme více investiční byty**

**20.7.2019 Lidové noviny str. 09 Rozhovor**  
Kateřina Menzelová

ROZHOVOR TÝDNE Martin Lux

říká sociolog Martin Lux. Myslí si, že jsme se již dostali do nebezpečné fáze cenové bubliny

Byty v posledních letech výrazně zdražily a dostupnost bydlení se tak drasticky zhoršila. A bude hůř.

„Nyní je to nepříjemné hlavně pro nebydlící lidi, ale krize dopadne na širší část společnosti,“ varuje Martin Lux ze Sociologického ústavu Akademie věd.

\* LN Berlín se rozhodl řešit krizi dostupného bydlení radikálně a zastropoval nájemné na dobu pěti let. Uvažovalo se dokonce o možnosti vyvlastnit prázdné byty. Mají takovéto radikální zásahy do trhu šanci uspět?

Je důležité říci, že v Německu, hlavně se to týká východní části, byl dříve spíše nadbytek bytů. Byty zůstávaly prázdné a část panelových sídlišť se začala demolovat. Ještě donedávna v Německu klesaly ceny bytů. Když už to trvalo víc než deset let, Němci mohli nabýt dojmu, že bydlení je relativně levné. Přibližně před sedmi lety se ale situace změnila. Ceny bytů i nájmu začaly brzy růst. Postupně se zhoršovala dostupnost bydlení. I kvůli očekávání, že bydlení je relativně levné, mohla být reakce berlínské veřejnosti na tento vývoj až takto extrémní. Lidé asi očekávají, že místní vláda přijme radikální opatření, která jsou ale zřejmě protiústavní.

\* LN Je v tom Německo v Evropě výjimkou?

Není. Ve Španělsku prý již taková opatření přijata byla. V případě, že byt zůstává delší dobu prázdný, může dojít až k jeho konfiskaci. K zjišťování, jestli je, či není prázdný, jsou používány metody, které by u nás nebyly přijatelné. Sledují se odběry vody a elektřiny, a jakmile se prokáže, že odběr je malý, někdo tam jde a vypytlává se sousedů, zda je byt opravdu prázdný. A může dojít až ke konfiskaci.

\* LN Bude se v Evropě o takových extrémních opatřeních uvažovat stále častěji?

Trh se vyvíjí v cyklech. My se věnujeme výzkumu bydlení od 90. let a za tu dobu jsme již zažili několik fází, kdy se zhoršila dostupnost bydlení. Pak přišel nějaký výkyv, zpravidla splaskla cenová bublina, a bydlení se opět zlevnilo. Během krize přichází zase jiné komplikace, například jsou nedostupné hypotéky nebo jsou problémy s jejich splácením. Pak se ale vše obrátí. My jsme nyní ve fázi, kdy ceny míří vzhůru, zejména v největších městech, a problémem je nedostupnost bydlení. Dříve či později však přijde zase zvrat. Dosáhneme maxima, a nebude to možná tak dlouho trvat, a ceny bydlení zamíří dolů. V mnohých zemích během poslední krize ceny bytů klesly velmi razantně, například v Irsku na polovinu. S tím ještě zkušenost v Česku nemáme. Ale protože jsme orientováni tak silně na vlastnické bydlení, tak existuje velké nebezpečí, že to, co se dělo v těchto zemích, se tentokrát bude týkat i nás. Když pak taková cenová bublina praskne, může zasáhnout poměrně velkou část českých domácností. V Česku jsme po roce 2000 zatím zažili pokles cen bytů dvakrát.

\* LN Kdy to bylo?

První byla okolo našeho vstupu do EU, tedy v letech 2003 a 2004. Pokles cen bytů byl tehdy způsoben očekáváním, že se bydlení po vstupu do EU zdraží. Lidé si nakoupili byty do „foroty“. Nakonec se ale ukázalo, že žádná poptávka lidí z EU po bytech nepřichází, a nastala mírná korekce cen. Pokles tehdy trval jen jeden rok, ceny bytů se snížily jen asi o šest procent. Za tři roky se to vrátilo na původní úroveň. V roce 2008 přišla druhá krize. To už ceny bytů poklesly v průměru o 22 procent. Propad trval pět let a ceny se vrátily na původní úroveň až za devět let. Mezinárodní studie potvrzují, že se volatilita cen neustále zvětšuje. Propad cen během příští krize může být výraznější a bude trvat déle. Dnes si spousta lidí bere hypotéky na třeba čtyřmilionový byt. Pokud ceny spadnou, může mít hodnotu jen tři miliony. Banka ale bude chtít zpět celou půjčku. Bude to vážný problém.

\* LN Kde bude krize nejcitelnější a čeho se bude hlavně týkat?

To je těžké předpovědět. Myslím si, že jsme se již dostali do nebezpečné fáze cenové bubliny. A to již před dvěma roky. Většinou se propad cen více týká bytů než domů a pozemků. Byty totiž často slouží jako investice a investiční nákupy jsou ve velké míře v pozadí růstu cenové bubliny. Když dojde ke změně nálady na trhu, investoři jako první začnou byty prodávat a jejich ceny klesnou. To vede k poklesu jejich cen. Celkově platí, že trh s byty patří k nejméně efektivním trhům. A na těch platí, že co jde nahoru, půjde jednou dolů, a o co víc to jde nahoru, o to víc to půjde dolů.

\* LN Je současnost podobná době před krizí v roce 2008?

Tentokrát nerostou jen ceny bytů, ale i nájmy. Nedostupnost bydlení se najednou netýká jen vlastnického, ale i nájemního bydlení. Je to novinka i jeden z důvodů toho, proč mnoho lidí říká, že nejde o cenovou bublinu. Z investičního pohledu se totiž zdá, že investor získá z koupě a následného pronájmu docela slušný výnos. Že pořízení bytu vynáší poměrně dost ve srovnání s jinými investicemi se stejným rizikem. A to naznačuje, že se cenová bublina nevytváří.

\* LN Proč tedy mluvíte o cenové bublině?

Je nutné se na situaci dívat i z pohledu dostupnosti bydlení. Když jsme sledovali křivku vývoje porovnání cen bytů a příjmů domácností, tak bylo evidentní, že jsme se již před dvěma roky dostali nad jakousi pomyslnou dlouhodobě rovnovážnou úroveň. Když to přirovnáme k situaci před poslední krizí, tak se dnes ocitáme někde v polovině roku 2007. Ještě ne v roce 2008, kdy se celý trh otočil, ale v už poměrně nebezpečné situaci nadhodnocených cen. Dostupnost bydlení se skutečně razantně zhoršila. Problém se netýká jen Česka, jde o problém velkých měst ve všech vyspělých i rozvíjejících se ekonomikách.

\* LN Myslíte si, že byl správný krok, když loni v říjnu centrální banka zpřísnila podmínky pro poskytování hypoték?

V pozadí dnešního vývoje může být vytváření nebezpečné cenové bubliny a její splasknutí může mít velmi vážné dopady na celou ekonomiku. To, co dělá ČNB, je zcela legitimní. Postupují tak centrální banky téměř všude na světě. Existují studie, které ukazují, že tato opatření jsou efektivní, protože zastavují proud úvěrů, které míří do bydlení, a ve druhé fázi také brzdí cenový růst.

\* LN Co mají ale dělat lidé, kteří již na vlastnické bydlení nedosáhnou a nemohou si zajistit ani nájemní byt?

Musíme nejdříve pochopit, co se na trhu děje, a pak můžeme přijít s nějakými opatřeními. Když říkáme, že tato krize je jiná než ta předchozí, tak si musíme říci v čem. Domnívám se, že hlavní odlišností je, že nedávné nákupy bytů byly vedeny mnohem více snahou investovat. Mnoho třicátníků a čtyřicátníků, jakmile ceny bytů při své korekci dosáhly dna kolem roku 2012, začalo investovat své úspory do bydlení. Ne svého, ale druhého či třetího. Než nabídka začne reagovat na poptávku, rostou ceny a tento náhlý růst cen vyvolaný investičními nákupy znemožnil ostatním lidem posunout se z nájmu do vlastního bydlení. Ne kvůli jejich vlastní poptávce, ale protože si starší generace nakoupila investiční byty. A jak lidé nepřecházeli z nájmu do vlastního bydlení a do nájmu se tlačili další a další lidé, šly najednou prudce nahoru i nájmy. Jestliže to tak skutečně je, tak pak dalším důležitým opatřením je omezení investiční poptávky.

\* LN Jak konkrétně?

Výrazněji investiční byty zdanit. Ne konfiskovat byty, regulovat nájmy nebo jinak rušit trh, ale lépe jej regulovat. Je to oprávněné. V Česku máme extrémně nízké daně z nemovitosti a není důvod, proč by nemohly být trojnásobné nebo čtyřnásobné. Pro lidi, kteří drží byty prázdné nebo je užívají jen pro krátkodobé pronájmy typu Airbnb.

\* LN Nebude ovšem jednoduché zjistit, které byty by spadaly do vyššího zdanění.

Je to obtížné, politicky citlivé a velmi nepopulární opatření. Je to podle mě ale daleko efektivnější opatření, než že stát nebo obce postaví několik stovek nových bytů. Neříkám, že větší bytová výstavba nepomůže, ale nevyřeší se tím hlavní problém. Protože ten je zejména na straně poptávky. Navíc ČNB už udělala, co mohla. Stát a obce musí diskutovat o majetkových daních a měly by cílit na krátkodobé pronájmy a spekulativní nákupy.

\* LN Mělo by v této situaci cenu měnit procentuální sazbu DPH z koupě nového bytu?

Nedovedu posoudit, jestli rostoucí ceny nových bytů a poměrně malý rozsah bytové výstavby je daný tím, že se změnila pravidla placení DPH. Nebo tím, že je pomalý proces povolování staveb, jak o tom mluví developeři. Nebo zda je za tím nějaká developerská strategie. Víím, že většina developerů opakuje argument, že kdyby mohli stavět, tak by stavěli. Je přece boom a proč ho nevyužít. Na druhou stranu, když se podíváte na zisky developerů, tak i při této nízké výstavbě jsou poměrně vysoké.

\* LN Hořekování nad zdlouhavým stavebním povolováním je slyšet všude.

Může to být pravda. Slyšel jsem ale i názor od povolovacích orgánů, že developeri často dají do žádostí nereálné požadavky, které nemohou schválit, a musejí jim dokumenty neustále vracet. Je ale fakt, že při tak rostoucích cenách by rozsah bytové výstavby měl být vyšší. Už se sice staví víc než před rokem, ale pořád to neodpovídá současnému boomeru cen. Je to méně než v roce 2009. Stále ale opakuji, že větší nabídka dostupnosti bydlení sice pomůže, ale spoléhat na to, že je to všelék, je špatně. Trh s byty nefunguje jako trh s rohlíky, kde když je jich málo, upeče se jich rychle víc a ceny rychle klesnou. U trhu s byty jsou hlavní faktory, které určují, jak se budou vyvíjet ceny, na poptávkové straně. Jestliže ale zvedneme nabídku o dva tři tisíce bytů ročně, tak efekt bude minimální. Na rozdíl od toho, když ČNB přijde s regulací hypotečního trhu nebo by stát přišel s vyššími daněmi z nemovitostí. To by podle mého názoru mělo daleko větší efekt.

\* LN Očekáváte, že to, co přijde, bude Čechy více bolet než krize v roce 2008?

Aktuální nedostatek dostupného bydlení je nepříjemný hlavně pro nebydlící lidi. Ale krize dopadne na podstatně širší část společnosti. Pokud má krize fatální vývoj, tak trh s bydlením může strhnout další oblasti ekonomiky. Je to daleko bolestivější. Jestli máme pravdu v tom, že za vysokým cenovým růstem jsou investiční nákupy, tak pojďme hledat řešení. Chce to ale dostatek politické vůle jít proti davu.

\* LN Zazněly i návrhy, že by se majitelé bytů měli motivovat, aby byli ochotni byty pronajímat. Například snížením daní z pronájmu.

Nebude to mít efekt. Určitě by měl stát zajistit, aby bylo nájemní bydlení plnohodnotnou alternativou vlastnického bydlení. Stále tomu tak není. Nájemník má dnes smlouvu uzavřenou na jeden rok a neví, zda mu ji majitel prodlouží, či nikoliv. Musí se legislativně zvýšit jistoty v nájemním bydlení, a co se týká délky smluv, tak se mohou majitelé motivovat, že pokud uzavřou dlouhodobé nájemní smlouvy, získají od státu nějaké výhody. Odpuštění daní nebo přístup k výhodnějším úvěrům na opravu domu.

Socioekonom bydlení Martin Lux vede oddělení socioekonomie bydlení v Sociologickém ústavu Akademie věd ČR. Vystudoval fakultu mezinárodních vztahů na VŠE a **fakultu sociálních věd** na Karlově univerzitě. Doktorský titul získal na nizozemské Delft University of Technology. Je konzultantem Ekonomické komise pro Evropu OSN a členem Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí. V roce 2006 získal cenu Akademie věd pro mladé vědecké pracovníky za vynikající výsledky vědecké práce v oblasti socioekonomie bydlení.

Foto autor| FOTO MAFRA – TOMÁŠ KRIST

Foto popis| Máme extrémně nízké daně z nemovitosti a není důvod, proč by nemohly být až čtyřnásobné, myslí si Martin Lux

---

## **Na prahu zmien 38: Tomáš Břicháček – Expert na právo EU: „Evropský pilíř sociálních práv je jen další mantra nové Evropy. Za Česko jej podepsal Bohusl**

21.7.2019 [nwoo.org](http://nwoo.org) str. 00

Pokud chcete přispět na provoz našeho webu a aktivit, můžete zaslat podporu na náš transparentní účet: 2801373607/2010 IBAN: CZ252010000002801373607 BIC/SWIFT: FIOBCZPPXXX Pro platby ze Slovenska použijte: 2801373607/8330 Pro anonymní podporu: 2201373611/2010 IBAN: CZ412010000002201373611 BIC/SWIFT: FIOBCZPPXXX

Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný specialistu na právo Evropské unie a mezinárodní právo soukromé, absolventa Právnické fakulty a mezinárodních teritoriálních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, legislativce ministerstva spravedlnosti a spolupracovníka Institutu Václava Klause.

Tomáš Břicháček se začal o politiku zajímat i proto, že vyrůstal ve vskutku přelomové době. Na základní škole nastoupil, stejně jako autor tohoto textu, v roce 1989, což s sebou neslo jistý absurdní nádech. „Učitelky nám říkaly o Velké říjnové socialistické revoluci a pracně nás učily říkat jim soudružko, v dalším roce jsme se to pak zase odnaučovali. Byla to půvabná doba, kdy jsme si přeškrtovali různé pasáže v učebnicích,“ vzpomíná mladý právník, který byl dle vlastních slov na gymnáziu tak trochu „rozumbrada“, který s kamarády vedl významné debaty. Poté, co přečetl „pro někoho tlustou a nezáživnou sedmisetstránkovou knihu“ Roky v Downing Street, paměti Železné Lady Margaret Thatcherové, někdejší pravicové britské premiérky, napsal jí dokonce dopis, ve které se jí ptal na různé věci. A její tajemník mu odpověděl. „Dodneška ten dopis mám a je to zajímavá památka.“

První, zato pořádný politický životní šok Tomáš Břicháček utrpěl, když vojenská organizace NATO, do které jsme toho roku vstoupili, brutálně napadla Srbsko a rozcupovalo Jugoslávii. „Do té doby v 90. letech člověk věřil v nějaký spravedlivý svět, tak trochu ve svět, který je jako Krkonošské pohádky – například válka v Perském zálivu v roce 1991, kde se zlému Saddámovi se zachtělo cizího území a za to byl potom potrestán. Později jsem poznal, že to není taková selanka,“ popisuje své rozčarování, které bylo umocněno tím, že se o Jugoslávii zajímal a jeden čas studoval srbochorvatštinu, takže dobře věděl, že je všechno trochu jinak, než se nám média a západní politici snažili namluvit. „Vnímám jsem to jako nebetýčnou nespravedlnost a obrovský triumf zla a nějak už to zabarvilo moje vnímání mezinárodní politiky i NATO. Později přišly další podobné konflikty, třeba v Iráku, ale to už ty iluze člověk ani neměl.“ Přesto dnes Tomáš Břicháček podporuje naše setrvávání v NATO, a to především z pragmatických důvodů – protože toho, kdo je uvnitř, toho nenapadnou. Na druhou stranu je otázka, do jaké míry si takový člen může vyskakovat, nebo jen asistovat či přihlížet nepravostem.

Právník postupně svůj zájem přesměroval z politické geografie na oblast práva Evropské unie. Cynik by mohl říct, že si moc nepomohl... Na rozdíl od většiny lidí ale tomu, co se v Evropské unii děje, rozumí doktor Břicháček po odborné stránce. „Zapojil jsem se například do diskuse okolo Lisabonské smlouvy. Napsal jsem v roce 2008 článek 10 nejtěžších hříchů Lisabonské smlouvy, který byl o přesunu pravomocí do bruselského centra. Lisabonská smlouva změnila oproti pokusu o euroústavu, který jí předcházela, jen terminologii. Jako problém jsem viděl nelegitimní způsob prosazování. Euroústava propadala v referendech, a tak to přelakovali a znovu prosadili,“ komentuje hru na demokracii.

Během zajímavého povídání Tomáš Břicháček připomněl i nedávno skončenou debatu o budoucnosti Evropské unie, která na nejvyšší úrovni probíhala uplynulé tři roky. Možná že kdyby neprobíhala, dopadlo to líp. „Zpočátku s ní byly spojeny velké naděje, že dojde k rozvolnění, návratu k oblastem, kde se dříve osvědčila, jako byly společný vnitřní trh, sociální politika, že se bude chovat méně velkopansky a vrátí se trochu pokora. Bohužel po těch třech letech musíme shledat, že k žádné změně kurzu v Unii nedošlo a v podstatě došlo nejen k potvrzení předchozího kurzu, ale ještě ke zrychlení plavby.“ Jako na Titaniku...

Výsledkem byla prohlášení ze tří evropských měst, z Bratislavy, Říma a rumunského Sibiu, která působí jako z jiné planety. Výživné je především prohlášení unijních špiček z rumunského Sibiu. „EU není dokonalá, ale pro řešení výzev, jimž čelíme, je to nejlepší nástroj, který máme. Budování evropské jednoty je odvážným a prozíravým počinem ... Jsme odhodláni společně řešit výzvy ... Naše unie je jednotná a nerozdělitelná ... Evropa je naší společnou budoucností ... Evropu posune kupředu pouze naše společné odhodlání...“ ocitoval nejbizarnější pasáže.

Stanislav Novotný, disident doby předlistopadové a poslední dobou i polistopadové, to okomentoval slovy, že doba pokročila natolik, že mu to silně připomíná „závěry 17. sjezdu ÚV KSČ“. „Na Západě nemají komunistickou zkušenost, tam to asi za uši nikoho netáhá. Tam si na ty fráze zvykli a tolik jim to nepřijde,“ myslí si jeho host, který se během studií dostal skrze výměnný studijní pobyt Erasmus do Francie, kde měl možnost blíže poznat tamější mentalitu. „Francouzi a jejich mentalita jsou poznamenáni dodnes Velkou francouzskou revolucí, mají úplně jinou mentalitu než my. Komunističtí studenti často demonstrovali, ani jsem nikdy nepochopil za co. Tam se neustále stávkuje na školách, připadal jsem si tam politicky cizí, jakkoli mi je jinak Francie blízká. Pro ně Evropa = Francie.“

„Otěže nicméně přebírá Německo. Němci mají pocit, že když budou všichni žít německý život, všechno bude v pořádku, a ještě si mají nechat líbit německý expanzionismus,“ reagoval moderátor. Ne náhodou letos Německo s Francií podepsalo Čášskou smlouvu, kde se tyto dvě země spojily proti zbytku Evropy. Čerstvou šéfkou Evropské komise, vládnoucího orgánu EU, se tak „překvapivě“ stala Němka Ursula von der Leyenová, Evropskou centrální banku, která tiskne eura jako o život, zase Francouzka Christine Lagardeová.

„Historie evropské integrace je o budování byrokratického modelu sociálního státu podle Francie a Německa, které se nejvíce vepsaly do genetické informace EU,“ souhlasí Tomáš Břicháček. „Neustále dochází

k prohlubování tohoto sociálního rozměru Evropy, což je ve skutečnosti zabetonování těžkopádného státu obohaceného o moderní mantry nové Evropy. Největším ztělesněním toho je Evropský pilíř sociálních práv, to je něco na způsob Listiny práv EU, která vznikla jako nezávislá deklarace, tato má ale vyšší úroveň. Za nás to podepsal Bohuslav Sobotka, který s tím byl velice spokojen, byla to jeho poslední pomsta. Témata jsou rovnováha mezi soukromým a pracovním životem v celé Unii, rovnost mužů a žen, péče o děti a podpora dětí, také vznikl nový orgán pro pracovní záležitosti, což je zase zárodek nějaké unijní byrokratické struktury. Ještě o tom uslyšíme,“ varuje před další „inkluzí, pozitivní diskriminací, genderem a plným pytlek slibů“, jak napsal i ve svém blogu, expert na právo EU. Ze všeho nejvíc by si prý přál, aby se Unie vrátila před Maastricht a Lisabon, kdy ještě členské státy měly vlastní suverenitu.

Nedávno Tomáš Břicháček čelil útoku popleteného liberálního Deníku N, jenž kádruje lidi s jiným názorem jako svého času Rudé právo. Deníku vadí, že doktor Břicháček přispívá svými texty na nezávislé nemainstreamové weby. Protože je prý elitní úředník ministerstva spravedlnosti, je podle nich nepřijatelné, aby psal pro „dezinformační“ weby. Tedy ty, které mají jiný názor než multikulturně-liberální. Kdyby psal pro Deník N, určitě by to nevadilo...

Dvanáctého července proto poskytl Tomáš Břicháček rozhovor Parlamentním listům, kde se proti pamfletu ve vsí slušnosti ohradil. „Nesnažil jsem se ani moc vymezovat proti autorům článku, ten vypovídá spíše o nich než o mé práci. Jen jsem řekl, že takové články vznikaly vždycky. Nebudu se distancovat od Českého portálu jen proto, že jim se nelíbí. To bych považoval za zbabělost, byť mám také výhrady vůči vyznění portálu, které je trochu bulvární. Ale odmítám nálepky jako dezinformační, jde jim jen o to shodit autory bez ohledu na obsah. Navíc píšu spíš pro svůj blog a jsem rád, když to někdo přejímá, aby si to přečetlo co nejvíc lidí.“ Jenže to právě dnešní liberální demokraté nechtějí. To by tak ještě scházelo, aby si lidé sami určovali, kde budou psát a co budou číst. Svobodu slova? Ano, ale jen tu jejich jedinou správnou. Ve které bude hrát ve filmu o alfa samci Jamesi Bondovi agenta 007 černoška...

Pořad Na prahu změn, který si můžete poslechnout zde, každý týden poslouchá a shrnuje Milan Vidlák, šéfredaktor, vydavatel a autor časopisu Šifra. Nezávislý měsíčník vychází v tištěné i digitální podobě, [www.casopis-sifra.cz](http://www.casopis-sifra.cz)

Stáhnout článek jako PDF

URL| <http://www.nwoo.org/2019/07/21/na-prahu-zmien-38-tomas-brichacek-expert-na-pravo-eu-evropsky-pilir-socialnich-prav-je-jen-dalsi-mantra-nove-evropy-za-cesko-jej-podepsal-bohuslav-sobotka-byla-to-jeho-posledni-pomsta/>

## Nová vláda ve Španělsku

22.7.2019 ČRo Plus str. 03 21:10 Den v 60 minutach

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Od parlamentních voleb ve Španělsku uplynuly 3 měsíce dnes začali tamní poslanci jednat o důvěře vládě. Premiérem by měl být opět Pedro Sanchez socialisté vyhráli volby nad lidovci není ale jisté, zda vláda důvěru dostane. Aspoň jsem teď s politologem Martinem Mejstříkem z **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy dobrý den. Dobrý večer ve Španělsku, že denní těžké sehnat vládní většinu, ať už skládají socialisté teď nebo blížká dali lidovci čím to je.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, IMS **FSV UK**

Podněty volby může dopadlo dopadne, tak jak dopadly to znamená sice socialisté vyhráli ale fakticky bez spojencům a oni vlastně v té vyhrocené situaci, kdy ty strany proti sobě, jestli uhradí vlastně spojení teď po volbách ukazuje jako jako relativně složité a mnohem složitější třeba před třemi lety.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka  
-----

Pokud vím, tak se uvažuje o tom, že by se nějak měla změnit. Pravidla to nastavení, aby ty většiny vůbec vládní bylo možné sestavit je to teď nějak reálné nebo je to ve hře.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, IMS **FSV UK**  
-----

Tak, takže to asi bude teprve v momentě, kdy ty. Hada hrozily předčasné volby třeba snad nikdo nepřeje sice usadit ve Španělsku také opakovaly ale tehdy ta hlavní na těch stran k tomu relativně byla teď nechtějí ani na černou skládku v čase ordinace, takže teprve možná, kdyby byly skutečně pocitu strašákem, pak by se měly nicméně coby se opět týkalo vlastně proti dalších voleb.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka  
-----

Právě oni se ty volby opakovaly v roce 2016 5 Roche Sanchez stejně nezískal důvěru, že ta konstelace politická dnes trochu jiná nebo podobná.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, IMS **FSV UK**  
-----

Ona je ona je podobná podobná prakticky s tím, že i když socialisté mají. Vlastně jako Podemos a jejich koalice zároveň vlastně oni dlouhodobě se snaží řeknem před koalici. Fanouška nosu nedávno liberální konzervaci zase s nimi nechce nic nic společného a že vlastně ta situace se trochu pominula v tom, že soudce se sune silnější jako třetí nicméně pořádné sestaví sestaví bez podpory ostatních stran vládu, takže v tomhle tom si myslím dost zablokovaná situace se ale stále stejná.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka  
-----

Může si premiér předpoklad tedy Pedro Sanchez naklonit ty strany, aby spolupracovali v souvislosti s rozpočtem nějakými ústupky je ochoten ho upravit.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, IMS **FSV UK**  
-----

To tomu bez ohledu na to, jestli ochota nebo ne, tak k tomu určitě bude muset dojít, protože jediná možnost jaká, jak na severu kromě předčasných voleb představit, že bude nějaká menšinová vláda socialistů jako to bylo dosud, a právě ty ostatní strany nebo alespoň část bude podporovat alespoň základní zákon, jako je rozpočet, ale v tom případě socialisté budou muset posekat osekát starosti sociální program, který ještě relativně rozsáhlý a je naopak zase nepřijatelný pro strany, které jsou od firem doprava.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka  
-----

Pedro Sanchez nabízí mimo jiné kromě programu na vlastně odstraní sociální nerovnosti také zlepšení ekonomické kondice Španělska jaká vlastně je a jak moc tohle téma rezonuje u politiků, kteří by, případně měli dávat podporu.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, IMS **FSV UK**  
-----

To je určitě téma číslo 1 na rozdíl od jiných zemí, jako je třeba Itálie, kde hraje dost už tu otázku bezpečnost migrace a ve Španělsku dlouhodobě. Tématem číslo na ekonomika vlastně reformy nutné reformy, které je potřeba udělat na tom se právě ty strany rozcházejí, protože socialisté mají skutečně takový ten klasický. To už moderním hávu levicový program, zatímco konzervativci naopak poslední dobou spíše tíhnou čichnout ale chceme ekonomicky liberální. Peří a za tím pádem jsou klasický problém neslučitelné.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka  
-----

Nebudou se tedy muset Španělé utahovat opasky v zájmu lepší kondice tamní ekonomiky.

Martin MEJSTRÍK, politolog, IMS **FSV UK**

-----  
Tak zatím zatím tomu tak. Nic nenasvědčuje, dá se ale předpokládat na to, kdy se celá evropská ekonomika zpomalí tak Španělsko zase díky tomu, že má ten sektor ekonomiky je během války sektor ekonomiky závislé právě na výkyvech, ať to stavebnictví turismus tak v tu chvíli v tu chvíli určitě něco takového bude muset dojít zase první do Turecka, a to na ráně dokáže socialisté.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

-----  
Háček tolik Martin Mejstřík politolog z **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy z institutu mezinárodních studií. Děkuji vám na shledanou.

---

## Taškařice stavebního úřadu. Jinonickým se nelíbí dostavba univerzitního areálu

22.7.2019 prazsky.denik.cz str. 00 Moje Praha

Michael Bereň

Areál Jinonice se chystá Univerzita Karlova modernizovat. Projekt za více než tři čtvrtě miliardy korun by měl být hotový v roce 2022. Avšak ještě před zahájením stavby se vedení vysoké školy a radnice Prahy 5 musí potýkat se stížnostmi místních obyvatel. Podle nich jednaly úřady ve stylu „o nás bez nás“.

„Další povedená taškařice stavebního úřadu Prahy 5: k projektu neobeslal přímé sousedy, kteří měli na dva roky přijít o vjezd do garáže,“ nadepsal občanský Spolek Jinonice facebookový příspěvek, kde sdílí článek na serveru Blesk.cz.

V textu je citován dopis sdružení vlastníků bytových jednotek z domu č. p. 609 v ulici U Kříže, který je součástí stávající univerzitní budovy, kterou využívá **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**), filosofická fakulta i fakulta humanitních studií.

Výhled z balkonu na rušnou křižovatku

Projekt za necelých 840 milionů korun (z 95 procent hrazený evropskými dotacemi) počítá, že vedle dvou nynějších objektů - jednoho šestipatrového a čtyřpatrové budovy - vznikne ještě čtyřpodlažní dostavba, která bude jakousi vstupní branou do celého areálu. Podle plánu se navíc přesune silniční napojení na parkoviště s více než osmdesáti místy rovnou do ulice U Tyršovy školy, kde bude nová křižovatka.

„Kvůli nové příjezdové komunikaci vznikne křižovatka v místě, které bezprostředně sousedí s mateřskou školou a kudy denně chodí spousta dětí. Lidem, kteří mají na tuto stranu balkon, vadí, že budou mít výhled na potenciálně rušnou křižovatku, a navíc tím klesne hodnota jejich bytů, které se nyní řadí k těm nejdražším v budově,“ stěžují si místní.

Od tak významné instituce by člověk takový přístup nečekal

„Je s podivem, že majitelé dotčených bytů a garážových stání nebyli o chystané stavbě univerzitou předem informováni a neměli možnost jednat o podmínkách zohledňujících práva a oprávněné zájmy obou stran. Od tak významné a uznávané instituce by člověk takový přístup opravdu nečekal,“ cituje Blesk.cz Jiřího Vogla, jednoho z vlastníků bytu sousedícího s UK. Podle něj se lidé z Jinonic dozvěděli tyto informace až v lednu 2019.

Podle mluvčí městské části Markéty Drešlové však stavební úřad v roce 2017 vydal platné stavební povolení, proti němuž nebyly vzneseny žádné námitky. Také záměr o prodeji pozemků na novou univerzitní budovu zveřejnil pražský magistrát už před dvěma lety. Žádné stížnosti nepřišly.

Loni v květnu pak **FSV UK** oznámila, že projekt na modernizaci kampusu schválilo ministerstvo školství. „V rámci projektu proběhne rekonstrukce a dostavba Areálu Jinonice, dále je počítáno s obměnou mobiliáře, nákupem nového PC vybavení a multimediální techniky. Dojde k vybavení rozhlasové a televizní laboratoře i



fotokomory. V neposlední řadě bude z projektu financováno zakoupení elektronických databází a knih využívaných prostřednictvím knihovny celou fakultou," píše fakulta na webu.

Jinonický areál potřebám vysokoškolských studentů a jejich pedagogů nevyhovuje, původně totiž byl stavěn jako kanceláře pro úředníky z ministerstva školství. Okolo roku 2000 byly ještě nedokončené budovy předány Karlově Univerzitě.

Přibude zeleň, nové schodiště i výtah z metra

Mluvčí Václav Hájek teď prostřednictvím vyjádření pro Blesk.cz občany uklidňuje. Zmiňovaný vjezd do garáže by měl být znemožněn pouze po dobu tří týdnů místo dvou let, ve hře jsou finanční kompenzace za omezení uživatelského komfortu po dobu stavby a podle mluvčí Hájka navíc bude okolí ulice U Kříže upravenější.

„Navrhované řešení reaguje na pěší návaznost na městskou hromadnou dopravu,“ tvrdí o projektu **FSV UK** na webu. Vzniknout by tak měl výtah ze stanice metra Jinonice a z ulice V Zářezu povedou schody.

„Na pozemcích univerzity budou vysázeny nové stromy. Stávající budovy a nová budova budou doplněny o zeleň na střeše i fasádě. Obavy obyvatel rozhodně nesdílíme, neboť projekt stávající prostředí výrazně zkultivuje a po dokončení rekonstrukce a výstavby bude okolní prostředí daleko lepší,“ uvedl mluvčí Hájek.

URL| [https://prazsky.denik.cz/zpravy\\_region/stavebni-urad-jinonice-praha5-dostavba-arealu-univerzita-karlova-20190722.html](https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/stavebni-urad-jinonice-praha5-dostavba-arealu-univerzita-karlova-20190722.html)

**Stejná zpráva vyšla také v dalších 3 titulech:**

denik.cz, denik.cz (*Moje Praha*), prazsky.denik.cz

---

## Na Ukrajině proběhly předčasné parlamentní volby

22.7.2019 ČRo Plus str. 01 11:34 Interview Plus

Jan BUMBA, moderátor

-----  
Ukrajina má za sebou předčasné parlamentní volby. Volby, o kterých se prezident Volodymyr Zelenskyy vyjádřil jako o možná ještě důležitějších než byly ty, které ho vynesly do prezidentského úřadu. Strana Sluha lidu pojmenovaná stejně jako satirický pořad, který Zelenského proslavil, dosáhla jednoznačného vítězství. Nakonec možná ani nebude potřebovat koaličního partnera. Pomůže takto silný mandát prezidentu Zelenskému vyřešit konflikt s Ruskem a pohnout s nezbytnými ekonomickými reformami? Dobrý poslech přeje Jan Bumba. A naším hostem je Jan Šír, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----  
Dobrý den, děkuji za pozvání.

Jan BUMBA, moderátor

-----  
Myslíte to od prezidenta Zelenského byla taková povinná politická rétorika, snaha mobilizovat voliče, když mluvil o důležitosti těchto voleb, anebo opravdu v nějakém ohledu mohly být ještě důležitější než ty prezidentské?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----  
Tak je to oboje, co jste řekl, plus ještě řada dalších věcí, tak já to zkusím rozklíčovat postupně. Ty volby jsou předčasné, byly vypsané vlastně první den po Zelenského inauguraci, to znamená ze Zelenského strany lze za vypsáním těch voleb spatřovat jednoznačně kalkul, snahu, stvrdit tu obrovskou podporu, která se ukázala

během těch předcházejících prezidentských voleb, které se na Ukrajině konaly v březnu a v dubnu tohoto roku. Rétorika ta je určitě povinná, protože ten jeho projekt Sluha národu a těžší skutečně zejména z popularity samotného Zelenského a z toho jakým způsobem byl schopen se stylizovat pro tu prezidentskou kampaň, to znamená on aktivně, byť by měl být samozřejmě nadstranický, se do té kampaně musel zapojit a nicméně ty volby určitě jsou důležité v jednom ohledu, a to je to, co my tady často, když se na to díváme ze zahraničí, nejsme schopni vidět z toho důvodu, že se díváme právě na politiku skrz jednotlivé osobnosti. Ukrajina není prezidentský systém, na Ukrajině to je takový systém, který bohužel zavdává často k politickým krizím, že tady máme více center politické moci, nicméně za co odpovídá prezident, tak to je skutečně obrana, bezpečnost, zahraniční politika a všechno ostatní je záležitostí vlády, která vychází z parlamentu, z parlamentních voleb. A v tomto ohledu, co se týče minimálního prosazování toho vnitropolitického kurzu včetně těch reforem, které Ukrajina nezbytně žádá, to skutečně není myslitelné.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Prezident se neobejde bez opory v parlamentu zjevně.

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

A naopak tam prostě je potřeba, aby byla v první řadě akceschopná vláda i bez ohledu na toho prezidenta.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

V tuto chvíli se konečný zisk pro stranu Sluha lidu ještě pořád těžko počítá i kvůli komplikovanému volebnímu systému na Ukrajině. Můžeme říct, že každopádně to bude silný mandát, ale jak silný, pane Šíre?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

Já si myslím, že podle těch předběžných kalkulací, které byly zveřejněny Zelenského formace, se bude těšit bezpečné nadpoloviční většině, to znamená, on potřebuje proto, aby mohl sestavit jednobarevnou vládu, 226 křesel podle těch projekcí, které byly zveřejněny, to vypadá na nějakých 247, 248, což si myslím, že je dostatečná rezerva pro to, aby v případě, že by nechtěl, nemusel žádat o podporu nějakou z dalších stran, kterou by vzal do vládnoucí koalice.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

On sám Volodymyr Zelenskyj přiznává dost otevřeně, že vlastně nemá nějaké pevné politické postoje, jak to je s tou jeho stranou, ta už má nějaký pevnější politický program?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

Já se obávám, že je to velmi podobné, že Sluha národu je struktura, která vznikla, pokud se nepletu před rokem a půl, do začátku letošního roku o ní nikdo neslyšel a nebyla zastoupena v žádné funkci, v žádných orgánech státní moci, tudíž těžko soudit z praktické činnosti jakým způsobem se bude profilovat. Samozřejmě součástí politiky je i komunikace myšlenek programových záležitostí v tomto ohledu. Ten program byl zveřejněn a do velké míry je podobný tomu, hlásal Zelenskyj před těmi prezidentskými volbami a tam z toho těžko soudit, tam jsou prvky, které mohou řadu pozorovatelů až znepokojovat ve smyslu příkonu k principům přímé demokracie. Je tam velký populismus, to znamená já jsem ten anti-establishmentový kandidát, který tady změní celý politický systém. Zatím se dá skrýt v případě potřeby ledacos.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Pokud to je do nějaké míry nečitelná strana, tak je volba pro ni výrazem nějakého zoufalství řekněme nad těmi stranami ostatními?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

-----  
Určitě je to výrazem nenaplněných očekávání a toho, že ty reformy tak, jak dosud postupují a jak dostaly velký impuls po změně režimu v roce 2014, je stále málo a prostě mezi Ukrajinci panuje velká nejenom frustrace, ale zejména skepse a nedůvěra vůči stávajícím politickým elitám a Zelenskyj a jeho politický projekt velice šikovně se veze na této vlně, dovolím si tvrdit nedůvěry a nějaké nespokojenosti až skoro neštěstí s těmi stávajícími pořádky.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

A notabene pokud volební účast nedosáhla ani 50 %, je to další důkaz toho, že mnozí Ukrajinci jsou otráveni politikou, že možná už úplně rezignovali?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

Částečně ano, máte pravdu v tom, že ta volební účast, co se týče parlamentních voleb, byla skutečně nejnižší za celou dobu postsovětské historie Ukrajiny, nicméně ta účast stále není nijak, nijak tragická, může to mít i víc příčin. Může to být dáno tím, že velká část ukrajinské populace třeba ve srovnání s jinými zeměmi pracuje v zahraničí, kde jim to byť umožnilo volit, tak je to samozřejmě daleko komplikovanější než kdyby se nacházeli doma.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Pokud nám nepomůže program, když chceme odhadovat, co asi tato strana chce vykonávat, tak pomůžou nám personálie, jací lidé, typově, kandidovali za stranu Sluha lidu v těchto volbách? Mám na mysli to, jestli to byli často nějaké známé osobnosti, celebrity, anebo jestli už se na tu stranu v uvozovkách naballili třeba ekonomové, právníci a další lidé?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

Já nemám k dispozici nějaká svobodná agregovaná sofistická data, co se týče nevím nějakého profesionální pozadí těch jednotlivých kandidátů, nicméně z těch analýz, co jsem četl a vůbec ze studie té kandidátní listiny a těch jednotlivých kandidátů, kde se udávají některé údaje nepovinné, tak je možno učinit si obrázek o tom, co to je z velké části za lidi. Je to poměrně pestrá směs, velkou skupinu, nejsem schopen posoudit na kolik je většinová nebo ne, tvoří Zelenského byznys partneři, tam snad až 35 kandidátů by měli být spolupracovníci těch jeho ať už komických projektů nebo televizní projektů, to znamená Kvartal 95 a Sluha národu, část, velkou část z toho tvoří skutečně protikorupční aktivisté a část z toho jsou lidé, o kterých se proslýchá nebo o kterých se lze domnívat, že mají i napojení na Ihora Kolomojského, což je asi hlavní taková ta figura ekonomického života na Ukrajině, který je považován za jednoho z důležitých podporovatelů a sponzorů z řady těch oligarchů.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Hostem dnešního Interview je politolog, odborník na východní Evropu Jan Šír. Agentura Reuters to popsala tak, že vítěz voleb zdědí zemi nacházející se v patové situaci mezi Západem a Moskvou. Je to trefná charakteristika?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

Myslím, že ne, myslím, že o osudu Ukrajiny, jejího směřování už je dáno, to Ukrajina Kráčí na Západ. Jde o to, jestli se Rusku podaří během tohoto procesu Ukrajinu rozštěpit nebo zásadním způsobem destabilizovat tak, aby Západ od toho dal ruce pryč, zatím tomu nic nenasvědčuje. Každopádně nachází se v překerní složité mezinárodní situaci, což je dáno tím probíhajícím ozbrojeným konfliktem.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Jak silné podle vás je to odhodlání Ukrajinců, o kterém hovoříte, jít tedy na Západ, jít do Evropy?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

Tak, ono silné je, ale záleží taky na vnějších podmínkách, a proto, aby Ukrajina mohla se stát pevnou součástí západních struktur ať už evropských nebo euroatlantických, musí taky si prodělat skutečně poměrně těžkou práci doma, co se týče plnění těch domácích úkolů, a ten stát musí v prvé řadě fungovat, musí být atraktivní pro samotné občany, aby odtud neodcházeli. Musí být schopen plnit základní funkce a být přitažlivý tak, aby velká část populace s ním byla schopná se identifikovat. To jsou, to je jedna část toho problému. A pak jsou tady silné mezinárodní tlaky, které tomu brání.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Ten dlouhodobý cíl nicméně je plné členství v Evropské unii?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

Je to i zakotveno v ústavě od února tohoto roku, nejenom Evropská unie, ale i NATO, tak je to přímo zakotveno v ústavě. Když se podíváte na ty výsledky, zase praktická politika a rétorika nebo program mohou být dvě různé věci, ale vlastně jediná relevantní politická síla, které se tomu trendu vzpírá, tak to je ta strana, která skončila na druhém místě Opoziční platforma život, a ta podle těch předběžných výsledků získala něco mezi 12, 13 % hlasů, což si myslím, že svědčí o postupující, možná ne rychlé, nicméně velice výrazné a stabilní orientaci Ukrajiny tím západním směrem.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Dá se to říci i tak, že těch 12, 13 % je zhruba tedy to procento ukrajinských voličů, kteří by stáli o nějakou těsnější spolupráci s Ruskem a zapoměli na tu evropskou orientaci?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

Myslím si, že ano, ale když se podíváte zase na těžiště toho, kde tyto hlasy jsou silné, a ony jsou silné minimálně v některých oblastech, tak se to skutečně týká pouze té doněcké, luhanské oblasti a nemáme data z toho okupovaného Krymu, ale to byly tradičně regiony, které se skutečně i tom ukrajinském kontextu vymykaly tím, že byly výrazně sovětizovány. Částečně to je dáno i etnickým složením, to znamená, že tady je výrazný podíl etnických Rusů, ale je to dáno do velké míry hodnotovou orientací, což zase má svoje příčiny v historii i ve velice cíleném třeba vnějším působení Ruska, co se týče nějakých vlivových operací a tak dále.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Pokud tedy někdo popisuje Ukrajinu jako zemi rozpolcenou mezi Západ a Rusko, tak řekl byste, že i tyto volby ukazují, že to rozhodně není tedy rozpolcenost ve stylu fifty-fifty, ale že je tady výrazná většina proevropská a výrazná menšina promoskevská?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

To je ještě složitější, tady k tomu, k těmhle těm nerativum, že Ukrajina je rozdělená mezi Západ a Rusko, do velké míry přispívalo grafické zobrazení výsledků voleb, zejména prezidentských, které probíhají v druhém kole, takže vždycky v tom druhém kole se to lámalo mezi jednoho nebo druhého kandidáta a tímto způsobem, když se to barevně hezky vyznačí, tak to ve vás může vzbuzovat dojem, že ta Ukrajina je takto rozpolcena. Já bych to takhle neřekl, určitě tam vidíme výrazné regionální rozdíly, ale rozdíly neznámá ještě rozpolcení nebo rozštěpení, to je jedna věc. Druhá věc je, vidíme tady výrazné póly na jedné straně určitě mezi tou historickou Haličí s centrem ve Lvově a na druhé straně mezi Donbasem, nicméně mezitím máme jih Ukrajiny, máte tam střed Ukrajiny, máte tam Středozápad a to byly dlouho nevyhraněné oblasti, co se týče té hodnotové orientace populace, kde postupně dochází k tomu příklonu směrem k sebeidentifikaci skutečně s tím nezávislým ukrajinským národním projektem.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Co se týká té evropské perspektivy Ukrajiny, jak s Ukrajinou v současné době zachází Evropská unie, co v současné době může EU Ukrajině nabídnout?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

Věcí, které může Ukrajině nabídnout, je docela hodně a skutečně už některé byly nabídnuty a jsou v chodu, byť to není každý den nutně vidět nebo si to každý den nutně ne všichni připomínají. Takovým tím základním smluvním rámcem je asociční dohoda mezi Evropskou unií a Ukrajinou, která skýtá základ pro politickou asociaci a součástí té politické asociace je i vlastně dohoda o komplexní prohloubené zóně volného obchodu mezi Evropskou unií a Ukrajinou, což představuje výrazným stimul směrem k reorientaci Ukrajiny zejména v té ekonomické oblasti směrem k Evropě, protože Ukrajina je součástí toho i přechází třeba na evropské standardy. Takovým velice důležitým symbolickým krokem bylo před dvěma lety otevření bezvízového styku mezi Evropskou unií, respektive jejími členskými zeměmi a Ukrajinou, co se týče krátkodobých cest do zahraničí. To znamená Evropská unie nabízí to, co může nabídnout a tady ta měkká síla, to je přitažlivost a to je know-how s transformací.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Když jste, pane Šíre, mluvil o tom, že Ukrajina si musí ovšem splnit své domácí úkoly, pokud by měla uvažovat tedy o členství v Evropské unii, jaké úkoly to především jsou?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

Tak, co se týče vnitřní politiky jednoznačně musí posílit boj s korupcí a musí reformovat klíčové složky státní správy, státního aparátu, státní moci, bez které nemůže být přitažlivou funkční zemí, kde se bude dobře žít a kam třeba budou přicházet i zahraniční investice, to znamená, to se týká zejména reformy soudů, reformy prokuratury, reformy policie, reformy státní správy, to si myslím, že jsou ty nejdůležitější institucionální změny, které musí Ukrajina dokončit. Nicméně zase aniž bych odváděl pozornost na to, co se ptáte, pak jsou tady ještě ty vnější záležitosti spojené s ozbrojeným konfliktem, který probíhá šestým rokem a nic nenavědčuje tomu, že by nějaké stabilnější urovnání bylo na dohled.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Hostem Interview je dnes politolog Jan Šír z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. A promění se nějak po těchto volbách vztahy Kyjeva s Moskvou?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

To samozřejmě uvidíme, ale je důležité si uvědomit, že ta podoba současných rusko-ukrajinských vztahů není dána tím, co se děje na Ukrajině, ale dána v první řadě postojem a praktickým chováním Ruské federace, to znamená dokud nedojde ke změně chování na ruské straně, nepředpokládám výrazné proměny vztahů Ruska a Ukrajiny i s ohledem na probíhající konflikt.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Pokud tedy ovšem bude ta situace, že tady je prezident nově zvolený, stále ještě velmi populární, se silnou podporou v parlamentu a zřejmě vládou, se kterou bude mít úzkou spolupráci, bude to mít přece jen nějaký efekt pro vyjednávání s Ruskem?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

Já si myslím, že ne, že problémem není nedostatek jednání, problémem je to, že na území Ukrajiny se nachází ruská armáda, dokud ta tam bude, tak tam klid nejde zajistit a Ukrajina může klást odpor jako se rozhodla, vlastně bez boje odevzdala Krym v roce 2014, a to může trvat klidně desetiletí, anebo může kapitulovat, to znamená akceptovat podmínky, které ruská strana si klade pro, když pánbůh dá případné urovnání toho konfliktu, nicméně fakticky se jedná o cementování těch nových pozic, které byly dosud u toho ruského postupu na Ukrajině vytvořeny. Takže já bych tady nepřečesoval Ukrajinu, to je v prvé řadě nemyslitelné se domnívat, že ten konflikt je možné urovnat bez konstruktivního postoje Ruska, to nevidím.

Jan BUMBA, moderátor

Na situaci na Donbase jako takové tedy nový prezident, nová ukrajinská vláda nemůže mít vliv?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, já se obávám, že ta rétorika je velmi neupřímná, protože Zelenskyj slibuje něco, co není schopen zajistit a já už jsem to vysvětlil, důvod je ten, že na Donbase prostě operuje ruská armáda, a ta neoperuje, že by tam plnila nějakou humanitární misi, to je součástí prostě snahy o podřízení Ukrajiny, když ne podřízení, tak aspoň nepřímé ovládnutí, když ne nepřímé ovládnutí, tak aspoň destabilizaci nebo rozčlenění závislosti na tom jak ty cíle se podaří nebo nepodaří dařit, naplňovat a Zelenský může slibovat co chce, ale pokud Rusko bude mít jiný názor, tak já si nedovedu představit jak Zelenskyj může zajistit to, aby tato situace byla zvrácena.

Jan BUMBA, moderátor

Pokud není tedy v silách a v rukou prezidenta a vlády v Kyjevě, tak kdo ten vliv mít může, mezinárodní společenství může nějakým způsobem více působit na Krymu?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Může určitě, nástroje jsou, jde o to, jestli je to rozumné, protože to je velice citlivá otázka z pohledu Ruska a skýtá značný jako eskalační potenciál, i co se týče vztahů mezi Ruskem a Západem a jde samozřejmě o tom, jestli použití těch nástrojů, které se nabízejí, a jsou v zásadě dva nebo tři, existuje politická vůle. Ty nástroje jsou, jsou uplatňovány, bavíme se o tom, jestli jsou uplatňovány důsledně, jestli to stačí nebo ne a neuznání jakéhokoli protiprávního stavu, který byl tou ruskou agresí nastolen, sankce a za třetí podpora Ukrajiny tak, aby Ukrajina byla silnější a byla schopná čelit těm výzvám včetně, včetně té ruské operace v luhanské oblasti, to jsou věci, které je možné dělat, které se dělají, ale říkám, je tady velké riziko toho, že to může vést k další eskalaci vztahů a Ukrajina není členskou zemí NATO, my, když to řeknu hodně cynicky nejsme vázáni se podílet na obraně Ukrajiny prostě.

Jan BUMBA, moderátor

Rozumím tedy tomu tak, že se najde dost těch, kdo budou říkat, proč riskovat nějaké další zhoršení vztahů s Ruskem kvůli Donbasu?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Samozřejmě, samozřejmě a ty tlaky jsou mimořádně silné a není týden abychom neslyšeli o nějakém vyhlášení nějakého předního politika nebo politických stran v Evropě, které ...

Jan BUMBA, moderátor

Nebo byznysmena.

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... nebo byznysmena, ale tak i v Evropě politické strany potřebují financování a tak dále, takže to je propojeno a samozřejmě na těch sankcích, když už se bavíme třeba konkrétně o těch sankcích, trátí obě dvě strany a to je nepopulární záležitost, kterou je potřeba komunikovat a možná se to ne zcela, ne zcela daří.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Mluvil jste o podpoře Ukrajiny, aby byla silná, znamená to i podporu vojenskou?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

No, znamená, ale zase Evropa dospěla k názoru, že válka na východě Ukrajiny nemá vojenské řešení, to znamená je to otázka dodávek zejména smrtících zbraní na Ukrajinu, byla vznesena prakticky od počátku toho konfliktu a bylo to ze strany evropských lídrů zamítnuto. Takže podpora, která se týká ne nutně nějakých institucionálních přeměn, ale přímo i třeba vyzbrojování Ukrajiny, je poskytována pouze na bilaterální bázi a začal s tím Donald Trump.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Ta úvaha o tom, že by bylo možné nějak více vyzbrojovat, tedy ukrajinské ozbrojené složky, je ještě méně populární nebo méně ožehavá než sankce, o kterých jsme mluvili před chvílíčkou?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

Určitě, určitě, protože to znamená minimálně nepřímé zapojení do toho konfliktu proti Rusku a na tom nikdo nemá zájem a na tom nemají zájem ani ti největší jestřábi, prostě Rusko momentálně je darebácký stát a díky tomu, že je vyzbroje jadernými zbraněmi, tak je imunní vůči prvkům vojenského donucení, a to je realita, se kterou je potřeba žít.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Do té reality, se kterou je potřeba žít, patří třeba i to, že v květnu Mezinárodní soud pro národní právo nařídil Moskvě, aby osvobodila ukrajinské námořníky, které uvěznila po tom známém incidentu loni v Kerčském průlivu, tohle je prostě ukázka toho, že když se Moskva rozhodne, že bude ignorovat mezinárodní společenství, tak to tak bude?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

Já se obávám, že ano a je to jako jaký jiný příklad ještě by bylo potřeba podávat, když tady máte pravomocné rozhodnutí k tomu věcně i místně příslušného Mezinárodního vlastně soudního tribunálu, ten Mezinárodní tribunál pro mořské právo v Hamburku je přímo soudní instituce, která byla zřízena tou úmlouvou o mořském právu a z roku 82 a Rusko ji nevyplňuje, tak, ale zase dokud na to nebude následovat nějaká další reakce ze strany Západu, tak se obávám, že v Rusku se mohou nadít velmi logicky oprávněného dojmu ...

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Že můžou.

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy  
-----

... že můžou a že tohle chování je přijatelné a že my jsme s tím smíření.

Jan BUMBA, moderátor  
-----

Dosavadní ukrajinský ministr zahraničí Pavel Klimkin žádal spřátelené země, aby vyvinuly tlak na Moskvu, aby ty námořníky propustila. Já vím, že už jsme mluvili o tom, že ty možnosti ukrajinské vlády jsou omezené, ale co

třeba tahle, co třeba diplomacie, aktivnější diplomacie ze strany Kyjeva, nějaké propojování zemí, které budou ochotny pomoci?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že samozřejmě to je důležitou součástí jakéhokoliv umění vládnout s efektivní diplomacií, nacházet mezinárodní partnery, ale já si myslím, že v tomhle ohledu to je jedna z mála sfér, kde Ukrajina za těch pět let se dala na jedničku, jo, když se podíváte na to prostě napadení Gruzie, Rusku prošlo bez sankcí, bez ničeho, dostali za to reset, dostali za to Mistraly, dostali za to Nord Stream od západního společenství, to znamená to, že po Krymu a po sestřelení MH 17 a po vlastně vládu na Donbas následovaly sankce, Evropská unie jasně řekla, že takhle ne a tenhle stav je nejen neakceptovatelný, ale my ho ani nebudeme uznávat, to je pokrok dopředu. Zase bavme se o tom, jestli je dostatečný nebo ne, ale myslím si, že tohle to je změna a je to dáno i tím, že Ukrajina byla schopna tyhle ty záležitosti velice efektivně komunikovat na mezinárodní scéně svým potenciálním partnerům nebo spojencům.

Jan BUMBA, moderátor

Může se po nástupu nové politické garnitury na Ukrajině cokoliv změnit v otázce Krymu?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ne, ne, to nejde, to ale to nejde, to si nedovedu představit jak. To by znamenalo popření celého mezinárodního pořádku, prostě anexe je agrese, agrese nejde uznat, to tak je koncipováno právo. Nemůžete uznávat stav, který byl nastolen zločinným jednáním nejen protiprávním, ale zločinným, to nejde legalizovat zpětně. Tady dovedu si představit nějaký kompromis, co se týče praktického provedení té okupace Krymu, která dřív nebo později nastane, tady si dovedu představit nějaký kompromis v podobě nevíme mezinárodní správy, bavme se o tom na jakou, na jak dlouhou dobu, dovedu si představit nějaké kompromisy, co se týče, co se týče otázek třeba spojených s občanstvím, protože ta ruská pasportizace těch okupovaných území vytvořila i velký právní chaos, to znamená v tomhle ohledu nějaký kompromis v uvozovkách možný je, stejně tak třeba, co se týče, nevíme, jestli Rusko bude platit nějaké reparace nebo ne, nějaký odklad, rozložení, to jsou věci, o kterých se bavit můžeme, ale co se týče příslušnosti Krymu, to si myslím, že to možné ani to právně legalizovat nejde podle mě.

Jan BUMBA, moderátor

Dodává Jan Šír z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který byl hostem dnešního Interview. Děkuji za rozhovor, děkuji, že jste přišel, na shledanou.

Jan ŠÍR, odborník na Rusko a země bývalého Sovětského svazu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuju za pozvání.

Jan BUMBA, moderátor

Od mikrofonu se loučí Jan Bumba.

---

**Ti, kteří byli členy expedice Lambaréné**  
22.7.2019 TEMPUS Medicorum str. 06 Lambaréné

Petr Bárta (1942-2008)



V roce 1966 absolvoval Fakultu žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy v Praze, kde získal později titul PhDr. Po ukončení studia začínal jako redaktor časopisu Zápisník, kam se po roce 1989 vrátil jako šéfredaktor. O něco později vyhrál konkurz na ředitele vydavatelství Magnet-Press.

V roce 1968 se zúčastnil jako novinář zpravodaj transafrické cesty expedice Lambaréné, své zážitky pak vydal pod názvem Dobrý den, Afriko! V roce 1969 získal první cenu za novinářskou fotografii (snímek Biafra). V letech 1974-1979 cestoval po světě jako dramaturg Černého divadla Jiřího Srnce. Dojmy z cest i příhody ze zákulisí tohoto v celém světě proslulého divadla shrnul v knize Sametové rovnoběžky. V roce 1984 se zúčastnil čtyřměsíční expedice Korál - první potápěčské výpravy do oblasti Rudého moře. Zkušenosti z této výlučné cesty zpracoval v knížce Hloubkové opojení. Jeho knihy popisují zážitky z 87 zemí, které navštívil.

V letech 1984-1987 působil ve Svazu československých spisovatelů. V letech 1987-1990 se uskutečnila tříletá reklamní expedice pěti kontinenty Tatra kolem světa, jedna z největších a nejprestižnějších československých expedic. Poznatky a osudy členů posádky na předlouhé cestě přes 68 zemí popsal v knize Tatra kolem světa.

Byl rovněž autorem řady televizních inscenací (Nota bene Jan, Tzv. přežití, Camping story), spoluautorem televizních seriálů (Expedice Lambaréné - 18 dílů, Expedice Korál - 10 dílů).

Petr Bartůněk (1939)

Vystudoval Fakultu všeobecného lékařství Univerzity Karlovy (promoce 1969), z vnitřního lékařství atestoval v letech 1972 a 1976, kandidátem věd se stal v roce 1989, habilitován byl v roce 1991. Již v roce 1963 založil a redigoval časopis mediků Reflex, který byl jakousi „vzpourou proti paralyzující generalizované lhostejnosti studentů“. Ještě v průběhu studia medicíny zorganizoval a vedl expedici Lambaréné (1968), jejímž cílem bylo připomenout odkaz „největšího humanisty 20. století“ a současně zajistit materiální pomoc legendární nemocnici na řece Ogoouvé v Gabonu.

Svůj profesionální život spojil natrvalo se IV. interní klinikou 1. LF UK a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, kam nastoupil již v roce 1969 a kde působil až do roku 2016; postupně zde pracoval jako sekundární lékař, odborný asistent, vedoucí lékař JIP, vedoucí lékař oddělení akutní medicíny, zástupce přednosta i jako přednosta (1995-2000). Po několika let tu vedl jednotku intenzivní péče, kterou založil v roce 1983. V letech 1990-1993 a 2003-2005 působil jako proděkan 1. lékařské fakulty UK, od roku 2005 byl členem kolegia děkana. Byl členem několika odborných společností a redakčních rad odborných periodik, přičemž šest let působil jako vedoucí redaktor Časopisu lékařů českých. Řadu let byl členem Vědecké rady a Etické komise České lékařské komory.

Jeho odborný zájem se soustřeďoval především na intenzivní péči ve vnitřním lékařství, lymeskou boreliózu (se zvláštním zřetelem na postižení srdce), a především na poruchy srdečního rytmu. Jim také věnoval většinu z více než 100 publikací a čtyř monografií; byl též spoluautorem originálního československého zařízení pro přenos EKG signálu pomocí telefonu. Docent Bartůněk je čestným členem České kardiologické společnosti a čestným členem Spolku lékařů českých. V roce 2009 obdržel Cenu prezidenta České lékařské komory za přínos v oblasti celoživotního vzdělávání. Je nositelem Zlaté medaile Univerzity Karlovy, kterou převzal z rukou rektora v roce 2014. Spolu s profesorem PhDr. R. Ptáčkem získal v roce 2017 Cenu prof. Bedřicha Hrozného, kterou uděluje rektor Univerzity Karlovy za mimořádný tvůrčí počín. Univerzita tak ocenila oba editory za přípravu a vydání souboru šesti monografií zaměřených na jednotlivé aspekty lékařské etiky. V roce 2017 byl spolu s dalšími editory odměněn výběrem České internistické společnosti J. E. Purkyně druhou cenou v soutěži o nejlepší publikaci roku 2016 za učebnici Vybrané kapitoly z intenzivní péče (Grada).

Literární ambice realizoval jednak v již zmíněném časopise mediků, jednak především v akademickém čtrnáctideníku Univerzita Karlova, do kterého jako člen redakční rady v letech 1966-1970 přispíval reportážemi, esejemi a kolážemi. Po návratu z cesty po Africe vydal úspěšnou publikaci Za džunglí je Lambaréné. Spolu s kolegou doc. MUDr. V. Puchmayerem, CSc., vydali v roce 1983 soubor 70 úsměvných i vážných historek věnovaných významnému českému internistovi a prvnímu přednostovi jejich mateřské kliniky prof. MUDr. Bohumilu Prusíkovi, DrSc. Tomu je rovněž věnována Bartůňkova monografie s názvem Klasik českého lékařství prof. MUDr. Bohumil Prusík, DrSc., která byla vydána vydavatelstvím OPTIO CT v květnu 2018.

Systematicky se věnoval sběru medicínských historek, jež byly vydány opakovaně. Poprvé byly prezentovány v roce 1991 pod názvem Smích z poslucháren, druhé vydání vyšlo v roce 1996 jako Smích bez receptu, další v roce 1999 v nakladatelství Galén pod názvem Svěřte se odborníkovi... to se nasmějete! V roce 2003 je vydal Presstempus jako Další prosím...! a v roce 2009 stejné nakladatelství s názvem To snad nemyslíte vážně, pane doktore...! Poslední, šesté vydání vyšlo v roce 2014 pod názvem Doktoři jsou taky lidi ve

vydavatelství OPTIO CZ. Nelze nezmínit autory ilustrací k těmto úsměvným knížkám -byli to dnes již bohužel zesnulí přátelé autora, Vladimír Jiránek (1991, 1999, 2003, 2009) a Dušan Pálka (1996, 2014).

Luboš Kropáček (1939)

Po návratu z Afriky dokončil doktorské studium a předložil disertaci o Dárfúrském sultanátu. V době normalizace ji však nesměl obhajovat. Byl mu naopak ukončen pracovní poměr na FF UK. Sedmáct let se živil překlady a tlumočením, hlavně z arabštiny. Rehabilitován byl v roce 1990, kdy se vrátil na FF UK. V roce 1990 habilitoval na docenta na orientalistické katedře dnešního Ústavu Blízkého východu a Afriky. V roce 2001 byl jmenován profesorem oboru Dějiny a kultura zemí Asie a Afriky. Na FF UK působil v letech 1990-2009. Od roku 2008 je vedoucím katedry religionistiky na Husitské teologické fakultě UK. Jeho pedagogická práce se po léta zaměřovala jednak na jazyky a kulturní dějiny Afriky, jednak na islám (včetně islámské filozofie a mystiky, moderních aspektů islámu a vztahů k západnímu světu). Jeho studie o středověkých dějinách Súdánu publikovaná v *General History of Africa* (pod patronací UNESCO) se používá na vysokých školách všude v Africe. V češtině jsou využívány zejména jeho monografie o islámu (*Duchovní cesty islámu* již ve 4. vydání). Známé jsou také Kropáčkovy popularizační práce v různých médiích, včetně vystoupení v rozhlasu a televizi. Celkem jeho bibliografie zahrnuje téměř 300 titulů.

Za svou odbornou činnost byl francouzským ministerstvem jmenován rytířem Řádu akademických palem Francouzské republiky a vyznamenán také alžírským velvyslanectvím v Praze. Působil několik let jako předseda organizace Kontinenty a místopředseda Společnosti přátel Afriky. Jeho aktivní činnost pro dobré křesťansko-muslimské vztahy v Evropě získala výraznou podobu také působením v ekumenickém křesťanském výboru *Islam en Europe* (v letech 1999-2003).

Klement Kunz (1941-1999)

Absolvent Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze promoval v roce 1967 a poté nastoupil jako vědecký aspirant prof. MUDr. Votavy ve Farmakologickém ústavu Lékařské fakulty hygienické UK (nyní 3. LF UK). V roce 1978 emigroval zpočátku do Rakouska, později do Spolkové republiky Německo. Tam působil na částečný pedagogický úvazek na Technische Hochschule München a později založil Institut für Bioanalytische Forschung. Zde se zabýval farmakokinetickými studiemi, zejména vývojem nových analytických metod (RIA, HPLC). Vyvinul velmi citlivé a selektivní validované stanovení escinu v biologických vzorcích pomocí Radio Immuno Assay (RIA). Spolupracoval s firmami, např. Willmar Schwabe, Klinge Pharma, Schering.

V Praze založil společnost Clinst s.r.o., která byla zaměřena rovněž na farmakokinetické lékové studie. Nezanedbatelná byla i jeho publikační činnost v řadě periodik orientovaných na problematiku farmakologie, např. v *Arzneim.-Forsch.*, *Pharmazie* aj. Vedle zmíněné společnosti Clinst spolupracoval v Praze i s řadou dalších odborníků, vyvíjel s nimi např. HPLC metodu pro stanovení statinů. Významná byla i spolupráce s Přírodovědeckou fakultou UK.

Byl rovněž, spolu s J. Musilem a O. Novákovou, spoluautorem učebnice *Biochemie v obrazech a schématech*, která pro svoji názornost patřila po řadu let mezi nejpoblárnější učebnice mediků.

Miloslav Topinka (1945)

Od nejranějšího dětství žil v Praze, kde absolvoval ZŠ a SVVŠ (1959-1963). Poté studoval dva semestry na Fakultě všeobecného lékařství Univerzity Karlovy, kde se při redigování fakulního časopisu *Reflex* seznámil s Petrem Bartůňkem. V roce 1964 přestoupil na Filozofickou fakultu UK, obor psychologie. V roce 1968 se zúčastnil devítiměsíční studentské expedice Lambaréné. Studia psychologie ukončil obhajobou diplomové práce a doktorátem (PhDr. 1970).

Koncem roku 1968 se stal redaktorem měsíčníku *Sešity pro literaturu a diskusi*, až do jejich úředního zákazu. Byl členem Seifertova Svazu československých spisovatelů, až do jeho zlikvidování v roce 1970. Absolvoval dlouhodobější studijní pobyty v Paříži (1967, 1969). Do roku 1973 pracoval jako psycholog v PÚ ČSAV, poté byl zaměstnán jako úředník. V letech 1980-1987 pracoval v Casablance u marocké firmy zabývající se prodejem strojů a dopravních pásů k těžbě fosfátů na Sahaře. Po návratu do Prahy pracoval jako úředník, v letech 1992-1998 pro rakouskou obchodní firmu.

První básnickou sbírku *Utopír* vydává v roce 1969, další básnická sbírka *Kryší hnízdo* (1970) byla již sešrotována. Vyšla pak až v roce 1991, v překladu do polštiny roku 1993. V roce 1970 na návrh Jiřího Koláře

získává cenu Herderovy nadace pro mladé tvůrce. Do roku 1970 a potom až od roku 1990 publikuje poezii a eseje v literárních a výtvarných časopisech (Literární noviny, Plamen, Výtvarná práce, Orientace, Sešity pro literaturu a diskusi, Host, Tvar, Souvislosti, A2 aj.). Jeho verše a eseje byly přeloženy do francouzštiny, angličtiny, němčiny, španělštiny, polštiny, srbochorvatštiny a slovinštiny, ruštiny, turečtiny, japonštiny a jazyka hindí. V letech 1969-1970 napsal scénář pro celovečerní film o Karlu Hynku Máchovi, natáčení však již bylo nově dosazenou normalizační dramaturgií Barrandova zakázáno.

V roce 1995 vydal monografii Vedle mne jste všichni jenom básníci (zlomky a skici k J. A. Rimbaudovi), v roce 2001 napsal text k publikaci Snad nic, snad něco - práce na papíře Jiřího Koláře z let 1962-1963. Připravil k vydání antologii francouzské avantgardní skupiny Vysoká hra (1993), Záznamy Jiřího Koláře (2002), texty Věry Linhartové a výtvarníka Karla Malicha. Od roku 1975 je členem Čsl. astronomické společnosti. Pro nejmenší děti připravil populárně-vědeckou astronomickou publikaci ve formě picture-book Martin a hvězda.

Za sbírku poezie Trhlina obdržel v roce 2003 prestižní Seifertovu cenu.

Za knihu esejí, článků a skic z let 1966-2006 nazvanou Hadí kámen dostal roku 2009 Cenu F. X. Šaldy.

Jiří Plaček (1940)

Základní a středoškolské vzdělání získal v Kutné Hoře. Maturoval v roce 1957, v téže roce byl přijat na FVL UK v Praze, kde bylo v polovině měsíce září přijímací řízení zrušeno z důvodu politického postoje jeho rodiny. V letech 1957-1959 pracoval v kutnohorské továrně Státní výroba autodílů jako frézař a získal výuční list frézaře. V letech 1959-1961 studoval na Střední zdravotnické škole v Praze obor rtg laborant, a studium ukončil další maturitní zkouškou. Opakované přihlášky ke studiu na lékařské fakultě byly neúspěšné. Po maturitě na zdravotnické škole musel nastoupit na umístěnku na rtg oddělení nemocnice v Mostě. Po ročním zaměstnání tamtéž se mu v roce 1962 podařilo vrátit ke studiu na lékařskou fakultu. Po pátém ročníku na jeden rok přerušil studium a stal se jedním z osmi členů studentské expedice do Lambaréné. Po návratu z Afriky dokončil studium lékařství a v roce 1969 byl promován. Bezprostředně po promoci nastoupil na gynekologicko-porodnické oddělení nemocnice v Kutné Hoře, kde dosud, jen na částečný úvazek, pracuje. V roce 1975 úspěšně složil atestační zkoušku I. stupně. Bohužel další několikaleté neshody s primářem oddělení zabránily možnosti ucházet se o atestaci 2. stupně. V roce 1990 byl politickým vedením města navržen do funkce ředitele OÚNZ Kutná Hora a konkurzní řízení vyhrál. Po první reformě zdravotnictví, kdy byly zrušeny OÚNZ, vyhrál další výběrové řízení a stal se ředitelem Nemocnice Kutná Hora. V této funkci uváděl v roce 1992 do provozu novou polikliniku vybudovanou v areálu nemocnice. Plánoval generální rekonstrukci lůžkové části, ke které bohužel nedošlo, neboť byl koncem roku z funkce odvolán pro falešnou pozitivní lustraci. Asi po roce Městský soud v Praze rozsudkem vyslovil neoprávněnost tohoto určení, nicméně do vedoucích funkcí se již dr. Plaček nevrátil. Dosud pracuje jako ambulantní gynekolog s částečným úvazkem na gynekologicko-porodnickém oddělení kutnohorské nemocnice. Ve stávajícím roce v létě vzpomíná 40leté působení ve své odbornosti a odhadem připustil možnost přibližně 3000 zdárně odvedených porodů.

V mimopracovní činnosti zastává řadu let funkci předsedy kutnohorského Autoklubu, předsedu spolku Červeného kříže. Nicméně nejvíce ho zaměstnává post předsedy Klubu rodáků a přátel Kutné Hory - Kutná Hora v Praze, který má kořeny ve 30. letech minulého století. Tento klub organizuje každoročně třídní kulturní festival Ortenova Kutná Hora, v tomto roce již 16. ročník, spojený s celostátní soutěží mladých básníků, stejně jako řadu besedních večerů pod názvem Disputace.

Od dětství byl členem kutnohorské Loutkové scény a působil v ní až do ukončení její činnosti v 60. letech. Rád hrává na klavír a v krátkém období se pokoušel i o hraní na chrámové varhany. Ostatně hudba spolu s motoristickou technikou patří mezi jeho největší záliby. Jiří Stöhr (1939-2019)

Maturoval v roce 1956 v Uherském Brodě. V letech 1956-1957 studoval 1. ročník ČVUT obor Televizní a filmová technika. Byl absolventem FAMU, katedra filmové a televizní kamery (1963-1965). V letech 1963-1991 byl zaměstnán ve Filmovém studiu Barrandov, nejprve jako II. kameraman (filmy Vrah skrývá tvář, Romance pro křídlovku, Svatej z Krejčárku a další). V roce 1968 byl členem expedice Lambaréné ve funkci fotografa, kameramana a režiséra. Po návratu z cesty Afrikou vznikl 18dílný televizní seriál. Do roku 1991 natočil jako kameraman řadu celovečerních hraných filmů, nejvíce s režisérem Dušanem Kleinem (např. Jeden z nich je vrah, Lekce, Tajemství zlatého Buddha, Zatykač na královnu, Případ mrtvého muže, Případ mrtvých spolužáků, Město nic neví), ale i s dalšími režiséry (Lví salóň, Tři od moře, Tchán, Muzika pro dva, Ten svetr si nesvlíkej, Od vraždy jenom krok ke lži, Oči pro pláč aj.).

Natáčel rovněž televizní filmy (např. Angolský deník lékařky, Hříšný Václav, Vozová hradba, Pavol zasahuje 1-8) a jako hlavní kameraman realizoval televizní inscenace v pražském i bratislavském studiu ČST (Bakaláři 84, 85, 86, Čarodějky z Greenham Common, Přezůvky štěstí, Husle, Plánka a další). V lednu 1986 si zranil páteř v závodě Paříž-Dakar, který absolvoval jako kameraman v nákladním závodním voze LIAZ (posádka Tyl-Joklík-Stöhr). Po návratu mu byl udělen titul Zasloužilý pracovník automobilového průmyslu.

Byl iniciátorem a dlouho jediným organizátorem realizace snu o cestě okolo světa s nákladní Tatro 815 (1983-1987). Za tuto činnost byl oceněn diplomem Zasloužilý pracovník čs. kinematografie. V březnu 1987 startuje spolu s pětičlennou posádkou jako vedoucí výpravy, kameraman a režisér na cestu kolem světa. Expedice Tatra kolem světa urazila 165 tisíc km napříč 90 zeměmi 5 kontinentů. Bylo natočeno více než 100 hodin kvalitního filmového materiálu. Cesta trvala nepřetržitě 3 roky a 3 měsíce. Po návratu v květnu 1990 byly dokončeny dva celovečerní dokumenty plánované ve filmovém studiu Barrandov; 52dílný plánovaný a smluvně potvrzený seriál nebyl na přání nového vedení ČST dokončen.

V roce 1991 dostal výpověď z Barrandova spolu s ostatními tvůrčími pracovníky. V letech 1991-1999 byl kameramanem na volné noze. V roce 1999 vstoupil do starobního důchodu.

Josef Vavroušek (1944-1995)

V období září 1962 až prosinec 1967 studoval na Strojní fakultě ČVUT v Praze (specializace ekonomická, zaměření matematické). Podílel se na studentské opoziční činnosti, zejména jako šéfredaktor časopisu Buchar.

Od 1. ledna do 13. září 1968 se zúčastnil expedice směřující do nemocnice A. Schweitzera v Lambaréné (Gabon). Cílem expedice, která navštívila 14 afrických zemí, byla jednak materiální pomoc nemocnici, jednak podpora Schweitzerových ideálů humanismu a úcty k životu. Po okupaci Československa byl zvolen místopředsedou organizace SOS sdružující mladé československé občany na území Paříže. Po návratu z Afriky strávil rok v základní prezenční službě ve vojenském výzkumném ústavu, kde pracoval jako matematik a naučil se programovat (říjen 1968-1969).

V období říjen 1969 až květen 1970 pracoval jako odborný pracovník ve Výzkumném ústavu ekonomiky průmyslu a stavebnictví při VŠE, potom v letech 1970-1974 jako poradce v Institutu poradenství. V roce 1975 se stal kandidátem věd po obhajobě knihy Systém řízení průmyslového podniku. Od roku 1975 pracoval v Ústavu pro ekonomiku a řízení VTR (později Výzkumný ústav VTR) v oblasti kybernetiky a teorie systémů, později se specializací na péči o životní prostředí. Zároveň přednášel na řadě konferencí a kurzů. V roce 1988 jeden semestr externě vyučoval na Strojní fakultě ČVUT v postgraduálním studiu (kurz péče o životní prostředí). Aktivně se zúčastnil činnosti nevládního ekologického hnutí, zejména Ekologické sekce čs. biologické společnosti při ČSAV. Podílel se na zakládání a činnosti Kruhu nezávislé inteligence (1988) a Občanského fóra (1989).

V březnu 1990 byl jmenován náměstkem Státní komise pro vědeckotechnický rozvoj odpovědným za péči o životní prostředí, v červnu téhož roku ministrem vlády ČSFR, předsedou Federálního výboru pro životní prostředí, a to do konce volebního období v červnu 1992. V červnu 1991 zorganizoval první celoevropskou konferenci ministrů životního prostředí (Dobříš). Byl vedoucím československé delegace na Konferenci OSN o životním prostředí a rozvoji v Rio de Janeiru (červen 1992).

Od října 1992 pracoval v Institutu aplikované ekologie při VŠZ Praha jako výzkumný a vývojový pracovník v oblasti trvale udržitelného hospodaření ve venkovské krajině a přednášel na VŠZ. V září 1992 inicioval založení dobrovolné neziskové Společnosti pro trvale udržitelný život, kde byl zvolen předsedou. V letním semestru 1992-1993 externě přednášel ekologii člověka na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Od září 1993 byl pracovníkem oddělení veřejné a sociální politiky Institutu sociálních studií FSV. Ve školním roce 1993-1994 vedl kurz Ekologie člověka a podílel se na přednáškách v kurzu Veřejná politika. Ve školním roce 1994-1995 přednášel kurzy Základy ekologie člověka (pro bakaláře) a Trvale udržitelný způsob života (pro magistry) a podílel se na kurzu Veřejná politika. Byl členem vědecké rady **FSV UK** a proděkanem pro rozvoj a styk s veřejností této fakulty.

Přednášel také na řadě jiných vysokých škol v českých zemích i na Slovensku a dále ve Velké Británii (Cambridge). Na jaře 1994 navštívil USA, kde absolvoval 22 přednášek na univerzitách, ve vědeckých ústavech i státních institucích.

Publikoval pět knih, 40 studií a asi 150 odborných článků, zejména z oblasti kybernetiky, teorie systémů, teorie rozhodování a péče o životní prostředí.

Zahynul spolu s dvacetiletou dcerou Petrou 18. 3. 1995 pod lavinou v Tatrách ve věku 50 let.

Hlavní ocenění in memoriam:

\* Medaile prezidenta republiky Za zásluhy o Českou republiku I. stupně \* Nadace Charty 77 - Cena Františka Kriegla za občanskou statečnost projevovanou bez ohledu na osobní prospěch a možná rizika \* Ministr životního prostředí - Cena ministra za celoživotní práci pro životní prostředí

Foto popis| Josef Vavroušek

Foto popis| Klement Kunc

Foto popis| Petr Bartůněk

Foto popis| Luboš Kropáček

Foto popis| Jiří Stöhr

Foto popis| Petr Bárta

Foto popis| Miloslav Topinka

Foto popis| Jiří Plaček

## **Zelenskyj sice volby vyhrál, ale slibovat vyřešení Krymu je velmi neupřímné, myslí si analytik Šír**

**22.7.2019 irozhlas.cz str. 00 Zprávy ze světa**

Věra Luptáková, Jan Bumba

Ukrajina má odvoleno. Podle stále jen předběžných výsledků to vypadá na drtivé vítězství nového uskupení prezidenta Volodymyra Zelenského Sluha lidu. Co to bude pro Ukrajince, a hlavně pro Ruskem anektovaný Krym, znamenat?

Podle analytika Jana Šíra, který působí na katedře ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, „bude Zelenského formace těžit z bezpečné parlamentní nadpoloviční většiny,“ říká v Interview Plus.

„Aby mohl mít jednobarevnou vládu, potřebuje 226 křesel. Teď to vypadá, že jich získá 247-248. To je dostatečná rezerva, aby nemusel do koalice přizvat nikoho dalšího,“ dodává.

Ukrajinský prezident vyvolal předčasné volby hned druhý den po svém jmenování. V předvolební kampani hlavně mobilizoval voliče. Byly to opravdu tak důležité volby, jak tvrdil? „Spíš za tím můžete vidět kalkul. Chtěl totiž stvrdit svou ohromnou podporu v jarních prezidentských volbách. A celý jeho subjekt Sluha lidu tak teď těží z popularity Zelenského.“

Co je podle Šíra důležité, a co pohledem zvenci často zapadne, je to, že Ukrajina nemá prezidentskou formu demokracie. „Je tam parlamentní systém, který, bohužel, zavdává k častým politickým krizím... Pro chod země je nejdůležitější akceschopná vláda, vlastně bez ohledu na prezidenta. Ten odpovídá jen za obranu, bezpečnosti a zahraniční politiku,“ vysvětluje.

Kdo jsou Zelenského lidé?

Zelenského Sluha lidu je struktura, která vznikla před rokem a půl, a do letošního ledna o ní vlastně ani nikdo nic neslyšel. Podle analytika jde těžko říct, jak se doopravdy vyprofiluje.

„Dosud zveřejněné programové myšlenky jsou z velké míry podobné tomu, co hlásá i Zelenskyj. Jsou tam prvky, které ale mohou znepokojovat. Třeba příklon k principům přímé demokracie, velký populismus jako: Jsem anti-establishmentový kandidát, který změní celý politický systém. A za tím se, v případě potřeby, dá skrýt cokoli.“

Podle Šíra ani dnes nejde jednoznačně říct, kdo jsou lidé, kteří za Zelenského kandidovali. Sám se pokoušel najít odpovědi a vyšla mu pestrá směsice. „Velkou skupinu, asi až 35 lidí na kandidátce, tvoří Zelenského byznys partneři z jeho televizních projektů. Pak jsou tam protikorupční aktivisté a zbytek ti, o kterých se můžeme domnívat, že mají napojení na oligarchu Ihora Kolomoyského.“ To je vlivný ukrajinský podnikatel a o jeho roli v podoře projektu Zelenského se vlastně mluví už od počátku.

## Ukrajina jde na Západ

Agentura Reuters situaci na Ukrajině popsala jako stav, kdy vítěz voleb zdědí zemi v patové situaci mezi Západem a Moskvou. Takovou charakteristiku ale analytik UK odmítá. „O směřování Ukrajiny je už rozhodnuto. Kráčí na Západ a teď jde o to, jestli se Rusku během toho procesu povede Ukrajinu rozštěpit nebo zásadně destabilizovat, aby od ní dal Západ ruce pryč. Nic tomu ale nenavědčuje,“ myslí si.

To prý ale nic nemění na skutečnosti, že Zelenského země je „v překérní a složité mezinárodní situaci, což je dáno probíhajícím ozbrojeným konfliktem na Krymu.“ Důležité je si prý ale uvědomit, že „podoba rusko-ukrajinských vztahů není dána tím, co se děje na Ukrajině, ale záleží na postoji a chování Ruské federace. Dokud nedojde ke změně na ruské straně, pravděpodobně nedojde ani k proměně vzájemných vztahů.“

Ukrajinský prezident ale ve svém prvním povolebním projevu řekl, že prioritou jeho strany bude v novém parlamentu ukončení konfliktu na východě země, návrat ukrajinských zajatců a boj s korupcí.

„Rétorika Zelenského je velmi neupřímná. Obávám se, že slibuje něco, co není schopný zajistit. Protože na Donbase operuje ruská armáda, která tam neprovádí humanitární misi, ale je tam snaha o podřízení, nebo o nepřímé ovládnutí Ukrajiny.“

„Zelenskyj může slibovat, co chce, ale pokud bude mít Rusko jiný názor, tak si nedokážu představit, jak by mohl zajistit zvrácení situace,“ dodává Jan Šír z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Jak může Ukrajině, EU a NATO pomáhat na nutných reformách? Jak může situace na Krymu eskalovat? Poslechněte si v Interview Plus. Ptal se Jan Buba.

URL| [https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/ukrajina-volby-zelensky-parlament-rusko-donbas-ruska-armada-sluha-lidu\\_1907222127\\_cha](https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/ukrajina-volby-zelensky-parlament-rusko-donbas-ruska-armada-sluha-lidu_1907222127_cha)

**Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:**  
[irozhlas.cz](https://www.irozhlas.cz), [irozhlas.cz](https://www.irozhlas.cz) (*Zprávy ze světa*)

---

## Zelenskyj sice volby vyhrál, ale slibovat vyřešení Krymu je velmi neupřímné až nemožné, myslí si analytik Šír

22.7.2019 ČRo - plus.cz str. 00 Zahraniční

Věra Luptáková

Ukrajina má odvoleno. Podle stále jen předběžných výsledků to vypadá na drtivé vítězství nového uskupení prezidenta Volodymyra Zelenského Sluha lidu. Co to bude pro Ukrajince, a hlavně pro Ruskem anektovaný Krym, znamenat?

Podle analytika Jana Šíra, který působí na katedře ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, „bude Zelenského formace těžit z bezpečné parlamentní nadpoloviční většiny,“ říká v Interview Plus.

„Aby mohl mít jednobarevnou vládu, potřebuje 226 křesel. Teď to vypadá, že jich získá 247-248. To je dostatečná rezerva, aby nemusel do koalice přizvat nikoho dalšího,“ dodává.

Ukrajinský prezident vyvolal předčasné volby hned druhý den po svém jmenování. V předvolební kampani hlavně mobilizoval voliče. Byly to opravdu tak důležité volby, jak tvrdil? „Spíš za tím můžete vidět kalkul. Chtěl totiž stvrdit svou ohromnou podporu v jarních prezidentských volbách. A celý jeho subjekt Sluha lidu tak teď těží z popularity Zelenského.“

Co je podle Šíra důležité, a co pohledem zvenčí často zapadne, je to, že Ukrajina nemá prezidentskou formu demokracie. „Je tam parlamentní systém, který, bohužel, zavdává k častým politickým krizím... Pro chod země je nejdůležitější akceschopná vláda, vlastně bez ohledu na prezidenta. Ten odpovídá jen za obranu, bezpečnosti a zahraniční politiku,“ vysvětluje.

Kdo jsou Zelenského lidé?

Zelenského Sluha lidu je struktura, která vznikla před rokem a půl, a do letošního ledna o ní vlastně ani nikdo nic neslyšel. Podle analytika jde těžko říct, jak se doopravdy vyprofiluje.

„Dosud zveřejněné programové myšlenky jsou z velké míry podobné tomu, co hlásá i Zelenskyj. Jsou tam prvky, které ale mohou znepokojovat. Třeba příklon k principům přímé demokracie, velký populismus jako: Jsem anti-establishmentový kandidát, který změní celý politický systém. A za tím se, v případě potřeby, dá skrýt cokoli.“

Podle Šíra ani dnes nejde jednoznačně říct, kdo jsou lidé, kteří za Zelenského kandidovali. Sám se pokoušel najít odpovědi a vyšla mu pestrá směsice. „Velkou skupinu, asi až 35 lidí na kandidátce, tvoří Zelenského byznys partneři z jeho televizních projektů. Pak jsou tam protikorupční aktivisté a zbytek ti, o kterých se můžeme domnívat, že mají napojení na oligarchu Ihora Kolomoyského.“ To je vlivný ukrajinský podnikatel a o jeho roli v podoře projektu Zelenského se vlastně mluví už od počátku.

Ukrajina jde na Západ

Agentura Reuters situaci na Ukrajině popsala jako stav, kdy vítěz voleb zdědí zemi v patové situaci mezi Západem a Moskvou. Takovou charakteristiku ale analytik UK odmítá. „O směřování Ukrajiny je už rozhodnuto. Kráčí na Západ a teď jde o to, jestli se Rusku během toho procesu povede Ukrajinu rozštěpit nebo zásadně destabilizovat, aby od ní dal Západ ruce pryč. Nic tomu ale nenavědčuje,“ myslí si.

To prý ale nic nemění na skutečnosti, že Zelenského země je „v překerní a složité mezinárodní situaci, což je dáno probíhajícím ozbrojeným konfliktem na Krymu.“ Důležité je si prý ale uvědomit, že „podoba rusko-ukrajinských vztahů není dána tím, co se děje na Ukrajině, ale záleží na postoji a chování Ruské federace. Dokud nedojde ke změně na ruské straně, pravděpodobně nedojde ani k proměně vzájemných vztahů.“

Ukrajinský prezident ale ve svém prvním povolebním projevu řekl, že prioritou jeho strany bude v novém parlamentu ukončení konfliktu na východě země, návrat ukrajinských zajatců a boj s korupcí.

„Rétorika Zelenského je velmi neupřímná. Obávám se, že slibuje něco, co není schopný zajistit. Protože na Donbase operuje ruská armáda, která tam neprovádí humanitární misi, ale je tam snaha o podřízení, nebo o nepřímé ovládnutí Ukrajiny.“

„Zelenskyj může slibovat, co chce, ale pokud bude mít Rusko jiný názor, tak si nedokážu představit, jak by mohl zajistit zvrácení situace,“ dodává Jan Šír z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd UK**.

Jak může Ukrajině, EU a NATO pomáhat na nutných reformách? Jak může situace na Krymu eskalovat? Poslechněte si v Interview Plus. Ptal se Jan Buba.

URL| <http://plus.rozhlas.cz/zelenskyj-sice-volby-vyhral-ale-slibovat-vyreseni-krymu-je-velmi-neuprimne-az-8019311>

## **Zelenskyj sice volby vyhrál, ale slibovat vyřešení Krymu je velmi neupřímné až nemožné, myslí si analytik Šír**

22.7.2019 rozhlas.cz str. 00

Fotobanka Profimedia

Ukrajina má odvoleno. Podle stále jen předběžných výsledků to vypadá na drtivé vítězství nového uskupení prezidenta Volodymyra Zelenského Sluha národa. Co to bude pro Ukrajince, a hlavně pro Ruskem anektovaný Krym, znamenat?

Pokud padne Ukrajina, je ve vážném ohrožení celá Evropa. EU a NATO musí na Putina silně tlačit, říká znalec poměrů na Krymu

Upravit Smazat Je rusko-ukrajinský námořní incident v Kerčském průlivu opravdu jen věcí těchto dvou zemí, jak tvrdil americký prezident, nebo by z toho mohl být ozbrojený konflikt?

Podle analytika Jana Šíra, který působí na katedře ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, „bude Zelenského formace těžit z bezpečné parlamentní nadpoloviční většiny,“ říká v Interview Plus.

„Aby mohl mít jednobarevnou vládu, potřebuje 226 křesel. Teď to vypadá, že jich získá 247-248. To je dostatečná rezerva, aby nemusel do koalice přizvat nikoho dalšího,“ dodává.

Ukrajinský prezident vyvolal předčasné volby hned druhý den po svém jmenování. V předvolební kampani hlavně mobilizoval voliče. Byly to opravdu tak důležité volby, jak tvrdil? „Spíš za tím můžete vidět kalkul. Chtěl totiž stvrdit svou ohromnou podporu v jarních prezidentských volbách. A celý jeho subjekt Sluha národa tak teď těží z popularity Zelenského.“

Co je podle Šíra důležité, a co pohledem zvenčí často zapadne, je to, že Ukrajina nemá prezidentský systém. „Je tam parlamentní systém, který, bohužel, zavdává k častým politickým krizím... Pro chod země je nejdůležitější akceschopná vláda, vlastně bez ohledu na prezidenta. Ten odpovídá jen za obranu, bezpečnosti a zahraniční politiku,“ vysvětluje.

Kdo jsou Zelenského lidé?

Zelenského Sluha národa je struktura, která vznikla před rokem a půl, a do letošního ledna o ní vlastně ani nikdo nic neslyšel. Podle analytika jde těžko říct, jak se doopravdy vyprofiluje.

Ukrajina je obětí agrese, mezinárodní reakce je nedostatečná, tvrdí Procházková

Upravit Smazat Rusko na Krymu brzy rozmístí nové raketové systémy S-400 v reakci na vyhlášení výjimečného stavu na zhruba polovině území Ukrajiny a pokračování tzv. kerčské krize. Ta začala v neděli, když Rusové zadrželi trojici ukrajinských vojenských lodí a 24 námořníků. 15 z nich soud poslal do vazby.

„Dosud zveřejněné programové myšlenky jsou z velké míry podobné tomu, co hlásá i Zelenskyj. Jsou tam prvky, které ale mohou znepokojovat. Třeba příklon k principům přímé demokracie, velký populismus jako: Jsem anti-establishmentový kandidát, který změní celý politický systém. A za tím se, v případě potřeby, dá skrýt cokoli.“

Podle Šíra ani dnes nejde jednoznačně říct, kdo jsou lidé, kteří za Zelenského kandidovali. Sám se pokoušel najít odpovědi a vyšla mu pestrá směsice. „Velkou skupinu, asi až 35 lidí na kandidátce, tvoří Zelenského byznys partneři z jeho televizních projektů. Pak jsou tam protikorupční aktivisté a zbytek ti, o kterých se můžeme domnívat, že mají napojení na oligarchu Ihora Kolomoyského.“ To je vlivný ukrajinský podnikatel a o jeho roli v podoře projektu Zelenského se vlastně mluví už od počátku.

Ukrajina jde na Západ

Agentura Reuters situaci na Ukrajině popsala jako stav, kdy vítěz voleb zdědí zemi v patové situaci mezi Západem a Moskvou. Takovou charakteristiku ale analytik UK odmítá. „O směřování Ukrajiny je už rozhodnuto. Kráčí na Západ a teď jde o to, jestli se Rusku během toho procesu povede Ukrajinu rozštěpit nebo zásadně destabilizovat, aby od ní dal Západ ruce pryč. Nic tomu ale nenavědčuje,“ myslí si.

Ukrajinský prezident Zelenskyj stojí v čele tsunami, která může smést dosavadní pořádky



Upravit Smazat Ukrajinský ústavní soud nedávno potvrdil, že rozhodnutí prezidenta Volodymyra Zelenského rozpustit parlament je legální. Zelenskyj tak teď získá nad zákonodárným sborem kontrolu stejně jako před dvěma lety jiný tehdejší nováček v politice, francouzský prezident Emmanuel Macron.

To prý ale nic nemění na skutečnosti, že Zelenského země je „v překerní a složité mezinárodní situaci, což je dáno probíhajícím ozbrojeným konfliktem na Krymu.“ Důležité je si prý ale uvědomit, že „podoba rusko-ukrajinských vztahů není dána tím, co se děje na Ukrajině, ale záleží na postoji a chování Ruské federace. Dokud nedojde ke změně na ruské straně, pravděpodobně nedojde ani k proměně vzájemných vztahů.“

Ukrajinský prezident ale ve svém prvním povolebním projevu řekl, že prioritou jeho strany bude v novém parlamentu ukončení konfliktu na východě země, návrat ukrajinských zajatců a boj s korupcí.

„Rétorika Zelenského je velmi neupřímná. Obávám se, že slibuje něco, co není schopný zajistit. Protože na Donbase operuje ruská armáda, která tam neprovádí humanitární misi, ale je tam snaha o podřízení, nebo o nepřímé ovládnutí Ukrajiny.“

„Zelenskyj může slibovat, co chce, ale pokud bude mít Rusko jiný názor, tak si nedokážu představit, jak by mohl zajistit zvrácení situace,“ dodává Jan Šír z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd UK**.

Jak může Ukrajině, EU a NATO pomáhat na nutných reformách? Jak může situace na Krymu eskalovat? Poslechněte si v Interview Plus. Ptal se Jan Buba.

URL| <https://plus.rozhlas.cz/zelenskyj-sice-volby-vyhral-ale-slibovat-vyreseni-krymu-je-velmi-neuprimne-az-8019311>

---

## Domov na druhém konci světa

22.7.2019 Dieta str. 90 Restart - Zábava s bonusem  
LINDA HÁKOVÁ

Karin Dimitrovová vřdycky tušila, že v České republice nezůstane. Dlouho si ovšem myslela, že její cesta povede do světa módy. Jak se žije digitální nomádce a co všechno jí cestování přineslo do života?

Vyrůstala jsem v Ostravě a jako dítě jsem byla dost aktivní a řekla bych, že i pohybově nadaná. Často žertuju, že není moc sportů, které jsem nehrála nebo nevyzkoušela, snad kromě těch vodních, z vody mám totiž odjakživa dost respekt. Sport mě bavil tak moc, že jsem dokonce uvažovala o tom, že bych šla na sportovní gymnázium. Nakonec ale zvítězilo to klasické. Pro mé rodiče bylo kvalitní vzdělání dost důležité a já se zatím nemohla dočkat, až školu dostuduju a budu moct vypadnout „do světa“. Měla jsem velké ambice a Ostrava pro mě rozhodně nebyla dost velká. Navíc jsem se tam nikdy necítila úplně doma, stejně jako v České republice. Vřdycky jsem věděla, že vycestuju na delší dobu pryč a že v Česku žít nezůstanu.

### NA VYSOKÉ

Po gymnáziu jsem se vydala do Prahy studovat vysokou školu – Karlovu univerzitu, obor marketingová komunikace a PR. Zaslouchla jsem hlášku, že nejtěžší na něm je „otevřít dveře od Hollaru“ (sídlo **Fakulty sociálních věd**), a to nejen proto, že ty dveře samotné jdou opravdu těžko otevřít, ale v přeneseném slova smyslu taky proto, že se na obor hlásí velké množství lidí a berou opravdu malý počet zájemců. S dostudováním ale problém většinou není. Praha jsem tehdy po něčem, co mě bude bavit, o čem tuším, že to dostuduju, a na přednáškách nebudu muset trávit hodiny. Věděla jsem totiž, že se jednoho dne chci dostat k módě a při studiu pracovat.

### VE SVĚTĚ MÓDY

Do Prahy jsem přicházela s naprosto nulovými kontakty v módním průmyslu. Měla jsem ale štěstí, že jsem potkala Milenu Zhuravlovou, tehdy módní stylistku, která mě naprosto okouzila svou otevřenou povahou a módním citem. Přišlo to ve správnou chvíli, protože už jsem si připadala, že v módním světě neexistuje nikdo

„normální“. Mileně jsem začala asistovat a postupně se dopracovala na pozici stylistky v módním časopise. Do toho mi byla nabídnuta práce pro jednu českou módní značku v oddělení trade marketingu, což znamenalo, že jsem v jednu chvíli měla dvě práce a do toho studovala klasické denní studium na vysoké škole.

## STRES A JÓGA

Asi dokážete uhodnout, že jsem v tom období byla pod dost velkým stresem. Moje vášeň pro sport šla naprosto stranou, naopak se mě nepustil můj zvyk z dětství ládovat do sebe čokoládu a sladkosti. Moje tělo tím dost trpělo a taky začalo vypadat jinak, než jsem byla zvyklá. Cykly emocionálního přejídání si vybíraly svou daň. Školu jsem dostudovala a naplno se věnovala práci. V této době jsem ale objevila kouzlo jógy a začala si uvědomovat, jak velký dopad má na mou psychiku. A jelikož přejídání pro mě vždy bylo emocionální záležitostí, tak jsem rychle viděla změny i na svém těle. Nežertuju, když říkám, že jsem po třech týdnech lehké meditace, intuitivního stravování a jemné jógy shodila něco okolo šesti kilo, která jsem nabrala v době velkého stresu. Jako lusknutím prstu. Důkaz, že stresový hormon kortizol dělá svoje.

## JINÝ SMĚR

Zdravá strava je u mě na denním pořádku i teď. Jinak to ani být nemůže, mám intoleranci lepku, mléka a nedávno jsem zjistila, že už delší dobu žiju s autoimunitní, Hashimotovou nemocí, takže si stravu musím hlídat. A hlavně se tak cítím dobře. Jakmile jím cukry a piju litry kafe, je mi děsně a nemůžu fungovat. K instruktorskému kurzu jógy, který odstartoval moji lektorskou kariéru, jsem se dostala náhodou. Učit vůbec nebylo mým cílem, chtěla jsem si jen prohloubit svou vlastní praxi a józe více porozumět. Na kurzu nám ale zdůrazňovali, že pokud je v nás alespoň malá naděje, že bychom jednou učili, tak ať se do toho pustíme co nejdříve.

A měli pravdu, látka se brzo zapomene, když ji člověk neustále neoprašuje, a já tak proto začala pomalu učit v různých studiích, hlavně v Energy Studiu Vaška Krejčíka, kde jsem si kurz dělala, a v Karma Yoze na Vinohradech.

## NA VOLNÉ NOZE

Postupně jsem dala výpověď ve zmiňované módní firmě. Zároveň se chvíli potom zavřely dveře časopisu, kde jsem pracovala, takže jsem se ocitla „bez práce“. A i když jsem učila třeba i 10 až 15 hodin jógy týdně, nebylo to rozhodně něco, co by mě uživilo.

Z módy a stylingu jsem plynule přešla pouze ke psaní, a to pro jeden on-line časopis, pro který píšu doteď. Bylo to jedno z nejlepších rozhodnutí. Vlastně až zpětně jsem si uvědomila, že mě módní svět už tak moc nebere. Rok poté jsem se rozešla s přítelem, se kterým jsme v Praze bydleli. Najednou jsem se musela odstěhovat z bytu a došlo mi, že vlastně můžu vyrazit na cesty, o kterých jsem neustále básnila. A tak jsem si sbalila své věci do krabic, ty dala do sklepa a s jedním batohem na zádech vyrazila cestovat. Mimo ČR jsem už rok a půl a za tu dobu jsem procestovala hlavně Thajsko, Bali, Austrálii, Španělsko a Izrael, ze kterého zrovna teď píšu tento článek. Uvědomila jsem si, že už se

## NOVÉ DOMOVY

„Druhé doma“ mám teď třeba na jednom odlehlém ostrově v Thajsku, na Kanárských ostrovech v Las Palmas a teď už i v Tel Avivu, naprosto neskutečném městě nabitým energií, ve kterém se mi podařilo jako jedinému cizinci infiltrovat do gymu Ido Portala, o kterém jsem dva roky básnila, a nikdy by mě nenapadlo, že u něj budu v Izraeli studovat, a to jen díky tomu, že je můj současný přítel z Izraele. Všechny lekce jsou sice v hebrejštině, ale řeč pohybu je naštěstí univerzální. Můj pohybový arzenál se tak dost rozrůstá a u učení jógy určitě nezůstanu. Jóga je skvělá, ale má své limity a já bych se ráda chtěla věnovat pohybu komplexně. Zaměřuju se teď na gymnastiku, bojové sporty, tanec nebo taj-či. Všechny tyto disciplíny se úžasně doplňují a já jsem zvědavá, kam bude moje cesta pokračovat. Určitě bych chtěla začít intenzivněji učit, a to buď formou workshopů, nebo retreatů. Chci totiž zvolit takový formát, kde je čas na to jít do hloubky. ?

Foto autor| FOTO: ARCHIV KARIN DIMITROVÉ

## Ostrá síla – nový druh síly v mezinárodních vztazích?

22.7.2019 armadninoviny.cz str. 00

Pokud by z hlediska bezpečnosti bylo současné desetiletí něčím charakterizované, kromě pokračujícího terorismu, mohla by to být „revoluce nových

nesmrtících válek“. Deinformace, hybridní, informační nebo kybernetická válka, to je jen část pojmů, které se v současných médiích ale i odborné obci vyskytují v relativně velkém počtu. Často ve spojení s Ruskem a jeho „válkou“ (zda informační, dezinformační, hybridní atp. si již každý může dosadit sám) se Západem.

Jedním z problémů debaty je její velmi časté normativní zabarvení a selektivnost. Místo zobecnění a univerzálního pojetí pro analytické účely, se pojmy nasazují na Rusy, Číňany a další konkurenty Západu a liberalismu. Ostrá síla, tedy „sharp power“, je dalším z nových konceptů, který se snaží vklínit přímo do základních pojmů mezinárodních vztahů jakými jsou „hard“ a „soft power“ (tedy „tvrdá“ a „měkká síla“) Josepha Nye.

**Sharp power – velmi mladý koncept**

Na první pohled zajímavým a velmi mladým pojmem je zmíněná sharp power (ostrá síla), která se poprvé objevila v roce 2017 v článku „The Meaning of Sharp Power: How Authoritarian States Project Influence“, který vyšel odborném magazínu Foreign Affairs. Rozsáhlejší práci pak napsal Christopher Walker v práci „What is Sharp Power?“ a stal se tak jedním z hlavních proponentů toho konceptu.

Koncept ostré síly navazuje na Josepha Nye a jeho pojetí moci rozdělené na tvrdou a měkkou sílu. Velmi zjednodušeně řečeno tvrdá síla je vojenskou a ekonomickou mocí státu, kterou je možné tlačit na protivníka a donutit ho ke krokům, které by jinak neučinil. Tvrdou mocí je tak armáda, nebo třeba ekonomické sankce.

Zatímco měkká síla je v původním chápání především kulturní síla a atraktivita hodnot a způsobu života. Jsou to tedy hodnoty, kultura a způsob života, které jsou pro obyvatele „nepřátelského“ státu atraktivní a snižují tím kredit vlastního státu, a naopak zvyšují kredit cizího státu. Avšak je důležité si uvědomit, že i tyto „pozitivní“ hodnoty jsou cíleně šířeny skrze veřejnou diplomacii, média nebo různé kulturní programy. Měkká síla je přece stále silou v rukou národních států s cílem získat výhodu nad konkurenty.

Ostrá síla by měla vytvářet novou pozici a pojmut obě z těchto dvou pojetí moci, nebo spíše vytvořit „agresivní“ soft power, jejímž cílem není posílit vlastní pozici skrze pozitivní hodnoty, ale oslabit protivníky pomocí jejich demokratické otevřenosti.

Sám Walker ostrou sílu právě spojuje s politikou autokratických režimů, a to především s Ruskem a Čínou. Walker dále koncept zasazuje do současného kontextu moderní společnosti a vidí hlavní problém či výhodu (podle toho z jaké strany se na to díváme) v tom, že demokratické státy jsou velmi otevřené a tím zranitelné vůči útokům ze strany autoritářských států, které se navenek uzavrou, ale v mezinárodním prostoru využívají veškeré výhody otevřených a liberálních systémů.

V kontextu Číny a Ruska pak Walker vidí jejich snahu pomocí podryvání a lži využívat informace a manipulace ve svůj vlastní prospěch s cílem přeměnit současný mezinárodní systém, který je z jejich pohledu nastavený výhodně pro Západ. Ve své podstatě totiž Rusko a Čína mají velmi malé šance přesvědčit lidi na Západě, pomocí pozitivních nástrojů soft power, že čínský a ruský způsob života je atraktivnější než ten na Západě.

**Soft power versus sharp power**

Pokud přejdeme do obecných rovin, tak lze říci, že ostrá i měkká síla pracují s nehmotnými věcmi jako jsou informace, ideje a psychologie společnosti.

„Sharp power je přístup vůči mezinárodním vztahům, který typicky obsahuje snahu v oblasti cenzury, nebo využívání manipulací k podryvání nezávislých institucí. Sharp power má efekt v omezování svobodného projevu a deformaci politického prostředí. Sharp (ostrá) je nazývána, protože se snaží penetrovat politické a informační prostředí cílových/zájmových států,“ píše ve svém článku z roku 2018 Walker.

Walkerovo pojetí opomíjí fakt, že i měkká západní moc, pokud se nešíří samovolně, tak se snaží cíleně vstupovat do politického a informačního prostředí cílových států. Pokud bychom tedy vynechali západní pohled jako ten správný a zůstali v obecné rovině, tak je nutné si přiznat, že třeba i v době studené války západní hodnoty šířené třeba pomocí kultury podryvaly společnosti socialistických států.

### Hodnotový koncept

Sharp power by měl být koncept popisující nástroje měkké síly, avšak v rukou autoritářských režimů. Jak bylo výše popsáno zastánci ostré moci se zaměřují primárně na Rusko a Čínu a jejich podvratnou činnost v informačním a politickém prostředí mezinárodních vztahů a ve vztahu k jednotlivým cílovým/zájmovým státům.

V tomto bodě může být nalezeno slabé místo konceptu samotného. De facto se jedná o nástroje soft power (informace, média, diplomacie atd.), ale jen proto, že jsou v rukou autoritářských režimů a zapojují lež a manipulaci, se již nejedná o soft power ale o sharp power. Nepochybně se tak vkládá morální hodnocení konání aktérů, které do tradičních mezinárodních vztahů ne zcela patří.

Když stejnou činnost dělá liberální demokratický stát (např. v podpoře politických neziskovek nebo financování spřátelených politických stran) jedná se o soft power, jež má jisté pozitivní vyznění (soft versus sharp). Ve chvíli, kdy se ale stejných nástrojů chopí autoritářský režim (ano samozřejmě z pohledu liberální západní demokracie se jich chápe ve jménu nedemokratického konání), pak se již jedná o sharp power, která má mít negativní vyznění a konotace. Je možné zde spatřovat silné morální hodnocení a jednostranné zaměření pro liberální pojetí. Je nutné si však uvědomit, že liberální hodnoty nejsou univerzální pro celý svět.

Je tedy nutné si buď přiznat, že rovněž západní státy užívají ostrou moc ve vztahu k neliberálním zřízením, nebo měkkou moc ponechat na obecnější úrovni, jako sílu šířenou ne armádou či ekonomikou, ale médií, kulturní a veřejnou diplomacií.

### Závěr

Sharp power je jistě zajímavým pohledem na „východní“ pojetí soft power. Je vhodné uvědomit si, že konkurenti Západu umí velmi dobře využívat moderního informačního věku a otevřenosti demokratických společností, ale je důležité nevkładat tomu příliš normativní hodnocení a selektivnost. Větší pružnost a univerzalita konceptů spíše zajistí, že nebude opomenut nepřítel z nečekané strany, a že Západ nebude opakovat chyby jako třeba tzv. vývoz demokracie do zemí, kde akorát způsobil další chaos a násilí a tím spíše posílí vlastní bezpečnost.

#### Zdroje:

Nye, Joseph (2004). „Soft Power: The Means to Success in World Politics“. PublicAffairs.

Kalathil, Shanthi; Ludwig, Jessica and Walker, Christopher (2018). „Forget Hearts and Minds“ in Foreign Policy. Online: <https://foreignpolicy.com/2018/09/14/forget-hearts-and-minds-sharp-power/>

Ludwig, Jessica and Walker, Christopher (2017). „The Meaning of Sharp Power: How Authoritarian States Project Influence“ in Foreign Affairs. Online: <https://www.foreignaffairs.com/articles/china/2017-11-16/meaning-sharp-power>

Walker, Christopher (2018). „What is Sharp Power?“ in Journal of Democracy. July 2018, Volume 29, Number 3.

Tomáš Nyč je studentem mezinárodních vztahů na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Odborně se zabývá bezpečnostní problematikou, především se zaměřením na regiony východní Evropy a Blízkého východu.

Nahlásit chybu v článku

Zmámý obrázek Lenin Coca-Cola od rusko-amerického umělce Alexandera Kosolapova z roku 1980; ilustrační foto / Amy Ross, CC BY-ND 2.0 (Zvětšit).

URL| <https://www.armadinoviny.cz/ostra-sila-novy-druh-sily-v-mezinarodnich-vztazich.html>

---

## Strana prezidenta Zelenského míří k většině

23.7.2019 Prostějovský deník str. 07 Události

LUBOŠ PALATA

Kyjev – Prezident Volodymyr Zelenskyj se stane nejsilnější hlavou Ukrajiny od zisku nezávislosti země.

Jeho strana Sluha národa totiž jednoznačně zvítězila v nedělních parlamentních volbách. K vytvoření většinové vlády s největší pravděpodobností nebude potřebovat ani koaličního partnera, ani hlasy nezávislých

poslanců. Ti obsadí asi padesát křesel v jednomandátových obvodech, z nichž se volí necelá polovina poslanců parlamentu.

„Není to jen velká důvěra, je to velká odpovědnost pro mne osobně i pro celý náš tým,“ uvedl už během volebního večera Zelenskyj.

„Ukrajinu a Ukrajince nikdy nezradím,“ dodal prezident, jenž nyní bude mít na své straně jak vládu, tak nový parlament. Největší pochybnosti panují nad složením poslaneckého klubu, jenž by měl získat přes 250 míst ve 424členném parlamentu.

„Velkou skupinu, asi 35 lidí na kandidátce, tvoří Zelenského byznys partneři z jeho televizních projektů. Pak jsou tam protikorupční aktivisté a zbytek ti, o kterých se můžeme domnívat, že mají napojení na oligarchu Ihora Kolomojského,“ uvedl pro ČRo Jan Šír z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

## USPĚLY I PRORUSKÉ SÍLY

Na druhém místě voleb skončila s 12 % proruská strana Opoziční platforma se 44 křesly. Třetí s 8,5 % byla strana Evropská solidarita exprezidenta Petra Porošenka, čtvrtá s 8 % Vlast Julie Tymošenkové. Jako poslední uspěl se 6 % Hlas rockera Svjatoslava Vakarcuka.

Foto autor| Foto: ČTK/AP

Foto popis| VÍTĚZ. „Nikdy nezradím,“ prohlásil ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj.

Region| Střední Morava

### Stejná zpráva vyšla také v dalších 24 titulech:

Blanenský deník (*Události*, str. 07), Brněnský deník (*Události*, str. 07), Bruntálský a krnovský deník (*Události*, str. 07), Břeclavský deník (*Události*, str. 07), Frýdecko-místecký a třinecký deník (*Události*, str. 07), Havlíčkovobrodský deník (*Události*, str. 07), Hodonínský deník (*Události*, str. 07), Jihlavský deník (*Události*, str. 07), Karvinský a havířovský deník (*Události*, str. 07), Kroměřížský deník (*Události*, str. 07), Moravskoslezský deník (*Události*, str. 07), Novojičínský deník (*Události*, str. 07), Olomoucký deník (*Události*, str. 07), Opavský a hloučinský deník (*Události*, str. 07), Pelhřimovský deník (*Události*, str. 07), Přerovský a hranický deník (*Události*, str. 07), Slovácký deník (*Události*, str. 07), Šumperský a jesenický deník (*Události*, str. 07), Třebíčský deník (*Události*, str. 07), Valašský deník (*Události*, str. 07), Vyškovský deník (*Události*, str. 07), Zlínský deník (*Události*, str. 07), Znojemský deník (*Události*, str. 07), Žďárský deník (*Události*, str. 07)

## Strana prezidenta Zelenského míří k většině

23.7.2019 Pardubický deník str. 07 Události

LUBOŠ PALATA

Kyjev – Prezident Volodymyr Zelenskyj se stane nejsilnější hlavou Ukrajiny od zisku nezávislosti země.

Jeho strana Sluha národa totiž jednoznačně zvítězila v nedělních parlamentních volbách. K vytvoření většinové vlády s největší pravděpodobností nebude potřebovat ani koaličního partnera, ani hlasy nezávislých poslanců. Ti obsadí asi padesát křesel v jednomandátových obvodech, z nichž se volí necelá polovina poslanců parlamentu.

„Není to jen velká důvěra, je to velká odpovědnost pro mne osobně i pro celý náš tým,“ uvedl už během volebního večera Zelenskyj.

„Ukrajinu a Ukrajince nikdy nezradím,“ dodal prezident, jenž nyní bude mít na své straně jak vládu, tak nový parlament. Největší pochybnosti panují nad složením poslaneckého klubu, jenž by měl získat přes 250 míst ve 424členném parlamentu.

„Velkou skupinu, asi 35 lidí na kandidátce, tvoří Zelenského byznys partneři z jeho televizních projektů. Pak jsou tam protikorupční aktivisté a zbytek ti, o kterých se můžeme domnívat, že mají napojení na oligarchu Ihora Kolomojského,“ uvedl pro ČRo Jan Šír z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

## USPĚLY I PRORUSKÉ SÍLY

Na druhém místě voleb skončila s 12 % proruská strana Opoziční platforma se 44 křesly. Třetí s 8,5 % byla strana Evropská solidarita exprezidenta Petra Porošenka, čtvrtá s 8 % Vlast Julie Tymošenkové. Jako poslední uspěl se 6 % Hlas rockera Svjatoslava Vakarcuka.

Foto autor| Foto: ČTK/AP

Foto popis| VÍTĚZ. „Nikdy nezradím,“ prohlásil ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij.

Region| Východní Čechy

#### **Stejná zpráva vyšla také v dalších 44 titulech:**

Benešovský deník (*Události, str. 07*), Berounský deník (*Události, str. 07*), Boleslavský deník (*Události, str. 07*), Českobudějovický deník (*Události, str. 07*), Českokrumlovský deník (*Události, str. 07*), Českolipský deník (*Události, str. 07*), Děčínský deník (*Události, str. 07*), Domažlický deník (*Události, str. 07*), Hradecký deník (*Události, str. 07*), Chebský deník (*Události, str. 07*), Chomutovský deník (*Události, str. 07*), Chrudimský deník (*Události, str. 07*), Jablonecký deník (*Události, str. 07*), Jičínský deník (*Události, str. 07*), Jindřichohradecký deník (*Události, str. 07*), Karlovarský deník (*Události, str. 07*), Kladenský deník (*Události, str. 07*), Klatovský deník (*Události, str. 07*), Kolínský deník (*Události, str. 07*), Krkonošský deník (*Události, str. 07*), Kutnohorský deník (*Události, str. 07*), Liberecký deník (*Události, str. 07*), Litoměřický deník (*Události, str. 07*), Mělnický deník (*Události, str. 07*), Mostecký deník (*Události, str. 07*), Náchodský deník (*Události, str. 07*), Nymburský deník (*Události, str. 07*), Orlický deník (*Události, str. 07*), Písecký deník (*Události, str. 07*), Plzeňský deník (*Události, str. 07*), Prachatický deník (*Události, str. 07*), Pražský deník (*Události, str. 07*), Příbramský deník (*Události, str. 07*), Rakovnický deník (*Události, str. 07*), Rokycanský deník (*Události, str. 07*), Rychnovský deník (*Události, str. 07*), Sokolovský deník (*Události, str. 07*), Strakonický deník (*Události, str. 07*), Svitavský deník (*Události, str. 07*), Tábořský deník (*Události, str. 07*), Tachovský deník (*Události, str. 07*), Teplický deník (*Události, str. 07*), Ústecký deník (*Události, str. 07*), Žatecký a lounský deník (*Události, str. 07*)

---

## **Odborníci na sociální učení církve se radili o etice a migraci**

**23.7.2019 Katolický týdeník str. 03 Zpravodajství**  
(sch)

S cílem propojit studenty, odborníky a instituce střední a východní Evropy zaměřené na sociální učení církve iniciovala **Fakulta sociálních věd** univerzity Angelicum v Římě počátkem července týdenní setkání.

Česko v projektu „CST–CEE Initiative“ (tzn. Iniciativa pro sociální učení církve ve střední a východní Evropě), vedeném profesorkou Helen Alfordovou, zastupují etik Vojtěch Mašek a politolog Marián Sekerák. „Kromě prezentace výzkumu a situace v našich zemích jsme navázali kontakty s příslušnými církevními institucemi. Na programu byla i diskuse s prefektem Dikasteria pro službu integrálnímu lidskému rozvoji kardinálem Peterem Turksonem nebo s arcibiskupem Silvanem Maria Tomasim, někdejší stálým pozorovatelem Svatého stolce při OSN, který se věnuje etickým otázkám mezinárodních vztahů, zvláště migraci či zneužívání dětí,“ popsal pro KT Vojtěch Mašek.

Setkání se konalo již podruhé a v roce 2017 mu předcházelo mapování kurzů a projektů v sociálním učení církve v jednotlivých zemích. Kromě letní školy dává projekt i možnost studia tohoto oboru vybraným studentům. „Vzniká též bibliografie prací s tímto zaměřením a odborná monografie,“ dodal člen odborného grémia Mašek.

---

## **Reklamu u influencerů pozná jedno dítě z deseti. Rodiče musí kontrolovat, koho jejich děti sledují**

**23.7.2019 feedit.cz str. 00**  
Daniel Bradbury Dočekal

Je mu teprve sedm let, ale už teď za rok vydělá několikanásobně víc peněz než normální člověk za celý život. A to jenom tím, že si hraje.

Jeho kanál na sociální síti Youtube pravidelně sleduje 18 milionů lidí z celého světa a Ryan Kaji je díky tomu nejlépe placeným youtuberem na planetě. Ročně utrží kolem 22 milionů dolarů. „Jsem zábavný a vtipný,“ vysvětluje důvody, proč je tak populární. Ve videích rozbaluje nejrůznější hračky a ukazuje ostatním, co všechno dovedou.

A děti samozřejmě po výrobcích, které vidí na videu, okamžitě zatouží. Na podobném principu fungují kanály všech youtuberů nebo dalších influencerů. „Je to nový způsob, kterým firmy propagují svoje zboží. Jedná se o velice účinnou reklamu. Lidé influencersy sledují z vlastního zájmu, váží si jejich názoru. Proto je pro ně přirozenější uvěřit tomu, že věc, kterou jejich vzory ukazují, je opravdu dobrá a nedokážou se bez ní obejít,“ říká marketingový ředitel poskytovatele internetu netbox Lukáš Pazourek.

Podobná sdělení přitom velmi často cílí na děti. Průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze přitom ukazuje, že skrytou reklamu na internetu pozná jen jedno dítě z deseti. Podle výzkumu, který zpracovávala agentura Ipsos, 58 procent zkoumaných dětí mezi devíti a patnácti lety sleduje youtubery a blogery často. Pouze každé desáté dítě přitom poznalo, který příspěvek jejich oblíbeného influencerera je sponzorovaný. „Když se měly děti zamyslet nad účelem obrázku a vybrat si jednu ze čtyř možností, polovina dětí uvedla, že hlavním cílem obrázku je ukázat influencerera, který se má dobře – pouze 31 % dětí zaškrtnulo možnost, že se jedná o reklamu,“ popisují v tiskové zprávě autoři průzkumu, do kterého se zapojilo 330 dětí.

Podle spoluautora knihy *Dítě v síti* Jana Müllera platí jednoduchá úměra – čím více času děti stráví u počítače, tím větší profit z nich mají velké světové firmy. „Děti navíc neumí rozpoznat, které zprávy jsou pravdivé a které ne. Je potřeba jim v tomto směru radit,“ myslí si Müller. Všechno, co youtubeři říkají a dělají, mají děti tendenci považovat za pravdu. Ke svým vzorům totiž vzhlížejí a ani nepřemýšlí nad tím, že by jim mohly lhát. „Každý mladý hledá svého hrdinu, někoho, ke komu může vzhlížet. Dříve to byl Přemek Podlaha, Kostkáč, dneska jsou to influenceři,“ vysvětluje Jonáš Čumrik, který na internetu vystupuje pod pseudonymem Johnny Machette.

Rodiče by ale měli pečlivě hlídat, jaké vzory si jejich děti vybírají. Velká kritika se nedávno snesla například na hlavu populárního youtubera a parkouristy Taryho, který urazil svého dětského fanouška. Na jeho otázku, proč má tak drahé oblečení, Tary nevybíravě odpověděl, že nemá drahé oblečení. „To jen ty máš málo peněz,“ vysvětlil osmiletému chlapci. Za arogantní poznámku sklídl youtuber kritiku mnoha influencerů i široké veřejnosti a přišel o desetitisíce fanoušků na sociální síti. „Mám malého brácha a dokážu si představit, co to může dítěti způsobit. V tomto věku neznají ironii, malého kluka ztrapnil. Má trauma z toho, že si nemůže koupit něco od oblíbeného youtubera a ten ho pak ztrapní, že nemá peníze,“ odsoudila Taryho youtuberka a bloggerka vystupující pod jménem Shopaholic Nicol. Podobně vnímal Taryho přešlap i youtuber Karel Kovář alias Kovy. „A dnes si, milé děti, ukážeme parkourový skok na morální dno,“ komentoval celou situaci na svém Twitteru.

Právě Karel Kovář se snaží na své fanoušky působit spíš pozitivně. Vyvrací nejrůznější fake news, vybízí mladé, aby se zajímali o svět kolem sebe, a nabádá je, aby věnovali pozornost i politické reprezentaci země. Kovyho dokonce časopis Forbes označil za devátého nejvlivnějšího Čecha na sociálních sítích. Kovář sice nepropaguje konkrétní výrobky ve svých příspěvcích často, ale i v jeho videích lidé reklamu najdou.

Podle **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a Sdružení pro internetový rozvoj by měli influenceři každý placený příspěvek jasně označit a usnadnit tak především dětem orientaci v online světě. Podle odborníků však jen někteří influenceři spoluprací s firmami otevřeně přiznávají.

Univerzita proto formulovala pravidla pro označování reklamy na sociálních sítích. Neoznačený obsah lze totiž považovat za skrytou reklamu. Pravidla pro označování placené spolupráce je možné najít na webu Férováreklama.cz, který spustili vědci a studenti **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <https://feedit.cz/2019/07/23/reklamu-u-influenceru-pozna-jedno-dite-z-deseti-rodice-musi-kontrolovat-koho-jejich-deti-sleduji/>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
[feedit.cz](https://feedit.cz)

## Komik a jeho svět. Volodymyr Zelenskyj ovládnul Ukrajinu totálně

23.7.2019 finmag.cz str. 00 Kaleidoskop

Luboš Palata

Rozčarování z „tradičních politiků“ vyneslo televizního producenta a komika Volodymyra Zelenského k nebývalé moci. Na jaře se stal ukrajinským prezidentem, teď jeho strana získala většinu v parlamentu. Otázka je, jestli Ukrajina vydrží, pokud i on selže.

Náš prezident, náš parlament, naše vláda. Volodymyr Zelenskyj a jeho – do značné míry stále ještě virtuální – strana Služebník lidu berou na Ukrajině doslova všechno. V nedělních parlamentních volbách, které Zelenskyj oproti řádnému říjnovému termínu maximálně urychlil, se Služebníkově jako prvnímu v historii samostatné Ukrajiny podařilo ovládnout Verchovnou radu, ukrajinský jednokomorový parlament, tak, že k vytvoření vlády nebude potřebovat žádného koaličního partnera.

### Míchaný systém

V jednokomorovém parlamentu bude mít silnou většinu, asi 250 poslaneckých mandátů ze 450 křesel. Většina je ale ve skutečnosti ještě silnější, protože 28 křesel patří cích poslancům za Ruskem okupovaný Krym a Donbas zůstalo neobsazených.

Volby do Verchovné rady probíhají podle zvláštního, smíšeného volebního systému: polovina křesel se rozděluje poměrně, volí se stranické kandidátky, polovina poslanců se volí většinově: kandidát s nejvyšším počtem hlasů má mandát.

Třiačtyřicet procent hlasů, které Zelenského strana získala v poměrných volbách, doplnilo téměř 130 poslanců zvolených většinově. V této „přímé volbě“ získalo poslanecké křeslo také na padesát nezávislých kandidátů, často lokálních oligarchů. Ti v minulosti hrávali roli jazyčku na vahách a měli z toho značné výhody. Jenže tentokrát je Zelenskyj nebude potřebovat. A tohle volební období bude jejich labutí písní i proto, že v příštích volbách se už většinový systém nebude používat. Zelenskyj navíc oznámil, že zruší to, co řadu z nich na poslaneckém mandátu přitahovalo (a kvůli čemu investovali nemalé peníze do volební kampaně) ještě víc než možnost výnosných politických obchodů. Totiž rozsáhlou poslaneckou imunitu.

Politici podnikatelé končí. Ti staří určitě

Ukrajina není prezidentská, ale ani parlamentní republika. Hybrid. Prezident má výlučné pravomoci v otázkách zahraniční politiky a obranné politiky. S jednobarevnou většinou v parlamentu může ale Zelenskyj (a jeho nejbližší okolí) koncentrovat do svých rukou moc způsobem zatím na Ukrajině nevídaným. A vzhledem k tomu, že Služebník lidu byl registrován jako politická strana loni na jaře a fakticky pořád existuje spíš jen na papíře než v reálu, vtírá se otázka, jestli končící lokální „politici podnikatelé“ jen neudělali místo své celostátní verzi.

Kdo jsou lidé, kteří za Služebníka lidu kandidovali? „Velkou skupinu, asi až 35 lidí na kandidátce, tvoří Zelenského byznyspartneři z jeho televizních projektů. Pak jsou tam protikorupční aktivisté a zbytek ti, o kterých se můžeme domnívat, že mají napojení na oligarchu Ihora Kolomojského,“ uvedl pro Český rozhlas Plus Jan Šír z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Jaký je jejich program? Těžko říct...

S jistou mírou zjednodušení by se Služebník lidu a jeho „program“ dal přirovnat k hnutí ANO po Babišových prvních parlamentních volbách.

Andrej Byčenko, hlavní sociolog Ukrajinského centra Aleksandra Razumkova, vřekl Deutsche Welle: „Dnes je z Ukrajiny nejchudší země Evropy, máme nejnižší platy, nejnižší HDP na hlavu, nikdo se nestěhuje sem, zato vystěhovalectví je velmi vysoké.“ Jak Babiše, tak Zelenského vyneslo do křesla zklamání z dosavadní politiky a populistické slibování.

Krok do neznáma



Zelenskyj sice není zdaleka tak bohatý jako Babiš, i když i on je dolarový multimilionář, je ale o mnoho let mladší. Netáhne s sebou zátěž typu kontakty s komunistickou tajnou policií nebo privatizační stíny.

Na druhou stranu se ale Zelenskyj pohybuje v daleko těžším politickém terénu než Babiš. Ukrajina není ani v NATO, ani v Evropské unii. Pomoc Západu a přidružení k Unii drží sice Ukrajinu nad vodou, ale zchudlá země nebohatne. Miliony Ukrajinců pracujících na Západě, včetně Česka, zlepšují neutěšenou sociální situaci v zemi, ale zároveň to Ukrajině pouští žilou. Chybějí doktoři, inženýři, IT odborníci, učitelé... Země musí dávat pět procent domácího produktu na armádu, aby udržela frontu na východě a odradila Rusko od dalších nájezdů.

Co se ale stane, pokud Zelenskyj a jeho strana své voliče zklamou? Babiše v Česku můžou vystřídat ODS, nebo Piráti, na Ukrajině ale ve volbách obsadila druhé místo Opoziční platforma, strana která otevřeně hlásá dohodu s okupační ruskou mocí. Její proruský program podpořilo i za současné situace 13 procent Ukrajinců, zatímco pro Evropskou solidaritu bývalého prezidenta Petra Porošenka hlasovalo jen něco přes osm procent voličů a pro Vlast Julie Tymošenkové ještě o pár desetinek méně. Jasně proevropskou liberální stranu Hlas rockera Svjatoslava Vakarcuka podpořilo jen šest procent voličů.

Zelenskyj má teď tedy všecku moc, ale Ukrajina vstupuje do velkého neznáma. Vladimír Putin možná doufá, že velké nadšení pro bývalého televizního komika skončí dalším zklamáním, chaosem. Taková Ukrajina by mu Západ na hranice s impériem netahala.

Autor je redaktor Deníku. Úvodní fotka: home for heroes / Shutterstock.com

URL| <https://finmag.penize.cz/kaleidoskop/408620-komik-a-jeho-svet-volodymyr-zelenskyj-ovladnul-ukrajinu-totalne>

---

## **Komik a jeho svět. Volodymyr Zelenskyj ovládnul Ukrajinu totálně**

**23.7.2019 finmag.penize.cz str. 00**

Luboš Palata

Rozčarování z „tradičních politiků“ vyneslo televizního producenta a komika Volodymyra Zelenského k nebyvalé moci. Na jaře se stal ukrajinským prezidentem, teď jeho strana získala většinu v parlamentu. Otázka je, jestli Ukrajina vydrží, pokud i on selže.

Náš prezident, náš parlament, naše vláda. Volodymyr Zelenskyj a jeho – do značné míry stále ještě virtuální – strana Služebník lidu berou na Ukrajině doslova všechno. V nedělních parlamentních volbách, které Zelenskyj oproti řádnému říjnovému termínu maximálně urychlil, se Služebníkovi jako prvnímu v historii samostatné Ukrajiny podařilo ovládnout Verchovnou radu, ukrajinský jednokomorový parlament, tak, že k vytvoření vlády nebude potřebovat žádného koaličního partnera.

### Míchaný systém

V jednokomorovém parlamentu bude mít silnou většinu, asi 250 poslaneckých mandátů ze 450 křesel. Většina je ale ve skutečnosti ještě silnější, protože 28 křesel patřících poslancům za Ruskem okupovaný Krym a Donbas zůstalo neobsazených.

Volby do Verchovné rady probíhají podle zvláštního, smíšeného volebního systému: polovina křesel se rozděluje poměrně, volí se stranické kandidátky, polovina poslanců se volí většinově: kandidát s nejvyšším počtem hlasů má mandát.

Třiačtyřicet procent hlasů, které Zelenského strana získala v poměrných volbách, doplnilo téměř 130 poslanců zvolených většinově. V této „přímé volbě“ získalo poslanecké křeslo také na padesát nezávislých kandidátů, často lokálních oligarchů. Ti v minulosti hrávali roli jazýčku na vahách a měli z toho značné výhody. Jenže tentokrát je Zelenskyj nebude potřebovat. A tohle volební období bude jejich labutí písní i proto, že v příštích volbách se už většinový systém nebude používat. Zelenskyj navíc oznámil, že zruší to, co řadu z nich

na poslaneckém mandátu přitahovalo (a kvůli čemu investovali nemalé peníze do volební kampaně) ještě víc než možnost výnosných politických obchodů. Totiž rozsáhlou poslaneckou imunitu.

Politici podnikatelé končí. Ti staří určitě

Ukrajina není prezidentská, ale ani parlamentní republika. Hybrid. Prezident má výlučné pravomoci v otázkách zahraniční politiky a obranné politiky. S jednobarevnou většinou v parlamentu může ale Zelenskyj (a jeho nejbližší okolí) koncentrovat do svých rukou moc způsobem zatím na Ukrajině nevídaným. A vzhledem k tomu, že Služebník lidu byl registrován jako politická strana loni na jaře a fakticky pořád existuje spíš jen na papíře než v reálu, vtírá se otázka, jestli končící lokální „politici podnikatelé“ jen neudělali místo své celostátní verzi.

Kdo jsou lidé, kteří za Služebníka lidu kandidovali? „Velkou skupinu, asi až 35 lidí na kandidátce, tvoří Zelenského byznyspartneři z jeho televizních projektů. Pak jsou tam protikorupční aktivisté a zbytek ti, o kterých se můžeme domnívat, že mají napojení na oligarchu Ihora Kolomojského,“ uvedl pro Český rozhlas Plus Jan Šír z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Jaký je jejich program? Těžko říct...

S jistou mírou zjednodušení by se Služebník lidu a jeho „program“ dal přirovnat k hnutí ANO po Babišových prvních parlamentních volbách.

Andrej Byčenko, hlavní sociolog Ukrajinského centra Aleksandra Razumkova, řekl Deutsche Welle: „Dnes je z Ukrajiny nejchudší země Evropy, máme nejnižší platy, nejnižší HDP na hlavu, nikdo se nestěhuje sem, zato vystěhovalectví je velmi vysoké.“ Jak Babiše, tak Zelenského vyneslo do křesla zklamání z dosavadní politiky a populistické slibování.

Krok do neznáma

Zelenskyj sice není zdaleka tak bohatý jako Babiš, i když i on je dolarový multimilionář, je ale o mnoho let mladší. Netáhne s sebou zátěž typu kontakty s komunistickou tajnou policií nebo privatizační stíny.

Na druhou stranu se ale Zelenskyj pohybuje v daleko těžším politickém terénu než Babiš. Ukrajina není ani v NATO, ani v Evropské unii. Pomoc Západu a přidružení k Unii drží sice Ukrajinu nad vodou, ale zchudlá země nebohatne. Miliony Ukrajinců pracujících na Západě, včetně Česka, zlepšují neutěšenou sociální situaci v zemi, ale zároveň to Ukrajině pouští žilou. Chybějí doktoři, inženýři, IT odborníci, učitelé... Země musí dávat pět procent domácího produktu na armádu, aby udržela frontu na východě a odradila Rusko od dalších nájezdů.

Co se ale stane, pokud Zelenskyj a jeho strana své voliče zklamou? Babiše v Česku můžou vystřídat ODS, nebo Piráti, na Ukrajině ale ve volbách obsadila druhé místo Opoziční platforma, strana která otevřeně hlásá dohodu s okupační ruskou mocí. Její proruský program podpořilo i za současné situace 13 procent Ukrajinců, zatímco pro Evropskou solidaritu bývalého prezidenta Petra Porošenka hlasovalo jen něco přes osm procent voličů a pro Vlast Julie Tymošenkové ještě o pár desetinek méně. Jasně proevropskou liberální stranu Hlas rockera Svjatoslava Vakarcuka podpořilo jen šest procent voličů.

Zelenskyj má teď tedy všecku moc, ale Ukrajina vstupuje do velkého neznáma. Vladimir Putin možná doufá, že velké nadšení pro bývalého televizního komika skončí dalším zklamáním, chaosem. Taková Ukrajina by mu Západ na hranice s impériem netahala.

Autor je redaktor Deníku. Úvodní fotka: home for heroes / Shutterstock.com

URL| <http://finmag.penize.cz/kaleidoskop/408620-komik-a-jeho-svet-volodymyr-zelenskyj-ovladnul-ukrajinu-totalne>

## **Že jsou duševně nemocní nebezpeční? To je mediální mýtus, říká odbornice z NUDZ**

**23.7.2019 flowee.cz str. 00**

Milada Kadeřábková

S Alicí Zoubkovou z Národního ústavu duševního zdraví o stigmatizaci nemocných a o tom, jak nálepkování "pomáhají" média

Svěřit se kolegovi v práci s tím, že jsme byli u lékaře, protože nás zase bolí záda, nám přijde jako naprosto přirozená věc. Ale říct mu o nedávné návštěvě psychologa, nebo dokonce psychiatra? Ani náhodou. Ještě by si myslel, že to nemáme v hlavě v pořádku, a možná by to řekl šéfovi... Radši nemyslet.

Přestože se podle serveru Novinky.cz až třetina Čechů za svůj život s problémy s psychikou setká, stále je u nás toto téma tabu. Mnoho pacientů se raději vůbec neléčí, aby se o jejich potížích okolí nedozvědělo. Není se ale čemu divit, neboť mnoho z těch, kteří své deprese, úzkosti a další formy duševních poruch řeší, má problémy s nálepkováním a stigmatizací.

„V naší společnosti je zažitá představa, že tyto lidi přijímáme, ale opak je pravdou,“ říká Alice Zoubková z Národního ústavu duševního zdraví. Právě Alice se v NUDZ v současnosti tématem stigmatizace intenzivně zabývá. „V roce 2017 jsme tu dělali výzkum, ze kterého vyplynulo, že se 85 procent respondentů stalo terčem diskriminace nebo stigmatizace, a to ze strany přátel, zdravotníků, ale třeba i v pracovní oblasti. A to je bohužel poměrně vysoké číslo,“ zdůrazňuje, zatímco si povídáme na dvorku jedné pražské čajovny.

Určitě je vhodné dát například do článku o sebevraždě do boxu odkazy na nějaké krizové centrum. To je věc, která novináři nezabere ani minutu.

Alice je taková superžena. Vystudovala žurnalistiku, nyní dokončuje psychologii a kromě práce v NUDZ stihá ještě spoustu dalších aktivit, které jsou veskrze pracovní. Když se jí ptám, jestli má i nějaký volný čas, říká, že vlastně moc ne, ale prý jí to nevadí. Práce je jejím koníčkem a jednou by se chtěla věnovat dětem. My jsme se ale během rozhovoru zaměřily na její současné projekty a na to, proč česká společnost stále není schopná lidi s duševním onemocněním přijmout.

Jaké nejčastější mýty o duševních chorobách v médiích a celkově ve společnosti kolují?

Jedním z nejvýraznějších mýtů je představa, že člověk s duševním onemocněním je svému okolí nebezpečný a může být rizikem pro společnost. Bohužel je tento názor do značné míry podporován právě médii, protože se v nich téma duševního zdraví často objeví až ve chvíli, kdy dojde k nějakému násilnému činu, ve kterém hraje člověk s duševním onemocněním určitou roli. Pokud se ale podíváme na výsledky výzkumů, ukazuje se, že tito lidé se s mnohem větší pravděpodobností spíše mohou stát obětí trestného činu nebo ublížit sami sobě.

Část veřejnosti se také domnívá, že osoby s duševním onemocněním nemohou pracovat a nejsou schopny se o sebe samy postarat. Tak to ale není. Značná část jedinců s duševním onemocněním pracovat může a chce. Jsou to lidé jako my, kteří mají vlastní rodiny, vychovávají děti, mají přátelské i partnerské vztahy a jsou schopni v běžném životě normálně fungovat.

A jak je to s léčitelností duševních chorob? I tady se názory dost různí...

Spektrum duševních onemocnění je tak široké a každý člověk tak individuální, že jednoznačně odpovědět nelze. Každopádně existují lidé, kteří měli v životě třeba jen jednu ataku psychózy a po podstoupení léčby už se jim nemoc nevrátila. Naopak jsou i tací, kterým se v průběhu let ataky neustále opakují, a jde u nich tedy o chronický stav. Je ale důležité zmínit, že i takoví jedinci můžou žít spokojený a kvalitní život.

Nedávno jste vypracovali takzvaný Media Guide s tipy na to, jak citlivě informovat o duševním zdraví. Tam mimo jiné uvádíte jako problém fakt, že studenti středních zdravotních škol označili lidi s duševní poruchou jako agresivní, introvertní, zmatené, nevypočitatelné. Neměli ale částečně pravdu?

Je samozřejmě pravdou, že někteří lidé například v akutní fázi psychózy mohou trpět halucinacemi, bludy, chovat se nestandardně, nebo ne zcela ručit za své chování. Pořád je ale třeba mít na mysli, že každý případ i projevy onemocnění jsou naprosto individuální, a není tedy možné je zobecňovat. Hlavní je, aby v člověk v tomto stavu dostal adekvátní péči, a měl tak šanci se postupně znovu stabilizovat.

Pokud zmiňujete studenty zdravotnických škol, tak právě oni by měli být této problematice otevření a mít představu o tom, co všechno do oblasti duševních onemocnění spadá a jaké mohou mít podoby. Z výsledků vyplynulo, že 42 % těchto studentů považuje osoby s duševním onemocněním za spíše nebezpečné. Jenže takový stereotyp pak může mít negativní důsledky třeba v rámci poskytování zdravotní péče. Stává se, že člověk s duševním onemocněním jde k odborníkovi se svými fyzickými potížemi a naráží, protože lékař tyto problémy přičítá právě jeho duševnímu onemocnění a nedává jim takovou váhu, jako by dal u člověka, který je zdravý.

V roce 2018 vyšel dokument Život za zdí o tom, jaké je žít s duševní chorobou. Zdá se vám to jako dobrá cesta, jak současné stereotypy bourat?

Určitě. Nikdy totiž nemůžete dostat autentičtější obraz duševního onemocnění než přímo od člověka, který s ním má zkušenost. Samozřejmě pouze v případě, kdy je ve stabilizovaném stavu a má na své onemocnění nějaký náhled. Rozhodně je dobré dávat těmto lidem v médiích prostor, mluvit s nimi o tom, jak se jejich onemocnění projevuje a zasahuje jim do života, ale také o tom, jak se jim podařilo ho zvládnout, aby mohli znovu fungovat. Právě to může dát velkou naději dalším lidem, kteří se nacházejí v podobné situaci.

Na svém webu uvádíte, že počet sebevražd na počet obyvatel je u nás vyšší než průměr EU i světa. A je prokázáno, že média ji mohou zvyšovat kvůli takzvanému Wertherovu efektu. Můžete vysvětlit, o co přesně jde a zda se ten efekt projevuje i u nás?

Wertherův efekt je fenomén spočívající v tom, že pokud se média určitému případu sebevraždy věnují intenzivně a po dlouhou dobu nějakým necitlivým způsobem, je prokázáno, že se zvyšuje riziko, že tento čin může někdo napodobit. To bývá zpravidla ještě vyšší, pokud sebevraždu spáchá známá osobnost, protože v takových případech se média dané události obvykle věnují s o to větší intenzitou.

V České republice si ročně vezme život přibližně 1 500 osob. Co se týká Wertherova efektu, ten může u některých zranitelnějších jedinců pravděpodobně zapůsobit. Sebevražda ale zpravidla nemívá jen jednu příčinu a měli bychom se tedy v tomto směru snažit vyhnout přílišnému zjednodušování, nejen při informování v médiích.

Na průvodce pro média navázal projekt StigmaWatch, v němž média, která informují o duševním zdraví, monitoruje te a zároveň upozorňuje na případné nešťastné formulace. Jaké chyby jsou nejčastější?

Často jde o drobnosti, které ale mohou napáchat škodu nebo někoho zranit. Jedna z věcí, která by se například neměla v médiích objevovat, je detailní popis metody sebevraždy. Samozřejmě, pro novináře je důležité informovat, že si někdo vzal život způsobem, že spolykal léky. Ale už není vhodné zmiňovat, jaký typ a jak velkou dávku si vzal, protože v takovém případě jde v podstatě o návod. Stejně tak mohou říci, že někdo skočil z mostu, ale už není potřeba upřesňovat, z jaké výšky a kde konkrétně k události došlo. Obdobný princip pak platí i u fotografií nebo videí z místa sebevraždy.

Alice Zoubková (1993)

Vystudovala žurnalistiku a mediální studia na **Fakultě sociálních věd** UK, aktuálně dokončuje poslední ročník oboru psychologie, a to na Filozofické fakultě UK. V Národním ústavu duševního zdraví se podílela na přípravě Media Guidu, příručky pro média zaměřující se na to, jak informovat o tématu duševního zdraví. Dále je správkyní projektu StigmaWatch, který mediální výstupy monitoruje, komunikuje s novináři a poskytuje jim zpětnou vazbu a doporučení, jak o dané problematice referovat zodpovědněji. Pracuje rovněž jako redaktorka pro portál Šance Dětem, česko-německý magazín „jádu“ a také jako lektorka primární prevence na základních školách a gymnáziích.

Někdy také upozorňujeme na určité „nálepkování“. Vždy by měl platit takzvaný „people first princip“, který dává na první místo člověka samotného a až pak jeho diagnózu. Doporučujeme tedy místo označení „schizofrenik“ nebo „maniak“ používat pojem „člověk se schizofrenií“ nebo „osoba v manickém stavu“. Stejně jako nemáme ve zvyku říkat, že je někdo „rakovinář“, proč bychom měli používat nálepku „schizofrenik“? Diagnóza jako taková přece nikdy nedokáže naplno vysvětlit, jaký člověk skutečně je.

A co naopak může pomoci?

Určitě je vhodné dát například do článku o sebevraždě do boxu odkazy na nějaké krizové centrum nebo linky důvěry. To je věc, která novináři zabere pár minut a ve skutečnosti může hodně pomoci. Člověk, který si text přečte, si totiž díky tomu může uvědomit, že na svoje trápení není úplně sám a má se kam obrátit.

Jak už jsem zmiňovala dříve, je dobré také v médiích upozorňovat na příběhy osob, které se dokázaly se svým duševním onemocněním nebo sebevražednými myšlenkami vyrovnat, a mohou tak ostatní inspirovat a dodat jim sílu.

Zároveň bude jen dobře, pokud se média budou věnovat tématu duševního zdraví průběžně, a nikoliv jen v souvislosti s výjimečnými nebo nešťastnými událostmi. Příkladem mohou být třeba mediální výstupy, které upozorní na příznaky vybraných duševních onemocnění a na význam jejich brzkého zachycení a včasné intervence. Stejně tak je možné věnovat se například vyvracení nejčastějších mýtů o sebevraždách nebo informovat o různých metodách léčby.

Zlepšila se situace od doby, co jste s monitoringem začali?

Začali jsme v březnu a myslím, že je to práce na dlouho. Výsledek se určitě nedostaví hned. Ale těší mě, že se už několikrát podařilo, že jsme novináře zkontaktovali a oni na základě našeho doporučení změnu skutečně udělali. Nebo někteří alespoň poděkovali za upozornění s tím, že příště si dají pozor. Jsem přesvědčená, že naprostá většina novinářů nepíše stigmatizujícím způsobem záměrně, aby někoho poškodila, ale zkrátka z nevědomosti. Nevědí, že některé formulace mohou být pro osoby s duševním onemocněním zraňující, nebo že určité ilustrační fotografie mohou stigmatizaci ještě více podporovat. Proto je podle mě správnou cestou upozorňovat je na případné nedostatky slušně, konstruktivně, a hlavně jim dát k dispozici konkrétní doporučení a návody, jak to příště udělat trochu jinak.

Do budoucna bychom do tohoto projektu zapojili i více veřejnost tak, aby vznikla jakási destigmatizační síť. To znamená, že ve chvíli, kdy si někdo v jakémkoliv médiu všimne článku nebo příspěvku o duševním zdraví, který

se mu nebude tak úplně zdát, dá nám o něm vědět. V současnosti nás můžou lidé kontaktovat skrze náš mail nebo webový formulář. Už teď nám občas přicházejí tipy ze strany veřejnosti a čím častěji se to bude dít, tím lépe. Znamená to totiž, že se vůči případné stigmatizaci postupně stáváme citlivější a pozornější.

Reklama

Reklama foto: Michaela Cásková, zdroj: Národní ústav duševního zdraví

Pokud se média určitému případu sebevraždy věnují intenzivně a po dlouhou dobu nějakým necitlivým způsobem, je prokázáno, že se zvyšuje riziko, že tento čin může někdo napodobit, říká Alice Zoubková.

URL| <https://www.flowee.cz/clovek/6942-ze-jsou-dusevne-nemocni-nebezpecni-to-je-medialni-mytus-rika-odbornice-z-nudz>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**

[flowee.cz](https://www.flowee.cz)

---

## Studenti, nebojte se pracovat. Univerzita vás podpoří

24.7.2019 [iforum.cuni.cz](http://iforum.cuni.cz) str. 00

Pracovat při studiu je dnes celkem běžná věc. Jak ale získat zajímavé místo v rámci svého oboru? Ideální je využít nabídky stáží, brigád či částečných pracovních úvazků, které aktivně zprostředkovává řada fakult Univerzity Karlovy. Je to výhodné pro všechny strany. Firmy získají lidi plné elánu a ti zase cenné zkušenosti, kontakty a často také kredity či výplatu. Díky tomu paradoxně neodcházejí ze školy předčasně. Když vidí, že je o jejich vědomosti zájem a dovedou je uplatnit v praxi, studia si mnohem víc váží.

Stáže či brigády se liší podle studovaného oboru a každá fakulta, potažmo katedra či institut mají vlastní způsoby, jak studenty o volných místech informovat. Většinou umísťují inzeráty na své webové stránky či do facebookové skupiny, případně je možné obrátit se s individuálním dotazem na studijní oddělení. Leckde je k dispozici přímo kariéerní poradce.

Přírodovědecká fakulta UK

„Ti, kdo nám stáže či volná místa nabízejí, jsou velice často naši absolventi. Dále se na nás obracejí s dotazy personalisté a zástupci středních či základních škol, kteří hledají učitele přírodovědných předmětů,“ říká vedoucí oddělení vnějších vztahů Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy Michal Andrlé, jehož kolegové shromažďují veškeré informace na webových stránkách fakulty v záložce Kariéerní poradenství.

Fakulta nabízí také zvláštní typ stáže, při níž dochází k velmi úzkému pracovnímu kontaktu mezi studentem a jeho „školitelem“. Říká se jí mentoring. „Díky němu jsem získala jedinečné informace z prostředí, do něhož bych jako běžný brigádník jen těžko pronikla. Není to placená práce. Nedostávám sto korun za hodinu, ale šedesát minut pracovních zkušeností, což je pro mou budoucnost to nejdůležitější,“ vysvětluje dnes již bývalá studentka Miriam Kavec, která během magisterského studia na PŘF UK spolupracovala se dvěma mentory a díky jejich následným referencím získala místo v nadnárodní farmaceutické firmě.

Podle Lenky Skoupé, koordinátorky Střediska ekologické výchovy Toulcův dvůr, může několikaměsíční intenzivní spolupráce vyústit i v zaměstnání na plný úvazek. Během pěti let poskytla tuto službu osmi zájemcům z PŘF UK a polovině z nich zde nabídla stálé místo. „Přicházejí k nám studenti i z jiných univerzit, absolvují zde však povinné stáže. Na mentoringu oceňuji právě dobrovolnost. Člověk, který se do programu přihlásí, jedná z vlastní iniciativy, a vzájemná kooperace s ním je tudíž mnohem snazší, intenzivnější a oboustranně otevřená,“ srovnává manažerka.

Institut ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK

V některých oborech je o stážisty opravdu velký zájem, firmy se o ně doslova přetahují a také je dovedou náležitě finančně ohodnotit. „Nevím o případech, že by stáž byla zdarma. V institutu do ní proto řadíme i

částečné pracovní úvazky a brigády. Pokud studenti odpracují v rámci svého oboru bakalářského studia dvě stě hodin za semestr, získají tři kredity," říká kariérní poradkyně Eliška Šerhantová. Podobně to platí i u magistrů, ovšem s tím rozdílem, že dvěstěhodinovou stáž musí vykonat v zahraničí.

Na Matematicko-fyzikální fakultě UK funguje Kariérní poradenské centrum, kde se studenti nejen dozvědí o zajímavých nabídkách na trhu práce, ale dostanou také tipy, jak skloubit kariéru se školou. „O stáže zde není příliš velký zájem, možná i z toho důvodu, že za ně nelze získat kredity. Častěji se stává, že studenti již od třetího ročníku volí kratší pracovní úvazky a zůstávají firmě věrní i po skončení školy. Naším cílem je pomoci jim najít práci, jež je bude bavit, a neodejdou z oboru," shrnuje Karolína Houžvičková Šolcová.

Z toho důvodu centrum pořádá pravidelné pracovní veletrhy, kde vystupují absolventi, kteří dodají posluchačům zajímavé postřehy z praxe a nastíní jim možnosti uplatnění. „Přednášející vždy žádám, aby mluvili k věci – jaké problémy musejí ve firmě řešit. Naši studenti mají rádi hádanky, baví je věci analyzovat a rozebírat," dodává. Slabiny vidí naopak v komunikaci a týmové práci.

„Osvědčilo se nám zapojovat je do nejrůznějších seminářů a kroužků, jež fakulta pořádá pro středoškoláky. Leckdy si jimi sami prošli, dostali se díky nim na univerzitu, a chtějí proto pomáhat mladším. Navíc jim to pomůže při hledání práce. Pro personalistu je taková zkušenost signálem, že uchazeč má nejen odborné znalosti, ale umí je i předat," uzavírá kariérní poradkyně.

#### Institut politologických studií **FSV UK**

Studenti humanitních oborů většinou volí stáže ve státních institucích či neziskovém sektoru. „Dlouhodobě spolupracujeme s ministerstvy, Úřadem vlády a některými médii. Máme okolo dvaceti partnerů a každý nabízí dvě až tři místa," vysvětluje koordinátorka stáží z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK** Miroslava Kulšková s tím, že jde o nepovinnou aktivitu, za níž ovšem studenti získávají čtyři kredity. Dotazují se i na brigády nebo částečné pracovní úvazky, a tak je pravidelně zveřejňuje na facebookové skupině.

#### Brigády na univerzitě

Možnost přivýdělku nabízí i Univerzita Karlova. Aktuálně se jedná o jednorázové i dlouhodobé brigády v Informačním, poradenském a sociálním centru UK. Vyskolení studenti se zde podílejí na přípravě a organizaci nejrůznějších akcí, jež centrum zaštiťuje. Asistují při každodenních kancelářských pracích, ale mohou se stát i členy týmu univerzitního obchodu v Celetné. Volná místa jsou i na pozici telefonních operátorů na infolince UK a také ve skupině „kartařů“, kteří vydávají průkazy ISIC. „Nyní máme v databázi zhruba padesát lidí a rádi bychom jejich počet zdvojnásobili," říká Tereza Virtová z IPSC, podle níž se studenti díky této práci zorientují v chodu univerzity, naučí se rychle vyhledávat informace, jednat s lidmi a zvládat stresové situace.

URL| <https://iforum.cuni.cz/IFORUM-16557.html>

---

## **Reklamu u influencerů pozná jedno dítě z deseti. Rodiče musí kontrolovat, koho jejich děti sledují**

**24.7.2019 celebritytime.cz str. 00**

Reklamu u influencerů pozná jedno dítě z deseti. Rodiče musí kontrolovat, koho jejich děti sledují

Je mu teprve sedm let, ale už teď za rok vydělá několikanásobně víc peněz než normální člověk za celý život. A to jenom tím, že si hraje. Jeho kanál na sociální síti Youtube pravidelně sleduje 18 milionů lidí z celého světa a Ryan Kaji je díky tomu nejlépe placeným youtuberem na planetě. Ročně utrží kolem 22 milionů dolarů. „Jsem zábavný a vtipný," vysvětluje důvody, proč je tak populární. Ve videích rozbaluje nejrůznější hračky a ukazuje ostatním, co všechno dovedou.

A děti samozřejmě po výrobcích, které vidí na videu, okamžitě zatouží. Na podobném principu fungují kanály všech youtuberů nebo dalších influencerů. „Je to nový způsob, kterým firmy propagují svoje zboží. Jedná se o velice účinnou reklamu. Lidé influencers sledují z vlastního zájmu, váží si jejich názoru. Proto je pro ně

přirozenější uvěřit tomu, že věc, kterou jejich vzory ukazují, je opravdu dobrá a nedokážou se bez ní obejít," říká marketingový ředitel poskytovatele internetu netbox Lukáš Pazourek.

Podobná sdělení přitom velmi často cílí na děti. Průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze přitom ukazuje, že skrytou reklamu na internetu pozná jen jedno dítě z deseti. Podle výzkumu, který zpracovávala agentura Ipsos, 58 procent zkoumaných dětí mezi devíti a patnácti lety sleduje youtubery a blogery často. Pouze každé desáté dítě přitom poznalo, který příspěvek jejich oblíbeného influencera je sponzorovaný. „Když se měly děti zamyslet nad účelem obrázku a vybrat si jednu ze čtyř možností, polovina dětí uvedla, že hlavním cílem obrázku je ukázat influencera, který se má dobře – pouze 31 % dětí zaškrtno možnost, že se jedná o reklamu,“ popisují v tiskové zprávě autoři průzkumu, do kterého se zapojilo 330 dětí.

Podle spoluautora knihy *Dítě v síti* Jana Müllera platí jednoduchá úměra – čím více času děti stráví u počítače, tím větší profit z nich mají velké světové firmy. „Děti navíc neumí rozpoznat, které zprávy jsou pravdivé a které ne. Je potřeba jim v tomto směru radit,“ myslí si Müller. Všechno, co youtuberi říkají a dělají, mají děti tendenci považovat za pravdu. Ke svým vzorům totiž vzhlížejí a ani nepřemýšlí nad tím, že by jim mohly lhát. „Každý mladý hledá svého hrdinu, někoho, ke komu může vzhlížet. Dříve to byl Přemek Podlaha, Kostkáč, dneska jsou to influenceři,“ vysvětluje Jonáš Čumrik, který na internetu vystupuje pod pseudonymem Johnny Machette.

Rodiče by ale měli pečlivě hlídat, jaké vzory si jejich děti vybírají. Velká kritika se nedávno snesla například na hlavu populárního youtubera a parkouristy Taryho, který urazil svého dětského fanouška. Na jeho otázku, proč má tak drahé oblečení, Tary nevybíravě odpověděl, že nemá drahé oblečení. „To jen ty máš málo peněz,“ vysvětlil osmiletému chlapci. Za arogantní poznámku sklídl youtuber kritiku mnoha influencerů i široké veřejnosti a přišel o desetitisíce fanoušků na sociální síti. „Mám malého bráchu a dokážu si představit, co to může dítěti způsobit. V tomto věku neznají ironii, malého kluka ztrapnil. Má trauma z toho, že si nemůže koupit něco od oblíbeného youtubera a ten ho pak ztrapní, že nemá peníze,“ odsoudila Taryho youtuberka a bloggerka vystupující pod jménem Shopaholic Nicol. Podobně vnímal Taryho přešlap i youtuber Karel Kovář alias Kovy. „A dnes si, milé děti, ukážeme parkurový skok na morální dno,“ komentoval celou situaci na svém Twitteru.

Právě Karel Kovář se snaží na své fanoušky působit spíše pozitivně. Vyvrací nejrůznější fake news, vybízí mladé, aby se zajímali o svět kolem sebe, a nabádá je, aby věnovali pozornost i politické reprezentaci země. Kovyho dokonce časopis Forbes označil za devátého nejvlivnějšího Čecha na sociálních sítích. Kovář sice nepropaguje konkrétní výrobky ve svých příspěvcích často, ale i v jeho videích lidé reklamu najdou.

Podle **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a Sdružení pro internetový rozvoj by měli influenceři každý placený příspěvek jasně označit a usnadnit tak především dětem orientaci v online světě. Podle odborníků však jen někteří influenceři spoluprací s firmami otevřeně přiznávají. Univerzita proto formulovala pravidla pro označování reklamy na sociálních sítích. Neoznačený obsah lze totiž považovat za skrytou reklamu. Pravidla pro označování placené spolupráce je možné najít na webu Férováreklama.cz, který spustili vědci a studenti **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Home » Ostatní top články » Reklamu u influencerů pozná jedno dítě z deseti. Rodiče musí kontrolovat, koho jejich děti sledují 24.07.2019.

URL| <http://www.celebritytime.cz/reklamu-u-influenceru-pozna-jedno-dite-z-deseti.-rodice-musi-kontrolovat-koho-jejich-deti-sleduji-art.html>

## Porodnost zvýší dostupná péče, ne dávky

24.7.2019 Právo str. 02 Zpravodajství

Marie Königová Jiří Mach

Přestože o zvýšení rodičovské jako o správném kroku nikdo nepochybuje, není to podle odborníků opatření pro zvýšení porodnosti.

Stejně tak ji nenastartují ani případné příspěvky na nové auto nebo na podporu bydlení. Významný dopad má spíše dostupná péče pro malé děti.

„Výmluvné jsou statistiky z Německa. Zatímco u nás máme porodnost v průměru 1,7 dítěte na rodiče, v roce 2006 byla v Německu porodnost pod 1,3. Tehdy zahájili mohutnou výstavbu zařízení předškolní péče a porodnost se jim zvedla k dnešním 1,55. Minimálně se jim tedy podařilo zastavit negativní trend,“ popsal Právu Daniel Prokop z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a poradce Medianu.

Odkázal také na studii, která mapovala obce po celém Německu, kde se do předškolních zařízení investovalo nejvíc. „Na těchto místech se porodnost zvedla nejvýše. Je to důkaz toho, jaký má takové opatření dopad. Podobné výsledky měly i studie z Norska,“ uvedl Prokop.

Reagoval tak na schůzku premiéra Andreje Babiše s šéfem Hnutí Pro život Radimem Ucháčem, který usiluje o přímou podporu rodin se třetím dítětem. Podle Babiše by lidi motivovalo pořizovat si i tři děti, pokud by jim stát přispěl na větší auto či byt.

„Porodnost dělají hlavně třetí děti v rodinách. Potřebujeme minimálně 2,1 a máme 1,7. Hlavní důvody, proč si lidi nepořizují třetí dítě, jsou ekonomické. Když máte jedno nebo dvě děti, tak to ještě jde. Třetí dítě znamená větší auto a větší bydlení. A to stojí peníze. Já to beru jako investici a ano, budeme o tom jednat s našimi ministry,“ napsal premiér na Twitteru.

Jenže podle Prokopa by taková podpora nemusela zabrat. „Podle dat z akademického projektu Proměny české společnosti možnosti zvýšení porodnosti nejsou u lidí, kteří by chtěli třetí dítě, ale nemohou si ho dovolit. Spíš je třeba se zaměřit na lidi, kteří nemají žádné nebo jen jedno dítě,“ vysvětlil Prokop.

Průzkum totiž ukázal, že v kategorii lidí od 30 do 45 let je téměř čtvrtina lidí, kteří nemají dítě nebo mají jedno a další by chtěli. Ale lidí se dvěma dětmi, kteří by si přáli jedno či víc dalších dětí, je jen devět procent. „Třetí dítě je totiž často až hodnotová volba,“ dodal Prokop.

Podle něj je třeba mířit na podporu žen s vyššími příjmy a vzděláním, protože společenské poměry je odrazují od rodičovství, přitom by často aspoň dvě děti chtěly mít.

#### Penále za mateřství

„Ženy mezi 50 a 60 lety mají zhruba o 15 procent nižší mzdy než muži. Jsou tedy celoživotně penalizovány za mateřství, protože mají nižší kvalifikaci a musí přijmout horší práci,“ vysvětlil Prokop.

„U vysokopříjmových a více vzdělanějších lidí jsou ty ztráty kumulativně vyšší. I kdyby podpora na nové auto činila 200 tisíc, pokryje jim to ztrátu tak na jeden dva roky. Takže porod odkládají a potom už třeba ani nestihnou mít ani ty dvě děti,“ přiblížil. Právě proto by podle něj více pomohly kroky, které by pomohly těmto ženám udržet si pracovní šance.

Jeho slova potvrdil i Jan Schneider z Asociace rané péče a výchovy. „Je stoprocentní pravda vyplývající z mnoha výzkumů, že porodnost zvyšuje dostupnost péče o malé děti, a to už od dvou let,“ řekl Právu. Kromě toho se prý účinek dostaví v kombinaci s flexibilními pracovními vztahy, aby se ženy mohly vracet dříve do práce na částečné úvazky.

Dostupnost péče řešila už předchozí vláda, když uzákonila rodičům právo umístit do školek i dvouleté děti. Opatření však bylo zrušeno, protože zejména učitelé si stěžovali, že nelze skloubit vzdělávání dětí od tří let s hlídáním batolat.

Ministerstvo práce a sociálních věcí pak dostalo za úkol zajistit péči pro malé děti prostřednictvím dětských skupin, které jsou určeny zejména pro děti do tří let. Dosud jich není mnoho a jsou často drahé. Novela zákona počítá se zastropováním měsíční platby na třetině minimální mzdy, která nyní činí 13 350 korun. Kromě toho má zajistit financování ze státního rozpočtu, protože dosud jsou hrazeny zejména z eurofondů a jejich podpora skončí.

Podle statistik ministerstva bylo v březnu evidováno dohromady 916 dětských skupin a navštěvovalo je zhruba 15 tisíc dětí. Ministerstvo počítá s tím, že kapacity se navýší celkem na 33 tisíc dětí, což by znamenalo výdaj ve výši 2,1 miliardy, ale příjem mj. z daní zaměstnaných rodičů 2,25 miliardy. Novela se však zadrhla v připomínkovém řízení.

V Německu zahájili mohutnou výstavbu zařízení předškolní péče a porodnost se jim zvedla Daniel Prokop

---

## Modernizace veřejné správy se netýká jen často skloňované elektronizace

24.7.2019 Veřejná správa str. 06 Rozhovor



Jiří Chum

David Sláma:

Od konference Moderní veřejná správa, jež se letos konala v Olomouci, uplynuly necelé dva měsíce. Adjektivum „moderní“, ukotvené v názvu, má samozřejmě i svoje kritiky. Namítají, že se v posledních deseti letech zdískreditovalo. Nabízí se tedy první otázka rozhovoru s ředitelem odboru strategického rozvoje a koordinace veřejné správy Ministerstva vnitra.

\* Proč „moderní“ veřejná správa?

Já si nemyslím, že by termín „moderní“ byl ve zmíněném sousloví vyčpělý. Před dekádou se modernost pojila hlavně s elektronizací. Nyní se můžeme snažit, aby Ministerstvo vnitra udávalo současné proměně veřejné správy tón.

\* Na co se hlavně musí ministerstvo soustředit?

Moderní veřejná správa není jen eGovernment a elektronizace. Soustředěním jen na ně se často zaměňují nástroje a strategie nebo, chcete-li, prostředky a cíle. Naším úkolem je řešit obecnou veřejnou správu. Uvedu několik příkladů. Legislativním procesem v poslanecké sněmovně teď prochází návrh zákona o územně správním členění státu. Ten zákon je docela přelomový. Má přinést nové obecné členění státu, překonat to zastaralé, jež vyšlo ze správní reformy v roce 1960, ruší staré krajské členění. Téměř po šedesáti letech by měl zákon sjednocovat jak členění samosprávné, tak státněsprávní. To je přece zřetelný aspekt modernizace ve vztahu k reformě veřejné správy z přelomu století. Další aspekt modernizace spočívá v systematické a srozumitelné komunikaci se zainteresovanou veřejností – se zastupiteli, starosty, úředníky obcí. Například po komunálních volbách jsme vydali v elektronické i tištěné podobě – tu v úctyhodném nákladu šedesáti tisíc výtisků – brožuru pro zastupitele. Považujeme to za významný způsob, jak v ucelené podobě nabídnout základní potřebné informace. Soustavně vydáváme další metodiky či informační brožury a každoročně také vychází výroční zpráva o stavu veřejné správy. Tu za rok 2018 právě projednala vláda. Zmíním ještě poměrně unikátní půlroční kurz pro zastupitele s názvem Zastupitel v kurzu, který se konal na osmi místech republiky. V sérii čtyř prezenčních kurzů a doprovodném e-learningu bylo uceleně proškoleny na pět set zastupitelů měst a obcí. Ke kurzům ještě vydáme skripta, aby se k informacím mohli zájemci podle potřeby vracet.

\* Na čem je vlastně založena komunikace vašeho odboru s představiteli měst a obcí?

Na obecnou komunikaci a participaci na tvorbě politik existuje celá řada pracovních skupin, řídicí výbory, Rada vlády pro veřejnou správu. O aktuálních tématech diskutujeme s představiteli komunálních svazů i s Asociací krajů, výrazným nástrojem dialogu je zmiňovaná každoroční konference. Když se objeví velké téma, jako loni matriční úřady a jejich optimalizace, vydáváme se do všech krajů jej prezentovat a vysvětlovat. Využíváme i nástroje pro plošnou mediální komunikaci. Například facebookový kanál ke vzdělávacímu kurzu pro zastupitele, samostatnou webovou stránku kvalitavs.cz, kde se snažíme sdílet příklady dobré praxe, tematicky rozdělené podle jednotlivých zaměření, i časopis Veřejná správa.

\* Olomoucká konference k moderní veřejné správě byla již čtvrtá v pořadí. Co byl její nejcennější vklad do teoretického rozvoje veřejné správy?

Nepochybně úvodní souhrnné informace vedení ministerstva, zástupců parlamentních komor a pak zejména legislativní novinky z oblasti veřejné správy a z dílny Ministerstva vnitra. Důležitým vstupem bylo také představení návrhové části koncepce rozvoje veřejné správy po roce 2020 s názvem Klienty orientovaná veřejná správa 2030. Konference je možná největším nástrojem každoročního předávání aktuálních informací o tom, co se připravuje v legislativě, co se bude měnit v rámci koncepcí či financování výkonu státní správy.

\* Dlouho se podceňovala metodická funkce ústředních orgánů státní správy. Jak se s ní vyrovnává Ministerstvo vnitra?

Jeho role ve vztahu k předávání informací pro výkon státní správy v území, tedy přenesené státní správy, by zasluhovala výraznější pozornost i do budoucna. Ostatně, je to i jedním z témat připravované koncepce rozvoje veřejné správy, kterou jsem zmínil. Měla by být posílena koordinační role Ministerstva vnitra i ve vztahu k dalším resortům tak, aby byl výkon státní správy více harmonizován, více sjednocován a postupoval po určité společné linii. Zástupci samospráv si na nedostatečně koordinovanou metodiku často stěžují. Různé resorty nezajišťují metodickou činnost v takové podobě jako Ministerstvo vnitra nebo v podobě, jakou by samosprávy očekávaly k podpoře zdárného výkonu státní správy. Pokud není jednotně daná metodika, aplikační praxe se samozřejmě může odlišovat a snižuje přehlednost veřejné správy i důvěru občanů. Pak jsou ovšem i případy, že někteří představitelé obcí postupují mimo doporučené postupy, což s sebou nese v konkrétních případech otázku jejich individuální odpovědnosti. Vedle toho by mělo do budoucna dojít k určitému posílení role státu směrem do území ve výkonu státní správy.

\* Objevilo se téma, které předurčí podobu páté konference v příštím roce?

Témat, která konference otevřela, je celá řada. Určitě se budeme věnovat veřejné správě v aglomeracích velkých měst. V souvislosti s přípravou programového období po roce 2021 klade Evropská unie důraz na územní dimenzi distribuce finančních prostředků. Už nyní vidíme, že v některých aglomeracích, například v brněnské, je o spolupráci velký zájem. Veřejná správa by na požávku měla reagovat v souvislostech s financováním a případnými legislativními změnami. Demografický trend je jasný: zahušťuje se populace ve velkých městech, a zejména v jejich okolí. Obce, které se stávají satelitními sídly, často prodávají pozemky na výstavbu domů, neřeší nezbytnou infrastrukturu a pak se dožadují řešení od radnic metropolí. Chybí metropolitní plánování a metropolitní rozvoj území. Určitě se tomuto tématu budeme věnovat. Další téma, které vyplynulo z diskusí na konferenci, je využívání dat od mobilních operátorů pro zjišťování migrace, pohybu obyvatel v území, tedy zvláště dojížděky za prací, do škol či za službami. Připravujeme nyní projekt financovaný z norských fondů, který by měl tato data zajistit a dát určité výstupy k dispozici institucím veřejné správy, aby je mohly využít pro vlastní rozvojové aktivity. Nejčastěji půjde o dopravní konektivitu, integrovaný záchranný systém, čističky odpadních vod, tedy činnosti spojené s koncentrací osob, určitou spádovostí a meziobecními vazbami.

\* To může ještě zpřesnit výkon přenesené působnosti, vyjít vstříc občanům, třeba při vydávání dokumentů...

Ano, protože se ukáží toky obyvatel. Už teď máme úřady, které vydávají třeba pětkrát tolik občanských průkazů, než by odpovídalo tamnímu počtu obyvatel. Na to se snažíme v souvislosti s rušením místní příslušnosti reagovat i výkonovým financováním, jež je spravedlivější k úřadům, které mají větší nápor činnosti.

\* Zmíněná konference se zpravidla odehrává na různých univerzitách. Daří se ministerstvu soustavně spolupracovat s akademickými pracovišti?

Máme za sebou v minulosti setkání s akademickými pracovníky, kteří se věnují problematice veřejné správy. Předpokládáme, že další se uskuteční ještě před koncem letošního roku v návaznosti na novou koncepci rozvoje veřejné správy. Tam je řada témat, v nichž lze hledat s akademickou sférou společnou řeč. Akademická pracoviště by měla, například v rámci svých interních grantových schémat, zaměřit výzkum k projektům, jejichž výstupy stát dokáže absorbovat. To je oboustranně užitečné. Akademická pracoviště se ve svém výzkumu mohou věnovat něčemu, o co je ze strany státu zájem. Navíc pak jejich výstupy mohou být praktické a získají respekt i odezvu ve společnosti, což se může třeba týkat i disertačních prací. Vzhledem k tomu, že většina akademických pracovišť jsou veřejné vysoké školy, měl by být jejich výzkum v souladu se zájmem státu a koncepcí jeho rozvoje.

\* Lze v rámci spolupráce s akademickými pracovišti hledat i budoucí pracovníky pro ústřední státní správu?

Máme za sebou přednášky na různých vysokých školách i při dalších příležitostech, kdy jsme se snažili prezentovat činnosti resortu. V širším pojetí jde také o zlepšování image veřejné správy jako zaměstnavatele. Veřejná správa může být dobrým zaměstnavatelem. Nabízí mnoho zajímavých a prestižních pozic. Obsah práce může být daleko zajímavější než v soukromé sféře. Často vedu polemiky a debaty i se svými spolupracovníky:

jaká je motivace, proč působit ve veřejné správě? Z mého pohledu je lepší být v pozici zadavatele než dodavatele. Samozřejmě to vyžaduje i vyšší míru profesionality. Zadavatel by měl být o krok napřed a vědět, co od dodavatele požaduje. Být schopen ten proces řídit, kontrolovat a přebírat výstupy. Navíc se na každém projektu velmi rozvíjí součinnost týmu. Veřejná správa má koncepční makrotémata, zejména na své ústřední úrovni, a to ji odlišuje od četných soukromých společností, kde může být činnost více produkční a orientovaná pouze na zisk, to ve veřejné správě neplatí. Snažíme se představit veřejnou správu jako příležitost pro výrazné osobnosti. Takové, které jsou schopné kreativního myšlení, zejména práce na projektech to umožňuje.

\* Leckdo má ještě představu o úředníkovi jako o samostatně nemyslícím vykonavateli pokynů nadřízených.

Snažíme se oslovovat, v poslední době i třeba prostřednictvím jejich career days, studenty, kteří dokončují vysoké školy, rozhodují se o tématech diplomových prací a uvažují o budoucím zaměstnání. Není to jednoduché, je to běh na dlouhou trať, ale rádi bychom přispěli k tomu, aby si uvědomovali, že veřejná správa není o tom pít lógrovité kafe ve vytahaném svetru a netrpělivě čekat na konec pracovní doby. Cílem je, aby o ní začali uvažovat jako o možné profesi. Prolomit ty letité stereotypy vyžaduje až neskutečnou trpělivost. Pro širokou veřejnost zosobňuje veřejnou správu nejčastěji paní, která vydává občanské průkazy, a paní na pokladně či podatelně finančního úřadu, což je velice zjednodušený pohled, ale je to tak. I budoucí koncepce počítá s tím, že pracovníkům na front office bychom se měli věnovat z hlediska proklientského školení, protože oni jsou klíč k vnímání veřejné správy jako takové, ale i k samotnému eGovernmentu. Mohu uvést zkušenost jedné kolegyně. Někdo z její rodiny si chtěl nechat udělat nový občanský průkaz s čipem. Úřednice na přepážce ho přesvědčila, že je to zbytečné a k ničemu to není, ať si ještě nechá ten starý, když mu platí. Tak vidíte, že modernizace veřejné správy není žádný vyhaslý pojem! (smích)

\* Takže proklientského přístupu není nikdy dost. Vedlo to i ke vzniku soutěží, které váš odbor už několik let pořádá a které se vyhodnocují souběžně s konferencí?

Určitě. První z nich se týká uplatňování metod řízení kvality. Ta je poměrně specifická, limitovaná na relativně úzkou skupinu lidí. Dopracovat se k metodám řízení kvality je svým způsobem výsadou větších a osvětlených úřadů. Hodně to závisí na osobní angažovanosti třeba jednoho zaměstnance. Jejich dobrá praxe je ovšem velmi cenná a slouží úřadům, které chtějí vykročit k náročnějšímu způsobu výkonu agend jako jakési podpůrné precedenty. V tom smyslu jsou pak setkání v rámci Národní konference kvality ve veřejné správě, která se stala součástí konference Moderní veřejná správa, důležitá. Obě linie se dokážou vzájemně obohacovat.

\* U Přívětivého úřadu jste vykročili mnohem otevřenějším směrem.

Dá se to tak říct. Soutěž Přívětivý úřad se snaží nejenom vyhodnocovat určitá kritéria, ale identifikovat i příklady dobré praxe v jednotlivých městech. Mohou to být města, která se v soutěži nemusí umístit na předních místech, a přesto nabízejí inspirativní přístupy, jimiž obohatila fungování úřadu. Všechny příklady dobré praxe zařazujeme každoročně do společné brožury v tištěné a elektronické podobě. Ukazuje se, že objevit se v tomto elitním souboru je pro města velkou motivací. Někteří jejich představitelé říkají: nezískali jsme sice letos ocenění, ale ocitli jsme se v dobré společnosti a svědectví o tom si můžeme dát na web či na facebook. Těší se, že si práce konkrétních lidí na konkrétním úřadě někdo všimne a oceňuje ji. Není to ani tak o pořadí, ale účast v soutěži se stává pojítkem mezi určitou skupinou lidí, kteří vnášejí do práce úřadů inovativní přístupy. Snažíme se teď také oceňovat takzvaného skokana roku, tedy úřad, který se v bodovém vyjádření posunul o nejvíce příček. Každý rok vyhodnocujeme kritéria a ta, která už jsou naplněná, eliminujeme. Postupně přidáváme nová kritéria, reagující na měnící se trendy. Počítáme s tím, že pro obce s rozšířenou působností budeme tuhle soutěž dále rozvíjet. Otázkou zůstává, jestli něco podobného neaplikovat i na úřady státní správy v území, protože ty jsou často oproti úřadům samospráv v proklientském chování pozadu.

\* V závěru se ještě vrátím k olomoucké konferenci. Zaujalo mě, jak začali spolupracovat ti, kteří se zabývají metodami řízení kvality, a interní auditoři. To byly dříve dost oddělené linie veřejné správy.

Počítáme, že bychom v podzimních měsících připravili ve spolupráci s Českou komorou interních auditorů a Českým institutem interních auditorů sérii školení právě pro ty, kteří se na úřadech zabývají kvalitou nebo interním auditem.

\*\*\*

„Pokud není jednotně daná metodika, aplikační praxe se samozřejmě může odlišovat a snižuje přehlednost veřejné správy i důvěru občanů.“

Ing. Mgr. David Sláma (\*1987 České Budějovice)

Po absolvování Česko-anglického gymnázia v Českých Budějovicích (2007), vystudoval obor veřejná a sociální politika na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a obor hospodářská politika s vedlejší specializací na rozvoj obcí, měst a regionů na Národohospodářské fakultě Vysoké školy ekonomické (2013). Studoval ještě v Rakousku na Johannes Kepler Universität Linz, Sozial-und Wirtschaftswissenschaftliche Fakultät (2012) a na International Center for Land Policy Studies and Training, Taoyuan, Taiwan (2014). Profesionálně začal působit v cestovním ruchu. Byl členem zastupitelstva Českých Budějovic (2010–2014), předsedou dozorčí rady Dopravního podniku města České Budějovice (2010–2014), specialistou financování obcí a dopravy v legislativně právním oddělení Svazu měst a obcí České republiky (2013–2015), chvíli působil i jako asistent poslance Parlamentu ČR, od roku 2015 je ředitelem odboru strategického rozvoje a koordinace veřejné správy.

Foto autor| FOTO: HYNEK MOJŽÍŠ 5x

Foto popis| Konference Moderní veřejná správa se letos konala v Olomouci

Foto popis| Předávání cen Ministerstva vnitra

---

## Porodnost zvýší dostupná péče o malé děti, ne dávky, ukazují výzkumy

25.7.2019 novinky.cz str. 00 Domácí

Marie Königová, Jiří Mach

Přestože o zvýšení rodičovské jako o správném kroku nikdo nepochybuje, není to podle odborníků opatření pro zvýšení porodnosti. Stejně tak ji nenastartují ani případné příspěvky na nové auto nebo na podporu bydlení. Významný dopad má spíše dostupná péče pro malé děti.

„Výmluvné jsou statistiky z Německa. Zatímco u nás máme porodnost v průměru 1,7 dítěte na rodiče, v roce 2006 byla v Německu porodnost pod 1,3. Tehdy zahájili mohutnou výstavbu zařízení předškolní péče a porodnost se jim zvedla k dnešním 1,55. Minimálně se jim tedy podařilo zastavit negativní trend,“ popsal Právu Daniel Prokop z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a poradce Medianu.

Odkázal také na studii, která mapovala obce po celém Německu, kde se do předškolních zařízení investovalo nejvíc. „Na těchto místech se porodnost zvedla nejvýše. Je to důkaz toho, jaký má takové opatření dopad. Podobné výsledky měly i studie z Norska,“ uvedl Prokop.

Třetí dítě znamená větší auto a větší bydlení. A to stojí peníze. Premiér Andrej Babiš reagoval tak na schůzku premiéra Andreje Babiše s šéfem Hnutí Pro život Radimem Ucháčem, který usiluje o přímou podporu rodin se třetím dítětem. Podle Babiše by lidi motivovalo pořizovat si i tři děti, pokud by jim stát přispěl na větší auto či byt.

„Porodnost dělají hlavně třetí děti v rodinách. Potřebujeme minimálně 2,1 a máme 1,7. Hlavní důvody, proč si lidi nepožádají třetí dítě, jsou ekonomické. Když máte jedno nebo dvě děti, tak to ještě jde. Třetí dítě znamená větší auto a větší bydlení. A to stojí peníze. Já to beru jako investici a ano, budeme o tom jednat s našimi ministry,“ napsal premiér na Twitteru.

Jenže podle Prokopa by taková podpora nemusela zabrat. „Podle dat z akademického projektu Proměny české společnosti možnosti zvýšení porodnosti nejsou u lidí, kteří by chtěli třetí dítě, ale nemohou si ho dovolit. Spíš je třeba se zaměřit na lidi, kteří nemají žádné nebo jen jedno dítě,“ vysvětlil Prokop.

Průzkum totiž ukázal, že v kategorii lidí od 30 do 45 let je téměř čtvrtina lidí, kteří nemají dítě nebo mají jedno a další by chtěli. Ale lidí se dvěma dětmi, kteří by si přáli jedno či víc dalších dětí, je jen devět procent. „Třetí dítě je totiž často až hodnotová volba,“ dodal Prokop.

Podle něj je třeba mířit na podporu žen s vyššími příjmy a vzděláním, protože společenské poměry je odrazují od rodičovství, přitom by často aspoň dvě děti chtěly mít.

#### Penále za mateřství

„Ženy mezi 50 a 60 lety mají zhruba o 15 procent nižší mzdy než muži. Jsou tedy celoživotně penalizovány za mateřství, protože mají nižší kvalifikaci a musí přijmout horší práci,“ vysvětlil Prokop.

„U vysokopříjmových a více vzdělaných lidí jsou ty ztráty kumulativně vyšší. I kdyby podpora na nové auto činila 200 tisíc, pokryje jim to ztrátu tak na jeden dva roky. Takže porod odkládají a potom už třeba ani nestihnou mít ani ty dvě děti,“ přiblížil. Právě proto by podle něj více pomohly kroky, které by pomohly těmto ženám udržet si pracovní šance.

Jeho slova potvrdil i Jan Schneider z Asociace rané péče a výchovy. „Je stoprocentní pravda vyplývající z mnoha výzkumů, že porodnost zvyšuje dostupnost péče o malé děti, a to už od dvou let,“ řekl Právu. Kromě toho se prý účinek dostaví v kombinaci s flexibilními pracovními vztahy, aby se ženy mohly vracet dříve do práce na částečné úvazky.

Dostupnost péče řešila už předchozí vláda, když uzákonila rodičům právo umístit do školek i dvouleté děti. Opatření však bylo zrušeno, protože zejména učitelé si stěžovali, že nelze skloubit vzdělávání dětí od tří let s hlídáním batolat.

#### Dětské skupiny jsou drahé

Ministerstvo práce a sociálních věcí pak dostalo za úkol zajistit péči pro malé děti prostřednictvím dětských skupin, které jsou určeny zejména pro děti do tří let.

Dosud jich není mnoho a jsou často drahé. Novela zákona počítá se zastropováním měsíční platby na třetině minimální mzdy, která nyní činí 13 350 korun. Kromě toho má zajistit financování ze státního rozpočtu, protože dosud jsou hrazeny zejména z eurofondů a jejich podpora skončí.

Podle statistik ministerstva bylo v březnu evidováno dohromady 916 dětských skupin a navštěvovalo je zhruba 15 tisíc dětí. Ministerstvo počítá s tím, že kapacity se navýší celkem na 33 tisíc dětí, což by znamenalo výdaj ve výši 2,1 miliardy, ale příjem mj. z daní zaměstnaných rodičů 2,25 miliardy. Novela se však zadrhla v připomínkovém řízení.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/511315-porodnost-zvysi-dostupna-pece-o-male-deti-ne-davky-ukazuji-vyzkumy.html>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
novinky.cz

---

## První ženy v čele evropských institucí. Přijde s nimi změna?

Ursula von der Leyenová si jako kandidátka na funkci předsedy Evropské komise stoupla ve Štrasburku za řečnický pult a představila europoslancům svou vizi pro evropskou exekutivu na následujících pět let. Ten samý den později odpoledne odhlasovali europoslanci napříč frakcemi, přestože velmi těsně, její nominaci.

Hlavou Evropské centrální banky má být Christine Lagardeová, bývalá francouzská ministryně financí a od roku 2011 šéfka Mezinárodního měnového fondu. Pro obě instituce je to za celou jejich existenci poprvé, co v jejich čele stane žena. To je sice

skvělé, nicméně ne až tak důležité. Hlavní bude, co se pod jejich vedením bude v Unii dít. Zatím to ale vypadá, že ani jedna z dam nový vítr do Evropy nepřinese.

Musíme bojovat za budoucnost, než abychom bojovali vzájemně proti sobě. Mé poselství pro vás všechny je: spolupracujeme konstruktivně, protože potřebujeme budovat jednotnou a silnou Evropu," prohlásila von der Leyenová po svém zvolení. Dcera evropského úředníka, lékařka, matka sedmi dětí, od roku 2013 německá ministryně obrany. Je centristka, eurofederalistka a zastánkyně společné evropské armády. Její projev před europarlamentním plénem, kterým se snažila na poslední chvíli dostat na svou stranu stále nerozhodnuté poslance, byl přesně v tom duchu smířlivý a nekonkrétně klouzal po prioritách napříč politickým spektrem. Úspěšně, zdálo by se. Vyneslo to nakonec 383 „ano“, těsně nad potřebnou absolutní většinou 374 hlasů, která je ke zvolení potřeba. Není tedy jen první žena v čele Komise a první pocházející z Německa za víc než půl století, což vyzdvihla německá kancléřka Merkelová. Je také první potvrzená většinou, co se dá spočítat na prstech. Při 22 poslancích, kteří se hlasování zdrželi, to znamená 327 poslanců, kteří zvedli ruku proti ní. Samozřejmě většina je většina, ale je to poněkud hořkosladké vítězství. A to z několika důvodů.

Co za to?

Von der Leyenová musela chtít nechtít při lovu hlasů nerozhodnutých poslanců oslovit nemainstreamové a nesystémové politické skupiny. Vystává tedy otázka, co jim za jejich podporu slíbila. Její „opomenutí“ zmínit ve svém půlhodinovém projevu Článek 7 napovídá, že podpora členů polské vládní strany nebo italského Hnutí pěti hvězd bude něco stát.

Nová šéfka Komise koncem minulého týdne doplnila chybějící téma výroky typu, že místo ukazování prstem by se kontrolní mechanismy měly zavést ve všech členských zemích. Na rozdíl od hlavně středoevropskými státy zamítnutého socialisty Franse Timmermanse, který maďarskou a polskou vládu ostře kritizoval, je to velmi umírněný přístup. Snahu o zobjektivnění a hlavně zmírnění velmi vyhocené debaty jí samozřejmě nelze vyčítat. Uvidíme ale, jestli i tak někam povede.

Nerozhodnuté Socialisty přesvědčila von der Leyenová deklarací podpory udržitelného růstu, boje proti chudobě a závazné strategie v oblasti rovnosti pohlaví. V sociálně demokratické frakci přesto panovaly v otázce její podpory opravdu značné neshody. Už před volbou ji naproti tomu podpořili evropští lidovci a také liberálové. Proti ní se naopak musela obrátit část její vlastní politické rodiny, s největší pravděpodobností právě kvůli slibům, jimiž si získala jejich nepříliš milované kolegy. Další velkou překážkou pro chod její Komise budou parlamentní počty. Nový předseda David Sassoli sice prohlašuje, že „občané přišli k volbám, protože jsou proevropská a věří, že hlasováním mohou věci změnit. Evropský parlament musí nyní tato očekávání naplnit.“ Parlament je ale nejroztříštěnější od roku 1979 a pevnější koalice proevropských stran je spíše nepravděpodobná. Nejsilnější skupiny lidovců a Sassoliho socialistů již nedají dohromady absolutní většinu. Funkčnost parlamentu bude záležet i na dalších frakcích, zejména na posílených liberálech a zelených.

Nejkonkrétnější návrhy přednesla von der Leyenová v oblasti klimatické politiky. Součástí jejího „Green Deal for Europe“ má být dokonce přeměna části Evropské investiční banky na „klimatickou banku“. Zelené investice by tak mohly v průběhu desetiletí dosáhnout i bilionu eur. To by mělo výrazně pomoci dosáhnout snížení emisí skleníkových plynů v Evropě, ne o 40 %, na kterých se shodla Komise a Parlament, ale o 50 až o 55 %, a to do roku 2030.

Stará dobrá Christine Lagardeová, známá jako „rocková hvězda“ mezinárodních financí, teď vbíhá na evropské pole. „Ženské prvenství“ pro ni není novinkou. Poté, co pracovala na různých ministerských postech, nahradila ve funkci Dominique Strauss-Kahna jako první ženská šéfka Mezinárodního měnového fondu (MMF). To je snad méně překvapivé než fakt, že nemá ani ekonomické vzdělání ani zkušenosti z reálné ekonomiky. Na rozdíl od svých předchůdců nevedla žádnou centrální banku, což by se nabízelo jako základní předpoklad. Měla na starost francouzské ministerstvo financí, tedy politickou funkci, a zmíněný měnový fond, který se podle některých pod jejím vedením velmi politizoval. Christine Lagardeová má ale obrovské zkušenosti administrativní

a komunikační. Myslet si přitom, že ECB může stát naprosto mimo, oddělena od politiky, je přeci jen asi mírně naivní. Nebude tedy nakonec opravdu stačit výborný manažer? Podle Karla Svobody, analytika z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, to může být výhoda i nevýhoda: „Samozřejmě, od centrálního bankéře se tak nějak čeká, že je z bankovního prostředí, že perfektně rozumí řízení centrálních bank atd., problémy a výzvy, které se čekají, ale mohou vyžadovat neortodoxní řešení. Christine Lagardeová může právě tady využít zkušenosti z politiky, kterých nemá málo.“ Christine Lagardeová bude každopádně

potřebovat dostatek pragmatismu a dobrou vyjednávací taktiku (to u ní jistě nebude problém) v době, kdy evropští vesměs populističtí politici hlásají, že finanční instituce mají dělat méně, nikoliv více.

Foto autor| Foto : profimedia.cz

---

## **KATEŘINA KRÁLOVÁ Nic nového pod (řeckým) sluncem**

**25.7.2019 Literární noviny str. 01 Příloha - Interview**

Veronika Dospělová

V řeckých předčasných volbách zvítězila konzervativní Nová demokracie pod vedením Kyriakose Mitsotakise, teď už nového řeckého premiéra. „Naší povinností je sjednotit řecký lid,“ řekl bezprostředně po zveřejnění výsledků. Historička a specialista na Řecko Kateřina Králová říká, že depolarizace řecké veřejnosti nejspíš zůstane jen politickou frází. Kdo je nový premiér a kam tedy bude Řecko pod jeho vedením směřovat?

\* Nový premiér říká, že si „uvědomuje situaci, ve které země je“. V jaké situaci tedy teď Řecko je?

Jak naznačují ekonomická měřítka, Řecko je ve výrazně lepší situaci, než tomu bylo za posledních několik let. Zdá se dokonce, že by Řecko mohlo krizi postupem času zcela překonat. To samozřejmě neznamená, že je země venku z úzkých. Situace v Řecku není pouze záležitostí ekonomickou nebo hospodářskou, ale do velké míry také sociální a kulturní. Pokud se země nachází v současné době – po deseti letech krize – v situaci, v níž ekonomické ukazatele rostou, neznamená to, že krize nezanechala na obyvatelích značné šrámy. Naopak, stala se klíčovým faktorem ovlivňujícím obyvatelstvo Řecka. Tyto jizvy se budou hojit relativně dlouho.

\* Jaká je z toho cesta? Mohl by to vůbec změnit, nebo pomoci změnit, nějaký politik?

Podíváme-li se na Evropu jako takovou, vidíme, že prochází krizí. O Řecku se říká, že je kolébkou evropské civilizace, může fungovat jako jazýček na vahách. Země, v níž se velice brzy projevují symptomy evropských problémů. Počátkem krize se Řecko politicky radikalizovalo. Ke slovu se dostala a u voličů uspěla uskupení na okraji politického spektra. Současné volby ale ukázaly, že extrémně pravicové strany se už těší daleko menší podpoře nebo se rozpadly, a SYRIZA, původně levicový rebel Evropy, která je k mému překvapení až dodnes označována za radikální levice, se přerodila v relativně běžnou mainstreamovou stranu politického levého středu. ? Dnes se v Řecku nicméně projevují jiné problémy. Za prvé to jsou extrémně se rozevírající sociální nůžky, dále se v politice hodně začaly odrážet problémy týkající se environmentalismu a životního prostředí. A za třetí otázka občanské zodpovědnosti. Přestože v českém měřítku se může zdát volební účast přes 50 % vysoká, pro Řecko je co do parlamentních voleb snad nejnižší vůbec.

\* Jméno nového premiéra by mohlo vyvolat dojem, že se řecká politika navrací do „starých dobrých kolejí“ moci dynastií a klanů.

Vidím to podobně, pod řeckým sluncem se zkrátka neděje nic nového, jen už není „zelené“. Tím narážím na dříve etablovanou politickou stranu PASOK, která se vlastně od pádu vojenské junty v polovině 70. let střídala u moci s Novou demokracií (ND), dnes vítěznou politickou stranou. PASOK, která se v voleb jen zřídka dostala pod hranici 30 % hlasů, ale ztratila svůj potenciál. Její místo zřejmě převzala SYRIZA, a jak někteří odborníci předpokládali, vracíme se v případě Řecka k bipartijnímu systému. V řecké realitě to není nic nového a jako historička se na situaci nedívám jen optikou posledních desítek let tzv. politické konsolidace po

pádu vojenské junty, ale z perspektivy 19. století. Už tehdejší stranický systém byl bipartijní, navíc založený na silných a charismatických politických osobnostech. To dnes svým způsobem opět vidíme jak v osobě Alexise Tsiprase a podobným směrem se ubírá i Kyriakos Mitsotakis. Ten navíc naplňuje model tradičních hodnot a rodinných vazeb (nepotismu).

\* Během kampaně říkal nový premiér: „Nedívejte se na mé jméno, nýbrž na můj životopis.“ Jsou podle vás diplomy z amerických univerzit a praxe v bankovníctví zárukou slibovaných ekonomických reforem?

Ani zahraniční diplomy nejsou v řecké realitě nic nového, podívali se jen na Giorgose Papandrea či jeho otce Andrease Papandrea, zakladatele strany PASOK. Téměř všichni „velcí mužové“ řecké politiky měli nebo mají tituly ze zahraničí. Zkušeje nost ze zahraničí je nutno vnímat v trochu jiném měřítku, než jsme v našich zeměpisných šířkách a výškách zvyklí. Řecko má dějiny spojené s osmanskou říší, které chybí evropská univerzitní tradice. Řecké elity tedy tradičně studovaly v Paříži, Vídni, Mnichově ale také v ruské Oděse. Takže politik s diplomy a zkušenostmi z Ameriky nebo západní Evropy je něco, co je v Řecku naprosto běžné a nepřináší žádné novum.

\* Řecká ekonomika mírně roste, nicméně podle analytiků (Oxford Economics) se na předkrizovou úroveň dostane až v roce 2033. Mitsotakis slibuje, že to změní. Mají takové vize naději na úspěch?

Nejsem ekonomka, ale ekonomika stagnuje ve více zemích. Je otázkou, nakolik bude stabilní Evropa jako taková. Kartami míchá Brexit, otázka nacionalismu a národních politik. Dále nesmíme přehlížet vliv Ruska, který jsme – a to bylo podle mě velmi nové – zaregistrovali v Řecku v rámci volebního úspěchu strany Řecké řešení, které je jasně proruskou a Ruskem finančně podporovanou politickou stranou a v řeckém parlamentu získalo hned deset křesel. Řekla bych tedy, že tyto a podobné vnější vlivy budou vývoj v Řecku výrazně ovlivňovat. Země navíc zůstává od zbytku Evropy reálně velmi oddělená geograficky, což je jasné, když se člověk podívá na mapu, ale také kvůli svým sousedům: jak vypjatá byla před pár týdny situace v Albánii kolem lokálních voleb, v jakém politickém marastu se nachází semiautoritativní Turecko, nebo jaké problémy má se svobodnými médii Bulharsko. Ani po Prespanské dohodě mezi Athénami a Skopje o názvu Severní Makedonie, která se nicméně stále nachází vně Evropské unie, si netroufám tvrdit, že vztahy obou zemí jsou trvale stabilizované. Řecko je tedy skutečně velmi izolované. Plus se nadále potýká s tzv. migrační krizí, která je jednak způsobena příchodem běženců z Afriky a Blízkého východu, ale také jejich setrváním uvnitř řeckých hranic, kde de facto končí hranice Schengenu. Tyto desítky tisíc běženců bez výhledu na normalizaci a získání právního statusu samozřejmě k sociálně-ekonomické stabilizaci zrovna nepřispívají. Imperativem pro řeckou politickou reprezentaci je a bude snížení nezaměstnanosti, avšak v programu Nové demokracie jasný plán nevidím a z úst premiéra jsem žádný recept neslyšela. To, co Nová demokracie slibuje, se v podstatě příliš neliší od toho, co řeckým občanům před pár lety slibovala SYRIZA a co slibuje řecká politická scéna obecně. Řecký volič se ale v současné situaci rozhodl dát příležitost a podpořit konzervativnější a tradičnější politickou stranu – i když tedy nijak výrazně. Rozdíl osmi procent mezi SYRIZA a Novou demokracií, přičemž obě strany vyšplhaly nad 30 %, není zase natolik velký. Otázka vytváření nových pracovních míst je spojená také s návratností těch Řeků, kteří v rámci tzv. „brain-drainu“ ze země odešli. To považuji za jednu z velkých výzev, jejíž řešení musí jít ruku v ruce s celkovou restrukturalizací ekonomického prostředí. Řeckové tradičně spoléhají na to, že by to měl být právě ten stát, který se o ně postará. A tady se dostáváme do začarovaného kruhu a vracíme se k občanské zodpovědnosti: aby se stát mohl starat, musí se občan ujmout svých povinností a musí je plnit. Tohle nezachrání žádná zahraniční investice. Ostatně v rámci privatizace nastartované Tsiprasem už významné investice ze zahraničí přicházely a situaci zásadně nezměnily.

\* Řecko má stále 18procentní nezaměstnanost, mezi mladými lidmi do 25 let je to dokonce 40 %. Jak se řecká omladina dívá na nástup konzervativců?

Kvantitativní výzkum nálad v řecké společnosti jsem zatím nezaznamenala, mohu tedy vycházet jen z toho, jak mladí volí. Nicméně pořád nevíme, jestli je tento trend dlouhodobý, nebo je jejich hlas protestní, a jak se tedy bude mladý řecký volič chovat v příštích volbách. Ty se v Řecku konají mnohem častěji než u nás, za posledních deset let proběhly šestkrát. Silným politickým sloganem konzervativního spektra je rodina a rodinná pouta. Volební sentimenty mladých lidí jsou ostatně také velmi úzce spojeny s preferencemi jejich rodičů. Logicky, protože když mladí nemají práci, zůstávají u rodičů. A dále otázkou, jak se vůbec dívat na řecké



statistiky – tedy například počítáme-li mezi 40 % nezaměstnaných také vysokoškoláky včetně těch, kteří studují nebo studují už druhou nebo třetí vysokou školu, a co je případně důvodem toho dalšího studia. Myslím si, že obraz řecké reality je mnohem komplikovanější, než se na první pohled zdá, a je potřeba brát v úvahu, na co slyší voliči střední a starší generace a jak se v řecké společnosti posouvá žebříček hodnot.

\* Jaký je vlastně profil Nové demokracie?

U Nové demokracie je patrný tradiční konzervativní diskurz na notu rodiny, církve a národa – homogenního, řeckého, pravoslavného, jak je ústavně definován – rodiny a církve. Ostatně to bylo vidět i během inaugurace současného premiéra, který opět složil přísahu na bibli za účasti pravoslavné církve právě v duchu symfonie státu a církve. Tu naopak Tsipras jako jediný porušil. SYRIZA však nepředstavila pro voliče dostatečně poutavý a nosný politický diskurz. Místo marxistického socioekonomického narativu třídního boje, jak se dalo od tehdy radikální levice očekávat, založila svou rétoriku na politicko-historické polarizaci dané traumatem řecké občanské války (1946–1949). Ten ale už řeckou společností očividně dostatečně nerezonuje. Zatímco konzervativní diskurz zůstává víceméně nezměněn, je otázkou, jestli se levicový diskurz bude v řecké společnosti a politice dále vyvíjet jako polarizační ve smyslu perpetuální občanské války, případně jestli rozevírající se sociální nůžky přispějí k obratu směrem k socioekonomickému třídnímu boji. Nebo zda bude naopak integrační a depolarizační. V tomto směru jsme ale bohužel zatím nezaznamenali v podstatě žádné politické úspěchy, a to nemyslím jen Řecko, ale Evropu vůbec. Navíc, pokud jde o politickou depolarizaci – nejen rétoriku – mívá často spíše autoritativní než demokratizační nádech.

\* Co způsobilo pád premiéra Tsiprase a Syrize? The Economist nazval období vlády Syrize doslova centrifugou. Byl Tsipras opravdu jen takový střelec od boku?

Dá se opravdu mluvit o pádu? SYRIZA přeci získala 31 %, což je ztráta 4 % v kontextu velmi složité politické a ekonomické situace, a navíc v kontextu tzv. migrační krize. Přijde mi, že tato ztráta a porážka bývá relativně chybně interpretována. Naopak bych řekla, že se SYRIZA stabilizovala. Může samozřejmě dojít k dalším změnám, které evropskými i globálními kartami zamíchají mnohem více, ale v současnosti mám pocit, že se SYRIZA etablovala na místní politické scéně jako jedna ze dvou stran už zmiňovaného bipartijního stranického systému.

\* Bude SYRIZA silnou opozicí? Vidíte pro ni politického partnera?

V řeckém politickém systému to není tak, že každá strana získá počet parlamentních křesel úměrný počtu hlasů. Vítězná strana dostává v 300členném parlamentu „bonus“ 50 křesel, který teď Novou demokracii vynáší velmi vysoko. Takže i kdyby se spojily všechny politické strany, nedosahují počtu hlasů, které může mít jednotná Nová demokracie. Na druhou stranu je nutné říct, že přilákala mnoho voličů radikálně pravicového zaměření. Zanikla strana Nezávislí Řekové, do parlamentu se nedostala extremistická strana Zlatý úsvit. Takže je otázkou, jak samotná Nová demokracie s extremistickými voliči naloží a nakolik zůstane stabilní, jak zvládne nivelizovat tlaky na nacionalismus a radikalismus.

\* Vidíme tam nějaké výraznější osobnosti, které by mohly vyčnívat z opozičních lavic?

Na to je ještě hodně brzy. Veřejná diskuse se v podstatě točí téměř výhradně kolem dvou řeckých premiérů, minulého a současného. Do politiky se ale například vrátil Janis Varufakis (MeRA25), bývalá Tsiprasova pravá ruka a někdejší ministr financí. Vnímám jej ale spíše jako celebrity. Myslím si, že se nejvýraznějšími řeckými politiky s (vy)pěstěnou image silných charismatických lídrů stanou právě Tsipras a Mitsotakis.

\* Pryč od silných řeckých mužů. V nové vládě jsou jen dvě ministryně. To je v Řecku skutečně tak tragický nedostatek političek?

Spíš chybí fokus. Fokus na situaci genderové vyrovnanosti, přestože Mitsotakis několikrát zopakoval, že se pokusil zlomit genderovou nevyváženost v rámci strany a kandidátek tak, aby nejméně 40 % kandidujících byly ženy. Často podotýká, že to se mu podařilo, ale tvrdí, že ženy nebyly nakloněné tomu, aby se v politice více

angažovaly. Můj názor na tohle je velice vyhraněný. Můžeme to samozřejmě odehrávat na rovině tradiční a přijmout Mitsotakisova tvrzení, podle mě ale situace není tak jednoduchá. Mám pocit, že když se chce, všechno jde, ale ono se prostě moc nechce.

\* Jaké jsou jeho hlavní úkoly bezprostředně po nástupu do funkce? Slibuje, že některé věci se změní v krátkém časovém horizontu.

Na řeckou politiku není recept v krátkém časovém horizontu. Máme před sebou léto. To s sebou jistě ponese další příliv běženců, který opět v posledních letech narůstá. Efektivně kontrolovat Egejské moře členěné stovkami ostrovů a ostrůvků není snadné. Zajistit chod země tak, aby z neuvěřitelného hospodářského náporu, který ji vždy v létě díky vábnice plážového turismu čeká, výtěžila co nejvíce a zároveň aby pokud možno zůstaly pod kontrolou problémy s tím spojené, především bezpečnostní a environmentální, je teď v podstatě zásadním úkolem. Z mého skromného pohledu je reálně nemožné chtít víc, skutečná politika začne zase až po letní sezóně.

Kateřina Králová (\*1976) je historička, která se ve svém výzkumu dlouhodobě věnuje Řecku, střední a jihovýchodní Evropě. Od roku 2017 působí jako vedoucí Katedry ruských a východoevropských studií na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Foto popis|

---

## Ukrajina sečetla všechny hlasy v parlamentních volbách. Zelenského Sluha lidu jasně zvítězil

26.7.2019 irozhlas.cz str. 00 Zprávy ze světa

Jan Bumba, Věra Luptáková, ČTK

Ukrajinská ústřední volební komise sečetla všechny hlasy z nedělních předčasných parlamentních voleb, které vyhrála strana Sluha lidu prezidenta Volodymyra Zelenského se 43 procenty hlasů. Oznámil to v pátek list Ukrajinska pravda na svém webu. Prezidentova strana podle deníku získala většinu v podobě 254 ze 450 mandátů.

Do nového parlamentu se přes pětiprocentní práh dostaly ještě čtyři další strany: proruská Opoziční platforma kremelského chráněnce Viktora Medvedčuka s 43 křesly, strana Vlast expermiérky Julije Tymošenkové s 26 poslanci, uskupení Evropská solidarita exprezidenta Petra Porošenka s 25 zákonodárci, liberální strana Hlas rockového muzikanta Svjatoslava Vakarčuka s 20 mandáty.

Z řad nezávislých kandidátů vzešlo 46 poslanců. Zbývající desítku zákonodárců představují zástupci dalších stran, kteří uspěli v jednomandátových obvodech, kde se rozhoduje většinově.

Na Ukrajině platí poměrně komplikovaný volební systém, v němž polovinu poslanců volí občané podle stranických seznamů a o druhou polovinu se utkají často nezávislí kandidáti v jednomandátových volebních obvodech, ve kterých se volí většinově - ale 26 z těchto křesel zůstává kvůli ruské anexi Krymu a válce v Donbasu volných. Podle stranických seznamů se volí 225 poslanců, ve většinovém systému 199.

Jednobarevná vláda?

Podle analytika Jana Šíra, který působí na katedře ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bude Zelenského formace těžit z bezpečné parlamentní nadpoloviční většiny.

„Aby mohl mít jednobarevnou vládu, potřebuje 226 křesel,“ upřesnil před pár dny v pořadu Interview Plus ve vysílání Českého rozhlasu Plus.

Ukrajinský prezident vyvolal předčasné volby hned druhý den po svém jmenování. V předvolební kampani hlavně mobilizoval voliče. Byly to opravdu tak důležité volby, jak tvrdil? „Spíš za tím můžete vidět kalkul. Chtěl totiž stvrdit svou ohromnou podporu v jarních prezidentských volbách. A celý jeho subjekt Sluha lidu tak teď těží z popularity Zelenského,“ dodal Šír.

Zelenského Sluha lidu je struktura, která vznikla před rokem a půl, a do letošního ledna o ní vlastně ani nikdo nic neslyšel. Podle analytika jde těžko říct, jak se doopravdy vyprofiluje.

„Dosud zveřejněné programové myšlenky jsou z velké míry podobné tomu, co hlásá i Zelenskyj. Jsou tam prvky, které ale mohou znepokojoval. Třeba příklon k principům přímé demokracie, velký populismus jako: Jsem anti-establishmentový kandidát, který změní celý politický systém. A za tím se, v případě potřeby, dá skrýt cokoli,“ popisoval Šír.

Agentura Reuters situaci na Ukrajině popsala jako stav, kdy vítěz voleb zdědí zemi v patové situaci mezi Západem a Moskvou. Takovou charakteristiku ale analytik Šír odmítá.

„O směřování Ukrajiny je už rozhodnuto. Kráčí na Západ a teď jde o to, jestli se Rusku během toho procesu povede Ukrajinu rozštěpit nebo zásadně destabilizovat, aby od ní dal Západ ruce pryč. Nic tomu ale nenasevďčuje,“ myslí si.

Ukrajinský prezident ale ve svém prvním povolebním projevu řekl, že prioritou jeho strany bude v novém parlamentu ukončení konfliktu na východě země, návrat ukrajinských zajatců a boj s korupcí.

„Rétorika Zelenského je velmi neupřímná. Obávám se, že slibuje něco, co není schopný zajistit. Protože na Donbase operuje ruská armáda, která tam neprovádí humanitární misi, ale je tam snaha o podřízení, nebo o nepřímé ovládnutí Ukrajiny,“ podotýká analytik.

„Zelenskyj může slibovat, co chce, ale pokud bude mít Rusko jiný názor, tak si nedokážu představit, jak by mohl zajistit zvrácení situace,“ uzavřel Šír z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| [https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/ukrajina-parlamentni-volby-2019-sluha-lidu-naroda-volodymyr-zelenskyj-prezident\\_1907261051\\_ako](https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/ukrajina-parlamentni-volby-2019-sluha-lidu-naroda-volodymyr-zelenskyj-prezident_1907261051_ako)

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
[irozhlas.cz](https://www.irozhlas.cz)

---

## Reakce na vystřelení raket z KLDR

26.7.2019 ČT 24 str. 07 20:00 90' ČT24

Tereza KRUČINSKÁ, moderátorka  
-----

Spojené státy jsou pozitivní ohledně vyhlídek na jednání s KLDR o denuklearizaci. A to navzdory testu dvou severokorejských raket. Řekl to ministr zahraničí Mike Pompeo. Podle něj se Pchjongjang jen snaží získat páku před jednáním, které začne během týdnů.

Barbora ŠÁMALOVÁ, redaktorka  
-----

Kim Čong Un sleduje odpal rakety. Fotografie Pchjongjang zveřejnil po testu dvou střel krátkého doletu, který dává najevo nesouhlas s chystaným vojenským cvičením na jihu. Jihokorejskou a americkou armádu čekají pravidelné manévry, které KLDŘ považuje za přípravu k invazi.

redaktor /citace: severokorejská tisková agentura  
-----

"Severokorejský vůdce Kim Čong Una provedl inspekci názorné ukázky nového typu taktické zbraně, která je varováním Jižní Koreji, aby přestala dovážet vyspělé zbraňové systémy a provádět vojenská cvičení."

Barbora ŠÁMALOVÁ, redaktorka  
-----

Podle odborníků jde o nový typ rakety s podobnými vlastnostmi jako má ruský Iskander schopný nést jaderné zbraně. Armáda je odpálila v přístavu Von San on na východě. Urazily 600 km a dopadly do moře. Za vlády Kim Čong Una vývoj zbraní ostře pokročil. Kjong Jang vylepšil balistické rakety na tuhé palivo použitelné z mobilní zařízení, nebo z ponorek. Jde o první střely odpálené od schůzky Kima s Donaldem Trumpem v demilitarizované zóně, kde se dohodli na obnově jednání o denuklearizaci.

Čchoj HJUN-SU, mluvčí jihokorejského ministerstva obrany  
-----

Vláda vysleduje události a vyzývá Severní koreu, aby přestala dělat věci, které nepomáhají uvolňovat vojenské napětí na Korejském poloostrově.

Barbora ŠÁMALOVÁ, redaktorka  
-----

Od tohoto historického stisku rukou před rokem v Singapuru nedošlo k posunu. KLDŘ požaduje zrušení sankcí a Spojené státy ho podmiňují významnými kroky k odzbrojení. Ze severovýchodní Asie Barbora Šámalová, Česká televize.

Vlastislav BŘÍZA, Institut politologických studií, **FAkulta sociálních věd** UK, Studio ČT24, 26.7.2019  
-----

Kim se nám snaží naznačit, že vývoj nestagnuje naopak, že on je ten, který je mozkiem celého vývoje raketového programu KLDŘ, protože to je ten hlavní program, který KLDŘ vyvíjí. Dokonce spekovalo o tom, kdy toto záměrně nevyvrátil, že to jsou rakety, které by měly ty prvky toho nejnovějšího ruského systému Iskander, teď rozumějte mi ne, že bych se vyvíjely nastejno, či v koordinaci s Ruskem, to vůbec ne, ale že by byly takto sofistikované. Tam si to rozhodně nemyslím, protože rakety typu Iskander jsou schopné manévrovat i za letu, nejsem si jist a úplně nevěřím, že by korejská raketová škola byla schopná toho, když ta ruská je spolu s americkou suverénně nejlepší na světě a vepředu. Čili je to spekulace. Každopádně opálena byla. Otázkou jestli to byla taktická raketa, nebo to byla raketa krátkého dosahu? Tam ten přelom je přesně těch 500 km, pro toto zmiňuji. To jsou opravdu potom /nesrozumitelné/ zbraňové systémy. Takže ano Severní Korea tímto ukazuje prokazuje, že pokračuje dál na vývoji, ale zároveň, to je potřeba zmínit, nenarušuje ty předjednané dohody s prezidentem Trumpem. Rozumějte ty verbální, proto i prezident Trump se zmínil. Nevyslal žádný fatální vztah jako to bylo před schůzkami, které proběhly s Kimem. Takže zatím drží ta situace neeskaluje.

Daniel STACH, moderátor  
-----

Rozumím já se za to právě chtěl zeptat. Ta reakce a nejenom ze strany Spojených států, ale také ze strany Japonska, jako by byla poměrně vlažná. My jsme si četli, že bezpečnost Japonska prý jste nebyla narušena, byť to dopadlo kousek od pevniny v japonském moři. Tak přece jenom to už všichni tak nějak čekají, že tyto testy přijdou od Severní Koreje, a že se Kim Čong Un v tomto smyslu nenapraví.

Vlastislav BŘÍZA, Institut politologických studií, **FAkulta sociálních věd** UK, Studio ČT24, 26.7.2019  
-----

Já si úplně nemyslím. Já si myslím, že opravdu je to dohodnutá strategie všech dotčených států, rozumějte Jižní Koreje, Spojených států a Japonska, aby neeskalovaly ten problém a ten konflikt. V tuto chvíli pořád se čeká na to, že Kim s prezidentem Trumpem budou schopni dosáhnout něčeho a oni to nechtějí narušit. Ostatně i do

společné komuniké, které bylo vydáno vydáno dnes ráno mezi jihokorejskou armádou a americkou armádou konstatuje, že tyto rakety nenarušily vlastně vůbec nic, a že o nic vážného se nejedná. Opravdu to svědčí o tom, že nechce být narušena ta diplomatická snaha prezidenta Trampa a Kim Čong Una. Ostatně prezident Trump to považuje za jeden ze svých zahraničněpolitických cílů. Takže nechce ztratit tvář a on bude reagovat opravdu jenom kdyby byla odpálena raketa středního rozsahu ani nevěřím, že u rakety krátkého rozsahu by takto reagoval rezolutně.

Daniel STACH, moderátor  
-----

Jak to toho zapadá ta rétorika Severní Koree, když mluví o nebezpečí, které představuje Jižní Korea? Klade si verbálně ultimáta? Spojuje právě tento protest s ohrožením ze strany Jižní Koree? Tak to přece jakoby opticky nezapadá do toho narativu, kdy si oba 2 vůdci těchto zemí ještě nedávno třásli na hranici rukama.

Vlastislav BŘÍZA, Institut politologických studií, **FAkulta sociálních věd** UK, Studio ČT24, 26.7.2019  
-----

To máte sice pravdu, ale pořád to přibližování mezi stanovisky je pozvolné, protože prezident Trump vnímá tu denuklearizaci takovou, že Severní Korea opravdu vyřadí ze svého programu jaderné zbraně. A to Kim Čong Un doteďka nevnímal. Nicméně po schůzce poslední, která byla bilaterální, tak pochopil, že tak jednoduché to s prezidentem Trampem nebude, že on si ty zbraně úplně nechat nebude moci. Já se domnívám, že se jedná o vymezování pozic. Prostě Kim Čong Un ukazuje, že oni budou pokračovat dál ve vývoji, ať bude dohra, nebo nebude. Že spíše pro svět by bylo příjemnější, kdyby ta dohoda byla. Proto ostatně volí i toto zbraňové systém. Tzn. které úplně tak nebudou eskalovat ten konflikt.

Daniel STACH, moderátor  
-----

My jsme dnes také mluvili o ekonomice Severní Koree. Jihokorejci přišli s oznámením, že HDP KDR postupně klesá. Tak i přesto, dá se očekávat, že na vývoji podobných zbraňových systémů asi v Severní Koreji peníze i tak budou.

Vlastislav BŘÍZA, Institut politologických studií, **FAkulta sociálních věd** UK, Studio ČT24, 26.7.2019  
-----

Přesně tak. Víme dobře, že Severní Koree nepanuje optimální situace. To jsem řekl velmi diplomaticky. Tam každý prakticky rok se opakuje opakuje hladomor a i za cenu toho, že umírají lidé, a to v řádech tisíců desetitisíců, tak ten režim dává peníze především do zbrojení tak, aby zajistil svoji kontinuitu. To je prostě politika Kim Čong Una, který se v uvozovkách poučil z těch diktátorů, nebo režimů Severní Afriky či Středního východu, kteří následně co přišli o moc, přišli i o de facto život, funkci a o režim. Kim Čong Un si dovedil, že jediné co činí nenapadnutelným zemi, jeho zemi, je vlastnictví jaderných zbraní. Takže on bude určitě pokračovat dál i za cenu obětování lidských životů.

Daniel STACH, moderátor  
-----

Ale pochopil jsem z toho co říkáte, pane Břízo, že tento test nám asi nenaznačil příliš jak daleko se tedy severokorejský režim ve vývoji svých zbraní dostal?

Vlastislav BŘÍZA, Institut politologických studií, **FAkulta sociálních věd** UK, Studio ČT24, 26.7.2019  
-----

Vůbec. Nicméně je potřeba konstatovat, že i kdyby to opravdu nová zbraň byla, tak to bude raketa taktického, nebo krátkého rozsahu, která nebude zásadní z pohledu ohrožení Spojených států amerických a Japonska. To by byla zbraň, která by ohrožovala především Jižní Koreu. Spojené státy se musí obávat zbraní strategického rozsahu, což je nad 5 500 kilometrů a Japonsko zbraní především středního rozsahu. Takže i Kim Čong Un deklaroval, že se jedná o zbraň taktickou a konvenční, na kterou by neměla být možnost nasadit jadernou hlavici. Takže proto ji ostatně ta reakce není tak zásadní.

## **Babiš ví, že působí trapně. Se Zemanem narazil na své limity, tvrdí politologové**

26.7.2019 **novinky.cz str. 00 Domáci**  
Renáta Bohuslavová

Premiér Andrej Babiš (ANO) podle politologa Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu narazil na limity svých politických schopností, při vyjednávání s prezidentem Milošem Zemanem tahá za kratší konec a naprosto si neví rady. ČSSD podle něj navíc není v tak slabé pozici, jak by se mohlo na první pohled zdát.

„Andrej Babiš narazil na limity svých politických dovedností. Je manažer, který celý život pracoval silově, a najednou proti němu stojí někdo, kdo je z různých důvodů mnohem silnější, a navíc je mnohem obratnější v politice. On si v této situaci absolutně neví rady a dostává se do klinče různých zájmů,“ řekl Novinkám Ladislav Mrklas.

Podle jeho kolegy z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Josefa Mlejnka premiérovi nepomáhá ani prohlášení o tom, že pokud se situace do 26. srpna nevyřeší a prezident neodvolá ministra kultury Antonína Staňka a nenahradí ho Michalem Šmardou, jak požaduje ČSSD, udělá zásadní kroky.

„Uvědomuje si, že působí trochu trapně, tak ohlásil, že silácké gesto odloží na konec srpna. Otázka je, co může udělat, když Miloš Zeman zůstane zašprajcovaný,“ doplnil Mlejnek s tím, že neustálé posuny a odklady už občany obtěžují, a to i ty, kteří volili Andreje Babiše, a on si je toho vědom.

ČSSD není ve slabé pozici

Podle Mrklase si premiér uvědomuje i to, že v čele vlády je jen díky současné konstelaci i postoji prezidenta Zemana, což jeho pozici ve vyjednávání dále oslabuje. „Za jiného prezidenta by byla situace neudržitelná,“ dodal Mrklas.

Kdo naopak podle politologů není ve slabé pozici, ač se to může na první pohled zdát, je ČSSD.

„Babišovi nezbyvá než udržet tuto vládu, která mu dává jistotu. ČSSD vlastně není v tak slabé pozici. Možná tak vypadá ve vztahu k veřejnosti, ale z hlediska mocenského postavení má na Babiše páku tlaku. Jediná možná situace je bouchnout do stolu a říct jednoznačně premiérovi: buď to zařídíš, nebo jdeme a dělej si s tím, co chceš,“ dodal Mrklas.

Mlejnek naopak sílu ČSSD vidí v pokračování politiky posunů termínů a ústupu, jelikož odchod z vlády by byl přesně to, o co se Miloš Zeman od počátku snaží.

„Miloš Zeman si hraje a je to spíš o jeho snaze ČSSD poškodit nebo o tom, dostat soc. dem. z vlády a nahradit ji třeba SPD. ČSSD v této chvíli nemůže udělat žádné rázné gesto, protože jediné, které mohou, tak je odchod z vlády, a tím by mu vyšli vstříc,“ řekl Novinkám Mlejnek.

Cesta je podle něj v návrhu jiného kandidáta na ministra kultury, kterého by už Zeman nemohl odmítnout. Tím by tak zamezili svému odchodu, částečně by sice ustoupili, ale nedošlo by na scénář, který požaduje prezident.

Snaha ukolébat veřejnost a rozložit systém

Mrklas v souvislosti s celou kauzou varuje i před rozkladem ústavního systému. „Rozkládá se ústavní systém a základní postupy, které dosud platily. Na jedné straně je to únavné a jde o snahu ukolébat veřejnost na druhou stranu je to možná pokus o vychýlení z vůle na stranu prezidenta,“ dodal politolog.

Vyčkávací taktiku podle politologů zaujala už i opozice, která dva měsíce opakuje stále stejnou frázi.

„I opozice si je vědomá toho, že teď už to není o Babišovi, ale o prezidentovi. Možná i proto zmírnili rétoriku. Dost možná se hraje o podstatu politického systému do budoucna a i opozice si je vědomá, že kdyby jednoho dne převzala moc a byl tam ten samý prezident, tak by to byla komplikace i pro ni,“ dodal Mrklas.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/511547-babis-vi-ze-pusobi-trapne-se-zemanem-narazil-na-sve-limity-tvrdi-politologove.html>

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**

novinky.cz

## Naši zelení se jmenují Piráti?

27.7.2019 Lidové noviny str. 18 Orientace - Téma

MAREK HUDEMA

V Česku nemáme moře, a přesto tu je nejúspěšnější pirátská strana Evropy. Pro moderní piráty je mořem internet, ale ani to pro ty zdejší politické tak docela neplatí. A stejně tak je z větší části mylná představa, že čeští Piráti patří k levicovým stranám.

Co vlastně jsou Piráti a kde leží na tradiční pravolevé ose v politickém spektru, je dost těžké definovat. Už jen ten název – Piráti – se nehodí pro slušnou demokratickou politickou stranu pracující na získání moci v demokracii. Piráti jsou násilníci, loupežníci. Je ale dán historicky. První pirátská strana vznikla ve Švédsku z hnutí za omezení autorských práv a ze sporu o stránku The Pirate Bay (Zátoka pirátů), nabízející stahování programů a hudby z internetu.

Odtud základní téma Pirátů – co nejvolnější přístup k informacím a vědění v zájmu obecného dobra. Jde o liberálně-levicový přístup, který se v mnohém podobá Zeleným. K tomu záhy přibyl boj proti cenzuře na internetu a proti shromažďování informací o jedinci, ať již státem, nebo firmami. Přístup spíše liberálně-pravicový či libertariánský. Není náhodou, že se Česká pirátská strana při svém vzniku inspirovala i libertariánskou pravicovou Stranou svobodných občanů.

Na internet a informace se postupem času nabalila další témata, třeba osobní svobody, občanská společnost a přímá demokracie, což se podobá výše zmíněným zeleným. A pak je tu samozřejmě téma ekologie, které se více objevilo na veřejnosti v souvislosti se slibem pražských zelených vysadit milion stromů. Jenže to byla spíše výjimka. Jak uvádí pirátská poslankyně Dana Balcarová (a původně zelená), ekologie je u Pirátů „součástí komplexního programu“ a „není vnímána jako ideologie“.

Zelený program v Česku po nedávné finanční krizi, po účasti zelených ve vládě a snad i po problémech se solárními elektrárnami příliš netáhne. Na rozdíl třeba od Německa, kde se levicoví Zelení stali možnou budoucí vládní stranou.

Čeští Piráti ovšem zdělili po Zelených voliče. Do určité míry. „Piráti převzali elektorát Zeleným, určitě TOP 09, části ODS a části ČSSD,“ vysvětluje politolog Miloš Brundlík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Při svém nástupu vsadili na antikorupční a antistranickou rétoriku,“ dodává. Jde o vlnu, která vynesla i Andreje Babiše a jeho ANO. „Piráti nemají rádi staré strany, pohrdají devadesátými léty, jsou proti korupci a o svobodu na internetu jim už nejde v první řadě, protože to v Česku moc není téma,“ popisuje to člověk, který zná vnitřní chod strany. Zdůrazňuje, že jde o mladou stranu s mladými voliči – jako ostatně všude.

Studie nizozemského vědce Simona Otjese srovnávající pirátské strany na Islandu, v Německu, ve Finsku a v České republice ukazuje, že nejlepším indikátorem toho, zda člověk bude volit Piráty, je, že se narodil po roce 1985. A že jde o muže. Znakem pirátského voliče je také nedůvěra v politický systém a je důležitější než otázky ochrany soukromí. I když studie vychází ze starších dat, situace je pravděpodobně stále stejná.

Zatímco Zelení se stávají usazenou stranou s určitou ideologií, Piráti jsou na tom jinak. „Jsou stranou identitní. Heslo „Buď pirát!“, které měli na plakátech, hovoří za vše. Ale ideově je to strana nevyhraněná, mlhavá,“ vysvětluje sociolog Vít Horák. Podle něj dnes některé strany unikají pravolevému zařazení a spíše připomínají kmeny, subkultury. A čeští Piráti jsou v tom, se svými dredy, neformálním oblečením, hlasováním na

internetových fórech a společným životem, dobrým příkladem. Jsou autentičtí, věří v boj proti korupci a chovají se trochu jako sekta. Včetně uzavřenosti: členů České pirátské strany je pouhých 940.

---

## Mobilní závisláci, senioři na Facebooku. A tak si tu žijeme

27.7.2019 roklen24.cz str. 00

Petr Pospíšil

Tagy: média, Smartphone, sociální sítě, ČR, YouTube, Facebook

Celkem 12 procent populace nazýváme mobilními závisláky. To jsou lidé, kteří odloží telefon, jen pokud spí. Před spaním ale třeba takový Facebook používají i senioři. Vyplývá to z výzkumu Boomlabu, nástroje na analýzu dat, jehož výsledky v rozhovoru pro Roklen24 představila expertka na tvorbu obsahu Michaela Raková z agentury Boomerang.

K čemu slouží váš nástroj Boomlab a jak vlastně vznikl?

Naše agentura vytváří média pro klienty, což jsou velké korporace v B2B i B2C. Právě proto jsme potřebovali nějaký nástroj nebo spíše informace o tom, kde se pohybuje cílová skupina našich klientů, protože jim následně navrhujeme systém médií. Jestli mají jít spíše do tištěných médií, do audiovizuálních, do online nebo na sociální sítě.

Ta data jsme neměli, protože jsme potřebovali i informace ohledně obsahu. Jaké formáty a jaké žánry sledují i během dne. Udělali jsme si tedy vlastní průzkum. Spolupracovali jsme s agenturou Data Collect a vytvořili reprezentativní sociologický výzkum na vzorku 1000 respondentů, kterých jsme se zeptali na 80 otázek. Z toho nám vznikl velký soubor dat.

Protože nejsme dataři, ale navrhujeme obsahové strategie, tak jsme potřebovali nějaký nástroj, kterým dokážeme data zobrazit jednoduše, abychom nemuseli trávit spoustu hodin hledáním drobné informace. Využili jsme nástroje, který nám ta data zobrazuje, a ten jsme schopni poskytovat i našim klientům. To je Boomlab. Po pár měsících, co jsme tohle spustili, tak máme tu zkušenost, že firmy nemají zájem o další objemná data, ale chtějí interpretaci, takže systém Boomlab používáme hlavně interně.

Zjistili jste z Boomlabu i velice zajímavá čísla o telefonech a médiích. Jaké vidíte trendy ve využívání mobilních telefonů?

Celkem 12 procent populace nazýváme dle průzkumu jako "mobilní závisláci".

Jak jste si je definovali?

Ta odpověď v průzkumu zněla zhruba jako „mobilní telefon je můj nepostradatelný společník a odkládám ho prakticky jen na noc“.

Jak je to u nás se staršími věkovými skupinami? Také hojně používají smartphony a sociální sítě?

Ptali jsme se například ve výzkumu seniorů, kdy tráví nejvíce času na Facebooku. V kategorii 65+ je to každý čtvrtý člověk po probuzení, ale spíš ne na mobilu. Před spaním je to pak 36 procent z nich. Tyto dva časové úseky jsou pro ně vrcholy dne.

Jak je na tom mladší generace?

Ta to má více rozložené. Ti jsou na Facebooku prakticky pořád, ale senioři zejména ráno a před spaním. Nám se u seniorů osvědčilo cílit na ně prostřednictvím sociálních sítí a v online. Máme projekt, kde jsou senioři sice menšina, která sleduje skupiny na Facebooku, ale je to ta nejaktivnější skupina. Nejvíce se zapojují a opravdu komunikují s tou stránkou.

Jak jsou na tom s komunikátory?

Z našeho výzkumu jsme zjistili, že nejčastější aktivita na sociálních sítích je právě komunikace. Messenger je nejvyužívanější funkce, ale to platí pro všechny věkové skupiny. Když děláme nějaký online magazín, tak jim dáváme pod článkem možnost nejen to sdílet na zdi, protože to už dělá málokdo, ale dáváme jim tam tlačítka "poslat Messengerem" nebo WhatsAppem. Tam se ale dostáváme do roviny dark social, kde to potom už nedokážeme sledovat. Když to někdo sdílí na zdi, tak se to započítává do statistik a můžeme sledovat, kdo to předsdílel. V současné době už je to půl na půl. Tedy polovina to sdílí veřejně a polovina si to posílá mezi sebou.

Když se dostaneme k médiím, kterými se váš průzkum také zabýval, tak jaký žánr mají Češi nejraději?



Jak v tisku tak v online vyšel jako nejoblíbenější žánr krátká zpráva. To navazuje i na ten trend, že lidé potřebují informace rychle. Také se to ale mění během denní doby a podle skupin. Hraje velkou roli, jestli uvažujeme muže nebo ženy.

Co se týče knih, tak jde podle věku vidět, že mladší preferují fantasy, zatímco u lidí věku 65+, tak u nich je to spíše okrajový žánr. Ty spíš zajímají detektivky, thrillery nebo historické romány. Je to pro nás hodně zajímavá informace. Škoda IT udělala náborovou kampaň na IT pracovníky, což je v náboru velmi těžká skupina pro oslovení. Vytvořili pro ně společně s několika předními autory žánru sci-fi a fantasy několik románů na pokračování, které se odehrávají v prostředí Škodovky. Zkombinovali to s tím, že mají mladí zájem o tento žánr. Současně to vytvořili jako seriál, což je také hodně důležitý motiv. Publikovali jednu kapitolu týdně a dali jim chatbotu, se kterým můžou komunikovat, takže i takhle se to dá využít.

Zmínili jste i rozdíl mezi muži a ženami. Je tam významnější rozdíl v konzumování médií?

Co se týče formátu, tak tam jsou to rozhovory. Každá druhá žena má ráda rozhovory. Z mužů je to jen každý třetí. Muži nejvíce čtou sportovní výsledky a ekonomické informace. Pro ženy je naopak sport druhý nejméně oblíbený žánr po komiksech, ty jsou pro ně úplně na dně. Co je možná překvapivé, je to, že starší více zajímají informace o známých osobnostech bulvárního typu. Obecně mají ale Češi rádi krátké zprávy, reportáže a zábavný obsah.

Jaký typ médií lidé používají?

Připravili jsme si vzorek typického muže a typické ženy, tedy jak během dne fungují. Ráno to mají obě skupiny dost podobné, a to je rádio. Je to ale z 80 procent hudba. U sociálních sítí ženy více používají Instagram a muži více Facebook. Po cestě do práce používají samozřejmě rádio a u žen jsou to ještě knihy.

A co během pracovní doby?

To nás dost překvapilo. Vyšlo nám, že jsou to nejčastěji povolání ve službách, tedy gastronomie, hotelnictví ale také zdravotnictví. Pro muže je v práci nejzajímavější médium YouTube s 31 procenty a u žen je to Facebook a rádio. Ne každý dělá v práci něco aktivně.

Před spaním je to pak televize. Tam se to liší žánrově. U mužů akční filmy a u žen komedie. U knih jsou to u mužů detektivky a u žen jsou to romantické žánry.

Vidíte nějakou změnu trendů u sledování televize?

Trend je ten, že se za posledních 10 let u nás zvýšila sledovanost televize o 15 minut denně, takže jsme se dostali zhruba na čtyři hodiny. My jsme ale v našem průzkumu zjišťovali, co lidé dělají zároveň, když se dívají na televizi. Trend je ten, že pozornost klesá. Většina lidí, která se kouká na televizi, odpovídala, že u toho zároveň s někým komunikuje přes messenger, surfují po internetu nebo si i čtou tisk. A to jak u klasické televize, tak i u internetové televize, tam je ta pozornost ještě nižší.

Liší se nějak konzumace médií z pohledu toho, jestli je médium zdarma?

Tam jsme se ve výzkumu ptali především na tisk. Důvod je i ten, že to, co děláme, jsou média, která vycházejí zdarma. My jsme se v rámci výzkumu ptali na to, kde lidé získávají noviny a časopisy. Jestli si je kupují nebo dostávají od známých nebo jestli si je berou zdarma na distribučních místech.

Mají tato média Češi v oblibě?

Vyšlo nám, že třetina lidí, co čte noviny nebo časopisy, sahá právě po tisku zdarma. U novin je to každý třetí a u časopisů je to každý šestý. Není to úplně zanedbatelné procento lidí. Firemní periodika nejsou ve sledovaných statistikách, kde je ověřovaný náklad a čtenost médií. Řada vydavatelů médií zdarma se chlubí čísly, ale oni mají takový náklad, kolik si jich vytisknou. Prostě se to rozdá, ale to není to kritérium. Abychom tohle dokázali změřit, tak to jde do kvalitativního testování, například focus group s klienty. To se v našem případě dělá zhruba jednou za půl roku, aby se ověřilo, že to klienti vůbec znají. Zpětná vazba je pro našeho klienta důležitá, ale u toho tisku je velmi složitá.

Existují nějaké tendence, že by firmy chtěly do tisku investovat méně?

Nabízelo by se to, ale nezaznamenali jsme to. Každý rok vznikají další a další tištěná média, ale jde to ruku v ruce s onlinem. Většinou, když děláme nějaký nový projekt, tak je to tisk a online dohromady. Jednak se využije ten content, který vznikne, akorát v jiném komunikačním kanále. Nemusí se produkovat zvlášť, jen se upraví pro to, aby byl vhodný pro čtení v onlinu. Klienti většinou berou tisk jako exkluzivnější. Když vypadá hezky a je na dobrém papíře, tak je to nějaká forma péče o zákazníky, obzvláště v B2B sektoru.

Michaela Raková vystudovala žurnalistiku a mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Po ukončení studia vedla redakci a sociální sítě měsíčníku Studenta. Od roku 2015 se podílela na tvorbě magazínu Marwick, který vydává poradenská společnost KPMG. Ve stejné společnosti pracovala paralelně jako Employer Branding Specialist. V současnosti pracuje již více než dva roky jako Content Strategist v agentuře Boomerang Communication.

URL| <https://roklen24.cz/a/S95f4/mobilni-zavislaci-seniori-na-facebooku-a-tak-si-tu-zijeme>

---

## **Mobilní závisláci, senioři na Facebooku. A tak si tu žijeme**

27.7.2019 roklen24.cz str. 00 Rozhovory, Homepage

Petr Pospíšil

Celkem 12 procent populace nazýváme mobilními závisláky. To jsou lidé, kteří odloží telefon, jen pokud spí. Před spaním ale třeba takový Facebook používají i senioři. Vyplývá to z výzkumu Boomlabu, nástroje na analýzu dat, jehož výsledky v rozhovoru pro Roklen24 představila expertka na tvorbu obsahu Michaela Raková z agentury Boomerang.

Celkem 12 procent populace nazýváme mobilními závisláky. To jsou lidé, kteří odloží telefon, jen pokud spí. Před spaním ale třeba takový Facebook používají i senioři. Vyplývá to z výzkumu Boomlabu, nástroje na analýzu dat, jehož výsledky v rozhovoru pro Roklen24 představila expertka na tvorbu obsahu Michaela Raková z agentury Boomerang.

K čemu slouží váš nástroj Boomlab a jak vlastně vznikl?

Naše agentura vytváří média pro klienty, což jsou velké korporace v B2B i B2C. Právě proto jsme potřebovali nějaký nástroj nebo spíše informace o tom, kde se pohybuje cílová skupina našich klientů, protože jim následně navrhujeme systém médií. Jestli mají jít spíše do tištěných médií, do audiovizuálních, do online nebo na sociální sítě.

Ta data jsme neměli, protože jsme potřebovali i informace ohledně obsahu. Jaké formáty a jaké žánry sledují i během dne. Udělali jsme si tedy vlastní průzkum. Spolupracovali jsme s agenturou Data Collect a vytvořili reprezentativní sociologický výzkum na vzorku 1000 respondentů, kterých jsme se zeptali na 80 otázek. Z toho nám vznikl velký soubor dat.

Protože nejsme dataři, ale navrhujeme obsahové strategie, tak jsme potřebovali nějaký nástroj, kterým dokážeme data zobrazit jednoduše, abychom nemuseli trávit spoustu hodin hledáním drobné informace. Využili jsme nástroje, který nám ta data zobrazuje, a ten jsme schopni poskytovat i našim klientům. To je Boomlab. Po pár měsících, co jsme tohle spustili, tak máme tu zkušenost, že firmy nemají zájem o další objemná data, ale chtějí interpretaci, takže systém Boomlab používáme hlavně interně.

Zjistili jste z Boomlabu i velice zajímavá čísla o telefonech a médiích. Jaké vidíte trendy ve využívání mobilních telefonů?

Celkem 12 procent populace nazýváme dle průzkumu jako "mobilní závisláci".

Jak jste si je definovali?

Ta odpověď v průzkumu zněla zhruba jako „mobilní telefon je můj nepostradatelný společník a odkládám ho prakticky jen na noc“.

Jak je to u nás se staršími věkovými skupinami? Také hojně používají smartphony a sociální sítě?

Ptali jsme se například ve výzkumu seniorů, kdy tráví nejvíce času na Facebooku. V kategorii 65+ je to každý čtvrtý člověk po probuzení, ale spíš ne na mobilu. Před spaním je to pak 36 procent z nich. Tyto dva časové úseky jsou pro ně vrcholy dne.

Jak je na tom mladší generace?

Ta to má více rozložené. Ti jsou na Facebooku prakticky pořád, ale senioři zejména ráno a před spaním. Nám se u seniorů osvědčilo cílit na ně prostřednictvím sociálních sítí a v online. Máme projekt, kde jsou senioři sice menšina, která sleduje skupiny na Facebooku, ale je to ta neaktivnější skupina. Nejvíce se zapojují a opravdu komunikují s tou stránkou.

Jak jsou na tom s komunikátory?

Z našeho výzkumu jsme zjistili, že nejčastější aktivita na sociálních sítích je právě komunikace. Messenger je nejvyužívanější funkce, ale to platí pro všechny věkové skupiny. Když děláme nějaký online magazín, tak jim dáváme pod článkem možnost nejen to sdílet na zdi, protože to už dělá málokdo, ale dáváme jim tam tlačítka "poslat Messengerem" nebo WhatsAppem. Tam se ale dostáváme do roviny dark social, kde to potom už nedokážeme sledovat. Když to někdo sdílí na zdi, tak se to započítává do statistik a můžeme sledovat, kdo to předsdílel. V současné době už je to půl na půl. Tedy polovina to sdílí veřejně a polovina si to posílá mezi sebou.

Když se dostaneme k médiím, kterými se váš průzkum také zabýval, tak jaký žánr mají Češi nejraději?

Jak v tisku tak v online vyšel jako nejoblíbenější žánr krátká zpráva. To navazuje i na ten trend, že lidé potřebují informace rychle. Také se to ale mění během denní doby a podle skupin. Hraje velkou roli, jestli uvažujeme muže nebo ženy.

Co se týče knih, tak jde podle věku vidět, že mladší preferují fantasy, zatímco u lidí věku 65+, tak u nich je to spíše okrajový žánr. Ty spíš zajímají detektivky, thrillery nebo historické romány. Je to pro nás hodně zajímavá informace. Škoda IT udělala náborovou kampaň na IT pracovníky, což je v náboru velmi těžká skupina pro oslovení. Vytvořili pro ně společně s několika předními autory žánru sci-fi a fantasy několik románů na pokračování, které se odehrávají v prostředí Škodovky. Zkombinovali to s tím, že mají mladí zájem o tento žánr. Současně to vytvořili jako seriál, což je také hodně důležitý motiv. Publikovali jednu kapitolu týdně a dali jim chatbota, se kterým můžou komunikovat, takže i takhle se to dá využít.

Zmínila jste i rozdíl mezi muži a ženami. Je tam významnější rozdíl v konzumování médií?

Co se týče formátu, tak tam jsou to rozhovory. Každá druhá žena má ráda rozhovory. Z mužů je to jen každý třetí. Muži nejvíce čtou sportovní výsledky a ekonomické informace. Pro ženy je naopak sport druhý nejméně oblíbený žánr po komiksech, ty jsou pro ně úplně na dně. Co je možná překvapivé, je to, že starší více zajímají informace o známých osobnostech bulvárního typu. Obecně mají ale Češi rádi krátké zprávy, reportáže a zábavný obsah.

Jaký typ médií lidé používají?

Připravili jsme si vzorek typického muže a typické ženy, tedy jak během dne fungují. Ráno to mají obě skupiny dost podobné, a to je rádio. Je to ale z 80 procent hudba. U sociálních sítí ženy více používají Instagram a muži více Facebook. Po cestě do práce používají samozřejmě rádio a u žen jsou to ještě knihy.

A co během pracovní doby?

To nás dost překvapilo. Vyšlo nám, že jsou to nejčastěji povolání ve službách, tedy gastronomie, hotelnictví ale také zdravotnictví. Pro muže je v práci nejzajímavější médium YouTube s 31 procenty a u žen je to Facebook a rádio. Ne každý dělá v práci něco aktivně.

Před spaním je to pak televize. Tam se to liší žánrově. U mužů akční filmy a u žen komedie. U knih jsou to u mužů detektivky a u žen jsou to romantické žánry.

Vidíte nějakou změnu trendů u sledování televize?

Trend je ten, že se za posledních 10 let u nás zvýšila sledovanost televize o 15 minut denně, takže jsme se dostali zhruba na čtyři hodiny. My jsme ale v našem průzkumu zjišťovali, co lidi dělají zároveň, když se dívají na televizi. Trend je ten, že pozornost klesá. Většina lidí, která se kouká na televizi, odpovídala, že u toho zároveň s někým komunikuje přes messenger, surfují po internetu nebo si i čtou tisk. A to jak u klasické televize, tak i u internetové televize, tam je ta pozornost ještě nižší.

Liší se nějak konzumace médií z pohledu toho, jestli je médium zdarma?

Tam jsme se ve výzkumu ptali především na tisk. Důvod je i ten, že to, co děláme, jsou média, která vycházejí zdarma. My jsme se v rámci výzkumu ptali na to, kde lidé získávají noviny a časopisy. Jestli si je kupují nebo dostávají od známých nebo jestli si je berou zdarma na distribučních místech.

Mají tato média Češi v oblibě?

Vyšlo nám, že třetina lidí, co čte noviny nebo časopisy, sahá právě po tisku zdarma. U novin je to každý třetí a u časopisů je to každý šestý. Není to úplně zanedbatelné procento lidí. Firemní periodika nejsou ve sledovaných statistikách, kde je ověřovaný náklad a čtenost médií. Řada vydavatelů médií zdarma se chlubí čísly, ale oni mají takový náklad, kolik si jich vytisknou. Prostě se to rozdá, ale to není to kritérium. Abychom tohle dokázali změřit, tak to jde do kvalitativního testování, například focus group s klienty. To se v našem případě dělá zhruba jednou za půl roku, aby se ověřilo, že to klienti vůbec znají. Zpětná vazba je pro našeho klienta důležitá, ale u toho tisku je velmi složitá.

Existují nějaké tendence, že by firmy chtěly do tisku investovat méně?

Nabízelo by se to, ale nezaznamenali jsme to. Každý rok vznikají další a další tištěná média, ale jde to ruku v ruce s onlinem. Většinou, když děláme nějaký nový projekt, tak je to tisk a online dohromady. Jednak se využije ten content, který vznikne, akorát v jiném komunikačním kanále. Nemusí se produkovat zvlášť, jen se upraví pro to, aby byl vhodný pro čtení v onlinu. Klienti většinou berou tisk jako exkluzivnější. Když vypadá hezky a je na dobrém papíře, tak je to nějaká forma péče o zákazníky, obzvláště v B2B sektoru.

Michaela Raková vystudovala žurnalistiku a mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Po ukončení studia vedla redakci a sociální síť měsíčníku Studenta. Od roku 2015 se podílela na tvorbě magazínu Marwick, který vydává poradenská společnost KPMG. Ve stejné společnosti pracovala paralelně jako Employer Branding Specialist. V současnosti pracuje již více než dva roky jako Content Strategist v agentuře Boomerang Communication.

URL| <http://roklen24.cz/a/S95f4>

---

**Host: Veronika Sedláčková**

**28.7.2019 ČRo Pardubice str. 01 09:04 Zálety Aleny Zárybnické**

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Pěkné dopoledne od mikrofonu Českého rozhlasu přeje Alena Zárybnická. Moc mě těší, že se dneska můžu díky Záletům potkat se svou bývalou kolegyní z České televize, dnes moderátorkou Českého rozhlasu.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Vždycky jeden týden jsem moderovala a druhý jsem točila.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Veronika Sedláčková právě v České televizi strávila nejdelší část svého profesního života. Už na žurnalistice vlastně studovala rozhlasovou specializaci, a právě rozhlasu, kde zakotvila v roce 2009 zůstává věrná dodnes. K němu vedla cesta ale přes, řekněme, druhý břeh, kdy Veronika Sedláčková byla ředitelkou komunikace ve státním podniku Letiště Praha a taky přes soukromé televize, přes Novu a přes dneska už neexistující Z1. Drápek zaseknutý v televizním prostředí ale zůstává pořád. Na televizi Noe moderuje Veronika Sedláčková pořad, který se jmenuje V souvislostech. Veronika Sedláčková se narodila v Jičíně, absolvovala tamní Lepařovo gymnázium, které je mimochodem sedmou nejstarší střední školou v českých zemích, pak zvolila mezi humanitně zaměřenými vysokými školami katedru žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a už při studiu chodila na brigádu, v uvozovkách, do České televize. A tam jsme se taky od roku, tuším, že 1996 v mém případě po rok tedy 2006 potkávali. Dobré dopoledne, Veroniko. Jsem ráda, že jsi přijala mé pozvání teď do rozhlasu.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Dobrý den. Díky za pozvání.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Nedávno jsem si tedy povídala s herečkou Janou Plodkovou, která se vlastně taky narodila v Jičíně a taky absolvovala tamní gymnázium a vyprávěla mi o tom, jak divoké dítě byla, ale tebe já si osobně spíš představit nad nějakou knížkou. Je to tak?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Je to tak. Já jsem, když jsem byla dítě, tak jsem si hodně četla, tak jsem si utíkala do toho světa knížek a úplně divoká jsem nebyla. Ono to teď skoro vypadá, že všechny slavné ženy lezly po stromech a hrály fotbal, tak já neříkám, že jsem jaksi nikdy nehrála s klukama u nás před domem fotbal, nebo že jsem si s nimi neužila nějaké té zábavy, která nebyla jenom u knížek, ale rozhodně knížky to vyhrávaly.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

A když mluvíme tedy o Janě Plodkové coby absolventce a rodačce ze stejného města. Nelákalo tě někdy herectví, třeba Lidová škola umění?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Ne, ne. Nelákalo. Já jsem vždycky byla sama za sebe a nikdy mě nelákalo to, že bych vzala roli a že bych se vtělila do někoho jiného. Mimochodem, co se týká Jany Plodkové, tak to je docela zajímavá věc, protože já znám její rodinu hlavně, protože ona už je o něco mladší než já a pamatuju si, že když jsem chodila do tanečních v Jičíně, tak mi její maminka šila několikery šaty. Ona je velice šikovná. Takže jsme tam chodívali a pamatuju si na Janu, která byla tehdy dítě, jak se tam jaksi okolo ochomýkala, takže ten svět je opravdu malý.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

A zvlášť milých Východočechů, se kterými já mám tu možnost, že se tady v Českém rozhlase můžu potkávat. Ty jsi chtěla studovat původně filozofii a někde v nějakém rozhovoru jsi napsala, že pak náhodou zvítězila žurnalistika. Co to bylo za náhodu?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Náhoda, no, já už teď moc na náhody nevěřím, myslím si, že to tak bylo zařízené, ale filozofii jsem chtěla studovat, protože jsem chtěla být spisovatelkou. To byl takový ten dávný dětský sen, že něco vystuduju a budu

spisovatelkou, takže já jsem si vlastně dala přihlášku na filozofickou fakultu na češtinu, chtěla jsem filozofii, což těsně po roce 89 nebylo úplně možné, protože kdo by ji učil, že? Marx-leninismus tehdy čerstvě položený a nebylo příliš mnoho lidí, kteří by na tu filozofii tehdy – alespoň já si to tak vysvětluju – docházeli, aby vysvětlovali, co je to skutečně filozofie, takže mně nabídli jako alternativu češtinu, slovenštinu neučitelskou, tak já jsem to šla zkusit a vedle jsem si vzala přihlášku na žurnalistiku, protože mi to přišlo dost blízko té spisovatelce. No, a když jsem se dostala na žurnalistiku, tak mi to to přišlo jako vyrozumění první z těch vysokých škol, kam jsem to zkoušela, mimo to ještě to byla pedagogická fakulta v Praze, no a ta filozofie, ta mi přišla až v srpnu, tuším, že ano. A já jsem si tehdy neuměla představit, že budu dělat dvě vysoké školy najednou. Možná to byla chyba, nevím, ale možná ne. Asi to tak bylo zařízené.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Taky jsi někde říkala, že nemáš žádný větší plán na víc let dopředu a že se necháváš vést, to vlastně souvisí s tím, o čem mluvíme.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

To souvisí s vírou. Ano, ano, já se nechávám vést. Ne, že bych byla úplně bez plánu. Já třeba plánuju, teď už máme rozplánováno tak, jak jsem nikdy nemívala v životě. Možná to souvisí s tím, že jsem externistka, takzvaná OSVČ. To znamená, že mám víc úvazku, nejenom v Českém rozhlase, teď konkrétně v Českém rozhlase Plus, takže když mi přijdou nějaké zajímavé nabídky, tak je přirozeně do toho kalendáře zahrnu a nějak se tím řídím, ale co chci říci, je, že nejsem urputná a nejdu jenom za jednou cestou nebo za jedním cílem nebo za jedinou cestou. A nechávám se oslovovat a zatím se mi to vždycky vyplácelo, protože to, co mi přichází do cesty, jsou často nové zkušenosti, nové výzvy, a to, myslím, je k nezaplacení.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Veronika Sedláčková do České televize nastoupila už v době studií na žurnalistice na klasickou, řekněme, studentskou brigádu a vydržela mnohem déle, než sama čekala. Kdo ti vlastně, Veroniko, řekl o tom, že Česká televize shání helfery, v uvozovkách, že je tam místo, které by si mohla jako tu studentskou brigádu využít?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

No, jeden můj příbuzný pracoval v televizi, tedy na technickém úseku, takže tam samozřejmě znali lidi i v té "ótéence", jak se říká, tedy v té budově zpravodajství a věděl, že tam přijímají lidi do takzvané směny, to znamená na takovou černou práci, řekněme, pomáhat kolegům – tehdy jsem se ještě neodvážila říkat kolegyním nebo kolegům – ale pomáhat tedy redaktorům a redaktorkám zpravodajství České televize v přípravě zpráv. To znamená nosit jim, tehdy jsme ještě byly analogový, takže se nosili ty krabice se záznamy a archivy obrázků, které se pak stříhaly do vysílání a všeobecně jsme tak byli k ruce, řekněme, ve směně, takže tak jsem se o tom dozvěděla, no a začala jsem tam pracovat bez nějaké větší ambice, bez nějakých větších plánů opět.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

A zůstala jsi vlastně mnohem déle, než se tedy původně čekalo. Když jsem probírala věci a vzpomínala na tvoji práci v České televizi, když už se dávno nebyla tou, která pomáhala, ale tou, které měl někdo další pomáhat, například jsi dělala rozhovor s tibetským dalajlámou. Jak dlouho dopředu jsi věděla, že tě tohle téma čeká?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Já už si to nepamatuji. To je jako hodně dávno. Jak dlouho jsem věděla, že budu točit rozhovor s dalajlámou? Někdo mi to určitě řekl. Já jsem se na to určitě chystala, ale co si pamatuju z té konkrétní situace, tak byl ten neuvěřitelný stres, který vznikl ne proto, že by to byl dalajláma, ale protože dalajláma a plus jeho doprovod přijeli asi o 40 minut dřív a já jsem byla tou dobou v maskérně. A maskérka mě líčila a jaksi měla nalíčeno tak zhruba polovinu, ano. A já jsem tedy zjistila, že jsou tam, protože tam najednou v té maskérně bylo celé vedení České televize, které šlo přivítat toho dalajlámu, zeptat se jaksi, kdy budu hotová. A já jsem to nevěděla, takže ten

neuvěřitelný tlak na tu nebohou masérku vynaložený vedl k tomu, že to za Boha nemohla dokončit. A abych toho neměla málo, tak mi pustili v té maskérně výstup do monitoru nebo obrazovky, která tam tehdy byla – už nevím, jak to tam je, asi tam nějaký výstup ze studií je – abych viděla, jak ve studiu sedí samotný dalajláma, kterému se tam nikdo nevěnuje.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

A čeká na to vysílání.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Nikdo prostě nevyužije příležitosti popovídat si s tibetským duchovním. A on tam seděl v té židli, a tak se různě jako točil, tak já předpokládám, že meditoval. Já tou dobou tedy určitě ne. Tak jestli jsem si od té chvíle slibovala nějaký výraznější duchovní zážitek, tak to byl neuvěřitelný stres a já jsem tam tedy přiběhla a myslím, že ještě jedno oko nebylo vůbec jaksi dodělané, a když jsem přišla, tak jsem se samozřejmě omlouvala a napadlo mě, že možná jsem žena na světě jediná, na kterou dalajláma čekal zhruba 20 minut, protože zkrátka maskérna nepočkala a říkám, ten výstup, to si dodnes zapamatuju, jak tam sedí v té modré vaně studia dalajláma a na té židli čeká, až já přijdu.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Dalajláma čekající na Veroniku Sedláčkovou, co ale situace, vypjatá období? Obecně zpravodajsky vypjatá období, velké průšvihy, třeba živelné katastrofy. Ty jsi točila povodně v Ústí nad Labem? Také asi obrovská zkušenost.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Já, když sem referovala o těch povodních, tak jsem se vždycky snažila mluvit předtím s těmi lidmi. Ono taky tehdy to nebylo, řekněme si před 16 lety, tak zařízené, že bych měla na smartphonu Google anebo nějaký zpravodajský web a mohla ty informace shromažďovat a dávat je do vysílání z internetu, takže já jsem musela s těmi místními mluvit, abych věděla, co se děje. Také jsem po telefonu sháněla informace, abych je mohla předat do toho celostátního vysílání České televize a je hodně zajímavé, že to mě zasáhlo nejvíc, jak byli ti lidé neuvěřitelně milí na nás, jak se dokonce snažili starat o to, aby nám tam bylo dobře, takže když jsem třeba byla v těch Českých Budějovicích ten první večer, tuším, tak to bylo na jednom z těch sídlišť u řeky, kde už se ta voda zvedala a ti lidé byli evakuováni, no a ještě tam přišli lidé, kteří nám nesli třeba čaj. Nebo když jsme byli v Ústí nad Labem a tam bylo, tuším, skoro 12 m vody, poměrně nepředstavitelná věc, takže se tam jezdilo na lodičkách místo v autech. A každý den ráno a večer tam přijížděl pekař, který nám vozil tedy jaksi svoje výrobky, ale večer to, co navařil, a to bylo opravdu výborné, takže kotel, dejme tomu, já nevím, co to bylo, těstovin, a tak dále. A dokonce ještě potom o Vánocích, které přišly, tak nám do zpravodajství celému štábu poslal krabici vánoček. A já chci říct, že to si vlastně na té novinářské práci cením nejvíc nebo jsem si cenila nejvíc, když jsem byla reportérka, redaktorka, teď už toho tolik nezažiju v terénu. Toho setkávání s lidmi, protože to člověk vlastně nejvíc pozná, kde žije.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Veronika Sedláčková je mým dnešním hostem v Záletech. V České televizi začínala Veronika Sedláčková jako reportérka. O tom už jsme mluvili, a pak přišlo moderování a prestižní pořady – Jedenadvacítka, Události, komentáře. Veroniko, kdo tenkrát přišel s tou nabídkou a jaká byla tvoje reakce? Věděla jsi hned, že vlastně z té venkovní části, z té redaktorské práce, z toho venkovního prostředí, z reportáží, si ráda sedneš do studia?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Ono to nebylo tak, řekla bych, dané řezem, protože já jsem sice začala moderovat Jedenadvacítku, ale vždycky jeden týden jsem moderovala a druhý jsem točila do zpravodajství, takže já jsem se vůbec nemusela rozhodovat, jestli budu dělat to nebo ono. To přišlo až o pár let později s Událostmi, komentáři, kdy už jsem,

tuším, ale také za to ruku do ohně nedám, poslední rok, dva opravdu jenom moderovala, takže jsem tak plynule přešla z toho terénu, jak se říká, k tomu moderování, a to mě samozřejmě taky bavilo. To je úplně jiná disciplína než dávat dohromady reportáže, i když i to má něco do sebe, ale s věkem možná člověk ocení i to, že nemusí být na telefonu, že nemusí se bát, jestli bude mít volný večer nebo volný víkend, že se tam přece jenom dá něco naplánovat.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

O tvé rozhlasové práci budeme za chvíli ještě mluvit. Když teď ještě zůstanu na chvíli v televizi, dělala jsi komentované pořady, základem jsou tedy rozhovory a hledání těch souvislostí. Pomůže ti při přípravě takového rozhovoru to, že je ti to téma blízké, anebo se stejně, v uvozovkách, rychle a možná i kvalitně dokážeš připravit na téma, které je ti naprosto cizí?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Obojí. Vlastně moje práce současná, což je připravování rozhovorů, pokud vezmeme ten Český rozhlas, které obnášejí duely, to je pořad Pro a proti. Znamená to z principu, a logicky i z názvu vyplývá, dva názory proti sobě stojící, takže na různá témata. A jestli mě na téhle práci něco baví kromě té živé reakce, tak je to právě to studium, protože já můžu celý život a zatím se mi to tak dělo díky Bohu, studovat a učit se nové věci, takže neexistuje v podstatě téma, které by pro mě nebylo výzvou, tak abych vlastně se netěšila na to, že se něco nového dozvím nebo že si o tom budu moct něco nového přečíst a dozvědět se, když se na ty rozhovory připravuju, tak to gro, ta časová dotace, tak jak je rozplánovaná pro mou přípravu, a to, jak odvedu ten rozhovor, je vlastně největší na přípravu. A potom ten rozhovor, to už je ta půlhodina většinou živého vysílání, ale to taky není od věci, protože tam si trénuju ten postřeh a tu schopnost reagovat, a to je také hodně zábavná věc pro mě.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Z České televize jsi, Veroniko, odešla, tuším, že tedy v roce 2006, stala ses ředitel odboru komunikace Letiště Praha. Cítila jsi, že potřebuješ nějakou změnu nebo bylo těch důvodů k tomu stoupnout si na druhou stranu té, v uvozovkách, barikády, čáry – to je jedno, jak tomu budeme říkat – víc?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Těch důvodů bylo víc. Ta změna nebo potřeba změny byla jedna z těch hlavních, protože já jsem tam v České televizi pracovala od svých 22 let a bylo to 11 let, když jsem odcházela. A já už jsem de facto nevěděla, jestli mě to baví, nebo jestli to dělám, protože jsem na to odkázaná. Tedy to je hloupé říct, protože to je výborná práce samozřejmě, zábavná a všechno, prestižní, ale já nelituju dne, kdy jsem odešla, ani minutu, protože jsem odešla v letech, kdy jsem mohla začít jinde jinak, kdy jsem si mohla vyzkoušet věci, ještě jsem se toho nebála, a kdy jsem každou zkušenost brala jako v podstatě dar, i když někdy hodně draze vykoupený, protože ne všechny zkušenosti jsou jenom příjemné.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

S Veronikou Sedláčkovou si povídám v Záletech. V žurnalistice si Veronika Sedláčková vybrala rozhlasovou specializaci. V rozhlase tedy už desátý rok Veronika pracuje. Tvůj příchod do rozhlasu byl stejně, Veroniko, radostný jako tvé začátky v České televizi?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Tak, to bylo úplně jiné. Nebylo mi 22 a taky už jsem měla něco za sebou a už jsem od práce nečekala všechno. Já jsem se do práce v televizi, do té novinářské práce, zamilovala, a to už se nevrátí nikdy, protože my jsme v té době byli podobně mladí všichni, mladý kolektiv a nikdo neměl rodiny, nikdo neměl děti, takže my jsme byli buď v práci, nebo v restauračním zařízení, kde jsme se bavili o práci. Tak to je věc, která už se nikdy nevrátí, ani už bych na to neměla sílu ani chuť, a když jsem nastupovala do rádia, tak jsem věděla, že chci dělat živě



rozhovory, že mě to baví po těch zkušenostech předtím, že mě to baví nejvíc a s tím cílem jsem tam šla, s tím, že jsem od toho čekala právě tohle.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

-----  
Kdybychom měli srovnat respekt z kamery a respekt z rozhlasového mikrofonu, který je pro tebe osobně větší?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

-----  
Já ani nevím. Pro mě vždycky mikrofon ať už rozhlasový, nebo televizní znamenal, že se oprošťuje od sebe a že tady nejsem jenom sama za sebe, ale že jsem někdo, kdo prezentuje tu instituci, takže mě do jisté míry uvolňuje.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

-----  
Maličko vzpomínám, když jsem si tady Záletech povídala před časem s panem Janem Petránkem a vzpomínala na to, jak komentoval přistání Američanů na Měsíci. Kdyby ty sis ze své rozhlasové, a nakonec možná třeba i televizní práce, měla vybrat nějaké téma, které pro tebe bylo takovým přistáním na Měsíci jako právě ono přistání pro Jana Petránka, které by to bylo?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

-----  
Já vůbec nevím. Pro mě je každé téma tak zajímavé, že mám chuť ho dělat, tedy proto ho dělám, že je pro mě zajímavé. Mám teď taky tu devizu, že se podílím na výběru témat pro svůj pořad a vybírám je tak, abych věřila tomu, že je potřeba je udělat, že je potřeba je odvysílat. A já to beru jako práci, která pro mě není ukončena. Já nedokážu vybrat jedno téma nebo jednu událost, ale co bych chtěla říct, je, že jestli se něco učím časem, kdy dělám duely, kdy dělám rozhovory, kde se živím kontaktem s lidmi a diskusí, tak stále více poznávám, že jak je ta diskuse důležitá pro nás všechny, pro vývoj v téhle společnosti, proto, aby ta společnost byla zdravá, protože pro mě je naprosto důležité vyslechnout si i názor druhé strany, pokud je to samozřejmě člověk, který neuráží nebo nepřekračuje zákon tím, co říká. To potom bez diskuse. Ale mně se často stává, že se mi nabídne prostřednictvím toho člověka jiný pohled na věc, jiný pohled na realitu. A já najednou ten svět vidím jinak, vidím ho barevněji, vidím ho širší, tak jak by ho já osobně nikdy neviděla, kdybych se uzavírala pouze v tom, co jsem si do té doby myslela. Já neříkám, že měním své názory každou chvíli, ale kdybychom uměli diskutovat tak, že se nebudeme za svoje názory brát až do krve, že se nebudeme hádat s lidmi o to, co si myslí, že zkrátka budeme otevření tomu, že někdo může mít jiný pohled na věc.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

-----  
A že k tomu má, promiň, dost dobrých důvodů.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

-----  
Že k tomu má dost dobrých důvodů, zkušeností, a že ten člověk je stejně cenný, jako jsem já sama, pokud to není člověk placený za nějakou manipulaci nebo propagandu, ale o tom už jsme mluvili. Tak já zkrátka si myslím, že ta diskuse nás může osvobodit a může spojit. My potřebujeme něco, co bude spojovat, tak tohle mě těší na mojí práci.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

-----  
A o tom spojování a rozdělování budeme i za chvíli s Veronikou Sedláčkovou v dnešních Záletech mluvit. O rozhlase si v Záletech povídám s novinářkou a rozhlasovou moderátorkou Veronikou Sedláčkovou. Moc ráda, ještě jednou děkuju, Veroniko, za to, že tu spolu můžeme právě tu dnešní hodinku Záletů...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Potěšení na mé straně.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Tvým aktuálním pořadem – už jsme to vlastně říkali – je Pro a proti Českého rozhlasu Plus, tedy 2 hosté s třeba opačnými nebo rozdílnými názory na dané téma. Co to myšlení lidí opravdu rozděluje podle tvého názoru? Právě to, že neznají argumenty druhé strany, že jsou dogmatictí?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Tak já bych nerada byla na lidi přísná. Lidé jsou vystaveni s internetem, s nástupem sociálních sítí neuvěřitelnému množství informací. Oni jsou atakováni každý den podle míry své závislosti na sociálních sítích a internetu neuvěřitelným množstvím informací, které podle mě jen zlomek lidí umí vyhodnotit, i já se v tom občas ztrácím, a to jsem profesionálka. A teď ti lidé podléhají i zprávám, které tady někdo cíleně šíří, manipulace, propaganda tak, aby právě zasel nedůvěru mezi nás ve společnosti a cíleně tady někdo vytváří – a ta hrozba z Ruska je definovaná jasně – pocit, že jsme v ohrožení, že náš svět, jak ho známe, se hroutí, že permanentně nás ohrožuje migrace nebo že nás ohrožuje někdo jiný. Cílem je, abychom se zase začali zavírat ve svých domech, abychom zase začali být nedůvěřiví vůči lidem, kteří jsou s námi, protože upřímně řečeno, my prostě nebudeme moci žít nikdy jinak než spolu, takže já říkám: pojďme vymýšlet cesty, jak spolu žít, a ne propagovat cesty, jak se rozdělovat. To už jsme zkoušeli, to nevyšlo. Dvacáté století, to je krvavé století jenom proto, že tady bylo několik lidí s neuvěřitelnými ambicemi, kteří dokázali podrobit svým ambicím národy, kteří za sebou mají krvavé oběti. Takže já bych i plédovala za to, a skutečně bych ráda lidem nabídla tu možnost, aby vyšli ven, aby naslouchali těm druhým, aby se nebáli, aby si hledali komunity, ve kterých je jim dobře. Vždyť tady nemusíme dělat něco, co je nám proti srsti. Když mě baví rybaření, tak jdu mezi rybáře. Když mě baví pletení, tak si udělám kroužek pletení. Zkrátka nesedět doma, nekoukat na internet jenom, ale setkávat s lidmi, se kterými je mi dobře. Důležité je, abychom se cítili milovaní.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Vraťme se do rozhlasového studia teď. Úkolem moderátora je tu debatu nastartovat a pak taky ukočírovat. Oboje podle mého názoru může být občas stejně složité.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Asi ano. Já si myslím, že ten rozhovor, jak ho vnímám já, má určité své zákonitosti, jak už jsem předeslala dřív, tak přirovnala bych ho k šachové partii, kdy už bych měla mít vždycky 1–2 tahy rozmyšlené dopředu, ale zároveň člověk musí pořád poslouchat, co ti lidé říkají, protože už se mi stalo několikrát, že ten scénář, jak jsem si ho připravila, jsem obrazně vyhodila do koše a skoro v 90 % případů se nedívám na to, co si píšou, protože by mě to zdržovalo od toho povídat si s těmi lidmi. To, co jsem se naučila, to už stejně musí mít v hlavě, to už nedoženu tím, že bych to měla na tom papíře.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Když jsem si tady povídala s Václavem Moravcem, tak mi vyprávěl o tom, jak moc ho baví, když na sebe Babiš s Bártou mávají toastovými chleby, že jsou to okamžiky, kdy vlastně nejen, že má svoji práci rád, ale že jsou to okamžiky, kdy svoji práci miluje. Kdy ty miluješ svoji práci?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Pořád. To nezáleží na těch hostech. Já tu práci mám ráda, protože mě stimuluje, protože mi umožňuje dělat to, co mě baví, protože se můžu setkávat s novými lidmi, protože můžu zkusit nové věci.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Posloucháte Zálety dnes s novinářkou Veronikou Sedláčkovou. Přesto, o čem jsme tady dnes mluvili, jsme se vůbec nedostali, Veroniko, k tvojí lásce ke knížkám, například k poezii Jana Skácela. Asi pořád platí, že je tvým nejoblíbenějším autorem.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Je. Platí to. Já myslím, že bez poezie bychom nepřežili. Já, čím jsem starší, tak tím víc si myslím, že je v tom daleko víc pravdy než v čemkoliv jiném, protože to vypovídá o tom vnitřním zrání člověka, o tom, jak prožívá svět, o tom, jak ho vidí, a když to ještě konvenuje s tím, jak jsou ta slova posazená za sebou a je to krásné, tak já zkrátka u toho odpočívám, já v tu chvíli cítím, že svět je v pořádku.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Že to je nejenom poezie, ale třeba taky poetika a dokonalost.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Já jsem jednou napsala na Facebook, že poezie nás všechny jednou zachrání a já si myslím, že je to pravda, že nic jiného nás nezachrání.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Někde jsi říkala, že by ses Jana Skácela, kdybys mohla, zeptala na 3 věci. A jestli dovolíš, tak já teď ty 3 otázky položím tobě. Říkala jsi, že by se ho zeptala na to, co je pro něj v životě nejdůležitější? Tak co je nejdůležitější pro Veroniku Sedláčkovou? Ona poezie?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Poezie taky, ale potom vnitřní vyrovnanost, abych každý de ráno večer vstávala a usínala s tím, že mám čistý stůl a že tady nemám žádný dluh a že jsem nikomu neublížila.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Říkala jsi, že by ses Jana Skácela zeptala taky na to, co ho nejvíc zklamalo, tak co nejvíc zklamalo Veroniku Sedláčkovou?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Asi já sama sebe.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

A teď určitě nemyslíš na nějakou konkrétní situace, ale třeba na ten nevyrovnaný účet mezi ránem a večerem?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Tak. A na to, že se někdy na sebe opravdu nemůžu spolehnout v tom, jestli budu vždycky taková, jakou jsem chtěla být, ale co můžu říct, tak je, že se o to snažím.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Zároveň jsi říkala, ta třetí otázka pro Jana Skácela v tom teoretickém rozhovoru, jak zahání strach. Tak, jak zahání strach Veronika Sedláčková?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

-----  
Modlitbou.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Na závěr, Veroniko, nesmí chybět ani tradiční štafeta otázek. Minulou neděli tu se mnou byl režisér a herec Jan Kačer a tady je jeho otázka pro tebe.

Jan KAČER, herec, režisér  
-----

Tak já bych se dotázal této dámy, jaký dar by si přála, kdyby nemusela se ohlížet vůbec na nic, na peníze, na ohledy, co by skutečně chtěla, aby jí to její ženské srdce potěšilo?

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Aby mě poslouchal, co říkám, tak to by mě potěšilo. A potom nějaký takový třeba aspoň pětidenní pobyt někde, kde by se mě od rána do večera někdo staral, měla bych čas na knížky.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Na příští neděli se těším na další milé televizně-rozhlasové setkání. Mým hostem bude novinářka a zahraniční zpravodajka Hana Scharffová. Já předpokládám, že se vlastně z doby tvého televizního působení s Hankou znáte, tak možná to bude otázka hodně osobní, sama jsem zvědavá, na co se jí zeptáš.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Zeptám se jí, jestli se jí nestýská po cestování a kam se chystá příště za hranice?

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Už za týden mé další záletové setkání, tentokrát s Hanou Scharffovou. Za to, že jsme se po letech mohly znovu setkat u toho zeleného stolu před dvěma modrými rozhlasovými mikrofony s mojí bývalou kolegyní z České televize Veronikou Sedláčkovou, za to já moc děkuju Českému rozhlasu. A Veroniko, ty tři odpovědi, které jsi dávala v závěru našeho fiktivního rozhovoru s Janem Skácelem a mého konkrétního rozhovoru s tebou, budu si je opakovat. Díky za inspiraci, které se mi díky tobě teď do života dostalo. Díky za to moc.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka  
-----

Díky za to příjemné povídání.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka  
-----

Krásnou neděli vám všem.

---

## **Ruské soudy dnes povolávají k přestupkovému řízení desítky lidí zadržených při sobotní demonstraci**

29.7.2019 ČRo Radiožurnál str. 02 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor  
-----

Ruské soudy dnes mají napilno. Povolávají jednoho po druhém k přestupkovému řízení desítky lidí zadržovaných při sobotní demonstraci proti vyloučení opozičních kandidátů z komunálních voleb. Na každého předvolaného mají zhruba čtvrt hodiny. Zásah proti nepovolenému protestu byl v několika směrech výjimečný, ať počtem zadržovaných či svojí tvrdostí. Americké velvyslanectví v Moskvě kritizovalo údajně neúměrné použití síly, o policejní brutalitě mluvila i kremelská rada pro lidská práva, poradní orgán prezidenta Putina. Mezitím se v moskevské nemocnici zotavuje opoziční vůdce Alexej Navalnyj. Ten byl z vězení převezen do péče lékařů kvůli údajně prudké alergické reakci. Média dokonce spekulovala o otravě. My jsme ve spojení s Janem Šírem z Katedry ruských a východoevropských studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý den.

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**

-----  
Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

-----  
Nejdřív k tomu zdravotnímu stavu Alexeje Navalného. Co o něm vlastně víme?

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**

-----  
Máme informace, které pocházejí ze štábu Navalného a ke kterým se vyjadřovali i zástupci nemocnice, ve které Navalnyj se momentálně nachází. Podle ošetřujícího lékaře by jeho stav měl být uspokojivý s tím, že do té nemocnice byl narychlo převezen z vězení poté, co se u něj objevila nějaká kožní reakce. Ze štábu Navalného máme informace o tom, že Navalnyj žádnou alergií ani podobnými zdravotními problémy nikdy netrpěl a sám ten štáb Navalného přichází s tou informací, že za tím mohla stát otrava nějakou neznámou látkou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

-----  
Anebo za potížemi mohly stát i špatné hygienické podmínky ve vězení. To se také zmiňuje jako jedna z možností, ne?

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**

-----  
To já nevím, jestli, já jsem /nesrozumitelné/ v ruském vězení, ale z toho Navalnyj se nacházel ve vězení už delší dobu opakovaně a takové reakce zatím na své kůži, na svém těle, na svém organismu nezaznamenal a ani je nezaznamenal nikdo jiný.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

-----  
Jak bylo řečeno, tak lékařům se údajně jeho problémy podařilo nějak zvládnout, jeho život prý nic neohrožuje ale, proč vlastně v té cele byl? Čím se podle ruských úřadů provinil?

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**

-----  
Já nevím, jestli je vhodné tady komentovat ruské verze, Rusko je asi jedinou zemí vyspělého světa, kde se stále praktikuje sankce vazby, říká se tomu v ruštině administrativní arest, přestupková vazba coby forma sankce za porušení přestupkového zákona. U toho, ten Navalného prohřešek, za který byl uvězněn na 30 dní spočíval v tom, že během demonstrace, která se konala ne tento víkend, ale víkend předtím, vyzval občany k tomu, aby se zúčastnili té sobotní demonstrace teď, proti které bezpečnostní složky tak tvrdě zasáhly.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

-----  
A jaký byl vlastně průběh těch sobotních demonstrací. Co by vypovídalo o policejní brutalitě, kterou zmiňovala i kremelská rada pro lidská práva nebo americká ambasáda?

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**

-----  
Ten průběh byl i na ruské poměry poměrně atypický v tom, že počet zadržených výrazně přesahoval to, co je v Rusku normou, to znamená, máme zde absolutně největší počet zadržených za posledních x let. Zadrženo bylo něco kolem tisíce 100 účastníků demonstrace i novinářů, kteří o tom psali i náhodných kolemjdoucích. Co se týče toho průběhu, zejména toho zásahu silových složek, máme informace, byly zdokumentovány případy toho, že řada těch účastníků si to odnesla nějakým fyzickým zraněním, ať už se jedná o těžké pohmožděniny v oblasti hlavy nebo třeba zlomené končetiny.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor  
-----

No a proč tímto způsobem podle vás režim zasahuje? Asi musíme vzít v úvahu, že se jednalo o nepovolenou demonstraci.

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**  
-----

Je dobře, že upozorňujete na ten pojem nepovolená demonstrace. To je samo o sobě nonsens. Demonstrace, veřejné shromažďování patří k základním občanským a politickým právům, která jsou zakotvena i v ruské ústavě, to znamená, tím se dostáváme vůbec k jádru toho problému, že tady ruská státní moc pomocí nějakých zákonných nebo podzákonných aktů fakticky pervertuje dikci ústavy a porušuje občanská práva, která jsou garantována ústavou. Ten důvod já bych spatřoval skutečně ve strachu stávající státní moci z toho, že se situace snadno může vymknout zpod kontroly. Ten režim, který v Rusku momentálně vládne, se nachází u moci prakticky 20 let, není populární, obávám se, že do velké míry vyčerpal i možnosti nějaké reprodukce, ať tím represivním přístupem, fakticky znemožnil i možnost nějaké pokojné výměny moci a participace občanů na správě věcí veřejných. V případě, že by takto nezasáhl, lze předpokládat, že by ty demonstrace mohly pokračovat i jinde.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor  
-----

A proti čemu vlastně lidé v ulicích demonstrovali? Proč je účast opozičních kandidátů v komunálních volbách tak důležitá, že budí, dá se říct, na obou stranách tolik emocí?

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**  
-----

Já nevím, jestli je důležitá. Jak už jsem řekl, jedná se tedy o snahu, zasáhnout a podílet se na správě věcí veřejných, promluvit do politického života. To jsou všechno základní občanská politická práva, kterým se minimálně nominálně i členové opozice v Rusku těší. Chtěli podle těch svých vyjádření, teďka narážím třeba na vyjádření pana Gudkova prověřit, jestli skutečně je možné v Rusku legálním způsobem provozovat politickou činnost. Ukazuje se, že je to velice ztíženo.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor  
-----

Ale v tomhle případě se jednalo, pokud vím, také o toky peněz, dejme tomu, v Moskvě v obrovském městě s obrovským rozpočtem, na které by v případě, že by se zúčastnily tohoto, těchto voleb, tak by možná měly větší dohled opoziční síly než doposud, ne?

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**  
-----

Samozřejmě. Moskva je světová metropole, má, já nevím, oficiálně nějakých 11 milionu občanů, vzhledem k nelegální, často neregistrované migraci lze předpokládat, že v té moskevské aglomeraci momentálně žije klidně 15 000 000 občanů. S tím jsou spojeny i velké peníze, které velmi často právě v Moskvě končí z toho, co Moskva je schopná vybrat, třeba v těch /nesrozumitelných/ regionech Ruska, bohatých na, nevím, energetické suroviny, a tak dále. Takže to zatím asi tento aspekt je možno spatřovat taky. Teď si myslím, nicméně, že ta primární motivace souvisí se snahou režimu nedopustit, aby jeho legitimita pozice byla ohrožena zejména v té politické oblasti.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Míní Jan Šír z Katedry ruských a východoevropských studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuji vám, na shledanou.

Jan ŠÍR, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**

Děkuju za zavolání.

---

## **Žhářský útok na německého politika**

29.7.2019 ČRo Plus str. 04 17:10 Den podle...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Jako pokus o vraždu vyšetřuje německá policie žhářský útok na zahradní domek, ve kterém přenocoval politik protiimigrační strany Alternativa pro Německo dvaatřicetiletý Sebastian Koch. Dřevěný přístřešek zapálil zatím neznámý pachatel v obci a tenze ve spolkové zemi Sasko Anhaltsko včera brzy ráno. Politika ani žena, která v domku rovněž spala neutrpěli žádné zranění. Útoky na politiky se v Německu v posledních letech odehrávají ale čas stále častěji. Ty nejznámější jsou spojovány s 3 se vstřícným přístupem obětí vůči migraci, což by, ale v tomto případě platit nemělo. Naším hostem je teď Zuzana Lizcová z institutu mezinárodních studií **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy hezký den vám přeji, vítejte ve vysílání. Dobrý den paní Lizcová už se ví od policie něco bližšího na místě byl nalezen urychlovač hoření a policie uvedla, že nemůže vyloučit, že motiv činu byl politický. Víte něco něco víc.

Zuzana LIZCOVÁ, **fakulta sociálních věd** UK

Ze zpráv německých médií vyplývá, že v té chatě na celé Sebastian Koch displej s přítelkyní, která se nikdy v ranních brzkých hodinách všiml, že se za okny domku někdo pohybuje a poté se všiml toho vznikajícího požáru policie a dítě údajně našla kanystr s benzinem, a právě Sebastian Koch se vyjádřil v tom smyslu, že si myslí, že šlo o politicky motivovaný čin nicméně policie zatím vyšetřuje údajně jiné verze.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pokud by šlo o politický čin politický motiv tak, kudy by směřovaly úvahy o možném pachateli Německo je přece v poslední době spojováno spíš pravicovým extrémem jsme než levicovým.

Zuzana LIZCOVÁ, **fakulta sociálních věd** UK

v Německu jsou činil pravicoví tak levicově extrémisté a podle zpráv německé televize se poslední době množí útoky na politiky a kde zatím tedy není jasné, jestli tento čin byl politicky motivovaný, ale například v lednu tohoto roku už došlo na napadení vlastně jiného politika Alternativy pro Německo a také kolem toho byla podobně. Podobně velká nebo značná mediální odezva.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A je něco konkrétního paní Lizcová čím mohl právě dotýčný politik AfD Sebastian Koch vyvolávat emoce nesouhlas nebo. Nějaký silný odpor svých potenciálních politických nepřátel, kdo to zřejmě.

Zuzana LIZCOVÁ, **fakulta sociálních věd** UK

Ano samozřejmě to v této chvíli pouhá spekulace Sebastian Koch není nějaká známý ani významný politik strany a hezké v tom celoněmeckém měřítku on předsedou regionální buňky této i antény krajské strany zajímavé, že dojde z tohoto relativně záhy začátkem roku 2014 tedy krátce po tom co strana vznikla a toku té se ale podívat třeba na levicové jde, tak tam často funguje. Figuruje on jako osoba, která má být ve spojení s neonacistickými kruhy v regionu takže, dá se předpokládat, že byť toto mohl být možný motiv nicméně, jak říkám v této chvíli je to zcela jasné.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka  
-----

Útoky na politiky v Německu se v posledních letech odehrávají stále častěji. K těm nejznámějším patří třeba pokus o vraždu současné primátorky Kolína nad Rýnem Henry té krve z roku 2015 málem přišla o život. Mohu zmínit předloňský útok nožem na starostu obce Alta na Andream hold Šteina ten politik CDU, pak to byla nedávná vražda politika CDU a vysokého úředníka spolkové země Hesensko Waltera Lübckeho a od minulého týdne policie vyšetřuje také napadení starosty města Hockenheim. Motiv také zatím neznáme existuje nějaké vysvětlení nebo k čemu se třeba přiklání média v Německu, proč právě. V Německu pachatelé přistupují k ozbrojeným útokům. Mi to z jiných zemí tolik neslyšíme tak proto se na to ptám.

Zuzana LIZCOVÁ, **fakulta sociálních věd** UK  
-----

Nejsem úplně jisté, jestli se jedná o nějaké německé specifikum politici, že shodují v poslední době Německo v tom smyslu, že ta politická debata obecně velmi zhruba to znamená, že dochází k celé řadě verbálních útoků i třeba různých. Zasílání nenávistných mailů a podobných dalších záležitostí to.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka  
-----

Známe i od nás ale ale, ale ty hodiny bylo, ale ty.

Zuzana LIZCOVÁ, **fakulta sociálních věd** UK  
-----

Nadšené ano německý spolkový kriminální úřad vede statistiku podrobnější v tomto směru za poslední 3 roky z toho vyplývá, že v Německu se odehraje něco kolem 1500 nebo 1800 podobných trestných činů, které směřují právě na politické funkcionáře nebo veřejně činné osoby a přibližně 4 desítky z těchto činů jsou násilnému jakoby násobí doba zabarvení nebo termální násilný charakter.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka  
-----

A no a jak se mluví o tom, proč je to tak tak časté je to zkrátka tou tou hrubou diskusí jsou tito hrubou atmosférou.

Zuzana LIZCOVÁ, **fakulta sociálních věd** UK  
-----

Určitě jde o to, že ta situace ve společnosti. Určitým způsobem přiosťuje v posledních letech samozřejmě se hovořilo o tom tématu migrace ve výrazně polarizují německou politickou scénu, takže to se k tomu přidává také zároveň hraje roli třeba u těch násilných trestných činů ta okolnost, že například na internetu národních diskusních fórech a podobně. Mohou lidi často vystupovat anonymně to znamená, že se odváží třeba i ostřejších útoků, než by byly schopny podniknout tváří tvář nebo Římana.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka  
-----

Připomíná Zuzana Lizcová odbornice na Německo z institutu mezinárodních studií **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy moc vám děkuji za váš čas za rozhovor na slyšenou.



## 10. 8. 2019 / Komentovaná prohlídka výstavy Vysočina, křabatina, mrchovina: Solitéři Vysočiny

29.7.2019 artalk.cz str. 00

Komentovaná prohlídka výstavy Vysočina, křabatina, mrchovina: Solitéři Vysočiny s Milošem Doležalem / 8smička / Humpolec / 10. 8. 2019 v 15:00

Miloš Doležal, kurátor výstavy Vrchovina, křabatina, mrchovina: Solitéři Vysočiny vás osobně provede a dozvíte se všechno o výstavě i o samotných umělcích a jejich dílech, a kromě toho se můžete těšit na spoustu zákulisních informací, které může vědět pouze kurátor. Vstup na komentovanou prohlídku je v rámci vstupného na výstavu 8,- Kč. Na komentovanou prohlídku doporučujeme rezervaci na [info@8smicka.com](mailto:info@8smicka.com).

Miloš Doležal (1970) je básník, spisovatel a publicista. Vystudoval obor nakladatelství na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Od r. 1998 do roku 2018 působil jako literární redaktor a dramaturg Českého rozhlasu Praha. Je autorem a spoluautorem řady rozhlasových a televizních pořadů a dokumentů zabývajících se 2. světovou válkou a komunistickým terorem v Československu. Knižní biografie Jako bychom dnes zemřít měli, pojednávající o životě a smrti faráře Josefa Toufara, získala v anketě Lidových novin v roce 2012 ocenění Kniha roku. Žije na Vysočině u Humpolce.

URL| <https://artalk.cz/2019/07/29/10-8-2019-komentovana-prohlidka-vystavy-vysocina-křabatina-mrchovina-soliteri-vysociny/>

---

### Muž, který byl vždy o krok napřed

29.7.2019 Lidové noviny str. 20 Poslední strana  
JAN ADAMEC

K 30. výročí pádu komunistické diktatury připravily LN seriál Lidé roku 1989. Dnešní díl je věnován Michalu Horáčkovi (\* 1952), novináři a textaři, jenž zprostředkoval jednání mezi Václavem Havlem a Ladislavem Adamcem.

Dvanáctého října 1981 konstatovali příslušníci StB v tzv. zprávě o prošetření, že Michal Horáček, bytem v Platněřské 7, Praha 1, má pověst slušného občana, jenž vede spořádaný osobní život a „nepotrpí si na žádné výstřednosti“. V disertační práci Habitus hazardního hráče. Etnografická rekonstrukce radikální alternativy v období reálného socialismu, kterou Horáček obhájil v roce 2011 a jež je jakousi do společenskovedního kontextu zasazenou vzpomínkovou sondou do sázkařské a hráčské subkultury pozdního socialismu, však Horáček nabízí poněkud jiný obraz sebe sama: „... v hráčském světě jsem mezi léty 1968 a 1990 pobýval téměř každý den (...), mluvil jsem hráčskou mluvou, vyznával hráčskou etiku, hleděl na svět hráčskou optikou.“

V Horáčkově líčení představuje tento ani povolený, ani zakázaný mezesvět unikovou realitu, do níž před ideologicky sešněrovaným životem unikali profesori i metaři, „svlékali“ své oficiální identity a bez ohledu na svůj majetek či vzdělání, uvnitř jakéhosi paradoxně opravdovějšího komunismu propadali životu „na hře“. Definičním znakem tohoto ostrůvku svobody a autenticity, jenž balancoval mezi bezpečnou chatařinou a nebezpečnou disidentskou polis, byla uzavřenost a záměrná nesrozumitelnost vůči okolí. Hra se stala životem, život hrou.

Ani komunist, ani disident

O pár let později, snad v kontextu anticipované volební kampaně, již svůj hráčský život Horáček formuloval pro týdeník Euro méně existenciálně a více moralisticky: „Bylo to v době, kdy ostatní v neděli chodili do prvomájových průvodů a dělali ty nástěnky, hlásili se do komunistické strany a podepisovali poučení z krizového vývoje. Toho já jsem se nikdy neúčastnil.“ Horáček nebyl komunist, ale ani disident. StB jej hodnotila jako politicky pasivního, jenž „na veřejnosti proti socialistickému zřízení výhrady nemá“. Kdyby místo do Chuchle

jezdil na Sázavu a místo do USA jednou začas k moři do Bulharska, byl by z něj asi dokonalý vzorek průměrného občana husákovského Československa. Od něj ale Horáčka kromě hráčství odlišovaly ještě dvě věci. Zaprvé to byl rodinný kulturní kapitál. Jeho otcem byl divadelní dramaturg a překladatel Vladimír Horáček, po linii své matky, psycholožky Evy Heyrovské, se mohl pyšnit například nositelem Nobelovy ceny za polarografii, prastrýcem Jaroslavem Heyrovským. Zadruhé to byl jeho nesporný literární talent, umocněný snad až kohoutovskou všestranností a verbální opulencí, jež mu později umožnily psát čtenářsky atraktivní reportáže, popularizační práce, básně i písňové texty. Talent jako u většiny nadaných lidí čekal na svoji příležitost, aby se mohl bez ohledu na vnější okolnosti projevit. V oficiálních strukturách, jako byly v té době KSČ, kam na rozdíl od svého otce nechtěl vstoupit, či univerzita, kde by mohl navázat na své slavné předky, se tak ale nestalo.

V roce 1970 sice začal studovat **Fakultu sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy, ale jak Horáček uvádí ve svém oficiálním životopisu, jako nečlen SSM nedostal v roce 1974 doporučení k cestě do USA, a tak si pro výjezdní doložku „opatřil“ potvrzení z Entomologické sekce ČSAV, jejímž předsedou byl jeho dědeček, právník a také světová kapacita na tesaříky Leopold Heyrovský. Po návratu z USA byl Horáček zatčen a za padělání a pozměňování úřední listiny odsouzen k dvěma rokům s podmínkou na čtyři roky. To mu na dalších více než deset let určilo oficiální pozici v režimu, v němž střídal různá povolání, od mytí nádobí až po práci v družstvu invalidů META. A právě zde se o něj v roce 1981 začali zajímat estébáci a chtěli jej využít k donášení na údajně „pravicově orientované osoby“ pracující v družstvu, především však bývalého politického vězně Františka Cigánka. Spolupráci Horáček podle svých slov úspěšně „odsabotoval“ a o tři roky později byl jeho svazek odložen do archivu.

#### Království za koně

Život „na hře“, jakkoliv svobodný, však zřejmě nemohl plně uspokojit Horáčkovy literární ambice. Hra se anonymně hraje pro hru samu, ale tvůrce potřebuje být čten, uznáván, oceňován. Intenzivní paralelní život nejen po bytech, v nichž po půlnoci hrál karty, a ve dne v pražské Velké Chuchli přijímal sázky, přinášel Horáčkovi kromě smyslu života a někdy i peněz navíc i expertní vhled do oblasti koní a dostihů. Původně režimem ostrakizovaná buržoazně-feudální kratochvíle si v 70. a 80. letech našla početnou zainteresovanou komunitu, čemuž Horáček šikovně vyšel vstříc popularizační prvotinou Království za koně (1983, 1986), jež dosáhla téměř statisícového nákladu. Přes koničky se dostal i do zahraničních periodik jako The British Racehorse či The Thoroughbred Record a v roce 1984 získal stipendium World Press Institute na studium na americké Macalester College v St. Paulu v Minnesotě, pro něhož byl charakterizován jako „novinář na volné noze z Prahy, jenž pokrývá kulturu a sport“. Z pobytu vytěžil další odbornou publikaci o závodističích a hřebčinech v USA – Zpráva z Kentucky (1984).

Sedmdesátky a polovinu osmdesátých let přežil Horáček v „přítmi“, po nástupu gorbačovské perestrojky se mu ale otevřely nové možnosti, jichž dokázal plně využít. V roce 1986 se stal redaktorem populárního týdeníku Mladý svět, kde se v roce 1989 společně s Lubošem Beniákem proslavil kritickou reportáží o Ochranném svazu autorském OSA Nostra. Popularitu mezi čtenáři si získal i sérií fiktivní korespondence s osobnostmi světové historie Dopisy z lásky a nenávisti.

S literárním talentem, žánrovou přizpůsobivostí i zásobou do šuplíku psaných textů vtrhl i do pop-music. A opět se nabídka protнула s optávkou. Jak uvedl Josef Vlček ve svém portrétu Horáčka pro časopis Reflex, česká pop-music v té době stála na přetextovaných zahraničních hitech a schopné a rychle tvořící textaře vítala: „Horáček proto vyletěl mezi špičku skoro bleskově.“ Psal pro Michala Tučného, Petra Spáleného, Václava Neckáře, Karla Gotta i Hanu Zagorovou, a jak sám Horáček glosoval, „bral jsem všechno, protože jsem se chtěl naučit řemeslo“.

Své kongeniální hudební dvojče našel v Petru Hapkovi. Z jejich spolupráce nejvíce vyniklo album Potměšilý host (1987) s Hanou Hegerovou, jež společně s následujícím albem V penzionu Svět (1988) získalo ocenění Zlatá nota časopisu Melodie pro album roku. Horáček se stal hitmakerem – jeho S cizí ženou v cizím pokoji bylo oceněno Duhovou deskou za nejpobulárnější píseň diskoték v roce 1988 a píseň Stáří vyhrála Děčínskou kotvu 1989. Její interpret Michael Kocáb, jenž sám jako autor s Horáčkem spolupracoval na albu Povídali, že mu hráli (1988), si jeho texty vysoce cenil a později v rozhovoru pro časopis Respekt Horáčka hodnotil jako „výjimečně nadaného“.

#### Most mezi opozicí a mocí

Jejich spolupráce přerostla v polovině roku 1989 z umění do politiky. Založili občanskou iniciativu Most, zamýšlenou jako mezičlánek mezi oficiální mocí a nezávislými sdruženími. Jak uvádí historik Jiří Suk v knize Labyrintem revoluce, nejprve se Most neúspěšně pokusil sjednat kontakt mezi premiérem Ladislavem Adamcem a organizátory petice Několik vět. Režim ale nebyl na takový ústupek ještě připraven a místo dialogu zvolil represí.

Vše změnil 17. listopad. O dva dny později již byli Horáček s Kocábem součástí Občanského fóra, jednali osobně i s premiérem a byli v neustálém kontaktu s jeho poradcem Oskarem Krejčím, podle něhož v rozhovoru pro Radiožurnál sehrál po 17. listopadu Most při „střídání stráží“ klíčovou roli. Jak uvádí Suk, 25. listopadu informoval Krejčí přes Horáčka s Kocábem, že se Adamec definitivně rozešel se stranickým vedením, a žádal pro Adamce podporu ze strany OF. Pozitivní reakce vyústila v oboustrannou ochotu setkat se, jednat a nakonec i dohodnout.

Horáček v této hře „nedržel bank“ a Havel s Adamcem by si k sobě cestu našli asi i přes jiné prostředníky. Jeho listopadový význam tkví opět v roli pozorovatelské, novinářské. Hned v roce 1990 pohotově vydal svoji další „hauptrefu“, či jak to v úvodu charakterizoval, „deník 292 hodin jedné revoluce, který vznikl z poznámek narychlo črtaných po notýskách, na útržcích papírů i na okrajích novin“. Pod názvem Jak pukaly ledy tak revoluce získala jednu ze svých prvních, autentických, dynamicky popsaných a také čtenářsky úspěšných kronik.

Nový režim také pro Horáčka uzavřel kapitolu tajemně přitažlivého sázkařského světa. Sázet najednou mohl každý, veřejně a kolik chtěl. Horáček ovšem netrpěl zbytečnou ostalgií, byl zase o krok napřed před ostatními a rychle proměnil svoji expertní zkušenost, nabytou za socialismu, v kapitalistickou příležitost. Ještě v roce 1990 založil spolu s dalšími třemi společníky sázkovou společnost Fortuna, nabízející i kurzové sázky na sportovní utkání. Během 15 let z ní vybudovali středoevropskou firmu, kterou v roce 2004 prodali společnosti Penta Investments za 2,4 miliardy Kč.

Horáček po revoluci s Hapkou pokračoval v tvorbě umělecky cenných i komerčně úspěšných alb jako Citová investice (1996), Mohlo by tu být i líp (2001) či Ohrožený druh (2008). V roce 1997 je zvolen předsedou Rady Akademie populární hudby, předsedá porotě televizní soutěže Česko hledá SuperStar, píše veršované libreto hudebně-dramatického „lyrikálu“ Kudykam či balady Český kalendář, publikuje eseje a reportáže jako například Los a sázka (2000), O české krvi otců vlasti (2004) a O tajemství královny krav (2007).  
Prohra krále Midase

Horáček – hráč, novinář, textař i podnikatel – proměnil jako král Midas ve zlato vše, na co sáhl. Jak vzpomínal pro Respekt jeho kolega Beniak, talent šel u něj ruku v ruce s inteligencí, vtipem a pracovitostí a nezbytnou ctižádostí. Je proto až s podivem, že to vše nestačilo, když se v roce 2016 rozhodl kandidovat na prezidenta České republiky. S 472 643 hlasy (9,18 %) se ale nedostal ani do druhého kola.

Těžko říct, proč neuspěl. Možná proto, že s maybachem a osobním řidičem se prezidentem stanete v USA, ne v Česku. Možná proto, že se nemohl spolehnout jen na svůj talent a schopnosti, ale ocitl se v aréně, kde rozhodují emoce a přízeň jiných. Možná proto, že, jak naznačil Kocáb, nebyl sám sebou. Nevěrohodně chtěl smířit „hospodu“ s „kavárnou“ v době, kdy voliči, účastníci občanské války, toužili po silném vůdci svého kmene a konkurenty chtěli porazit, ne si s nimi padnout kolem ramen. A možná se k němu jen Štěstěna obrátila zády a ve své zatím poslední „valše“ narazil na většího „granáta“.

Příště: novinář Petr Kučera

O autorovi| JAN ADAMEC, historik

Foto autor| FOTO ČTK

Foto popis| Michal Horáček (vpravo) a Michael Kocáb u premiéra Ladislava Adamce, 21. listopad 1989

---

## Daniel Stach: Beznaděj nesmí existovat

29.7.2019 Týdeník Rozhlas str. 12 Rozhovor

Jakub Horváth

Již sedmým rokem na televizních obrazovkách v Hyde Parku Civilizace promlouvá k divákům Daniel Stach. Je absolventem studia mezinárodního obchodu na Fakultě mezinárodních vztahů VŠE a mediální komunikace na **Fakultě sociálních věd** UK. Začínal v rozhlasu a postupem času se vypracoval na jednoho z nejlepších moderátorů a popularizátorů vědy u nás, což dokazuje rada prestižních ocenění.

Dokonce po něm byla v loňském roce pojmenována planetka. Hovořili jsme nejen o jeho rozhlasových začátcích, ale také o rozdílech moderovat v televizi oproti rádiu a jeho přípravě na pravidelné živé sobotní vysílání. Daniel má jednu úžasnou vlastnost: během hovoru vás naplno nabije energií, která z něj doslova prýští.

\* Kde se zrodil impulz k tomu, že jste stal rozhlasovým moderátorem na Radiu Wave?

Moje cesta do médií je poněkud atypická. Začínal jsem společně s Mírou Lencem jako moderátor venkovních akcí, konkrétně závodů ve vodním slalomu a v cyklistice. Poté jsme dostali možnost moderovat vyhlášení žebříčku Peloton TOP 10, kdy nás organizátor této akce doporučil Radiu Wave, protože tam tehdy hledali nové spíčky k pořadům se sportovní tematikou. Přihlásili jsme se tedy na konkurz. Tam jsem uspěli a dostali jsme za úkol připravit návrh relace Sports Take. Napsali jsme šestistránkový bodový dokument a Judita Hrubešová naštěstí řekla ano a s Kubou Vilišem se nás ujali.

\* V čem vám imponuje rozhlasový mikrofon?

V rychlosti a intimitě, což jsou dvě největší výhody rozhlasu, které se dají skvěle využít při vedení rozhovorů. V televizi to sice vypadá, že jsem ve studiu jenom já a můj host, ale ve skutečnosti se tam neustále něco přesouvá, někdo přebíhá, snímají nás čtyři kameramani, kdežto v rozhlasu dotyčný host snadno nabyde dojmu, že si skutečně povídáme jenom my dva, a díky tomu od něho mohu snadněji dostat zajímavější a osobnější odpovědi.

\* Od srpna 2010 působíte v České televizi, od září 2012 jako moderátor pořadu Hyde Park Civilizace. V čem podle vás spočívá hlavní rozdíl mezi touto profesí v rozhlasu a v televizi a které z těchto médií vám více konvenuje?

Televize má obrovskou výhodu v tom, že popisované události může ukazovat, což je také nevýhoda, protože je zároveň musí ukazovat. Hledáme tedy pro diváka co nejsrozumitelnější cestu, jak mu názorným příkladem daný problém vysvětlit. Z mého pohledu převažuje výhoda, nehledě na to, že divák má v televizi možnost zpovídání hosta vidět a sledovat tak i jeho neverbální komunikaci, což je oproti rozhlasu, byt jej mám moc rád, obrovský benefit navíc.

\* Verbální úroveň rozhlasových a televizních moderátorů je velmi rozličná, často slyšíme různé slovní parazity typu „jakoby“. Co podle vás musí dobrý spíček umět?

Osobně považuji za nejdůležitější v rozhlasu i v televizi umět dobře frázovat. Co se týče krátké odmlky během rozhovoru, je třeba vědět, že čas plyne jinak spíčkovi a jinak divákovi. A umění mlčet během rozhovoru je nesmírně těžké, ale zároveň důležité. Z mého pohledu nejlépe ze všech uměl mlčet Martin Veselovský, zejména během Událostí, komentářů, kdy nejprve jel a jel a drtil hosta, až dostal žádanou odpověď, a vzápětí nechal tři vteřiny ticho. To bylo geniální a Martin s tím uměl vždy výborně pracovat.

\* Existuje spolehlivá metoda, jak se dopracovat k tak vytříbenému projevu, jakým disponujete vy?

Děkuji za pochvalu, stále je však co zlepšovat. Myslím, že v tomhle směru je nejdůležitější poslouchat se. U Sports Take jsem slyšel velkou část rozhovorů, v Hyde Parku jsem zpětně viděl drtivou většinu dílů, na některé se dívám bez zvuku, abych mohl lépe sledovat neverbální komunikaci. Mnoho z nich také pouze poslouchám, pustím si podcast do sluchátek a jdu běhat. Tímto způsobem spolehlivě poznám, zda jsme v daném díle srozumitelně vysvětlili popisovaný problém, protože málokterý divák sedí před obrazovkou a zodpovědně ji sleduje. Neméně důležité je také mít někoho, kdo vás dovede konstruktivně kritizovat, což je třeba můj tatík.

\* Při sledování Hyde Parku jsem s velkým povděkem zaznamenal, že na rozdíl od mnoha spíkrů, kteří se chtějí za každou cenu zviditelňovat, necháváte dostatečný prostor svému hostovi.

Ano, jsem totiž jenom průvodce pořadem a dotyčnému hostovi ukazuji cestu, kudy chci, aby náš rozhovor běžel. Nesmím však být středem pozornosti a v okamžiku, kdy by se tak stalo, vyzní celé interview špatně.

\* S jakým časovým předstihem se tvoří plán výběru hostů do Hyde Parku Civilizace?

Jak kdy, některé hosty máme domluvené měsíce dopředu, jiné plánujeme z týdne na týden. Snažíme se mít v programu i pár volných míst, abychom mohli reagovat na aktuální dění, byť redakce vědy všechny aktuality pokrývá v denním zpravodajství.

\* Do jaké míry můžete onen plán ovlivnit?

Libovolně. S dramaturgyní Hyde Parku Gabrielou Cihlářovou máme dohodu, že ona nepozve hosta, kterého bych nechtěl, a já nebudu prosazovat někoho, kdo by se přičil jí, a prozatím jsme se nikdy nedostali do rozepře. Hlavní odpovědnost je však na ní.

\* Musíte předkládat vybraná témata i hosty někomu ke schválení?

Ne. Za celou dobu nám nikdo z přímých nadřízených neřekl, tohoto člověka pozvete a toho ne. Posíláme sice na Radu pro rozhlasové a televizní vysílání souhrn informací o naší činnosti, což je ale vždy zpětně, nikdy dopředu.

\* Máte tedy absolutní možnost volby...

Úplnou kreativní svobodu, což je ideální. Dostali jsme od našich šéfů důvěru, které si nesmírně vážím. Nechávejí nás tak dělat naši práci, jak nejlépe dovedeme.

\* Byl jsem na vaší přednášce na VŠE, kde jste vzpomněl na Miroslava Zikmunda, který chtěl s vámi před natáčením Hyde Parku mluvit déle, než míváte obvykle ve zvyku. Vyhověl jste mu?

Samozejmě, pan Zikmund měl informace o Hyde Parku pečlivě nastudované a ptal se mě, jak vypadá moje příprava na natáčení, jakým způsobem domlouváme hosty, a v neposlední řadě ho zajímala moje sestra, která je japanoložka a mluví japonsky tak, že sami Japonci nepoznají, že nepatří do jejich řad, dokud ji neuvidí.

\* Kolik času běžně věnujete hostům před natáčením?

Potkám se s nimi v 19.30 a strávíme spolu maximálně patnáct minut, kdy jim popíšu tematické okruhy, odkud kam během vysílání půjdeme. Vždy jim říkám: mluvte, co chcete, jen prosím držte stanovenou strukturu, aby se v našem povídání diváci neztratili, a neporušujte zákony této země. Já po vás budu chtít zdůvodnit všechny argumenty. Někteří čeští hosté se ptají, zda si mohou kupříkladu stěžovat na Českou televizi, a mnoho zahraničních hostů naopak zajímá, jaká cílová skupina diváků nás sleduje, aby věděli, do jaké míry odborně se mohou vyjadřovat.

\* Vaším hostem byl mimo jiné čestný předseda Akademie věd České republiky Rudolf Zahradník. Čím vás obohatil?

Profesor Zahradník je jedním slovem úžasný. Tvoří skvělou dvojici se svojí manželkou a považuji je za opravdu mimořádnou osobnost s životní moudrostí, nadhledem a zkušenostmi. Má neuvěřitelné charisma a navíc fantastický smysl pro humor.

\* V jednom rozhovoru jste uvedl, že nejsilnější moment při natáčení Hyde Parku jste zažil s Tatianou Rusesabaginou a jejích slovech, jak během rwandské genocidy seděla s dětmi v hotelové koupelně a čekala na smrt. Platí to stále?

Ano, tohle byl opravdu jeden ze dvou nejsilnějších zážitků v Hyde Parku. Ten druhý se odehrál během natáčení s Natalií Gorbaněvskou, která protestovala na Rudém náměstí v Moskvě proti okupaci Československa v srpnu 1968. Považuji ji za hrdinku a její vyprávění v Hyde Parku je o to vzácnější, že se nedá nikde jinde dočíst. Bylo to autentické svědectví, které podala jenom nám, a já doufám, že nebude zapomenuto, stejně jako hrůzy rwandské genocidy. V obou případech se totiž jednalo o to, jak se v některých situacích dokážou lidé k druhým lidem chovat děsivě, hrozivě a strašně, což nesmí být nikdy zapomenuto. (Pozn. autora: Manžel Tatiány Paul Rusesabagina zachránil 1268 lidí. Během genocidy ve Rwandě je ubytoval v hotelu, kde dělal manažera. Riskoval život svůj i své rodiny, aby jiní lidé měli šanci přežít.)

\* Při sledování rozhovoru s Tatianou Rusesabaginou jsem v okamžiku, kdy hovořila o smrti, která byla nadosah, rozpoznal, že se ve vás něco odehrálo.

V tu chvíli mně hlavou proběhlo: co já jí na to mám říct? Načež zareagovala tak, jak by to třeba v rozhlasu nikdy nemohla udělat: neřekla nic, jen se pousmála a pokrčila rameny, a to byla jedna z nejsilnějších reakcí, jakou jsem kdy v životě ne slyšel, ale viděl.

\* Byl to váš jediný rozhovor, který jste v Hyde Parku realizoval ve francouzštině?

Ano, moje francouzština bohužel není tak dobrá, abych v ní mohl běžně vést rozhovory. U Tatiány Rusesabaginy jsem však neměl jinou možnost. Pokud bych nepřistoupil na francouzštinu, žádné interview by nevzniklo.

\* Které další jazyky ovládáte?

Umím nadávat japonsky, na což jsem nesmírně pyšný, protože trvalo dlouhou dobu, než se mi podařilo přesvědčit někoho z Japonců, aby se se mnou o několik nadávek podělil. Japonci jsou totiž velice slušní, a proto je extrémně náročné z nich něco takového dostat. Jinak ale japonsky umím říct pouze několik základních frází. Učil jsem se také osm let německy, pokud však člověk daný jazyk nepoužívá, slovní zásoba závrtnou rychlostí mizí. V současné době si z cizích jazyků troufnu vést rozhovory v Hyde Parku Civilizace pouze v angličtině.

\* Co se týče výběru témat, vyskytlo se v oné paletě pestrosti některé obzvláště náročné?

Nedávno jsme připravili jeden díl, který měl hodně velký přesah. Nepojednával ani o nobelistovi, ani o astronautovi, ale byl o smrti -jak se postavit k tomu, když člověk sám umírá, nebo umírá někdo jemu blízký. Pro mnoho lidí je smrt stále tabu, a proto jsme se snažili společně s rešeršistkou Pavlínou Sedlářovou předat užitečné rady těm, kdo je aktuálně potřebují, z čehož mám velkou radost. Velkou výzvou pro nás byl rovněž díl, který jsme vysílali bez hlavního hosta, a sice o Stephenu Hawkingovi, když tento významný britský fyzik v březnu 2018 zemřel.

\* Jednou jste řekl, že byste si přál do Hyde Parku Civilizace pozvat čínského atleta Zhanga Shangwu, což se vám asi nepodaří. Je to stále tak beznadějně?

Ne, beznaděj nesmí existovat. Všechno je jen otázka času, ale zatím se to nepovedlo. (Pozn. autora: Zhang Shangwu byl úspěšný gymnasta, který po zranění skončil na ulici, kde se živil jako kejklíř. Zásluhou člověka, jenž ho poznal, se jeho život znovu nastartoval.)

\* Kdo je další na seznamu?

Elon Musk, o něhož se snažíme roky. Prozatím nám poměrně velké množství lidí tvrdilo, že se s ním zná, a žádný z nich se s ním ve skutečnosti neznal, takže hledáme jinou cestu navázání komunikace. Náš seznam potenciálních hostů se skládá z několika kolonek a jedna z nich nese název Neúspěch nepřichází v

úvahu, v níž jsou právě lidé, o které usilujeme dlouhodobě. (Pozn. autora: Elon Musk je podnikatel, vynálezce, inženýr a filantrop. Spoluvlastnil internetový platební systém PayPal, založil kosmickou společnost Space X a nyní na pozici výkonného ředitele vede automobilku Tesla Inc.)

\* Jste držitelem řady prestižních ocenění. Jaký máte cíl ve vzdálenějším časovém horizontu?

Nedávno jsem seděl u několika pohovorů, když jsme do redakce vědy hledali nové spolupracovníky. Jedna z otázek, kterou já nikdy nepokládám, zněla: Kde se vidíte za pět let? Moje odpověď by byla, že chci být zdravý a šťastný. A je lhostejné, zda budu dělat to, co právě dělám, což mi štěstí přináší, nebo budu na Novém Zélandu trhat jablka. V současné době si ale nemůžu ani v nejmenším na cokoli postěžovat, takže i když to zní jako klišé, já šťastný opravdu jsem.

\* Na co se naopak těšíte v nejbližší době?

Ze budu zase víc pádlovat, ještě dnes večer plánuji vyrazit do Troje na Vltavu. Pak se těším, že budu mít v létě trochu víc volna, takže s kamarády vyrazíme na výlety, a rovněž nemohu opomenout nadcházející sezonu, kdy se budou na podzim předávat Nobelovy ceny. Také jsme ve vysílání připomněli půlstoletí od prvního přistání na Měsíci.

\* Při tak maximálním pracovním vyčerpání musíte nepochybně mít svůj osvědčený recept, jak si udržet duševní rovnováhu. Můžete se o něj podělit?

Nutně potřebuji čtyřikrát týdně provozovat nějakou sportovní aktivitu a také je třeba dostatečně spát. Jednu dobu jsem na spánek tolik nedbal, ale teď si hlídám, abych si šel osm hodin před tím, než budu vstávat, lehnout. Před usnutím pravidelně čtu, a sice v angličtině na tabletu nahrané knížky, což je odpočinková literatura, nejčastěji v žánru sci-fi.

O autorovi | Jakub Horváth, publicista

Foto autor | Snímky Martin Pekárek

Foto popis | „Divák má v televizi možnost zpovídání hosta vidět a sledovat tak i jeho neverbální komunikaci, což je oproti rozhlasu, byť jej mám moc rád, obrovský benefit navíc,“ říká moderátor Daniel Stach

Foto popis | „Umím nadávat japonsky, na což jsem nesmírně pyšný, protože trvalo dlouhou dobu, než se mi podařilo přesvědčit někoho z Japonců, aby se se mnou o několik nadávek podělil. Japonci jsou totiž velice slušní, a proto je extrémně náročné z nich něco takového dostat.“

---

## **Influenceři lákají ke kouření i děti: Univerzitní průzkum pobouřil tabákové firmy**

**31.7.2019 legalizace.cz str. 00**

Hana Langrová

Reklamní praktiky tabákových společností nejsou fér, tvrdí průzkum Karlovy univerzity. Firmy Phillip Morris a British American Tobacco spolupracují při propagaci nahřívání tabáku s celebrity a influencery, které sleduje převážně mladé publikum i děti. Obě zmiňované společnosti se proti závěrům z výzkumu ohradily. Jejich reklama je prý cílená pouze na osoby starší 18 let a obsah na sociálních sítích vlivných Čechů prý neovlivňuje.

Podle výzkumníků z Karlovy univerzity marketéři využívají mezer v zákoně. Oddělují propagaci samotného elektronického zařízení a tabákových náplní výrobků Iqos a Glo.

„Česká republika slouží jako testovací trh pro ostatní země na Západ i Východ. Firmy zkouší, kde jsou hranice etiky a legislativy, co spotřebitelé a zákonodárci budou ještě tolerovat a co již ne,“ vysvětlila Denisa Hejlová, vedoucí projektu a katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy.

„Naše analýzy prokázaly, že se komunikace tabákových společností pohybuje na hraně nebo za hranou zákona a pravidel. Reklama zasahuje děti i nekuřáky a není zřetelně označená jako reklama,“ dodává Hejlová.

Celebrity zvou na akce spojené s kouřením

Česká pobočka společnosti Philip Morris potvrdila, že s některými známými osobnostmi dlouhodobě spolupracuje při příležitosti společenských akcí, které jsou určeny výhradně dospělým kuřákům. A konají se v místech prodeje tabákových výrobků.

„Do prostor, kde tyto akce probíhají, nemají přístup osoby mladší 18 let. Sdělení a obsah na sociálních sítích osobností neovlivňujeme. Pokud se případně rozhodnou zveřejnit příspěvek z akce, na kterou byli pozváni naší společností, žádáme je, aby to ve svém příspěvku transparentně uvedli,“ reagovala na dotazy Blesk Zpráv tisková mluvčí Philip Morris Klára Jirovcová Pospíšilová.

URL| <https://www.legalizace.cz/influenceri-lakaji-ke-koureni-i-deti-univerzitni-pruzkum-pobouril-tabakove-firmy/>

## Zboží nabízejí internetoví „kamarádi“. Děti netuší, že je to placená propagace

31.7.2019 idnes.cz str. 00

Autoři: Karolina Bulisová,, Lada Režňáková

Na sociálních sítích propagují výrobky někdy i za desítky tisíc. Vždycky s úsměvem a pozitivním komentářem. Bez označení, že za propagaci dostali zapláceno. Influenceři tak nejen ovlivňují děti, ale zároveň porušují i zákon. V Česku totiž platí, že jakákoliv reklama musí být řádně označena. Jinak hrozí pokuta.

Čtyřicetiletá Jana T. chodí s dvanáctiletou dcerou na nákup domácích potřeb pravidelně. Nedávno ji však její ratolest překvapila. „Trvala na tom, že koupíme jednu konkrétní značku pracího prášku. Když jsem se zajímala proč, odpověděla, že tenhle je nejlepší, viděla ho několikrát na Instagramu,“ popisuje Jana.

Zobrazit fotogalerii

Školačka Johana totiž na sociální síti sleduje stovky blogerek a dalších internetových tvůrců, influencerů, kteří na svých profilech pravidelně sdílejí reklamní příspěvky. Propagují oblečení, jídlo a pití, automobily, ale i cestovní kanceláře, přípravky na hubnutí nebo právě prací prostředky. Že by mohlo jít o reklamu a influenceři by produkty ukazovali a chválili za peníze, si Johana nemyslí.

„Podle mě dostávají blogerky peníze od Instagramu. Ve škole jsme se bavili o tom, že to tak mají na YouTube. To jim platí za videa. A Instagram platí za fotky,“ vysvětluje dvanáctiletá školačka. Navíc, jak přiznává, své oblíbence ze sociálních sítí vnímá jako kamarády, jejich doporučení dává stejnou váhu, jako kdyby jí prací prášek vychválila spolužačka ze školy.

Jako kamarády z reálného života youtubery a blogery vnímá stále více dětí. To potvrzuje také influencer a konzultant v marketingu Jonáš Čumrik, který na internetu vystupuje pod pseudonymem Johny Machette.

„Mladí diváci berou tvůrce jako kamarády. Doporučení berou jako přátelskou radu, ne jako reklamu,“ podotýká Čumrik. A zároveň dodává, že ne všechna hodnocení nejrůznějších produktů na internetu jsou upřímná. „Častokrát má influencer ve smlouvě přímo uvedené, jak o produktu mluvit a že ho nesmí prezentovat negativně,“ dodává.

Reklamní příspěvky, kterých jsou na českém Instagramu stovky, děti podle loňského průzkumu Karlovy univerzity nepoznají.

Děti si měly prohlédnout obrázek, který představuje typickou formu propagace – zobrazuje značku v přirozeném životním stylu influencerů. Pouze každé desáté dítě poznalo, že se jedná o sponzorovaný obsah.

Když se měly děti zamyslet nad účelem obrázku a vybrat si jednu ze čtyř možností, polovina dětí uvedla, že hlavním cílem obrázku je ukázat influencera, který se má dobře. Pouze 31 procent zaškrtnulo možnost, že se jedná o reklamu.

Podle samotných blogerů a youtuberů není potřeba reklamu označovat. Tvrdí, že jejich publikum je natolik inteligentní, že reklamu u příspěvku pozná a že je děti nesledují. V některých případech používají pouze



anglické označení pro reklamu #ad. To však podle průzkumu Univerzity Karlovy většina dětí nechápe a neví, co znamená.

„Je mi jasné, že jsme v Česku a toto označení je anglické. Ale doufám, že mám natolik chápající publikum, kterému tento hashtag stačí,“ popisuje jedna z nejznámějších českých blogerek Anna Šulcová s tím, že u placených propagací využívá toto označení vždy.

Speciální příloha iDNES.cz

Zmapovali jsme, se kterými firmami jsou provázané nejvýraznější tváře české YouTube scény. Vybrali jsme dvacítku youtuberek a youtuberů. Zařadili jsme klasické vlogery, let's playery i beauty vlogerky. Zohlednili jsme při tom počet odběratelů i zásah na sociálních sítích.

„Pokud jde o barter (spolupráce, kdy firma poskytuje své produkty či služby za zmínění na sociálních sítích, pozn. red.), vždy říkám svým sledujícím, že mi byla daná služba nebo produkt poskytnut zadarmo výměnou za zmínku na sociálních sítích, ale přímo slovo reklama nepoužiji,“ dodává Šulcová, kterou na Instagramu sleduje přes 647 tisíc lidí.

Jak by měla na internetu vypadat správně označená reklama, ovšem není jasné. Influenceri by své příspěvky měli označovat jako „placené partnerství“ nebo slovy „spolupráce“ či „reklama“. Zasazení do popisku příspěvku #ad podle právničky specializující se na marketing Andrey Pavelcové nestačí.

Podle Pavelcové musí být označené všechny příspěvky bez ohledu na fanoušky. Ze zákona totiž musí být označena každá reklama. Pokud totiž příspěvek řádně neoznačí, dopouštějí se skryté reklamy, a ta je v Česku zakázána.

„Naše i evropské předpisy zakazují nekalé obchodní praktiky, kam řadíme i neoznačenou reklamu. Jeden příspěvek je schopen ovlivnit ekonomické rozhodování mnoha lidí a je potřeba takovým spotřebitelům sdělit, že na ně zrovna použítte reklamu,“ dodala s tím, že reklama na sociálních sítích podléhá zákonům stejně jako kterákoli jiná – ta v televizi, rádiu nebo na plakátě.

Jak fungují influenceri

Influenceri – zejména blogeri a youtuberi – na sociální síť vkládají fotky a videa, na kterých propagují produkty a služby. Nejúspěšnější influenceri v Česku mají až statisíce fanoušků, kteří jejich příspěvky sledují.

„Někdo ovlivňuje svoji třídu, někdo lidi na internetu a Přemek Podlaha ovlivňoval zahrádkáře,“ vysvětluje, kdo je influencer jeden z nich – český raper Jonáš Čumrik alias Johnny Machette.

„Influenceri musí označovat jako reklamu i barterové spolupráce,“ podotýká marketingová expertka Michaela Losekoot. Tedy i propagaci zboží, které dostali zdarma, a ukazují jej ve svém příspěvku.

Pokud se tak na internetu objeví neoznačená reklama, je porušen zákon. Komu pak hrozí postih za skrytou reklamu, je podle Pavelcové složitější. Ne vždy je vina na straně blogerů a youtuberů. „Influencer, agentura, která spoluprací zprostředkovala, i firma mohou být postiženi, ale míra provinění by se posuzovala pokaždé dle toho, jak se kdo na samotném postu podílel,“ vysvětluje právnička.

Za skrytou reklamu pak hrozí peněžité pokuty až několik milionů korun. Rozhodování o postihu je v tomto případě na příslušném živnostenském úřadu.

„Mám však pocit, že pokud jsou fanoušci nebo jiní sledující pohoršeni skrytou reklamou nebo reklamou, která je eticky úplně mimo, dají to dotyčnému influencerovi dostatečně sežrat přímo pod příspěvkem,“ dodává Pavelcová.

Příkladem byl instagramový příspěvek modelky Andrey Verešové. Ta se na svém profilu podělila s fanoušky o fotku s tequilou, o které bývalá miss Slovenska psala, že prý léčí cukrovku či osteoporózu. Fotka již z jejího profilu, který sleduje 317 tisíc lidí, zmizela. Jenže reklama na alkoholické nápoje podle zákona nesmí uvádět, že alkohol v nápoji má léčebné účinky.

Zatímco v Česku si s neoznačením reklamy někteří influenceri hlavu nelámou, v zahraničí je reklama na sociálních sítích velkým tématem. V Německu se například řešil případ nedostatečně označené reklamy na produkty Rossmann. Firmě hrozila pokuta až 250 tisíc eur.

Německé soudy řešily taktéž případ blogerky Vreni Frost. Ta na svém profilu označila značky produktů, které si ve skutečnosti opravdu koupila, německé úřady ji ale přesto pokutovaly.

Podle **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a Sdružení pro internetový rozvoj by měli influenceri každý placený příspěvek jasně označit a usnadnit tak především dětem orientaci v online světě. Pravidla pro označování placené spolupráce je možné najít na webu Férováreklama, který spustili vědci a studenti **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Reklamní příspěvky, kterých jsou na českém Instagramu stovky, děti podle loňského průzkumu Karlovy univerzity nepoznají. / foto: MF DNES.

URL| [https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/reklama-placene-partnerstvi-socialni-site-neoznacene-deti-pravnicky-zakon-o-regulaci-reklamy.A190730\\_492061\\_domaci\\_re](https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/reklama-placene-partnerstvi-socialni-site-neoznacene-deti-pravnicky-zakon-o-regulaci-reklamy.A190730_492061_domaci_re)

**Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:**  
zpravy.iDNES.cz (*Zprávy / Domáci*)